

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

F'S
N
KS

ES

Veni appropinquasti ihu iherosolamis: et uenisti
bethfage ad montem oliueti... et. ad xps.
constat ex eniige q tribus uisibz xps.
aduenit: hūmū spūo scdm incarnatōem
scdm p passionem et tmo p finalem
immūatōem et sic semp aduenit ut
dūs rtribueudo egens grās sui suffi-
cū a uiuam ad eor tempala rapiendū de medio aū
aduentu xpi narrat hoc eniige^m pūmū dō aduentum
credim tanquā pūmū et tūmū in spe expectam/ ut fu-
tūm sit tamen q tūy pūmū moralem aduentū medū pūmū
nobis contē et parate p xpi nōre pūmū appropinquat iquū
iherosolamis parum ante passionem ad denotandū q volū-
tarie est palus/ uenit autem bethfage q interpretatur
domus ovis et est uillula in pede montis oliueti distat.

IOHANNIS WYCLIF

SERMONES

NOW FIRST EDITED FROM THE MANUSCRIPTS

WITH CRITICAL AND HISTORICAL NOTES

BY

DR. IOHANN LOSERTH

PROFESSOR OF HISTORY AT THE UNIVERSITY OF CZERNOWITZ.

(ENGLISH SIDE-NOTES BY F. D. MATTHEW.)

VOL. I.

SUPER EVANGELIA DOMINICALIA.

LONDON.

PUBLISHED FOR THE WYCLIF SOCIETY BY TRÜBNER & CO.

57 AND 59 LUDGATE HILL.

1887.

H.

**LIBRARY OF THE
LELAND STANFORD JR. UNIVERSITY.**

a. 44422

SEP 18 1900

INTRODUCTION.

1, Wyclif's Sermons.

a) On the importance of the priestly office.

Wyclif has given utterance very frequently to the high value which he sets upon the Christian ministry. It will suffice to mention a few of these passages.

"The first and greatest work of the priest is the promulgation of religious truth."¹ "The proclamation of the gospel is the most important pastoral duty."² "Of all a pastor's duties, there is none, except the rectitude of his own life, which should be more highly esteemed than preaching, for Christ has said: Blessed are those who hear the word of God and keep it." "But there is no doubt, that the preaching of the word of God is to be valued equally highly with the hearing of it."³ "Far more precious than the administration of the ecclesiastical sacraments is the preaching of the gospel; it is a far more dignified office, than any worldly one."⁴ As the soul excels the body, and a spiritual blessing exceeds a material one, so deliverance from the depths of spiritual distress, if brought about by

¹ Sermon, p. II, 16: Primum atque precipuum opus pastoris est veritatis fidei evangelizacio. ² *ibid.* Primum pastorale officium debet esse agnorum Christi evangelizacio. ³ De officio pastoralis (ed. Lechler), p. 32: Hoc autem videtur fideliter colligendum, quod inter omnia pastoris officia post vite iusticiam est sancta predicacio plus laudanda . . . . . Nec dubium quin verbi Dei predicacio sit tanta sicut audicio. ⁴ Opus Evang. II, 35: Evangelizacio talis verbi est preciosior quam ministracio alicuius ecclesiastici sacramenti curati . . . . *ib.* I, 31; Christus enim cognovit quod evangelizacio est dignius ministerium pro acquirenda beatitudine quam quecunque temporalium dominacio . . . .

*

preaching, is a far better and more desirable thing than deliverance from any bodily suffering."¹ "Amongst all the works of Christian charity, says Wyclif quoting Robert Grosteste, Bishop of Lincoln, none is nobler, better, and more to be desired than preaching."² A whole chapter of his work *De Officio Pastoralis* (II, 2) is devoted to this subject.³ The value of preaching, he there says, is evident from Christ having ordered his apostles before His ascension to preach the gospel to all mankind. Surely the wisest of all teachers would not have done so, were not the sermon the most laudable of all the works of an apostle or a curate.⁴ "That preaching is the most important work of such men, may be seen also by its success, for Christ effected more by the proclamation of the Gospel by means of the Apostles, than by all the miracles that He performed Himself in Judea."⁵ Therefore St. Augustine rightly reminds us, that the conversion in so short a time of the immense world of heathenism, by such simple persons as the Apostles, is a greater miracle of Christ's than any other which He performed since his Incarnation.⁶

And since, according to the Apostle Paul, it is Christ Himself who speaks in the preacher, it follows that the praise belongs not to the preacher, who is the medium, but to Jesus Christ Himself in the preacher.

If it be Christ Himself who creates spiritual children by means of such sermons, a matter which is infinitely higher than any natural generation, it is evident, that God's omnipotence manifests itself in the sermon more than in any other of His works.

By means of preaching, Christ creates for Himself heirs of the heavenly kingdom even now on earth.⁷

¹ Op. Ev. I, 13.   ² ib.: Omnium igitur operum misericordie nobiliss, melius et expetibiliss est predicatio . . .   ³ l. c. pag. 32, 33.   ⁴ Quod non faceret magister summe sapiens, nisi talis predicatio fuerit magis laudanda in apostolo vel curato.   ⁵ Similiter ex effectu videtur: evangelizatio est opus precipuum curatoris, nam plus proficit Christus in suis apostolis evangelizando gentibus quam faciendo quocunque miracula que in persona propria fecerat in Judea.   ⁶ Fuit maius Christi miraculum predicatio tanto mundo gentilium et convertendo ad fidem Christi in tempore tam modico tantum populum personarum tam simplicium quam alia miracula que Christus post incarnationem fecerat.   ⁷ . . . In illo opere relucet Dei potestas plus quam in aliis nominandis; per hoc enim Christus facit sibi heredes patrie scilicet quod est maius miraculum hic in terris.

As the sermon infinitely excels every other earthly work (which the simplest theologian can hardly doubt) so it also excels prayer and the administration of the sacraments.¹

He compares the preacher to the king's judge. As the judge is honoured, because of the honour due to the king, so too true priests must be revered, according to the words of the Lord.

Therefore the preaching of the word of God is the work of a priest which contributes most to the building up of the Church, for God's word is the seed which overcomes the strongly armed, which softens hardened hearts, renews men brutalized by sins and departed far from God, and transforms them into men of godliness.

The word of the priest could not effect such a great miracle if the spirit of life and the eternal word did not cooperate.²

In the sermon "He that heareth you, heareth me"³ Wyclif proves the high authority of the preacher: "It is not you who preach" he cries to the preachers, "but the spirit of the Father, which speaks in you; and since the works of the Holy Trinity are inseparable, it is the Trinity which speaks in the priest.

Thus it will be seen how devoutly the people should attend sermons, for to despise the preacher would mean despising Jesus Christ in the first place, and then the Holy Trinity.

In a pamphlet against the four new sects Wyclif says: "Thus we see that all this blessing and consecration of wax and bread, of palms, of candles, of salt, of staves and pouches, of arms and of such things is not a necessary matter of belief.

¹ Nec dubium vel theologo simplici quin evangelizacio excellit quodammodo infinite omne opus alchimicum, cum plus sit se ipsum eruginare spiritum hominis ad imaginem Dei factum quam purgare quodcunque opus metallicum vel facere opus artificiale humanum, quantumcunque subtile fuerit . . . . Et per idem evangelizacio excedit oracionem, sacramentorum ministracionem infinite . . . . evangelizacio prodest longe extensius et evidencius, ideo est operacio plus ecclesie preciosa . . . .

² IV, 30: O stupenda virtus divini seminis quod fortem armatum eicit, corda quasi lapides indurata emollit et homines per peccata conversos in bestias et sic infinitum a Deo distantes revocat et transmutans in homines efficit deiformes. Non dubium quin tam summe mirabile non possit verbum sacerdotis perficere nisi principaliter coefferat calor spiritus vite et eternum verbum. ³ Sermonum II, 34.

"It would therefore be far more commendable if Bishops would preach and teach the catholic faith, instead of dispensing such things as sacraments, or consecrating churches."¹

In *Opus Evangelicum* (I, 13) Wyclif enumerates the occupations to which an educated man devotes himself: "for the theologian there is none nobler than preaching".

b) What is to be preached, and who is to preach to the people.

To the people the Gospel must be preached, as God commands: the truth must be proclaimed to them, even though they receive it unwillingly.² Not comedies or tragedies, not fables or droll stories must be told to the people, but simply and solely the law of the Lord, as Christ and the Apostles delivered it; for in the law, that is in the Gospel, is hidden the life which is able to quicken the Church.³ The Lord's word is the food which sustains it. He who preaches to the people without reading and explaining to them the Gospel, gives them a meal without bread.⁴ Those pseudo-prelates are well aware why they set aside the Gospel, for it enjoins upon them the following of Christ, for which they have no inclination.

Therefore if they mention the Gospel at all, they do not preach it in full; but only piece-meal, so that one may learn as little as

¹ De Quatuor Sectis novellis, Pol. Works, pag. 261: Videtur ergo quod omnes tales consecrationes et benedictiones cerei atque panis, palmarum, luminis, salis, pere, baculi, armorum cum eis similibus non sunt de substantia fidei christiane. Ideo foret laudabilius multis rectoribus quod episcopus suus predicaret et doceret fidem catholicam quam quod ministraret hec sacramenta vel consecraret suas ecclesias.

² De Officio pastoralis, pag. 34: Debet ergo evangelisator predicare plane evangelicam veritatem, licet carni auditorum displiceat . . . .

³ Serm. P. I, 37, vide pag. 248: Omnis enim fidelis et curatus precipue debet predicare non tragedias sive comedias, non fabulas sive ludicria, sed pure legem Domini, ut fecerunt Christus et sui apostoli, quia in ipsa lege latet vita per quam vivificaretur ecclesia.

⁴ Serm. II, 22: Idem est spiritualiter pascere auditorium sine sententia evangelica ac si quis faceret convivium corporale sine pane; ib. Fidelibus recte evangelizantibus est necessarium historiam evangelicam primo populo predicare; in ipsa quidem est fides ecclesie quam tenetur cognoscere, in ipsa est exemplar planissimum iuxta quod regulari debet ecclesia et quodlibet eius membrum.

possible of Christ's manner of life.¹ But he who would preach rightly, must be well acquainted with the Gospel, for God's word only has life-giving power, and by it alone are members of the Church created. By the preaching of the Apostles the Church grew, and since preaching has been neglected the Church has constantly declined.² In preaching one must follow the example of Christ, who has written his law, not on the skins of dead animals, but in the hearts of men.³

Wyclif says in the 57th Sermon of the second part: After having explained to whom the apostles should preach, it still remains to be set forth *what* should be preached, and in what manner.⁴

Christ has said: Go out and proclaim that the kingdom of heaven is at hand. One must preach of the kingdom of heaven, of the kingdom of Christ, of the Lord's Advent, of the Church militant, the Church triumphant, and of the universal or catholic Church, of the old and the new law, but above all of Christ and His incarnation, and of the preparation of man for eternal blessedness. As the time is already at hand in which Christ prepares man for obtaining this blessedness, the preacher must exhort his hearers "to set to work" in order to obtain it.⁵ This it is which must be preached to the people, not tragedies or comedies or fictions or apocryphal sentences, as is the habit of preachers in these days.

In order to convince even the foolish of the truth of the Gospel, Christ commanded the Apostles: Heal the sick, raise the dead, cleanse the lepers, and cast out demons. According to this, modern preachers also must act.

¹ De officio past., pag. 35: Cum ergo evangelium maxime docet conversacionem Christi penalem, hii timent Antichristi discipuli quod eorum retrocessio vel obviatio legi Domini cognoscatur. Et hec ratio quare nolunt evangelium predicari ex integro, sed curte ut faciunt fratres, ne Christi conversacio cognoscatur. ² Serm. II, 22.

³ *ibid.* ⁴ Dato quibus apostoli predicarent, docet Christus in hoc evangelio consequenter quid et qualiter predicarent. Dicunt enim quidam quod regnum celorum sex modis accipitur . . . . Sed aliis videtur quod regnum celorum solum tripliciter accipitur in scriptura . . . . In proposito autem videtur accipi pro Christo quoad suam humanitatem vel pro dispositione qua viantes preparat ad regnandum . . . .

⁵ Ideo cum iam instat tempus in quo tam efficaciter disponit ad beatitudinem adquirendam debet predicator hortari suos, ut manum apponant ad opera . . . . Istud ergo est predicandum populo et non tragedie vel comedie aut fabule vel sentencie apocriphe que sunt hodie populo predicate.

INTRODUCTION.

It is true that none, or only a few, have now-a-days the power to perform miracles, and therefore we must choose another way, and perceive the mystical meaning of what is said of the performing of miracles. Thus, the preacher must heal the sick, that is to say, free sinners from their sins; he must raise the dead, that is, convert sinners hardened in crime; he must cleanse the lepers, that is, call upon the proud to practise the grace of humility. And as sins are those fetters by which the demons are fastened to men, there can be no doubt, that, if the preacher fulfils his duty in the first three points, the demons too must give way. Such are the preacher's duties: From the results it will be seen whether the preacher preaches rightly, and this is of greater moment for believers than the fiction of Antichrist (the Pope) that he has spiritual power over all others whilst he does not prove by his deeds that he does spiritual good to anybody; that he has the power to create or to change the sacraments; that the Holy Scripture has neither authority nor validity except when confirmed by him, or finally that he has the power to overthrow any dogma.¹ More frequently and more earnestly than anything else, must the preacher explain the Lord's Prayer to the people, for there is no prayer which can be more excellent, effectual and beneficial for every Christian.² "Because God's word is not heard, and the field of the Church is laid waste" — exclaims Wyclif — spiritual death reigns everywhere.

Therefore God's word must be revived and be preached in both languages; in Latin to the learned, and in the language of the country to the uneducated.³

¹ Et istud est melius fideli quam fictio Antichristi (cod. pal. Vindob. 3928 in marg.: papa nota) qua sine auctoritate Dei vel testimonio ex parte populi fingit quod habet potestatem spiritualement supra alios et non ostendit in opere quod spiritualis beneficiencie quicquam facit, secundo quod habet potestatem condendi et variandi ecclesiastica sacramenta, ymmo quod scriptura sacra non habet auctoritatem vel efficaciam nisi de quanto is confirmaverit, ideo quemlibet articulum fidei poterit reversare . . . . Sed veritas est quod nulla scriptura sacra propter auctorizationem vel canonizationem eorum est magis vel minus autentica . . . . ² Serm. I, 29. In hoc evangelio debet predicator secundum formam rudem et congruam aptare populo sensum oracionis dominice . . . . Nulla enim oracio est ista prestancior, efficacior et unicuique fideli utilior. ³ Cf. Buddensieg, Johann Wiclif und seine Zeit, pag. 168.

In order that the Church may know and love the life and conduct of Christ, it is the duty of theologians to learn and to teach the Holy Scripture.¹

Wyclif insists frequently and strongly on the necessity of preaching the Gospel to the people in their mother tongue. Some prelates, he says, do not know the Holy Scripture, others conceal all that is said in the Holy Scripture about the poverty of the clergy.

It is of the greatest advantage for the Church that believers should discern the meaning of Scripture, and this can only be done in the language which the people understand.²

Did not Christ and the apostles convert many people by preaching in the vulgar tongue?

Why should not the modern disciples of Christ distribute the same bread?

In both languages then the faith should of Christ be taught to the people.³ With great vehemence he opposes the modern Pharisees who contend that the Gospel must not be preached in the language of the people: yet to do so is but to obey the Lord's command: "Go into all the world, and preach the Gospel to all mankind." The reason why modern Pharisees neglect to preach the Gospel in the popular language, is that they fear to betray how much their own life contrasts with the Lord's life.⁴

From this point of view Wyclif's English sermons are of especial interest, for whilst his Latin sermons are always more or less tinged with the language of the schools, his English ones are thoroughly popular in style, and characterised by a downright simplicity and cordiality, in many passages too by great depth of feeling, so that the reader, when once he has overcome the obstacles of a somewhat difficult idiom,

¹ Sacerdotes ad hoc discunt et docent scripturam sacram, ut ecclesia cognoscat conversacionem Christi et amet eum. ² Speculum secul. domin. cf. Buddensieg,

J. Wiclif und seine Zeit, pag. 169. ³ ibid.: Christus et sui apostoli converterunt

gentem plurimam per deteccionem scripture sacre et hoc *in lingua, que fuerat magis nota* . . . . Quare ergo non deberent moderni christiani discipuli de eodem pane figmenta

colligere? In duplici ergo lingua est fides Christi populo reserenda. ⁴ De Nova Pre-

varicancia Mandatorum (Pol. Works ed. Buddensieg, pag. 126): Satrape et pharisei nostri dicunt quod homo non debet predicare in vulgari . . . . Cf. Opus Evang. III, cap. X. Hodie multum horretur quod *evangelium anglicetur* vel populo predicatur . . . .

cannot fail to be impressed by their simple beauty.¹ "In the English sermons", says Lechler, "we find more frequently a plain and popular, even a drastic style of speaking, and a moving heartfelt tone, especially when the preacher anticipates the judgment-seat and the last account."²

In the office of preaching, the priest should not be hindered. The preacher must be free. One thoughtful and outspoken discourse does far more good to the church than any number of friars' sermons by which the Lord's word is only depraved.³ But these monks, Wyclif complains, obstruct such preaching. This complaint, that the pulpit is not free, that the full exercise of the ministry is prohibited, is reiterated in several of his works.⁴ Unfit men aspire to the higher offices of the Church, and prevent the Lord's word from being preached to the people, whilst those who strive to preach it are persecuted as heretics.⁵ The pseudo-friars — we read in another passage — give out that preaching is forbidden to priests unless they have a special license for it from the bishop or Pope, for (as they falsely contend) all other apostles received such a permission from Saint Peter. But this is not true. Every deacon and priest had the right to preach, and so accordingly Paul used to preach, long before he had seen St. Peter.⁶ Every priest should give himself continually to this work: if he does not do so, he should devote himself to a worldly occupation.⁷ The bishop too should attend to this office, for a substitute would be as much out of place as at the Last Judgment, where everyone must answer for himself.⁸

¹ Buddensieg l. c., pag. 169.   ² Lechler, John Wycliffe and his English Precursors, pag. 187.   ³ Et sic modica et libera predicacio sacerdotum fidelium magis prodesset ecclesie quam quocunque predicationes talium fratrum in quibus verbum Dei est adulteratum.

⁴ Trialog., pag. 187 . . . . Nam predicationis officium est proscriptum et officium spoliandi subditer est introductum.   ⁵ Speculum mil. ecclesie, pag. 10: Evangelizacio cum aliis ministeriis iniunctis a Christo est a diabolo istis sacerdotibus interdicta. Per hoc autem inhabiles aspirant ad superiores gradus sacerdotii et impediunt verbum Dei predicari in populo et anelantes ad istud tamquam hereticos persecuntur . . . .

⁶ Pol. Works, pag. 405. cf. Cruciata, ibid. pag. 607.   ⁷ Dial. pag. 51: Vellem quod intenderent predicationi vel labori mecanico ut scripture vel alteri corporali . . . . Laborarent manibus, colendo terram pro suis fructibus preparandam IV, 6.

⁸ Serm. Pars I, 40, pag. 268: Episcopus debet noscere predicare populo verbum Dei, nec sufficit quod per procuratorem ista faciat . . . .

The excuse that the hearers are often incapable of comprehending the Lord's word cannot be accepted, for the incapacity of the hearers is caused by the negligence of the priests.¹

c) How to preach to the people.

On the manner in which Wyclif would have the people taught, Lechler has written so admirably, that it will only be necessary here to refer to what he has said.² In a great number of passages Wyclif expresses the desire that the preacher should adapt the subject that he treats to the comprehension of his hearers.³ He should proclaim evangelical truth in a "suitable manner". The sermon should be short but complete, and in any case simple.⁴ All sermons must be delivered in a right spirit. If the soul does not harmonize with the words, how can the words have power? If love is wanting in thee, thou art sounding brass and a tinkling cymbal.⁵ To these requirements Wyclif further adds, that the sermon should be pointed, without being bitter. The preacher might proceed in the same manner as Christ did against the Pharisees. Above all, the preacher's word should spring from the depths of his heart, for thus the Saviour spoke.

It cannot be denied that Wyclif complies in his own sermons with the rather severe demands which he makes upon preachers.

In spite of much scholastic byplay, the style of most of his sermons is plain and simple, the language vivid, and the comparisons, where such occur, taken from life.

The tone of fierce upbraiding, in which the monks especially are addressed, is not unfrequently exchanged for one of subtle irony.

In several sermons Wyclif gives directions how to preach the word of God to the people, for instance, in the sermon *Circuibat*

¹ Serm. Pars I, 40, pag. 264.   ² Lechler, John Wycliffe (Engl. Edit.), pag. 183.

³ Predicacionem autem secundum hoc evangelium oportet *aptari* populo secundum quod estimatum fuerit eis plus prodesse, vide pag. 35. Cf. pag. 128, 133, 197: In hoc evangelio debet predicans secundum formam rudem et congruam *aptare* populo . . . pag. 130: Et dilatanda est materia sermonis secundum quod expedit populo audienti. Cf. II, 11: *Aptato* sermone ad populum . . . II, 30: Verba exhortationis dimissa ista materia sunt congruencie auditorii applicanda . . . II, 11 . . .

⁴ Circa istum sermonem et novem sequentes propono *compendiose* dicere . . .

⁵ Quotations from Lechler l. c.

Jesus civitates et castella docens in synagogis. This Gospel, he says gives manifold instructions to all disciples of Christ, be they priests or deacons, how they are to preach the Gospel.¹ Sufficient matter for sermons of every kind that the believer may require² is to be found in it, and it is evident from it that the preacher must have no other aim than the salvation of his hearers.³ He discusses the faults most frequently to be found in the preachers of his time.

The first one is that they select for their sermons the "fat places",⁴ where they can make the best profit, whilst Christ preached everywhere, without regard to persons, in the open air, in the synagogue and in houses. A further error is committed by the preacher being restricted by episcopal authority to certain localities;⁵ and therefore in the third place the very people⁶ are neglected in whom the sermon might bear the most abundant fruits. It is the duty of the priest to witness fearlessly and in every place to the truth, and even at the risk of his life. He must not trouble himself about any new fashions⁷ in preaching which may arise; his only care must be how to be useful as far as possible to the people. He must care nothing for popular favour. "Surely", Wyclif laments, "it is in these days as, when the Saviour said: 'The harvest is plentiful but of reapers, that is of preachers, there are few.'

Here, as well as in other sermons in which he criticises the method of preaching in his times, he mixes up together considerations of form and of matter.

¹ Hoc evangelium dat formam multiplicem quomodo omnes Christi discipuli tam sacerdotes quam dyaconi debent predicare instancius verbum Dei . . . . ² Et ista magistri materia est sufficiens pro quibuscunque sermonibus populo predicandis . . . .

³ Tota sententia predicandi stat in isto quod regnum celorum tam Christus quam ecclesia appropinquavit ad gradum beatitudinis . . . . quando videt membra Christi magis proficere, *debet* predicator predicare populo quomodo assistente tanto adiutorio pro beatitudine instancius laboraret . . . . ⁴ . . . . triplex error, primus quo discipuli Antichristi captant sibi *loca fertilia* lucro suo conveniencia, quando in locis aliis plus prodesse . . . .

⁵ Secundus error est quo excluduntur evangelizantes ex iurisdiccione limitatione, ubi possent etiam invitis episcopis plus prodesse . . . .

⁶ Tercius error est quod multi ignari putant se non debere predicare vel benefacere populo qui a iurisdiccione sua excluditur. ⁷ Nec intenderet novitatem aut vocatam subtilitatem sermocinandi introducere, sed pure cogitaret quomodo honorem Dei et utilitatem populi apcius posset promovere . . . .

And as regards form, Wyclif does not after all depart very far from the scholastic usage of his time. His sermons, if we examine them carefully, will be found each to consist of two parts, of which one usually (not always) treats of the meaning of the Biblical passage on which his sermon is based. As is expounded in the *Quaestio de potestate papae* — the author of which is probably Peter Dubois¹ — and by Occam with some differences, the schoolmen suppose that the Bible has a twofold meaning, first, the literal or historical, and secondly the mystical.² This view we find, with some modifications, in Wyclif also.³ If therefore in the first part of a sermon the meaning of a passage of scripture is discussed, the literal meaning is explained first, and then the mystical. The doctors of the XIVth Century divide the mystical meaning into the anagogical, the allegorical, and the ethical. These distinctions are seldom fully kept up by Wyclif.⁴ As a rule too, as Lechler observes, the mystical interpretation consists of nothing more than a simple setting forth of religious truths, and in the moral application of the text to the audience and to present times.

Wyclif is not contented with simply explaining the text. Following the example set by no less a man than St. Augustine, he tries to

¹ Dupuy, *Hist. du differend*, Preuves 663. Cf. Riezler, *Die literarischen Widersacher der Päpste im Zeitalter Ludwigs des Baiers*, S. 143. ² Cf. pag. 93: *Iste autem sensus ad literam . . . pag. 128: Quantum ad sensum literalem . . . pag. 140: Sensus literalis huius evangelii patet plurimum . . . pag. 162: Sed sensus mysticus horum verborum videtur esse gravidatus . . . pag. 291: Notata historia potest allegorice intelligi . . . pag. 292: Sed pro sensu morali notandum quod evangelium . . . pag. 304: Sensus huius evangelii potest allegorice sic notari . . . pag. 9: In quo textu videtur ad literam . . . pag. 12: Ad sensum autem mysticum prophetizat Christus . . . pag. 22: Constat ad literam . . .*

³ Cf. *Pars IV*, 3 (*Serm. Mixt. 10*): *Racio quidem exigit quod diversa sint genera adorandi et generaliter loquendo quelibet pars scripture potest dici oracio, ut quilibet quatuor sensuum scripture quantumcunque fuerit historicus vel subtilis . . . Wyclif's division is in better order S.E.W. I., pag. 30: "It is seid commounly that holy writt hath foure undirstondingis. The first is pleine, bi letter of the story, the secounde is clepid witt allegoric . . . the thridde . . . is clepid tropologik . . . the fourthe . . . is clepid anagogike . . ."*

⁴ Cf. *IV*, 19: *Secundum sensum literalem Jerusalem signat civitatem metropolitanam . . . secundum sensum tropologicum signat membrum ecclesie conversum . . . ad sensum allegoricum signat ecclesiam militantem . . . ad sensum anagogicum signat ecclesiam que est mater nostra.*

solve certain doubts¹ which may arise respecting the passage under consideration. To this topic the second part of his sermon is mostly dedicated. As a rule, the second part is prefaced by the words: From this Gospel the following doubts arise: [(Ex isto evangelio dubitari potest (page 34, 5), Ex isto evangelio dubitatur (page 12, 26, 31, 38, 45, 60, 69, 75, 83 . . .), Circa hoc evangelium dubitatur (page 281), Sed dubitatur communiter. Ex isto evangelio notari potest . . .)] By these and similar words he introduces that part of the sermon in which, in emphatic and often very violent language, he expresses his ideas on the Church and on Church-government.

Here, as Lechler has observed, matters are very often treated which have no immediate connexion with the contents of Scripture. Wyclif speaks mostly about Church government, which as it existed in his days was certainly not for the edification of believers. He lays stress on the contrast between this and the Church-government in the first centuries up to the so-called "imperialising" of the Church by Constantine; he discusses the claims of the hierarchy to worldly property, and generally proceeds to speak of the great mischief which the orders of mendicant friars have done, and still do, to the Church. The later the date of the sermon, the stronger is its language; the most severe sermons of all are those composed during the last four years of his life; and of these, the so-called *Sermones mixti* are distinguished by a special vehemence. But these forty sermons lead us to the question of Wyclif's school-sermons in general.

d) Wyclif's school-sermons. The travelling preachers.

Of Wyclif's Latin sermons we may presume that they were delivered or composed for a public which had had a scholastic education.

It is evident from the themes themselves, and from the manner in which they are dealt with, that he had an educated audience before him. Not a few of them, amongst these, for example, the first of the following sermons, treat of difficult philosophical and theological problems; their language too is somewhat cumbrous, involved, and often obscure.

¹ Cf. the end of the *Praefacio*: *In dominicis sermonibus supposito sensu literalī intendo breviter sensum mysticum explanare et secundo more Augustini salutabo dubia quae ex evangelio possent capi.*

He quotes not only from the Bible or the ecclesiastical fathers and doctors, but also from secular writers, such as Aristotle, Porphyrius, Averroës, Avicenna and others, and a series of arguments is borrowed from the Decretals.

That devout laymen were edified by his sermons we have his own testimony, in which he says (I, 13) that he has undertaken the interpretation of the Ten Commandments in an equal number of sermons, by the request of a pious layman.¹

At the same time, most of his sermons are school or model sermons, which he delivered either whilst still at Oxford² and, as is supposed, in St. Mary's Church,³ or, where they belong to a later period, with a view to and for the use of his travelling preachers.⁴ Thus we find in a considerable number of sermons a reference to students. "Let us therefore — it runs in one of them — scatter the seed of benedictions, beloved brethren."⁵ In another he gives a very clear and methodical outline of the sermon, saying: For this reason I have interpreted to you the Ten Commandments and to-day I will expound the commandments of the two tables "in order that you may learn it the better".⁶ Verum ut loquar pueris,⁷ he exclaims in another passage. And the epithets which he applies to his hearers are in harmony with this: Fraternitas vestra, Caritas vestra, fratres carissimi (IV, 31, 45).

To these hearers, as being future preachers, the numerous directions are addressed which he gives for preaching. These rules, he says in another passage, must be preached perseveringly to the people, so that they may comprehend whether or not they themselves or the clergy are preserving true Christian charity.⁸ This Gospel teaches, he says in another passage, how to behave oneself in the office of preaching.⁹

¹ Cf. pag. 89: Circa istum sermonem et novem sequentes (ut mandatus sum a quodam devoto layco) propono compendiose dicere sententiam mandatorum.

² Quadraginta sermones dum stetit in scolis. ³ IV, 48: Specialiter tamen in ista parochia, ex hoc quod beatam virginem que odit hoc vicium vindicat pro patrona . . .

⁴ Cf. pag. 130. ⁵ IV, 31: Si igitur fratres carissimi seminemus in benedictionibus.

⁶ IV, 45: Et hinc exposui vobis tam seriose decalogum . . . et hodie „ut melius memoremini” . . . mandata utriusque tabule. ⁷ II, 5. ⁸ II, 33: Iste autem

regule predicande sunt instanter populo ut cognoscant si ipsi vel clerici plene servaverint caritatem. ⁹ II, 31: Hoc evangelium docet apostolos et viros evangelicos

quomodo debent se habere in officio predicandi.

Most frequently we find in the sermons instructions how to deal with the matter of a sermon, whether to compose it elaborately or shortly.¹ In a good many passages he observes that the preacher must adapt his discourse to the capacities of his hearers.² The character of these sermons as models for preachers was clearly perceived by the early copyists: thus one of them has inserted in the margin of the MS. the words: *Magistri et studentes, notate.*

One of the sermons (*Sermones mixti* No. XXIV) is from beginning to end nothing but an address on the occasion of an academic ceremony, the conferring of the doctor's degree.³

The Latin sermons which belong to the Lutterworth period (and these form a large proportion of the whole number of sermons) were all composed by Wyclif as model-sermons for the use of the "poor priests", or the "wandering" or "travelling" preachers. For Wyclif by no means confined himself to preaching his reformatory ideas to the comparatively small number of people who composed his congregation: God's law, in which he had found the pure truth, should rather become the common property of all, and every Christian should know it and observe it.

The clergy of his time, especially "the four sects", did not fulfil their task, and therefore he called into existence the institution of travelling preachers or as they were called, of the "poor" or "simple" priests. These were to counteract the pernicious work of the sects

¹ II, 11: *Idcirco aptato sermone ad populum secundum virtutis egenciam vel fugam vici potest sermo potenter quantulibet dilatari, quadruplex interpretacio nominis Marti virginis satis notat.* ² II, 30: *Sed verba exhortacionis dimissa ista materia non congregacioni auditorii applicanda.* Cf. pag. 128: *Materia autem exhortacionis potest evangelizare secundum pertinenciam auditorii dilatare . . .* pag. 130: *Et dilatanda est materia sermonis secundum quod expedit populo audienti . . .* pag. 133: *Et ista materia modo inenarrabilis est . . .* Et huius materia est secundum exigenciam ruditatis populi dilatanda. Here we may presume that Wyclif refers to the travelling preachers; pag. 164: *Sed quia populus communiter recipere solet eucaristiam isto die, ideo sensus instruccioni sue pertinens est aptandus . . .* pag. 165: *Aptando autem sermones istos potest scola de virtutibus communicando auditori aptari . . .* Ideo de humilitate atque superbia dilatari potest sententia quantum placet. Cf. I, 39, S. 259, 260: *Septem autem opera corporalis misericordie debent declarari populo . . .* Here is also treated of the threefold sermon: *Predicacio formalis, subiectualis et habitudinalis.* ³ Lechler l. c., pag. 393.

by a pure course of life, by unselfish devotion to their noble calling, and were especially to promote the edification of the Church by preaching the true and unadulterated Gospel.

The preaching of that time, with all its extravagances,¹ was offensive to a man of Wyclif's stamp: both the matter preached, and the motives with which the clergy of those days ascended the pulpit, moved him to indignation.

In more than one passage he denounces their practice of discoursing on worldly affairs, instead of preaching God's word, of jesting, declaiming, and flattering the fancies of the people, nay even lying and slandering,² instead of explaining the Bible. In order to attract the public, they must always have new fashions ready. It must be kept in good humour in order that it may open its pockets after the sermon when the bell-purse is sent round.

They look down with disdain on simple³ priests whose education has been unsufficient, and from whose old-fashioned manners they must distinguish themselves before the people by new forms of preaching. It is with reference to such discourses that Wyclif emphatically declares that all sermons except those which treat of the Gospel are to be rejected.⁴ "Oh! if the Apostle," he exclaims in another place, "had heard such hair-splitting, how much he must have despised it."⁵ He complains in many other passages of the excessive use of scholastic language in sermons and in prayers.⁶ He censures with great

¹ Cf. Lechler's John Wycliffe, pag. 179 seqq.   ² Trialog., pag. 365: Quomodo resultat in deterioracionem ecclesie, ut si curvantes fidem scripture intendunt rythmisationibus, adulacionibus, detraccionibus atque mendaciis.   ³ Serm. Pars IV:

Dicunt enim quod nisi adderent aliquas novitates ultra modum predicandi solitum ab antiquo, non foret differentia inter theologum quantumcunque subtilem in seminando verbum Dei et sacerdotem ruralem quantumlibet exiliter literatum. Cf. Serm. Pars II, 16: Habet enim hodierna confabulacio multa membra, ut nunc ad mundialium saluti impertinencium iocacionem, nunc ad retribucionem temporalium fallacem adulacionem et nunc ad extorquendum temporalia bona subditis per censuras fallaces populi comunicacionem.   ⁴ See below, pag. 262: Alias predicaciones preter illas quas explicat, ut plane innuit fides scripture, expedit fidelem abicere (Sermo 39).   ⁵ Pars IV, 3 (Serm. Mixt. 10) *Rogate que ad pacem*: O si apostolus audisset istam arguciam, quantum istam contempneret . . . .   ⁶ ibid.: Non tamen video quin multi in ordinando oraciones varias et prolixas multipliciter peccaverunt . . . . Per variacionem oracionum excutitur fastidium a viatoribus qui gaudent extraneis semper tamen apreciandum . . . .

instructed the priest which remained there all winter the next with enormous winter expenses. In winter the most pernicious sermons are often made. "Therefore they in good manner to the hearer not to the living, but in order to great earthly pleasure they finish the discourse of the millennium. During this is not the office of a pastor, but of a teacher: He who preaches in order to get a name before the world is to earn money, is a true teacher."¹

The work which the secular clergy is well as the religious orders of the time in particular, had better themselves made to perform, was now to be accomplished by Wycliffe's wandering preachers — that evangelization of poor preachers which he had learned as he is believed, so early as the time of his life in England. No new, no formal organization would be necessary, as Buddensieg has shown, as Wycliffe had admirably expressed it:²

"A new spirit animated the organization, new forms marked it out. Poor preachers, led by one will, and obedient to it, in constant intercourse with the people, and armed with the spirit and with facts, these poor preachers soon became the mightiest champions of the new doctrine."³

"Henceforth, clad in a long coarse cloak of dark-red colour which was the symbol of hard labour and poverty, a long staff in hand signifying their pastoral office, they wandered in the dioceses of Leicester and of London from town to town, from village to village. In churches, chapels and almshouses, wherever they could get a few hearers together, they preached of the glory of God's law. Although mocked at by some for their coarse garb and for their manner of teaching, they were beloved by the people."⁴ At the same time they were pursued by the fierce hatred of the monks, which

¹ *Conversatio autem est per diabolum introducta quod mundo dives in die sue sepulture habeat sermonem a fratre compositum atque emptum, ut in hoc ludus defuncti sepe mendaciter recitentur. Sed quid hoc rogo ad meritum mortui vel viventis?* ² Et istud indubie non est pastoris sed tortoris officium (II, 16).

³ *Quicumque propter famam nominis vel avariciam predicaverit est excommunicatissimus hereticus.* ⁴ Cf. Lechler's John Wycliffe, pag. 189—201 on the various phases through which the institution of poor preachers passed. ⁵ Buddensieg, Johann Wiclif und seine Zeit, pag. 169, 179.

⁶ Buddensieg l. c. Cf. Lechler, John Wycliffe, pag. 196.

provokes Wyclif's bitter complaint: "And as these brethren dislike the number of begging orders to increase in one town, so they hate that "simple priests" arise, who preach the Gospel without desire of gain and without the forms they use (. . . sic odiunt quod insurgant sacerdotes simplices sine questu vel forma eorum evangelium predicantes).¹ But these monks themselves roam about, and try to rob, wherever they can find a large number of people together, whom they can succeed in misleading.

They scour the towns, and where abundant gifts are refused them, they protest in vehement manner.

Such are the "creepers into houses" of whom the Apostle speaks."

From this description it may be gathered what part the "poor priests" were intended to play. But laymen too, as well as priests were called to the office of preaching. It seems certain, Wyclif says, that one single unlearned man may, by the grace of God, effect more for the edification of Christ's church than many who have graduated in schools or colleges for such a one scatters more modestly and abundantly the seed of Christ's law.² And in a second passage he says plainly, that in order to hold an office in the church, the divine calling and authorization is absolutely sufficient.

There is an ordination by God Himself, even without the episcopal laying on of hands.³

Wyclif's sermons were intended for these travelling preachers; and this was the case also with another series of his writings.⁴ That they fully answered their purpose, and that the seed sown by their means bore abundant fruit, we have manifold testimony from contemporary writers. The *Continuatio Eulogii Historiarum* relates that

¹ Pars I, 43. Cf. *specul. mil. ecclesie* (Dialog.) ed. Pollard, pag. 10, 11. Nec sufficiunt pauperes et pauci fideles sacerdotes resistere . . . ² *ibid.* pag. 54: Et quantum ad fructum, certum videtur quod unus ydiota mediante Dei gracia plus proficit ad edificandum Christi ecclesiam quam multi graduati in scolis sive collegiis, quia seminat humiliter et copiosius legem Christi tam opere quam sermone . . .

³ Lechler l. c., pag. 196: Videtur ergo quod ad esse talis ministerii ecclesie requiritur auctoritas acceptationis divine et per consequens potestas atque noticia data a Deo ad tale ministerium peragendum, quibus habitis, licet episcopus secundum traditiones suas non imposuit illi manus, Deus per se instituit. Cf. *Eul. Hist. Contin.* ad annum 1409, pag. 412, 417. ⁴ Lechler l. c., pag. 199.

in the year 1381, Wyclif's scholars were preaching his doctrine of the Lord's Supper throughout England, and making a large number of converts, both amongst rich and poor.¹ Still more important is what it relates of the year 1382. Its reports of Wyclif's utterances on the sects (orders) and their founders, on the begging of these able bodied friars (*fratrum validorum*) — "that they should work after the example of the Apostle Paul and the doctrine of St. Augustine," these utterances occur, in part word for word, in some of the sermons.² The author describes also the consequences of Wyclif's teaching as follows: "In this year the friars have been deprived of their alms, the mendicants are compelled to work, they are not allowed to preach, they are called penny-preachers and creepers into houses (see below). Besides this, they write scandalous pamphlets in English and write down their errors likewise in English."³ Finally, the *Continuatio Eulogii* directly states that Wyclif's scholars studied the compiling of sermons.⁴ In agreement with this are sundry notices in Walsingham.

It is of interest to observe that Walsingham's view of the begging orders hardly differs from that of Wyclif himself.⁵ According to Knighton's account, the poor priests were spread over a large part of England.⁶ Their chief centres were Oxford, Leicester and Lutterworth. They were naturally not allowed to proceed in their work without interference, and accordingly we find Wyclif complaining that the mendicants in London and Leicester aimed at the extermination of the faithful and poor priests.⁷ In a mandate of

¹ Tom III, pag. 351: *Discipuli eius hanc doctrinam predicabant et divulgabant per totam Angliam multos laicos seducentes eciam nobiles et magnos dominos . . .*

² *ibid.* pag. 354, 355: . . . quod omnes alie religiones private sunt superstitiose impertinentes ad salutem (cf. *Serm. Pars II*, 16) ab hominibus statute et adinvente, tradiciones, ritus et doctrinas ac mandata hominum continentes . . . Item quod mendicacio fratrum validorum est illicita et quod laborare deberent ad victum acquirendum . . . ³ Hoc anno fratrum elemosine subtrahuntur . . . ⁴ Discipuli prefati Johannis studuerunt in compilacionibus sermonum et sermones fratrum congregaverunt, euntes per totam Angliam doctrinam huius sui magistri predicabant . . .

⁵ *Hist. Angl. II*, pag. 13: In tantum enim . . . veritatis professionem macularunt, ut in diebus istis in ore cuiuslibet bonum sit argumentum, tenens tam de forma quam de materia: Hic est frater, ergo mendax . . . ⁶ Knighton 2658. Cf. Budden-sieg l. c. 172, 173. ⁷ *Trialog.*, pag. 379.

Archbishop Courtenay's, issued at the end of May 1382, and in the Archbishop's license to the Carmelite Peter Stokes at Oxford, complaint is made of certain travelling preachers, who under the pretence of great sanctity (*sub magne sanctitatis velamine*), usurp the office of preaching, and defend false, erroneous, and heretical doctrines and dogmas, in churches, in streets and in other places.

It is now most severely prohibited that these doctrines, twenty-four of which are expressly named, should henceforth be tolerated.¹

This, and similar prohibitions of the secular authorities,² were attended with but little success. The conviction of the necessity of an internal reformation of the church was implanted by Wyclif's disciples in the minds of all classes.

Their success may very probably have been mainly due to their manner of life, which contrasted so strongly with that of the begging friars and the other clergy; and if the majority of the poor preachers answered to the life-like description which Chaucer gives in his Canterbury tales of the good country clergyman, and which many take to be a portrait of Wyclif³ himself, the great success of the country preachers may be easily explained.

¹ Cf. Wilkins, *Concilia Magnae Britanniae* vol. III, fol. 158 seqq., cf. Shirley, *Fasc. Zizan.*, pag. 275/6. ² Cf. *ibid.* pag. 312/3 seqq. ³ *The Poetical Works of Geoffrey Chaucer* ed. by R. Morris, vol. II, pag. 16:

A good man was ther of religioun
And was a pore Persoun of a toun;
But riche he was of holy thought and werk.
He was also a lerned man, a clerk,
That Christes gospel gladly wolde preche;
His parischens devoutly wolde he teche.
Benigne he was, and wondur diligent,
And in adversite ful pacient;
And such he was i-proved ofte sithes.
Ful loth were him to curse for his tythes
But rather wolde he yeven out of dowte,
Unto his pore parisschens aboute.
Of his offrynge and eek of his substaunce.
He cowde in litel thing han suffisaunce.
Wyd was his parisch, and houses fer asondur,
But he ne lafte not for reyne ne thondur,
In sicknesse ne in meschief to visite
The ferrest in his parissche, moche and lite,
Upon his feet, and in his hond a staf.
This noble ensample unto his scheep he yaf,
That ferst he wroughte, and after that he taughte.

It required all the strength of the violent political and ecclesiastical reaction which followed, to put a stop to the work of the poor priests in England. As a result of this reaction, Wyclif's sermons too fell into oblivion in that country. On the other hand, they exercised vast influence on great numbers of the educated in Bohemia and Moravia during many following decades.

2. Wyclif's Sermons and their adaptation by Hus.

Wyclif's sermons are among those writings of his, which enjoyed especial popularity in Bohemia. In the catalogues of Wyclif's works which were circulated in Bohemia, and which date from the 14th century the following sermons are enumerated:

1. Sermones de tempore per circulum anni supra Evangelia.¹
2. Quadraginta Sermones, compositi dum stetit in scolis.²
3. Sermones viginti compositi in fine vite sue.³
4. Epistolarum Sermones de tempore per circulum anni.⁴

Among the books which fell victims in the celebrated autodafé on June 16th 1410, in the court, yard of the archiepiscopal palace at Prague, was Wyclif's: 'Super evangelia Sermones per circulum anni',⁵ and in that witty discourse in which on July 29th 1410 Simon of Tisnow defended Wyclif's treatise 'De probacionibus propositionum' wherein he addresses the little book in his caustic manner, "Alas probably thou hast scourged the insatiable and unfathomable greediness of the priests," it runs:

"Not *I* have committed this but the "Sermones", which indeed are now condemned with me."⁶

It is easy to see how these sermons came to enjoy such great repute; and we shall not be surprised to find Hus consulting them in the compilation of his own sermons.

¹ Shirley, A Catalogue, pag. 57—64. Buddensieg, Pol. Works, pag. LXI, LXXVIII, LXXV, LXXXI. ² Shirley, pag. 58. Buddensieg, pag. LXII, LXIX, LXXXVI, LXXXII. ³ Shirley, pag. 58, 60, 67. Buddensieg, pag. LXIV, LXIX Sermones in 1 Rogate VII), LXXI, LXXVIII. ⁴ Shirley, pag. 58. Buddensieg, pag. LXII. ⁵ Loserth, Wiclif and Hus, pag. 115. ⁶ *ibid.* pag. 311.

As I have pointed out in my book "Wiclif and Hus" (page 274—279) the two sermons *De pace*, and *De fidei sue elucidacione*, in particular, are taken nearly word for word from Wyclif's *Sermones dominicales*.

Since the publication of this book, my further studies in this direction have led to the discovery that many more of the sermons of Hus are saturated with Wyclifian views. This is especially the case in the Sermons *Dixit Martha ad Jesum* and *Vos estis sal terre, Vos estis lux mundi*. Only that Hus condensed the two subjects *Vos estis sal terre, Vos estis lux mundi* into one sermon whilst Wyclif treated them in separate discourses.

As the results of these studies¹ of mine are hardly known in England, a comparison of the two texts may perhaps be welcome in this place. Compare:

Johannis Wyclif

Sermo

Dixit Martha ad Jesum. Joh. XI.

Cod. pal. Vindobon. 3928, fol. 123.

.... Martha autem soror Lazari, qui fuit suscitatus ultimus horum trium, fuit familiaris Christo ex domesticitate in fide in hospicio et in victu. Martha autem prius obviavit Jesu et conqueritur de morte fratris sui eius suscitacionem insinuans sed facete: Domine si fuisses ....

Circa hoc evangelium dubitatur, utrum exequie mortuorum .... sunt fundabiles in scriptura ....

Sed quid hoc ad meritum convivantis, cum Luce XIV dixit Christus: *Cum facis prandium aut cenam, noli vocare amicos tuos neque cognatos neque divites, ne forte ipsi et reinvitent te* ....

Johannis Hus

Sermo de exequiis seu suffragio mortuorum, quem predicavit ad populum circa festum Omnium Sanctorum anno 1411 de verbis Marthae ad Jesum Joh. XI: *Dixit Martha ad Jesum* etc. ....

(Opp. tom II, fol. XLVIII^b—LIII^b.)

.... In presenti evangelio agitur de morte Lazari, qui fuit suscitatus a Christo. Fuit autem ultimus inter eos, quos .... suscitavit. Fuit etiam iste familiaris Christo ex domesticitate, in fide, in hospicio et in victu .... Martha .... resuscitacionem fratris insinuans dicit: Domine si fuisses ....

Circa istud evangelium videndum est: Quare fiunt exequie mortuorum ....

Unde istorum prescius misericors Salvator volens illa prescindere dicit Luce XIV: *Cum facis prandium aut cenam, noli vocare amicos tuos aut fratres neque cognatos neque vicinos neque divites, ne forte et ipsi reinvitent te* ....

¹ Mittheilungen des Vereins für Geschichte der Deutschen in Böhmen, XXIV, 413.

Johannis Wycli.

Preciosius sit homini quod Christus spiritualiter a morte peccati ipsum resuscitet quam a Christo corporaliter suscitetur. Et consequenter preciosius est quod homo spiritualiter vivat in Christo quam quod naturaliter per Christum una sensibili suscitetur. Et subdit causam quia qui credit in Christum, adherendo sibi ut domino, finaliter per amorem, etiam si perante peccato mortuus fuerit, non morte perpetua anime vel corporis morietur spiritualiter in eternum....

Et patet preciositas resurrectionis et vite spiritualis quam Christus inducit in hominem supra resurrectionem ad vitam corporalem adeo affectatam.

Repetit autem magister optimus istam sententiam, si eius discipula istam nescit, ut si forte in aliquo ab ipsa defecerit vel eam ignoraverit ipsam discipulam salubriter instruat.

Credis, inquit, hoc: Ait illi: Utique domine. Ego credidi, quia tu es filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. Confitemur autem hec femina in uno communi principio, cum credit quantum est necessarium (credere) viatori. Confitemur enim filiationem naturalem Christi ad patrem celestem et per consequens eternam unitatem divine substance consequenter excessum temporalem nativitatis secunde et per consequens quidquid Christus dixit in evangelio est verum....

Non enim videtur ratio quare mundo dives tam sumptuose et sollempniter sepeletur nisi vel propter mundanam gloriam servandam in genere vel propter solacia in viventibus conservanda....

Johannis Hus.

.... Et quia preciosius est homini quod spiritualiter a morte peccati per Christum suscitetur quam corporaliter et per consequens preciosius est homini quod vivat in Christo spiritualiter quam quod per Christum una sensibili suscitetur. Ideo subdit causam quod qui credit in eum, adherendo sibi finaliter per amorem, etiam si ante per peccatum mortuus fuerit, non morte perpetua anime vel corporis morietur, sed liberatus a morte spirituali per gratiam.... non morietur in eternum....

Et patet preciositas resurrectionis et vite spiritualis, quam Christus inducit in hominem supra resurrectionem ad vitam corporalem adeo affectatam.

Repetit autem magister optimus istam sententiam, si eius discipula ipsam nescit, ut si forte ab ipsa in aliquo deficeret, ipsam discipulam salubriter instruat.

Credis, inquit, hoc: Ait illi: Utique domine. Ego credidi, quod tu es Christus filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti. Ubi confitemur hec femina in uno communi principio fidei suam fidem, cum credit quantum est necessarium credere viatori. Nam confitemur filiationem naturalem Christi ad patrem celestem et per consequens eternam unitatem divine essencie. Secundo confitemur processum temporalem nativitatis Christi secunde et sic confitemur Christum esse verum Deum et verum hominem et per consequens credit, quidquid Christus dixerit, quod illud est verum....

.... Causa damnabilis est ut apud mundum nomen divitis defuncti sollempnius celebretur....

Johannis Wyclif

Sermon. dominic. II, 41.

(Cod. Vindob. 3928 fol. 100^b—106^a).*Vos estis sal terre, vos estis lux mundi,*
Matthei V.

Hoc evangelium docet . . . . quales debent esse episcopi et prelati. Primo . . . . dicit eis Veritas: *Vos estis sal terre*, hoc est, debetis ex condicione vestri officii habere proprietatem salis ad terrenos homines condiendos. Sal enim secundum naturales est lapis ex arena et aqua cum ardore solis aut ignis et flatu venti compactus et habet proprietates multiplices. Nam iuxta regulam Aristotelis IV. Meteororum dissolvitur a frigido et humido. Sal eciam terram facit sterilem, cibos condit, carnes exsiccant et a putrefeccione fetore et verme preservat . . . . . Correspondenter ad primum prelati boni taliter generantur hii qui condamnati erant arena terrestres atque instabiles iuxta parabolam Christi *de domo fundata super arenam* Matthei VII: Aqua baptismatis et ardoris ignis divini ac flatu spiritus sancti companguntur et super nivem ab opacitate peccati dealbantur . . . .

Alie autem quatuor proprietates mystice debent prelati competere, cum ad hoc a puro sole, id est, Christo coagulantur sic sapide ut terrenis inhiantes faciant sterilesce quoad secularia desideria radice cerosa (!) sale desiderii celestis iuxta illud Titi II: *Apparuit benignitas Christi erudiens nos ut abnegantes impietatem et secularia desideria sobrie iuste et pie vivamus in hoc seculo*. Nam sal sapientie ruditates vetustas peccati radicitus eradicat, et de tanto secularia desideria sterilescent. Sic enim debent prelati inutiles plantas affectionum evellere et sinceram virtutes inserere iuxta illud Jeremie I: *Ecce constitui te super gentes et regna, ut evellas etc. . . .*

Johannis Hus

Sermo in die s. Augustini habitus (a 1409).

(Opp. tom. II fol. XLIV^a—XLVI^b).*Vos estis sal terre, vos estis lux mundi,*
Matthei V.

Verba Salvatoris docent exemplariter quales esse debeant doctores, episcopi et prelati. Dicit ergo primo . . . . *Vos estis sal terre* . . . . hoc est, debetis ex condicione vestri officii habere proprietatem salis ad terrenos homines condiendos . . . . Sal enim secundum naturales est lapis ex arena et aqua cum ardore solis aut ignis et flatu venti compactus et per consequens iuxta regulam Aristotelis IV Meteororum dissolvitur a frigido et humido . . . . . Sal etiam facit terram sterilem, cibos condit, carnes exsiccant et a putrefeccione, fetore et verme preservat . . . et signanter significat prelatos bonos qui quondam erant arena instabilis iuxta parabolam Christi *de domo fundata super arenam* Matthei VII: Hi aqua baptismatis et ardore ignis divini ac flatu sancti spiritus companguntur et super nivem ab opacitate peccati dealbantur . . . .

Hee proprietates mystice debent vicariis Christi competere, cum ad hoc a puro sole, id est, Christo coagulantur, sic sapide, ut homines terrenis inhiantes faciat sterilesce quoad secularia desideria, radice corrosa sale desiderii celestis iuxta illud ad Titum II: *Apparuit benignitas Christi erudiens nos ut abnegantes omnem impietatem et secularia desideria sobrie et pie et iuste vivamus in hoc seculo*. Nam sal sapientie ruditates vetustatis peccati radicitus eradicat et de tanto secularia desideria sterilescent. Sic enim debent vicarii apostolorum plantas inutiles affectionum evellere et sinceram virtutes inserere iuxta illud Jeremie I: *Ego constitui te super gentes et regna, ut evellas et destruas et disperdas et dissipet et edificet et plantas . . .*

Wyclif.

Quarto carnem a lubricitate luxurie constringit iuxta illud Matthei XIX: *Sunt eunuchi qui se ipsos castrarunt propter regnum celorum.*

Et sic quinto a putrefecione, a defamacionis fetore et corrodeute verme consciencie preservat subditos quibus sapienciam claram que non marcescit mensuraliter subministrat. Iudicet ergo ecclesia utrum istorum proprietates vel eorum opposita prelati nostris convenient, quia certum est ex fide evangelii, quod, nisi sint sal ad sensum expositum, non sunt Christi discipuli sed, habentes condicionem contrariam sunt discipuli Antichristi. Quod si sal liquescendo evanuerit frigore terrene cupiditatis quia exinde *refrigescet caritas multorum* Matthei XXIV vel humore carnalis lubricitatis que vetat visionem sapiencie ad Hebreos XII: *Pacem sequimini cum omnibus et sanctimoniam sine qua nemo videbit Deum* . . .

Ideo dicit Jeronymus, quod prelati infatuati cupiditate temporalium ut aqua effluit timore perdicionis eorum . . .

. . . Et hec ratio quare secundum beatum Gregorium prelati perversi sunt incorrigibiliores inter omnes . . .

Hus.

Quarto carnem a lubricitate luxurie constringit iuxta illud Matthei XIX: *Sunt eunuchi qui se ipsos castraverunt propter regnum celorum.*

Et quinto a peccati putrefecione, a defamacionis fetore et a corrodeute verme consciencie preservat subditos quibus sapienciam claram, que non marcescit, mensuraliter ministrat.

Iudicet ergo ecclesia Christi sancta utrum iste salis proprietates vicariis Christi seu prelati nostris convenient, quia certum est ex fide evangelii, quod, nisi sint sal terre ad sensum expositum, non sunt Christi discipuli . . . sed habentes condicionem contrariam sunt discipuli Antichristi. Nam dicit veritas, quod si sal scilicet liquescendo evanuerit frigore terrene cupiditatis, quia exinde *refrigescet caritas multorum* Matthei XXIV vel humore carnalis lubricitatis, que vetat visionem sapiencie ad Hebreos XII: *Pacem* . . . *sequimini cum omnibus et sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum* . . .

Ideo dicit beatus Jeronymus, quod prelati infatuati cupiditate temporalium ut aqua effluit timore perdicionis eorum . . .

Et hec est ratio quare secundum beatum Gregorium prelati perversi sunt incorrigibiliores inter omnes, quia Eccles. XIII. scribitur: *Quis medebitur incantatori a serpente percusso.*

The agreement is, as will be seen, so verbally exact, that in reading Hus, we could fancy that we had Wyclif's sermons before us. And were it not for the fact that the sermons, and especially the second one, contain some noteworthy dates in the history of Hus himself, one might believe, that later scribes have erroneously ascribed this — as they have done other sermons of Wyclif's — to Hus.

Some curious proofs that such errors have been committed, are to be found in the Codex 3928 of the Imp. Library of Vienna.

In this Codex, containing the second part of the Sermones and the Sermones mixti, some Czechian glosses are to be found, as for example on folio 138^a, in the margin: *Milá Husko* i. e. dear goose. (Huska is the Latinised form of Hus' name, and was in very common use with his contemporaries.)¹ In the same way, on folio 115^b occurs the gloss: *Dobrá Husko*, i. e. good goose. The scribe was therefore of opinion that Hus was the author of all these sermons, and if occasionally in any sermon England was referred to, this either did not disturb him, or he unscrupulously altered the *regnum 'Anglie'* into *regnum 'Boemie'* and turned the English church into a church of Prague, as may be seen from the following comparison:

Cod. Cambr. B. 16, 2:

Et utinam *regnum Anglie* attenderet et servaret istam sententiam. Tunc enim non foret depauperatum regnum et (sic) per ambos ypocritas sicut modo. Cum enim bona ecclesie sunt bona pauperum, restat quod bona ecclesie *Anglicane* nostri regni sint bona pauperum . . .

Cod. Pal. Vindob. 3928:

Et utinam *regnum Bohemie* attenderet et servaret istam sententiam. Tunc non foret depauperatum regnum per ambos ypocritas sicut modo. Cum enim bona ecclesie sint bona pauperum, restat quod bona ecclesie *Pragensis* sint regni nostri bona pauperum . . .

3. The date of composition of the Sermons.

Of Wyclif's sermons, a considerable number have come down to us which we may presume to belong to a comparatively early period. We find even in early MSS. a whole group of sermons divided off from the others, and the observation appended, that Wyclif here appears in a wholly different light and that these sermons contain nothing contrary to catholic doctrine.² Of another group, it is said that they date from a time when Wyclif still occupied the pulpit,³

¹ Cf. Ludolfi Sagan(ensis) Tract. de longaevo schismate (ed. Loserth), pag. 434: *Infelix auca*, narrans verissima pauca . . . Cf. Stephani Dolanensis Dial. int. *aucam* et *passerem*. Hoc si tu magister Huska tuis senioribus obaudisses . . .

O Husco care

Noli nimis alte volare.

Pez Thes. anecd. IV, 423.

² Cod. Pal. Vind. fol. 193: Constat omnibus quod iste Wycliff quadraginta sermones istos scribens fuit alius a se ipso hic quam alibi, quia demptis paucissimis pene in omnibus his scriptis sequitur ecclesiam in fide et ritibus et modo loquendi catholico.

³ Cf. Buddensieg, Pol. Works of Wyclif, pag. LXII, LXIV.

and of a third, that they date from the last years of Wyclif's life,¹ and so too in our own day, it has been said that Wyclif's Latin sermons belong to very different periods. With his notoriously high estimate of the preacher's office, it can hardly be supposed that Wyclif first began to compose sermons during the latter years of his life.²

Nevertheless, the majority of Wyclif's Latin sermons date from this time, and it must be accepted as certain that it was only during the last years of his life that he gave them the form in which his sermons have come down to us. Wyclif himself has, in the preface to the first part, given us to understand this with unmistakeable clearness. As it is the duty of every man, he says, to use the talent given by God for that purpose for which it was bestowed upon him, so I will employ the last days of my life, free from the cares of the university professorship, for the edification of believers, by collecting together my "plain sermons" to the people.³ This statement carries us to the later years of Wyclif's life. Closer indications of the date are not to be found in the first part; but the more copious notices contained in parts 2—4, enable us to fix it with tolerable accuracy. These parts must therefore be considered at the present stage of our enquiry. We will begin with the fourth part, as that contains the greatest number of clues for a more exact determination of the date of composition.

In the very first sermon we find an exhortation to king Richard, holding before him the example of his late father.⁴ In a considerable number of passages there are allusions to the Schism, and more definitely to the crusade against Clement VII in the year 1383, which was headed by Henry le Spencer, Bishop of Norwich, the same who had distinguished himself in the peasants' rebellion by his courage ("animositas" — Walsingham sc.).

¹ Cf. Buddensieg, *Pol. Works of Wyclif*, pag. LXXVIII.   ² Lechler l. c., pag. 177, 178.   ³ . . . videtur quod in illo ocio quo a scolasticis ociamur et in particulari edificacione ecclesie in fine dierum nostrorum sollicitamur, sint sermones rudes ad populum colligendi . . .   ⁴ . . . Rex noster Ricardus recordetur acucius de hiis tribus, ex quibus prosperaretur regnum Christi ad similitudinem Trinitatis, cum pater suus carnalis Edwardus nobilissimus ac strenuissimus affectus fuit specialiter Trinitati.

In the fourth sermon, a passage is quoted from the Bull of Urban VI, in which a curse is pronounced on the followers of Clement VII. This quotation is however an inaccurate one.¹

In the thirteenth sermon it is said, that the Church should pray in order that the Bishops might not be misled by false brethren² (the bishop of Norwich is meant); and the remark that the brethren might believe that he (the bishop) would never return to England with his armies,³ leads to the conclusion that the sermon was composed at a time when the crusade was on foot, i. e. in the year 1383, the date also of Wyclif's *Cruciata*.

The 14th, 15th and 16th sermons are also directed against the crusade. The formula of absolution, which is given by Walsingham, is mentioned in several passages.

It is strongly urged that such crusades, set on foot for the advantage of one pope or another, could never be approved by the Saviour.⁴ The cross preached here, is not the cross of Christ, but rather that of Antichrist. It would be better to go to war against the endowment of the church in England, and against the monkish

¹ In this sermon the friars are alluded to, to whose office the crusade-sermons belonged (Walsingham II, 78): *Dicitur enim* — it is said in the sermon — *quod Urbanus VI absolvit homines a pena et culpa quicunque laborant viriliter Robertum Gibbonensem suum adversarium debellare . . . . Et ex evidencia magna supponitur quod sicut fratres adinvenerant medium istud diabolicum, sic sedule illud in opere exequuntur: cum fratres in regno nostro vocati doctores theologie . . . virtute istius absolucionis (vide Walsingham II, 79: Forma absolucionis) publicant . . . quod licet cuilibet christiano de christianismo occiduo occidere fratrem suum.* ² *Et sic debet ecclesia orare pro illis episcopis ut a periculo falsorum fratrum et perverso consilio liberentur, quia evenire potest quod falsi fratres illi informent subdole papam nostrum quod per elevationem talis crucis promittendo spiritualia suffragia adiuvetur et quod episcopi causa illa cum omnibus suis adiutoribus beatitudinem promerentur . . .*

³ *Et potest esse quoad personam talis episcopi quod supponant ipsum cum suo exercitu numquam esse iterum in Angliam rediturum. Potest esse secundo quod diabolus moverat fratres istos ad regnum Anglie seducendum . . . . Aliter enim non publicarent ut fidem catholicam quod quicunque laborat cum tali episcopo ad hunc finem vel iuvat ipsum notabiliter in expensis erit absolutus a pena et a culpa et sic infallibiliter ad patriam advolabit.* ⁴ IV, 14: *Crucis elevacio iam inventa ad defendendum partem unius pape sive alterius cum suis circumstantiis non est a capite ecclesie militantis approbata . . . .* IV, 16: *Iste autem papa promisit assistentibus suis cruci sue ad terrendum corporaliter hostem suum indulgencias perpetuas.*

orders than against France.¹ In the fourth sermon Wyclif says, the monks have, at the "earthquake council", condemned as heretical the doctrine that only the predestinate are members of holy Mother Church.² The so-called "earthquake council", mentioned several times in Wyclif's sermons, was held in May 1382. That Wyclif speaks of it as something passed, corroborates the foregoing remarks on the date. From the 23^d sermon onwards, the character of the sermons is greatly altered: so much so that one is inclined to assign the composition of these sermons to an earlier period. But if this supposition be correct, Wyclif must have made some alterations in them during the years 1383 and 1384. Some of the dates which Wyclif gives in these sermons can only then have been inserted.

In the 26th sermon we find the remark, that it was to be delivered on St. Nicholas' day,³ and in another sermon of the same part that it was to be given on St. Augustine's day.⁴ Now these sermons (or at least a great part of them) are Sunday sermons, as is evidenced by various allusions as well as by direct statements:⁵ Therefore these two sermons may have been held the same year (i. e. in an ecclesiastical year beginning with Advent) in which the 6th of December and the 28th of August fell on Sundays.

This is the year 1383/4.

There cannot therefore be any doubt that a great number of the sermons of the fourth part were composed in the years 1383/4, and that the remainder were finally revised during these years.

Sermon No. 63 of the fourth part, however, leads us back to the time of the Schism.

The third part of the *Sermones* was not composed much earlier.

¹ IV, 16: *Crux autem ista cum non sit crux Domini, videtur quod sit crux Antichristi* . . . IV, 17: *Et sic videtur quod dotaciones cesaree et religiones private que sunt in ecclesia Anglie sic ditare potius forent quam regnum Francie destruende* . . .

² *Fratres dampnarunt ut heresis in suo concilio Terremotus quod solum predestinati sint partes sancte matris ecclesie.* ³ . . . *habuit sanctum Nicolaum, cuius festum hodie alicubi celebratur* . . .

⁴ . . . *specialiter spiritualis prepositus sicut fecit Augustinus, cuius festum hodie solemnizat ecclesia* . . . ⁵ Cf. No. 30 et 32: *Dictum est superiori Dominica*; 33: *superiori Dominica docuit* . . . 37: *Dictum est proxima Dominica.*

A third statement referring to the feast of St. Clemens *not* falling on a Sunday, does not contradict it, as it is said of this feast that, it is near (cuius festum instat hodie).

In the 58th sermon of this part Wyclif speaks of the existing schism.¹ Still more precise are two statements in the 50th chapter, in which he alludes to the earthquake council.² This leads us back to the events of the year 1382, and corresponds with a passage in a former sermon of this part, in which reference is made to the quarrel between England and France in the years 1382/3.³

The indications of the date of the second part are rather more plentiful. In the seventh sermon, not only is the Schism mentioned, but also the fact that Legates with Bulls had been sent by the Pope: this indicates that the Schism had then been for some time in existence.⁴ Already there transpires a covert antagonism to Urban VI, whose election might after all have been an erroneous one.⁵ Of the "reprobate race" of monks, it is said that one follows this pope, the other that.⁶ The whole attack on the monks breathes the spirit of the controversy in which Wyclif was involved during the years 1381 to 1383. Over and over again we find him condemning the monks, because they would not do manual work.⁷ In the 32nd sermon Wyclif says: The monks do not enter houses in the way Christ taught, but they penetrate houses (*penetrant domos*)⁸ after the manner of heretics, of whom the Apostle speaks. The expression "they penetrate houses" is a favourite one with Wyclif.⁹ I will only quote here one more passage

¹ Similiter si illa ecclesia peccare non poterit, tunc divisa ut modo peccare non potest et pari evidencia qua nos *Urbaniste* concedimus quod ipse cum suis cardinalibus peccare non potest, *Robertini* concederent quod ipse cum suis cardinalibus peccare non potest. ² Ideo creditur quod omnes satrape *Terremotus* . . . deficient . . . patet quod illa sententia ex ultima synodo *Terremotus* in Anglia . . .

³ Unde audenter assero quod nunquam inter regnum Anglie et Francie fuisset bellum tamdiu continuum nisi propter iniurias altrinsecus innovatas. Peccant ideo clerici . . .

⁴ Una persona . . . tenet cum uno papa et altera cum altero . . . II, 5: Notemus ergo rogo legatos cum bullis missos a latere Antichristi . . . ⁵ Quod si Urbanus noster a via erraverit, sua electio est erronea et multum prodesset ecclesie utroque istorum carere . . .

⁶ Hodie genus hoc reprobum secundum unam partem tenet cum uno papa et secundum aliam cum alio. ⁷ Multitudo pseudoclericorum est ad onus ecclesie et columbam a sua viacione retardans, tum etiam quia totum genus cleri dans se manuali operi . . .

⁸ Intran autem domos non secundum formam ostii qui est Christus, sed penetrant domos secundum formam apostate, ut loquitur Apostolus . . .

⁹ In these or similar words: Et preter istum textum nunquam reperi quod licet fratribus circuire civitates et patrias mendicando vel ad onus domorum quas „visitant”.

from the fourth part (it is also to be found in the *Sermones mixti*). It runs thus:

"Sunt enim plene mendaciis, scandalis atque blasphemii et per ypocrisim suam seducunt ecclesiam."

"Sunt autem tamquam testudines perambulantes celeriter una post alteram totam terram; confederati eciam cum dominis et dominabus "*penetrant*" omni hora cameras secretissimas tamquam catuli vel bubones . . . habentes linxinos oculos atque incessu duplici undique speculantes . . ."

It will readily be supposed that the begging monks felt the sting of such utterances, and warmly protested against them. The epithet "creepers into houses" (penetratores) seems to have been particularly obnoxious. This may be gathered from the *Continuatio Eulogii* which makes use of this very same expression. Of the year 1382 it relates: "Hoc anno fratrum elemosine subtrahuntur, mendicantes laborare iubentur, predicare non sinuntur, denariorum predicatorum et *domorum penetratores* vocantur. Scripserunt in super libellos famosos in Anglico contra fratres, suos eciam errores in Anglico scripserunt".¹ The careful reader of Wyclif's sermons, especially those of the second part, will find that the notice of the *Eulogium* perfectly represents the facts.²

For besides the two passages just mentioned, there are a good many more, in which the king and the nobility are exhorted to confiscate the property of the monks, or at least not to enrich them any further. In other passages the monks are recommended rather to work, as St. Paul once did, than to beg. Lastly, there are passages insisting on the sublime significance of the preaching, office which the begging monks greatly discredit. Now it is not accidental that the *Continuatio Eulogii* mentions these things as well as other severe criticisms of Wyclif's — just in the year 1382. This was the time, when Wyclif addressed his words to the "poor preachers".

¹ *Eulogium Historiarum* ed. Haydon, Vol. III, pag. 354. Cf. *Sermonum*, Pars I, 43: Vagantur (sc. fratres) pro raptu temporalium ut noverint plurem populum . . . et sic civitates spissim circueunt et contra negantes illis copiam temporalium ex titulo sue sanctitatis remurmurant. Pauca quidem sunt, *domus vel hostia tam secreta*, quin fratres statim aderunt, ut loquantur de sua mendicitate cum incolis *penetrantes*.

² So we find also in II, 48: Unde pharisei possessionati non permittunt quod hii *penetrantes* domos . . . domos suas privatas *penetrant*.

Perhaps Wyclif's strongest language against the mendicant friars is to be found in the 48th sermon of the Second Part, where they are stigmatised as gluttons, whose belly is the special kitchen of the devil. To enable themselves to indulge in gluttony, they build kitchens in the abbeys, which are far more splendid than those of kings.¹ It is noticeable also how Wyclif speaks here of the Pope: "Beside these Pharisees, the endowed as well as the mendicant orders, unlawfully introduced into the Church, there is a blasphemous king at their head whom some call Antichrist. For he with his followers claims to lead the Church in the absence of Christ, altogether contrary to God's law."²

No longer conditionally, as in the former writings of Wyclif, but unconditionally, the Pope is here called Antichrist. And this the scribes have indicated in the MSS. by the words "Papa summus Antichristus".

It is evident from what has been said, that all these sermons must be dated within the years 1382—1384: and we may gather too, that the first Part of the sermons was not composed much earlier.

This Part contains only Sunday sermons (*sermones dominicales*). There are enumerated 25 Sermons after Trinity, therefore 26 after Whitsuntide, which would correspond to the Sundays in the year 1382, if one could believe that Wyclif himself delivered the sermons, and not, as is more probable, only composed them for the use of the travelling priests.

That this Part also of the sermons belongs to the time of the Schism, and not to a very early stage of it, is evident by the allusion in the 19th Sermon to the events of the year 1380: "Benedicta ergo foret ablacio, per quam foret ordinacionis Christi prime restitucio et

¹ Unde dicunt quidam quod venter talium est specialis coquina diaboli. Nam isti apostate amant ventres suos et pudenda eorum intrinseca . . . . Quid ergo foret venter eorum nisi coquina diaboli, in qua . . . . prandium suum coquitur. In cuius signum dicitur multas abbacias edificare sibi coquinas latas . . . . ² Sed preter istos phariseos possessionatos et mendicantes illegitime introductos est dare regem blasphemum supra omnes illos quem quidam nominant Antichristum. Ipse enim cum membris suis vendicat in absencia Christi regulare ecclesiam et ordinare illis ad voluntatem officia, contraria ministerio quod Trinitas ordinavit. A still stronger expression is: ac ministri diaboli quem quidam vocant Romanum pontificem.

quam gloriosa foret Anglicorum et Almannorum confederacio, per quam restitueretur in ecclesia Christi ordinacio."¹

In the 43th sermon of the first Part, Wyclif compares the mendicant friars to the Pharisees of the Bible: if they are asked, why they have entered their order, they reply because it is far more perfect than any other.² As they protest most violently when several mendicant orders settle in the same town, so it is odious to them that simple priests should arise, who preach the Gospel without seeking for gain and without putting on the dress of these mendicant friars. These monks go about the town like dogs, and grudge if they be not satisfied (Ps. LVIII, 7).

Wyclif complains also in other writings that the travelling priests are cruelly persecuted. Thus in the *Triologus* IV, 37, pag. 379, he bitterly complains that in London as well as in Lincoln the friars incessantly aim at exterminating these faithful poor priests,³ simply because they expose the "tricks" of the mendicant friars to the people. As Lechler has justly concluded from this passage that the *Triologus* could not have been written before 1381,⁴ so the composition of the first Part of the *Sermons* cannot be dated earlier than 1381 (1381/2 respectively).

¹ Cf. pag. 132. Cf. Lindner, Geschichte des Deutschen Reichs unter dem König Wenzel I, 119. ² Cf. pag. 288/9, quia est alia recta perfectior . . . Unde sicut fratres odiunt quod in eadem civitate multiplicentur ordines Mendicantes, sic odiunt quod inaugurant sacerdotes simplices sine questu vel forma eorum evangelium predicantes. Unde *propter insolenacias istarum sectarum et rapinas populi dicunt quidam Psalmum LVIII, 7 propheta: Circumbunt ut canes, si vero non fuerint saturati murmurabunt.* ³ . . . cum undique ex sua malicia fraus eorum diabolica amplius est percepta, et specialiter in hoc, quod tam Londoniis quam Lincolnie laborant assidue ad sacerdotes et pauperes extinguendum et specialiter propter hoc quod eorum versucias caritative in populo delegerunt. ⁴ pag. 3: Prolegomena: Wiclifum non a primo initio de 'fratribus minoribus', 'praedicatoribus', reliquis, ita sensisse, potius magni eos aestimasse, nec ante quam coepisset doctrinae de transsubstantiatione censuram agere, mendicantes impugnasse, ipsius opera testantur. Cum enim theologi illis ordinibus adscripti praeteris ipsi adversarentur de doctrina illa agenti, Wiclifus sibi persuadere cepit, fratres medicantes omnium errorum atque malorum in ecclesia Romana vigentium acerrimos esse patronos atque vindices. Quod cum non ante annum 1381 factum esse . . . luce clarius est, *Triologum* aut hoc aut posteriori anno editum esse Cf. Lécuyer I. c. pag. 476. Cf. IV, 5: De ista materia patet in *Triologo*.

4. The Transmission in MS.

a) Codex B 16, 2 of the Trinity College Library, Cambridge (A).

This splendidly embellished Codex (size 41^{cm} by 29^{cm}) contains 439 (or more exactly) 440 parchment leaves. A more recent paging (which counts pages, not leaves) is not correct, for page 54 is counted twice over, page 80 the same, whilst pp. 71 to 80 have not been numbered; for these reasons it has been necessary for this edition to follow the older paging. Every leaf has four columns; the number of lines in each column varies from 68 to 71.

The codex contains, besides a number of other works of Wyclif's ¹ (on these see Shirley, A Catalogue No. 8 and No. 42), all four Parts

¹ Cod. Cambr. B. 26, 2 in fol. non paginato:

Liber primus continet sex tractatus quorum:

1. primus de Ente in communi continet IV capitula,
2. secundus de Ente primo continet VI capitula,
3. tercius de Veritatibus in communi continet IV capitula,
4. quartus de Universalibus incompletus et continet V capitula,
5. quintus de Universalibus completus et continet XV capitula,
6. sextus de Tempore incompletus et continet XIII capitula.

Liber secundus continet sex tractatus quorum:

1. primus de Intellectu Dei continet V capitula (pag. 47 al. rec. man.),
2. secundus de Sciencia Dei continet XIII capitula (pag. 54),
3. tercius de Volucione Dei continet XVIII capitula (pag. 72),
4. quartus de Personarum distincione continet XVII capitula (pag. 92),
5. quintus de Ideis continet V capitula,
6. sextus de Potencia productiva Dei ad extra continet XVI capitula, ubi in quinque capitulis ultimis tractatur de Adnichilacione.

Item de Sermonibus tam dominicalibus quam de sanctorum festivitibus et dividitur in quatuor partes, quarum:

1. prima de Sermonibus dominicalibus super Evangelia continet sermones LVII,	} Numerus Sermonum CCXLIV.
2. secunda de Sermonibus sanctorum super Evangelia continet sermones LXIV,	
3. tercia pars de Epistolis dominicalibus continet sermones LIX,	
4. quarta de epistolis in sanctorum festivitibus cum aliis diversis sermonibus continet sermones LXIV	

Item quatuor libri de Sermone Domini in Monte, quorum:

1. primus liber continet LXII capitula,
2. secundus liber continet LX capitula,
3. tercius liber de Antichristo continet LXXII capitula,
4. quartus liber incompletus continet XIV capitula.

of Wyclif's Latin Sermons: the first Part on page 122^a to 184^b, the second on 184^a to 247^b, the third on 247^a to 290^b and 347^a to 352^a (here a small leaf which is not numbered is inserted), and the fourth Part on 290^b to 357^b.

On the upper margin of every page is noted to which Part the sermon below belongs, and what is the number of it. The initials of the first sermon of each Part are never decorated with colours and gold. The initials of the other sermons with blue and red alternately.

In the upper margins are explanations of biblical passages or short remarks on the sermons, in a contemporary hand. In the margins to the right and left are marks referring to the arrangement of the several sermons.

Corrections are not very common. They are not in the same hand, but in a contemporary one. The handwriting belongs to the end of the XIVth or the beginning of the XVth century.

It resembles in many respects that of Codex 1022 of the Vienna Imperial Library, the treatises in which were written in 1406.

The writing is firm and distinct. On page 157 its original character is altered, but appears again on page 168^a.

Notwithstanding this circumstance it cannot be confidently said, that it is another hand which appears on page 157.

Regular, if not altogether beautiful, as the handwriting is, the text is faulty, full of more or less serious blunders, so that it cannot be said to have been well preserved on the whole in this MS.

Sometimes we find such gross mistakes, that we are led to doubt whether the scribe understood the meaning of the text. As to the person of the scribe, not the slightest clue is to be found in the *Codex*; nor is there any indication of the place where the copy was made. The beauty of the embellishments would seem to favour the supposition that the copy was made on some great occasion, or for a Wyclifite of high rank.²

¹ On the last cover we find the indication: A. D. 1384 descr. in Met. v. l. 3, c. 34,
and thus the cover: Esto pedana mee calige pars, sine numella
Inde pedanabo (?) caligas vel fune ligabo.
² *Ep. domo quatuor viri Thomae Nevile decani Cantuariensis et collegii Trinitatis
prohibet*

On the first leaf is the (printed) statement that Thomas Nevile, Dean of Canterbury and Master of Trinity College presented the Codex to the Library.

b) The Codex pal. Vindobonensis 3934 (B).

This Codex (size 31 by 21^{cm}) contains on 151 paper leaves in folio:

1. 1^a to 132^b: The first part of Wyclif's *Sermones de tempore*.
2. 134^a to 147^b: *Johannis Lemovicensis Moralis expositio somni Pharaonis*.
3. 148^a: *Iuramentum Alsonis episcopi Olomucensis factum coram Conrado archiepiscopo Pragensi in confirmatione eius*.
4. 148^b to 151^a: *Notabilia et excerpta e iure canonico, Patrum loca de ceremoniis, purgatorio, aqua lustrali etc. . . .*

Some passages on page 149 are remarkable. They contain short extracts from Wyclif's *De Ecclesia*, etc. mostly on his theory of the Church. On both the inner sides of the cover, leaves covered with writing are pasted. The first leaf contains the Incipit of the sermons and the other contents of the Codex. On the second leaf, written backwards, are the words 'Wykleff super evangelia de tempore'.

The codex has been written with some care, and in many places corrections have been very neatly inserted.

The scribe was a Bohemian as appears from a side-note. Some notes written with black ink proceed from two later hands.

These scribes sometimes controvert the contents of the text: and often the warning words occur: *Cave, cave, bene caveas, sis cautus hic* (cf. on page 92, l. 20, note; page 165, l. 8, note). *Cave pessimas hereses* (cf. page 165, l. 26, note): *reccius fecisses, si psalterium repeciisses, hereseos pestes tam pravas non seminasses* (page 164, l. 25, note). *Cave ista usque ad finem* (page 306, l. 11, note). *Mira res quod in uno et eodem sermone loquitur sibi contrarie de confessione. Non enim principium correspondet fini, sed repugnat; principium pulcrum, finis perversus.*

In the 60th sermon (page 401, l. 17, note) it runs: *Cave hic, quia destruit pene totum clerum preter sacerdocium et levitas.*

The marginal notes are not equally distributed throughout the sermons. In some passages they are altogether missing, whilst in others they are very common.

In some sermons there are blue, in others, red initial letters, in others there are none. No relation can be proved to exist between A and B.

c) *Codex pal. Vindobonensis 4529 (C).*

Small 4° (21.05 by 15^{cm}) contains on 188 paper leaves:

1. Page 1^a to 165^a: *Johannis Wiclif Sermones in evangelia de tempore cum prologo.*
2. Page 169^a to 170^b: *Tituli psalmorum.*
3. Page 171^a to 188^b: *Gualtherus Burlaeus, de vita et moribus philosophorum veterum.*

On the inside cover, front and back, a parchment is added for protection; on this are remains of a theological treatise on the Last Judgment. On the inside cover is written:

"*Super Evangelia per circulum anni Io. Wy^{ph} b. Vite philosophorum et moralitates.*"

The writing is very careful. There are also several corrections, very carefully made. There are no side-notes. Only the Sundays are marked on which the sermons fall, and here and there a correction of the text is marked in the margin.

The initials are in very small writing in the margin; they were evidently intended to be illuminated later.

B and C form a separate group of MSS. as distinct from A: they correspond in most readings; but B does not spring from C, as in the latter the side-notes are missing, which the scribe of B doubtless found in his 'copy' and did not compose himself.

On the other hand also C does not originate directly from B, as it has many better readings than the latter. It is more probable that both MSS. spring from a common source.

d) *The Codex pal. Vindobonensis 3928 (D).*

A MS. on paper bound in green leather (size 31.05 by 22^{cm}) contains 253 written and paged leaves: also 21 leaves not paged. Inside the back cover, is the old signature M. 3866, then the words: *In nomine Domini.* On the front of the inside cover we find, beside the new signature, the following old ones: No. 311, VII, J. 41, Dv. l. p. 1488, 9,

then the notes I ⊕ De veritatibus diversis scripturarum sanctarum vide in indice ab inicio de veritatibus. Principium. Omne Deo intrinsecum est absolute necessarium et eternum. Page 1^a to 186 Wyclif Sermones. The first leaf, and the beginning of the second leaf, contain some excerpts from theological writings.

Page 1^a to 128^a: Ista pars vocatur secunda Sermonum. 128^a: Expliciunt Evangelia de Sanctis.

Page 128^b to 186^a: Sermones mixti XXIV.

Page 186 to 189^a: Tractatus de sex iugis.

Page 189^a to 190^a: Enumeracio eorum que regi seculari in clerum suum competunt moraliter peccantem.

Page 190^b to 192^b: vacat.

Page 193 to 253^a: Sermones XXXVIII (partis IV).

Page 1 to 186 is written by one hand (early XVth Century); the remainder is in another hand.

The writing is on the whole very careful. The scribe was a Bohemian, as may be seen from the numerous side-notes in the Czech language: page 22^a: Kypiety zlym mnychom lharzom; page 115^b: dobra Husco; page 138^a: mila Husco; page 189^a: Tak sem chtyel etc. . . .

In the following text of the Sermones mixti, the numbers 2, 3 and 4 are inserted, which are in MSS. B and C as the end of the first part.

e) The Codex pal. Vindobonensis 3931 (E).

Contains on 203 paper leaves in folio (size 31 by 21^{cm}),

1. Page 1^a to 142^c: the second part of the Sermones.

2. Page 142^c to 203^a: the Sermones mixti.

On the inside of the back cover is a document pasted, containing a license for a Prague door-keeper, dated Prague 1337, friars January 13th.

From this we conclude that the MS. was written in Bohemia. The Codices E and D belong to a separate group. In the readings, D and E almost entirely coincide. The lacunae as well as the mistakes of D are also to be found in E. D must be considered as 'copy' to E; for E corrects some faults of D, and in E there are some omissions where D gives the complete text.

5. The Edition.

The following text is based on the Cambridge MS. as being the most ancient and the most perfect of the five which have been described. The numerous errors which it contains could generally be corrected from B and C. With regard to spelling, critical notes, and commentary, I have followed the principles which guided me in editing *De Ecclesia* (see page 31).

It only remains to proffer my hearty thanks to those who have helped me in this work.

My thanks are due in the first place to Mr. F. D. Matthew who has once more supplied the English side-notes, and to whom I am indebted for numerous critical observations.

I desire also heartily to thank the respected Founder of our Society, Dr. F. J. Furnivall, whose active help, especially in the procuring of MSS., has always been ready.

I am also greatly obliged to the Librarian of Trinity College Cambridge, Dr. R. Sinker, and to the Librarian of the Vienna Imperial and Royal Library, Herr Hofrath von Birk, whose liberality enabled me to use all the MSS I required, in the most convenient manner.

I have also to thank the librarians of Czernowitz, Olmütz and Prague, for their kindness in procuring and sending me literary assistance.

Czernowitz, April 23^d 1887.

J. Loserth.

Contents.

Evangelia dominicalia.

Praefatio.

Sermon	Page
First Sunday in Advent.	
I. Cum appropinquasset Jesus Jerosolimis. Matth. XXI, 1	1
Second Sunday in Advent.	
II. Erunt signa in sole. Luc. XXI, 25	9
Third Sunday in Advent.	
III. Cum audisset Johannes in vinculis. Matth. XI, 2	15
Fourth Sunday in Advent.	
IV. Miserunt Judei ab Jerosolimis. Joh. I, 19	22
Sunday within Octave of Christmas Day.	
V. Erant Joseph et Maria mater Domini mirantes. Luc. II, 33	28
The Circumcision.	
VI. Postquam consumati sunt dies octo. Luc. II, 21	35
The Epiphany.	
VII. Cum natus esset Jesus. Matth. II, 1	43
Sunday within Octave of the Epiphany.	
VIII. Vidit Johannes Jesum. Joh. I, 29	49
Octave of the Epiphany.	
IX. Venit Jesus a Galilea. Matth. III, 13	57
First Sunday after the Octave.	
X. Cum factus est Jesus. Luce II, 42	66
Second Sunday after the Octave.	
XI. Nupcie facte sunt in Chana Galilee. Joh. II, 1	72
Third Sunday after the Octave.	
XII. Cum descendisset Jesus. Matth. VIII, 1	78
Fourth Sunday after the Octave.	
XIII. Ascendente Jesus in naviculam. Matth. VIII, 23	86
Fifth Sunday after the Octave.	
XIV. Simile est regnum celorum homini qui seminavit. Matth. XIII, 24	93
Septuagesima Sunday.	
XV. Simile est regnum celorum homini patrifamilias. Matth. XX, 1	99
Sexagesima Sunday.	
XVI. Exiit qui seminat. Luce VIII, 5	107
Quinquagesima Sunday.	
XVII. Assumpsit Jesus duodecim discipulos. Luce XVIII, 31	114
First Sunday in Lent.	
XVIII. Ductus est Jesus in desertum. Matth. IV, 1	121

Sermon	Page
Second Sunday in Lent.	
XIX. Egressus Jesus secessit in partes Tyri. Matth. XV, 21	128
Third Sunday in Lent.	
XX. Erat Jesus eiciens demonium. Luce XII, 14	133
Fourth Sunday in Lent.	
XXI. Abiit Jesus trans mare Galilee. Joh. VI, 1	140
Fifth Sunday in Lent.	
XXII. Dicebat Jesus turbis Judeorum, Joh. VIII, 42, 46	146
Palm Sunday.	
XXIII. Altera autem die que est post Parasceuen. Matth. XXVII, 62	154
Easter Day.	
XXIV. Maria Magdalene et Maria Jacobi et Salomee. Marci ult. 1	160
First Sunday after Easter.	
XXV. Cum esset sero die una. Joh. XX, 19	166
Second Sunday after Easter.	
XXVI. Ego sum pastor bonus. Joh. X, 11	172
Third Sunday after Easter.	
XXVII. Modicum et non videbitis me. Joh. XVI, 16	179
Fourth Sunday after Easter.	
XXVIII. Vado ad eum qui misit me. Joh. XVI, 5	185
Fifth Sunday after Easter.	
XXIX. Amen, Amen, dico vobis, si quid pecieritis. Joh. XVI, 23	192
Sixth Sunday after Easter.	
XXX. Cum venerit Paraclitus. Joh. XV, 26	199
Whit Sunday.	
XXXI. Si quis diligit me. Joh. XIV, 23	207
Trinity Sunday.	
XXXII. Erat homo ex Phariseis. Joh. III, 1	215
First Sunday after Trinity.	
XXXIII. Homo quidam erat dives. Luce XVI, 19	223
Second Sunday after Trinity.	
XXXIV. Homo quidam fecit cenam magnam. Luce XIV, 16	228
Third Sunday after Trinity.	
XXXV. Erant appropinquantibus publicani. Luce XV, 1	235
Fourth Sunday after Trinity.	
XXXVI. Estote ergo misericordes. Luce VI, 36	240
Fifth Sunday after Trinity.	
XXXVII. Cum turbe irruerent in Jesum. Luce V, 1	246
Sixth Sunday after Trinity.	
XXXVIII. Nisi habundaverit iusticia vestra plus quam scribarum et phariseorum. Matth. V, 20	252
Seventh Sunday after Trinity.	
XXXIX. Misereor super turbam. Marci VIII, 2	259
Eighth Sunday after Trinity.	
XL. Attendite a falsis prophetis. Matth. VII, 15	265
Ninth Sunday after Trinity.	
XVI. Homo quidam erat dives et habebat villicum. Luc. XVI, 1	271
Tenth Sunday after Trinity.	
XLII. Cum appropinquaret Jesus Jerosolimam videns civitatem. Luc. XIX, 41 .	278

CONTENTS.

III

Sermon	Page
Eleventh Sunday after Trinity.	
XLIII. Omnis qui se exaltat humiliabitur. Luc. XVIII, 14	284
Twelfth Sunday after Trinity.	
XLIV. Bene omnia fecit. Marci VII, 37	291
Thirteenth Sunday after Trinity.	
XLV. Beati oculi qui vident que vos videtis. Luce X, 23	298
Fourteenth Sunday after Trinity.	
XLVI. Dum iret Jesus in Jerusalem, transibat. Luce XVII, 11	304
Fifteenth Sunday after Trinity.	
XLVII. Nemo potest duobus dominis servire. Matthei VI, 24	311
Sixteenth Sunday after Trinity.	
XLVIII. Ibat Jesus in civitatem que vocatur Naim. Luc. VII, 11	317
Seventeenth Sunday after Trinity.	
XLIX. Cum intraret Jesus in domum cuiusdam principis. Luc. XIV, 1	324
Eighteenth Sunday after Trinity.	
L. Accesserunt ad Jesum pharisei. Matth. XXII, 34	330
Nineteenth Sunday after Trinity.	
LI. Accedens Jesus in naviculam transfretavit. Matthei IX, 1	336
Twentieth Sunday after Trinity.	
LII. Loquebatur Jesus cum discipulis in parabolis. Matth. XXII, 1	342
Twenty-first Sunday after Trinity.	
LIII. Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur. Joh. IV, 46	348
Twenty-second Sunday after Trinity.	
LIV. Simile est regnum celorum homini regi. Matthei XVIII, 23	354
Twenty-third Sunday after Trinity.	
LV. Abeuntes pharisei consilium inierunt. Matth. XXII, 15	360
Twenty-fourth Sunday after Trinity.	
LVI. Ecce princeps unus accessit. Matth. IX, 18	366
Twenty-fifth Sunday after Trinity.	
LVII. Cum sublevasset oculos Jesus et vidisset. Joh. VI, 5	372
Dedication of a Church.	
LVIII. Egressus Jesus perambulabat Jericho. Luce XIX, 1	378
Sunday after Dedication Day.	
LIX. Omnis qui venit ad me. Luce VI, 47	385
Octave of the Dedication.	
LX. Facta sunt encenia. Joh. X, 22	393

PRAEFATIO.

Cum Deus undiquaque plenus abhorret vacuum et
abhominatur in creatura sua rationali ocium, videtur
quod quilibet fidelis secundum talentum sibi creditum
5 daret operam ad instanter ac solícite operandum se-
cundum mensuram dicti talenti et temporis quod
Dominus sibi tradidit ad hunc finem. Et ideo ut senten-
cia Dei sit planior et servus suus inutilis excusabilior,
videtur quod in illo ocio quo a scolasticis ociamur et
10 in particulari edificacióni ecclesie in fine dierum no-
strorum sollicitamur, sint sermones rudes ad populum
colligendi, ut si qui sane doctrine Christi consenserint
plus notentur, et qui a veritate catholica declinaverint
declinentur. Nam ea intencione ego cum quocunque
15 catholico plane loquor. Et ut fragmentum collectum
apcius annotetur (si Deus voluerit), per singulas do-
minicas per anni circulum transcurratur.

Reasons for
collecting these
sermons.

Possunt autem iste dominice correspondentes ad anni
circulum dividi in senarium, qui est primus perfectus
20 numerus circularis. Prima pars est quaternarius domi-
nicarum adventus Domini. Secunda vero pars quaternarius
dominicarum a dominica prima post Octavam Epiphanie
usque ad dominicam primam Septuagesime. Tercia autem
pars est ab illa dominica usque ad Pascha exclusive
25 que includit novem dominicas. Quarta autem pars est
inclusive a Pascha usque ad diem Ascensionis, que in
sex dominicis est impleta. Sed quinta pars difformis
est inclusive a prima dominica post festum Ascensionis
usque ad dominicam Trinitatis et continet regulariter

Their
arrangement.

1. Hanc praefationem solummodo in codd. B et C invenies. Praefatio;
hic titulus deest in codd. 2. C in marg.: Vacuum ocium. 7. B: Deus
(sic) sibi. 18. B in marg.: Dominice dividuntur in sex; C in marg.:
Divisio dominicarum anni in senarium numerum. 22. B in marg.:
Secunda.

PRAEFATIO.

sed differenter tres dominicas. Sexta pars et ultima est a prima dominica post festum sancte Trinitatis usque Adventum Domini exclusive et continet ad maius viginti quinque dominicas. Et sic totus numerus istarum dominicarum continet quinquaginta duas dominicas, et septimane totidem sunt in anno. Quia autem in meditullio temporis Natalis Christi et alias multe dominice occupantur per solempnitates sanctorum, ideo ille cui Deus donaverit posset preter istum adiungere numerum sermonum, qui in evangeliiis quorumcunque sanctorum conveniunt, et sic dominice possunt apcius ad laudem Domini et exemplacionem evangelii coaptari.

Primo autem in dominicis sermonibus supposito sensu literali intendo breviter sensum mysticum explanare et secundo more Augustini salutabo dubia que ex evangelio possent capi.

---

1. B: differenter correct. in: difformiter. 7. B in marg. sup. fol. 1: meditullio temporis. 12. C in marg.: Processus. 14. B in marg. et in textu: mysticum. 15. salutabo: sic codd. recte: solvam.

PRIMA PARS.

SERMO I.

Cum appropinquasset Jesus Jerosolimis et venisset Bethfage ad montem Oliveti, tunc misit duos ex discipulis suis.
Matthei XXXI, 1.

- 5 Constat ex evangelio quod tribus vicibus Christus advenit humanitus: primo propter incarnationem, secundo propter passionem et tercio propter finalem remunerationem; et sic semper advenit ut dominus, retribuendo egenis generis sui suffragium, et nunquam ad
10 eorum temporalia rapiendum. De medio autem adventu narrat hoc evangelium. Primum autem adventum Christi credimus tanquam preteritum et tertium in spe expectamus ut futurum, sic tamen quod iuxta sensum moralem adventus medii preparemus nos continue ad
15 parate pro Christi nomine paciendum.

Christ's three
advents: incar-
nation, passion,
last judgment.

Appropinquavit (inquam) Jerosolimis parum ante passionem, ad denotandum quod voluntarie erat passus. Venit autem Bethfage quod interpretatur domus oris,

Why Christ
stopped at Beth-
phage

2. B in marg.: Dominica prima. Matthei XXI. C in marg.: Dominica prima Adventus. Vulgate: *Et cum appropinquassent Jerosolymis et venissent Bethphage ad montem Oliveti, tunc Jesus misit duos discipulos.*
3. A: Oliveti etc. 5. B in marg.: Tres cause adventus Christi in carnem. 6. A: secundum (C: per) incarnationem. 7. C: per passionem . . . per finalem . . . 11. A: primum vero; AC: Christi omitted. 14. A: nobis continue et. 17. A: est passus.

1. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold (Select English Works of John Wyclif) vol. I pag. 65—68.

The two disci-
ples represent
priests and se-
culars.

et est villula in pede montis Oliveti, distantis ab Jeru-
salem uno miliari (ut patet Act. I^o), et deputabatur
sacerdotibus. Et hoc docet nos sacerdotes quomodo
Christus pro nobis factus est egenus (ut patet II^a Cor.
VIII°, 9). Sic enim primo mansit in villula, non in castro, 5
sed in loco in quo posset apcius serere populo verbum
oris. *Duo discipuli missi* Jerusalem sunt coordinati pres-
byteri et seculares domini qui debent in *castellum* quod
est Jerusalem contraire. Jerusalem enim fuit murata
tribus muris ac propugnaculis sicut castrum, et ipsa 10
secundum suos incolas fuit contra Christum ac suos
apostolos. Asina autem communis, deputata usibus pau-
perum, cum pullo suo per illos duos discipulos tunc
solvitur et Christo adducitur, quando sacerdotes imi-
tantur Christi paupertatem et domini temporales cum 15
moderamine eius dominium. Et sicut ad literam prius
sedit super pullum et deinde super asinam (ut patet
Marci XI°, 7 et Luce XIX°, 30), sic prius subiugavit
sibi gentiles effrenes sicut pullos, sed in fine mundi
plene subiugabit sibi Judeos, portantes onera legis ut 20
asinus.

These should
witness against
the endowed
clergy:

Sed quia Christus in quolibet horum trium adven-
tuum ostendit suum dominium, ideo dicit istis duobus
apostolis quod dicant impugnantibus eius dominium
quod iste due naciones sunt necessarie domino domi- 25
norum. Et confestim secundum suum beneplacitum
perficietur eius dominium in membris que ad hoc
eternaliter ordinavit. Nam Zacharie IX°, 9 de isto
rege dicitur quod dicant Jerusalem que protecta est
fortalicio Syon sicut filia matre sua, et signat clerum 30
a dominis secularibus defensatum: *Dicite, inquit, huic
filie quod rex suus venit*, non civiliter castellatus, sed
mansuetus, sedens super asinam et pullum filium eius.
Et moraliter scienciores de istis duobus discipulis debent
constanter dicere contra castellanos, hoc est, dotatos 35
clericos qui sunt semper contra Christi discipulos quod

1. BC: Oliveti omitted. 3. BC: sacerdotes Christi quomodo pro
nobis. 5. BC: enim omitted. 7. B: cordati presbyteri. 8. A:
debent quasi. 11. B: propter suos (A: suas). 13. B: istos duos.
17. C: pullum, deinde. 18. A: Matthei XI°. 19. C: effrenos ut.
20. AB: plane; A: sibi omitted. 23. A: suis duobus. 25. A: ille
due: C: quod recte due. 27. C: adhuc. 29. AC: protecta omitted.
30. C: sic filia; ib. A: et et signat; B: significat a dominis. 31. Codd.
a omitted. 32. B: venerit. 33. AB: filium omitted.

30. Zach. IX, 9: *Ecce rex tuus venit tibi iustus et salvator:
ipse pauper et ascendens super asinam et super pullum filium
asinae.*

Christus qui debet esse eorum rex est secundum formam pauperem eis dissimilem conversatus. Et illi duo discipuli debent primo insidere pullo asine, hoc est, iunioribus temporalibus dominis, et secundo asine, hoc est, proveccioribus dominis qui stulte paciebantur sua dominia depredari. Nec dubium quin assistentibus pannis virtutum Christus rex celorum eis insidet; cui castellani predicti non adebunt resistere: nam veterani milites licet ad tempus sint seducti per Antichristum, in fine tamen sunt subiecti iugo domini et sic sunt ut sua generacio subiugales. Tripartita est autem turba que ad hanc reduccionem humilitatis ecclesie congauderet, ut primi potenciores vestimenta sua in via sternerent, quia bona sua in que clerus stulte hereditatus est ad parandam viam domini gratis sternerent; alii autem in secundo gradu ramos virtutum de hominibus tamquam arboribus cederent, ut viam Christi lacius prepararent; sed simplicissimi et infimi, qui sequerentur viam Christi facilius, proclamarent Osanna, hoc est, *obsecro, salva*; et ita sectam christianam devocius acceptarent, quia superbia sacerdotum qui inmansuete blasphemant in Christum videtur causa precipua, quare via domini adeo est contempta. Et tamen parare illam viam tenentur tres partes eorum et modo suo singuli christiani. Alii autem sensus morales aptari possunt, sed iste videtur necessarius.

who finally shall
obey Christ.

Circa hoc evangelium dubitatur utrum Christus venit divinitus in hunc mundum, et si sic, utrum creacione successiva vel subita ita venit. Et sunt multa dicta sanctorum que videntur in secunda parte istius dubii esse contraria, ut Augustinus et sui sequaces videntur dicere quod Deus subito creavit totam mundi machinam; et aliis videtur quod per sex dies temporis fuit in pre-

Did Christ come
into the world
by sudden or by
successive crea-
tion? The Saints
seem to be at
variance.

4. B: temporalibus iunioribus. 8. A: resisse; B: resistere corr. ex: insistere; C: insistere. 9. A: seducti Antichristum; BC: Antichristum asine sunt subiecti iugo domini. 11. A: sua omitted. 11. A: autem omitted. 12. A: reduccionem eius humilitatis; A in marg.: 1. 13. A: prosternerent. 14. A: sua que. 15. A in marg.: 2. 17. BC: et viam. 18. A: qui proclamarent in marg. 19. B: salvifica A in marg.: 3. 21. A: qui in via fide. 22. B in marg. sup.: Quare via domini in tantum contempnitur. 23. B: adeo; superscriptum est: in tantum. 25. BC: sed — necessarius omitted. 27. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 28: BC: ad hunc mundum. 31. A: et sancti sequaces; in marg.: Augustinus.

31. Cf. Augustini De Gen. lib. V, cap. III et seqq. Opp. tom. III, p. I, pag. 183—186.

parando mundanam fabricam; et currunt hinc inde evidencie ex scriptura Gen. primo et alibi.

Some say the world was created at once; others in six days.

First we must know what a day is.

Sed pro hoc dubio notandum quod stulticia asinina foret hominem | profundare se in hoc dubio, nisi secundum metaphysicam prius cognoverit quiditatem diei temporis atque diei ordinis cum aliis metaphysicis requisitis. Nam grossi non distinguentes tempus a subiecto, sed ponentes quodcumque permanens esse tempus debent dicere cum Augustino quod solum secundum dies ordinis fuit totus mundus subito procreatus, et illi ignari qui dicunt quod nullum tempus est vel potest esse negant in primis fidem scripture dicentis quod dies et tempora alia sunt: ideo inter omnes ineptos tractatui huius materie isti sibi ipsis contrarii sunt ceteris plus inepti. Fol. 142^b

It is best to suppose that they are days of order, not of time.

Supponendo autem antiquam logicam et fidem scripture, videtur mihi sententia Augustini plus philosophica, facilius et scripture plus consona; pro qua sententia facilius exponenda supponatur quod spiritus sanctus intellexit in suo ministro Moyse per istos sex dies (de quibus Gen. primo) sex dies ordinis, ita quod primus dies ordinis fuit ordo inter totam materialem essenciam et suam formam; et sic in principio, quod est primum instans temporis vel verbum a dicente genitum, creavit Deus tam naturam spiritualem quam vocat celum, quam etiam corporalem quam vocat terram. Illa autem terra quadam prioritatem originis fuit prius informis et de tanto inanis et vacua pro illa mensura qua non fuit formis sensibilibus informata; et sive vocetur terra sive aqua sive abyssus, non est vis in termino sed in signato. Ille autem carencie formarum in illa materiali essencia vocantur tenebre, et spiritus domini dicitur ferri super illam materialem essenciam, quando eternaliter cogitat ordinem quo disponit hanc

First day: The creation of spiritual and material nature.

1. A: hinc et inde. 3. A in marg.: Responsio. B: in marg.: Solucio. 3. A in marg. sup.: Fol. 142^b: Ecce rex tuus venit, Matthei XXI. Regi triplicem debemus timorem ratione sue potestatis, honorem ratione sue nobilitatis et amorem ratione sue humilitatis, ut scilicet potenti serviamus cum timore, venienti occurramus cum honore et clementi adhareamus cum amore. 3. C: stulticia summa. 5. A in marg.: Dies duplex temporis, ordinis. B: Dei temporis. 11. A: ignari — et tempora omitted. 13. C: aliqua sunt. 14. C: tractavi istius; B: istius materie. 16. A in marg.: Nota. B: in marg.: Nota bene. 18. BC: scripturis. 19. A: facilius . . . supponitur. 20. C: de — dies omitted. 27. C: originis fit prior informis; B: fuit prior. 28. A: et de tanto — non fuit omitted. C: vacua fit. 29. A: quam formis; formis — informata corrected in margin and over erasure. B: informatur.

fieri. Sic enim dicitur communiter quod virtus cognitiva fertur super obiectum quod concipit.

Sed difficultas est inter logicos si in primo instanti temporis fuit talis privacio; nam hoc dato simul forent in eodem subiecto contraria et contradictoria simul vera. Ideo dicunt logici de scola Augustini quod informitas predicta et subiecti informacio sunt et nec simul tempore vel instanti nec successive, quia non est dare instans temporis pro quo vel in quo est dicta informitas, sed est in sua mensura pro qua et in qua incipit preter tempus; et cum dicta informitas sicut sua mensura creatur a Deo, non sequitur per locum a simili quod Deus incipit esse pro instanti sue eternitatis, sicut dicta tenebra incipit esse pro instanti vel mensura sue creacionis. Quamvis enim non sit dare incepcionem que non sit cum tempore et eius instanti, est tamen dare incepcionem que non est in tempore vel eius instanti. Prima ergo dies ordinis fundatur in informitate tocus corporalis mundane materie et actualitate sua vel luce, quam impossibile esset per tempus vel instans temporis ab illis actualiter separari; et sic illud vespere vel tenebra precedens formam naturaliter non temporaliter, et illud mane, quod est esse actuale illius materie, forma vel lux, dicitur dies unus. Non enim ita ignarus fuit spiritus domini quod loqueretur formaliter de tempore et exprimeret tam incongrue quod *factum est vespere et mane dies unus*. Sed intendit quod istud vespere et istud mane sunt prima dies huius ordinis septemplicis, cum ille ordo sit materialiter taliter ordinatus. Sed quia mos est scripture ornare verba sua gravida sententia et multiformi, ideo per celum et terram que Deus dicitur creasse in principio intelliguntur natura angelica et terrena. Et Moyses, loquens grosse discipulis de natura corporali, grosse prosequitur.

Question:
Whether the
earth was without
form and
void in time.

1. B: vita cognitiva; in marg.: virtus. A: super subiectum. 3. A in marg.: Difficultas, BC: loycos. 7. A in marg.: Nota conclusionem. 8. B: in instanti. 14. BC: esse omitted. 15. A in marg.: Conclusio nota. 16. C: non est. 16. C: etiam tamen daret. 18. C: igitur. 18. A in marg.: 1. B in marg.: Prima dies; C: et informitate. 20. BC: impossibile est esse per. 21. B: illa; B in marg.: Quomodo intelligitur: *Factum est vespere et mane unus dies*. 25. A: fuit propheta domini. 27. A: illud vespere et illud mane sint. 29. BC: sextuplicis. 29. BC: cum ille sunt materialiter talia ordinata. A: ordinata. Correx. 30. B in marg.: Nota quid per celum et terram intelligitur. 30. AB: onerare. BC: gravidata multiformi sententia. 32. A: ita per; C: dominus dicitur. 32. A: in primo.

2nd day: arrangement of quantitative parts of the world.

Secunda dies huius ordinis est ordo inter partes quantitativas huius mundi secundum quem firmamentum vel celum quod philosophi dicunt incorruptibile prece-
dit quodammodo speram corruptibilem. Et sic ordo inter partem mundi sensibilis superiorem et partem mundi sensibilis inferiorem vocatur materialiter *vespere et mane*. Et sicut utraque pars mundi, tam celestis quam sublunaris, vocatur aqua, sic pars celestis que distinctionem plus causat dicitur materialiter firmamentum sive illarum parcium mundi distinctio; et patet (ut dicit Augustinus) licet omnia ista fuerint simul facta a Deo, tamen oportet quod eorum productio secundum distinctionem temporum et nominum sit expressa. Deus enim est celerior producendo quam nos sumus in intelligendo vel exprimendo. Unde in hoc quod dixit Deus intelligitur productio Dei intrinseca verbum patris; in hoc quod dixit fiat intelligitur eterna in Deo ratio exemplaris. Sed per hoc quod dixit factum est intelligitur effectualis productio existencie creature.

3rd day: ordering of the sublunary sphere, and distinction of its elements.

In die vero tercio huius ordinis exprimitur ordo totius spere sublunaris, et vocatur elementorum distinctio et prioritas illorum corporum simplicium in comparatione ad corpora mixta que ex illis simplicibus sunt causata. Et illa prioritas imperfectioris rei vocatur *vespere*, posterioritas autem rei secundum rationem qua est perfectior vocatur *mane* et materialiter dies tercius.

4th day: ordering of the supracelestial sphere.

In quarto die exprimitur ordinatio parcium spere supracelestis secundum predictas tenebras atque lucem, dum illa materialis substantia prius caret tali luce sensibili in sole, luna et stellis, et natura posterius habet illam | et illud *vespere et mane est dies quartus*. Nec obest quod ista spera sublunaris et successio temporis multiplicis sint finis per accidens propter quem supracelestia taliter ordinantur.

Fol.
142^e

35

1. A in marg.: 2. B in marg.: Secunda dies. 3. BC: dicunt incorporeales; A: erased and corrected. 4. A: mundi superiorem. 5. B in marg.: Quid per aquam intelligitur. 6. C: sive distinctio istarum; B: sive lotarum. 7. A in marg.: Augustinus. 8. AB: fuerunt. 9. A: eod.: sint. 10. A: nos omitted. 11. A in marg.: Nota. 12. B in marg.: Fiat. 13. B in marg.: Factum est. 14. A in marg.: Tercia dies. 15. C: vespera et posteritas; B: vespere aut. 16. A in marg.: 4. B: in marg.: Quarta dies. 17. A: productas. 18. A: consuevit. 19. BC: idem vespere. 20. B: facta per accidens. C: sic facti per accidens. 21. A: propter quem.

- Quintus dies ordinis consistit in prioritare grossorum corporum simplicium sublunarium et mixtorum animalium causatorum ab ipsis, cuiusmodi sunt pisces et aves; nam ista duo genera ex substantia humida procreantur. Et sic opera tercii diei et opera huius diei per prioritatem universalioris et complecioris ac particularitatem specialioris distinguuntur ab invicem; ideo cum Deus dedit isti parti perfectiori animam sensitivam, signanter dedit eis affectum et potenciam procreandi.
- 10 Sextus dies et ultimus istius ordinis est ordo prioritatis materie specialioris infime terrestris et posterioritatis animalis agrestis, quod ab illo producitur, in quo productio hominis secundum animam inculcatur. Et sic cum homo sit finis omnium istorum corruptibilium
- 15 et ordinatus eis naturaliter dominari, signanter ipsorum ordinatio prius exprimitur et homo finaliter tamquam ultima factura Dei in possessionem suam inducitur. Et ad denotandum quod scriptura illa non loquitur de diebus temporis sed predicti ordinis, prudenter exprimit,
- 20 nunc que posterius et nunc que prius tempore producantur.

5th day: ordering of animals that are nearest the elements e. g. fishes and birds.

6th day: ordering of the more specialized animals, and lastly the production of man.

- Nam homo secundum animam tam in masculo quam in femina (ut probabiliter creditur) in primo instanti temporis est productus, et sic quiescencia Dei die
- 25 septimo est post istos sex ordines in mundi partibus non novos ordines eiusdem rationis causare sed ipsos in singularioribus mundi partibus continuare. Ista autem videtur via probabilis et consona fidei scripture, cum omnes emuli Augustini nesciunt viam faciliorem, magis
- 30 probabilem, vel scripture plus consonam somnari. Nesciunt enim utrum in primo instanti diei temporis fuit totus mundus secundam materiam procreatus et per totum residuum illius primi diei Deus quievit, ut die septimo. Et cum unius instantis operacio secundum
- 35 illos qui negant compositionem quanti ex non quantis, non tollit de longioritate quietis, videtur quod Deus primo die tam diu quievit sicut septimo; et si Deus successive produxit materialem mundi essenciam in

God's rest is the cessation from ordering new things.

1. A in marg.: 5. B in marg.: Quintus dies. 4. A: illa duo. 5. C: tercię diei. 10. A in marg.: 6. B in marg.: Sextus dies. 10. A: illius ordinis. 11. A: specialioris et in fine. 12. C: quoque ab illo. 14. A: illorum corporalium. 15. C: natura dominari. 18. B: Ad denotandum; B: scriptura ista. 20. A in marg.: Nota. 22. A: homo deest. 24. A: in quiescencia. 25. A: post illos. A in marg.: 7. 27. B: singularibus. 29. A: viam nesciunt; in marg.: correct. 33. BC: prime diei. BC: quievit die. 35. B: compositionem contenti. 37. B: die primo.

loco posterior creatorum, corporalium naturarum, precessisset vacuum, sicut fuisset, posito quod continue fuisset circumrotacio corporis procreati. Omnes autem has difficultates infundabiliter sompnias prudenter abicimus. 5

As to doctors on the other side, they may have uttered merely opinions.

Et quantum ad doctores qui videntur tenere contrarium, est triplex solucio, primo quod opinative in expositione huius fidei sunt locuti; et sic eorum assertio, cum non fuit definitio (sicut patet ex rationibus quas ad hoc possunt facere) est illis hominibus qui subtiliorem viam non possunt concipere opinanda. Sicut enim Augustinus sepe regulat quod nemo credat sue sentencie nisi de quanto in sensu scripture et rationibus est fundata: quare ergo plus crederetur posterioribus doctoribus, licet vocatis sanctis, qui in ista materia videntur esse contrarii Augustino? Secunda solucio

They may have neglected to define time.

est quod grosse locuti sunt de tempore, quod quelibet substantia durans temporaliter sit sine distincione ulteriori ipsum tempus. In hoc enim laborant moderni qui insane imponunt dictis Augustini calumpniam in hac parte, unde secundum istos secundum sex dies temporis et infinitos non communicantes Deus hunc mundum produxerat successive, quia secundum illos dies; et isti dies sunt sex dies temporis successive: ergo conclusio.

In 'creation' they may include conservation.

Tercia est responsio dicens quod extenditur Dei creatio ad eius conservationem vel gubernacionem modo quo scriptura sepe loquitur. Et sic, sicut Christus dicit Joh. V^o, 17: *Pater meus usque modo operatur et ego operor*, sic Deus creavit hanc mundi fabricam et semper creat; et sic oportet fingere rationem quare potius in sex diebus quam in quotlibet aliis dicitur ex sensu scripture quod Deus creaverat istum mundum. Alias autem evidencias et subtile tractatum huius materie relinquo aliis declarandum.

1. B: creaturarum. 2. B: vacuum sicut posito quod; C: sicut puto. 4. A: has omitted. 6. A in marg.: Nota solucionem triplicem 1. C: videntur dicere. 7. C: duplex. 8. A: sed sicut eorum. 9. BC: distincio sicut. 12. A: enim deest. 12. A: sepe rogat. 14. A: sit fundata. 15. BC: licet sanctis. 16. AB: Augustini. 17. A in marg.: 2. BC: grossi locuti sunt quod quelibet substantia. 21. A: secundum illos secundum. B: secundum in marg., B: temporis deest. 23. B: istos dies. 26. A: in quo scriptura modo omitted. 31. C: potius sex... quam quotlibet. 34. BC: aliis vel alias.

SERMO II.

Erunt signa in sole et luna et stellis, Luce. XXI,
25, 26.

Hoc evangelium facit mencionem de tercio Christi ad-
5 ventu, et quanta pericula ipsum precedent, ut caucius
caveantur. *Erunt, inquit, signa in sole et luna et stellis,*
et in terris pressura gencium pre confusione sonitus maris
et fluctuum, arescentibus hominibus pre timore et exspec-
tacione que superveniet universo orbi.

10 In quo textu videtur ad literam quod Christus sa-
pienter dividens hunc mundum in firmamentum et
speram sublunarem ordinatissime notat quomodo secun-
dum tres partes firmamenti precipuas pars sublunaris prope
finem seculi pacietur: In sole quidem a quo omnes planete
15 vel astra capiunt lucem suam, et per consequens tota
massa spere corruptibilium regulatur, et luna que est
planeta bassissima et informata virtute cuiuscunque
astri superioris, et stellis secundum figuras et aspectus
ad dispositionem passi terrestres. Quia acciones acti-
20 vorum sunt in passis, ideo Christus premitit disposi-
cionem materie sublunaris; | unde cum inter corpora
Fol. 142^d ista sublunaria mare sit maius et influencie celestis
capacius, premitit Christus confusionem illius cor-
poris ex peccato. Nam non est gula, homicidium
25 vel discrasia culpabilis regiminis humani corporis, quin
cedit ad proporcionem celestis influencie quoad mare,
cum occisi culpabiliter in mari variant ipsum subiec-
tum, et venti deferentes exalaciones corporum¹ huma-
norum faciunt conformiter variacionem in mari, et cum

Christ tells how
the sublunary
sphere shall
suffer in the end
of the world.

Mutual influence
of the sea and
mankind.

1. A in marg. sup. Fol. 142^d . . . runt signa in sole Luce. XXI°. Sol
iusticie primo mystice fuit in signis et signa in eo; primo fuit . . . vir-
gine nascendo, secundo in arietate paciendo, tercio in leone resurgendo et
quarto erit in libra . . . te iudicando. Signa etiam sunt in sole, signum
scilicet amoris in humanitate nascentis, signum oris in penaltate pacientis
. . . um doctoris in claritate . . . urgentis et signum furoris . . . tute sive
severitate . . . antis . . . debent filium hominis Luce XXI . . . ebent enim
venientem in hu . . . nitate, ut timeat et . . . cat gens perdita . . . In
cla . . . te, ne lateant sed pate . . . t abscondita, in potestate . . . t tribuat
et puniant (sic) pat . . . et flagicias (Fol. 142 et seqq. in marg. abscisa).
2. B in marg.: Dominica secunda. 6. A: signa in luna et stellis.
7. C: post fusione. 9. C: superveniet. 11. B: mundum istum.
16. A: spere corporalium. 17. A: bassimus. 19. A: et acciones.
20. A: passivis, ideo Christus prevenit. 21. C: corpora illa crassa
mare sit maius; A: magis. 28. A: diferentes. 29. A: con-
formiter — accipitur deest.

1. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold, tom. I, 68—70 20. Cf.
Trialogum 125.

matéria ventura cognoscitur de mari aliam terra acci-
gitur, non mirum si ex ista varietate tota terra habi-
tabilis variatur. Medium enim continens secundum phi-
losophos transmutat et variat homines contentos in ipso,
et per idem aliter quam fuisset in statu innocentie con-
funditur socius maris et fluctuum. Et cum tres partes
firmamenti mundi ex peccato nostro in virtute vel in-
fluencia variantur, et activorum actiones variantur se-
cundum dispositiones passivum, non mirum si dis-
crasia in moribus variat totam speram corruptibilem.
Omnis autem ista signa sunt originaliter et causaliter
in tribus predictis corporibus; et cum homine servante
sine peccato statum innocentie regularetur in disposi-
tionibus corporis quoad locum et tempus secundum
conformitatem mediū continentis, ac medium ex causis
predictis adeo variatur, non mirum si homines arescent
a complexionem naturali ad melancoliam propter terrestri-
tatem mediū continentis, et sic tum propter impres-
sionem naturalem extraneam, tum etiam propter terrestri-
tatem mediū intercepti inter nos et celum, exclusa naturali
influencia, viantes timore naturaliter sunt percussi et
expectabunt vindictam maiorem, cuius illa signa sunt
prenostica. Et cum tota terra habitabilis sit particeps
in delicto, non mirum si a celo supervenient universo
orbi huiusmodi discrasie. Sed cum discrasie huiusmodi
non continuantur in infinitum, patet quod, habito ter-
mino huiusmodi innaturalis indispositionis, virtutes ce-
lorum movebuntur, vel convertendo viantes ad melius
vel iter viancium consumando.

The world has
been altered by
sin, and men
suffer.

Some shall be
alive at the day
of judgment.

Et tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus ad
finale iudicium cum potestate magna multitudinis ange-
lorum et maiestate, in qua apparebit sua divinitas scienti-
bus perfecte legere ista signa; et ex isto videtur quod in-
stante tempore finalis iudicii erunt quidem viantes residui
qui videbunt hec signa; de quibus videtur apostolum loqui
1^a Thess. IV°, 16: Nos, inquit, qui vivimus, qui residui sumus,
simul rapiemur in nubibus cum Christo in aera. Sed quia

1. B: accipitur correct. ex acciperetur. 2. A: terra variabilis.
3. A: philosophos. 7. AC: non ex peccato. 10. C: variant;
B: variant corr. in variat. 10. A: speram corporalium. 11. A:
sunt exigua et. 12. A: servant. 16. A: horrescent a commixtione.
A: melancoliam. 18. A: impremissionem naturalem. 21. B: timoris.
22. B: ista signa. 23. AC: tota habitabilis. 27. A: huiusmodi materia-
lis. 29. A: vel vitam viancium. 29. AB: consumando. 30. B:
veniente. 32. A: deitas. 36. A: 1^a Thess. IV° deest.

Deus est commixtivus amoris consolabilis cum timore suis filiis, statim adiungit quod *hiis fieri incipientibus respicerent* undique ad hec signa vel distancius vel propinquius finem illum signancia. Et non deprimantur in capite
5 ut melancolici timorosi, sed *levarent capita, quoniam appropinquat redemptio* nunc oppressis, quia secundum Apostolum Rom. VIII, 28 *timentibus Deum omnia cooperantur in bonum*. Consolacio est igitur Christi filiis hic oppressis, quod transient de ista miseria ad beatitudinem finalem. De quindecim signis que quidam fabulantur apparere ante diem iudicii et de aliis signis supernaturalibus que beatus Gregorius videtur innuere apparuisse et apparere posterius in sole et luna non sit nobis hic sermo, cum ipsa tanquam apocrypha et
15 fidei christiane religionis inutilia sunt tacenda. *Et dixit Christus suis discipulis similitudinem* istam sententiam confirmantem: *Videte*, inquit, *ficulneam et omnes arbores* quomodo habent naturalem periodum secundum annum vel amplius in quo fructus sui vel etas naturaliter terminatur. *Cum itaque iam ex se producant fructum, scitis quoniam prope est etas anni* talis vegetabilis, et proportionabiliter oportet quod totus annus viancium signis suarum parcium limitetur. *Cum igitur videritis hec fieri, scitote quoniam prope est consumacio huius seculi* in qua
25 fideles percipient *regnum Dei*. Quamvis autem hic annus periodicus sit ceteris annis diuturnior, tamen necesse est fideles expectare eius finem. Ideo Christus dicit quod *hec generacio suorum filiorum non preteribit, donec hec omnia fiant*; nam celum et terra sunt mobilia et a
30 metis suis naturalibus impedibilia, sicut patet de statione solis multiplici, et in toto sublunarium que tota die

We must watch
for the judgment
day.

2. A: quod fratres incipientibus. 4. B: finem istum. 4. C: signanter; A: melancolici. 6. A: non oppressis. A in marg. sup. fol. 142^d: *Levate capita vestra* Lucc. XXI. Deponimus capita propter pudorem mali in quod labimur, propter dolorem dampni quod patimur, propter timorem supplicii quod meremur. Levate ergo capita vestra, cum sit culpa expulsa quam commisistis, ne contristemini, cum sit restituta gracia quam amisistis, ne terreamini, cum relaxata sit pena quam meruistis. 7. AB: Rom. VIII deest. 8. BC: est ergo Christi filiis sic. 9. A: de illa. 10. A: de quibus fabulantur. 11. A: signis deest. 16. A: Jesus. 20. Codd.: scitur. 21. C: anni circularis. B: et deest. 23. C: ergo. 24. C: quoniam prope. 27. BC: expectare fideles; A: Christus deest. 29. BC: omnia ista; recte omnia hec, Matthaei XXIV, 34. 30. A: metis eius. 30. BC: patet omitted. 31. A: intente sublunarium; C: intento; B: in toto correxit ex intento. 31. C: que quotidie variantur.

5. Lucae XXI, 28. 12. Gregorii in Evangelia, lib. I, hom. I. Opp. tom. I, pag. 1436—1439 (Ed. Maur). 15. Luc. l. c. 29. 20. 23. ibid. 30, 31. 28. ibid. 32.

commune creaturis secundum auctorem de causis est
 primum omnium creaturarum, et sic idem corpus habet
 faccionem multiplicem in sua natura vel in suis causis.
 Non tamen oportet quod interpolentur temporaliter
 huiusmodi facciones, ut aliqui sompniant quod primo 5
 die temporis hora qua nesciunt creatum est unum
 corpus lucidum soli simile. Et quarto die temporis ac
 si prius foret factum improvide dissolutum est illud
 corpus et novus sol de illa materia vel alia est creatus.
 Sed quia hoc totum sompnium caret auctoritate scrip- 10
 ture vel evidencia rationis, eadem facilitate contempnitur
 qua taliter sompniatur. Scriptura enim loquitur de die
 que est *vespere et mane*, et non de die que est tempus
 quo sol orbem terre circulariter circumgirat; nihil ita-
 que infidelius quam quod creacionem mundi precessit 15
 eternum vacuum omnino immobile in quo immenso
 oportet Deum esse. Sed secundo dubitatur utrum in
 tercio adventu domini celum stabit, et videtur errantibus
 quod orbes post diem iudicii movebuntur regulariter,
 sicut primo causabuntque occupacione angelica ad beati- 20
 tudinem civium supernorum dulcissimum motum et
 sonum armonicum. Fidelibus autem videtur quod sensus
 beatorum non pascentur talibus sonis, sicut nec gustus,
 odoratus vel tactus eorum materiali sensibili erunt
 pasti. | Sed sicut motus celi et omnes alii sunt propter
 quietem et terminum suo integro acquirendum, habito
 numero spirituum hominum, animalium et corporum
 generalium singulorum, superfluum foret orbes celorum
 ad perfeccionem mundi amplius circumduci. Sed sicut
 angelus Tobie vel alius angelus non diminuitur in beati- 30
 tudine vel delectacione ex hoc quod a ministerio limi-
 tato sibi ad tempus suspenditur, sic angeli, dato quod
 moveant celum modo quo fingitur, non exhinc dimi-
 nuuntur in beatitudine sed potius finaliter in beati-
 tudine consumantur. Non tamen video quod oportet 35
 angelos movere orbes celestes (ut fingunt philosophi),
 quia cum non sese impediunt resistendo, in motibus

Will the heaven
 remain after the
 third advent?

It seems not.

Angels not
 needed to keep
 the worlds in
 movement.

Fol
 143

1. A: communione. 1. B: autorem de causis est primo. B: in
 marg.: Error sompniancium successione in creaturis rebus. 5. B:
 huiusmodi facciones. 8. A: et illud. 9. AB: corpus novus. 10. B:
 totum hoc. 10. B: autoritate. 15. AC: creacioni. 16. AB: vacuum
 deest. 16. AB: immense; A: idem esse. 17. A in marg.: Secundum
 dubium; B in marg.: Questio secunda; opinio vera. 22. C: ar-
 moniacum. 22. A: in marg.: Secunda. 23. A: talibus signis.
 26. A: sic habito hominum; codd. hominis. 28. AB: generabilium.
 30. BC: non deest. 33. BC: modo celum. 33. C: diminuitur.
 34. A: finaliter deest.

et causando sonos semel ex imperio divino moti circum-
 ductione movebuntur perpetuo, sed secundum Dei im-
 perium non quiescant. Sic enim trocus vel aliud circum-
 ductum propter appetitum immediacionis cum alio cor-
 5 pore perpetuo moveretur, nisi gravitas et contrarietas
 elementorum intrinseca impediret, vel ab aere vel alio
 collidente extrinseco vetaretur. Sic debet esse de orbe
 celesti moto, licet alia motrix intelligencia non fingatur.
 Sicut ergo natura prima mandat istis corporibus mo-
 10 vere naturaliter quantum placet, sic mandat eis alias
 quietari et undequaque *obediunt* (ut patet Baruch IV).
 Si autem elementa vel corpora mixta habent virtutes
 intrinsecas ex Dei imperio naturaliter inclinantes, placet.
 Sed illud non obviat quin primo et principaliter ex
 15 Dei imperio moveantur, et sic de animabus brutorum
 et hominum, licet habeant inclinacionem quamdam li-
 mitatam sibi a natura, ut tam intrinsecus quam extrin-
 secus moveant subiecta sua secundum quod Deus limi-
 tat. Hoc tamen non tollit vel diminuit quod Deus sit
 20 omnium mobilium primus motor.

SERMO III.

*Cum audisset Johannes in vinculis opera Christi mittens
 duos de discipulis suis ait illi. Matthei XI°, 2, 3.*

Hoc evangelium facit mencionem de primo illorum
 25 trium Christi adventuum secundum habitudinem ad
 precedens suum testimonium ut Baptistam, et dividitur
 in hec tria: Primo narratur quomodo *Johannes vincu-
 latus in carcere misit duos de discipulis suis*, ut testentur
 apcius veritatem fidei adventus Christi, ut tam ipsi
 30 quam tota ecclesia credant clarius fidem huius adventus
 quam antea trepidabant, Baptista autem licet influ-
 tuanter crediderit illam fidem, voluit tamen quod tam
 sui discipuli quam alii increduli forent ex verbis et

This gospel
 tells of the incar-
 nation of Christ,

3. A: aliquod circumductum. 4. A: in mediatinis. 6. AB: im-
 pedierit. 7. A: vetarentur. 10. A: alias deest. 11. BC: undiquaque.
 11. B: IV deest. 14. C: obviat quoniam. 17. A: intrinsecus...
 extrinsecus; sic et in omnibus locis sequentibus codicis A lector inveniet.
 18. A: substantia sua. 19. C: tollit sed innuit. 19. A: quin Deus.
 22. B in marg.: Dominica tertia. Evangelium Matthei XI. A: opera
 Christi etc. Cetera desunt. 24. A: mensionem. 31. A: influctualiter.
 32. A: credidit. 34. A: factis et verbis.

11. Rectius Baruch III. 33 *et obedit illi in tremore.* 23. Cf.
 Select. English Works of John Wyclif ed. by Arnold I. 71—73.

factis domini confirmati. Nam qui perfecte Deum diligit, cum plus appetit honorem suum quam proprium, mavult quod nomen Dei in necessariis ad fidem catholicam detegatur, quam quod sua excellencia proclametur. Et sic Baptista vinculus ab Herode, cre-
dens se moriturum in proximum, voluit ante mortem suam fidem incarnationis (cuius specialiter ipse fuit prece et testis) parum amplius ostentari. Unde non querit si Christus sit ille Messias venturus pro redemptione generis humani aut oportet eos aliam expectare
propter hoc quod ipse dubitaverat in hac fide, sed quia voluit discipulos suos in parte incredulos cum aliis eis similibus confirmari in fide ex solutione questionis et sic omnino fidem Christi et honorem Dei in ecclesia relucere. Et respondens Jesus pro hoc fine consonantius
ait illis: Euntes renunciate Johanni que audistis et vidistis, ut ex relatione huius duplicis testimonii et informatione prophete domini credentes concipiat fideliter veritatem. Et narrantur septem miracula que includunt universi-
tatem miraculorum per que dantur eis atque ecclesie
evidencie hoc credendi et ad frugem melioris vite ex visis miraculis se parandi. Licet enim videatur beatum Gregorium sentire quod Johannes dubitavit si moreretur ante Christum et ita preconizaret eius adventum patribus in limbo, sicut preconizavit viantibus, cum ista parti-
cula an aliam expectamus videtur impertinens huic sentencie, posset tamen esse quod Baptista in isto dubitans voluit cum alio fine predicto incidentaliter informari. Primum miraculum est informacio intellectus, dum dicitur secundum rectam logicam quod illi qui sunt
prius ceci recte vident veritatem credendam; et quia post instructionem intellectus ostenditur affectus in opere, ideo signanter dicitur secundo quod claudi

4. BC: quod deest. 9. B: ipse Messias. 11. A: fide hac.
13. B: confirmare. 14. A: in eis relucere. 17. C: ex collatione.
A in marg. sup. fol. 143^v: Ceci vident Matthei XI. Ceci vident mundi
maliciam diu durabilem nec iam deserunt propria . . . sparciam abhominabilem nec eam corrigunt, demonum astuciam inevitabilem, nec eam fugiunt, divinam iusticiam inflexibilem vel insuperabilem, nec eam metuant. Ceci vident, dum errant . . . lumen veritatis aspiciunt . . . claudi ambulant dum . . . torpentes in operando . . . minus prohibent, leprosi mundantur, dum penitente . . . vetustam pellem culpe abiciunt (Margg. huius folii abscisae sunt). 10. A: includunt veritatem. 20. AB: miraculorum dantur; A: eis itaque evidencie; itaque sequitur lacuna.
22. A: separandi; A: videtur. 25. A: illa particula. B: ita particula.
27. A: in primo dubitans. 28. A: voluit tamen eam. 29. A: in marg. : 1. 31. B: vident virtutem. 32. A in marg. : 2. 33. A: quod deest.

10, 11, 15 et seqq. Matth. XI. 3, 4. 23. Gregorii in Ezechielem lib. I, Hom. I, Opp. I, 1176.

ambulant; et tercio cum vicia sunt connexa, et per consequens, illi qui prius erant spiritualiter *leprosi* secundum hereticam superbiam iam humiliter *sunt mundati*. Quarto quoad capacitatem fidei illi qui prius sunt *surdi* modo *audiunt*. Quinto qui prius sunt *mortui* ad vitam spiritualem *resurgunt*. Sexto mundo *pauperes preconizantur* tanquam excellencius *evangelice* viventes. Et septimo cum Christus sit radix et fons religionis predictae, *beatus est qui nec active nec passive fuerit scandalizatus in illo*, sic videlicet quod contempnat vitam Christi aut suam religionem, vitam quam vivere debuit obmittendo nec falsitatem aut derisionem legi Christi temere imponendo. Nam ambo tales scandalizantur in lapide *offensionis* (ut dicitur I^a Pet. II°, 8). Et sive isti duo

Fol.
143^e

Johannis discipuli viderunt omnia ista miracula fieri effectu et presencia corporali sive non, probabile tamen est quod in fide qua prius erraverant sunt a domino illustrati. *Illis autem abeuntibus cepit Jesus in discipulorum Johannis absencia commendatorie dicere de Johanne*, ut conformet instruccionem suam questioni Johannis; sicut querendo peccat delucidacionem fidei, sic Christus querendo tripliciter ostendit excellenciam Johannis per patientiam contrarii quesiti. *Quid, inquit, existis in desertum videre?* — nam ille turbe confluebant ad videndum Johannem (ut notatur Luc. III°, 7). Ideo testari possent quod non viderunt in ipso *arundinem vento agitatam*, quia solum ille est mystice sic arundo qui sine fundamento saxi stabilis in luto infigitur, sine fructu ut herba sterilis flexibiliter erigitur, et sine constantia stabilis solidantis tanquam lignum intus concavum ad quantumcunque levem turbacionis turbinem agitur. Et constat illis quod videndo Johannem non viderunt huiusmodi viatorem, sed quia viventes vitam heremiticam sepe non premuntur in talibus sed petunt a potentibus mollia vestimenta (ut patet de fratribus), patet ex conversacione Johannis in heremo quod non fuit isto carnali crimine maculatus. Nam qui sic mollibus vestiuntur petunt civitates, regum domos vel

Jesus praises
John,

who cared not
for soft raiment,
as do many of
the friars.

1. BC: sunt deest. 4. A in marg.: 4; A: quarto ergo. 5. A in marg.: 5. 6. A in marg.: 6; A: Sexto modo. 7. BC: excellencius deest; A in marg.: 7. 10. A: sic videt; B: valet. 12. A: nec facilitatem. 14. A: offencionis; ib. I. Petr. 4. 15. A: omnia illa. 17. A: erraverant prius. 23. C: quesite. 25. A: notat. 26. A: viderent. 28. C: figitur. 30. B: solidantis in textu; solidatis in marg. 31. A: quemcumque. 35. C: potencioribus. 37. A: illo.

6. Vulgate: *Pauperes evangelizantur*. 18, 24. Matth. XI, 7.

activorum habitationes; cuius oppositum patuit de Johanne. Ideo tercio querendo *si exierunt videre prophetam* Christus approbans illam sententiam superaddit: *Eciam, inquit, dico vobis et plus quam prophetam. Hic est enim de quo scriptum est* (Malach. IV°): *Ecce, ait Deus pater, 5 mitto angelum meum, hoc est, nuncium et prophetam, ante faciem Messie qui preparabit viam mox ante Christi adventum. Sicut enim aurora precedit diem claram, lucerna candelet lucem et seta filum flexibile, sic Baptista precessit Christum tempore, non dignitate, cum Christus 10 dignitate factus fuerat ante ipsum.*

The Baptist preceded Christ in time, but not in dignity.

Sed in isto instant logici quod, si Baptista fuit propheta et plus quam propheta, Christus fuit contrarius sibi ipsi. Sequitur enim: Baptista est plus quam aliquis propheta et ipsemet est aliquis propheta, ergo est plus 15 se ipso. Sed sic garrientes ignorant suppositiones et predicationes communium terminorum. Nam in scriptura sacra et modis loquendi sanctorum terminus communis nunc supponit simpliciter pro ratione denominationis huiusmodi et nunc personaliter pro subiecto quod 20 recipit illam denominationem.

How the Baptist was a prophet yet more than a prophet.

Ad secundum sensum Baptista fuit propheta et ad primum sensum habuit plus quam rationem taliter prophetandi. Nam (ut patet I. Reg. cap. IX°, 9) *prophete olim dicebantur videntes*, quia veritates distantes vel tempore 25 vel noticia viderunt plus ceteris intellectu. Baptista autem Messiam presentem digito demonstrabat et manu palpabat (ut patet Joh. I^o), ideo habuit et ultra spiritum prophetandi.

What a prophet is:

Circa hoc evangelium dubitatur quid sit propheta et 30 quod eius officium. Et multi de sectis faciunt more suo rancosam diffinitionem et inutilem de propheta, ac si in illis singulariter vigeret sapientia et in fine temporum reseranda. Potest autem dici quod propheta sit

2. A: exirent videre videre. 5. A: Mal. I^o; ib. A: pater Deus.
7. A: parabit; ib. BC: viam moris. 9. A: lucem ceta; ib. C: flexibilem. 11. B: Ante illum. 12. A: sed in illo; ib. A in marg.: obieccio; ib. A: si Johannes. 13. A: Christus deest. 14. A: enim Johannes. 15. A: ipsemet est propheta. B in marg.: Exemplacio; sophisma. 16. A in marg.: Solucio. 18. A: terminis. A in marg.: Terminus communis supponit: simpliciter, personaliter. B in marg.: Quomodo termini communes in scripturis sanctis supponuntur dupliciter, videlicet: simpliciter et personaliter. 19. B: nunc deest. 22. BC: fuit Baptista. 28. A: palpabit; ib. A: habuit hoc plus et ultra. 30. A in marg.: Dubium. B in marg.: Questio. Quid sit propheta et quod eius officium. 32. A: rancosam. 33. A: singulariter in illis; A: et deest. 34. A: reseranda.

3. Matth. IX, 9. 4. ib. 9, 10. 24. I. Reg. IX, 9: Qui enim propheta dicitur hodie, vocabatur olim videns.

creatura rationalis, habens spiritum prophetandi, et sic propheta est communis tam angelis quam hominibus; non enim excludit propheta claram prophetandi noticiam, cum Christus fuit propheta maximus, licet clare viderit quidquid dixerit. Nec est cura de sexu, cum mulier sit ille, quia spiritus qui multa prophetat; nec requiritur ad habendum spiritum prophetandi esse in gracia secundum presentem iusticiam vel predestinari: Baalam enim, Cayfas et multi diabolici prophetarunt et si prophetarunt erant prophetantes et prophete; unde quicumque procul fatur veritatem coexistentibus absconditam est propheta. Et patet quod sunt multi gradus prophetandi nobis incogniti, licet ille qui excellenter prophetat autonomatice dicatur propheta, et alii propter exilitatem dicantur non prophete communiter.

A rational being having the spirit of prophecy,

not necessarily righteous or predestinate.

Est autem propheta de quacunque differencia veritatis, ut Moyses prophetavit eximie de veritate de preterito, ut de creacione mundi et eius ordine, Elizabeth prophetavit de presenti, ut quod mater domini ad ipsam venerit, et alii communiter prophetarunt de futuro. Nec refert multum quoad illas differencias temporum, quia eadem veritas, ut puta *Christum incarnari* nunc est preterita nunc presens et nunc futura, licet sint differencie formales inter *Christum fore incarnatum* et *Christum fuisse incarnatum*. Et sic extense loquendo quasi quilibet homo est propheta, quia fidelis dicit in fide veritates tam de preterito quam de futuro aliis et sibi satis absconditas, et alii infideles prophetant realiter veritates futuras explicite aliis occultas. Et quamvis prophete sit opus intelligencia, stat tamen hominem prophetare et veritates illas propheticas ignorare, sicut patet de Cayfa. Et sic astronomi, geomantici, nigromantici et quacunque alia arte dicentes distancia sunt prophete, quia in omnibus illis Deus dicit eis veritates quas nunciant. Et patet quod nude ex propheta in

Prophecy may be of past, present or future.

A man may fail to understand his own prophecy.

Fol.
143^d

1. A: rationabilis; ib. A in marg.: Quid est propheta. B in marg.: Diffinitio prophete. 2. B: angelo quam homini. 3. B: prophetanti noticiam; C: prophetati. 4. B: dixit. 5, 6. A: cum — ille deest; ib. A: qui deest. 7. A: ad habere. 8. A: iusticiam presentem. 9. C: enim deest. 10. A: si prophetarunt deest; B in marg.: Propheta. 11. A: fantur. 12. A: auctorice. 13. A: communiter non prophete. 14. B: et de; B in marg.: Prophecia potest contingere ad quamlibet differenciam temporis et quare hoc. 15. BC: veniret; ib. BC: communiter prophetant. 16. A: nunc presens deest. 17. C: et deest. 18. A: quasi deest; ib. C: quilibet hominum. 19. A: veritatis; B in marg.: Quomodo quilibet homo potest esse propheta. 20, 21. A: etiam; C: satis deest. 22, 23. A: et — occultas deest. 24. BC: intellectione. B in marg.: Aliquis prophetat aliquid quod ignorat. 25. A: geometrici.

suo analogo homines non merentur. Unus enim potest prophetare ex instructione alterius, sicut homines prophetarunt ex instructione angelorum vel hominum, ut patet de Evangelista et Baruch. Unde Christus dicit quod tempore legis nove mittit reprobis prophetas, et falsos prophetas futuros in ecclesia dicit ex signis pre-nosticis attendendos. Unde omnes qui predicant secundum gradum aliquem sunt prophete. Et argumenta in oppositum istorum que secte replicant non sunt digna memoria, cum sonant in divisionem et eorum excellenciam, non in profectum ecclesie.

It is incumbent
on a prophet to
speak truth to
edification.

Vulgo enim videretur inconueniens quod quilibet sit propheta qui intelligit propheciam secundum intelligenciam que plebeis non conuenit. Ideo quantum ad officium prophete, patet secundum exemplar Baptiste et Christi quod usque ad mortem debet quilibet propheta dicere populo edificatoriam veritatem. Baptista enim incarceratus languebat circa profectum et honorem sponse sue sicut ante conversando et se ipsum puniendo eandem sentenciam siciebat. Unde publice Baptista arguendo Herodem, eo quod contra legem sponsi ecclesie faciebat, decapitatus fuit (ut patet Marci VI°), et sic facerent quicumque vendicant originacionem sui ordinis a Baptista. Sed ab origine mundi non fuerunt falsi prophete, ut patet de sectis novellis spissius seminat: Omnes enim ex furo sanctitatis Christi et membrorum suorum vel aliorum qui emuntur censi in sanctorum catalogo colligunt temporalia et terrena, sed sanctorum illorum officium et doctrinam evangelii vecorditer pretermittunt; et ad colorandum hoc facinus colligunt mon-struosos Antichristi discipulos secundum sumptuosas expensas domorum et aliorum fictorum esse necessaria ad religionem Christi. Sed punctum sanctitatis et edificacionis ecclesie ut Antichristus aufugiunt. Arguunt enim secundum istam fallaciam: Deus non potest habere

1. C: Servus enim. 6. A: et dicit. B in marg.: Omnino homo potest esse propheta. 9. A: que sophiste. 10. BC: eorum deest. 11. A: profectum eorum et ecclesie. 12. B: videtur; C: videntur. 13. C: quia intelligunt. 14. BC: secundum excellenciam. 14. A: ideo consequenter. 15. A: exemplar Johannis et; A in marg.: Officium prophete; B in marg.: Quilibet usque ad mortem debet dicere edificatoriam veritatem. 19. A: perimendo. 20. publice; C: sup^{re} A: Baptista deest. 21. BC: sponse. 22. A: Marci I. BC: et deest. 23. A: quicumque originacionem sui ordinis sumunt. 25. A: seminati. 26. A: Omnes — et erased; 1b. B: et omitted. 27. A: qui videntur senseri; B: sinceri. 28. A: canthalgo. 31. A: Antichristi discipulos erased. 32. A: domorum erased. 34. A: Antechristus; A in marg.: Argumentum; B in marg.: Deordinaciones edificancium basilicas infundabiliter introductas. 34. 35. BC: Arguunt autem: A: illam.

- nimis sumptuosum edificium; ideo quicquid laici con-
tulerint ad eorum fabricam cedit Deo ad honorem et
ecclesie edificacionem. Sed non recolunt de fallacia dia-
boli quomodo arguit ex particularibus suum propositum:
5 Ecclesia Dei debet honorifice fabricari, ergo et sua ba-
silica. Quomodo (queso) non pertinencius inferri debet
ex hoc particulari quod parrochiales ecclesie et ille que
debent continere viros edificantes Christi ecclesiam ruinosae
debent edificari potius quam sue infundabiliter introducte?
10 Recolerent (inquam) quam approbacionem dederit
Christus istis basilicis, cum sedens contra templum pro-
phetavit suis discipulis non quod edificaretur solemp-
nium sed quod destrueretur funditus. Ecclesia etiam
quam edificavit Baptista, conversans sub divo, fuit iste
15 mundus, divisus in sancta sanctorum pro ecclesia trium-
phante et sancta que sunt hodie ruinosae pro ipsis
viantibus; et ruinam istam pro magna parte originant
sumptuosa edificia et superflua artificialia que mundo
dediti opere nature superflue superaddunt, sed spiri-
20 tualem operam sapientem celestium pretermittunt; et
sic prophete isti blasphemant et dicunt in opere quod
edificacio materialis basilice est Deo placencior quam
spiritualis edificacio hominum in virtute.
- Et quantum ad arguciam de templo Salomonis quam
25 ignari obiciunt, respondet Jeronymus quod tempore quo
populus rudis terrestritate est affectus fuit necessarium, sed
non sine culpa ad celestia sit allectus. In cuius exemplum
templum illud in penam peccati funditus est eversum; sed
veniente Christo qui est plus quam Salomon templum
30 illud materiale est ab illo subtiliter reprobatum et
templum spirituale edificatum in virtutibus commen-
datum. Unde secte predicte opera et exempla Christi
renuunt et plusquam Beghardi in hiis que lucrum sa-
piunt intendunt ritibus veteris testamenti. Recolerent
35 (inquam) quomodo opera naturalia etsi penam chris-
tianis celebriter inferant sunt quacunque artificiali
fabrica magis digna et ad dolorem peccati preteriti ac
anhelacionem celestis Jerusalem amplius pungitiva. Sed

False pleas for
building sumptuous con-
ventual churches.

It would be
better to repair
the parish
churches,

which owe their
ruin to these
costly buildings.

The splendour
of Solomon's
temple won no
praise from
Christ.

5. A: Ecclesia erased. 5, 6. A: ergo — basilica erased; B: et deest.
7, 8. A: quod — edificantes erased. 8. A: ruinosis. 9. C: edificare.
10—13. A: Recolerent — funditus erased. 14. A: ille. 15. A:
sanctis sanctorum. 17. A: illam in magna parte. 19. A: operi.
20. BC: celestium omitted. 19—30. A: Sed spiritualement — materiale
est erased. 26. Codd. terrestritati; B in marg.: Quomodo edificium
spirituale in ecclesia est incomparabiliter materiali preferendum. 27. B:
cuius signum. 30. A: reparatum et. 33. BC: hiis deest. 35. AB:
corpora naturalia.

Antichristus ac si vellet stabilire sibi perpetuitatem in terris contra factum Christi, Baptiste et aliorum stabilivit sibi edificium quasi perpetuum hic in terris.

SERMO IV.

Miserunt Judei ab Jerosolimis sacerdotes et levitas ad Johannem. Joh. 1°, 19.

John distinguished
a. by miracle at his birth,
b. by the holiness of his parents,
c. by the holiness of his own life.

Constat ad litteram quomodo in nativitate Johannis miraculum rutilabat, quomodo ex dignitate et miraculosa sanctitate parentum | et tercio, quomodo ex sanctitate vite proprie que in opere plus confirmat confirmabatur eius sententia. Ideo miserunt Judei honorabiliores nuncios qui cognoscerent prophetias, scilicet sacerdotes et levitas, qui et forent Johanni plus affines et propter novitatem religionis eis contrarie magis constanter inquirerent. Primo ergo interrogaverunt de persona Johannis, cum habuerant in prophetiis unum magnum de semine suo futurum quem Messiam nominaverant (ut patet Deuteronomii, XVIII, 15). Confessus est autem Johannes veritatem quesiti tripliciter negative et quarto humiliter positive. Quamvis autem potuit reputari fuisse Christus summus propheta, quia tamen prestancior est veritatis confessio, hoc negavit. Quanto magis nostri prelati ac religiosi, qui nec habent ex prophetia nec ex evidenti scriptura quod sunt predestinati, non frontose assererent quod sunt partes sancte ecclesie et sic Christus. Et quia prophetatum est Malachie ultimo de adventu Helie, negavit secundo se esse Heliam. Et quamvis Christus ad sensum equivocum vere dixerit ipsum esse Heliam, ideo dupliciter potest intelligi quemquam esse Heliam vel alium nominandum, scilicet personaliter (ut

Fol. 144^a

He would claim no greatness that was not his.

How he was and was not Elias.

2, 3. A: stabilit. 5. B in marg: Dominica quarta; Johannis 1°; C in marg: Dominica quarta in Adventu. 8. Codd.: quodammodo; ib. A: miracula. 9. B: tercio; quomodo deest. 10. A: confirmabatur deest. 11. A: honorabiles. 16. A: habeant in prophetis unum magnum in. 17. A: Deuteronomio; ib. A in marg. sup. fol. 144^b: *Confessus est et non negavit. Joh. 1°. Confessio valet ad corrigendum culpam quam commisimus, ad recuperandam gratiam quam amisimus, ad evadendum penam quam formidavimus et ad promerendum gloriam quam expectamus.* 24. A: frontose non; C: nec frontose. 27. A: negavit tercio; B: se deest; ib. A: Et tercio; BC: et tercio deest. 28. A: dixerat. 30. A: nominatum.

4. Cf. Wyclif's Sermons, Arnold I, pag. 74. 17. Deut. XVIII, 15: *Prophetam de gente tua et de fratribus tuis sicut me suscitabit tibi dominus Deus tuus: ipsum audies.* 26. Malachie IV; 5. Matth. XI, 14.

Baptista vere locutus est) vel figuraliter (ut veritas vere dixit: *Si vultis recipere, ipse est Helias*). Et tercio quia analogum per se sumptum pro famosiori sumitur, quesierunt si sit ille propheta eximius qui in lege eorum
 5 fuerat prophetatus, quod etiam negaverat sicut ante. Sed quarto confessus est humiliter quod fuit *vox clamantis in deserto: Dirigite viam Domini, sicut prophetatum est*. Ysaie XL, 3. Sicut (inquam) voce verbum mentis exprimitur, sic Johanne verbum eructatum etern
 10 aliter declaratur. Et licet sit verum de virtute sermonis quod vociferans et clamans sit vox ipsa substantialiter, tamen Baptista preelegit intransitive loquendo potius concedere se esse vocem huiusmodi quam clamantem. Nichil enim est fragilius aut impermanencius
 15 quam vox talis. Sed *quia nuncii missi erant ex phariseis* in quibus credebatur a populo religio floruisse, ideo quesierunt profundius *quare Johannes* secundum novum John's baptism ritum religionis baptizavit sic populum, *cum non sit aliquis horum trium* in quibus nova religio inchoaret. Sed Jo
 20 hannes respondet quod solum baptizat preparatorie et inchoative, ideo baptizacio sua est grossa *in aqua*; sed futurus est magnus propheta quem querunt tacite, qui secundum deitatem est *medius* inter quaslibet creaturas, sicut est media persona in divinis, et secundum huma
 25 nitatem mediam vitam ducens, *quem* ex cecitate peccati et ignorancia prophetarum ipsi nesciunt. *Ipsa enim est qui* post Baptistam venturus est tam humana origine quam predicatione et populi informacione; et tamen *factus est ante Baptistam* dignitate, quia factus est prior
 30 tocius ordinis christiani, ita quod *ante* dicit prioritatem dignitatis vel ordinis non autem prioritatem temporis, cum Christus non divinitus fuit factus et humanitus fuit post Johannem natus ex utero, sed ut multi calculant, fuit plene formatus in utero ante Johannem.
 35 Sed ista sompnia parum curo; dignitatem autem Christi

2. Codd. vultis scire cf.: Matth. XI, 14. 3. B: analogum. 6. B: Sed quare. B in marg.: Dupliciter potest aliquis aliud esse vel vocari, scilicet personaliter et figuraliter; Johannes quomodo est vox clamantis. 7. A in marg. sup.: *Dirigite viam domini Joh. VII° (1)*. Dirigenda est hec via ratione rectitudinis, quia nichil in ea devium, ratione pulcritudinis, quia nichil in ea sordidum, ratione securitatis, quia nullum periculum et ratione equitatis, quia nullum offendiculum. 10. A: sermones. 16. A: in quibus deest; ib. A: in eis floruisse. 18. A: at sic; ib. BC: populum non sicut. 23. A: est deest. 24. A: de media persone. 26. A: quos ipsi nesciunt; ib.: ipse quidem. 29. B in marg.: Quomodo Christus factus est ante Johannem et quomodo econtra. 35. A: sed illa.

2. Malachie IV, 5; Matth. XI, 14. 6. Johannis I, 23.

et indignitatem sui confessus est Baptista humiliter, quando dixit quod *non est dignus solvere corrigiam eius calciamenti*.

carrels be-
en the friars
going bare
foot.

hey should
itate Christ
ore import-
of matters.

Ex quo textu fratres Predicatores contra Minores obiciunt quod Christus ut ipsi fuerat calciatus; aliter enim Baptista impertinenter hoc diceret. Sed Minores econtra obiciunt quod Christus sepe viaverat nudus pedes, cum aliter Maria Magdalene in solempni convivio non haberet opportunitatem ad lavandum et osculandum pedes domini. Sed neuter istorum contendens cum caret loquele calumpnia, cum nec sequantur Christum pedestrem, nec sine affectione culpabili temporalium, quod dimissa pertinencia sequele in calciamenti corporalibus foret secundum Christi sententiam amplius ponderandum. Christus enim incesit nunc calciatus nunc nudis pedibus, sicut sibi placuit, sed omnino affectum avaricie ad temporalia non habebat. Et sic intelligunt quidam probabiliter Baptistam intelligere se non esse dignum ligamentum religionis huius Christi dissolvere. Sed Antichristus in pseudofratribus hoc presumit, cum ultra Baptistam et ipsum dominum edificant sibi sumptuosa edificia in quibus avare congregant pauperum temporalia per sua ficta mendacia. Hec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Johannes baptizans. Duplex autem creditur Bethania, una prope Jerusalem, ubi Lazarus erat suscitatus, et secunda ex altera parte fluminis in sorte duarum tribuum, et in illa propter habundanciam aque et facilem confluum populi baptizavit. Et concordat nominis interpretacio, cum Bethania dicitur domus obediencie vel domus afflictionis vel domus Dei. Que omnia tria possunt Baptiste competere, cum ipse fuit inter viantes Christo magis obediens, in penalitate se magis afflixerat propter

1, 3. BC: quando humiliter. 2, 3. B: sui calciamenti; C: unius calciamenti. 4. B in marg.: Altercacio Predicatorum cum Minoribus de calciamento Christi. A in marg.: Nota contra fratres. Duplex obicacio fratrum 1, 2. 5, 6. A: ut — enim erased; ib. impertinenter erased. 7. BC: sepe venerat. 8. AB: Maria deest. 10. A in marg.: Nota; A: Sed neque illorum. 11. C: sequele calumpnia. 12. BC: Christus autem. 16. A: nudus pedibus; ib. BC: si sibi; ib. C: placuerit. 17. BC: avarum; 18. temporalia necessario non. 18. B in marg.: Quid intelligitur per corrigiam calciamentorum Christi; A: probabiliter omitted. 19. C: huiusmodi; A: solveret; A: Antichristus; que secuntur usque ad per sua ficta mendacia ad magnam partem erasa sunt. 20. A in marg.: Duplex Bethania intelligitur in scripturis; ib. C: fuit; B: fuerat suscitatus. 27. A: secundarum. 31, 32. A: Baptiste possunt. 32. A: inter viantes fuit.

Fol. Christum, et in loco illo copiose | receperat donum Dei.

144^b Nec valet contencio qua quidam altercantur si corporalis baptizacio Johannis dedit gratiam; proprium quidem est Deo dare gratiam, licet talia corporalia disponant

Idle quarrel as to whether John's baptism gave grace.

5 hominem, ut gratiam a Deo recipiat. Unde sicut multe gutte predisponunt ad cavacionem lapidis et ultima cavat ipsum, sic multa corporalia baptismata preparant ut a Deo (cum sibi placuerit) gracia inducatur. Ideo illi qui contendunt in isto ostenderent si sint tanti Dei

10 secretarii, quod in baptismo Baptiste Deus contulit donum suum; sed sicut corporalis baptizacio non per se confert gratiam baptismalem, sic non obest post baptismacionem Johannis fideles in nomine Christi iterum baptizari. Sed post baptismum Christi foret superfluum

The baptism of Christ must not be repeated.

15 ac temerarium quemquam rebaptizari, cum nec evangelium hoc precipit, nec ad baptismacionem flaminis corporalis baptizacio sit absolute necessario requisita. Nec video quod ignoranter sed non contemptibiliter iterans corporalem baptismum ex hoc peccat mortaliter, licet

20 quadam sollicitudine prius baptizati non debent rebaptizari et posito baptizante in formidine debent baptizari sub condicione *ego baptizo te, si non es prius baptizatus*, et propter necessitatem sacramenti baptismi tam clerici quam laici possunt homines baptizare. Sed dif-

Baptism by heretics and infidels valid.

25 ficultas est si infideles vel heretici possunt baptizare fideles (ut Augustinus discutit de Donatistis). Et videtur mihi quod quicunque corporaliter rite baptizaverit, Deus spiritualiter baptizat, et quantumcunque quis baptizaverit, servando ceremonias, Deus si sibi placuerit non

30 baptizat. Debemus tamen credere quod Deus baptizat regulariter, quando ministri eius non ponunt obicem. Sive fidelis sive infidelis ex animo in nomine Christi baptizaverit, Deus non obstante indignitate persone quod suum est perficit, quia aliter in confeccione eucaristie et mi-

God does his part in spite of unworthy ministers.

35 nistracione cuiuscunque sacramenti alterius foret ecclesia perplexa. Sed dato quod quis fecte et infideliter bap-

1. A: recipiat. 2. BC: altricantur. 3. A: Jo. 3, 4. BC: proprium — gratiam deest. 5. BC: Unde ut. 6. A: ultimo. 9. BC: sunt. 10. 11. A: domum. 13. A: fidelem. 14. A in marg.: Utrum baptizati possunt rebaptizari. 17. A: non sit absolute. 19. A: peccant. 20. A: prius deest. 22. A: te deest. 22, 23. BC: antea baptizatus. 24. A: tam laici quam clerici. 24, 25. A in marg.: difficultas. B in marg.: Nota. Questio. A: sed diffinitas est. 27. B in marg.: Solucio; A: rite baptizaverat. 29. A: sibi deest. 33. A: Deus autem. 34. A: in faccione. 35. C: et alterius. 36. A: docto quod; B: docto ut; C: dato ut.

Form of
baptism.

tizat, deridendo ut graculus, licet ex debito in baptizatum sacramentaliter baptizare. Sive autem fiat baptizacio sub hiis verbis: *Ego te baptizo in nomine patris et filii et spiritus sancti*, sive sub istis: *Baptizo te in nomine domini nostri Iesu Christi*, sive more Grecorum 5 sub istis: *Baptizet te Deus*, sive ter fiat immersio sive semel, non pono vim, quia fides ecclesie et virtus sacramenti faciunt preparatorie ad baptizacionem flammis quantum debent. Aqua autem debet esse prope elementarem non sensibiliter commixta. Nec refert multum 10 sive homo immersus fuerit sive aqua fuerit super eum infusa, quia sic Baptista et apostoli baptizaverunt.

Doubt raised,
whether this
passage allows
lying.

Circa hoc evangelium dubitatur utrum in aliquo casu licitum sit mentiri, et certum est ex dictis et factis sanctorum quod non, sicut non licet blasphemare accipere in falsitatis testimonium veritatem. In oppositum 15 videntur multa dicta doctorum, ymmo quod Baptista vel dominus (ut videtur) ex hoc evangelio est mentitus. Item, propter devocionem aut humilitatem licet homini de se ipso mentiri, negando sibi inesse 20 virtutis excellenciam.

Wyclif holds
that no one may
ever lie.

Hic videtur mihi tenendum quod nemo propter salvationem mundi vel aliquod assignabile mentiretur. Nec sonat in devocionem vel humilitatem mentiri potius quam fornicari vel aliud malum moris active perficere vel 25 passive. Nam secundum Augustinum *omne mendacium est peccatum et econtra*; ideo idem esset commendare quantumcunque leve mendacium et exaltare patrem mendacii contrarium veritati, quia Luc. XI°, 23, dicit ipsa Veritas: *Qui non est mecum contra me est*. Ideo 30 nemo mentiretur de se ipso propter humilitatem, sicut nec fecit Baptista, sed vel taceret donum Dei in casu quo crederet ipsum in mente extollere vel alios scandalizare vel plane et cum modificatione humili de se ipso diceret veritatem, ut puta, quod sic Deus ex 35

1. graculus; cf. Sermonum part. IV. Sermon. XXIV. 3. B in marg.: *diversis* verbis bene exprimitur baptismus sacramenti. A in marg.: 1, 2, 3, 4. A: sancti Amen. BC: sub istis verbis. 6. A: sub istis deest. 7. B. A: fides sacramenti et virtus ecclesie. 12. A: apostoli et Baptista; ib. in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. Nota an mentiri liceat. 16, 17. A in marg.: In oppositum; ibid. dicta multa. BC: dicta sanctorum. 19. BC: Item deest; ib. B: devocionem ergo. 27. BC: peccatum est mendacium. 28. A: quodlibet leve. 29, 30. AB: dicit ipse. 30. BC: adversum me. 32. A: nec nec facit. 32. BC: vel deest. 33. A: in monte.

10. Cf. Trilogium pag. 282.
esp. XVIII, Opp. VI, 202.

26. Augustini Enchiridion

gracia sua dedit sibi facere utinam ad beatitudinem
adquirendam. Nec est pertinens mendacio quod aliqui
male concipiunt verba loquentis, ut quidam heretici
dicunt de Christo quod dedit legem falsissimam et
5 sepius est mentitus, quia ad discernendum mendacium
oportet recurrere ad intencionem loquentis, et ad verba
que loquitur, secundum quem sensum ad eius mentem
debent intelligi; et ideo contingit multos verum ficta
intencione asserere et mentiri. Nec contendo circa hanc
10 logicam quod verba verissima ad sensum loquentis vel
Dei prolata sunt falsa ex sinistra intellectione audien-
cium, quia licet sint falsa ex culpa audiencium, tamen
more insolubilium sunt vera quoad recte loquentem
ut Deum. Nec contendo circa istud quod contingit ho-
15 minem falsum recitative dicere vel iocose, quia sermo
noster est de dicere quod est mentis assertio; nec
caret talis iocosa locutio semper culpando mendacio.
Sicut ergo pater mendacii qui est capitaliter contra
Christum est mendacium in abstracto, sic mendacium
Fol. 144^e et in facto potissime est illud per quod debilitatur
christiana religio; qui enim in facto dicit Christo con-
trarie ut sic culpabiliter est mentitus. Et patet quod
multi tales ordines sectarum vel singuli menciuntur;
dicunt enim et verbis confirmant quod sunt secularibus,
25 ut pretendit corporalis habitus, sanciores et per con-
sequens sunt fideles adiutores et imitatores domini
nostri Jesu Christi. Sed factum et conversatio contra-
dicunt. Et tales ex vehementia realis mendacii sepe
prorumpunt in mendacia vocationum sui et aliorum graviter
30 scandalosa. Ideo instruenda foret communitas christiana
quod, cum opera dicunt realius quam verba, ut atten-
dant ad fructus suorum operum suis vocibus parvi-
pensis. Dicunt enim, cum sint pharisei, sed non faciunt;
ideo secundum doctrinam Christi tales falsi prophete
35 ex fructibus debent nosci. Nec video quomodo invasa
foret christiana religio, nisi per mendacium, quia cum
sit per se religio veritatis, solum mendacium per se

A man does not
lie when he
means his words
truly though
they should be
misunderstood.

Nothing does so
much harm to
the Christian
religion as lying
whether in word
or deed.

2. C: comendandam. ib. B in marg.: Intendendum est ad inten-
cionem loquentis et non verba. 6. C: oportet deest; ib. A: legentis.
7. B: que locuntur. 8. BC: et deest. B: convenit. 11. C: sunt
fuit. 12. BC: quia — audiencium deest. 12, 13. B: tam more.
14. A: non contendo; ib. B: convenit. 17. A: super culpando.
21. A in marg.: Quid est mendacium in facto. B in marg.: Mendacium
operis est maximum. 22. A: est culpabiliter. 25. A: superiores
et per. 26. A: corporis domini Jesu Christi. 30. A: inter scan-
dalosa. 32. A: eorum operum. 35. A: ex operibus.

Thus the sects
sin.

sibi opponitur. Et sic attendendum est ad homines qui in ritibus corporalibus magis sophisticant; et illi sunt qui religionem Christi plus lacerant, cuiusmodi videntur cuncti religiosi privati, sive possessionati fuerint sive fratres. Ipsi enim dicunt quod observantes religionem suam que est christiana religione perfeccior excedunt quoslibet seculares, et (si fas est dicere) ipsos apostolos. Nam multa plus blasphema dicunt implicite quod eo ipso quo quis servaverit tradicionem quam ipsi invenerant, aptatur ut sic ad perfeccioem observanciam mandatorum, sed Deus dicit Marci XV° quod ipsi transgrediuntur mandata Dei propter tradiciones suas, cum Deus dicit quod homo honoret parentes tam corporaliter quam spiritualiter. Sed ipsi ex tradicionibus suis appropriant sibi et sic incastrant temporalia quod a parentibus et aliis dignis exigentibus sunt exclusa. Et quantum ad spirituale suffragium tradunt ex fictis regulis quod quidquid ad temporalium subtraccionem sonuerit est tacendum, et sic ut errantes tutores inficiunt prelatos ecclesie et rempublicam consequenter. Et quantum ad mandata prime tabule, notum est quod sunt idolatre plus amantes temporalia ipso Deo, ymmo discurrendo per omnia mandata decalogi dicunt in facto quod plus instant ad observandum ipsa quam ceteri christiani.

25

SERMO V.

Erant Joseph et Maria mater Domini mirantes super hiis que dicebantur de illo. Luc. II°, 33.

1. B in marg.: Multa iactancia fratrum de perfeccione ordinis sui. 4—25. A: privati — christiani — ad magnam partem erasa: quae supersunt haud legi possunt. 8. A: blasphemia. 9. AB: quod quis. 11. A: mandatorum deest. 13. A: cum dicit. 14. A: Sed ut ipsi. 15. A: approbant. 16. B: apucibus; hic locus corrupt; ib. BC: exigentibus deest. 17. A: tradunt deest. 18. A: subtraccionem temporalium solverit. 22. A: temporalia Deo suo. 24. A: in instant. B: plus instant; A: christiani etc. In codd. B et C sequitur: Quia contingente Nativitate domini die Martis sexta die ab ipsa contingit die dominica et dies Epiphantie cum suis octavis contingit etiam die dominico, ideo per evangelia istorum quatuor dierum est per ordinem transcurrendum. 26. A in marg.: Sermo V. B in marg.: Dominica prima post Christi natiuitatem. C in marg.: Dominica infra Octavam natiuitatis Christi. A in marg.: sup. fol. 144°: *Erant Joseph et Maria mater Jesu mirantes* Luc. II°. Racio huius admiracionis fuit quadruplex: In materna virginitate prolem pariente, in superna societate natum annunciante, in siderea claritate Magos deducente, in propria potestate mira faciente. Nec mirum si mirabatur de illo quia mirabilis fuit in divinitate quia incomprehensibilis, mirabilis in humanitate quia tam humilis, mirabilis in sapientia quia infallibilis, mirabilis in potestate vel equitate quia inflexibilis. 28. A: de hiis que.

37. Vulgate: *Et erat pater eius et mater mirantes super hiis, quae dicebantur de illo.* Cf. Wyclif, Sermons, ed. by Arnold, I, 332—334.

Illa pauca que narrant evangelia de Christi infancia supponi debent sufficere ad instruccionem ecclesie. Narrat autem hoc evangelium quomodo Joseph pater Jesu et Maria mater eius mirati sunt de signis multiplicibus que in ipso
5 a sua nativitate occurrerant. Symeon autem tamquam sacerdos et senior benedixit matri et puero qui ultra alios homines sunt quodammodo unus homo, tum quia secundum naturam corpoream pars Marie fuit ex integro corpus Christi, tum etiam quia in eis fuit plene con-
10 formitas voluntatum. Et dixit de Jesu ad Mariam que fuit sensibilis discrecionis particeps: *Ecce positus est hic ad paciendum*. Sed cum sit *lapis angularis* et *lapis offensionis* (ut dicit beatus Petrus, I^a Petri II°), est occasio ruine perfidorum Judeorum sibi discredencium et in
15 eum offendencium, sed per se causa resurrectionis multorum fidelium a tenebris peccatorum et in signum federis inter Deum et hominem; cui contradictum est a sacerdotibus phariseis et scribis et aliis legis fecte peritis, quia illi precipue ex dogmate diaboli confirmati
20 contradixerunt huic signo evangelico salutari. Et consequenter divertit ad prophetandum eventus de Maria credendos: *Tuam*, inquit, *ipsius animam pertransibit gladius*, hoc est, dolor compassionis pertransibit et quasi penetrabit animam tuam que est ipsius, cum sit pre-
25 destinata tenerrime; et sic Deus ipsam possidet ab eterno. Et ex isto modo loquendi notatur quod anima Christi fuit pro instanti sue conceptionis suo corpori copulata et in totum corpus Marie influens gracie.

Wonders attending Christ's childhood.

Nec habent grammatici nec logici scintillam evidencie
30 quam inferant contra hoc verbum *tuam ipsius animam*, quia ignorant misterium fidei incarnationis et virtutem actionis anime miraculose et insolite copulate sanguinibus beate virginis infra ipsam.

Prophecy of Simeon.
What the sword is that should pierce Mary's heart.

Causa autem materialis huius gladii fuit dolor quem
35 Maria sensit de filio suo dulcissimo, et causa finalis fuit ut *revelentur ex multis cordibus cogitationes*; quod tripliciter exponitur, primo ut cogitationes fluctuantes

Cause of Mary's suffering.

4, 5. A: ipso et sua. 7. B in marg.: Joseph et Maria quomodo sunt unus homo. 12, 13. A: lapis affectionis; ib. Petrus Petri est. C: Christus est. 18. BC: legis fictis. 20, 21. A: convenienter. 22. BC: inquit deest. 23. BC: dolor passionis; A: quasi deest. 27. per instans. 29. BC: vel logici; A: scintillam. 34. A: huiusmodi; ib. B in marg.: Pertransibit gladius. 36. A in marg.: 1. A: quod dupliciter. 37. B in marg.: In sola Maria stetit fides ecclesie, ut revelentur ex multis cordibus cogitationes quomodo intelligitur.

11. Lucae II, 34: *Positus est hic in ruinam et in resurrectionem multorum*.

Prophecy of
Anna.

apostolorum pro triduo ecclesie ostendantur, ipsa sola
servante in sancto sabbato totam fidem ecclesie; vel se-
cundo secundum | Origenem ad hoc permissa est beata Fol.
144^d
virgo sic compati, ut cogitationes occultorum pecca-
torum ex devocione compuncionis ad illam et oracio-
nibus eius ac meritis revelentur, vel tercio ut Maria
existente arca fidei per impressionem servacionis fac-
torum Christi illa ex gladio illo magis imprimeret
et ex multis cordibus evangelistarum expressius ec-
clesie revelentur. Et hec eadem persona Christi et 10
Marie habuit testimonium huius Anne, que in primo
statu virginitatis sive desponsacione legitime mansit
virgo. Secundo a statu virginitatis cum viro suo nupta
fuerat septem annis, et tercio a morte mariti mansit
devote usque ad annos octoginta quatuor in statu lau-
dabili viduali. Et hic triplex status huius testis feminee
figuravit statum triplicem in Maria; et hec est tercia
Anna quam exprimit scriptura: Prima Anna fuit Sa-
muelis mater et uxor Helcane (ut patet 1° Reg. 1°, 2);
secunda Anna fuit uxor et mater secundi Tobie (Thobie 20
1, 9), et tercia Anna est ista quam evangelium com-
memorat secundum gradum triplicem graduatam. Et
hec Anna, que interpretatur respondens sive donacio,
respondit pro tribu Asser, qui interpretatur divicie vel
beatitudo, prosperitatem Christi et matris sue testificans. 25
Et signanter dicitur *filia Phanuel*, hoc est, dominum con-
templantis, cum ex vita (ut narrat evangelium) vixit
similiter cum parente. Hec autem confessa fuit adven-
tum Messie et loquebatur devotis fidelibus excellenciam
domini et Marie; et tercio ut *perfecerunt circumcisio-
nem Christi secundum legem domini*, et purificata matre
sua per oblacionem pauperum ac dictis prophetis cum
aliis circumstanciis adimpletis *reversi sunt ab Jerusalem
in patriam et villam propriam scilicet in Nazaret* quod
fuit oppidum Galilee. Puer autem Jesus crescebat in 35
corpore et confortabatur continue in opere suo, cum
fuit plenus omni genere carismatum.

2. A in marg.: 2. 6. A in marg.: 3. 7. A: generacionis fac-
torum. 11. Et huius deest. 12. A: sive de sponsa que; A in marg.: 1.
13. A in marg.: 3. 14. A in marg.: 3. 17, 18. A: tripla Anna.
19. B in marg.: Tres sunt in scripturis hoc vocabulo Anna vocat; BC:
Similitudo triplex sponse; A: ut patet deest. 20. Codd.: duplicis Tobie.
21. A: Tobie; addidi: 1, 9. BC: Tobie 1, 9 deest. 21. A: est illa.
22. B: interpretatur diviciis vel habitudo. 26. A: significanter.
27. BC: Phanuel. Et sponsum contemplantis. 30. C: perfecerunt certum
sacra circumcisioem; Vulgata: omnia. 32. B: prophetiis. 33. Codd.:
34. B: confortabatur; Vulgata: in Galileam in civitatem suam Nazareth. 36. BC:
confortabatur in quocumque loco suo.

Circa hoc evangelium dubitatur quomodo Jesus con-
fortabatur et profecit *sapiencia et gracia* apud Deum
et homines, cum continue *fuit plenus sapiencia*, eo quod
defectus culpabilis foret sapienciam vel aliqua caris-
mata sibi deficere.

Doubt how Je-
sus could in-
crease in wis-
dom, when he
was already full
of wisdom.

Hic dicitur communiter quod de clemento Christi
secundum corpus et etatem corporis non est difficultas,
cum sicut fuit verus homo simpliciter, sic vere parti-
cipavit condiciones que peccatum non sapiunt imper-
fectionis humane. Et sic fuit parvus in corpore, debilis
in virtute corporea et ceteris condicionibus in quibus
more aliorum puerorum proficeret.

Nec est difficultas in istis nisi apud illos hereticos
qui negant simpliciter quod Christus est passus, mor-
tuus aut sepultus. Sed si difficultas est specialis, quo-
modo Jesus crevit et profecit sapiencia apud Deum,
cum sequitur: Si simpliciter profecit sapiencia apud
Deum, tunc profecit sapiencia, et per consequens, crevit
a gradu minoris sapiencie et gracia ad maiorem. Ex
quo videtur quod non fuit a principio plenus istis.

Ad ista dicitur multis modis: primo quod profecit
apud peccatores, et sic non profecit apud Deum in sa-
piencia et gracia sed non sibi nec Deo, ymmo ecclesie,
licet Deo et sibi subdiderit peccatores, et sic non profecit
crescendo sapiencia aut gratia, cum fuit istis eque plenus.

Three answers:
a. The advance
was in bringing
sinners to God;

Secunda responsio dicit quod profecit in ostensione
effectuali gracia et sapiencie, non recipiendo clementum
earum in se subiective.

b. He had not
more wisdom,
but it was mani-
fested more.

Sed tertia responsio dicit quod Christus habuit
in se subiective quintuplex genus sciencie. Primum
est realiter ipse Deus, cum Christus ut Deus sit
omnisciens, ut patet, nec isto modo potest scien-
ciam adquirere vel deperdere, et loquendo de tali

c. Christ had
five kinds of
knowledge:
1. divine know-
ledge.

1. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 6. A in marg.:
Responsio; B in marg.: Solucio. 8. C: homo fuit. 9. peccatum;
A: plm (sic). 10. A: cum corpore; C: in deest; ib. A: et sic de
aliis condicionibus. 15. A in marg.: Difficultas specialis. B in marg.:
Quomodo Christus proficiebat sapiencia apud Deum; 11. C: si deest;
BC: difficultas specialis est; A: difficultas est spiritualis. 15, 16. A:
quomodo Christus. 17, 18. A: cum — Deum deest; A: tunc enim;
enim in marg. 19. AB in marg.: 1; B in marg.: Solucio; A in marg.:
Responsio triplex. 21. A: Ad illa. 22. C: apud Deum in sa-
piencia et gracia sed non sic (!) nec Deo ymmo ecclesie licet sibi et Deo
subdiderit. Hic locus corruptus esse videtur. Fortasse legendum: quod
profecit apud Deum in sapiencia et gracia sed non sibi nec Deo (ut
mutato unico verbo in cod. C leges); ib. profecit; C: crescendo sa-
piencia aut gracia, cum fuit istis. 25. eque plenus BC: continue.
26. AB in marg.: 2^a. 29. AB in marg.: 3^a; B: Nota quintuplex
genus sciencie in Christo. Christus habuit quintuplex genus sciencie.
30. BC: subiective deest. 31. A in marg.: a. 32. A: illo modo.
33. C: perdere.

sapiencia vel gracia non est verum quod habet talem subiective in ipso sed vere est sapiencia illa et gracia.

6. The know-
ledge by which
all things are in
his sight.

Secundum genus sapiencie est qualitas in anima domini subiectata qua perpetuo vidit in verbo omnia presenciam, preterita vel futura. Cum enim a primo instanti sue incarnationis plenius sanctis spiritibus sit beatus, sicut ipsi vident in verbo omnia, sic et Christus.

7. The fulness
of gifts from the
first.

Tercium genus noticie est quo secundum habitus infusus pars superior anime Christi est plena carismatibus a suo primo instanti; sicut enim Baptista et alie sancte anime habent tales habitus supernaturaliter eis datos, sic et anima Christi cum nec caruit potencia vel intellectu possibili nec fuit vacua quoad illas. Et secundum ista tria genera noticie Christus non crevit, cum impossibile fuit in ipso eorum aliquid adaugeri.

8. The know-
ledge of expe-
rience.

Sed quartum genus sciencie est noticia experimentalis quam anima Christi quesivit ut relique. Si enim habet potenciam disciplinalem secundum quam potest virtutes acquirere, quid impediret quod cum predictis tribus sapiencie noticiam talem acquireret? Quintum genus

9. The know-
ledge that
comes by sense.

sapiencie est noticia sensualis; nam convertendo oculos ad sensibilia vidit et novit corporaliter | que antea non sic vidit et sic intelligitur dictum apostoli ad Hebreos V^o, 8, quod *didicit ex eis que passus est*; et ista videtur sententia Ambrosii et domini Armacani.

Fol.
145^a

Objections:
1. These various
kinds of know-
ledge are super-
fluous.

Sed contra illud obicitur quod superfluit Christum habere tam multas noticias, cum una per se sufficeret.

The same ob-
jection might be
made to Christ's
assumption of
body and soul.

Sed sic obicientes implicant quod superfluit *verbum* *assumpsisse corpus et animam*, cum ipsum secundum deitatem per se sufficiat, et per idem superfluit animam corpus assumere, cum ipsa sit per se sufficiens ad agendum, sicut ergo oportuit verbum humanitatem assumere, sic oportuit ipsum accipere accidentia que peccatum non sapiunt sed sequuntur. Et sicut oportuit ipsum sensus habere et organa alia ne sit colobon, sic oportuit ipsum habere virtutes organicas et noticias cognitivas. Et sicut noticie divinitatis sue non repugnat noticia sua humana, sic duplici noticie sue humane

3. A in marg.: b.

11. A in marg.: viderunt.

12. A in marg.: caruerit.

13. A in marg.: caruerit.

14. A in marg.: caruerit.

15. A in marg.: caruerit.

16. A in marg.: caruerit.

17. A in marg.: caruerit.

18. A in marg.: caruerit.

19. A in marg.: caruerit.

20. A in marg.: caruerit.

21. A in marg.: caruerit.

22. A in marg.: caruerit.

23. A in marg.: caruerit.

24. A in marg.: caruerit.

25. A in marg.: caruerit.

26. A in marg.: caruerit.

27. A in marg.: caruerit.

28. A in marg.: caruerit.

29. A in marg.: caruerit.

30. A in marg.: caruerit.

31. A in marg.: caruerit.

32. A in marg.: caruerit.

6. C: spiritibus sanctis.

10. BC: enim deest.

14. A: illa.

15. A in marg.: d.

24. A: illa.

25. B:

Arduachant; C: Arduachant; A in marg.: Obieccio prima.

28. A in

contra: Responsio; B in marg.: Obieccio vana.

32. A: corpus — ac-

cipit addit in margin and corrected.

35. B: colobon, colobus, gr.

36. C: deitatis.

scilicet in verbo et secundum habitus infusos non repugnat duplex inferior noticia imperfecta.

Sed secundo obicitur quod Christus secundum has imperfectas noticias sit ignarus, idem scit et dubitat
5 atque nescit, cum secundum has imperfectas potencias natus sit multa noscere, et in illis privatio: noticie sit ignorancia et nesciencia, cum quot modis dicitur unum oppositorum, tot modis dicitur et reliquum.

II. Christ must at once have known and not known.

Sed hic dicunt quidam ab eis probabiliter quod, sicut
10 Christus accepit imperfectiones qualescunque humani generis que peccatum non sapiunt, sic dubitationes et ignorancias et nesciencias; et ita sicut homo idem scit in universaliter et dubitat in particulari sine culpa, sic et Christus, habens cum hoc plenitudinem triplicis sciencie supra-
15 dicte. Et ita concedunt de ignorancia et nesciencia quam intelligunt privative; nec sunt ista contraria nisi insunt eidem secundum eandem virtutem; quod non potest Christo competere, cum secundum unam virtutem ignorat et secundum aliam clare nescit.

Christ may have accepted ignorance with other human imperfections.

20 Unde deridendi sunt stolidi qui estimant quod homo in statu innocencie non crederet solem vel astrum quantumcunque ab eo distiterit secundum sensum vel quamcunque virtutem erronee, sed quantumcunque aut qualiscunque aut cuiusmodicunque in se fuerit huiusmodi
25 crederet ipsum esse secundum iudicium uniuscuiusque sensus quo ipsum sentiret, quia eodem regule nature que secundum perspectivam scienciam nunc discernunt de accidentibus sensilibus secundum incidenciam luminis per angelos in statu innocencie iudicassent. Ideo
30 non solem vel quodlibet astrum iudicaret visus innocentis tota terra maiorem.

In the state of innocence men's senses might mislead them.

Sed tercio obicitur per hoc quod iuxta hanc viam anime beatorum forent plene erroribus, quia pari evidencia qua sensus Christi, et sic sua anima summe
35 beata habuit tam multiplicem errorem et cum hoc claram noticiam ac beatitudinem.

III. Then Christ erred in many ways.

3. A in marg.: Secunda obieccio; B in marg.: Obieccio alia. Christus secundum aliquas potencias cognitivas habuit multas ignorancias et dubitationes et errores. 5. A: imperfectas noticias. 8. B: et deest. 9. A in marg.: Responsio; B in marg.: Solucio. 10. A: generis humani 11. A: dubitationes ignorancias. 12. BC: ita deest. 16. A: illa. 17. B: insint; C: insit. 22. B: distans. 23. A: erronee. B in marg.: Utrum homo in statu innocencie vidisset erronee solem minorem quam est et alia astra habens noticiam erroneam; ib. A: aut deest; B: vel. 25. BC: unius deest. 27. A: decerunt; A: sensibiliter; C: sensualis. 28. A: incidenciam habens angelos; B in marg.: angulos. 30. A: et quodlibet; C: quolibet. 32. AB in marg.: Obieccio tercia; B in marg.: Christus habuit multiplicem errorem et erravit.

We must distinguish between the power and act of knowing.

Absence of knowledge is neither penal nor sinful.

Eadem evidencia est taliter de beatis in patria sciendum, cum habent sensus requirentes proporcionem suorum sensibilium sicut innocentes viantes vel Christus. Sed quoad istud notant responsales predicti quod aliud est actus noticie et aliud habitus vel dispositio potencie ad noscendum. Et sicut in Christo miraculose pena sensus fuit summa cum gaudio intellectus, ubi in aliis naturaliter se mitigat (ut patet de beato Tiburcio), sic pro statu vie stant simul error sensuum et actualis plena noticia intellectus; nec includit talis error penam vel peccatum sic errantis. Homines tamen in statu innocentie habuissent errorem sensuum sopitum et cum hoc plenam noticiam intellectus nec fuisset desiderium ad distinguendum illam ignoranciam eis penalem; in beatis autem in patria est actus consideracionis erronee sensuum plene sopitus per superiorem consideracionem plene gaudiosam.

Unde illa consideracio erronea sensuum est, ac si non foret, cum ratione delectabilis attencionis ad illa in quibus quietatur anima non pensatur. Et ita est contencio apud ponderantes noticias terminorum utrum talis sensuum proprietas debeat dici error. Certum tamen est quod, sicut in sensibus est noticia quasi dormiens sic in illis est dispositio ipsorum ad sua sensibilia que secundum legem nature remote poterit dici error; et sic iste remissivus gradus erroris in sensu beatorum in patria nec est culpabilis nec penalis, cum tam intellectus eorum quam sensus singuli finaliter in Christo quietantur. In via autem cogitur anima ad ipsa sensibilia demisso pure intelligibili magis attendere, cum noticia sensibilium sapit noticiam intelligibilem. Sed in patria est econtra. Et in ista equivocacione creditur Platonem et alios philosophos laborasse, qui dixerunt quod *nichil contingit addiscere sed prius cognitum reminisci*; nam anima pro primo instanti sui esse habet disposicionem ad quidlibet cog-

2. A: cum hoc habent. 3. A: innocenter viantes. 4. B in marg.: Solacio. Causa erroris supradicti. A in marg.: Responsio. A: quoad illud. 4. A: quomodo aliud. 5. BC: potencie deest. 8. Codd.: mitigant. 11. A: hominis cum. 14. A: ad destruendum. A: penalis. B: penale. 24. A: impositio. 26. AB: ille remissivus; C: remissius; BC: erroris sensuum. 27. BC: sicut in patria. 27. B in marg.: Quomodo intelligitur dictum Platonis scire nostrum est antiquorum reminisci.

8. Cf. Acta S. Sebastiani mart. cap. XXI. AA. SS. mens. Jan. tom. II, pag. 277. 33 Cf. Plato, Meno, p. 81 D: τὸ γὰρ ζητεῖν ἄρα καὶ τὸ μανθάνειν ἀνάμνησις ὅλον ἐστίν.

Fol. 145^b noscendum; nec illa noticia in potencia est neganda | simpliciter, cum alia concedimus esse que sunt remociora ab existencia actuali. Sed videtur ipsos debuisse concedere quod illa prius cognita secundum alium modum addiscimus, cum notum in universali addiscitur in particulari, sed et confuse cognitum discitur ad gradum noticie plus distincte. Ex ista consideracione glosant dictum Christi Matthei XXIV°, 36: *De die autem illa et hora nemo scit neque angeli celorum nisi pater solus,* et Marc XIII°, 32 negatur illa noticia hominibus et angelis in communi: *Neque,* inquit, *filius scit sed solus pater,* ubi patet quod equivocatur in nomine filii (ut sepe alibi), intelligendo ipsum pure secundum humanitatem et excludendo quamcunque ignoranciam, cum tam filius quam beati habent de isto ignoranciam, sed sopitam. Aliis autem videtur quod verba Christi debent intelligi cum ista particula *ex se*, cum spiritus sanctus scit sine ignorancia istum diem, verumptamen sicut solus pater ex se est, ita ipse solummodo ex se noscit et utrobique exprimitur difficultas et ignorancia huius noscibilis, ne viatores ad eius noticiam se in vanum sollicitent. Sed dimissa ista difficultate scolasticis, capiendum est quod Christus secundum humanitatem fuit obedientissimus atque humillimus et utrobique in omni vita sua prodesse ecclesie, et sic plenus sapiencia et gracia eciam humanitus, ut patet de duplici sapiencia predicta et gracia unionis cum aliis graciis in actu animam Christi replentibus singulariter secundum ultimum capacitatis sibi possibilis. Predicacionem autem secundum hoc evangelium oportet aptari populo secundum quod estimatum fuerit eis plus prodesse.

Ignorance
ascribed to the
divine Son.

SERMO VI.

Postquam consumati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen eius Jesus. Luce II°, 21.

35 In hoc brevi evangelio notatur Christi circumcisio et eius nominacio cum virtutibus et aliis circumstanciis

2. alla; B: extra credimus. 3. B in marg.: Quomodo intelligitur illud: *De die autem et hora nemo scit*; ib. A: Sed videtur — particulari deest. 5, 6. BC: particulari et confuse. 6. A: dicitur. 7. A: illa. 8. A: Matthei XX. 13. A in marg.: 1. 15. A: habent ignoranciam de illo sopitam. 17. A: illa; A in marg.: 2. 18. A: istum diem — ignorancia deest. 21. BC: eius noscenciam. 21. B in marg.: Solucio finalis. 22. A: scolastica. 33. A in marg.: Sermo VI. B in marg.: In Octava Nativitatis. C in marg.: In Circumcisione. 35. A: circumcisio.

33. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I. 335—37.

Three reasons
for circum-
cision.

hic adiectis. Pro circumcisione notandum quod ab Abraham (ut patet Gen. XVII°, 10) sumpsit originem. Cuius ritus causa triplex ponitur apud doctos: primo quia Deus hoc statuit cui oportet singulos obedire, secundo quia Judei occisi in prelio post spoliacionem per circumcisionem possunt discerni, et tercio ut prevaricacio primorum parentum cuius memoria in tempore Abrahe fere sopita est posset haberi reverencius. Nam Gen. III° scribitur, postquam Adam et Eva peccaverant, Adam sensit rebellionem rationi primo in membris genitalibus et erubescences fecerunt sibi perizomata. Ideo ad denotandum memoriam istius rebellionis que ex primo peccato contigerat fecerunt penalem circumcisionem in hoc membro in quo maxime viget luxuria et apprehensio sensus tactus.

Christ fulfilled
the law.

Alías autem causas circumcisionis et suarum circumstanciarum notant multi quas ex causa modo pertranseo. Christus autem qui continuavit legem novam cum veteri, complens utramque, primam finaliter et secundam inicialiter adimplevit. Notandum tamen

Circumcision
carnal or
spiritual.

quod, sicut est de baptismo, sic multiplex est circumcisio: prima carnalis que est sacramentum quod oportet pro suo tempore adimpleri, secunda est spiritualis que est sordium peccati deposicio, subiectata in anima, et illa foret semper necessaria cuilibet peccatori (ut Deuteronomii X^o, 16, dicitur: *Circumcidite prepuccium cordis vestri*). Primam autem docet apostolus debere cessare in epistola sua ad Gal. V^o. Et secundam oportet generaliter cessare in die iudicii. Ideo tertia circumcisio que est corruptibilitatis deposicio tunc incipit et manet perpetuo.

Christ was
circumcised as
an example of
obedience.

Christus autem in se suscepit hec sacramenta non propter purgacionem criminis in se ipso, sed cum fuit factus in similitudinem carnis peccati, propter deposicionem criminis in membris et exemplacionem operis ac confirmacionem religionis et observancie utriusque.

1. A: circumscione; sic et lineis 6, 13, 16. 3. A in marg.: Triplex causa circumcisionis; B in marg.: Causa multiplici circumcisio data fuit. 3. BC.: multiplex ponitur. A: primo; ib. in marg.: 1. 4. A in marg.: 2; ib. A: singula obedire. 5. Codd.: Judeis occisis. 7. A in marg.: 3. 9. B: et et Eva. 12. A: illius. 14. A: in deest. 17. B: multum. 18. materie pertransio; ib. A in marg.: Triplex circumcisio. 19. B in marg.: Circumcisio multiplex sicut et baptismus legitur. 22. A in marg.: 1. 23. A in marg.: 2. 24. BC.: subiecta. 25. A: ut — vestri deest. 26. A: apostolis. 29. A: cessare deest; A in marg.: 3. 30. A: corruptibiliter. 35. A: exemplacionum.

26. Ad. Gal. V, 2, 3, 5.

Sicut enim oportet quod medius punctus continuans lineas conveniat cum ambabus, sic oportet Christum qui est principium connectens duas leges ad invicem cum ambabus proportionaliter convenire (ut dicitur Matthei V, 17: 5 *Non veni legem solvere sed implere*). In die autem octavo fuit facta circumcisio, quia spiritualis circumcisio tam in sexta etate ecclesie quam in beatitudine fiebat; octonarius enim convenit nobis in observatione diei dominice et in quietatione circumcisionis patrie.

Nec est putandum quod ante legem circumcisionis vel tempore observantie huius legis sine corporali circumcisione non fuit possibile quemquam salvari. Sed ipsam circumcisionem irrationabiliter negligens occidi 15 debuit et omnino circumcisionem spiritualem obmittens dampnari debuit.

In circumcisione ergo ista fuit prima sanguinis Christi effusio, figurans effusionem sanguinis exsudati in passione multipliciter cruentati, et sic arras redemptionis generis 20 humani Christus hic solvit patri. Alias autem fabulas vel veritates prophanas de Christi prepucio tamquam inutiles hic relinquo.

Christ's circumcision an earnest of redemption.

Vocatum est nomen eius Jesus, quod interpretatur Salvator, quod vocatum est ab angelo Luce II, 21. Quamvis autem multiplex sit Jesus, ut Jesus filius Nun, Jesus Syrach et multi alii, tamen singulare nostrum incarnatum autonomatice fuit Jesus, quia generaliter tam animas quam corpora salvavit de pena perpetua. | Unde 25 de commendatione huius nominis sunt plures laudes quam mens humana sufficit depromere. Dicunt enim ipsum esse in aure melodem armonicum, in ore mel dulcissimum, et in corde celeste iubulum, unde in casibus huius nominis tripliciter variatur. Qui enim in recto ipsum nominat secundum literam eius quintuplicem *Jesus* in ipso salvabitur; ad quod posset adduci

The name Jesus.

Cases of the word Jesus: Nominative,

1. B in marg.: Exemplum in mathematicis. 3. A: connectans. 4. A: ut dicit. BC: ideo dicitur Act (C: Matth.) V quod non venit; ib. B: convenire et in marg. 5. A: venit. 6. Codd.: spirituales circumcisionem. Correx. 8. B in marg.: Quare Christus suscepit circumcisionem et quare in die octavo. 8. C: nobis deest. 12. A: legis nisi. 13. A: quem salvari. 14. B: rationabiliter. 15. B in marg.: Solvit questionem. Que necessitas fuit circumcidendi. 17. A: illa. 18. B in marg.: Christus suam circumcisionem arras nostre fecit redemptionis. 19. BC: humani generis. 23. B in marg.: Multiplex Jesus legitur in scripturis. 25. A: filius Nave. 26. BC: salutare nostrum. 29. A in marg.: commendatio nominis Jesu. B: Multiplex commendatio huius nomini Jesus. Multiplex Jesus legitur in scriptura. 30. BC: Dicunt sancti. 32. A: celestem. 34. A: secundum legem. 34, 35. A: quintuplicem.

Genitive,
Dative,
Vocative,
Ablative,

Accusative.

Doubts
1. Why
Christians are
not called
Jesuans.

Jesus is a
proper name,
Christ common.

We are all
anointed, but
only He can
save.

illud prima Petri ultimo: *vix iustus salvabitur*. Nam qui recte meditatur vulnera quinque Jesu et servat decalogum quod in isto verbo *vix* notatur per ordinem indubie est salvandus. In quatuor autem obliquis servat nomen Jesu litteram quadruplicem, quia qui cum apostolo in Christo Jesu per evangelium filios suos *gignit*, et pro eius amore nedum *dat* omnia sua temporalia sed se ipsum, et tercio instantanter *invocat* hoc nomen domini, ac quarto *aufert* peccatum Jesu contrarium de suo corde secundum iusticiam, prudenciam, fortitudinem, et temperanciam, in isto nomine indubie est salvatus. Sed tercio qui *accusando* et blasphemando Jesum est sibi contrarius in finali iudicio obmutescet; quia ex beati Petri testimonio hic lapis fundamentalis est talibus *lapis offensionis et petra scandalis*; alias autem laudes ex istis potest predicator elicere et ad devotionem populi quantumcunque libuerit declarare.

Circa hoc evangelium dubitatur quare secta christianorum vocatur communiter christiani et non Jesuani, cum hoc nomen sit tam laudabile et Jesu proprium. Sed pro huius solucione supponendum quod nomen Jesus sit Messie proprium et Christus ex alia proprietate domini sit commune, iuxta illud Psalm. CIV, 15: *Nolite tangere christos meos*. Nam in lege veteri tres maneries hominum, scilicet reges, sacerdotes et prophete communiter erant uncti; in lege autem nova omnes christiani multipliciter sunt uncti. Quia ergo omnes christiani in unccione huius capitis aromatici sunt uncti et ex oleo gracie sue communicant, signanter vocat eos ecclesia christianos. Sed quia salvare sicut capitaliter regere est sibi proprium et incommunicabile membris suis, signanter cavet ecclesia ne ipsos nominet Jesuanos. Nam Act. XI°, 26 legitur quomodo Antiochie primo vocati sunt discipuli *christiani*.

1. B in marg.: Misticacio casuum huius nominis Jesus et literarum.
2. B in marg.: Nominativus. 4. A: quadruplicem. 6. B in marg.: Genitivus. 7. B in marg.: Dativus; BC: omnia deest. 9. B in marg.: Vocativus. 10. B in marg.: Ablativus. 12. tercio; recte quinto; C: in quarto. 14. A: hic deest. 15. A: autem deest. 17. A in marg.: Primum dubium. 19. A in marg.: Responsio; A: christiani communiter. 22. B: et sic ex. 23. A: diversis sit (erasure in cod.); ib. A: Psalm. gap in M. S. 26. BC: peruncti; B in marg.: triplices homines in lege veteri ungebantur. 28. A: aromatici deest; B: aronitici; C: capitis aromatici ex oleo gracie sue. 29. A: sue deest; C: communicat.

1. Recte I. Petri IV, 18. 15. 1. Petri II, 8. 19. Cf. De Ecclesia pag. 400.

Sed secundo dubitatur utrum omissa vocacione Jesu per angelum et parentes hoc nomen Jesus sibi competeret. Sed supponenda est distincio nominis, quod aliquod est nomen reale quod ex proprietatibus rei secundum Lincolniensem colligitur, et aliud est nomen vocale quod ex ordinacione humana imponitur. Sed quia scriptura sacra et profundior philosophia loquitur crebrius de primo nomine, ideo limitata locucione ad ipsum concedi debet quod si per impossibile Jesus non fuerit vocatus sic per hominem vel angelum non minus ex vocacione eterna Dei et proprietatibus humanitatem suam sequentibus ipse foret realiter idem Jesus.

II. Whether Christ could have been Jesus if men had not given him the name.

Et ex istis patet solucio communis dubii logicalis quare aliquis est Johannes, supponendo quod quelibet persona vel individua substantia habet condiciones individuantes vel proprietates que solum sibi conveniunt sive convenire possunt. Iste ergo ratione istarum proprietatum vel condicionum individuancium est Johannes, et sicut nulli alteri iste proprietates possunt competere, sic nec hoc nomen Johannes. Quod autem multi vocantur isto vocali nomine est satis equivoce. Quando autem baptizantes nominant infantes suis nominibus vel habent ex revelacione certa vel communi influencia quod ipsos nomen proportionaliter ad nomen reale quod Deus nominat, tunc vero nomine nominant quod infanti est proprium et aliter errando ab isto deficiunt; et sic creditur vocatum fuisse Dominum et Baptistam, et a probabili multis patres veteris testamenti.

A name may be proper or arbitrary.

Et per istam philosophiam evangelicam patet responsio ad instantias sophistarum. Arguunt enim quod quelibet homo potest esse Johannes, Wilhelmus, Jesus et cetera; ymmo quod potest esse asinus, felicitas, fides, et quidlibet aliud nominandum, quia potest vocari tali nomine, sicut patet. Loquendo autem de reali nomine et rebus ad extra suspensis vocibus quoad considerationem philosophi, patet quomodo est dicendum.

1. A in marg.: Secundum dubium; B in marg.: Questio secunda.
4. A: aliquid est reale; A in marg.: Responsio; B in marg.: Nomen reale quid est; In black ink: Antequam puer vocatus est Jesus, credidisti in Jesum non vocacione sed re. 8. BC: nomine, ita; A in marg.: Nomen duplex. 13. C: locucio communis; B in marg.: Solucio. 14. A in marg.: Quare homo est Johannes etc.; ib. A: quilibet persona. 17. B: convenire deest; ib. A: illarum. 20, 21. A: quod cum illo vocali nomine est nomen satis equivoce. 22. B: nominant suis deest; A: infantes nominant. 23. B: vel quasi. 24. C: nominant. 29. A: illam. 30. C: instantiam; B: sophisticarum. 31. A in marg.: Obieccio. 33. A: quod potest. 34. A in marg.: Responsio. 35. A: consideracionem Johannis.

Why were
ny (Pharisees
etc.) made
worse by
Christ's
preaching?

he fault was
them, not in
e preaching.

They were
weakened in
their

Tercio dubitatur, cum Jesus sit salvator totius humani generis, cur ad predicacionem suam factam suo generi in Judea tot sacerdotes, scribe et pharisei cum aliis sunt perversi. Ex hoc enim fratres et alii discoli excusacionem capiunt in peccatis: ex predicacione, in-5 quiunt, Jesus nostri multi de populo sunt dampnabiliter peiorati, cum instante sua predicacione gens ista sit pessima, et ipse exinde a suis hostibus est occisus.

Sed obicientes isti ad nimis pauca respiciunt; supponi quidem debet fidei quod Christus in omni predicacione 10 sua sine peccato fecit ad regulam, et ita secundo supponi debet quod omne malum auditorii Christi non sibi imputari debet sed perversis ratione criminis sui antiquati. Et |tercio supponendum videtur quod est in infirmi- Fol. tate spiritali quodammodo, sicut est in febribus et 145 aliis infirmitatibus quoad dies criticos. Sicut enim infirmus pro tempore crisis vel ex fortitudine nature vel adiutorio alieno habet causam naturalem invadentem morbi materiam et existente natura forti convertitur ad vitam et sanitatem corporis, invalescente autem 20 morbi materia succumbit in crisi, vel ad deterius vel ad mortem, sic est in morbo spiritali et specialiter ad propositum de Judeis. Ipsi enim ex antiquata multiplicitate peccati malicia fuerunt spiritaliter infirmi, ut patet de sacerdotibus. Christus autem fecit ut debuit 25 movendo naturam ut invadat et deprimat morbi causam. Sed natura existente debili et causa morbi inveterata, et forti instigante invidia antiqua diaboli gens Judaica in hoc die critico ad deterius est perversa. Nec credi debet quod Jesus hoc sineret nisi sibi et univer-30 sali ecclesie redundet in melius. Per istam enim insaniam Judeorum redemptum est occasionaliter genus humanum, Christus secundum apostolum in gloria et nomine exaltatus, et multi Judeorum eciam illi dampnati (ut placet aliquibus) sunt salvati vel a gradu magis 35 dampnabili liberati, et sic veneni eorum extrusio pro-

1. A in marg.: Tercium dubium. B in marg.: Questio tertia. In black ink: Questio. 4. B in marg.: valde paucum. Obieccio. 6. Codd.: Jesum. 7. A: illa. 9. A in marg.: Responsio. 10. B in marg.: Supponit prima. Infirmitas spiritalis conformiter quodammodo se habet ad infirmitatem corporalem. 11. B in marg.: Secunda. 13. A: sui criminis. 14. B in marg.: Tercia; A: supponendum quod in. 15. A: ut quodammodo est. 16. A: criticos. 17. A: in tempore. 17. A: infirmus. 19. A: morbi naturam. 28. A: instiganti. 29. A: critico. 30. B: A: insaniam multorum. 35. C: ut placet. 36. B in marg.: Quia multi: Quia ex predicacione Christi innumerabiles sunt dampnati et salvati et infirma mala provenerunt, non tamen ista fuit tamquam suspensa sententia.

fuit sancte matri ecclesie et toti populo, ymmo fuit causa cur ipsi micus sunt dampnati.

Et patet cecitas illius argucie: occasionaliter ex predicacione Christi sunt multi de populo peiorati, ergo
 5 illa predicacio fuit tanquam culpabilis obmittenda. Nam pacem talem que est quies in crimine, *non venit Jesus mittere in terram sed gladium* (ut dicitur Matthei X^o, 34). Et illa videtur sententia Jesu, Matthei XV, 12, ubi postquam scribe et pharisei tradiciones suas contra legem
 10 domini infideliter ponderarunt, Jesus noster peccatum eorum patule dicit illis, ac apostoli dixerunt ad dominum: *Scis quia pharisei audito hoc verbo scandalizati sunt*. At ille respondens ait eis: *Omnis plantacio quam non plantavit pater meus celestis eradicabitur; sinite illos*,
 15 *ceci sunt et duces cecorum*. Christus autem ex sua omnisciencia scivit divinitus qui sunt presciti et quod propter eorum dampnationem non est bonum ecclesie dimittendum; ideo voluit dictos phariseos eradicari per verba aspera, sicut Baptista, apostoli Christi et martyres
 20 cognoverunt. Quando enim manifeste contradicitur legi domini, venit hora in qua fidelis domini debet usque ad mortem contradicentibus adversari, quia debet cognoscere opportunitatem talis temporis esse aptam, animam suam ex tali resistencia premiandam et totam
 25 ecclesiam ex hinc secundum legem domini expurgandam. Si enim in casu tali occiditur, ex morte sua preciosa et glorioso merito melioratur ecclesia, nec scit si post erit maior opportunitas prodessendi, vel si evadetur sua dampnacio ex omissione vecordi in vacuum
 30 gratiam Dei recipiendi et adversariis Christi ex debito resistendi. Quamvis autem *omnia tempus habent*, fidelis tamen debet certificatus de causa Dei operari instanter, cum *digiti mulieris fortis apprehenderunt fusum*. Unde vecors infidelitas videtur credere quod propter salva-
 35 cionem evangelizantis vel evangelizati, qui propter vitam longiorem plus prodesset ecclesie, sit veritatis evange-

Such results are not a reason for omitting to preach.

The faithful should maintain the law of God, even to death.

2. A: ipsi deest. 3. A in marg.: Solucio; B in marg.: Solucio questionis. 11. patule: hic verbum deesse videtur. 13. A: Omnis deest. 14. C: celestis deest. 17. B in marg.: Propter malorum deterioracionem veritas non est omittenda. 21. B: domini deest; B in marg.: Quomodo in contradiccionem legis Dei eius amatores se debent habere. In black ink: Quando manifeste contradicitur legi Dei, debet fidelis ad mortem resistere nec expectare amodo tempus aliud moriendi. 30. A: recipiendum. 31. A: fidele. 34, 35. A: salutem; BC: vel evangelici; B in marg.: Nota. Predicator fidelis pro evangelio moriens plus prodest quam vivus.

31. Eccl. III, 1. 33. Prov. XXXI, 19.

Dumb priests
and friars
should be
ashamed of
their cowardice.

It is objected
that Christ did
not help the
wicked as much
as he could.

God does what
is best in
regard to
himself; not
what seems
best in any
one case.

lizacio et infidelium impugnacio omittenda. Erubescant itaque falsi fratres et quicunque muti presbyteri aut vecordes, qui ex tali causa omittunt legem Dei defendere de eius potencia, de eius providencia, sapiencia ac summa clemencia desperantes; et capiant evidenciam ex sua predicacione acuta, non propter ruinam infidelium omittentis, cum ipse ad hoc non dedit occasionem, sed permisit occasionem male accipi ad maius bonum ecclesie. Et patet quod supradicta omissio cum sua negligencia atque vecordia ipsos dampnat, cum non in hoc secuntur Christum, sed blasphemant, imponentes sibi stulticiam, quia operibus eius est desidia eorum contraria. Et si obiciunt quod Christus vel fuit impotens ad iuvandum Judeos contra diabolum quibus taliter predicavit, vel secundo fuit invidus potens dare eis suffragium quod subtraxit, vel tercio non fecit misericordissime vel optime, cum fecisset graciosius totum illum populum convertendo, dicitur quod non est evidenciam quoad primum, cum Deus ex immensitate gracie dat cuilibet homini sufficienciam ad beatitudinem adquirendam et cum hoc dimittens ipsum suo libero arbitrio dat suaves instinctus et auxilium ad meritorie operandum. Quoad secundum, patet quod non est color in evidenciam, cum plus iuvat eos quam mereri poterant de condigno, nec unquam subtrahit a quoquam suffragium, nisi eius ingratitude culpabilis sit in causa. Quoad tercium videtur quod in ipso sit maior probabilitas. Sed dicitur | ad illud communiter quod tripliciter potest intelligi Deum summe benefacere, vel simpliciter quoad ipsum vel simpliciter quoad opus productum vel utrumque; primo modo Deus facit misericordissime quidquid facit, et per consequens summe bene; secundo modo non decet Deum facere summe bene, quia sic opus suum summe bonum foret sibi equale, et per idem non tercio modo optime facit quidquam, sed optime producit filium, cum sit opportunitas tam in

Fol.
146*

1. A: impugnacio. 4. A: potetencia; ibid. A: provida sapiencia.
4, 5. A: ac sententia. 6. A: acuta deest. 7. C: adhuc. 8. A: occasionem materie. 9. BC: supradicta racio. 13. A in marg.: Obieccio triplex: 1, 2, 3; B in marg.: Obieccio frivola; C: facit impotens. 16. BC: tercio deest. 18. BC: quoad populum; A in marg.: Solucio triplex 1. 20, 21; C: adquirendum. 21. A: dimittens hominem; hominem added later. 23. A in marg.: 2. B in marg.: (black ink) Quare Deus non iuvat illum populum contra dampnacionem, cum potuit, cum fecisset melius totum populum convertendo. 24. BC: inuit eos. A: merere. 27. A in marg.: 3. 28. B in marg.: Tripliciter intelligitur Deum summe benefacere. 36. A: illud non. 37. C: optunitas.

patre producente quam in filio quem producit, et in
variacione istius sensus equivoci sunt varii varie re-
spondentes.

SERMO VII.

5 *Cum natus esset Jesus in Bethleem Jude in diebus He-
rodis regis.* Matthei II°, 1.

Patet quod in tribus commendatur solempnitas huius
festi: Primo in hoc quod tres magi venerunt stella
duce Christum cum tribus muneribus adorantes; et ex-
10 hinc dicitur Epiphania ab *epi* quod est supra et *phano*
apparicio. Secundum insigne quod hoc festum recolit
est baptizacio domini in Jordane, quod creditur eodem
die factum, sed anno tricesimo revoluto. Tercium in-
signe est miraculum conversionis aque in vinum quod
15 creditur fecisse eodem die anno proximo revoluto. Sed
quia de primo facit hoc evangelium mencionem, ideo
notandum quod ex nativitate et factis Christi im-
plete sunt undique prophecie. Nam natus est in Beth-
leem secundum prophetiam Michee V^o; et agnominatur
20 Bethleem Jude ad differenciam alterius Bethleem, que
est in tribu Neptalim. Et fuit in diebus Herodis regis
facti ex prefecione Romanorum, licet fuerit nacione
Idomeus; et sic impleta est prophetia Jacob Gen. XLIX°,
10: *Non auferetur sceptrum de Juda et dux de femore*
25 *eius, donec veniat Messias.* Isti tres magi erant simul reges
atque philosophi instructi ex prophetia Balaam, Num.
XXIV°, 17: *Orietur stella* etc., et (ut opinatur) venerunt
a die nativitatis, quando primo apparuit stella, super
dromedarios die decimo tercio in Jerusalem. Nec oportet
30 quod per annum fuerant in viando, quia poterant per
ita paucos dies multiplici miraculo pergere tantum
iter, et (ut creditur) ipsis intrantibus Judeam stella dis-
paruit. Ideo in civitate regia regem prophetatum pro-

The Epiphany
commemorates

I. The visit of
the Magi,

II. Christ's
baptism,
III. The
miracle of
Cana.

The Magi were
kings and
philosophers.

2. A: illius. 8. A in marg.: 1. C: venerant. 9, 10. C: ex hoc.
10. A: epi supra et. C: phenos. A in marg.: 2. 12. A: domino.
13. A in marg.: 3; B in marg.: Ex nativitate Christi prophecie unde et
que sunt implete. 15. A: illo die; C: proximo deest. 18. et seqq. A:
prophesie. 22, 23. A: fuerit ydoneus; transcriptum: et sic alienigena.
25. A: Isti qui tres; B in marg.: qui intelligendus est; sic habet trans-
lacio caldeyca. Ex Jacob converso rege ex Israel. 27. B in marg.: Quare
disparente stella magi in Jerusalem dominum quesiverunt. 28. A: stella
apparuit. 29. A: dromedos. 30. A: potuerant. 31. A: peregre.

5. Vulg.: *Cum ergo natus esset Jesus in Bethleem Jude . . .*
Cf. Wyclif's Sermons l. c. pag. 339—342. 19. Michaeae V, 2:
Et tu Bethleem Ephrata parvulus es in millibus Juda: ex te
mihi egredietur qui sit dominus in Israel.

Reasons why
the star
disappeared for
a time.

babuliter quesierunt. Et hoc totum factum est, ut cursus
tam notabilis de Herode et ceteris impleatur. Unde
dicitur communiter quod triplex est ratio quare dis-
parente stella in Jerusalem dominum quesierunt, prima
ut magi non solum celesti signo sed dicto prophetico
informentur, secundo ut nativitate Christi in civitate
regia secundum prophecias Judeorum publice nunciata
Judei ipsum non recipientes inexcusabiles habeantur, et
tercio ut implendo prophecias figuretur fides devote
suscipiendam a gentibus et a Judeis (ut plurimum) re-
futandam, cum gentiles in sensibili signo moti tanquam
irrationales fidem susceperant et Christum devocius ado-
rarunt; sacerdotes ab angelo tanquam rationabiles de-
buerant instrui per pastores, sed destiterant infideliter
adorare. Et sic docetur fidem fideliter quesitam esse
multipliciter declarata, quia veritas secundum philo-
sophos testatur sibi ipsi omnibus modis. *Audiens autem
Herodes turbatus est cupidine*, cum timuit regnum amit-
tere post mortem Antigonis et omnis Jerosolima et spe-
cialiter populus sibi favens; et congregans sacerdotes
et scribas, qui prophecias nosse debuerant quas ipse
ignoravit, *sciscitabatur ab eis ubi Christus prophetabatur
nascendus*. At illi Michee sententiam et non in toto
verborum ordinem exprimunt, quorum formam Mattheus
exprimit: *Tunc Herodes* timens totum animum suum in
isto Judeis detegere vel excogitata sua malicia convinci
posterius *clam vocavit magos* fingendo mendacium; nam
(ut probabiliter creditur) vel voluit occidisse magos post
suum reditum vel dominum vel utrumque. Magi autem
innocenter et devote abierant consummataque causa
adventus sui in Jerusalem deficienteque homine in-
struente, stella prior in promptu affuit et ducendo illos
in Bethlehem tanquam doctor intelligens ibi stetit.

The star was
newly created,
nearer the
earth than
the stars of
heaven.

Ex quo sancti probabiliter convincunt quod hec stella
non fuit celestis in principio mundi facta, sed noviter
creata, in infimo aeris intersticio miraculose mota, quia

3. A: et aliis. 4. C: Deum; ib. A in marg.: 1. 6. A in marg.: 2.
7. B: nunciata corripit e: necessitate. 9. A in marg.: 3; ib. A: fides
devote suscipiendum. 11. A: gentiles visibili. 12. A: suscipere...
adorarent. 13. C: rationales. 19. B in marg.: Antigono regnante post
Herodes interfecto eo occupavit regnum, sicut narrat Josephus libro Anti-
quitatum; ib. B in marg.: hic accipitur pars pro toto. Communiter
enim dicitur, quando maiores civitatis aliquid faciunt quod tota civitas
fecit, sicut in proposito illi qui erant maiores ibidem et in regalibus officiis
existentes. Illi cum ergo turbati sunt. Hec Lyra. 21. A: qui; ib. A:
nosce. 22. A: ignorabat; ib. A: prophetebatur. 23. Codd.: At ille.
24. B: ordine. 26. A: misit (!) Judeis dirigere. 28. C: dicitur creditur.
34. A in marg.: 1. 36. A: quod.

luxit in die et per consequens sensibilibus stellis celestibus fuit prope. Secundo quia XIII diebus naturalibus non movebatur nisi quantum expediens fuit magorum itineracioni ab Arabia in Judeam. Et tercio quia stella nunc disparuit et nunc stetit, quod alienum | est ab astris celestibus. Magi autem instructi sunt in fide divinitus, quia aliter non sic adorassent infantem pauperis femine cum tam abiectis circumstanciis et pannis vilibus involutum. Unde quilibet eorum instructus a domino obtulit sibi oblacionem triplicem propter tria: Primo quia reges Arabum solebant de talibus offerre domino, secundo quia instructi sunt latere in illis mysterium, ut in auro ostendatur celestis regis potencia, in thure quo sacerdotes utuntur ad divinum cultum notatur infantis celeste sacerdotium, et in mirra qua mortuorum corpora condiuntur notatur Christi sepeliendi et resurrexuri immortalitas. Vel tercio obtulerunt aurum ut reveletur inopia trium tam pauperum personarum, thus ad fetorem stabuli mitigandum, et mirram ad membra Christi tenera solidandum. Istas causas vel alias nobis incognitas in oblacione ista triplici Deus eternaliter ordinavit.

Et responso accepto in sompniis, ne redirent ad Herodem ad cavendum eius maliciam, reversi sunt a Judea per viam extraneam. Nam ut communiter dicitur edocti per angelum descenderunt ad mare mediterraneum navigantes ad Tharsis et abhinc in suam patriam. Et sic opinatur Herodem in suo transitu versus Romam naves illas Tharsenses ex iracundia combussisse et verificatam fuisse prophetiam Psalm. XLVII°, 8: *in spiritu vehementi conteres naves Tarsis.*

Circa hoc evangelium dubitatur quare Christus omnipotens et omnisciens elegit ducere vitam tam pauperem, specialiter cum approbavit imperatoris dominium et possessionem aliorum divitum et magnatum; nec licet 35 fideli discredere quin ex causa signatissima illud fecit. Venit autem in mundum, ut conversacionem mundanam declinantem a vita status innocencie exemplariter revocaret, ut superfluitatem et periculum in conversacione

The Magi were divinely instructed in the faith.

Reasons for their choice of offerings.

Why Christ chose to be poor.

2. A in marg.: 2; ib. A: Secundo quod. 4. A: Arabes; ib. A in marg.: 3. 11. B in marg.: propter que quilibet magorum obtulit domino triplicem oblacionem. 12. A: tercio quia; C: patrie. 13. B in marg.: Quid notatur in auro, in thure et in mirra domino oblatis. 18. C: relevetur. 19. C: stabili; ib. A: mirra. 22. A: sompnis. 26. A: in Tharsis; ib. A: et hinc. 31. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 37. A in marg.: Responso; B in marg.: Quare et ad quid Christus venit in mundum. 38. C: superfluitatem atque.

huiusmodi demonstraret, et ut ad tollerandum penaltates propter obtentum premii in membris suis posteris declararet.

Doubtless
because poverty
is the best life,
leading most
directly to bliss.

Nec dubium fideli quin Christus duxit vitam perfectissimam viatori possibilem; nam perfeccio vite presentis 5 capi debet ex adquisicione beatitudinis; sed vita Christi rectissime, brevissime et plenissime duxit ad illam: ideo fuit perfectissima et qui dissentit ab isto est infideli deterior. Christus tamen approbavit status aliquos imperfectos ut seculare dominium, non ipsum in se sus- 10 cipiens, sed propter eius imperfectionem illud renuens, licet ipsum exemplaverit in conversacione sua, que est principium tocius conversacionis humane. Non enim est possibile vitam alicuius christiani esse laudabilem, nisi quam ipse fontaliter exemplavit. Approbavit autem 15 multipliciter facta regum et secularium dominorum, specialiter ut ipsi ex sua potencia seculari iuvent et defendant suam ecclesiam.

Priests fall
away from this
life.

Et patet quomodo sacerdotes sui qui debent esse eo superiores quoad ipsum similis imitandum nimis 20 prepostere ab ipso degenerant, cum conversacionem mundanam de quanto a statu innocencie declinat plus ceteris amplectantur; debuerunt enim homines in statu innocencie carere constitutionibus humanis et rebus artificialibus, habendo moderatissime omnia in communi. 25 Sed quis plus innititur tradicionibus humanis, plus amplectitur abusum artificialium in rebus mundanis aut magis superflue aut appropriate consumit de bonis domini que ordinat pro egenis. Et quantum ad superfluitatem et periculum in conversacione mundana, est 30 certum expertis et deducibile ratione quod superfluit quoad vitam presentem et multo magis ad acquirendum beatitudinem in copia temporalium expumare; nec caret titillacione ad superbiam, ad avariciam, et peccata carnalia sic habundans; ideo (ut sepe dixi) sic habundans in 35 temporalibus, cum possit statum cerciorem et merito-

2. A: optentus; A in marg.: Duplex (sic) causa adventus Christi 1, 2, 3.
4. A: fideli fideli. 7, 8. A: ratio fuit. 8. A: dissentit; A: ab isto IV° infideli. 9. A in marg.: Notat quod Christus approbavit status aliquos imperfectos; B in marg.: In quo Christus statum secularem approbavit; ib. C: alios imperfectos; A in marg.: 1. 11. A: illud deest; B: illum renuens licet illum. 15. C: nisi quantum. 16. A in marg.: 2.
17. BC: ut ipsi iuvent et defendant ex sua potencia singulari suam ecclesiam. 20. BC: quoad deest; ib. C: imitantur. 22. A: declinet — innocencie deest. 28. BC: vel appropriate. 31. A: expertis deducibili. 32. A: quirendum beatitudinem et. 34. A: tritillacione. 35. A: ideo — habundans deest. 36. A: posset.

riorem facilius eligere, peccat ad minimum venialiter sic vivendo; ideo Christus non posset in persona propria vivere illam vitam. Quid ergo habet quantumcunque habundans in temporalibus ultra alimenta et tegumenta
 5 in quibus docet apostolus Christi discipulum contentari, revera vel erit terrenus avarus; et sic copia temporalium sibi nocet, vel meliorabitur in aliquo horum trium, ut habendo alimenta et tegumenta corporis magis lauta aut habendo laudes seculi plus clamosas, aut prodes-
 10 sendo ecclesie in defensione iusticie et distribucione bonorum pauperum voluntati Dei conformius.]
 46^e In primo est nimis magna vanitas, cum magis pauperes vivunt diucius et melius quoad corpus et indubie, habendo bonum spiritum, melius quoad Deum. Unde
 15 quantumcunque dives quis fuerit, ut comes, dux, rex vel cesar difficultabit se in debito humano multiplici in fine anni et vite presentis, ultra hoc quod oportet minus potentem et in alimentis ac tegumentis melius valentem in suo tempore debitori. Et ista vanitas inseparabiliter consequitur loco honoris mundani. Quis enim
 20 est longevior egenis non sic in mundo potentibus? et certum est quod sua longevitas sufficit ad Deo devocius ministrandum. In tercio autem quod clamatur plus necessarium ac meritorium vel est patens omissio vel
 25 facta diligencia stulta mutacio, cum dimittendo vitam illam sumptuosam et vivendo vitam pauperem, ut Christus vixit cum suis apostolis et aliis plus morosis, homo plus prodesset ecclesie. Ideo quantumcunque defensio talis affuerit dives sic defendens ex stulta electione non est expers culpe. Ideo sollicitudo seculi, superbia et ministracionis omissio inseparabiliter sic divitem consequuntur sed mediocritas inter mendicitatem atque divicias petenda est secundum sapienciam Salomonis. Christus autem in ista mediocritate cum instar
 35 innocencium habuit sine solitudine temporalia quantum sibi profuit, et illam mediocritatem vivendo et progrediendo satis docuit, et specialiter ut presbyteri sui sicut apostoli hoc notarent. Sed quis est in hoc ordinacioni et exemplacioni Christi magis contrarius quam papa,
 40 episcopi et alii prelati ecclesie plus excelsi? Ideo sicut

Riches lead to avarice; or are spent in a) luxury, b) pomp c) doing good to the Church.

Luxury and pomp are vain;

and a man profits the Church most by living Christ's life.

1. B: erigere. 2. B in marg.: Divicie difficultant via (l) sequele Christi.
 3. A: Quid rogo. 6. A in marg.: 1; ib. vel erit talis. 7. A in marg.:
 2. Nota. 21. A: longevior est; ib. A: potentibus deest. 22. A: sufficit aliquid Deo. 24. A: omisso. 26. A: pauperum. 28. B: quantum.
 30. C: expars. 34. A: ista medietate. 39. A: pape; A: alii presbyteri.

Prelates offend-
ed in Christ.

Active and
contemplative
life.

sunt veritati prime contrarii, sic portant nomen et officium in ecclesia quo erunt finaliter redarguti. Et in istam blasphemiam Christi incidit totus mundus. Nec dubium quin illi econtra scandalizantur a sanctis angelis apud Christum, apud quem omne nomen fame laudabilis 5 nominatur. Et ista videtur sententia Christi Matthei XI, 6: *Pauperes, inquit, evangelizantur et beatus qui non fuerit scandalizatus in me.* Nam per Christum et in Christo optima vita viancium nunciatur evangelice esse pauperies in qua evangelizazione Deum scandalizantur primo pre- 10 lati predicti, cum dicunt in facto Christum esse et stolidum et amentem. Secundo scandalizantur mundi potentes qui istam reversacionem Christi exercitus procurarunt; et tercio scandalizantur qui isti reversacioni quomodocunque consentiunt. Sed quis est in mundo 15 qui ab ista scandalizazione omnimode est immunis? Audeo dicere quod quicumque talis fuerit est beatus. Nostri autem scolastici stant in hac ceca superficiali argucia quod per talem dotacionem providet clerus dotatus pauperibus de elemosina corporali; nec dubium 20 quin si ista dotacio excusacionem acceperit stat in isto. Sed penset (rogo) fidelis quomodo spiritualis elemosina est quodammodo melior infinite corporali et quomodo clerus ab ista elemosina spirituali distrahitur et quomodo elemosina corporalis propter mundum fraudulentem 25 suspenditur; ideo (ut supra dixi) inexcusabiliter regula Dei contempnitur, cum clerus vitam activam, immo potius diabolicam amplectitur, et vita contemplativa que debet esse propria clero contempnitur.

Contendunt autem quidam de quiditate ac diferencia 30 huius vite; qua supposita contendunt quidam ulterius utrum vita contemplativa sit melior quam activa. Quoad primum dicitur probabiliter quod utraque istarum vitarum non est nisi conversacio virtuosa, et sic vita activa est conversacio practice operantis propter bonum corporis hic in 35 via. Vita autem contemplativa est conversacio intellectualiter operantis propter bonum patrie perfeccione corporis odibiliter postposita hic in via. Ex quibus colligitur quod

1. A: primo. 3. A: blasphemiam ubi; B in marg.: Qui Christi vita plus scandalizantur. 9. A: via viancium; 1b. C: necessitatur; 1b. C: pauperes. 10. A: in deest; A: scandalizantur. 11. A: esse stolidum. 12. A: secundo deest. 21. BC: acciperet. 23. A: corporale. 25. A: mundi. 26. A: ut supra dixi deest. 27. BC: cum clerus — contempnitur deest. 29. A in marg.: Dubium. 31. A: qua supponitur contendunt; BC: quidem. 32. B in marg.: Questio; A in marg.: Quid est vita contemplativa et quid vita activa. 36. A in marg.: 1. 38. A: edibiliter.

omnis vita activa est propter vitam contemplativam finaliter, non econtra. Et patet ulterius quod ordinata predicacio, evangelica commestio ac ambulacio, eciam cum corporali laboracio est posicio vite contemplative, Work not inconsistent with contemplative life.
 5 cum sit propter bonum patrie et non finaliter propter bonum corporis hic in via. Oportet tamen loquentem in ista materia notare quomodo quidam vivunt ut comedant et quidam comedunt ut vivant. Isti enim carnales quorum deus venter est vivunt ut comedant, 10 qui principaliter intendunt conversacionem voluptuosam brutalem quam vitam beatitudinis eternalem. Sed illi comedunt ut vivant qui sunt in contrariis finibus se habentes; nam *ut* signat circumstanciam cause finalis, ut hic supponitur. Et sic quamvis omnis activus laborat finaliter propter bonum patrie, | tamen finis suus immediatus est bonum corporis hic in via; nec intendit pure contemplativus super gradu aliquo istum finem, sed capit ipsum ut adiacens contemptibile, non ut finem. Et quoad secundum dubium certificatur fidelis ex fide 20 quod vita contemplativa sit melior quam activa.

Fol.
146^d

The difference is in purpose, not in circumstance.

SERMO VIII.

Vidit Johannes Jesum. Johannis I^o, 29.

Hoc evangelium facit mencionem de secunda causa 25 solempnisacionis huius festi Epiphanie; et est in baptizacione domini miraculum multiforme. Est enim quelibet operacio Christi miraculosa, cum summe miraculosum sit quod Deus est homo, consequenter quomodocunque humanitus conversetur. Narrat itaque hoc evangelium quomodo 30 Baptista vidit dominum venientem ad se humillime circa annum eius tricesimum baptizandum; et hic prorupit in verbum verissimum licet figuratum: *Ecce agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi*. Ubi demonstrat duplicem eius naturam geminato adverbio demonstrandi. Christus 35 enim est agnus Dei humanitus, qui tollit peccata mundi divinitus; licet autem sit agnus, non tamen est bestiola balans quadrupes. Racio autem huiusmodi equivocacionis

How Christ is a lamb.

2. A in marg.: 2. 3. Codd.: evangelice. ib. codd.: eius eciam. 3, 4. BC: eciam — laboracio deest. 4. A: porcio vite. 6. BC: loquentem deest. 8. A: Isti autem; B in marg.: Quidam vivunt ut comedant, quidam comedunt ut vivant. 10. A: principaliter. 17. A: contemplacius. 17, 18. BC: sed capit — finem deest. 19. A: iustificatur. 25. A: solempnacionis. C: igitur est. 26. A: quilibet. 27. A: miracula . . . miraculum. 28. A: Deus et; BC: consequenter deest. 29. itaque; B transcript.: autem. 32. B: Dei qui. 36. B: licet tamen; ib. BC: est deest. 37. A: quadrupes. Ideo autem huius.

Threefold reason for this mystical use of 'lamb'.

ad sensum mysticum est triplex? Prima quia in lege veteri fuit agnus anniculus immaculatus ordinatus a domino, ut sit hostia pro peccato. Et cum omnes illi agni figurarunt cum eius circumstantiis dominum Jesum Christum, signanter dicitur *agnus* tanquam finis⁵ et signatum illorum omnium. Sed illi agni legis veteris fuerunt sacerdotum vel offerencium. Christus autem singulariter est agnus Dei quem sacerdos summus semel pro semper obtulit Deo patri. Alia causa modi loquendi est proprietas multiplex agni tipici, que proprietas analogice sed mystice competit verbo Dei, et tertia causa est, quia spiritus sanctus in Baptista sic loquitur.

How Christ differs from the lambs that were type of him.

Et ad exprimendum sensum quo Christus est agnus, signanter hec duplex differentia adunatur. Quamvis autem alii sacerdotes absoluant equivoce, Christus¹⁵ tamen sacerdos summus tollit simpliciter peccata mundi, quia ille solus universitatem peccatorum remissibilem est homo tollens, et sic quodlibet singulare peccatum, cum sit principium immaculatum, quo totum genus salvandorum est vivificatum, sicut per elixir purgatur metallum immundum secundum opus alchimicum. Et ista confessio Baptiste ex prudentia et sapientia et humilitate redundat sibi in multiplicem laudem et meritum.

Difficulty as to how Christ was made before the Baptist.

Ulterius in testimonium laudandum de Christo prurumpit Johannes expressius: *Post me venit vir qui ante²⁵ me factus est, qui prior me erat, et ego nesciebam eum.* Prima autem pars huius verbi Baptiste capit difficultatem apud ignaros, cum oportet quod Baptista loquatur de Christo humanitus, cum secundum divinitatem non est factus, et quoad humanitatem videtur quod Baptista³⁰ fuit factus ante Christum, cum statim salutata beata virgine transmouit et salutavit Elizabeth et statim exultavit Baptista infans in utero suo (ut patet Luc. I). Et quomocunque quis finxerit, probabile videtur ex evangelio quod Baptista fuit natus in utero antequam Dominus³⁵ erat natus.

Ideo pro solutione istius notandum quod *post* dicit successionem in tempore, sic quod Christus natus est

1. HC: multiplex. 7. S. A: singulariter. 9. A in marg.: 2.
10. A: agni et tipici. 10. B: analogice. 11. A in marg.: 3. 13. A:
sensu; B: quo deest. 14. A: multiplex. 15. B in marg.: 1. Solus
Christus simpliciter tollit peccata mundi. 17. A: universitate. 18. C:
singulariter. 20. B: purgat. C: sic. 21. A: opus abbruncum.
B in marg.: Alchimia. 22. BC: prudentia sapientia. 26. A in
marg.: Obsecro. B in marg.: Quomodo Christus venit post Johannem
qui factus est ante ipsum. 33. A: in utero. Luce I. 34. A: finxit.
35. 36. A: suus dominus. 37. A in marg.: Responsio. B: Solucio.
38. tempore; A: te = tempestate.

post Baptistam duplici nativitate. Sed Christus factus
est ante illum non in anterioritate temporis sed digni-
tatis, et sic factus est prior Baptiste, abbas, pontifex et
quodcunque nomen laudabile prelatie. Et istam antero-
5 ritate dignitatis Baptista meminit. Ideo signanter dicit
Baptista quod post eum venit vir, licet factus sit prior suus
etiam humanitus. Dicit autem Christum esse virum sin-
gulariter pro instanti sue conceptionis, quia pro illo in-
stanti virebat plenus virtutibus, et secundum grammaticos
10 *Vir notat etatem, formam, sexum, probitatem;*
et ita signanter dicitur Jeremie XXXI°, 22 quod *femina*
circumdabit virum: ideo signanter Baptista dicit quod
Jesus fuerat *prior suus*.
The priority was in dignity.
The Baptist learned gradu-ally.

Quamvis autem propheta iste multas veritates cognovit
15 de domino quas alii ignorarunt, multas tamen nesciebat,
hoc est, ignorabat quas in processu temporis per illustra-
cionem spiritus cognoscebat, ut didicit ex spiritu sancto
quod *ut Christus manifestetur in Israel, propterea processit*
baptizans in aqua. Sicut enim aurora precedit diem clarum,
20 ne visio intuitum post tenebras confundatur, sic Baptista
ut aurora non sol iusticie, precessit Dominum, quia sicut
subitas mutaciones odit natura sed paulative procedit,
Fol. ita Christus | voluit ecclesiam suam proficere; unde
147^a sicut ruditas artificis precedit operacionem architectorum
25 subtilem, sic baptizacio Johannis in aqua precessit bap-
tizacionem Christi in spiritu; ideo ex illustracione sibi illapsa
divinitus testimonium perhibebat, quia *vidit spiritum des-*
cendentem quasi columbam de celo, et mansit super Jesum,
ut in corporali specie illustrante Domino populi ruditas
30 excludatur, quod Baptista prius ignorabat, sed spiritus
sanctus qui misit eum ad baptizandi officium dixit
sibi: *Super quem videris spiritum descendantem et manen-*
tem super eum, hic est qui baptizat in spiritu sancto.

Quamvis autem ista fuit vera columba, cum Deus non
35 sit sophista illudens populo falsitate, non tamen fuit
assumpta personaliter sicut Christi humanitas sed ad
officium manifestandi spiritum sanctum mediante illu-
stracione interna fuit ad tempus accepta et postmodum
What the dove was.

2. A: in deest. 4. BC: laudabilis. 4, 5. A: auctoritatem. 6. A:
venit ubi. 7. BC: etiam deest. 8. A: et pro illo. 12. A: mulier
circumdabit. 17. B: spiritus; in marg.: aliter sensus. 17. C: ut
dicit. 18. A: manifestetur simul, propterea; ib. A: processit in aqua
baptizans in aqua. 19. A: enim deest; ib. A: procedit. 21. B:
Johannes quare ante Christum baptizavit. 24. A: sicut inditas; B in
marg.: Johannes quare ante Christum baptizavit. 29. B in marg.:
Ecclesiam suam Christus successive voluit proficere. 31. A: baptizandum.
34. B in marg.: Columba super Christum descendens qualis fuit.

The Baptist's
witness that
Jesus is the Son
of God.

ab illo officio est dimissa; unde secundum formam lo-
quendi scripture spiritus sanctus in ipsa columba des-
cenderat, hoc est, ipsa columba manifestans spiritum
sanctum interius illustrantem successive descenderat.
Sic enim dicit Sapiens quod *omnibus mobilibus mobilior* 5
est sapiencia, non quod divinitas vel persona eterna possit
moveri secundum suam substantiam preter Christum
qui assumpsit substantiam creatam secundum unionem
ypostaticam. Sed quia effectus persone divine secundum
limitacionem officii singularis progreditur paulative, et 10
sic Baptista *videns hec omnia testimonium efficax perhi-*
bebat quia Jesus sit Dei filius naturalis. Testes enim lau-
dabiles ex hiis que vident testantur, sed Baptista testis
satis famosus vidit hec fieri, ideo eius testimonium debet
capi. Ipse enim secundum gentem Judaicam fuit sanc- 15
tissimus prophetarum et secundum Christi testimonium
et totam sectam fidelium *fuit propheta et plus quam*
propheta, cum supra prophetandi officium demonstravit
ad oculum Deum prophetatum. Et quantum ad sancti-
tatem vite secundum Veritatis testimonium: *Inter natos* 20
mulierum non surrexit maior Johanne Baptista. Judei ergo
infideles, pagani et tota ecclesia debet credere tanto
testi; quamvis enim Christus fuit maior Baptista, non
tamen surrexit spiritualiter, cum nec secundum peccatum
originale nec secundum peccatum actuale unquam ia- 25
cuit maculatus, et sic quamvis beata virgo fuit mulier,
et per consequens, Jesus filius mulieris, nunquam tamen
Jesus noster surrexit taliter, et ideo nichil sibi et dicto
Domini de Baptista quod *non surrexit aliquis maior*
illo. Non enim dicit quod *inter natos mulierum non fuit* 30
aliquis maior Baptista, sed signanter quod *inter natos*
mulierum non surrexit aliquis maior illo.

The Baptist
was a Christian.

Circa hoc evangelium dubitatur cuius religionis Bap-
tista fuerit, cum non sit pertinens prophete sancto men-
tiri propter devocionem. Ipse autem testatur Joh. I^o, 27 35
quod *Jesus ante ipsum factus est cuius non est dignus cor-*
rigiam calciamenti eius solvere. In isto dubio est tenendum
fideliter quod Baptista fuit christianus re et nomine;

5. B in marg.: Quomodo intelligitur omnibus mobilibus mobilior est
sapientia. 6. A: posset. 12. A: quod Jesus. 13. A in marg.:
Nota. 15. A: Judaicum. 20. B: cum inter. 21. B in marg.: Non
surrexit maior Johanne Baptista quomodo est intelligendum. 26. A:
et sequitur. 28. A: taliter surrexit. 30. C: Non enim — illo deest.
ib. A: sursum. 33. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 37. A.
in marg.: Responsio.

5. Sap. VII, 24. 17. Matth. XI, 9. 20. Matthei XI, 11.

quamvis enim post ascensionem domini fideles primo vocati sunt sensibiliter christiani (ut patet Act. II, 26), tamen, loquendo de nomine reali Baptista, cum fuit unctus gracia tempore Jesu Christi ab ipso, excellenter
 5 dicitur christianus; fuit enim sibi contemporaneus et ab ipso *priore suo* per gratiam ita unctus. Et sic quamvis omnes fideles legis veteris (ut placet quibusdam sanctis doctoribus) dici potuerunt christiani, quia credentes in illum qui tempore suo est Christus, Baptista
 10 tamen, cum fuit in etate tam infantili adeo illustratus, dici potest ab instanti nativitatis Christi in utero proprius christianus, quia credidit in dominum Jesum Christum iam presencialiter existentem. Et sic creditur quod Baptista propter devocionem mentiri non debuit,
 15 ut nec fecit, sed frequenter dixit discrete excellenciam Domini super ipsum, ut in auctoritate predicta Joh. 1°.

Sed circa sensum eius fratres contendunt inaniter, ut fratres Predicatores asserunt quod Christus fuit calciatus, modo quo ipsi, quia aliter Baptista non diceret
 20 *pertinenter se non esse dignum corrigiam calciamenti Christi dissolvere*. Econtra autem fratres Minores blatterant quod Christus nudatus in superiori parte pedum ut ipsi incesserat. Sed ut dictum est sermone quarto, ista est irreligiosa et inanis contencio; nam cum Mi-
 25 nores sunt calciati corrigiis in suis soleis, Baptista posset calciamenta Christi solvere, si ipse incesserat taliter calciatus et cum secundum ipsos ex negativa evangelii non sequitur affirmativa primarie, patet quam nude sine fundacione ambo hii ordines altercantur. Ideo (ut superius)
 30 est michi probabile quod Christus sepe incesserat nudus
 31. pedes, tum quia caliditas loci hoc requisivit, tum quia
 47^b devocio lavancium et osculancium sibi pedes hoc exegit, tum tercio quia Christus non fuit cum talibus fictis cerimoniais desponsatus. Sicut ergo Petrus fuit calciatus
 35 calciamenti ab usu utriusque ordinis disparatis, sic verisimile est quod vidit similiter in calciamenti vel caligis domini exemplum. Angelus enim precepit sibi Act. XII°, 8

Quarrels between the friars as to Christ's shoes.

1. A: enim deest. 4. BC: Jesu nostri. ib. A: excellenter Dei christianus; fuit ut sibi. 10. A: infantuli. 12. A: credit. 13. A: conceditur. 15. C: facit; A: sed frater consequenter dixit excellenciam Christi. 17. A: sensum deest. B in marg.: Contencio Predicatorum cum Minoribus de calciamenti Christi. 23. A in marg.: Nota de hoc supra sermone IV. 25. BC: suis subleis. 26. A: dissolvere. ib. A: incescit. 28. A: affirmativa predicacio. 29. C: altricantur. 32. A: exigit. 33. A: factis. B in marg. (in black ink): Christus sepe non fuit calciatus ex causis et aliquando calciatus. 35. C: abusa. ib. BC: disparatus; A: verissime. 36. BC: vel caligis deest. 37. Codd.: exemplantis.

Mystical mean-
ing of Christ's
shoes;

viz. the
Christian
religion.

quod calciaret se caligas suas; nec est credendum somp-
nūs fictis fratrum quod habuit calciamenta vel caligas
modo suo. Sic ergo credendum est quod Baptista plenus
spiritu sancto oneravit verba sua subtiliori sententia
quam loquendo de caligis sutorinis, cum sepe locutus⁵
est mystice, ut patet Matthei III°, 11: *Qui, inquit, post
me venturus est forcior me est, cuius non sum dignus
calciamenta portare. Ipse baptizabit vos in spiritu sancto
et igni cuius ventilabrum in manu sua et permundabit
aream suam et congregabit triticum in horreum suum,*¹⁰
paleas autem comburet igni inextinguibili; ubi certum
est Baptistam loqui ad sensum subtilem et mysticum.
Quare ergo non in eadem propositione loqui debuit per-
tinentius et plus honorifice de calciamentis seu caligis
Salvatoris? Ideo notarent hii fratres, ne pervertant sen-¹⁵
tenciam scripture ad artem sutorinam, quoniam pes
in sacra scriptura est spiritus affectio, unde Christus
Joh. XIII°, 10: *Qui lotus est non indiget, nisi ut pedes
lavet.* Et per consequens calciamentum est christiana re-
ligio in qua affectio Christi est servata. Et corrigia est²⁰
regula vel lex qua dicta religio est ligata. Baptista ergo
dixit se non esse dignum esse legiferum sicut Christus
vel religiosarcham, sed servum humilem sub religione
Domini militantem. Ideo Joh. I^o ad excludendum artem
sutorinam dicitur quod *Johannes non est dignus ut sol-*²⁵
vat eius corrigiam calciamenti, ubi si de calciamentis suto-
rinis intenderet calciamenta pertinentius geminaret. Sed
Matthei III°, sine huius repugnancia dicit idem Baptista
se non esse dignum calciamenta Christi portare. Fuit enim
exclusus ab onere legis veteris et cerimonii nove legis,³⁰
et ideo sciens ordinationem Christi vere dixit *se non
esse dignum hec calciamenta spiritualia supportare.* Quam-
vis enim servaverat in parte tam legem veterem quam
novam, verumtamen non portavit, cum Christus quem
Matthei III° confitetur esse ipso forciosem portavit ipsum³⁵
Baptistam et totam vitam suam strictam ac penalem.
Nam nichil per se spiritualiter portat aliquid creature,
nisi fuerit sibi illapsus tanquam primum et ultimum
fundamentum, quod alpha et omega est proprium. Fra-

4. A: sublimiori. 5. BC: calceis. 9. B: igne; B in marg.:
Johannes quomodo non fuit dignus solvere corrigiam calciamenti Christi et
portare. 13. A: debeat. 14. BC: vel plus. 16. BC: quomodo pes.
18. A: est totus. 20. A: affectio deest. 22. A: dignum esse deest.
28. A: sine eius. 29. B in marg.: Calciamentum Christi, quid est
corrigia (in red ink); calciamentum religio Christi et corrigia regula vel
lex Christi (in black ink). 35. BC: ipsum deest.

tres autem extollunt se nedum ultra Baptistam sed Dominum, cum presumunt calciamenta affectionem ultra nates statuere et sine fundacione legis Christi impli-
cantes eius ignoranciam vel negligenciam in toto noviter
5 stabilire. Religio autem eorum stat (ut plurimum) in vestibus et cordulis supra nates, et huiusmodi secte secundum vocem beati Jacobi est *vana religio*, cum tanquam *generacio adultera signa querens* consuit irrationabile cum iusto deterius quam sutores. Cum enim per-
10 sone religionum ipsas dignificant, et in arte sutorina constat fuisse sanctos martyres et confessores evidencius quam in novis sectis fratrum, evidens est quod iste secte novelle quantum ad ordinem quem fabricant non attingunt perfeccionem ordinis sutorum. Nam ars illa
15 habet fundacionem magis probabilem personas sui ordinis magis sanctas et rationabilitatem ac necessitatem per Deum antiquitus requisitas. Constat quidem quod primus sutor a Deo singulariter didicit artem suam, nec fuit tantus error in sua consuicione sicut est in fic-
20 cione secte huius novelle. Ipsi enim veritatem consuunt falsitati et ultra sutores presumunt quod non acceperunt a Domino; unde Matthei IX°, 14 dicitur, quod discipuli Johannis accesserunt ad Jesum dicentes: *Quare nos et pharisei ieiunamus frequenter, discipuli autem tui non*
25 *ieiunant? Et ait illis Jesus: Numquid possunt filii sponsi lugere quamdiu cum illis est sponsus? Venient autem dies, cum auferetur ab eis sponsus, et tunc ieiunabunt. Nemo autem inmittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus. Tollit enim plenitudinem eius a vestimento*
30 *et peior scissura fit. Neque mittunt vinum novum in utres veteres, alioquin rumpuntur utres, et vinum effunditur et utres pereunt. Sed vinum novum in utres novos mittunt et ambo conservantur.*

Ex processu evangelii patet pertinenter quomodo discipuli Johannis sine eius culpa pharisaice | contra Christi discipulos presumpserunt. Baptista enim nec hoc eos docuit
147^a nec novam religionem ascribere sibi voluit. Sed Andream

Friars innovate on Christ's ordinance

and are worse than cobblers.

Presumption of some of John's disciples;

2. A: affectio; B: ultra natos. 3, 4. BC: multiplicantes; B in marg.: Extollencia ficta ferculorum. 5. BC: Religio eorum ut. 6. A: modi deest. 8. B: consuit irrationale. 9. B in marg.: Dignitas sutorum super fratres. 14. A in marg.: Nota. 17. A: antiquius. 19. BC: consucione; 1b. A: est in suicione. 21. A: acciperunt. 22. A: discipuli et Johannes; B in marg.: Nota bene. 25. A: Notandum possunt. 30. A: uteres. 34. A: Ex quo. 35. A: pharisaica; BC: phariseica. 36. C: enim hoc.

7. Ep. Jacob. I, 26.

et alios eius discipulos misit ad Dominum ut ad magistrum suum superius instruendos (ut patet Matthei XI° et Joh. I^o). Sed Christus pertinetur respondit quod ipse est singulariter sponsus ecclesie, et ideo in novella desponsatione sui cum eius discipulis non debent contra legem⁵ sponsalium vivere sic penaliter vel lugere. Sed cum lectus ac penaltas sint necessarij ad beatitudinem adquirendam, cum sine illis non sit amplexus dextre sponsi summi, veniet tempus in quo sponsus Christus post mortem et ascensionem ascendit in celum; et tunc ultra¹⁰ vos et phariseos meritorie lugebunt et usque ad mortem pro meo nomine patientur. Et patet solutio questionis irrationabilis insciorum; nam discipuli Johannis defecerunt a laude ieiunii, primo quia iactarunt se de ieiunio contra doctrinam evangelij Matthei VI°, 16, cum¹⁵ debuerunt ipsum abscondere; secundo in hoc quod iunxerunt se phariseis quos magister eorum tam acute redarguit (ut patet Matthei 3°), et tercio quia arguebant Christum ex defectu doctrine discipulorum suorum quos imprudenter accusarunt, cum tamen audierunt Johannem²⁰ magistrum eorum attestantem quod *Jesus tollit peccata mundi* (Johannis I^o, 29) et undique magnificantem Jesum ultra ipsum (ut patet Matthei III°). Ideo ait illis Jesus, cum corporale ieiunium non habet rationem boni nisi de quanto disponit ad ieiunium spirituale quod est ab-²⁵stinencia a viciis (et illud direccius fecit presencia Christi sponsi ecclesie quam ieiunium corporale), patet quod discipuli Christi efficacius ieiunarunt retracti a viciis in occupatione cum Christo quam discipuli Johannis. Et ideo discipulos melioris magistri oportet ieiunare³⁰ apriori ieiunio. Nam corporale ieiunium improbatur Isaie LVIII°, dum deficit secundum ieiunium quod est abstinencia a peccatis, cum occupatione virtuosa taliter ieiunantis, et sic ieiunium simpliciter perfectum erit post mortem et completum in beatitudine; sponsa enim iu-³⁵venis dum laborat in necessariis domus sponsi non debet a cibis corporalibus nisi cum prudencia continere, et consequenter quantum ad tradiciones pharisaicas vel

in boasting of
their fasts,

in uniting them-
selves to the
Pharisees and
in accusing
Christ's
disciples.

The true fasting
is abstinence
from vice.

Fasting must
not be allowed
to interfere
with the service
of Christ.

1. B: ad Deum; A: ad magnum. 3. A: quod iste; B: est deest.
4. A: desponsatione. 6. A: sic deest. 9. A: sponsus deest. 13. B:
irracionalis. 14. A in marg.: De ieiunio; B in marg.: In quibus dis-
cipuli Johannis exarserunt. A in marg.: 1; BC: quia deest. 16. A
in marg.: 2. 18. A in marg.: 3. 22. A: mundi et ideo primo
et undique; C: magistrificatem. 23. A: Matthei XI. 24. BC:
cum deest. 28. C: ieiunant. 31. A: a peccatoe ieiunio; B: a pociori.
32. A: Isaie LVI; dum deest. 35. A: complete. 38. A: quantum
deest.

cerimonias legis veteris non decet Christum vel Bapti-
 stam novas antiquis adiungere, quod Christus docet
 efficaciter in exemplo duplici quoad intellectum et affec-
 tum. Sicut enim in panno veteri non insuitur pannus
 5 novus, ne eius pulcritudo tollatur et maior ruptura ex
 fragilitate panni veteris efficiatur, sic ad ceremonias an-
 tiquas veteris legis vel traditiones corruptas et pharisaicas
 non decet Christum putando consuere legem suam, cum
 exhinc legem suam inficeret vel rupturam maiorem ex
 10 monstruositate faceret. Et sic quantum ad rationem et
 intellectum oportet legis nove ceremonias per se stare,
 et quantum ad affectum vel devocionem christianorum
 quam vinum novum signat, patet quod sicut in utres
 veteres non vinum novum prudenter imponitur, sic
 15 vinum devocionis spiritus sancti infusum Christi fide-
 libus non debet in antiquas ceremonias infundi sed se-
 cundum novos ritus et puros evangelicos adimpleri. Et
 ista est sententia apostoli ad Galatas de cessacione
 legalium. Sicut enim calciamentum est religio qua
 20 affectio servatur, sic tunica et utres sunt religio qua
 intellectio et affectio fidelium conservantur. Et patet
 quam turpiter et monstruose fratres consuunt vel pic-
 tant sua ficta mendacia ad religionem quam Christus
 instituit et voluit ut pannum novum perpetuum per se
 25 sufficientem et simplicem esse fortem. Et ista conside-
 racio Christi daret per se fidem fidelibus, ne paciantur
 fingi in ipsis sectas novellas, quia indubie totum aggre-
 gatam ex ipsis inficitur et christiana religio deturpatur.

Christ's new
 law required its
 own ceremo-
 nies.

SERMO IX.

30 *Venit Jesus a Galilea in Jordanem ad Johannem.*
 Matthei III°, 13.

In hoc evangelio replicatur sententia dicta proximo
 sermone de solempnisacione altera huius festi. Venit
 autem Jesus ut approbaret Johannis predicacionem,
 35 ut tactu sue mundissime carnis tribueret aque vim

Christ came
 I. to approve
 John's
 preaching,
 II. to sanctify
 water for bap-
 tism.

2. A: decet. 3. A: quo intellectum. 5. A: ut eius. 6. B
 in marg.: Nemo immittit commissuram quomodo intelligitur. 7. BC:
 et deest; A: phariseicas. 8. B: non consuere. 9. A: interficeret ut.
 10. B: monstruositate. 13. B: quam deest; C: que; ib. A: sicut deest.
 15, 16. A: sic in ceremonias veteres; B in marg.: Vinum novum in utres
 veteres fundi quid est. 15. A: Christi deest. 22. BC: quod turpiter;
 ib. A: fines consuunt vel putant. 25. A: vel simplicem. 26. A: per
 se deest. 27. A: in ipsas. 27, 28. A: agricultum. 28. B: detur-
 patur etc. 30. C: ad Johannem deest. 35. A: tribuerit.

29. Cf. Wyclif's Sermons I, l. c. pag. 80-83.

III. That the
people might
hear the witness
of the Spirit.

Christ came to
his inferior as
an example to
pretates.

Christ's baptism
was for the
benefit of the
Church, not for
his own.

regenerativam, et tercio ut populus audiret testimonium
spiritus sancti de Johanne. Venit (inquam) ad notandam
distanciam, quia a Galilea in qua natus est in utero in
Jordanem, ubi erat Johannes baptizans propter habun-
danciam aque. Et in hoc confundebat mundi superbiam⁵
qua superior appetit ut inferior obedierit a distanciori |
loco etiam laboriosus sibi adveniat et odit hoc facere¹⁴⁷
in semet ipso, ut patet de papa et cardinalibus et ex-
cusabilibus in mundi potentibus; et concordat interpretacio
nominum, cum a gradu transmigracionis qua Christus¹⁰
in virtute semper profecerat venit ad rivum iudicii, in
quo oportuit Christum (ut dicit apostolus) propterea
exaltari.

Finis autem baptizacionis Domini non fuit, ut ipse
spiritualiter a Johanne in persona propria baptizaretur,¹⁵
sed ut ecclesia sua virtute sue humilitatis et meriti
baptizaretur. Ideo cum duplex sit baptismus, scilicet cor-
poralis qui fit per aquam communiter, et spiritualis qui
fit per gratiam trinitatis, verum implicat Johannes quod
ipse debet a Christo baptizari spiritualiter, ut patet de
sanctificatione sua in utero, et cum hoc sine repug-
nantia Christus venit ad ipsum, ut baptizaretur bapti-
zacione equivoca propter causas superius assignatas,
ideo Christus prior Johannis signanter mandat ut vir-
tute obediencie hoc nunc sentenciat. Et causa subditur,²⁵
quia sic decet dominum et servum implere omnem
iusticiam. Cum enim iusticia in sua generalitate sit
virtus, qua quis iuste vivit, et hoc competit virtuti cui-
libet, patet quod quilibet virtus sit iusticia, ut dicunt
philosophi. Cum ergo tam Christus quam prece suos³⁰
debuit altrinsecus esse sic humilis, patet quod eorum
humilitas sit vera iusticia, quia inclinat eos facere sicut
debent. Nec fuit ille gradus humilitatis repertus in toto
humano genere ante ipsos, cum nemo alius a Christo
potuit ipsum attingere. Ideo signanter dicit Jesus quod³⁵
sic decet eos implere summum gradum latitudinis iusticie,
quia aliter toti humano generi defuisset, unde dicitur
communiter quod tres sunt gradus humilitatis. Primus

3. A: est natus. 5. BC: et deest. 6. B in marg.: Quomodo
superior humiliter visitat inferiorem. 8. A: met deest. 9. A: in
deest. 10. B: quam; C: quo. 11. A: in deest. BC: profecerat.
15. A: baptizetur; B in marg.: Finis baptizacionis domini quis fuit.
17. AB in marg.: Baptismus duplex; B: scilicet corporalis et spiritualis;
ib. A: videlicet. 18. A: que fit; ib. A: spiritualiter. 22. A: bap-
tizetur. 25. BC: sinat. 26. BC: sic deest. 29. A: quilibet
virtus; B in marg.: Iusticia quid est; ib. A: sit sic. B in marg.: Vera
iusticia est quilibet virtus. 37. BC: qui aliter; ib. BC: toto. A in marg.:
Triplex gradus humilitatis. 38. B in marg.: Gradus humilitatis sunt tres.

et infimus, cum minor obedit maiori; secundus et medius quo par obedit pari, sed tercius et summus quo maior obedit minori. Cum ergo in toto humano genere non poterit esse maior Jesu nostro, patet quod non poterit esse maior obediencia, quam illa qua ipse obedit taliter servo suo, nec fuisset maior obediencia, supposito quod Christus servo minori Johanne obedisset, quod non fuisset decens vel iustum et per consequens sub nullo gradu humilitatis quod contrarie foret factum. Quamvis enim Christus secundum divinitatem obedit cuilibet homini (ut patet Josue X, 14) et humanitus obedit suis parentibus et multis aliis, si non omni, tamen alius fuit gradus obediencie quo obedit Baptiste qui fuit singulariter servus suus. Et sic complendo hunc gradum obediencie implevit omnem iusticiam. Nam latitudo iusticie usque ad illam horam fuit colobon, et sic Baptista illustratus a flamine baptizando Christum permisit eum obedire taliter et dimisit. Baptizatus autem Jesus confestim ascendit de aqua, ubi notatur ad sensum moralem quomodo instar Christi ecclesia debet instantius operari. Ipse enim pro nullo instanti ociatus est, sed continue secundum gradum merendi velocissimum ad terminum sue semite est progressus. Ideo signanter dicitur quod *confestim ascendit*. Et ab ipso didicit sponsa ecclesia, non colum sed *fusum digitis suis apprehendere*, ut dicitur Prov. XXXI°. Ad sensum autem anagogicum notatur quomodo Christus completa aqua tribulacionis in via et post confirmacionem apostolorum de resurrectione confestim ascendit in patriam, et sic omnia membra sua facere debent conformiter. *Et ecce aperti sunt celi*. Que apericio creditur fulguris apericio, ut contingit in chorscacione, hiatu vel bothyno et significat celestem gloriam aperiri in Christum credentibus. *Et vidit Johannes in premium meriti precedentes tanquam arras beatitudinis spiritum Dei descendentem sicut columbam* (ut exponitur sermone proximo precedenti). Nec trahi debent tales modi loquendi de mocione Dei in consequenciam, nisi de quanto elicitur ex scriptura. Et

Three grades of
humility.

Jesus went up
straightway to
set us an exam-
ple of energy.

1. A in marg.: 1, 2. 2. A in marg.: 3. 4. A: nostro deest.
4, 5. A: posset. 5. A: quam illa—obediencia deest. 7, 8, BC: quia non.
11. C: cuilibet deest. B in marg.: Obediencia Christi qualis fuit et quam
alta. 14, 15. A: habent gradum. 16. A: colobion. B in marg.: Quo-
modo discipuli Christi debent instanter operari. 26. B in marg.: Sen-
sus anagogicus evangelis. 30. A: faceret. 31. A: apericio; creditur—
apericio deest. 32. Codd.: bothyni. 33. A: aperui. 36. A: pro-
ximo deest. 36, 37. A: ut trahi. 38. BC: de scriptura.

sic tota trinitas aliquo modo sanctis apparuit: Christus ypostatice in carne que Deus est, per columbam que pure creatura est notatur spiritus sanctus propter analogiam proprietatum sancti spiritus et columbe, sed per vocem sine specificato corpore intelligitur pater qui non potest mitti, cum non habet personam que potest ipso esse vel prior origine.

W Christ's
baptism could
purify water.

Circa hunc textum quidam dubitant quomodo ex tactu carnis Christi et aque Jordanis omnes aque ubique terrarum capiunt vim regenerandi, tum quia aque plurime nimis distant, ut taliter alterentur, tum quia aque mixte, ut aque marine, non sunt deposite recipere hanc vim tam spiritualis qualitatatis, sicut nec natura quevis corporea, tum tercio quia ista vis regenerandi maneret | in quacunque aqua perpetuo et superflueret aquam aliquam postmodum consecrare. In ista materia supponendum est hoc verbum *fieri* non rudi philosopho qui non concipit alterationem vel qualitatem nisi sensibilem, qualis consequitur elementa et mixta. Sed dirigatur sermo fidelibus qui credunt quod in quantum aqua quantumcunque distans vel Jordani discontinua est Deo. accepcior virtute tactus carnis Domini, eo ipso est supernaturaliter alterata, non quod illa qualitas que est aque spiritualis bonitas sit res que poterit per se esse, quia ista ruditas de quiditate accidencium confundit tam simplices quam subtiles.

Fol.
148^a

Ad primum dicitur quod non obest alteranti infinite potencie cuicunque aque voluerit quantumcunque distanti vim talem tribuere.

Ad secundum dicitur quod ambiguum est singulis vel multis theologis que aque et quomodo et quantum mixte recipiant hanc virtutem, sicut dubium est eis quam baptismationem Deus per aquas huiusmodi acceptaret; nec obest quod aquam distancioem sic alteret, cum hoc quod aquam propinquiorem non sic moveat. Ideo cum de talibus particularibus non sit fides, satis est quod de maximis fidei quas scriptura exprimit et de factis evidentibus experimento doctis generetur in populo suspicio

3. A: est deest; 3, 4. BC: anoloiām. 5, 6. A: qui potest. 8. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio; A: Circam. 10. AB in marg.: 1. 12. AB in marg.: 2. 14. AB in marg.: 3; ib. A: via regenerandi. 15. B: perpetue. 16. A in marg.: Responsio. 22. B: adeo sive a Deo. 23. A: supernaturalitas. 24. A: eque. 27. A in marg.: 1; B: ad primum; ib. B: infinitate. 28. Codd.: cuiuscunque; A: aque volue ut. 30. A in marg.: Ad secundum. 31. C: theologis; B: quomodo in quantum. 33. A: modi deest. 34. A: alterat. 35. B: hoc per. 38. A: doctis doctis; ib. BC: populis.

probabilis sine hoc quod musitet de opposito; et in multis proponendis responderi debet catholice nec concedendo nec negando nec dubitando sed probabiliter supponendo.

Ad tercium dicitur negando consequenciam, quia hec
5 vis regenerandi more luminis dependet a volucione divina et non enitet nobis ex fide vel ratione, quod Deus perpetuo vult aquam talem quantumlibet continue esse sanctam. Nec est sanctificacio cuiusunque aque per baptismacionem Christi tam efficax quin probabiliter sine repetitione sanctificacionis liceat noviter super aliam aquam
10 immo eandem virtutem sanctificacionis Domini invocare; per hoc enim melius aque a probabili nobis contingeret et non deterius, et sic diceret aliquis quod panem consecratum liceret iterum consecrare vel (ut placet aliquibus)
15 posito homine in ambiguo de consecracione priori, non debet iterum nisi condicionaliter consecrare. Et talis condicio cuiusunque operis nostri debet intelligi secundum sentenciam beati Jacobi. Non debemus aliquid asserere nos facturos simpliciter quantumcunque fuerit in potestate nostra nisi subintelligendo, si *Deus voluerit*.

Unde multi solícite musitant circa ista peripsemata
fidei et permittunt se et alios fidem ecclesie necessariam ignorare, ut multi et magni musitant, et alii ut fidem asserunt de quocunque qui non fuerit baptizatus
25 flumine secundum formam ecclesie, que secundum diversitatem regionum et humane volucionis quantumlibet variatur, quod eo ipso dampnatur. Cum enim sit triplex baptismus scilicet fluminis, sanguinis et flaminis, videtur quod stat hominem salvare, licet non fuerit flumine baptizatus. Et dictum Christi Joh. III, 3: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei*, intelligitur de baptismo flaminis facto virtute aque que effluit de latere salvatoris. Sed quia in ambiguis pars securior est tenenda, videtur michi se-
35 curius quod quilibet christianus habens opportunitatem, ut a suo proximo baptizetur debet celeriter baptizari.

Excessive care about ceremonies and rites.

1. A: ita in. 3. A: probaliter. 4. A in marg.: 3; B in marg.: Ad 3. 5. B: voluntate. 6. A: emendet nobis. 7. A: aquam quamlibet. 12. A: pro hoc. A: a deest. 14. A: licet totum. A: aliquis. 15. C: in deest. 17. BC: operis deest; A: intelligi sicut secundum. 19. BC: nosse facturos; A: simpliciter — nisi deest. 20. C: solliciti. 24. C: asseruerunt. 26. BC: religionum. 28. A in marg.: Baptismus triplex; B in marg.: Baptismus triplex fluminis, fluminis et sanguinis. 1b. BC: et videtur. 34, 35. A: securius deest; BC: quod deest.

20. Ep. Jacobi IV, 15: *ut dicatis: Si Dominus voluerit*. 29. Cf. Trialogum, pag. 285.

Et dubia eventus de aliis relinquo posteris declaranda, sicut concordanciam et sanctorum testimonia in hac parte.

Various rules
of private
orders.

Sed dubitatur, cum adeo innovantur et variantur baptismi ecclesie, quare non licet sic in privatis ordini-⁵ bus variare. In declaracione huius dubii ille qui cognosceret quiditatem privati ordinis haberet maiorem partem eius in principio expeditam. Ponit autem quidam doctor de ordine fratrum Minorum qui pompat grandia de se ipso quod privata religio est descriptive¹⁰ cultus unius Dei in hiis que sunt de necessitate salutis cum operibus supererogacionis, scilicet paupertatis, castitatis et obediencie, modificatis secundum legem papalem conformiter ad scripturam. Sed querendum videtur ab ipso, cum dictum genus cultus Dei (ut Augustinus loqui-¹⁵ tur in De Vera Religione) non sit terminus per se notus, utrum sit solum in anima vel solum extra animam sive mixtim. Si primum detur ut probabilius, constat quod ad religionem privatam non requiruntur opera supererogacionis predicta, cum actus tales quicunque²⁰ intrinsece possunt esse in anima sine talibus supererogacionis operibus supradictis. Sed quid magis confunderet privatos ordines, cum quilibet obedienciaris vere diceret | suo preposito exigenti obedienciam in actu ex-^{Fol. 148^b} trinseco quod hoc non sequitur ex regula? Ideo non teneor hoc preceptum virtute obediencie adimplere et nimis difficile foret colligere partes regule, ex quibus sequitur subiectum debere sic facere. Sic etiam diceret quodcunque preceptum de neutris non esse de sua religione vel ordine, cum non sit cultus Dei in hiis que³⁰ sunt necessaria ad salutem, eo quod omnis homo salutem posset consequi sine illis et deficiente genere cuiuscunque religionis necesse est religionem illam deficere. Et si dicatur quod opus preceptum sit necessarium ad salutem, quia necessarium huic obedienciaris, patet quod³⁵ per idem omne opus supererogacionis in predestinato

4. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio; ib. A: Deo.
6. A in marg.: Responsio. 8, 9. A: quidem doctor. 10. A: descriptive. 13. A: et deest. BC: legem specialem. 14. A in marg.: Quid est privata religio. Obieccio; B in marg.: Religio privata quid est descriptive. 16. A in marg.: A 1; B in marg.: Contra descriptionem religionis private argumentum infra continue. 20. A: supererogacionis. 21. A: intrinsece. 22. A: confundunt. 25. A: hoc deest. A: Ideo non cene oportet. 28. C: Et sic. 34. C: est deest. 35. A: obedienciaris patet quod idem.

sit necessarium ad salutem, quia necessarium ex
suppositione huic predestinato ad privatum ordinem
taliter obligato. Et in hoc instant logici quod nulla
opera sunt de necessitate salutis, vel aliter quodlibet
5 opus extrinsecum a preposito rite mandatum debet esse
de necessitate salutis, quia de necessitate ex suppositione.
Si secunda pars divisionis detur, quod opera religionum
sunt solum extra animam, tunc cessantibus illis operibus
cessaret religio; quod cum suis sequentibus foret isti vie
10 nimis magna confusio. Si tertia pars detur, scilicet quod
opera religionum sunt mixtim in anima et mixtim extra
animam, patet de natura accidencium quod non pos-
sunt esse taliter subiective. Et solum de tali acciden-
cium existencia foret sermo.

15 Item, videtur quod quelibet singularis religio sit religio
privati ordinis, quia omnes partes religionis private cui-
cunque tali singulari religioni conveniunt, et per conse-
quens, quelibet religio est privata et quelibet quelibet. Nec
valet fingere quod nulla religio, nullus cultus Dei, nullum
20 opus religiosi vel eius operatio distinguitur a subiecto;
quia sic cum omnes homines conveniunt in specie
specialissima, omnis religio foret eiusdem speciei
specialissime. Et sic de aliis sequentibus que ista via
rationabiliter abhorret.

25 Similiter, ista responsio non consistit in grossa meta-
phistica, sed in rudi grammatica qua infideles non
distinguunt quantitatem a subiecto; tunc enim (ut dicit
Augustinus V^o de Trinitate) quilibet talium infidelium
foret Deus?

30 Similiter, maior pars descriptionis date foret superflua,
cum omnis talis cultus Dei foret opus supererogacionis
et econtra; paupertas, eciam castitas et obediencia
forent omnino indistincta, et sic talis prepositus non
haberet viam ad convincendum suum subditum qui
35 tenuerit viam suam. Cum ergo quilibet de christiano
ordine facit multa que non sunt sibi necessaria ad
salutem et secundum legem papalem conformiter ad
scripturam, patet quod quilibet salvandus observat
individuum privati ordinis et sic privatum ordinem;

Every religion
is private.

4. Aug. Opp. tom. VIII. 834; A: quod in. 6. A: que necessitate
7. A in marg.: 2. A: Sed secunda. 10. A: Sed tertia; in marg.: 3;
BC: scilicet deest. 15. B in marg.: 2. A: quilibet. 16. A in
marg.: B. a. 18. A: quilibet. 19. B: quod quod; lb. A: cultus deest.
23. BC: et ceteris. 24. A: abhorreret. 25. A in marg.: b. A: con-
sistit non. 26. A: quia infideles. 28. A: quibus talium. 31. A in
marg.: C; B in marg.: Ad idem. 32. C: paupertas — indistincta deest.
33. A: deindistincta. 35. BC: tenuit. 37. BC: legem specialem.

et per consequens ordo quilibet foret talis. Nam dato quod Petrus predestinatus faciat solum necessaria ad salutem et necessitas et suppositione tollitur, cum aliter omnia que evenirent necessario evenirent, patet quod Deus non posset salvare hunc Petrum in casu 5 quo ab aliquo gradu vite sue deticeret quantumcunque meritorie dispariter viveret. Quod repugnat Dei omnipotentia. Item patet quolibet salvandum necessario multa facere, scilicet quibus posset salvus fieri. Et patet quod habet legem specialem diligentem ipsum con- 10 siderare ad scripturam, quia cum sint gradus in communitatis legum non aliter salveretur.

probat
a scriptura
Scripturae

Item, cum quilibet privatus ordo observat multa 15 differentia a scriptura, videtur quod quilibet privatus ordo non sit ordo sed horum inter scripture contrarius. Assumptum patet de Mendicantibus quorum ordines obligantur generaliter mendicare, sed hoc est scripture contrarium (ut patet ex dictis alibi). Unde in vita beati Clementis legitur quod singularum regionum inopes nomi- 20 natim habebat scriptos et etiam christianos quos baptizaverat publice mendicitati non sinebat subiacere; mediocres autem ac divites admonerat ne paterentur baptizatus pauperes a Judeis et gentilibus stipem publicam postulare. Et pater quod, sicut seculares domini adversantur ordinationi Christi in paupertate 25 apostolorum et episcoporum vicem suam gerentium, sic et pape nostri adversantur ordinationi pape Clementis. Ipse enim non sinebat propter errorem in specie christianos pauperes publice ab homine mendicare; nostri autem pape nedum permittunt sed auctori 30 tant sectas divites a pauperioribus mendicare. Et revera tanta est ratio hodie hauriendi hanc rapinam luporum rapacium, specialiter cum in expensis extraordinariis

ita
scriptura in
gine

3. A: taliter cum. 4. A: evenient necessario evenient. 7. A: Quos repugnant. 15. A in marg.: BC in marg.: Contra idem. De ordinatione Mendicantium ferculorum. 16. C: Ad sensum patet. 17. B: obligant. 18. A in marg.: De mendicatione; B in marg.: De vita beati Clementis. 20. In codd. A hic locus sic habetur: quod et sciam christianos quos baptizaverat publice mendicitati non sinebat subiacere. Singularum regionum inopes nominatim habebant scriptos... Codd.: habebant. 21. BC: non quod. 22. A: autem deest. 31. C: pauperibus. 32. C: hodie deest; horrendi in codd.

25 Cf. Clementina, Epit. prior cap. CII ed. Dressel pag. 103: καὶ μέγιστα δυνεὶς περιστρεφὲς ἡδὲ τῷ πλοῦτι καὶ πρὸς τὸ διδόναι δυνατὸς ἔχοντες μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τῷ ἁγίῳ καθαρθέντας περιστρεφὲς δημοσίᾳ παρὰ τῶν Ἰουδαίων τρεφόμενους δι' ἀπορίαν. . . Cf. Pars IV. Serm. XIV.

ut edificacionibus, pascionibus et ornamentis aliis super-
fluis habent pecuniam habundanter, et simplices vulgares
tantum ut olim sunt pauperes; ymmo cum fides Scrip-
ture mendicitatem talem abhorret et in exemplis pro-
hibet, patet quod hec mendicatio sapit heresim mani-
festam. Apostolus enim qui fuit | omnibus fratribus
undiquaque dignior manibus laboravit (ut patet Act II°
et sepe alibi). Et tercio patet quod talis mendicatio
est contra statum innocencie et legem nature. In statu
quidem innocencie cuicumque sine discrasia cuncta forent
communia, cum cuilibet innocenti liceret sine repug-
nantia tam vescibilibus quam quomodocunque usibilibus
satis uti. Nec aliquis innocens caperet ad indigenciam
suam quidquam ab aliquo alio, sed omnia necessaria
caperet immediate a Deo et foret cuicumque fratri suo
in virtuoso solacio. Hec autem mendicatio est omnino
statui innocencie et nature isti contraria, cum ultra
necessitatem subtrahit ab egencioribus sine equivalencia
recompense. Et patet quod secte mendicantes nedum
contrariantur huic legi triplici supradicte sed iniuri-
antur cecis pauperibus, claudis atque debilibus, qui nec-
essitantur secundum legem Domini a suis fratribus
mendicare. Nam ipsis pauperibus debentur omnia que
fratres validi sic mendicant et sic licet clamosa mendi-
cacio sapit culpam, vel in ipsis mendicantibus vel in
divitibus qui ipsos relevare debeant vel utrimque, tamen
mendicatio secte valide in corporali potencia est magis
dampnabilis, ymmo exsuperat rapinam prelatorum
piratarum et predonum, cum ex iniquitate duplici spo-
liant plus egenos. Nec viciantur solum persone sectarum
hac macula sed omne genus hominum quod eis con-
senserit, ut scolastici et prelati qui debent istud crimen
cognoscere reticendo, et populus ac domini seculares
stulte fomentum facinoris eis dando. Et si dicatur
quod in fratrum ordinibus, ut in fratribus Minoribus,
assistente copia temporalium aliunde validorum men-

Their begging
injures those
who are more
needy,

and is the worst
kind of robbery.

2. A: hanc pecuniam habundantur. 3. A: tantum ut obsunt.
5. A in marg.: 1. 5, 6. A: manifestam deest. 8. A: ratio patet.
9. A in marg.: 2. 10. A sine deest; B in marg.: Status innocencie
conversacio. 11. A: quilibet. 12. A: usibilibus; BC: usibus.
14. BC: aliquo deest. 16. A: Hec eciam; A in marg.: 3. 17. A:
innocencie deest. 18. A: negocioribus. 19. C: recompensa. 23. A:
dentur. 23, 24. A: que fines. 26. A: debeant deest; BC: cum mendi-
cacio. 28. A: exsupera. 29. A: piratorum; BC: piratarum deest.
A: ex deest. 30. A: sectarum deest. 32. B: crimen deest.
33. A: recitendo. 34. A: stulte fomentum stulte . . . danda.

dicacio prohibetur, revera eorum sumptuosa et superflua edificacio et notoria fratrum suorum in extraordinariis expensis consumpcio cum mendicacione sua patente ad oculum ipsos dampnat. Cum enim debent habere striccius quam vulgares omnia in communi et ex valetudine corporis sufficerent cum laboricio sibi et naturaliter impotentibus, patet quod pro se et talibus fratribus corporaliter laborarent et omnino expensas superfluas ac possessiones avare servatas dimitterent, ut libros, calices ac basilicarum lapides cum aliis bonis pauperum potius venderent, antequam a fratribus suis tantum egentibus taliter mendicarent. Et patet quam intricabiliter mendicatur ista descriptio de religione privata et specialiter quomodo scripture sacre secundum se totam est consona, ut patet noscenti harum religionum observancias singillatim.

Their buildings shew that they beg more than mere necessities.

SERMO X.

Cum factus est Jesus annorum duodecim. Luce II°, 42. Constat quod Lucas ex informacione Pauli et beate virginis notat expressius que Christus fecit in annis puerilibus; cum, inquit, factus esset annorum duodecim, ibat in Pascha ad Jerusalem cum suis parentibus. Nam omnes Judei masculi debebant visitare Jerusalem in tribus festis (ut patet Exodi XXIII, 17), sed cum remotis a Jerusalem, ut Galileis, dispensatum est cum visitacione unica die Pasche. Jesus autem ex ordinacione eterna remansit in Jerusalem post tempus solemnitatis ad doctrinandum exemplariter sue ecclesie et specialiter viris apostolicis, ut episcopis et prelati, quomodo post cultum Deo proprium zelum et occupationem principaliter habere debeant circa spirituale regimen ecclesie in suis doctoribus; sic enim ascendens Jerusalem super iumenta ut dominus (ut notatur Matth. XXI) statim ingressus est templum et expurgavit crimina que ex sacerdotum avaricia orta fuerant secundum potentiam corporalem. Et ita incepit iste magister optimus

Luke gives most details as to Christ's youth.

1. A: revere.	4. A: debet.	7. A: per se.	14. A: scripture facie.
15. A: patet notanti; B: patet nominatim.	21. Codd.: inquam.	23. A: Judei in ascum;	16. C: sigillatim;
B: singillatim etc.	28. C: doctrinam.	31. A: habere deest.	
1b. BC: Jerusalem deest.	36. A: incipit.		
32. A Sicut ascendens.			

- statim, cum erat annorum duodecim. Sed quia viri
 ibant seorsum per se et mulieres per se tam eundo
 quam redeundo in tali devota peregrinatione et pueris
 licuit indifferenter ire in utrolibet comitatu, ideo
 5 credidit pater ipsum fuisse cum matre et ipsa putavit
 eum fuisse cum patre. Nam tam in peregrinationibus
 quam in dacione legis precipiebatur ab amplexibus
 abstinere (ut patet Exod. XIX). Parentes autem Christi
 dantes exemplum aliis, tam eundo versus Jerusalem
 10 quam prima die sui reditus, istam regulam observa-
 runt. Sed primo die reditus vel crastino percipientes
 Jesum deesse redierant, primum *requerentes inter*
cognatos et notos utriusque sexus, ignorantes quod
 remansit in Jerusalem pro suis doctoribus instruendis.
 15 Sed post triduum invenerunt eum in templo, non in
 theatro vel foro ludentem sed in loco sancto oracioni et
 doctrine deputato *in medio doctorum audientem et inter-*
 Fol. 148^r *rogantem eos,* | ut iudex tam iuvenis ordinate ipsos
 instrueret et ecclesiam suam sequentem esse purgandam
 20 primitus a templo et sacerdotum erroribus doceret.
Stupebant autem omnes qui eum audierant super pruden-
cia et responsis suis. Nam ut prudens iudex secundum
 evangelium prius ipsos audierat et ubi defecerant
 interrogabat. Nec solum opposuit sed parate respondit
 25 in materia fidei, sicut Petrus ab eo didicit. Et patet
 regulariter in conversacione sua sequenti quod istum
 ordinem observabat. Et patet quam culpandi sunt
 doctores nostri qui nec prudenter audiunt nec inter-
 rogant nec respondent, sed confitentes suam ignaviam
 30 tanquam sacerdotes dampnantes Susannam per testes
 et iudices condemnant eciam Scripturam sacram. Et
 quesito ab illis quid in natura sua sit sacramentum
 altaris quod sensibilibus frangitur et tractatur, tanquam
 perfidi obmutescunt. Pater autem Joseph credens Christi
 35 divinitatem timuit ipsum arguere. Sed mater ex amore

Why Jesus
was not
missed.

His occupation.

Modern doc-
tors refuse to
say what the
host is.

2. A in marg. sup. fol. 148^r: Puer Jesus remansit in Jerusalem. Luce XI.
 Hic tria notantur: status humilium quem exaltavit inclinata divinitas,
 ibi *puer*; salus debilium quos vulneravit propria iniquitas, ibi *Jesus*;
 mendicis (?) domicilium quod decoravit hospitis nobilitas; ibi *remansit in*
Jerusalem. 6. A: fuisse deest; ib. A: tam in deest. 7. A: indica-
 cione. 10. quam; A: qui^{et} (sic). 12. A: puerum requirerentes. 15, 16. A:
 inteatur. 17. A: deputate. 18. B in marg.: Nota; A: ipsos ut Judei
 tam. 19. A: esse purgandam primitus deest. 20. A: erroribus inchoaret.
 23. B: eos; ib. A: defecerant. 28. C: imprudenter. 31. A: contempnat.

serventi qui nescit dominum sed familiaritatem urbane per modum questionis interrogat causam, non quare Christus sic eos vexavit sed quod ad bonum posset fieri, quare Christus suis parentibus ita fecit. Et ad ostendendum eorum affectionem anxiam contra regulas grammaticas reserat veritatem: *Ecce, inquit, pater tuus et ego dolentes querebamus te.* Plus enim secundum rationem ponderavit quod Joseph preponeret quam quod pronomen demonstrandi alienam personam concipiens antea nominaret.

Mary's love too strong for grammar.

Christ's playful reply.

Et Christus interrogacionem ac modum loquendi matris sue autenticam conformi facesia de nesciencia eorum interrogat. *Nesciebatis, inquit, quia in hiis que patris mei sunt oportet me esse plus et prius quam in aliquo ministerio creature.* Ad hoc enim venit in mundum ut testimonium prudenter ac luculenter perhibeat veritati. Sed preponere causam mundanam cause Dei et edificacioni ecclesie sapit blasphemiam; quod utinam ex factis et verbis Christi ecclesiastici et prelati cognoscerent; *et ipsi non tunc clare intellexerunt verborum Christi sententiam,* et hoc dici potest de effeminatis prelatibus cesareis, quia tunc non sic assisterent negotio seculari. Verumptamen Christus docuit quod deputati ad hoc ut iuvenes vel mundani debent intendere ministerio corporali et in hoc obedire parentibus, cum humiliter completo priori ministerio descendit cum suis parentibus quibus in itinere erat subditus et venit Nazareth. Mater autem eius conservabat omnia hec saltem ad litteram, et ex ministracione quam in corde suo prudenter ipsa contulit, cognovit sententiam et sic

We should not seek to know more of Christ's childhood than is told in the gospel.

Jesus usque ad triginta annos profecit sapientia, etate et gracia (ut notatur superius sermone quinto). Et credi oportet quod ab instanti sue conceptionis usque ad annos illos duodecim sic proficit, et iterum credi debet quod spiritus sanctus, ordinans hec scripta de Christi infancia ac puericia in evangelio suo exprimi et alia pretermitti, noluit ecclesiam suam cum talibus apocriphis quibus multi et magni attendunt nimis inaniter onerari.

1. BC: frequenti; A: que nescit divinum; ib. A: familiaritatem.
4. A: quare deest. 8. A: poderavit. 9. A: concupiens. 12. A: autenticas. 16. A: et luculenter perhibebat. 17. B in marg.: Causam mundanam cause Dei preponere blasphemiam est. 18. A: quod utinam — ecclesiastici deest. 19. B: ecclesiastici et deest. 21. BC: de deest. 22. AB: cesariis. 24. A: invenies. 25. in deest. 29. BC: ministracione; A: qua. 31. AC: usque deest. 32. BC: sermone II.
34. A: proficit et certum.

Sufficeret enim hec doctrina de Christi puericia totam ecclesiam illustrare, regere et purgare.

Circa hoc evangelium dubitatur utrum secundum legem evangelii maior debet obedire minori, et videtur multis mundi sapientibus tam civilistis quam canonistis cum suis auctoribus quod sit repugnancia in adiecto, quia (ut ipsi concipiunt) de tanto quis debet esse inobediencior quanto maior; et ad hoc videntur sonare omnes privati ordines et pape diffinicio, I^o Decretalium, de Maioritate et Obediencia, capitulo *Solite*. Contra quos contendunt fideles theologi per hoc quod Christus fuit obediens Baptiste (ut patet sermone proximo), tota Trinitas est obediens creature (ut patet Josue X^o, 14), et Christus fuit subditus suis parentibus (ut patet hic Luc. II). Et certum est quod sicut *inter natos mulierum non surrexit maior Johanne Baptista*, sic Christus fuit infinitum maior quam Joseph vel Maria. Cum ergo Christus nichil fecit nisi ut debuit, patet quod maior debet esse minori subditus sive obediens. Quidquid enim fons religionis docuerit ut principium est tenendum. In ista materia videtur mihi sustinendum ut fides, (ut faciunt fideles theologi), quod maior obedire debet minori; et hoc sentenciant subtiliores, dicentes quod Deus concurret in omni genere cause de quanto perfectionem sapuerit. Et sic Deus sicut est summe bonus, de tanto est summe obediens. Ipse enim est obiectum cuilibet creature indigenciam suam audiens atque implens et apud illos qui non obaudiunt grammaticorum et scripture sentenciam; ista est obediencia maioris ad minorem. Christus autem sicut est nature duplicis, sic fuit dupliciter summe obediens. Audivit enim christianorum egenciam et supplevit, subdicio vero videtur supra obedienciam sonare in ministerium subditorum, et sic Christus (ut dicit evangelium) *erat subditus suis parentibus*; nec dubium quin secundum multiplicem rationem obediens. Et illum gradum obediencie mandat

Doubt whether the greater ought to obey the less.

The faithful say he should, following Christ's example.

How God is obedient.

2. BC: purgare etc. 3. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio.
5. A: modum sapientibus. 7. A: ut quando. 8. A: etiam ad hoc.
10. B in marg.: Nota de obediencia. 11. A in marg.: 1. 12. A in
marg.: 2.
13. A in marg.: 3; B in marg.: Obediencia maiorum ad
minores ubi exemplatur. 18. B: nisi deest. 20. A in marg.:
Responsio. 22. BC: theologici. 23. B in marg.: Notandum; ib. A:
dicentes deest. 24. C: genere esse. 26. Codd.: obiectum; subiectum?
29. B: istam. 31. A: audivit, audivit.

Obedience befits
God, but not
subjection.

Greatness a
reason for
obedience.

apostolus servis, quando precipit quod *sint subditi suis dominis*; illam etiam subiectionem mandat Petrus cunctis fidelibus, quando precipit in nomine Veritatis quod *sint subiecti omni humane creature propter Deum*. Nam obediencia est generalior quam subdicio sive subieccio, cum ipsa Deo conveniat et non relique, eo quod inferioritatem vel imperfeccionem sapiunt non peccatum. Christus enim non habuit proprietatem peccati sed quia egenus fuit procreatus et nutritus a suis parentibus, ideo subtiliter dicitur quod *erat eis subditus*, quia aliter foret legi rationis contrarius capiens relevacionem et iuvamen ab ipsis non secundum illam naturam relevatam eis retribuens; quod tamen posset faciliter sine dissonancia Deo patri. Sicut enim non repugnavit maioriati sue quod succinctus lintheo lavit pedes apostolorum etiam Scariothis, sic non repugnat sed consonat quod sit obediens et subditus suis parentibus et singulis membris suis. Et sic ponitur pro maxima ut porismati isti infideli contraria quod de quanto quis est maior de tanto debet esse obediencior. Et cum inobediencia secundum totum genus suum sapit peccatum, patet quod nemo quantumcunque magnus fuerit debet esse inobediens alicui; sicut enim lapis et quodcunque irrationabile non est multum, sic nemo nec aliquid debet inobediens; cum obediencia sonat perfeccionem maximam et inobediencia generaliter aufugi debeat ut venenum; et sic papa ut est *servus servorum Dei* (sicut dicit), ita debet esse cunctis fidelibus obediens. Nec fictam mundanam obedienciam ab aliquo debet capere sed ipsam et mundanum honorem (ut fecit Christus) aufugere; et ista est sapientis Salomonis sententia Eccl. III°, 20: *Quanto maior es, humilia te in omnibus*, et Christus filius suus dicit conformiter Luc. XIV°, 11: *Omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur*. Nec sunt descripciones canonistarum sive civilistarum isti sentencie contrarie audiende. Nemo

1. B: apostolis suis. 2. BC: etiam deest. 3. A: cunctis fidelibus deest; B in marg.: Discipuli Christi subici debent dominis temporalibus. 4. B: vel subieccio. 5. A: fuerit. 6. A: quod aliter; ib. A: dictamini rationis. 7. A: solum illam. 8. A: repungnat. 9. A: porismati; ib. A in marg.: Regula generalis; B in marg.: Quam preciosa est obediencia sancta et licita. 10. C: iniustum, sic. 11. debet; sc.: esse. 12. Codd.: domini sicut. 13. A: ipsam mundanum. 14. A: sapientis. 15. Codd.: Prov. III.

1. I. Petri II, 18. 4. I. Petri II, 13.

enim fundat fidem suam sive sententiam super fictas
fabulas, que preter quam super patrem mendacii non
fundantur, et ista sententia destrueret ritus privati or-
dinis, obedienciam quam papa et prelati vendicant et
5 diminueret obediencias gentiles culpabiles secularium
dominorum. Et sic revivisceret Christi religio quam
ipse docuit tam opere quam sermone. Ad tantum enim
commiscetur cum pugillo religionis Christi ista gentilitas
quod vix apparet eciam fidelibus, quomodo superior
10 suo subdito debeat obedire. Quia iuxta regulam Christi
superior debet ad spiritualem profectum cuiuscunque
subditi sui attendere et mundanos honores et secularem
obedienciam non pensare. Sed preter dubium istud sco-
lasticum notari posset sensus moralis dulcior, quomodo
15 pater putativus Jesu tanquam alter Joseph (qui inter-
pretatur apposicio) et mater eius tanquam fidelis ipsum
in mente nutriendum secundum traditiones ceremoniarum
ex stulticia perdunt Jesum. Nam creditur quod prelati
cesarei supra ordinationem Christi membris suis appo-
20 siti sunt ut Joseph patres domini. Creditur eciam quod
inferiores prelati qui sunt superioribus coniugati sunt
secundum modum loquendi evangelii mater Christi,
cum Matth. XII°, 50 scribitur: *Omnis qui facit volun-
tatem patris mei qui in celis est, ipse meus frater, soror*
25 *et mater est.* Isti vero duo parentes secundum tradi-
tiones seculi sunt in peregrinatione ista ficta plurimum
separati. Sed Jesus despiciens istos ritus non ambulat
cum altero parentum istorum sed remanet in Jeru-
salem tanquam puer parvulus, doctores simplices inter-
30 rogans ac docens, sed dicti parentes consideratione
carnali affecti, quomodo promoverent cognatos suos
licet discolos et ditarent, non invenerunt Jesum inter
amicos et cognatos suos sed oportet eos superius
perscrutari, et prelati predestinati per legem consue-
35 tudinis et estimacionis a Jesu eis perduto desolati re-
gressi sunt in Jerusalem per iter triduum in tradi-
cionibus apocriphis occupati. Sed post tercium diem
peracte penitencie lucescit in eis scintilla devocionis

Worldliness
makes men
forget how
obedience is
due.

Prelates falsely
supposed to be
fathers.

4. A: et deest. 6, 7. BC: quodipse docuit. 7. BC: ad deest. 13. A:
istud deest. 14. C: notare. 14. A in marg.: Sensus moralis. 17. B in
marg.: Quomodo et quid homines Jesum amittunt. 24. BC: ipse
est. 30. BC: atque docens. 31. A: affectu. 32. Jesum; A:
ibidem; Jesum deest. 33. A: amicos et deest.; ib. A: cognatos mundi
amicos; ib. A: sed oportet deest; lacuna in cod. 36. B: animum in-
troduccionibus. 38. A: scintilla.

et inveniunt Jesum in medio virtutum omnium quietatum. Sed adhuc sapientes mundum querunt, tamen cum moderamine, quomodo fecit eos in tanta anxietate ipsum querere, cum sibi sit facile a voluptate mundana ad beatitudinem ipsos facere transvolare, sed habentes principium durissimum a magistro optimo docentur quod, sicut Christus sic et ipsi primo et principaliter debent occupari in illis que sunt magis placita deitati et postmodum sine tumultu cure temporalium quantum sunt necessaria debent affici, et sic ipsis purgatis a mundi erroribus et in conceptis devocionibus perseverantibus est Jesus eis subditus quousque in suam patriam, ymmo in Nazareth (que est unicio plenitudinis gracie) veniatur. Et patet ex sensu morali et facto probabili quod non omnes prelati mundo et carni ac legibus mundanis dediti sunt presciti, sed multi eorum relinquentes hec omnia sunt Maria et servantes in corde suo hanc speculativam habent Jesum in medio suarum virtutum ipsis secundum sapienciam et gratiam in processu temporis prodessentem.

Some who seem worldly really possess Christ.

Fol.
149^b

20

SERMO XI.

Nupcie facte sunt in Chana Galilee. Joh. II°, 1.

Marriage of
Cana, supposed
to have
happened on
Epiphany.
John
(Evangelist)
probably the
bridegroom.

Miraculum huius evangelii creditur esse causa terciæ solempnizationis festi Epiphanie et fuisse factum eodem die anno post baptismum domini revolutum; sed quomodocunque de hoc sit, creditur a magis probabili quod iste nupcie erant beati Johannis Evangeliste cum muliere nobis incognita (quam quidam fingunt fuisse Magdalene) desponsati, et sic die terciæ a vocatione Philippi et Nathaneel (de qua Johannis I^o) in oppido Galilee quod Chana dicitur hoc miraculum supponitur probabiliter esse factum. Et mater Jesu erat ibi tan-

1. B: invenerunt. 2. A: seculum querunt. 3. A: fecit deest.
4. A: voluntate. 6. B: dignissimum; A: et magistro. 7. A: ipsum.
9. B: divinitati; ib. A: cura. 10. A: afficius; ib. B: et deest. 11. A:
inconceptus. 13. B: unccio. 17. BC: in corde suo deest. 19. A:
ipsum. 20. A: prodessentem. 26. A in marg. sup. fol. 149^b: Nupcie
facte sunt in Chana Galilee etc. In hoc evangelio tria notantur: indissolu-
bile vinculum in coniunctione nupciarum spiritualium: ibi nupcie; hono-
rabile consortium in congregatione convivarum nobilium: vocatus est
Jesus, mirabile prodigium in transmutatione naturarum dissimilium: ibi
cum gustasset etc. 29. A: de terciæ.

quam ex confederatione cognacionis obligata existere
in nupciis nepotis sui. Et Jesus cum discipulis suis ex
familiaritate vocatus est ad illas nupcias. Ex quibus
elicitur quod nupcie sunt licite et non peccata, cum
5 non aliter summa Veritas illis nupciis a tam sancto
proposito interesset. Elicitur secundo quod sicut Johannes
vocatus est ad apostolatam ante carnalem copulam (ut
dicit beatus Jeronymus), ita licet utrique coniugum
intrare religionem vel statum sacerdotii, dum non sit
10 aliunde obstaculum, antequam matrimonium carnali
copula consummetur. Mater itaque Jesu de vino soli-
cita, dum defecit quodammodo, conquesta est filio quem
credidit per miracula statim apposuisse remedium. Sed
facete ac modeste (ut in evangelio priori) per modum
15 interrogacionis conqueritur: *Vinum, inquit, non habent.*
Ubi patet tam logicis quam theologis quod non oportet
ipsam commisisse mendacium, cum vini copiam secundum
nupciarum sufficienciam tunc non habent. Sed Christus
respondit matri sue extranee, quia non subtraxit ab
20 illa naturam secundum quam faceret originaliter que-
cumque miracula, cum miracula sic fecit solum secun-
dum naturam divinam a qua ipsa fuit extranea: *Non-
dum venit hora*, in qua pateretur secundum naturam
quam ab ea assumpserat. Unde Joh. XX° et hic secun-
25 dum beatum Augustinum ipsam nominat mulierem, vel
(ut placet Crisostomo) sine huius repugnancia beata virgo
ex pietate voluit prevenisse miraculum ante tempus
debitum; nec ex hoc sequitur quod peccavit, cum solum
modeste et condicionaliter voluit. Cum autem hoc fuit
30 primum Christi miraculum debuit factum fuisse publi-
cum et per consequens tempus ydoneum expectatum,
ideo non solum extranee sed instructive et ratione pre-
ponderante dixit quod *nondum venit hora* operi huic
conveniensi nec sibi et matri sue fuit illud tunc perti-
35 nens. Ideo nominat ipsam tanquam mulierem extra-
neam, cum non ab ipsa habuit cognoscere plene tempus
faciendi miracula, sed potius oporteret expectare tempus

Lawfulness of
marriage
proved by
Christ's
presence,

Christ's reply
marks that his
power was not
derived from
his mother.

3. A: familiaritate. 5. A: et tam sancto; ib. A in marg.: 1. 6 A in
marg.: 2. 14. A: tacite atque. 16. A: theologis. 17. A: ipsam deest.
19. BC: quod non; ib. BC: contraxit naturam. 22, 23. A: Nondum
enim. 25. BC: beatum deest; ib. A in marg.: Augustinus. 26. A:
eius repugnancia. 28. A: debitum nichil; ib. A: sequi; ib. A: cum
modeste; C: non solum. 30. C: vel publicum. 37. A: post faciendi.

* 24. Aug. Opp. tom. V, 291.

patencius, in quo Christus faceret dictum opus; unde mater Jesu non reputavit petitionem eius repulsam sed rationabiliter dilatam, cum Jesum perfecta fide cognoverat esse omnipotentem, omniscientem, et rectissime omnia operantem; et ideo committens totam operationem recte operandi circumstanciam suo arbitrio, implicans suam condicionalem petitionem iam cessare dixit ministris: *Quodcumque dixerit vobis facite*. Et istud est securum et subtile consilium, quod utinam totus mundus non sic contempneret. Tunc enim nostri prelati et clerici, ymmo fratres peculiare huius domine non sic sophisticarent in operibus mandatis et consiliis Christi contrariis. Consequenter narratur quomodo *sex ydrie lapidee erant in loco illarum nupciarum posite* propter observanciam tradicionis pharisaice; laverant enim Judei sepe manus suas ac vasa propter tactum corporis satis mundi (ut patet Marc. VII°, 3, 4). Quelibet ergo istarum ydriarum aquaticarum impleta aqua propter istud officium *capiēbat de aqua duas vel tres metretas*.

The waterpots were used to make the miracle manifest.

Est autem metreta mensura continens decem sextarios; et est sextarius secundum Isidorum XVI° Ethimologiarum mensura continens duas libras, et sic ex implecione ydriarum aqua et ex officio illorum vasorum quorum utrumque fuit patulum fuit miraculum evidencius.

Unde post conversionem aque in vinum voluit Jesus facere et rationabiliter quod architriclinus primo liquorem egregium iudicaret. Fuit autem architriclinus quasi rector synagoge, vocatus ad benedicendum et instruendum nuptos, quomodo se haberent in matrimonio secundum tradiciones seniorum. Est autem triclinium domus volte tercie in qua sunt lecti editorum, et erat locus pro carioribus ad comedendum dispositus. Architriclinus autem erat principalis in illo loco ipsius convivii. Et ipse postquam gustavit vinum miraculose factum excellens aliud poculum naturale dicit sponso in commendacionem fertilitatis convivii, quomodo alii mundani primo ponunt vinum melius ut serenatis sensibus iudicent

3. A: racionaliter. 10. BC: prelati ac. 13. BC: quod sex.
15. A: pharisante; lavant. 21. A: sexterus; ib. B in marg: Metreta ydriarum quantum continet; ib. A: Isidorum. 22. A: ex deest. 25. A: Jesus deest. 26. A: facite. 27. A: indicant; ib. B in marg: Architriclinus quid est. 30. A: triclinum. 31. B: lecti ediciorum; A: ediciorum. 33. A: ipsius deest. 34. A: factum deest. 37. BC: servatis sensibus.

21. Isidori Etymologiarum lib. XVI, cap. XXV. Ed. Venet. 1483, fol. 83^a.

liquoris fortitudinem et fiant ebrii, deinde postquam obtusum fuerit sensus iudicium, apponunt vinum deterius. In illo autem convivio fiebat ex fertilitate convivii e converso. Hoc ergo erat *iniciu miraculorum* 5 que fecit dominus, et sic tam apostolos quam alios in fide ecclesie roboravit.

Circa hoc evangelium dubitatur a naturalibus et logicis quomodo aqua fieri posset vinum, cum sint corpora disparium specierum et oportet unum corrumpi 10 ad generationem alterius. Sed supponendum est ut fides quod auctor nature in verbis istius miraculi docuit profundiore philosophiam quam secta peripatetica attingebat; veritas quidem est quod quecunque materialis essentia potest per auctorem nature fieri qualis- 15 cumque; et sic in fundamento materiali non est specierum distinctio. Formam autem substantialem potest tam natura quam auctor nature ut sibi placet inducere et sic in locutione sequenti est duplex logica, ut Platonici considerantes profundius materialem essentiam 20 tamquam talem concedunt terram fore aquam et corpus cuiuscunque speciei posse fieri quaecumque; Aristotelici vero negantes materiam primam habere nomen vel intellectionem substantie intelligunt quamcumque substantiam in sensu opposito, ut dicit materialem essen- 25 ciam taliter informatam; et sic negant aquam posse fieri vinum vel unum corpus posset fieri corpus alterius speciei. Cum autem in scriptura sacra secundum Augustinum sit omnis veritas, ipsa scriptura alludit sepe utrique sententie et detegens equivocacionem que 30 plurimum stat in verbis concedit utrumque. Et profundus philosophus Johannes ex dictu spiritus sancti approbat sensum Platonicum, quia (ut refert Augustinus) invenit in libris Platonis totam sententiam decem propositionum theologiarum, quas Johannes in principio 35 sui evangelii inculcat: *In principio erat verbum*. Ideo non mirum si cum Platone tamquam profundiori phi-

How the water became wine.

Platonists to be preferred to Aristotelians.

6. BC: ecclesie deest. 7. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 7, 8. C et a logicis. 11. A in marg.: Responsio; ib. C: verbis istis; B: istis correxit: istius. 12. BC: Quam ceca. 20. A: talem deest. 21. A in marg.: sensus philosophicus; B in marg.: Quomodo terra conceditur esse aqua. 24. BC: composito. 30. BC: utramque. 36. A: profundiore.

28. Augustini, II. De Doctrina Christiana cap. XLII. Opp. III, 1, 44; cf. Opp. II, 395, Ep. ad Vol. 32. Cf. Aug. Opp. VII, 199. 35. Joh. I, 1.

Mystical
meaning of the
miracle.

losopho teneat iste sanctus, et sic signanter et subtiliter ex instinctu spiritus sancti dicit aquam in ydriis factum vinum. Quamvis enim sit verum quod aqua sit facta vinum, sicut uxor Loth secundum corpus est facta statua salis, tamen secundum modum loquendi Aristotelis qui motum specificat a termino ad quem ut fine motus naturalis, signanter notatur miraculi huius perfectio a termino ad quem, cum post aquam dicitur factum vinum. Faccio enim specificatur et contrahitur ad vinum tanquam terminum meliorem. Et sic quamvis 10 quolibet substantialis forma sit accidentalis materiali essencie, tamen forma accidentalis specificatur ad formam que specialiter accidit enti actu. Sed dimisso isto sensu philosophico attendendum est ad alium sensum mysticum dulciorem. Nam hoc factum Christi enucleatum 15 profundius includit ut nucleum sensus mysticos quos hic non sufficimus indagare, cum signat totum zelum trinitatis ad genus humanum quem Christus in incarnatione habuit, ut ipsum perficeret. Iste ergo nupcie signant mystice dispensacionem Christi factam in sua 20 incarnatione cum sancta ecclesia; et signanter dicuntur facte in Chana Galilee, quia Chana que interpretatur emulacio vel zelotipia signat zelum quem verbum Dei habuit ad sponsam suam ecclesiam; et Galilea que interpretatur rota volubilis, signat in ecclesia statum vie, 25 cum propter amorem quem habuit ad sanctam ecclesiam fecit se cum ipsa ecclesia viatorem. Iste autem 149^d fuit in ipsa desponsacione divinitus et mystice mater sua. Miraculum autem signat quomodo tradiciones legis veteris que servabantur in duris lapidibus et substantia 30 aquea in frigidante, et opprimente genus fidelium verse sunt in iugum suave et onus leve destructis legalibus; et hoc est maius miraculum quam fuit illud quo Christus aqueam substantiam fecit vinum. Nam hoc vinum specialiter calefacit, letificat et lene facit gignendo 35 bonos spiritus, ultra hoc quod facit aqua ceremoniarum condicionis opposite in veteri testamento (ut patet Act. XV). Senarius autem vasorum predictae aque est circulus annalis quo continue patres legis veteris fue-

1. C: et deest. 8. BC: cum prius. 9. B: factam vinum. 14. A in marg.: Sensus mysticus. 17. A: hinc; ib. A: zelus; 18. A: quam Christus; ib. A: in deest. 19. A: proficeret. 22. A: facta. 25. B: signant. 28. A: disputacione. 35. A: spiritualiter; ib. A: gignendo; C: gignendos. 36. BC: quod deest; B: fecit. 37. BC: apposite. 39. C: animalis.

rant onerati. Et metrete predictae aliquae erant cerimonie
 laudabiles quas Moyses instituit et aliquae infames quas
 pharisei posterius invenerunt (ut patet Matthei XV).
 Architriclinus autem qui primo gustavit hoc vinum et
 5 laudavit est Christus, cum ipse sit principalis et caput
 totius ecclesie. Nec obest quod ipse secundum naturam
 duplicem sit factor miraculi et gustator. Ipse autem
 vocat animam dicens sibi quomodo mundana gustatio
 est dulcis in principio sed in fine est *amara sicut*
 10 *absinthium*. Econtra est autem in istis nuptiis. Eccle-
 sia autem christiana convivatur in triclinio, quia a
 possessione temporalium elevatur, dicente apostolo quod
sua conversatio est in celo, nec habuit Christus istam
 virtutem humanitus sed secundum naturam alciorem
 15 quam contraxerat de Maria. Sed ulterius dubitatur
 quomodo religiosi nostris sit licitum limphare per suas
 traditiones adiectas vinum tam purum. Nec dubium
 (ut sepe dictum est) quod hoc sapit heresim mani-
 festam. Nam regula quam pharisei nostri tradiderant
 20 est aqua peior et gravior quam aqua contenta in ydriis
 veteris testamenti, quia (ut naturales notant) una aqua
 reliqua est gravior hoc propter quod habundantius cum
 terrestri materia commiscetur. Nostre autem traditiones
 plus sapiunt lucrum terrenum et spoliacionem populi
 25 quam traditiones pharisaice antiquorum. Nec solum
 contentamur de sex ydriis sed profundamur secundum
 ampliores numeros imperfectos, ut patet de religiosiis
 privati ordinis. Videtur ergo quod pincerne ecclesie
 qui propinant hanc vappam sic limphatam quin potius
 30 aquam turbidam sic gravantem sine auctoritate Christi
 indubie sint blasfemi; et cum consenciens heresi sit
 in eadem dampnacione, videtur quod omnes privati
 ordines vel eorum pars plurior sit dampnabilis ex con-
 sensu. Cum enim sint sex species consensus: defendens
 35 et autorizans, et iuvare per reprehensionem omittens,
 cum habeat interesse, est magis consenciens, videtur
 quod religiosi nostri culpabiles in hiis tribus consen-

Our Pharisees
 are worse than
 those of the
 old law;

3. C: que pharisei; A: preteriti invenerunt. 8. A: Gustor. 15. A
 in marg.: Dubium; B. in marg.: Questio. 19. A: regulant. 26. B in
 marg.: De appositione tradicionum supra legem Christi. 31. A:
 cum deest. 35. Cf. Trialogum, pag. 307:

*Consentit operans, defendens, consilium dans,
 Ac autorizans, non iuvans nec reprehendens.*

Christi divinitatem et cognoscens suam inferioritatem
 confitetur *se esse indignum ut Christus intret suum*
tugurium. Sed satis est si placeat immensitati sue me-
 sericordie quod (quantumcunque distiterit corporaliter)
 5 *dicat verbo et puer* ad eius imperium statim *sanabitur*;
 quod deducit per locum a maiori. Nam ipse centurio
 constitutus sub presidis et cesaris potestate mandat
 Fol. servis quantumcunque | dispariter voluntatem suam per-
 150^b ficere et statim faciunt. Igitur multo magis imperator
 10 tocius universitatis create ubique presens secundum dei-
 tatem potest cuicunque creature sue precipere et parebit.
 Nam infinitum distant istum centurionem sub potestate
 humana secundum seculares leges constitui et Deum
 secundum excellenciam nature sue et infinite potencie
 15 toti seculo imperare. Audiens autem Jesus confessionem
 tante fidei gentilis militis miratus est et suis sequen-
 tibus dixit *se non tantam fidem in Israel invenisse.*

Contra que verba instant inscii, primo per hoc quod
 miracio novi non cadit nisi super prius incognito.
 20 Cum ergo eternaliter cognovit omnia quomodo est
 miratus?

Sed solucio huius est quod, sicut in Christo sunt
 quinque noticie, sic sunt multe maneries admirandi;
 sicut ergo profecit experimentalis noticia, sic secundum
 25 illam noticiam de taliter prius incognito est miratus.
 Sed secundo arguunt quod Jesus in hac extasi dixit
 falsum, cum illam eandem fidem invenit in Israel et
 maiorem fidem in matre sua ac eius discipulis.

Sed hic dicitur quod per Israel intelligitur genus
 30 Jacob et non locus quem ipsum genus inhabitat.
 Et per invencionem intelligitur scrutinium Christo
 humanitus et non ipsum quod prius scrutatus est
 divinitus, et ut pertinenter oportet intelligi, non in-
 venit humanitus tantam fidem in toto genere Jacob. In
 35 beata autem virgine et in suis apostolis quos prius
 elegit et illustravit divinitus novit divinitus fidem ma-
 iorem sed non invenit humanitus; vel aliter potest
 intelligi quod iste centurio gerit typum tocius ecclesie

Objection:
 Christ could not
 marvel, since
 he knew before-
 hand.

Answer:
 There are
 different kinds
 of wondering
 as of
 knowledge.

How Christ had
 not found so
 great faith in
 Israel.

3. A: tegurium. 7. A: presedis. 8. A: servus. 9. A: statum;
 1b. BC: Ergo. 13. B: constitui. 14. A: potestate. 18. A in marg.: 1;
 C: hoc deest; B: hoc in marg. addit. 19. BC: novi deest. 20. B in
 marg.: Christum mirari quomodo intelligitur. 22. A: consolucio; A in
 marg.: Responsio. 26. A in marg.: 2; A: ex tali dixit. 29. A in
 marg.: Responsio; A: hinc; B: sicut dicitur. B in marg.: Nota, inveni
 tantam fidem in Israel quomodo intelligitur. 31. A: intelligit scuritium.
 37. B: Secundo in marg.

What outer
darkness is.

Pains of hell
accidental, i. e.
weeping.

and essential
i. e. gnashing
of teeth.

gencium et per quantitatem fidei intelligitur multitudo eorum que multum excedit numerum Judeorum. Ideo pertinenter dicit Jesus quod ab omni posicionis differenza extra Judeam de gentibus convertentur et *requiescent cum patriarchis legis veteris* in ecclesia triumphante: *Filii autem* generis Christi scilicet *gentis Judaice* propter peccatum gravius et maiorem ingratitude *emiciuntur in tenebras exteriores* que sunt carencia celestis luminis in inferno. Ille autem sunt tenebre exteriores propter causas multiplices: primo propter tenebras peccatorum que sunt carencia luminis gracie; que cum insunt anime sunt tenebre interiores, secundo quia tenebrati in inferno sunt extra omnem spem redemptionis vel gracie, et per consequens sue tenebre sunt exteriores magis quam tenebre viatorum. Locus tamen inferni est quoad mundum infimus. Ideo tenebre inferni dicuntur exteriores secundum aliam rationem; ibi erit dolor perpetuus ex pena essentiali et accidentali. Pena autem accidentalis per fletum exprimitur, non quod erit resolutio continua corporalium lacrimarum a cerebro, quia, cum dampnati non bibent ibidem nec habebunt novam materiam ministratam sed ignem excessivum continuum, cessarent tales lacrimae infra breve. Sed notato toto dolore tam intrinseco quam extrinseco facto impleto corporeo, ut est cerebri ac oculorum perturbacio ac meror, animi supenso fluxu lacrimarum corporeo, oportet priorem partem que plene in dolorem sonuerit per fletum intelligi. Et cum ille dolor innovatur (ut placet aliquibus), signanter per illum pena accidentalis exprimitur. Stridor autem dencium propter proprietatem oppositam penam essentialem signat, cum stridor sit sine motu solidi membri compressio. Impossibile est enim, ut ait Augustinus tercio De Libero Arbitrio XXIV, quod quis peccet in Deum criminaliter, nisi de tanto sit sibi deacceptior. Et sic illud peccatum perpetuum volucionis Dei eterne

9. A: celestis. 11. B in marg. 1. 12. A: anime — tenebrati deest. 15. B in marg. 2; A: magis deest. 16. Codd.: intus. 16, 17. C: tenebre exteriores. 19. A: perfectum exprimitur. 20. A: resolutio consciencia. 21. B in marg.: Quare tenebre exteriores dampnacio dicitur et que sunt pene dampnatorum. 26. A: suppenso; B in marg.: Fletus dampnatorum qualis erit. 28. BC: que pure; C: dolore. 32. B: cum stridore sic. 33. B: oppressio; B in marg.: Stridor dencium in inferno; 35. BC: enim deest; A in marg.: Augustinus. 34. B: et XXIV. 36. A: idem; C: volucionis.

5. Matthaei VIII, 11: *recumbent cum Abraham et Israel et Jacob.* 29. Aug. Opp. tom. I, p. 639.

oppositum signanter vocatur stridor dencium; et finaliter dixit Jesus illi fideli militi quod corresponderet ad fidem suam debet miraculose sibi fieri; quod est factum.

- 5 Circa hoc evangelium dubitatur quomodo iste centurio figurat gentes, cum pari evidencia posset scriptura moralizari ad sensus contrarios; ymmo si sensus moralis scripture sit sensu litterali speciosior, videtur quod sit magis authenticus et in argumentis
10 plus fidem faciens; quod confunderet et scrutinium veritatis et contradiceret sanctis doctoribus.

How far it is allowed to 'moralize' Scripture.

Hic dicitur quod moralizacio scripture debet capi cum moderamine et non presumi nisi dum secure posset elici ex alia scriptura vel eadem. Et sic concedi
15 debet quod videlicet in argumentis est preciosius in hortacionibus quam sensus alius literalis quem sagaciter
Fol. moralizat. Sensus tamen aliquis | literalis est dulcis-
150° simus, sapientissimus et tanquam preciosissimus amplectendus; cum autem Deus sit omnipotens, omni-
20 sciens et cuncta futura ordinans, patet quod quamcunque veritatem moralem vel aliam quis elicuerit ex scriptura, Spiritus Sanctus scripture sue ordinat istum sensum, et sic non directe vel per se est sensus moralis authenticus quanto talis, quia tunc omnis sensus
25 moralis foret authenticus et cuiuslibet doctoris moralizacio eque autentica ut scriptura. Cum ergo Spiritus Sanctus ultra philosophos onerat legem suam multiformi sententia, patet quod quamcunque veram sententiam quis ex fide scripture sciret elicere, hec est indubie
30 sensus eius. Cui ergo veritati obesset quod dictus centurio quem Dominus sic commendat ecclesiam gentium figuraret, cum quilibet figurat quodlibet sive signat?

The literal sense is the best.

Et patet quod scriptura non debet moralizari ad
35 sensus contrarios sed sensus satis dispares et veros. Et quomodo sensus moralis fidem faciet, patet ex dictis. Hoc enim facit virtute scripture alterius in qua moralizata sententia est fundanda, et sic intelligi potest

5. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 6, 7. A: scripture posset. 8. BC: preciosior. 10. BC: et deest. 12. A in marg.: Responsio; B in marg.: Solucio. Unde capi debet scripture moralizacio. 15. C: pretensius. 22. B in marg.: Omnis veritas scripture a Spiritu Sancto est. 23. A: non deest. 24. BC: quanto — authenticus deest. 26. A: in scriptura. 29. A: scire elicere, hoc. 31. A: que Dominus. 32. A: figurat quilibet. 33. B: significat. 35. A: dispersos.

All truth is
in Scripture.

Augustinus, dicens quod in fertilitate scripture quelibet veritas est inclusa. Nam in illo Luc. XXI, 25: *Erunt signa in sole et luna* intelligitur quidquid veritatis quadripartitum Ptolomei vel alia astronomia intelligit (ut innuitur Sermone II°). Et ultra ad hoc potest intelligi cursus et status ecclesie usque ad diem iudicii, ita quod per solem et lunam intelligantur papa et imperator, ut ipse papa intelligit; et per stellas intelligantur prelati et alii brachii utriusque. In ipsis autem sunt signa falsitatis et perfidie, cum desunt a debito implendi voluntatem sui domini Jesu Christi, ut hii in persona sua implendo quod ipse iusserit, et hii per potestatem terrenam defendendo legem Domini ad quod potestatem ipse dederat.

Et hec indubie est causa ruine et defectus multiplicis in ecclesia subditorum; quod fides scripture notat, cum expressit hoc triplex signum celeste, sic adiungit et in terris *pressura gencium*. Nam per defectum regiminis mare huius seculi, hoc est, vulgaris communitas confuse clamat. Et deficiente humore caritatis et gracie ascunt homines atque timent, quia secundum fidem expectant de regnante peccato durum iudicium; verumtamen propter hanc iustam severitatem non debet iustorum vultus decidere. Sed debent ut in primo adventu caput suum gaudentem erigere, quoniam appropinquat eorum redemptio. Et Psalmo LVII°, 11 scribitur: *Letabitur iustus, cum viderit vindictam*.

The knowledge
given to us is
mingled with
ignorance,

Unde triplex notatur a sanctis ignorancia commixta cum noticia fidei, ut de finali iudicio ex fide clare cognoscimus quod oportet ipsum in suo tempore advenire. Cum humilis adventus Christi et eius conversacio foret irrationabilis nisi in finali adventu poneret rationem cum servis, ostendendo mundo quomodo tam fideles quam proditores in medutillio temporis, quod profectus est statim in celum secundum libram iustis-

1. A in marg.: Augustinus. 4. A: Tolomei; B in marg.: *Erunt signa in sole* quomodo intelligitur. 1b. C: alia deest; A: astronomia. 6. A: ad deest. 8. A: et deest. 9. B: prelati alii utriusque brachii; C: utriusque brachii alii. 11. A: implendo. 12. BC: inserit. 15. A: cause. 18. BC: pro defectu. 21. B: quod. 21, 22. A: expectantis. 24. A: ut deest. 25. A: gaudentem deest. 26. A: Numerus Psalmi deest. 27. A in marg.: triplex ignorancia cum noticia fidei; B in marg.: Ignorancia Triplex eorum que scimus ex scriptura. 29. A: hoc ex fide. 31. A: ac eius adversacio; B: ac et in cod. 33. A: quod tam. 34. A: medutillio. 35. A: profectus est.

1. Cf. Trialogum pag. 240; Aug. Opp. IX, 98. 7. Cf. Extravag. Comm. lib. I, tit. VIII, cap. I *Unam sanctam*.

simam premiabit, et sic ex fide sumus certissimi quod tempore suo est dies iudicii; sed quando et quam distanter ab hoc instanti oportet nos secundum doctrinam evangelii ignorare (ut patet Matth. XXIV° et in 5 sermone V^o in fine). Unde stulti et curiosi qui circa hoc se vane sollicitant sunt rationabiliter increpandi. In cuius signum Deus cecavit eorum noticiam, ut patet de abbate Joachim et aliis qui circa istam materiam inaniter intromittunt. Salubris enim est hec 10 nesciencia commixta cum hac fidei noticia, ut fideles instancius vigilarent.

as concerning
1. the last
judgment;

Secunda fides commixta cum hac nesciencia est de morte, ut quilibet homo debet esse certus quod pro suo tempore morietur, sed qua hora et quam distanter 15 ab hoc instanti debet esse sibi incognitum; cuius causa est priori consimilis, et ideo in vulgo dicitur quod nihil est cercius nec quicquam incercius morte nostra; nam certi sumus de ista confusa noticia quod pro nostro tempore moriemur et incerti de ista distincta 20 noticia quod adequato tempore moriemur. Nec sunt audiendi infames heretici quod non tempus et quicunque durans substantia distinguitur aut quod non est distincio inter confusam noticiam et distinctam vel quod mors non distinguetur ab homine morituro. 25 Tales enim infames et stulti impediunt catholicos scripture conformiter veritatem fidei declarare.

2. our own
death;

Tercium in quo oportet hanc fidei noticiam et nescienciam commisceri est spes de nostra beatitudine, nam nemo nostrum scit modo utrum beatificabitur vel 30 dampnabitur, sicut nescit de sua finali perseverancia si Fol. manebit. | Ex fide tamen noscit certissime quod si 150^d usque ad finem manebit in fide formata caritate salvabitur, et talis condicio in viatore cui non fit revelatio 35 lacio implicatur, ut quilibet debet sperare suam beatitudinem, sed non scire vel credere; debet tamen habere spem commixtam fidei, ut quod si manet in finali predicta perseverancia salvus erit.

3. our hope of
bliss.

6. A: inane; A: culpandi. 7. C: cecat. 10. C: hec. AB in marg.: 2. 15. A: sibi deest. 16. A: priori consiliis; C: similis; BC: ideo deest. 18. A: quod uno. 21. A: insanes. 22. A: dura; BC: distinguuntur. 24. A: mortuo. A: insanes stulticie. 27. AB in marg.: 3; BC: Tercia in quo. 31. A: Et ex fide. 32. A: manet; BC: in finem. 33. AB: non sit.

8. De Joachimo, abbate de Curatio in Calabria, ord. Cist. fundat. monast. Florentis, cf. Fabricii Biblioth. Lat. med, et infimae aetatis IV, p. 328.

Et debet reputare atque proponere quod ita faciet, et sic spes resultat ex duobus actibus adeo variatis; et patet in parte quomodo hii duo habitus theologici distinguuntur. Non enim sequitur: spes Petri est quod ipse salvabitur, ergo fides, quia sic presciti haberent⁵ fidem falsissimam. Habent autem omnes tales spem horalem cum desperatione permixtam, cum oportet eos finaliter desperare. Et patet quod sicut non sequitur: Petrus sperat eventum talem, ergo fide credit, sic econtra non sequitur: Petrus fide credit eventum huius-¹⁰ modi, ergo sperat. Spes enim non est nisi de bonis futuris, sed fides tam de bonis quam de malis presentibus, preteritis et futuris, et sic actus fidei et spei sunt disparis speciei; et sic humilis theologus non erubescit concedere quod idem sit simul scitum ab¹⁵ ipso et ignoratum, dubium vel nescitum, sed secundum gradum disparem noticie vel disparem rationem.

Distinction
between faith
and hope.

SERMO XIII.

Ascendente Jesu in naviculam secuti sunt eum discipuli eius. Matthei VIII°, 23.

20

In isto evangelio docetur ecclesia salubriter et compendiose quomodo Deo debeat ministrare. Causa autem quare Christus sic ascendit in naviculam multiplex assignatur. Primo ut discipuli sui capta opportunitate interponendi corpoream quietem pacifice recreentur²⁵ (ut patet Marc. VI°). Secundo ut doceat nos apte orare, utendo quiete debita et vacare orationi et devocioni, ut sic hauriamus doctrinam, quam post populo effundamus; unde Luce VI°, 12 dicitur quod *Jesus erat pernoctans in oratione*. Et tercio docetur³⁰ ecclesia fugere applausus populi, sicut et Christus fecit (Johannis VI). Nec sine ratione Christo dormiente factus est motus maris insolitus, sed totum hoc est divinitus ordinatum, ut discipuli connavigantes

Why Christ
went up into a
ship.

1. B: reputari; C: preponere. 2. A: resistat. 5. B in marg. (black ink): Non sequitur: spes Petri est quod salvabitur, ergo fides. 7. BC: permixta. 8. B in marg.: Cave. 9. A: talem deest. 11. A: Sperans est. 12. A: quam malis. 13. C: futuris sic. 17. rationem etc. in codd. 22. A: quem debeat. 23. B in marg.: In naviculam quare Christus ascendit causa multiplex. 24. A: assignantur. ib. A in marg.: 1. 25. A: imponendi. 26. A in marg.: 2. ib. A: in marg. sup. fol. 150^d: *Ascendente Jesu in naviculam et cet. Tipus dominice passionis, ibi ascendit Jesus, ordo debite subiectionis, ibi secuti sunt eum, opus utilis ministracionis monstratur, ibi discipuli eius.* 27. BC: et sic. 30. A in marg.: 3. 32. A: Nichil sine.

19. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 92.

confirmantur in fide divinitatis Christi ex viso miraculo, et ex dormitione sua vera et non ficta humanitas ostendatur, et tercio ut doceat nos ipsum rogare in tempore necessitatis ac quod ob defectum fidei solummodo formidamus. Illa enim est precisa causa quare Dominus dormit nobis. Ideo discipulis suscitantibus Jesum atque dicentibus: *Domine salva nos, perimus*, signanter adicit: *Quid timidi estis modice fidei?*

Tempest was divinely ordained to strengthen the apostles' faith.

Erant autem quidam eorum fidei modice, credendo pure eius humanitatem vel nimis remisse eius divinitatem. Nam si perfecte crederent ipsum esse Deum, novissent eum eque posse fecisse miracula dormiendo sicut vigilando, cum non sensualitate sed divinitate que non potest sopiri fecit miracula. Et patet responsio ad illam questionem Psalm. XLIII°, 23: *Exsurge, quare obdormis, Domine*. Deus enim non dormit hominibus nisi propter defectum fidei quoad ipsum. Sed sicut virgam vigilantem continue erigit suis fidelibus castigandis, sic manus adiutrices vigilanter dirigit in ipsum credentibus.

Defect of faith caused their fear,

Et patet quod apostoli non debuerunt timere in Christi presencia, cum debent scire nullam creaturam posse contra eius beneplacitum simpliciter, nec ipsum posse deficere in se sperantibus, et videbit in meditate, patet quod impossibile est quemquam peccare nisi defectus fidei vel eius modicitas sit in causa. Nam si quis peccaverit, vel fides in ipso deficit vel vacillat, quia impossibile est quemquam peccare nisi bonum sibi intenderit, sed impossibile est quod ut sic bonum sibi eveniat, ergo in quantum peccat in fide deficit.

as it causes all sin.

Similiter, in quantum quis peccat, deformat voluntatem suam voluntati divine, et in quantum peccat apparet sibi voluntatem suam voluntati divine conformari, cum impossibile sit homini quicquam facere nisi appareat sibi bonum, ergo in quantum quis peccat credit implicate quod est omnino in fide deficere.

Similiter, nemo faceret opus aliquid propter quod foret rationabiliter a Deo culpabilis, nisi in fide deficeret;

2. B in marg.: Christus quare dormivit. 5. C: sompno formidamus. 9. BC: autem deest. 10. C: minus remisse. 12. A: mirabilia. 15. A: conclusionem. Psalm. sequitur lacuna. B in marg.: Deus quomodo dormire dicitur. 24. BC: et videbit in meditate deest; ib. codd. in meditat; modicitatem? ib. B in marg.: Nemo peccat nisi de quanto in fide deficit vel vacillat. 26. A in marg.: Nota tres rationes. 28. A: quicquam; A in marg.: t. 30. A in marg.: 2. 31. B: diformat. 33. A: voluntati domini. 37. A in marg.: 3. BC: sicut nemo; ib. A: aliquid.

sed sic facit quilibet peccans, ergo quilibet peccans in fide deficit. Et hinc Jesus Christus tam crebro reprobabat defectum fidei. Nam Matthei XIV°, 31 dicit Petro: *Modice fidei quare dubitasti?* Et Matthei XVII, 19 dicit Jesus discipulis quod propter incredulitatem suam non potuerunt demonium illud eicere. Si, inquit, habueritis fidem ut granum synapis, dicetis monti huic transi hinc, et transibit, et nichil impossibile erit vobis. Et Marci IX°, 22: *Si credis, omnia possibilia sunt credenti.* Et patet quam stulte | quidam obiciunt quod iuxta hoc temp-
 tarent Deum et nichil aufugerent, cum ex plenitudine fidei salvarentur. Nam homines ut sic fantasiant peccant, et per consequens in fide deficiunt. Ideo rogarent Dominum cum apostolis Luce XVII°, 5 quod *adaugeat illis fidem.* Nam quicumque sine auctorizatione Dei quidquam presumpserit, primo in fide deficit, ideo non mirum si deficiat in opere consequenti. Faciat ergo homo beneplacito Dei in toto conformiter et non vagabitur circa temptationes inutiles, sed quicquid a Deo poposcerit obtinebit. Si enim cum istis paribus a petito deficeret, vel ipse a dignitate vel Deus in potestate deficeret. Si primum detur, cum non potest indignificari nisi propter peccatum, patet quod primum deficeret. Si secundum detur, imponitur Deo blasphemia, scilicet quod omnipotens deficit in potestate. Et iuxta hanc fidem precipit Christus apostolis indubie non irrationabiliter Matthei VI°, 25: *Ne, inquit, solliciti sitis anime vestre quid manducetis neque corpori vestro quid induamini?* Et sequitur: *Nolite solliciti esse in crastinum, crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipsi.* Et patet quod fratres peccando in monstruositate suorum conventuum ut sic peccant ac in fide vacillant quoad regulam primitivam. Et patet quod habens fidem sufficientem more Christi vel innocencium viveret, vel instar apostolorum post missionem Spiritus Sancti. Et ita sicut in fide non deficeret, ita nec in petitione quam ex instinctu spiritus postularet; et patet quomodo defectus

We are not to tempt God.

Who prays truly in faith will obtain what he asks.

2. A: hic Jesus; BC: Jesus deest. 6. A: nunc demonium. 8. B in marg.: Efficacia fidei quanta facit. 9. A in marg.: Obieccio. 11. BC: dominum et. 17. B in marg.: Ad impetrandum postulata quid debet homo facere. 20. C: poscerit. 1b. A: peribis appetito. 30. C: enim deest. 32. A: et sic peccavit. 36. B: deficere; 1b. A: quam etiam. 37. BC: patet quod.

20. Hebr. XI, 1: *Est autem fides sperandarum substantia rerum, argumentum non apparentium.*

petitionis implete originatur primo ex defectu vel modicitate fidei in petente. Scutum autem fidei nunc extenuatur, nunc perforatur, et nunc ex defectu caritatis indebite applicatur, unde expergefata fide in Christi
 5 apostolis imperavit vento et mari, et facta est tranquillitas magna; proportionaliter autem credendum est fieri in succedentibus membris suis; porro homines mundani mirabuntur in christianis hanc fidem habentibus, in hoc quod venti verbalium impugnacionum et
 10 mare illatarum tribulacionum eis obedient. Ex istis patet quod infidelitas sacerdotum Christi est causa, quare non instant importune, constanter atque intrepide in defensione meritoria cause sue. *Fides enim est fundamentum vel substantia cuicunque alii virtuti morali,*
 15 *ut dicit apostolus ad Hebreos XI°. Nec orabit quis debite nisi fidem habuerit sic formatam. Ideo Jacobi I^o, 6 precipitur quod homo postulet in fide nichil hesitans;* qui autem postulat irrationabile voluntati divine difformiter, *similis est fluctui maris qui a vento movetur,*
 20 *quia vivens et operans in omnibus suis agilibus inconstanter.*

Faith gives courage.

Circa istum sermonem et novem sequentes (ut mandatus sum a quodam devoto layco) propono compendiose dicere sententiam mandatorum; sicut enim vir-
 25 tutes theologicæ et aliæ virtutes morales singule connectuntur, sic secundum testimonium beati Jacobi est de denario mandatorum: *Qui offendit, inquit, in uno factus est omnium reus.* Ex quo patet quod mandatorum materia se extendit ad omnia quæ ab aliquo christiano
 30 racionaliter sunt agenda, quia Psalmo CXVIII, 36 Deo dicitur: *latum mandatum tuum nimis.* Constat autem duas esse tabulas mandatorum quarum prima tria mandata continens docet quomodo Deus præ omnibus est amandus. Et secunda septem continens docet quomodo
 35 proximus effectualiter est amandus. Primum ergo mandatum prime tabule mandat Exodi XX, 3—6: *Non,*

This and next nine sermons to be devoted to the commandments.

2. B in marg.: Scutum fidei nunc attenuatur, nunc perforatur, nunc indebite applicatur. 4. A: experlecta fide vix; in Christi deest. 7. A: membris pro homines. 9, 10. A: et malus. 11. A: et causa. 18. A: irrationale; B: irrationale extinct. 1b. B: non voluntati. 20. A: motibus suis. 22. B in marg.: Questio. 23. BC: sum deest. 25. B in marg.: Quomodo multa sunt connexa sicut virtutes. 30. BC: racionaliter deest. 31. B: de eo dicitur; A: dicitur Deo. 35, 36. A: in marg.: Primum mandatum (B: Dei).

2. Comp. Tract of Faith, Hope and Charity; Engl. Works of Wyclif ed. by Matthew p. 348. 26. Ep. Jacob. II, 10.

inquit, *habebis deos alienos coram me. Non facies tibi sculptile neque omnem similitudinem que est in celo de super, et que in terra deorsum, nec eorum que sunt in aquis sub terra. Non adorabis ea neque coles; ego enim sum Dominus Deus tuus, fortis zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios in terciam et quartam generationem eorum qui oderunt me, et faciens misericordiam in millia hiis qui diligunt me et custodiunt precepta mea.* Ubi patet ex alibi diffuse expositis quod oportet omnem salvandum servare ordinate et principaliter hoc mandatum; ipsum enim correspondet quodammodo Deo patri. Contra hoc mandatum faciunt multi stolidi adorantes ymagines ac ostiam consecratam; ymmo breviter in prevaricatione huius precepti irreciuntur singuli criminosi. Pro quo supponendum est quod omne quod homo supra singula alia in affectione preponderat, constituit Deum suum; patet ex modo loquendi scripture et ratione Dei, verumtamen creature vel vanitates sic ab homine constitute sunt dii, repulative dii alieni atque falsissimi, ideo signanter vocat lex Exodi XX° ipsos *deos alienos et fabricam sculptilem* quam ydolatra facit sibi.

Et patet quod sicut sunt tria genera peccatorum secundum triplicitatem generis spirituum hostium, scilicet mundi, carnis atque diaboli, sic sunt tres maneries peccatorum solvencium hoc mandatum. Nam maculatus peccato mundi, cum sit avarus secundum apostolum Eph. V^o, 5 est ydolatra. *Omnis, inquit, avarus quod est ydolorum servitus non habebit hereditatem in regno Christi et Dei.* Vocat enim apostolus avarum more philosophorum et sapientium qui scripturam collegerant formaliter abstractively, illud quo homo formaliter fit avarus, et ipsa avaricia secundum descripcionem predictam est ydolorum servitus, cum omnis talis preponderat temporalia supra Deum. Secunda maneries infringencium hoc mandatum sunt carnales qui ex suis concupiscenciis convincuntur. Et de illis loquitur apostolus ad Philippenses III°, 18: *Multi, inquit, ambulant quos sepe dicebam vobis (nunc autem et flens dico) inimicos crucis Christi, quorum finis interitus, quorum deus venter est.* Gulosi namque et luxuriosi prepon-

First commandment,

broken by those who adore images or the host.

What man most loves he makes his God.

1. Thus covetousness is idolatry;

2. and gluttons have their belly for God.

12. B in marg.: Qui sunt transgressores decalogi et presertim primi mandati. 13. C: et ostium. 19. A: constituyente. 21. BC: XX deest. 24. C: sensibulum hostium. 25. C: et diaboli. 28. A in marg.: 1. 34. A: sua Deum cum. 35. A in marg.: 2; B in marg.: Secundo gulosi et luxuriosi. 38. A: sepe deest.

derant in affectione sua desiderium ventris sui. Tercium
genus ydolatrarum solvencium hoc mandatum sunt illi
qui superbia et peccato diabolico maculantur. Et ista
maneries est rethe diaboli plus subtile.

3. The proud
are idolaters.

5 Et sunt omnes illi qui mundanam gloriam vel honores
proprius gloria celesti vel honore Domini plus affectant,
aut colunt plus homines mundo potentes quam mandata
decalogi. Et isto peccato sunt omnes superbi ut Lucifer,
primi parentes et alii eis similes maculati. Unde diabolus,
10 temptando Christum Matthei IV°, 9 adiciens tempta-
cionem subtilissimam quam maxime affectavit, tercio
optavit *se ipsum adorari* a Christo sub optentu terreni
dominii. Et in isto peccato maculantur omnes qui
mundum sapiunt vel sunt aliquo genere criminis irretiti.

15 Quantum ad ymages, patet quod sapiunt ydolatram, si non adoracione vicaria sed adoracione Dei ydemp-
tica adorantur. Quod cum sepe contingit in laicis,
patet quod securum foret, ut in lege veteri, quod omnes
tales ymages sint delete. Debent enim christiani

Of images and
their adoration.

20 minus Judeis signis attendere et in Christo qui sursum
est voluntatem suam suspendere. Sicut enim nostri
dicunt quod non adorant ymages nisi adoracione
vicaria sanctum cuius est ymago principaliter adoranda,
sic dixerunt gentiles ydolatre sua ydola adorantes.

It would be
safer to destroy
them, as under
the old law.

25 Cum itaque affectio hominis sit vaga et parvo vento
diaboli ducibilis in errorem, videtur securum esse sub-
duci tales ymages propter periculum primum man-
datum decalogi dissolvendi. Laici enim appropriate
adorant suas ymages quibus singulariter sunt affecti
30 et plus cecantur in aliis quam quod tales ymages
sint naturaliter talis sanctus. Ideo cum nec Christus
nec apostoli nec scriptura eorum tales ymages co-
luerunt, videtur multis quod sit temeraria presumptio,
sapiens tam in curatis quam in artificibus avariciam,
35 quod sit tam variarum ymaginum copia introducta.

1. A: sua deest. 3. A in marg.: 3; B in marg.: Tercio superbi.
10. B: adiciens. 11. B: affectant. 11. BC: mundum deest. 17. AB
in marg.: Nota pro (B: de) imaginibus; B: Ymages utrum sunt adorande.
21. A in marg.: Nota. 25. sanctum; C in marg.: scilicet eum; ib. A:
in principio adorando. 26, 27. A: seduci. 30, 31. A: imagines sint
deest. 32. A in marg.: Conclusio.

21. Cf. Wyclif; De Mandatis CXV (M.S.): Quod si dicis quod
non adoras illam nisi in nomine sancti cuius est similitudo, revera
sic dixerunt infideles tempore veteris testamenti. (Matthew) . . .
30. ibid.: Et sic uni ymagini plus affecti quam alteri adorant yma-
gines, quod indubie est idolatria.

Yet properly
used they may
be the books of
the unlearned.

Money wasted
in adorning
images and
tombs.

The religious
orders say the
host is merely
an accident.

The laity think
it the identical
body of Christ.

Scio tamen quod populus plene instructus per curatos idoneos, qui nimis deficiunt, posset facere quod tales sculpture sint libri utiles laicorum. Sed tam in clero quam in laicis capitur occasio infideliter ydola (que nichil sunt secundum apostolum) venerandi. Error eciam 5 nimis gravis quo fraudantur pauperes regnicole et vulgares est quod nimis sumptuose atque superflue congregantur circa tales ymagine et sepulcra aurum, argentum et lapides preciosi cum quibus nedum pauperes regnorum sed ipsa regna abstracta ruinis poterunt 10 elevari. Et ad tantum pharisei nostri exaltant ista iocalia, sicut sumptuosas basilicas, quod dicunt propter eorum sanctitatem abstraccionem non esse licitam, ymmo neminem posse in sumptuositate talium rationis limitem preterire.

Quantum ad hostiam consecratam, patet ex sepe 15 dictis quomodo blasphemi et ydolatre in ista materia sunt divisi. Nam religiosi nostri qui abhorrent quod panem consecrent sed accidentia, defendunt pertinaciter quod ipsum sacramentum (sic tractatum ab ipsis sensibiliter) sit accidens ab eis incognitum in nullo 20 simpliciter subiectatum. Et revera papa Innocencius et eius discipuli possent cicius facere multos fideles credere quod ipsum sacramentum sit caput asini vel quecunque alia substantia nominanda. Est igitur ipsum sacramentum verus panis, factus virtute verborum 25 Domini corpus Christi; et sic cum hec locutio secundum Augustinum *Hoc est corpus meum* sit figurativa, patet quod ipsum sacramentum sit adorandum vicarie | Fol. 151^c
paulo supra imagines ab homine fabricatas. Communitas autem laicorum putat quod panis ille sit idemplice 30 corpus Christi, nec audent fratres errorem istum abstergere, tum quia ignorant quid secundum naturam sit illud sensibile sacramentum, tum eciam quia timent sibi quod perderent lucrum temporalium atque famam, et sic ut infideles heretici incidunt in prevaricacionem 35 primi mandati, et sic idem foret purgare ecclesiam ab hac infideli prevaricancia et facere eam penitus sine ruga quod solius Dei est reservatum ad statum in patria.

2. A: Conclusio. 4. A: in deest; C: infidelitatis. 6. A: fundantur. 7. B in marg.: Contra sumptuosas ymaginum impensas. 10. regna; A: sequitur lacuna; abstracta deest. A: nimis poterunt relevare; B poterunt; in marg.: petunt. 15. A in marg.: Nota pro Eucharistia; B in marg.: Hostia(?) in altari diversi diversimode adorant. De hostia consecrata. 18. A: consecrant; B: et defendunt. 27. A. in marg.: Quid est sacramentum altaris; B in marg.: Sacramentum quid est. 28. B: vicarie. 30. AC: autem deest. B in marg.: Hic sis cautus (man. recent.). 33. A: idem sensibile. 37. B: ipsam penitus. 38. B: patria etc.

SERMO XIV.

Simile est regnum celorum homini qui seminavit bonum semen in agro suo. Matthei XIII°, 24.

- Hoc regnum celorum est in predicacione secundum
 5 essenciam rex regum, dominus Jesus Christus. Iste autem
 ad litteram est verus homo, quia habitu inventus ut homo,
 et sic secundum divinitatem est similis homini; semen
 autem est fides que constituit filios regni et in predica-
 cione secundum essenciam est ipsi filii, ut dicit Dominus
 10 in eodem evangelio. Hoc autem semen est bonum, quia
 veritas exsuperans falsitatem, et secundum rationem
 seminalem filiorum ecclesie gignitivum. Sicut autem in
 semine oportet dare virtutem informativam de cuius
 quiditate contendunt philosophi, ita preter hanc fidem
 15 oportet dare primam virtutem informativam que est
 Dei virtus, dominus Jesus Christus. Nam preter illas
 veritates in mente cognitatas et habitus fidei et actus
 nisi ipse fuerit illapsus et mentem irradians, christianus
 non gignitur fidelis.
 20 Ager autem (ut dicit Veritas) est mundus qui ad
 sensum alium potest dici ecclesia; sic enim dicit evan-
 gelium Johannis XII, 19 quod *totus mundus post eum*
abiit. Et Johannis I^o, 10 *mundus eum non cognovit*, ubi
 non foret pertinens loqui de mundo nisi de universitate
 25 hominum. Hoc autem semen fidei seminavit Dominus
 in hoc agro ad edificandum sibi ecclesiam, sic quod
 homines habentes prius esse naturale viciatum et per-
 ditum facti sunt filii Dei per gratiam huius seminis
 sic immissi, dormicio hominum est negligens desidia
 30 prelatorum vel ut placet aliis, est etiam speculacio
 contemplativorum; nam talis ebrietas facit ecclesiasticos
 licet paucos a cura sui regiminis ociari. Inimicus homo
 est ipse diabolus qui *terram comedit cunctis diebus vite*

Parable of the
 tares.

The man is
 Jesus Christ.

The field is the
 world.

The sleep is
 either sloth of
 prelates or
 contemplation.

2. B: in marg.: 14. 2, 3. A: bonum semum. 3. A in marg.: Nota.
 4. B: est enim; A: secundum essencia. 6. A: habitu et inventus et
 ut homo; B: et inventus. 7. BC: deitatem; 1b. A in marg. sup.
 fol. 151^c: *Non bonum semen seminasti* Matthei XIII. Bonum semen est
 tipus pietatis, verbum veritatis, passio salvatoris, pena peccatoris; primum
 semen mundatur a paleis, non extollatur favoribus, secundum purgatum
 a zizaniis ne involvatur erroribus, tertium moritur in suppliciis, dum
 seminatur doloribus, quartum metitur in tristicis, dum irrigatur mero-
 ribus. 9. BC: Dominus deest. 12. A: gignitivum. 19. A: in-
 fidelium; B in fidelis; C. in fidelis. 20. A: quod ad. 21, 22. A:
 evangelio. 22. C: Johannis deest. 29. BC: diffidia negligens. 30. A: ut
 deest.

3. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 95.

The enemy is the devil. *sue* Genesis III°. 14; qui ab exordio ex innata invidia fuit inimicus humano generi; ex superbia namque sua dedignabatur hominem stare in statu suo primevo, cum ipse homine superior a superiori statu suo primevo ceciderat. 5

His method of attack. *Iste* homo *super-semiavit* *zizaniam*, primo quando in terram mundam primarum parentum in fide instructam supervenit, seminando mendacia (ut patet Gen. III); et hoc fecit callide, incipiendo a muliere in viri absencia existente. Primo etiam interrogat questionem, ut sciat 10 si habeat in ea dispositionem ad ulterius seducendum et, percipiendo ipsam in fide dubiam, *ne forte*, inquit, *moriamur*; ipse tanquam mendacium in abstracto fuit simpliciter negative contrarius veritati. *Nequaquam*, inquit, *moriamini*. Et predictus inimicus homo instanter 15 seminat *zizaniam* tam ante incarnationem quam post Christi resurrectionem propter antiquam invidiam, observatque calliditatem primevam in qualibet temptatione humana. Primo, inquam, aggreditur sensualitatem ut feminam et proponit sibi per modum questionis quo- 20 modo in delectatione sensuali sine rationis limite sit licite delectandum, et ad hoc superaddit rationem sophisticam sic arguens: Delectatio sensalis tam in obiecto quam in subiecto ordinatur a Deo, ipsam ergo exequi non potest peccatum sapere, cum bona crea- 25 tura Dei ex hoc aliter et multipliciter ad perficiendum opus Domini confortatur. Et sensualitas a ratione tamquam viro frustrata verbis diaboli respondet ambigue quod Deus precepit ne sensualitas gradu aliquo delectetur, nisi ut est obediencior rationi; at diabolus polli- 30 cetur fortitudinem hominis, ut ex sensualitate plus Deo subserviat, instigat ultra rationem, ut sensus delectationem suscipiat, et sic ratio tanquam vir consentit crimini.

by making light of the sin. *Sed* super ista diabolus addidit excusaciones plurimas 35 in peccatis. Dicit enim quod concesso excessum delectationis esse peccatum, adhuc est solummodo veniale

1. A: hodie vire. 4. A: homini; ib. A: ipse est; ib. A: a statu suo ceciderat. 5. A: priorum; ib. A: instructa. 10. A: existencia; ib. B: primo deest. 11. A: in deest. 15. A: morior. 16. C: quam. 17. A: resurrectionem deest. 20. A: per medium. 21. A: dilectione. 22. A: delectandum. 23. A in marg.: Argumentum diaboli; B in marg.: Modus quo temptat diabolus in omni peccato; ib. A: sensualis. 24. B: in deest; ib. A: ipsum. 25. B: non potest est; C: non potest esse. 26. A: et deest; B: multiplicatur. 3. A: et diabolus. 38. A in marg.: 1.

et sic faciliter dignum venia, nec sine peccato veniali
possumus vivere in hac vita, et cum possumus venia-
liter peccare depascendo iumentum in maiori abstinencia,
gravius peccaremus. Et sic melius est levius ex-
cedere limites rationis quam creaturam quam Deus ad
servicium suum condidit illo modo | destruere. Et in
illa perplexitate qua sensus est dubius rationi illudatur
et consentit, et talis ordo temptandi est in omni genere
peccatorum; et sic scola diaboli introducit nomen
peccati venialis et mortalis, ac tante cecavit ecclesiam
quod nescit distinguere inter illa. Concedi itaque debet
ipsi diabolo quod peccare contingit de usibilibus nimis
superflue sumendo ac etiam nimis parce. Ad quod
oportet quod ratio et exemplum captum a Christo et
suo evangelio sit iudex cum inspiratione Dei que non
potest sine peccato priori deficere. Pars tamen securior
videtur abstinentia, sicut paciencia est securior quam
insultus. Ideo in hoc extremo plures deficiunt quam priori.

and exaggerating the evils of abstinence.

Terms 'venial' and 'mortal' come of the devil.

Cum autem crevisset fides sic toxico inimici com-
mixta et fecit multa opera bona de genere, tunc apparuerunt
fructus zizannie, cum multa mala de genere cum bonis palliatis
ypocrisi sint commixta. Servi vero qui de ista zizannia Domino
conqueruntur sunt sancti et doctores sequentes, qui istam discrasiam
humani generis percipiunt ex instinctu diaboli introductam. Et
multi tam seculares quam ecclesiastici seducti sunt in isto
quod generaliter tales hereses sunt ex cunctis suppositis
destruende. Et licet Christus dicat *non*, sed quod hoc est finali
iudicio reservandum, tamen scola diaboli ad tantum cecavit
mentes hominum superbiorum quod ipsi ex causa multiplici
accipiunt super se ad internicionem Dei iniuriam vindicandam.
Et isto porismate diaboli stabilito ad tantum cecavit animas
prelatorum, quod nesciunt distinguere inter catholicum atque
hereticum, sicut nesciunt distinguere inter peccatum

Men think they ought to destroy heretics

but they cannot tell truth from heresy.

2. BC: cum deest. 5. A: creatura. 7. A: prolixitate. 9. AB: introduxit. 10. A: venalis. 11. A: Concedit. 12. A: diaboli; ib. C: contigit. 16. B: priore. 17. A: videtur — securior deest. 19. A: sic coyco. 20. BC: et deest. 23. A: quod de; ib. A: Domino deest. 27. A: ex cunctis; C: extinctis. 30. A: ad deest. 32. A: ad internicioni; BC: ad perinternicionem. ib. B in marg.: Contra illos qui abiciunt iudicium legis Dei. 35. A: et hereticum. ib. A: distinguere deest.

3. Cf. Select English Works vol. III, pag. 155: hit may falle to a man that he synnes in abstinence, when he fedes not his horse that schulde bere hym to serve his soule. (Matthew.)

veniale hominis et mortale, ymmo *bonum dicunt malum* et e contra, sicut Ysaie V^o capitulo prophetatur. Et sic frequenter per verba sophistica patris sui fingendo zizannia eradicant et triticum. Et sic ubi evangelium Christi Matthei XIII et XVIII precipit in medicinam talium 5 quantumlibet perversorum quod *sint sicut ethnici et publicani* et non ut corporaliter occidantur, scola diaboli introducta dicit ita evangelio Christi contrarie; quod indubie est scola regis superbie.

Christ tells us
to let both grow
to gether till
the harvest.

Non enim permittunt quod lex Christi iudicet senten- 10 ciam si sit vera, sed ipsimet tamquam sacerdotes qui Christum occiderant iudicant falsitatis testimonio partem suam et sic per leges iniquas iudicant fideles plurimos sue superbie vel avaricie resistentes; verumptamen con- 15 silium beate virginis et per consequens tocius curie celestis est istud, *quodcunque dixerit vobis Jesus facite*. Ipse autem dicit quod non vult ut tales hereticos occi- sione corporis eradicent, ne forte ex cecitate diaboli eradicent *et triticum*, sicut granum frumenti a sapien- 20 cioribus sacerdotibus est occisum. Sed *sinite*, ait Jesus, *utraque crescere usque ad messem, et in tempore finalis iudicii* Christus iudex inpeccabilis dicet angelis ut zizannia colligant in fasciculos, cum dampnandi *ligati* 25 *manibus et pedibus* (ut patet Matthei XXII, 13) *in exteriores tenebras sint proiecti*. *Triticum* autem predesti- natorum sunt *in horreum beatitudinis congregandi* (ut patet Matthei III°, 12); sicut enim zizannia per accidens prodest tritico, cum partes eius colligat et facit contra tempestates constancius simul stare ac in principio zizanniam sibi assimilant et eradicatio plus noceret 30 tritico conculcato eius radices et culmos sepius destruendo: sic pravi rarerent seminati inter bonos faciunt per accidens ad sui meritum et ad forciolem caritatis colliganciam ac exercitium in virtute et per consequens **eorum** extinctio contereret actus virtutis, qui ex tribu- 35 lacione concresecunt.

4. A: sic deest. 5. C: Matthei XIII et XVIII deest; A: XIX. 6. B: sunt. 7. B: ut deest. 10. A: permittunt ut. 11. A: sacerdos. B in marg.: Nota. 13. C: philosophos sue. 17. B in marg.: Nota consilium optimum (in black ink). 19. A: eradicent. 20. A: sacerdotibus deest. 22. A: iudii. 23. B: zizanniam. 24. C: Matth. VIII. 25. Triticum autem; hic verbum excidisse videtur: anime predestinatorum. 27. Codd. Matth. 25. 28. A: prodece. 29. B in marg.: Mali occasio- nally pro sunt et quomodo. 31. C: cumulos. 33. A: formacionem. 35. A: contincio. ib. A: ex deest.

Conceditur tamen quod licet secularibus eradicare
zizanniam consultis theologis, hoc tamen debet fieri
moderamine legis Dei. Nam pauci vel nulli sciunt utrum
plus prodesset ecclesie quod tales peccatores forent
5 superstites quam quod corporaliter occidantur. Ideo
cum sit mandatum Dei et consilium Christi non illos
occidere, patet quod foret presumpta Dei temptatio
et consilii Christi reliccio leges novas statuere et ipsos
ex institutione humana occidere. Hoc enim foret rega-
10 liam Deo propriam usurpare, et sic a tempore quo
fuit seculare dominium a sacerdotibus cesareis usur-
patum invaluit in clero homicidium, quia illud mon-
struosum dominium, cum cessat in prelatis evangelizatio,
oportet per homicidium diabolicum roborari. Ideo (ut
15 fingunt) non restat remedium quomodo inimicos crucis
Christi delerent nisi ipsos corporaliter occidendo. Sunt
enim ab evangelizatione et oratione vivaci simpliciter
alieni, et sic de ore proprio iudicandi sunt morte per-
petua condemnandi. Vel inimicus homo potest intelligi
20 Antichristus qui cum suis discipulis supra legem Christi
superseminat zizanniam multiplici discordia irretitam,
et illas traditiones hominum oportet usque ad diem
iudicii remanere et tunc inventores huius legis zizannice
sunt perpetuo comburendi.

Fol. 152^a Sed mussitant quidam quomodo ratio | ut vir potest
sensualitati ut femine consentire. Hic tamen oportet
distinguere inter actum, habitum et subiectum: Sub-
iectum autem rationis est intellectus agens vel essentia
anime, actus autem est ratiocinatio et habitus dispo-
30 sicio ad actum huiusmodi inductiva. Cum autem
substantia anime sit peccabilis ut malus angelus,
habitus bonus potest in ea sopiri et actus rationis
simpliciter potest tolli. Et ita sensualitas rationem ex-
superat, quando vel actum vel habitum sic extinguit;
35 non sic quod maneat actus rationis cum delectatione
et actu sensus, sed cum in eodem subiecto sensus
et ratio subiectantur ipsum subiectum ex fragilitate

Seculars may
root out
heresy, but
must keep
within God's
law.

Persecution
the result of
worldliness in
priests.

It is doubted
how reason
can consent
to sensuality.

Reason does
not consent but
is thrust aside.

1. B: Contenditur; in marg.: conceditur. 2. A: fieri deest. 4. BC: prodest. 5. A: superstites quam corporaliter. 6. A: manifestum Dei. 10. B: Dei. 11. A: Cesaris. 12, 13. A: oportet idem monstruosum. 14. A: quod homicidium. 16. A: deberent. 18. BC: vindicandi. 20. B in marg.: Inimicus homo quis est; ib. B: super legem; C: sic legem. 21. A: supraseminant; C: supraseminavit. 23. BC: zizannie. 25. A: misitant; ib. B in marg.: Dubium. 27, 28. B in marg.: Subiectum, actus et habitus rationis quid est. 32, 33. R: ratio simpliciter. 34. BC: quando vel habitum; A: quando deest; ib. B in marg.: Quando sensualitas exsuperat rationem.

sua actum rationis omittens in delectacione sensibili quietatur.

2nd command-
ment.

Et potest ex hoc evangelio elici observancia secundi mandati que appropriatur quodammodo verbo Dei. Nam Exodo XX°, 7 scribitur: *Non assumes nomen Domini* 5

Three ways of
taking God's
name in vain:

Dei tui in vanum; in qua negacione includitur triplex negacio vane assumptionis nominis Dei nostri: primo in iuramento sensibili, secundo in nominacione ministerii Domini Dei nostri, et tercio in trinitate imaginis anime nostre facte ad similitudinem trinitatis. 10

1. Swearing
without good
cause.

Quoad primum quod est magis sensibile, patet quod secundum doctrinam Christi Matthei V^o, 34: *Non debemus omnino iurare*. Ille autem iurat omnino qui sine causa laudabili et necessaria accipit superflue nomen Dei, ut faciunt hii qui ex consuetudine, superbia vel 15 contemptu assumunt nomina grandia Salvatoris. Et idem est iudicium licet levius de iurantibus quantumcunque abiecto nomine creature. Nec valet sua excusacio quod faciunt hoc propter devocionem ad nomen Dei memorandum vel propter fidem gignendam fra- 20 tribus, quia aliter nemo crederet verbis suis, quia primi nominando Deum superflue memorantur Dominum; sed criminaliter in contemptum, cum ipse sit verbum quod magis odit superfluum. Quoad secundos patet quod nulli sunt magis fratres suos indebite conculcantes nec 25 aliqui minus credibiles propter mendacia vel quoad superbiam in qua iurant pompaticè plus vecordes. Ideo secundum doctrinam Domini Jeremie IV°, 2: *Iurabis, vivit Dominus in veritate, in iudicio et iusticia*. In veritate quidem, quia in nullo casu debet iurari vel dici men- 30 dadium, et in iudicio, quando coram superiori iudice es necessitatus iurare in testimonium veritatis. Et sic tercio iurabis non conductus pro pecunia vel invidia inimici sed propter iusticiam ecclesie declarandam. Nec est spes sic iuranti superflue in nomine Dei sui 35 quod contra hostes spirituales in necessitate iurabitur; verumtamen illo nomine quecunque sacramenta accipimus et quotidie nos signamus et nomen nostri ac proximi tam verbo quam opere conservamus.

Swearing
before a judge
is lawful.

1. A: sensibilis. 3. A in marg.: Secundum mandatum. 9. BC: Domini deest; B in marg.: Declaracio mandati secundi tabule prime. 11. A in marg.: 1. 13. B: omnino deest; ib. A in marg.: Utrum liceat iurare et qui iurando et quando peccant. 15. A: hii et cetera hii quoniam. 17. BC: licet fictio mala. 19, 20. A: nomen Domini. 23. AB: criminantur. 24. A: quoad deos patet nulli. 29. B: in iusticia iurare. 33. A: iurabilis; ib. A pro ecclesia. 37. BC: sacra. 38. A: et nostri; BC: ac Christi. 39. C: servamus.

Quoad secundam maneriem in vanum accipiendum nomen Dei, patet quod quicumque acceperit nomen fidelis vel nomen christiani, nomen presbiteri vel curati vel alicuius alterius Dei ministerii et non complet
5 in opere talis nominis rationem, in vanum accipit nomen Dei. Et in istam vanitatem incidit totus mundus, ut specialiter patet de sacerdotibus et nomine prelati qui legi Domini, quam opere et verbo defenderent et per quam rarerent viarent, in vita et ministerio multipliciter
10 adversantur. Et sic est de culpa cuiuslibet christiani.

2. We offend in professing to be God's ministers, when we neglect our ministry.

Et quoad terciam maneriem nomen Dei cassancium, patet ex Genesis primo capitulo, quomodo homo interior factus est ad ymaginem et similitudinem trinitatis; ad ymaginem quippe, ut in essentia sua sit trinus, scilicet
15 memoria, ratio et voluntas; ad similitudinem ut in virtute triplici sit depictus et specialiter observancia triplicis mandati prime tabule, ut sit in accidentali similitudine correspondencia trinitati. Et patet in radice quomodo in essentiali nomine multi nimis vane acci-
20 piunt nomen Dei; et patet quomodo inimicus homo ut quilibet prescitus superseminat zizanniam in prevaricatione huius mandati secundi, cum seminat super anima, que est ad naturalem ymaginem Dei, deformem similitudinem patris mendacii. Nec est mediocre pec-
25 catum tam preciosam Dei ymaginem taliter deformare, cum ut sic oportet arma Domini deturpare.

3. In defacing the likeness of God in our soul.

SERMO XV.

Simile est regnum celorum homini patrifamilias.
Matth. XX°, 1.

30 Hoc regnum celorum est filius Dei (ut supra), de quanto est caput totius ecclesie; sic enim regnum in predicatione secundum essenciam vocatur nunc rex et nunc incola regni. Iste autem est paterfamilias optimus totius domus ecclesie. Exiit autem quinque vicibus ad
35 conducendum operarios pro edificatione ecclesie mili-

The Kingdom of Heaven is the son of God.

1. A in marg.: 2; ib. A: manerium. 2. C: accipit. 3. A: vel christiani. 4. B: cuiuscumque. 7. A: de deest. 8. A: quamvis opere; ib. A: defenderent et regularentur in vita. 11. A in marg.: 3; ib. cassancium; A: gap in MS. 12. A: quomodo quomodo. 15. A: et ad; B: in deest; ib. B in marg.: quomodo homo factus est ad ymaginem et similitudinem trinitatis. 16. A: triplici deputatus. 17. A: triplicis deest. 23. A: Dei imaginem deformem. 26. A: deturpare etc. 28. A in marg. sup. et inf.: Sermo XV; B: Sermo XV; C: Dominica in Septuagesima; ib. homini deest. 31. A: sic enim est. 32. A: vocatus. 33. A: incole; B: loci regni.

The vineyard
is the Church.

tantis que secundum quandam proprietatem vocatur vinea pro ista via fructifera; cuius vitis in medio (a qua pullulant omnes palmites) est dominus Jesus Christus (ut patet Joh. XV°, 1). Iste autem paterfamilias perpetuo residet in domo ecclesie triumphantis que post confir-⁵ macionem angelorum non fructificavit sed mansit ut domus perpetuis lignis ac lapidibus stabilita. |

The first call
is to the
patriarchs
before the
flood.

Primo ergo mane exiit in suis ministris *ad operarios vinee conducendum*, quia in prima etate mundi precepit angelis; et ipse in persona propria primo movit ut patres¹⁰ illius etatis seculi meritorie ad fructificationem ecclesie operentur (ut patet de Adam, Sedh, Enoch et ceteris).

The penny is
bliss.

Convencio autem que facta est cum operariis pro mercede est *ex denario diurno*, qui est beatitudo qua fideles domini premiantur. Et est in denario triplex convenien-¹⁵ cia propter quam taliter nominatur. Prima est metalli constancia que signat permanenciam perpetuam beatorum. Secunda est denarii circulacio que infinitatem beatitudinis signat et cum hoc replicacionem a creatore in creaturas et reditum in id ipsum iuxta illud Psalmi²⁰ IV°, 9: *In pace in id ipsum dormiam et requiescam*. Imago autem denarii et eius in splendenti metallo superscriptio attestatur intuicionem claram deitatis, et ex alio latere Christi humanitatis sanctitatem propter meritum sancte crucis.

The second call
to the patriarchs
from Noah to
Abraham.

In secunda autem etate egressus est et vidit plurimos ociantes quos expergefecit nedum per inspiracionem inter-²⁵ nam sed per ortacionem angelicam, ut patet de Noe, Eber, Thare et Abraham in secunda etate seculi fideliter itinerantibus.

The third and
fourth from
Abraham to
David, and
from David
to the captivity.

Iterum autem exiit circa terciam et quartam etatem seculi et fecit similiter, ut patet de fidelibus ab Abraham usque ad David et a David usque ad transmigracionem³⁰ Babylonis. Tempus autem a transmigracione Babylonis

2. BC: ista vita; C: vita vita. 4. C: autem deest. 7. B: perpetus; C: perpetuus. 10. A: post movit. 13. Codd.: cum deest. Addidi. 14. Codd.: de denario. Correx; ib. B: qui deest; C: que. 14, 15. BC: fidelis diu. 15. A in marg.: denarius; B in marg.: per denarium. 16. A in marg.: 1; ib. in metalli. 18. A in marg.: 2. 19. BC: significat. 18, 19. A: in firmitate beatitudinis. 22, 23. A: descriptio. 24. A: sanctitatem deest; B: propter — crucis deest; C: propter exaltationem. 26. A in marg. sup. fol. 156^b: *Quid hic statis tota die ociosi*. Math. XX. Hic notantur quatuor: morosa expectacio: *statis*; temporis ammissio: *tota die*; operis remissio: *ociosi*. Quatuor autem reddunt operarium ociosum, scilicet negligencia que opera dissipat, ignorancia que mentem obnubilat, impotencia que vires adnichilat, diffidencia que premium non expectat. ib. BC: In tercia. 29. B: Chare; A: Charer. 31. A in marg.: CD; ib. Codd.: quintam. 33. A: a deest; ib. A: autem usque. 34. BC: Babylonis deest.

usque ad Christi adventum tamquam sterile evangelium pretermittit; tunc enim sacerdotes ex avaricia facientes populum ociari pessime exercebant ecclesiam, vel (ut placet aliis) licet in habitabili Hebreorum sit continue
 5 prope equinoccium et sic quasi duodecim hore diei artificialis, tamen evangelium pretermittit tribus vicibus unam horam et duabus mediis vicibus duas horas, quia populus quasi in medio temporis vel amplius est a divino ministerio evagatus. Et hec ratio quare una
 10 etas ecclesie pretermittitur. Quando autem fideles erant prope statum innocencie, prope adventum solis iusticie et prope diem iudicii, intercipitur solummodo una dies.

The time from the captivity to Christ is omitted for its badness, as the priests then ruled.

Circa undecimam vero exibat humanitus et ortatus est populum ociantem ut laboret fideliter, ut fecerunt antea

In the eleventh hour Christ came in his manhood.

15 patriarche. Et nota quod varii varie intelligunt hos quinque exitus, ut hii intelligunt per eos quinque etates seculi ante incarnationem Christi, hii quinque etates cuiusunque persone humane, quarum quolibet ad laborem meritorium instigatur. Mihi autem videtur sine

20 horum repugnancia quod intelligantur quinque etates ecclesie, etate sacerdotali ante incarnationem Domini premissa. Et nota quod hora tertia et sexta solummodo intercise sunt due hore sed in horis aliis solummodo una hora. Quod quidam estimant propter pre-

Different opinions as to the five calls.

25 varicationem magis notabilem legis Dei. Nam in tertia etate vel hora tertia lex Dei ad tantum contempnitur quod despecto iudicum regimine pecierunt sibi gentiliter dari regem (ut patet I Reg. VIII tempore Samuelis).

In quarta autem hora vel etate despexerant legem Dei, 30 acceptando Roboam filium Salomonis, et neutra pars fuit sine grandi culpa propter quam fuit Dei visitacio differenda. In quinta autem etate seculi in qua regnaverant sacerdotes, licet prima fuerit mala, secunda peior, ista tamen tamquam signum tertium magorum Phara-

35 onis pessimum non meruit aliquo exitu patrisfamilias confortari. Nam Judas Macchabeus et omnes fratres sui mundum et honores mundanos sapuerant (ut patet II Macchabeorum), et finaliter generacio hec pessima sanctum sanctorum extinxerat. Exitus autem in hora unde-
 40 cima factus per Christi incarnationem est ecclesie mili-

3. A: excertebant. 3-12. A: vel ut — una dies deest. 4. Codd.: habitabile. 7. Codd.: horam duas horas. 13. A in marg.: E; B in marg.: Nota; ib. A: humanitas. 15. A in marg.: i. 17. A in marg.: 2. 18. A: in quarum qualibet. 23. A: interisse sunt. 28. A: VIII deest. 29. BC: legem Dei deest. 38. A: pessime. 39. C: extinxerant. 40. BC: pro Christi incarnatione.

Christ remains
with his
Church,

until his
godhead
summons his
manhood to
judgment.

The murmuring
against the
goodman.

tanti continuus, cum ipse promittit se esse nobiscum omnibus diebus usque ad consummacionem seculi. Et sic pro suo exitu relinquitur solummodo una hora, et ita cum ratio merendi sit modo planior, signanter committitur pro hora duodecima quod stant in foro merendi quoad meritum ociosi. Nam illa via est forum quo fideles beatitudinem sunt mercati et signanter mortificata religione Christi per falsos sacerdotes dicit populus in hora undecima pro tota die ocians quod nemo ipsos conduxit. Quia ad tantum extincta est pro illo tempore christiana religio quod ut ethnici divertentes ad seculum non sapiunt fideliter premium beatitudinis per quam populus ad meritum incitatur. Completa autem hora duodecima et facto tempore serotino deitas que est dominus huius vinee dicit Christi humanitati que ad edificacionem sponse sue procuravit fideliter quod in adventu finali vocet operarios et reddat illis mercedem quam operando in vinea sua mēuerant. Incipit autem Christus a novissimis, quia ab apostolis venientibus hora undecima; quibus Matthei XIX°, 28 promittitur quod illi qui secuti sunt Christum in moribus sedebunt super sedes duodecim, totum residuum Israel iudicantes. Omnes autem pro quacunque istarum quinque horarum fideliter laborantes acceperunt predictos denarios qui quoad mercedem beatitudinis singulis tantum valent. Sed venientes prima hora diei arbitrati sunt quod plus quam denarium acceperunt, quia illi qui secundum diuturniorem periodum sine exemplo priori tante fideliter laborarunt plus mercedis pro suo die acciperent; aliter enim parificati minus merentibus in mercede indiscrecionem in iudice implicarent.

Et hic videtur multiformis perplexitas cum predestinati vel in finali iudicio vel post videntur contra Deum murmurare. Quidam autem credunt istud murmur pro tempore viancium processisse ut quod gens Judaica que primo atque diucius laboravit in dicta vinea amplius meruisset (ut patet in epistola ad Romanos XVI°, 6, 12, Act. VI°, X^o, XI° atque XV°). Sed cum totum hoc pre-

1. BC: ipse deest. 4, 5. B: obmittitur. 6. BC: via deest. 8. A: religioni; ib. A: populos. 13. BC: hora deest. 14. A: serotino. 15. B: quomodo ad. 16. A: procurat. 22. A: residuum vel iudicantes. 24. A: acciperunt. 27. C: quod illi. 28. C: sine Christo; B: Christo. 30. A: scilicet mercede in discrecionem. 32. A in marg.: Dubium. 33. A: contra Dominum; B in marg.: Murmur illud contra patrem-familias quando fiet. 34. BC: autem deest. 36. B: predicta; ib. A: amplexus. 37. Codd.: XVI, 6, 12 deest. 38. A: Act. VI, X vero atque; B: n'; Cno' rectius legendum esse videtur: XI°.

mium sit pure ex gracia, non fit alicui iniuria. Apparet autem beato Gregorio quod cum venisset post completum meritum premiandi, quod dictum murmur erit in die iudicii, quia post quinque horas in quibus solum
5 ecclesia viabit ad meritum. Et ita licet tempus etatis ultime fuerit diuturnum, breve tamen est et modicum propter Antichristi versucias quoad tempus merencium. Illi autem qui ponunt hos quinque exitus ante incarnationem Domini terminari, possunt pertinenter asserere
10 quod dictum murmur factum est post ascencionem et ante diem iudicii. Sed alia via dicens pertinencius quod novissima hora terminat totum tempus viacionis usque ad diem iudicii aliter debet intelligere. Ideo (ut placet beato Gregorio) dicta murmuracio est cogitacionis in-
15 terna admiracio, et totum residuum est revolutio admiracionis in animo exclusa circumstancia peccati sicut iram et furorem Deo tribuimus; et eadem est ars colandi unum de Domino et reliquum de beatis. Sic ergo tota hec disputacio hic narrata est beatorum con-
20 sideracio narrativa; et Dei responsio est declaracio sue iusticie ac misericordie sine merito condigno. Cum enim Deus dat unicuique viatori bona naturalia ac bona fortune que in infinitum excedunt meritum quo apud Deum vel hominem mereretur, patet quod super hec
25 dando bona gracie et finaliter mercedem glorie nedum non facit iniuriam sed retribucionem pure et simpliciter graciosam.

Denarius itaque signatus pro mercede cunctos beatos finaliter quietabit. Aliqui tamen becius intensive et
30 alii minus beati erunt in dicto denario quietati. Et sic considerando calliditates diaboli et status ac circumstancias novissimorum merencium que retardant, patet quod predestinati tempore gracie in brevi tempore cum Christi iuvamine amplius meruerunt quam predestinati
35 longe maioris periodi, licet minus in comparacione ad

All the blessed shall receive the reward of glory.

1, 2. A: apparet a bea Gregorii (sic). 5, 6. C: etatis utile. 7. C: versuciam. 9. BC: pertinenter deest. 14. A: Gregorius. 15. A in marg.: Gregorius. 19. A: ergo deest; ib. A: bonorum. 21. A: de condigno. 23. A: fortune; sequitur lacuna; ib.: que in deest; C: in deest. 24. A: supra. 25. A: bona deest. 26. A: non deest. 27. BC: gloriosam. 28. A: per mercedem; ib. BC: cunctos homines. 29. BC: et deest. 31. A: ac status. 33. A: cum deest; A in marg.: Nota de merito predestinatorum utriusque testamenti.

2, 14. Cf. Gregorii in Evangelia lib. I. Homil. G. XIX. Opp. I. 1552.

suam periodum actualiter peccaverunt, Nec implicatur ex hoc textu quod beatorum intencio sit perversa, sed per modum responsionis queritur an predestinatorum consideracio debet esse perversa ex retribucione Domini graciosi. Et sic quilibet predestinatus debet esse finaliter in dacione dicti denarii quietatus. Et sic erunt primi tempore novissimi in mercede et sine huius circulacionis repugnancia econverso.

Quamvis autem de statu beatitudinis et predestinacionis posset pertinenter circa hoc evangelium dubitari, tamen plus valens ad nostrum meritum et statum ecclesie videtur de prelatorum officio ac eorum negligencia dubitare. Vineam enim (ut dicitur Isa. V^o) est ecclesia viatorum in qua prelati precipue debent ad correccionem vini letificantis ecclesiam laborare. Sed nedum versa est ex eorum negligencia in labruscas sed in caules melancolicas, pusillum gregem fidelium in terrestres temptaciones et carnales culpabiliter involventes. Nec solum prelati irreciuntur hoc crimine sed spuria vitulamina, ut ordines privati que sunt ut monstra in corpore matris ecclesie. Nam (ut dictum est alibi) fratres non solum rapiunt temporalia de secularibus dominis subditis et prelatis sed, seminando semen vel per se vel per accidens infectum, totam ecclesiam discrasiant. Cum enim ex Veritatis testimonio Luce XXI° erunt signa in sole et luna et stellis, ipsa autem moventur regulariter ut olim et secundum philosophorum principia idem in quantum idem semper agit idem, patet ex dictis sermonis secundi quod tota huius perturbacionis variacio causatur ex culpa hominum qua materialis massa sublunarium variatur. Et cum fratres laborare debeant manibus (ut patet alibi), liquet quod huius masse terrestris indisposicio, ut gencium perturbaciones ac homicidia, cultus terre quo germinarent eius fructifera, et breviter tota inproporcionabilitas qua ultra statum priorem turbatur ecclesia ex fratrum negligencia est causata. Quid (rogo) si agriculture isti mendicantes validi sicut tenentur ex fide scripture, et specia-

Negligence of prelates.

Mischief of private orders.

The friars would be better employed in husbandry.

1. C: multiplicatur. 7. A: in deest. 9. A in marg.: Contra prelatos; B in marg.: Arguit prepositos negligentes. 14. AB: corcionem; C: contricionem. 16. A: malencolicas. 17. B: terrestris. 18. A in marg.: Contra privatos ordines. 24. C: ecclesiant. 25. A: et in stellis. 28. BC: tota deest. 32. A: terrestres indisponunt gencium. 35. A: et ex. 36. B in marg.: Quid faciunt secte introducte male merendo et quomodo tenentur manibus laborare.

liter quando ociantur in opere minus laudabili instanter intenderent? Quomodo non foret terra nunc sterilis magis herbosa ac produccioni astrorum plus proporcionata et undique utilitati ecclesie plus consona?

5 Tunc enim terra que iam est plus sterilis plus in vegetabilibus salubriter exspiraret. Et ita iuxta sententiam Christi Luce XI. omnis superfluitas in alimentis vel tegumentis hominis facit influenciam celestem minus

Fol. 152^a validam et per consequens totam | habitabilem con-

10 fusione plenam et unam gentem bellis, pestilenciis, et aliis terre motibus alteram comprimentem. Et sic patet quomodo tercium mandatum prime tabule alludit huic sentencie. Nam Exodi XX°, 8 scribitur: *Memento ut diem Sabbati sanctifices*. Sex enim diebus ad similitu-

15 dinem operationis divine licet homini seculariter operari, sed septimo die debet ad similitudinem Dei contemplacioni intendere, conversacioni spirituali ad utilitatem spiritus precipue operari; nec sufficit homini in persona sua istud monitum observare nisi in filiis et in familia

20 et in aliis que sunt sub suo regimine hoc observet. Supposita autem veritate quietis Dei que non debet in toto regimini hominis conformari, nota ulterius quod sicut Judei diem septimum pro sabbato observarunt, sic christiani diem octavum vel diem dominicum.

25 Oportet enim in hac cerimonia chisticolas variare, specialiter cum precipua causa quietis in sabbato fuit quies domini in sepulcro. Que cum preterit nec alium expectamus, necesse est ut aliam sabbati observanciam variata cerimonia observemus. Sed cum die dominico

30 que fuit prima dies qua Deus mundum condidit resurrexit et spiritum sanctum misit, signanter in illo die est sabbatizacio chisticolis facienda. Et quarto cum illo die (ut fideliter creditur ex scriptura) Deus seculum iudicabit et omnes beatificandos in sedibus celestibus

35 collocabit. Ipsa enim erit sabbatizacio in qua tota ecclesia finaliter requiescit. Habito itaque quod erit sabbatizacio fidelis in hac die dominica, superest videre quomodo erit ista sabbatizacio a fidelibus observata.

3rd commendment. How to be observed.

Change from Saturday to Sunday.

5. A: plus deest. 6. BC: extirparet. 7. BC: Luce XXI; ib. BC: et alimentis; B corr. ex alimentis. 11. A: metibus; ib. A in marg.: tercium mandatum; B in marg.: Expositio mandati tertii decalogi. 16. A: sed septimo—operari deest. 18. A: hic sufficit. 19. A: filiis in. 23. A: septimam . . . octavam . . . dominicum. 25. A: Sed enim. 28. A: aliam sabbati aliam; ib. B in marg.: Que Deus die dominico fecit et facit. 29. A in marg.: Nota. 36. BC: finaliter deest.¹

Nec dubium quin sabbatizacio que est ab operibus servilibus, hoc est, actibus peccati observacio sit maxime attendenda. Et sic quamvis precepta negativa semper obligant et pro semper, precepta autem affirmativa cuiusmodi est solum tercium mandatum prime tabule 5 et primum mandatum secunde tabule semper obligant, non pro semper, latificando tamen istud mandatum ad hunc sensum et semper obligat et pro semper.

Logical
objection:
As the Sabbath
is not
continuous it
cannot be
continuously
binding.

Sed contra istud instant logici quod iuxta sepedicta ex testimonio beati Jacobi *idem est in unum mandatum* 10 *offendere et in cuncta*. Cum ergo observancia sabbati non semper obligat, videtur quod eius omissio pro tempore quo non obligat non ad cunctorum prevariciam reos ligat.

Answer: it is
always binding
for its proper
time.

Sed hic notandum quod observancia sabbati non obli- 15 gat christianum ut ipsam perficiat nisi pro tempore quo est hoc sabbatum. Cum ergo interpolatim currit hoc sabbatum, videtur quod semper debet esse huius observancia, non pro semper. Semper (inquam) est huius observancia, quando fidelis habet firmum propositum 20 sabbatizationem illam pro tempore pro quo venerit observare, sed observat pro illo tempore, quando in illo tempore preservat se ab opere manuali. Quod quia non facit nisi dum illud tempus accurrerit, ideo signanter dicit fides scripture: *Memento ut diem sabbati sanctifices*. 25 Cum autem tempus sit opus Deo proprium, videtur quod non ad alium sensum quisquam ipsum sanctificat nisi ut sanctum Deo in illo tempore se ipsum reddit. Quod quia fit sepe congruencius in opere manuali quam pausando ab illo opere, ideo sine crimine videtur 30 christianum posse pro illo die opera corporalia exercere. Et hoc patet de operibus preparancium generi humano vescencia et alia que non possent congrue et complete in alio tempore preparari. Sed ille videtur nimis parum celestia bona sapere qui non aptat sibi unum diem in 35

5. A: est deest. 6. C: et primum — tabule deest; B in marg.: Quando et ad quantum affirmativa precepta obligant et ad quantum negativa. 9. AB in marg.: Obieccio. 15. A in marg.: Responsio; B in marg.: Nota. 16. A: ipsum. 21. BC: tempore quo. 23. A: observat se ab opere mali. 26. A: dum autem. 27. B in marg.: Quid est tempus sanctificare. 28. BC: ipso tempore. 30. B in marg.: Sabbatizans que opera licet facere. 35. C: unum deest.

10. Ep. II°, 10: *Quicumque . . . offendat . . . in uno, factus est omnium reus*.

sabbato quo plus quam aliis diebus celestia contem-
pletur. Et patet quod sicut accedentes ad ecclesiam et
invidentes fratribus vel non celestia contemplantes dis-
solvunt sabbatum, sic habentes scintillam devocionis
5 usque ad nonam et post nonam viventes in scurillita-
tibus, in gulis et aliis actibus inmodestis, plus culpa-
biliter dissolvunt sabbatum quam agrestes in operibus
corporalibus sive ruralibus sive domesticis occupati. Si
autem sit persona sic discrasata, que plus observaret
10 se a crimine et adhereret devocioni caritatis priori sic
opera manualia faciendo, videtur michi, quomodocun-
que sit dictum a satrapis signa infidelium observantibus,
quod melius foret sibi operi tali privatim intendere
quam ecclesiam modo quo dicitur visitare. Sed quia
15 hoc testaretur super operarii indisposicione et daret
malum exemplum ecclesie, ideo dicit prelatus quod non
debet hoc sinere sed ad recciolem vitam instruere; nec
in hoc contendo si faciat quod ortatur. Et patet quo-
modo prelati debent ad rectam operacionem in vinea
atque continuam continenciam exhortari. |

Work does not
break the
Sabbath so
much as
wickedness.

Fol.
153*

SERMO XVI.

Exiit qui seminat seminare semen suum. Luce VIII°, 5. Christ's use
Hec est prima septem parabolarum quas Christus of parable.
locutus est Matthei XIII°, 3 ad edificacionem ecclesie.
15 luvat autem semper unam personam vel aliam ad
discendum nova vel iuvandum memoriam, quod Christus
sic parabolice est locutus. Semper enim disponit Christus
sermonem secundum aptitudinem auditorii, ut nunc ve-
lando secreta a populo et nunc iuvando memoriam,
30 reserando veritatem mundo absconditam in sua parabola.
Sicut enim inter tres animas scilicet vegetativam, sen-
sitivam et intellectivam vegetativa est prima, sicut inter
tres potencias vegetativas scilicet informativam, augmen-

2. B in marg.: Qui violant sabbatum. 9. AC: sic deest; ib. A: obse-
vare. 10. A: et adderet. 11. A: michi quod quocunque; C: quando-
cunque. 12. Codd. signia. 13. A: que melius. 15. C: operi.
17. BC: sed — instruere deest. 18. BC: quod deest. 20. A: ad
continenciam; B: etc. 21. A in marg. sup.: Sermo XVI.; C: In Sexagesima.
22. A in marg. sup.: *Exiit qui seminat* Luce VIII. Bonus agrico(la) in
seminando considerat tria semini pertinencia, scilicet qualitatem, quanti-
tatem et utilitatem, primo ad eligendum qualitatem cum diligencia, secundo
ad providendum quantitatem cum habundancia, tercio ad expectandum
utilitatem cum paciencia. 26. A: discendam; ib. A: iuvandum mate-
riam sic parabolice; B: pabolice. 28. A: auditori. 29. A:
nunc viva. 31. BC: enim deest. 33. A: vegetativa.

The first
informing
agent in the
church is the
seed of faith
i. e. the word
of God.

Seed falling by
the wayside;

on the rock;

among thorns.

tativam et nutritivam informativa precedit in ordine, sic in corpore ecclesie videtur quod prima eius informacio debet esse in semine fidei quod est verbum Dei. Ideo ista parabola est a curatis et a cunctis fidelibus principaliter attendenda. Nam virtus in hoc semine primo informat filios Dei in fide, ut veniant plene ad patriam. Inter quatuor autem saciones quas Christus hic exprimit quarta est solummodo laude digna. Quoad quiditatem autem huius verbi patet quod ipsum est personaliter verbum Dei, et ideo apostolus elegit predicare in populo dominum Jesum Christum, non tragedias sive comedias, non lucrum temporalium quesitum vel laudes hominum sed ipsum dominum Jesum Christum.

Quamvis autem hoc semen sit substancialiter verbum Dei, est tamen secundum rationem multipliciter variatum. In prima autem quatuor sacionum *semen cecidit secus viam*. Quia sunt enim nonnulli sic triti et indurati temptatione diaboli quod verbum Dei non capit in illis sed statim evacuatur cautela diaboli qui propter agilitatem et subtilitatem vocatur volucer celi.

Secunda maneries seminandi est *supra petram*, hoc est, cor quomodolibet induratum, sed ratione commixtionis materie petrose crescit ad tempus, natum tamen aruit in processu, quia non habebat humorem gracie secundum quam fructificaret bonis operibus. Oportet enim humilitatem ex fragilitate carnis conceptam fructiferam terram seminabilem temperare.

Tercia maneries terre sic sate est verbum Dei quod *cecidit inter spinas*, ut quando sit predicacio in mundi sollicitudine, divitiis et carnis voluptatibus occupatis. Et exorte tales spine suffocant fructum verbi. Unde secundum beatum Gregorium mundi *divicie hinc sunt spine, quia cogitationum suarum punccionibus mentem lacerant, et cum usque ad peccatum pertrahunt, quasi inflicto vulnere cruentant*. Est autem inconstancia in hiis spinis, quia ad horam stantes cum homine sunt fragiles et

2. A: quod primarius informacio.

8. A: exprimitur.

11. A: non tragedias — Christus deest.

15. A: secundum rationem secundum.

21. A in marg.: 2.

23. A: pecciose.

29. A: quando fit.

30. A: voluntatibus; ib. B in marg.: Divicie qualiter spinis comparantur.

34. A: inflicto; B: cruentantur.

4. A: et cunctis.

9. BC: autem deest.

14. B: autem deest.

17. A: enim nulli; ib. C: sic cecidit.

25. A: fortificaret.

28. A in marg.: 3.

30. A: voluntatibus; ib. B in marg.: 34. A: inflicto; B: cruentantur.

32. Gregorii in Evangelia, lib. 1. Hom. XV. Opp. tom. 1, pag. 1488.

caduce. Nec dicant nisi sophisticè sicut faciunt vere divitiæ quæ mentem habundare faciunt in virtute.

Quantum autem genus serendi est dictum *semen in terra bona*, hoc est, in anima temperata per gratiam
5 seminare. Cum autem sint tres hostes hominis, scilicet mundus, diabolus et caro, patet quod horum trium indispositio indisponit terram nostram, ut in centuplum fructificet, hoc est, ut terra nostra beatitudinem de congruo mereatur. Centenarius enim, sexagenarius et
10 trigenarius sunt numeri signantes universitatem beatitudinis et possunt notari in qualibet specie virtutis predestinati; sed sicut omne viciū est spiritualis fornicatio, sic omnis virtus est castitas spiritualis; unde dicunt doctores communiter quod castitati coniugali
15 debetur fructus tricesimus, castitati viduali fructus sexagesimus et castitati virginali fructus centesimus. Laureolas autem ascribimus solum martyribus, doctoribus atque virginibus. Et tales tres gradus possumus in virtute qualibet assignare.

In good ground.

20 Terra autem cordis nostri debet esse bona virtute quintuplici. Debet enim loco soliditatis terre habere fidei constanciam, loco continuationis devocionem vel pietatem, loco frigiditatis miticiam passiones iracundie extinguentem, loco siccitatis temperanciam carnis
25 ingluviem exsiccantem, loco gravitatis veram humilitatem, ne elevetur in superbam temptationem diabolicam; et quia ista doctrina maxime est notanda, ideo dicit *qui habet aures audiendi audiat*. Hoc enim verbum secundum sanctos attestatur super saluberrima veritate;
30 carioribus autem Christi *datum est clarius cognoscere ministerium regni Dei, ceteris autem in parabolis*. Cuius una est causa in penam peccati, ut videntes sensibilitatem oculariter non videant sentencie subtilitatem intellectualiter, unde sentenciam huius parabole propter
35 eius preciositatem dignatus est Dominus per se ipsum exponere. Nec debet quicquam esse fideli carius verbo

Five virtues needed in the soil of our hearts.

5. A: tres deest. 7. A: cestuplum. 8, 9. A: Deus congruo. 14. A: quod deest. 15. A: debentur; ib. A in marg.: Triplex castitas; ib. A: fructus triginta; ib. A: sexaginta. 20. A: bona esse. 21. A: quintuplici; ib. BC: terris; B: terre honoris; ib. B in marg.: Terra humani cordis quintupliciter debet esse bona virtutibus fertilis. 26. A: in superbiam temptatione diabolica. 29. A: saluberrimam. 32. A: una in causa est; B: causa est. 33. A: subtilitate. 35. A: eius preconscitatem; ib. B in marg.: Nota. Quare Christus suis patenter, ceteris in parabolis loquebatur, et quante excellencie est verbum Dei.

Dei, nec est opus creature perfectius quam digna
seminacio huius verbi; nam cum hoc verbum sit cibus
quo homo interior pascitur, ut crescat in filium Dei
secundum altitudinem quodammodo infinitam, patet
quam preciosa debet esse | huius cibi acceptio. Unde
Luce XI°, 27 Christus preponderans audicionem huius
verbi super cognacionem carnalem respondit mulieri
ipsum laudanti tam in matre quam in se ipso: *Beatus,*
inquit, *venter qui te portavit et ubera que suxisti: Quin*
ymmo, ait, beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt
illud. Nec est eucaristie consecracio vel alicuius sacra-
menti ministracio dignior quam talis evangelizacio, ut
patet tam ex auctoris opere quam effectui; Christus
enim evangelizando eucaristie confeccionem et sacra-
menta alia secundarie inculcavit.

Fol.
133^a

Iterum, eucaristie confeccio non facit nisi panem
esse sacramentaliter corpus Christi, evangelizacio vero
facit naturam digniorem, quia animam humanam esse
quoddammodo ipsum Christum. Ex hoc eciam triplex
cognacio Christi contrahitur (ut patet Matthei XIII), et 20
ideo Lincolniensis pulcre declarat quod *opus evangeli-*
zandi excedit omne opus alchymicum; nam per ipsum
natura longe perfectio, metallo imperfecto purgatur a
seoria plus nociva et in rem perfectiorem convertitur.

Iterum, inter omnes acciones creature rationalis Deus 25
specialiter assistit evangelizacioni et quodammodo super-
naturaliter ac miraculose facit miraculum prenotandum;
plus enim vel tantum est iustificare ipsum sicut creare
mundum.

Iterum, si dignitas verbi divini attenditur, patet quod 30
ipsum intellectum formaliter habet maiorem constanciam
ac necessitatem quam aliqua creatura; nam sine veri-
tate huiusmodi non poterit mundus esse, ideo Luce XXI°,
33 dicit Dominus: *Celum et terra transibunt, verba*
autem mea non transibunt.

35

1. A in marg.: Nota pro predicatione. 2. A: cibus; A in marg.: 1.
3. A: cibus; A in marg.: 1. 4. A: cibus; A in marg.: 1. 5. A: cibus; A in marg.: 1.
6. A: cibus; A in marg.: 1. 7. A: cibus; A in marg.: 1. 8. A: cibus; A in marg.: 1.
9. A: cibus; A in marg.: 1. 10. A: cibus; A in marg.: 1. 11. A: cibus; A in marg.: 1.
12. A: cibus; A in marg.: 1. 13. A: cibus; A in marg.: 1. 14. A: cibus; A in marg.: 1.
15. A: cibus; A in marg.: 1. 16. A: cibus; A in marg.: 1. 17. A: cibus; A in marg.: 1.
18. A: cibus; A in marg.: 1. 19. A: cibus; A in marg.: 1. 20. A: cibus; A in marg.: 1.
21. A: cibus; A in marg.: 1. 22. A: cibus; A in marg.: 1. 23. A: cibus; A in marg.: 1.
24. A: cibus; A in marg.: 1. 25. A: cibus; A in marg.: 1. 26. A: cibus; A in marg.: 1.
27. A: cibus; A in marg.: 1. 28. A: cibus; A in marg.: 1. 29. A: cibus; A in marg.: 1.
30. A: cibus; A in marg.: 1. 31. A: cibus; A in marg.: 1. 32. A: cibus; A in marg.: 1.
33. A: cibus; A in marg.: 1. 34. A: cibus; A in marg.: 1. 35. A: cibus; A in marg.: 1.

Iterum, si opus generacionis naturalis sit ultimate
laudabile, multo magis opus generacionis spiritualis ad
quod oportet Deum tam miraculose concurrere. Nam
mater ecclesia que ex hoc opere parcialiter procreatur
5 et sponsa Christi quam tam preeminenter inhabitat,
attestantur super perfeccione evangelizacionis supra
quodcunque opus aliud creature, et hinc apostolus cum
suis discipulis non audebat sibi ascribere instrumenta-
liter imperfecte opus evangelizandi. *An experimentum,*
10 inquit, *queritis eius qui in me loquitur dominus Jesus*
Christus. Si itaque materia prima secundum philosophos
appetit formam sicut mulier virum, quanto magis simplex
christianus appeteret isto celesti lumine, scilicet verbo
Dei informari, et cum ipsum sit cibus anime delicatissi-
15 mus, patet quod casus appetitus hominis ab hoc cibo
super morte periculosissima contestatur; qui enim oderit
istud verbum est prope mortem secundam, ut diabolus,
vel in illa; causa autem quare hoc verbum non est in
nobis efficax sicut olim, est partim auditorii perversitas
20 et partim evangelizantis iniquitas. Sicut enim in accione
naturali passi indisposicio impedit accionem, sic in
accione hac supernaturali, ut patet de Judeis et Christo
et generaliter de evangelizando populo indurato. Immo
auditorii iniquitas redundat quandoque in impedienciam
25 predicantis; unde Ezechielis III°, 26 sic scribitur:
Linguam tuam adherere faciam palato tuo et eris mutus
nec quasi vir obiurgans, quia domus exasperans est.

Preaching is a
spiritual
begetting.

Et quantum ad viciū predicantis, patet quod nimis
crebrescit evangelizacionis infeccio ex pravitate symo-
30 niaca, cum vix unum invenies quin preponderanter
predicat propter laudem seculi vel lucrum commodi
temporalis. Nec dubium quin illa intencio caritatem
inficit predicantis. Et hec ratio quare evangelizacio
hodie tantum contempnitur. Deficit enim caritas et ob-
35 servancia primi mandati secunde tabule. Nam Exodi
XX°, 12 sic scribitur: *Honora patrem tuum et matrem*
tuam, ut sis longevus super terram. Quod mandatum
potest de triplici parente intelligi, primo de patre et

4th Command-
ment.

1. A in marg.: 5; ib. C: Item. 2, 3. BC: ad quam. 5. C: preemi-
nentis. 6. B: attestatur. 11. A: Si XIII. 13. A: illo; ib. A: verbo
Domini; ib. B in marg.: Quante appetere debent simplices verbum
Dei. 16. C: odit. 18. B in marg.: Quare verbum Dei non tantum nunc
proficit sicut olim. 24. A: in deest. 28. A: viciū quin prepon-
deranter predicantis. 30. A: inveni. 35. A in marg.: Quantum
mandatum. 37. A in marg.: 1.

9. II. Cor. XIII°, 3.

Three kinds of
of parents:
1. natural;

matre corporali quos filius debet naturaliter honorare. Sicut enim Deus est naturaliter super omnia diligendus, sic affectione naturali parentes sunt principaliter diligendi, quia sicut non nisi per Deum, sic nisi per ipsos (ut dicit Sapiens) filius non fuisset. Ideo iusticia Dei exigit quod filius in isto parente honorem retribuens habeat vite longitudinem ut plurimum tam in beatitudine quam in vita hac. Consistit autem honor iste non precipue in decapuciacione, in declinacione vel aliis nutibus secundum hominem introductis, sed reverenter dando parentibus in casu quo egeant subsidium ac ministerium temporale; sed precipue posito quod egeant ministerio virtutum in via Domini et posito quod sint mortui ministrando illis suffragium spirituale.

2. prelates;

Secunda maneries parentum est prelatus secum conversans | cum suis ovibus quas gubernat. Illum autem patrem spiritualem debes honorare, non ministrando temporalia nisi per accidens sed precipue ipsum in cura regiminis adiuvando. Hec enim est ratio quare tam prepositi quam sue ecclesie tam a Deo quam homine sunt accepti. Divicie vero seculi ac honor mundanus copiosius communiter accidunt Antichristo. Ideo sepe filius talis parentis accommodando sibi vel accumulando mundana stercora ipsum turpiter dehonorat; unde officium talis regiminis tam subditi quam prelati propter causas multiplices debent scire. Oves autem talis prelati debent diligere tam corripiendo quam corrigendo quam etiam in necessitatis articulo relevando secundum regulas caritatis in quibus prelatus debet oves suas frequenter instruere. Et sic dilataretur caritas per totam ecclesiam.

3. Christ's
manhood and
his Church.

Tercia autem maneries parentum quos filius debet excellencius honorare sunt Christi humanitas et universalis ecclesia vel (ut placet aliquibus) mater sua. Christus enim est humanitus propinquior deitati, et ideo cum sit parens spiritualis cuilibet adoptato filio est amplius venerandus. Et per idem ecclesia cum rationem habuerit magis boni. Sed Maria mater Domini videtur ex hoc specialiter honoranda, cum ipsa fuit archa fidei et vir-

7. A: habeant. 8. A: quam hac; B in marg.: Quomodo debemus parentes honorare. 9. A: decapitacione. 11. BC: egeant deest. 11, 12. A: ac ministerium deest. 15. A in marg.: 2; B in marg.: Quomodo spirituales fratres debemus honorare; ib. Codd: sunt prelatus. 22. A: alius talis. 23. A: accommodando sibi deest. 31. A in marg.: 3; ib. C: Tercia vero. 38. BC: veneranda.

tutum in sancto sabbato Christo mortuo, et plus quam privati prelati habet rationem gignendi christicolas in virtute; sicut enim est mater misericordie, sic est mater aliarum virtutum que in filiis Dei spiritualiter procreantur. Ideo (ut dicit apostolus) *saluta sepius hanc Mariam*. Nam credi debet tamquam probabile quod quicquid boni virtutis humano generi Christus immiserit, ipsum secundum rationem passivi principii conveniens est Marie.

How Mary is to be honoured.

- 10 Et patet quomodo totum peccatum regnans in seculo ex prevaricancia huius precepti exoritur. Nemo enim offendit in Deum nisi in hoc mandatum et alia cuncta offenderit, nec est huius mandati vel aliorum observancia nimis difficilis, cum servata in quolibet scola virtutum est eo ipso generalis observancia mandatorum. Et ad tenendum illam viam debet ratio naturalis concludere, cum nemo se ipsum diligit immo odit, nisi de quanto illam viam servaverit. Et revera si Christo vis facere reverenciam, sue ecclesie vel Marie, oportet quod
- 20 te exercites in virtute.

All sin springs from breaking this commandment.

- Et hoc sufficit generaliter ad quamlibet observanciam mandatorum. Et si vis Christum vel matrem suam diligere, scias quod de tanto illos diligis atque placas de quanto declinas a malo et facis bonum virtutis.
- 25 Quod cum sit facilius quam scola diaboli, patet quante sunt homines increpandi qui dimittunt hanc viam compendiosam atque fructiferam et innituntur scole dispendiose, laboriose et finaliter dampnose. Unde si non haberem fidem preter rudimenta communia et
- 30 semitam rationis, viam scole Christi appeterem ac viam Antichristi aufugerem, quia didici tamquam certum principium quod scola peccati est laboriosa, rationi contraria et maxime sumptuosa, scola autem veritatis est condicionis contrarie, cum secundum partem eius
- 35 magis odibilem relinquit Deo honores et disponit se ad pacienciam, retributionem immensam pro futuro seculo expectando; et cum ratione cognoscimus perfecciora esse remociora a sensibilibus ac sensibilia

Love to Christ and his mother is shown by virtue.

1. A: in sancto deest; B in marg.: Quomodo Maria mater Christi est honoranda et quare. 1b. A: postquam. 3. A: est et. 4. 5. A: procurantur. 15. A: offendit. 25. BC: eos diligis. 24. BC: si declinas. 1b. A: facias. 25. A: sit deest. 28. AC: dispendiose deest. 29. A: communionis. 37. B: secundum rationem perfecciora; A habet lacunam. 38. A: esse remosius a sensibus.

sensui presencia imperfectissima, scintillam habemus celestis luminis, quod lex Christi sit vera et lex sibi contraria nimis falsa.

SERMO XVII.

Assumpsit Jesus duodecim discipulos suos et ait illis. 5
Luce XVIII°, 31.

The lesson of
this gospel is for
all christians.

Christ foretold
his passion to
animate his
followers.

Doctrina huius evangelii nedum spectat principaliter ad prelatos sed redundat in singulos christianos. Debet enim christianus et pastor precipue pro ovibus suis cuncta que possidet, eciam corpus suum tribuere, quia 10 ex fide debet cognoscere quod dans omnia ista in caritate debet a Deo retributionem habundantem accipere. *Assumpsit* (inquam) *Jesus duodecim discipulos suos et ait illis* qualiter in loco sollempniori a suo genere pacietur. Competit enim pastori precipue quod animet suos dis- 15 cipulos quomodo debent similiter militare. Et hec ratio quare Christus tam signanter et publice predixit suis discipulis tam improbam passionem. *Ecce*, inquit, *ascendimus Jerosolymam*, non coacti vel violencia tracti sed spontanea voluntate, *et consummabuntur omnia que scripta* 20 *sunt per prophetas de filio hominis*. Quamvis enim omnia que evenient de necessitate evenient, necessariora tamen sunt que Deus prius intendit, et sic cum scripta sua ad intra exarat specialius per prophetas, oportet illa omnia principalius consummari. *Tradetur enim Christus gentibus* 25 *ex voluntate eterna cui fuit summe obediens, et illudetur et flagellabitur et conspuetur*, | ut patet ex processu evangelii in eventu dominice passionis. Cum enim voluit incorporare gentes in suam ecclesiam, oportuit quod ab

Fol.
153^d

1. A: sensu. 4. A in marg.: Dominica Quinquagesime. Sermo XVII.
5. A in marg.: sup. [singul. partes in marg. absque sunt:] *Respice* Luce XVIII: respice o peccator exterius que possedisti, quia mundum cum contentis; respice interius quid accepisti, quia dona cum sacramentis; respice inferius quid meruisti, quia infernum cum tormentis; respice superius quid amisisti, quia celum cum ornamentis; respice quid promissisti, quia fidem Deo et obedienciam; quid commisisti, quia culpam voluntariam; quid meruisti, quia penam perpetuam; quid amisisti, quia gratiam et gloriam. Cecus sanatus debet respicere celum ut gaudeat de hereditate recuperata. Hic nisl aspicebat etc. infernum ut timeat Matth. X^{mo} . . . etc. *eum* etc. mundum ut fugiat Nahum III., *qui viderit te* etc. mandata ut impleat Eccl. I^o *Salutare sacrificium* etc. Prov. III. paternum ut imitetur etc. *magnum gaudium* etc. Se ipsum ut humilietur se pro te Michæ VI° *humillatio tua* etc. 7. A: spectat specialiter. 10. C: et corpus. 12. C: habundantem. 15. C: precipue ut; A: precipuo. 20. Codd.: cum consummabuntur. 22. BC: necessitate eveniunt; ib. AB: necessaria. 23. BC: scriptura sua. 25. A: specialius consummari. 28. A: Cum itaque voluit incorporari.

eis et pro eis quodammodo paciatur. Et sicut persecutio gencium erat in Christo patencior, sic modo gencium ecclesia est mundo clarior. Gencium autem et Judeorum crimina portavit Dominus secundum vaticinium Ysaie.

- 5 Primo autem facta est Christo verbalis illusio, quia primo
facta est homini per diabolum verbalis temptatio, sed
post hec verba secuntur verbera, sicut diabolum post
verba illusoria seminavit mendacia, et tercio commissa
sunt crimina tamquam conspuicio lubrica, humanum
10 genus in radice turpantia. Oportuit enim quod Christi
passio corresponderet proportionaliter temptationi primi
hominis facte per ipsum diabolum. *Et post hanc flagella-*
tionem occident Christum finaliter, sicut homo descen-
dens ab Jerusalem in Jericho et in latrones incidens
15 relictus fuerat semivivus. Sed nota quod homo iste
descenderat de Jerusalem, sed Jesus econtra ascendit,
quia fuit in modo vivendi contrarius primo Adam. Sed
ad consolandum discipulos Christus prenunciat quomodo
ipse *resurget* statim post mortem; et sic primus Adam
20 post lapsum statim penituit et habuit arras quomodo
suo tempore fuerat redimendus. Aliter enim minus quam
nostri doctores intelligeret verba Dei Gen. III°, 15 dicta
serpenti: *Inimicicias ponam inter te et mulierem et semen*
tuum et semen illius, ipsa conteret caput tuum. Si enim
25 femineus sexus fragilior et in peccato prior ac incita-
tior superabit diabolum, multo magis sexus masculinus
condicionis oppositae. Nec est diaboli completa superacio,
nisi fuerit per virtutem peccato suo oppositam prede
sue spoliatio ac ad dignitatem pristinam hominis lapsi
30 restitutio.

Sed sicut apostoli vite carnali dediti nichil de hac
passione Christi tunc intellexerant, sic filii carnales ge-
neris humani non illum redemptionis ordinem in lege
veteri conceperunt. *Factum est autem, cum Jesus appro-*
35 *pinquaret Jericho, cecus quidam sedebat secus viam mendi-*
cans. Cum autem non sit fas fidei credere quod iste
eventus huius ceci mendicantis atque clamantis ex in-
differencia fuit factus, oportet fidelem rimari in lumine

The degrees of
Christ's
passion.

The blind man
who sat by the
wayside,

7. A: hec verba — post deest; C: secuntur et. 9. C: conspicio. 12. A: facte deest. 12. 13. Lucae I. c.: *et postquam flagellaverint occident eum*. 13. A: homo deest; B in marg.: Ascensio Christi in Jerusalem contraria descensui humani generis ab Jerusalem. 15. A: fuerat semen unius. 18. A: consolandum Christi. 21. A: nimis; sequitur lacuna. 22. A: intelligeret. 23. A: serpentis et; B: serpenti in. 28. 29. A: pride sue. 29. BC: ad deest. 32. BC: Christi deest. 33. A: in legi. 34. BC: ut cum. 35. B in marg.: Cecus mendicans quid significat. 36. A: Quando autem non. 36. 37. A: isti eventus.

a symbol of the
apostles, who
did not under-
stand what
Christ told
them.

Christ was the
antitype of all
the prophets.

Domini quid figurat. Cum autem apostoli factum Christi
eis narratum minus cognoverant, quod figurat ignoran-
ciam humani generis de Messia, signanter iste cecus
quoad lumen intelligencie signat ignorantes huius miste-
rii in genere humano qui fuerant per Dominum lumine 5
fidei illustrati. Et quamvis ista noticia in lege veteri
paulative illuxerat, tamen transeunte Jesu per Jericho,
hoc est, per iter viacionis volubilis, tamquam luna fide-
libus prius cecatis magis sapuerat. Jericho enim (que
interpretatur luna vel odor) alludit huic sentencie. Christus 10
enim gessit proprietatem et nomen omnium prophetarum.
Sicut enim fuit Jacob (qui interpretatur supplantator,
quia supplantavit diabolum, signatum per Esau), sic fuit
odor agri pleni cui benedixit Dominus (ut dicitur
Gen. XXVIII°); cuius odorem in parte senserant pa- 15
triarche et magis fideles pro lege gracie. Ipse enim est
plantacio rose in Jericho cuius odorem senserat iste
cecus. Nec refert sive unus fuerat (ut dicit hoc evange-
lium) sive duo (ut dicitur Matth. XX). Nam secundum
logicos: *Si duo ceci ibi fuerant, tunc et unus.* Et secun- 20
dum theologos *duo ceci sunt unus cecus personaliter*,
sicut duo genera hominum scilicet Judei et gentes loco
duorum primorum parentum odorem senserant Jesu
nostri. Odor enim qui est fama vel expiracio sapide
veritatis fuit ab inicio de Jesu cum celesti moderamine 25
expiratus; unde Apostolus II^a Cor. II°, 15: *Christi*,
inquit, *bonus odor sumus Deo*. Nam tempore legis gracie
Deus de membris Christi copiosius odoravit. Iste ergo
cecus cum didicisset per noticiam bonam de genere et
devocionem remissam quod Dominus pertransisset, cla- 30
mavit instanter quod Jesus filius David misereatur sui
relevando eius miseriam; unde Chrisostomus Omelia XIX:
*Non habet, inquit, super terram quod amet qui bonum
celeste in veritate gustaverit.* Sicut enim qui preciosum
manducaverit cibum ei postmodum esca communis in- 35
grata videtur, sic qui semel dulcedinem Christi bene

2, 3. BC: ignorancia. 4, 5. A: ministerii. 5. C: per Deum; A: hoc
lumine. 6. A: fidei deest. 7. A: tamen deest. 8. A: volubilis. 10. B in
marg.: Jericho quid significat iuxta interpretationem. 15. A: Gen. II;
BC. XXIX. 17. A: odorem deest; A in marg.: Nota. 20. C: et deest.
23. C: senserunt; A in marg.: odor. 24. A: lapide. 26. A: deducisset.
31. A: miseratur sui reservando. 32. A in marg.: Chrisostomus; A:
XXIX. 33. A: qui amet. 35. A. postmodum; est superscript.

gustaverit terrenorum bonorum de cetero non multum
sentit saporem. Quis enim non desideret ipsum quem
adhuc ceci fide viderant et gustarunt? Ipse enim est
plantacio rose in Jericho Eccl. XXIV, 18 sanctitatis rusticia
3 candida et passionis sanguine rubicunda que antequam
inspiciatur odoratur. Sed qui preibant, frustrati a doctrina
Christi, ut eis apparuit ex ceci clamore, ipsum increpa-
verant ut taceret. Ipse autem plus animatus ex odoris
Fol. 154a fragrantia | clamabat validius id quod prius. Credidit
10 enim ipsum esse verum Messiam venturum in mundum
nedum ad salvandum Judeos sed gentes. Et cum David
rex figurans Christum sit homo mitissimus ac in armis
potestatis regalis validissimus, vocat eum signanter filium
David. Cui nominacioni Christus nec annuens non negat
15 communiter petenti suffragium, cum instar David fuit
simul potentissimus ac misericordissimus. Et patet quod
Christus habet cibum manducare de gentibus quem eius
apostoli non noverunt. Ideo supersedens ad tempus de
apostolorum instruccione quod fuit eius stacio, iussit
20 ministris suis ut angelis atque hominibus et specialiter
sancto Paulo adducere sibi gentes ac interna considera-
tione movens ipsas quid vellent quod prius ipsis faceret,
responderunt: Domine ut fideliter videamus. Sicut enim
intellectus est prior affectu ipsum dirigens in petitem,
25 sic fides inter omnes virtutes est cunctis substantia
subiectum illuminans ad virtualiter procedendum. Ideo
cecus post illuminationem Christum constanter sequitur
Deum laudans; quod patet impletum ad sensum misticum,
postquam gentes ad Dominum sunt converse. Et omnis
30 plebs tam Judaica quam gentilis ut vidit istam conver-
sionem graciosam ex indifferencia laudat Deum. Verum-
tamen in ista parabola non debet intelligi ad sensum
misticum quod gentiles prius habeant fidem, devocionem
vel bonum aliquod, antequam ipsam Dominus inspiravit;
35 sicut enim odorabile ad magnam distanciam alterat
sensum olfactus, antequam ille sensus ipsum percepit,

The blind man
represents the
Gentiles.

1. A: gustavit; ib. A: de ceco; ib. B in marg.: Degustantes vere
Christum in terrenis minime delectantur. 4. B: sanctitatis iusticia.
9. C: fragrantia; ib. A: clama||clamabat; ib. A: validus. 10. A: verbum
Messiam. 12. A: rex deest; ib. A: in deest. 14. A: Cui nominacio nec.
20. C: et hominibus. 22. C: ipsos . . . eis faceret. 24. B: impetitem.
25. A: substantiam illuminans; ib. B in marg.: Fides est fundamentum ad
agendum virtualiter. 27. A: cecus deest. 29. BC: ad Deum. 30. B:
vidit deest. 31. ex; sic in codd. 34. C: inspiraverit. 35. A in
marg.: Nota.

All good works
are due to
Christ's preve-
nience.

sic Christus diu disponit et mollificat infideles, antequam ipsi perceperint motum suum. Oportet enim in omni operatione boni prevencioni Christi tribuere primatum, cum ipse sit primus et novissimus sine cuius preagencia impossibile est creaturam aliquam operari. Et patet 5 quomodo ex evangelio isto instruimur non timere temporale obprobrium atque penam, sic quod bonum prestantius ut bonum virtutis gracie et beatitudinis preponamus. Tunc enim non sumus illuminati cum hoc ceco, sequentes Christum, magnificantes debite Deum nostrum. 10

5th command-
ment against
manslaughter.

Et ex hoc evangelio instruimur pertinenter cavere homicidium et per consequens secundum mandatum secunde tabule observare. Diabolus enim qui fuit homicida ab initio, fecit in Christo et in membris suis totam tolleranciam huius pene. Et cum occisio vel homici- 15 dium equivocatur ad multa, suppono quod accipitur in proposito pro iniusto homicidio fratris nostri. Et tunc potest racionabilitas huius precepti faciliter demonstrari. Nam totum mandatum secunde tabule docet finaliter quomodo debemus proximum nostrum diligere. 20 Sed nichil est magis contrarium dileccioni tali quam fratris nostri iniusta occisio, ergo debemus ab illa generaliter precavere. Unde inter omnia peccata hoc est innaturalius et blasphemius; innaturalius quia iuxta Sapientem Eccl. XIII, 19: *Omne animal diligit sibi simile*; 25 unde ad dileccionem individui speciei consimilis movet porcorum proprietas et sexus femineus pro defendencia sui fetus. Occisio autem secundum leges hominum est periculosa plurimum et perplexa, cum oportet ipsos fateri quod lex sua occidit plurimos et non conformiter 30 legi Dei. Cum ergo principium fidei debet esse fidelibus quod in omni operatione hominis, ubi est a voluntate divina difformitas, est peccatum, patet quod nemo presumeret fratrem suum occidere nisi ex caritate et casu quo hoc sibi fuerit revelatum. Evangelium enim 35 Matthei XVIII et Luce IX docet quomodo peccatores quos debemus magis odire ut maximos inimicos non debemus occidere sed post ternam correpcionem eorum communicanciam declinare.

Difficulties as to
capital punish-
ment.

1. C: disposuit. 2. C: perceperunt. 8, 9. BC: postponamus.
11. C: particulariter; B: corr.; pertinenter. 12. A in marg.: Quintum
mandatum. 13. BC: enim deest. 13, 14. A: homicidia. 14. BC: in
Christo deest; ib. BC: et membris. 15. B in marg.: Non occides: decla-
ratio istius mandati. 24. BC: atque blasphemius. 26. A: individue.
27. A: femineus. 36. B: Matthei deest.

Nec scimus quod est eis utilius atque ecclesie sic occidi quam tamquam ethnicos declinari. Et cum ignoramus voluntatem Dei in talibus nec legem Dei habemus que occisionem talem autenticet, patet quomodo in tali
 5 homicidio latet presumpta blasphemia. Nam proprium est Deo animam creare et secundum dispositionem soli Deo cognitam ipsam corpori copulare et alias secundum indispositionem sibi soli cognitam a corpore separare. Occidens ergo sic presumptuose assumit vindicationem
 10 atque noticiam que Deo est propria. Ideo inter quatuor peccata ad Deum clamantia homicidium est primum atque precipuum. Nam Genesis IV°, 10 legitur quomodo
 Fol. Dominus dixit ad Caym: *En, sanguis fratris tui clamat*
 154^b *ad me de terra*; unde in Secretis Aristoteles | commonet
 15 Alexandrum ut caveat ab effusione sanguinis hominum. *Quando, inquit, creatura interficit hominem sibi similem, virtutes celorum clamabunt ad Deum dicentes: Domine, servus tuus vult esse tibi similis.* Et hec creditur ratio quare signa in terra, in mari, in fluctibus ex effusione
 20 humani sanguinis nedum dicunt vindictam futuram in occisoribus sed commovent aquas et aerem, causando pestilencias et alios eventus insolitos, diem finalis iudicii figurantes (ut patet Luce XXI). Est autem triplex homicidium increpandum (ut patet Sermone VIII): Homi-
 25 cidium a manu, a lingua et mente; ymmo cum homicidium causatur ex inmisericordi subtraccione iuvaminis, patet ut quicunque est immunis ab homicidio, est immunis simpliciter a peccato. Et sic, si homicidium facit irregularem presbyterum, patet quanti sacerdotes et
 30 prelati specialiter sunt irregulares, cum a primo usque ad ultimum omnes subtrahunt spirituale suffragium nequiter occidendo. Et hec occisio causat apud Deum irregularitatem magis culpabilem quam occisio corporalis. Et patet quomodo manus utriusque brachii ecclesie
 35 plene sunt sanguine. Omne namque genus peccatorum sunt rei in isto crimine, ut superbi manibus occidendo,

It is assuming the prerogative of God.

Priests not doing their duty are guilty of spiritual homicide;

2. B in marg.: Nota de occisione. 12. C: et precipuum; A in marg.: Creare. 13. BC: ad deest. 14. A: in De Secretis secreta; BC: de in secretis Aristotelis; ib. A: commovit; A in marg.: Aristoteles. 16. A: Cum, inquit. 17. A in marg.: Nota pro homicidio. 18. A: hec deest. 19. A: et mari et fluctibus. 20. A: vidictam; ib. BC: in deest. 21. BC: causando deest. 24. A: ut deest; patet igitur; sequitur lacuna; B in marg.: Homicidium per totum. Homicidium triplex increpandum et increpandum. 26. 27. A: in vanis patet quod. 29. A: irregularitas.

14. Hic locus apocryphus esse videtur.

invidi in animo odiendo, iracundi lingua vel manu percuciendo, accidi spirituale suffragium subtrahendo, avari a nutrimento corporis communiter defraudando, gulosi sustentationem fratris culpabiliter consumendo, et luxuriosi, cum secundum Aristotelem bestie tempore coitus 5 sunt feroces alios occidendo. Et (ut breviter dicam) cum totum genus viciarium sit una persona, cuius cuiuslibet hominis culpa redundat quodammodo in totum corpus et inficit partem occisam, patet quod nullus criminosus potest a peccato homicidii excusari, et specialiter clericus 10 est in isto crimine magis reus, cum occidit spiritualiter sibi subditos; quod est infinitum deterius quam occisio corporalis. Stat enim corporaliter occisum, ut patet de martyribus statissime advolare, sed occisus in anima morte secunda irremediabiliter est necatus. Unde in 15 corporali occisione potest homo esse minister et adiutor Domini, sed in spirituali occisione necesse est ut fiat consors dyaboli. Et patet quam increpandi sunt clerici, notantes cronicam Constantini, dicentis quod non accusaret sacerdotes fornicarios sed potius palli sui tegeret 20 sacerdotem actualiter fornicantem. Notant enim dictum apocryphum vel falsum vel stolidum atque turpe et non notant quomodo Phinees ex fide scripture Israelitam et Moabitam coeuntes insimul perforavit (ut patet Psalmo CV^o 3a et Numeri XXV^m); et hoc secundum fidem 25 reputatum est ei ad iusticiam, sed stulticiam Constantini non legimus nec suadere scimus valere sibi ad meritum sed ad dampnationem perpetuam prescitorum. De occisione vero lubricorum et sodomice peccancium est in hoc loco rationabiliter omittendum, unum tamen no- 30 tandum quod remissius erit terre Sodomorum in die iudicii quam tali spiritualiter occidenti. Et specialiter illi qui extinguunt verbum Domini et occidunt in concipien- tibus Dominum Jesum Christum. Ipsi enim sunt nefarii

1. A. *ignis* — percuciendo dicit. 6. A. in marg.: *Non quod totum genus*. 7. A. *est dicit*; 1b. A. *occidi*. 8. B. *subditos*. 9. A. in marg.: *Non summa*. 21. A. *fornicarios*. 22. A. *Necesse*. 23. in marg.: *Constantinus potius palli tegeret sacerdotem*. 24. A. *notant*; 2b. A. *fines*. 25. A. *Psalmus*; sequitur incipit; BC. et Numeri XXV dicit; A. *XXV*; 26. B. *prescitorum*. 27. BC. *non legimus* dicit. 28. B. *prescitorum*. 29. A. *notant*; AB. in marg.: *Non*.

30. Hunc locum in florentis sic invenimus: Si invenirem clericum vel religiosum cum muliere turpiter agentem, ipsum ne ad alia viderem, non claudere coeperim. Cf. et Martini Caparacensis Chronica M.B. Germania hist. SS. XXII^a, 451.

cum Scarioth Domini traditores sed ipsius cum sacerdotibus et gentibus occisores. Ideo liberet nos Dominus ab occisione sacerdotum; ipsi enim post nactum dominum sunt multipliciter homicide.

5

SERMO XVIII.

Ductus est Jesus in desertum a spiritu. Matthei IV°, 1.

Hoc evangelium narrat triplicem penalitatem quam Dominus pro relevacione humani generis erat passus, scilicet ieiunium suum eximium, esuriem suam penalem
 10 et a diabolo triplicem temptacionem. Nec dubium quin omnes circumstancie bonificantes meritum concurrebant. Nam baptizato Domino a Johanne statim peciit desertum post hoc eximium sacramentum, docens quod ut quis recipit a Deo ampliora carismata, plus debet in opere
 15 ad edificacionem ecclesie agitari; nec a quocunque excitatus est hoc facere sed a spiritu sancto indubie, quia sicut scriptura nominando Dominum absolute intelligit Dominum dominorum, sic in proposito intelligit Spiritum Sanctum, nominando simpliciter spiritum.
 20 Triplex autem ponitur causa quare Spiritus Sanctus ipsum duxerat in desertum. Prima ut sequestratus a mundo roget devocius pro sua ecclesia, secunda ut temptacio eius a diabolo supplantato sit evidencior, et tertia ut forma penitencie abstinendo ab actibus
 25 mundanis ac ab actibus carnis et quibuscunque ad peccatum excitantibus sit nobis nocior, cum precipua pars penitencie sit ab illecebris abstinere. Nec licet
 Fol. 154^a fideli discredere quin tota Christi conversacio quadraginta diebus | sui ieiunii in deserto fuit sancte ecclesie

Christ's sufferings from fasting and temptation.

3. BC: a homicidio. 4. B: homicide etc. 5. A in marg.: Dominica prima Quadragesime. AB in marg.: XVIII. 6. A in marg.: *Ductus est Jesus in desertum a spiritu, ut temptaretur a diabolo*, Matthei IV. Hic tria notantur, primo ductus vel exitus voluntarius; ibi *ductus est Jesus a spiritu*, scilicet proprio. Secundo locus solitarius; ibi: *desertum*... actus necessarius, *ut temptaretur a diabolo*. In primo notatur divine mansuetudinis humilitas, in secundo mundane... litudinis sterilitas, in tercio humane temptacionis utilitas... tribus fuit Christus temptatus: In immoderate... ditate epulan..., in inordinata cupiditate posside... et in elata van... gloriandi; contra tria sunt opponen... carnis maceracio; carnem edomat... rum distribucio que pro... communicat, cordis... tricio que men... humiliat. 11. A: meritum continebant. 13. BC: ut deest. 15, 16. BC: exhortatus est. 20. B in marg.: Spiritus Sanctus quare Christum duxit in desertum causa triplex. 21. A in marg.: 1. 22. BC: de mundo; A in marg.: 2. 24. A in marg.: 3. 25. C: ac ab carnis. 27. A: illecebris. 29. BC: sancta ecclesie.

Christ's fast
more painful
than those of
Moses and
Elijah.

sue proficiens et undique cedens christianis ad spiri-
tuale commodum et exemplum. Jeiunavit autem solum
quadraginta diebus sed sine cibo et potu simpliciter
(ut patet Luce IV°, 1), quia per hoc Deus mussitacionem
diaboli moderavit, ut propter excessum sui ieiunii supra 5
Moysen et Helyam non ipsum esse Messyam, Deum et
hominem probabili coniectura convinceret. Moyses enim
ieiunavit quadraginta diebus (ut patet Exodi XXIV et
XXXIV) et Helyas iterum quadraginta diebus (ut patet
III Reg. XIX), sed Christus utroque penalius, quia in 10
vivaciori etate fuit in deserto cum bestiis (ut dicitur
Marci I, 13). Moyses enim fuit in monte cum Domino, et
Helyas, quid in fortitudine cibi prioris, quid in occupa-
cione incussi timoris et quid in ebetacione digerentis
caloris, non habuit tantam penam, ut habuit Dominus 15
ieiunando, et istam subtilitatem ignoravit diabolus. Quod
autem completo ieiunio Dominus esuriit tam acute, dedit
diabolo evidenciam contra alias evidencias quod fuit
purus homo. Nam sceptri ablacio, ebdomadaram com-
plecio et partus ex virgine cum aliis signis sanctitatis 20
dederunt evidencias diabolo quod Christus fuit verus
Deus et homo, cuius incarnacio in lege veteri est pro-
missa (ut patet Genesis XLIX°, Danielis IX° et sepe
alibi in prophetis) et supra hec omnia Spiritus Sancti
testificacio in baptizacione Domini a Johanne. 25

the temptation
was triple

to gluttony.

Temptavit autem hic stultificatus sophista Christum
temptacione triplici propter ista: Et primo de gula ad
quam credidit Christum esse ex esurie magis pronum.
Inmiscuit tamen meandros alios magis eius versuciam
colorantes. *Si filius Dei es*, inquit, *dic ut lapides isti* 30
panes fiant, ubi immiscuit temptacionem superbie et
gravavit propositum peccati gule, cum inordinata as-
sumptio cibi communis culpam famelici magis gravat.
Et in evidenciam quod ista extollencia fuit Christo
possibilia allegavit (ut patet de facto Dei multiplicitate in 35
lege veteri). Sed Christus volens diabolum in cautela
propria superare respondit conformiter per scripturam
Deuteronomii VIII, 5: *Non in solo pane vivit homo, sed*

1. BC: et deest; IB: A undique sedens. 3. A in marg.: Jeunium
Christi; IB: B in marg.: Quadraginta diebus Christus quare ieiunavit; IB:
BC: vel potu; IB: C: simpliciter deest. 7. A in marg.: Moyses. 9. A
in marg.: Helyas. 10. BC: sic Christus. 10, 11. A: quia vivacius.
(2. 14.) Moyses autem. 14. A: ebetacione; B: ebetate; C: etate; IB: A:
digerentis. 19. A: sceptri. 21. BC: fuerat. 23. A: XLIX et IX
deest. 26. C: autem deest. 27. A in marg.: Triplex temptacio
Christi; B in marg.: Triplici temptacione Christum temptavit satanas
propter ista. 30. A: iste. 33. B: magis generat. 34. BC: In evidenciam.

in omni verbo quod procedit de ore Dei. Cum ergo
verbum Dei sit pastus interioris hominis et pane materiali
prestancius (ut patet ex dictis), patet cecitas evidencie
diaboli quod Christus superbiendo faceret istud propter
5 suam esuriem; cum ratio necessitat quod pastus anime
qui non potuit Christo deficere, fuerat magis placens,
et postponere magis bonum pro minus bono foret in
Christo nimis culpabile. Cum enim cibus spiritualis
eciam pascit corpus, mitigando vel nutriendo calorem
10 naturalem ne consumat humidum radicale, ut patet de
Moyse quadraginta diebus pasto per verba Domini melius
quam cibo corporali (ut patet Exodi XXIV et XXXIII°),
patet nuditas argumenti diaboli quod Christus hoc fa-
ceret propter esuriem extinguendam.

15 Secundo diabolus temptavit Christum deferendo eum
per Jerusalem et statuendo eum super deambulatoria
templi, et hec temptacio direccius tendebat ut diabolus
Christum faceret superbire. Nam homo delatus, ac si
volaret super tam solempnem civitatem et post in loco
20 tam solempni, sicut fuit pinnaculum templi, per se
descenderet, exhinc a probabili superbiret. Et hic sensus
videtur ex textu elici, cum diabolus Christum assump-
sit in sanctam civitatem et eum statuit supra templi
pinnaculum. Si enim permissus est habere super corpus
25 Christi tantam potenciam, ut ipsum de terris eleve-
ret, verisimile est quod in evidenciam sue temptationis per
locum talem veheret ubi evidencius superbiret. Ideo ista
preposicio insignat circumstanciam superioritatis quoad
civitatem Jerusalem. Sed putatur a probabili quod
30 Dominus percussit populum civitatis acrisia, quod non
viderent delacionem Christi per illam, quia aliter foret
eius delacio plus famosa. Et in hoc docet mitigacionem
temptacionis diaboli, ne membris Christi tantum noceat
ut intendit. Et allegavit diabolus scripturam Psalmi
35 LXXXI, 11 de Messia, quomodo *Deus angelis suis man-*
davit ut tollant ipsum in manibus, ne forte offendant ad
lapidem pedem suum. Nec mirum cum permisit malum
angelum ipsum per tantum spacium sic deferre. Sed
Christus respondit sibi per scripturam Deuteronomii
40 VI°, 16: *Scriptum est, non temptabis Dominum, Deum*
tuum. Ad quid ergo oportuit Christum in aere se ipsum

II. to pride.

It is thought
that Christ was
not seen to be
carried through
the air.

2. A: Dei deest. 6. C: potest. 13, 14. BC: hec fecerat. 15. A in
marg.: 2. 16. C: statuendo super. 20. B: solempni; in marg.: sublimi.
22. A: supersignat. 29, 30. C: quod Dens. 36. BC: forte deest.
37. BC: mirum quod. 38. A: spacii. 40. AB: Scriptum est deest.

deprimere, quando per gradus leviter descendere potuit
parative: tunc enim generaliter quis temptat Deum,
quando querit experimentum de Dei virtute sine in-
evitabili necessitate, unde | rationaliter probacio ferri
candoris et monomachie cum eis similibus ab ecclesia
prohibetur. Cum ergo christianus debet continue factis
edificationis accipere, quid prodest incarnationibus vel
experimentis attendere? Resera nichil, sicut multa studia
curiosa nisi ut filii Belial superbe magnificent nomen
suum.

Tercio temptavit diabolus Christum de avaricia immi-
scentio cautelose superbiam atque blasphemiam, dum as-
sumpsit eum in montem excelsum valde et verbis ac-
tutibus ostendit illi amenitatem et gloriam omnium
regnum nostre habitabilis, false promittens quod dare
non potuit et conditionem blasphemiam admixxit: *Hec
omnia, inquit, tibi dabo, si cadens adoraveris me*. Et cum
scriptura sacra non sit illi ipsi contraria, Satan defi-
ciens in hoc tercio signa, scripturam non allegavit pro
sua sententia corroboranda, sed Christus docens quomodo
homo debet in causa propria iniurias tollerare, sed in
causa Dei que directe sapit blasphemiam insanire, dia-
bolum propter expressum huius similitudinis, acutus
reprehendit. *Vade, inquit, satana*; nam perantea potuit
diabolus credidisse Christum fuisse deceptum et cum
ipso tanquam homine pertractasse; sed vocando eum
Satanam innuit eius noticiam et diaboli versuciam vo-
luntati Domini adversantem. Sed quia Dei est supplere
defectum in diabolo apparentem, allegat Christus scrip-
turam Deuteronomii VI° dicentem quod *solus Deus est*
hinc adorandus. Indica ergo foret Christo in ope
evidencia propter ficticias huius regnorum coram ipso
Sathan cadere et ipsum ydolatria, cum non sit alius
cuius pertinencie, adire. Et in ista gloriosa victoria
diabolus superatus, quid pro confusione, quid divino
deficio, descendere ad infernum, et angeli qui prius
elongabantur ut diabolus illuderetur et victoria Christi
deceat prestantior, accesserunt ministrantes sibi ut summo
honore finaliter serviendo.

X. A: in deest; B in marg.: Quando quis dicitur temptare Deum et
curia incarnationis. 9. BC: continue deest. 11. A in marg.: 3.
in in BC: in in medio. 15. BC: terre habitabilis. 16. BC: et deest:
A: conditionem blasphemiam admixxit. 20. B in marg.: Homo tolerare
deceat iniurias proprias, non suam de. 24. C: per ante. 25. A: Christus
condemnat. C: deceptum. 26. C: contractasse. 27. A: eis noticiam.
28. A: Christus mox. 29. C: ut de.

Cum autem quecumque scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt, in ista temptatione Christi triplici specialiter singule sillabe sunt notande, ut ex facto Christi quo superavit diabolus notemus fidelius quomodo eius temptatio est proporcionabiliter superanda. Nemo enim membrorum Christi sive diaboli temptatur inicialiter sive finaliter nisi in aliquo horum trium.

Our temptations are the same as Christ's.

Nec patet fidelibus temptantis resistencia nisi faciant Christo similiter convincendo diabolus ex scriptura. Unde inter omnes instinctus diaboli in illis Antichristi discipulis secta sua plus evidet, qui nituntur auctoritatem scripture destruere et eius allegacionem ex defamacione falsitatis suppressere. Dicunt enim membra diaboli in nostro tempore quod scriptura sacra est in pluri parte falsissima; quod presumere diabolus non audebat, quando contra Christum temptationem callidissimam exercebat. Allegavit enim scripturam sed secundum infamem numerum, ut noverat Christum velle. Sed Christus qui est plenum vestigium trinitatis ex allegacione scripture in loco triplici diabolus confundebat. Antichristi vero discipuli ad hoc laborant solliciti, ut scriptura sacra propter sue falsitatis patenciam nullociens allegetur. Et istud indubie ultra satane rabiem nunc per Antichristi discipulos est temptatum. Christus enim tacendo asseruit lapides de possibili fore panes, et diabolus allegando hanc legem Domini tacendo alias docet illam esse magis autenticam et per eam esse diaboli versuciam obdurandam. Nec dubium quin virtute huius responsionis Christi triplicis sunt omnes insultus temptationis diaboli superandi. Compleamus ergo quod in hac trina responsione Christi includitur et ligato diabolo possidebimus de ipso gloriosam victoriam; quando enim temptamur ab incitamentis carnalibus, teneamus in memoria actuali quomodo delectacio spiritualis est melior et non confundamur ceca temptatione diaboli ut meliori postposito deterius eligamus. Et quoad secundam temptationem

We too should meet the tempter with scripture, in spite of Antichrist's disciples;

and so we can overcome temptations I. of the flesh,

1. BC: quecumque deest. 8. A: resistencia. 12. A in marg.: Nota pro veritate scripture sacre; B in marg.: Dicentes scripturam sacram alicubi esse falsam plus presumunt quam diabolus. 14. AB: in deest. 19. Cf. Eccl. 4. 31. 20. A: confundebat. ib. A in marg.: inf.: sacra scriptura Ysaie XXX° os meum non etc. Os Dei dicitur <predicator Jeremie III° si separandus etc. filius Dei Cantorum I^o osculetur me etc. 26. A: tacendo deest. 27. A: versuum obtinandas. 29. 30. A: superande. 31. A in marg.: Nota consilium. 32. A in marg.: 1. 35. A: melius postposito deteriori; A in marg.: 2. 36. A: et quomodo de secunda temptatione.

II. of pride, quando de superbia vel status altitudine incitatur, recolamus recenter quomodo tenendo securam partem et postponendo periculum est diaboli temptacio fugienda.

III. of avarice. Et quoad terciam temptacionem de superba avaricia cogitemus recencius quomodo contra deitatis preceptum 5 est quemcunque hominem et specialiter ecclesiasticum iniquitatis mammona pregravari, sed quilibet contentetur in affluencia temporalium que sunt necessaria ad ministerium sibi debitum adimplendum. Nam sive reges sive magnates sive prelati debent in isto moderamine contentari, et licet totus mundus in isto triplici responso Christi deviet, cum aliter nemo in aliquo crimine irretitur, clerici tamen specialius in ista tempta-
Fol. 155^a

Avarice is the special temptation of the clergy. 155^a

They worship Antichrist when he has prebends and dignities to distribute; 25

tercia superantur; nam cadentes adorant diabolum, ut possessione superflua ac impertinenti ad eorum officium 15 sint ditati, cum non dicunt Antichristo false distribuente prebendas ecclesiasticas et alias dignitates: *Vade satana non temptabis Dominum Deum tuum*, sed potius adorant eum et sibi serviunt plus quam Deo. Nec est similitudo diaboli et Antichristi sic distribuendi dignitates ecclesiasticas valde impertinens, cum diabolus de regnis sibi distantibus atque incognitis pretendebat se habere noticiam, sed plus Antichristus blasphematur in pretendendo se habere omnium beneficiorum ecclesiasticorum noticiam.

Secundo sicut diabolus mentitus est se daturum Christo omnia illa regna, si perficiat ydolatriam quam affectat, sic Antichristus plus mentitus est secundum leges quas false statuit quod conferret dignitates huiusmodi, sic tamen quod dimissa lege Christi serviant sibi et pro 30 aris conferant primos fructus.

Et tercio diabolus contentatus est quod Christus ipsum latenter adoret et serviat, sed Antichristus vendicat quod sibi patencius secundum leges falsissimas toti mundo cognitatis infidelius serviatur. Et ex isto patet quam 35 spissim sextum mandatum decalogi est solutum. Nam Exodi XX° hoc mandatum exprimitur in hoc verbo:

1. A: status in similitudine. 3. BC: Dei temptacio. 4. A: superba deest; BC: ex superba. 5. A: divinitatis. 7. A: iniquitatis mammona per; sequitur lacuna. 10. B in marg.: Nota quod prelati debent in affluencia temporalium necessaria ad suum ministerium contentari contradicit sibi in multis; ib. B in marg.: Nota. 16. B in marg.: Adorantes Antichristum propter beneficiorum adeptacionem. 17. A: ecclesias dignitates. 18. B: Deum cum; ib. A in marg.: 1. 22. C: in distantibus. 26. A in marg.: 2. 29. AB: huius, sic. 35. A: ex isto claret; ib. A in marg.: Sextum mandatum. 37. A: mandatum deest.

Non mechaberis. Et cum Christus debet esse sponsus ^{6th command-}
 tocius ecclesie et cuiuslibet membri sui, patet quod ^{ment.}
 quilibet qui offendit in mandatum aliquod, de tanto est
 mechus spiritualis (ut sepe explicat scriptura prophetica).
 5 Aliter enim luxuriantes fornicacione simplici haberent
 excusacionem in prevaricacione huius mandati, cum ut
 false defenditur, non precipitur nisi corporaliter non
 mechari. Apostolus tamen ad Ephesos V^o dicit quod
omnis fornicator aut avarus non habet hereditatem in
 10 *regno Christi et Dei*, hoc est, omnis qui istis criminibus
 est finaliter irretitus; unde triplex mechacio est signata, ^{Various forms}
 scilicet corporalis, spiritualis vel mixta corporalis. ^{of adultery.} Qua-
 tuor modis potest contingere, ut quando vir coniugatus
 alienam coniugatam cognoscit, vel aliam non coniugatam,
 15 ^{tercio} quando uxor coniugata ad incitacionem suam
 alieno coniugato supponitur quod est turpissimum, sed
 quarto quando homini non coniugato gratis supponitur.
 Nec caret huius mandati prevaricacio obvia rationis,
 cum nemo diligit illum proximum coniugatum cuius
 20 parte, hoc est, uxore abutitur isto modo. Et idem iudi-
 catur conformiter de uxore. Loquendo autem spiritualiter
 quicumque homo mechatur cum ipso diabolo, cum in
 aliquo eius temptacionis triplicis sibi consenserit modo
 dicto. Mixtim autem tam corporaliter quam spiritualiter
 25 mechatur quilibet qui corporaliter est mechatus. Et est
 dampnum mechie nimis sensibile, cum ex illa patenter
 oriuntur pugne, hereditaciones false et coniugaciones que
 in dehonorationibus parentum naturalium illegaliter
 sunt exorte. Maxime autem nocet spiritualis mechia,
 30 quando sponsus ecclesie Christus dimittitur et diabolo ^{Spiritual adul-}
 adheretur. Unde secundum Lincolniensem sic est in ista ^{tery the most}
 mechia, sicut foret abiecte sponse cum sponso ditissimo,
 castissimo et pulcherrimo accumbenti que meretricando
 cum adultero turpissimo clam eum in lectum introdu-
 35 ceret et dimisso sponso pulcro predicto hoc turpe
 monstrum amplexata fuerit impudice. Sic est de omni
 existente in gracia secundum presentem iusticiam qui
 dimissis legibus Christi cautelas diaboli imitatur. Ideo

1. B in marg.: Non mechaberis. Mandatum sextum declaratur et quo-
 modo violatur. 8. C: ad deest. 12. B in marg.: Fornacio triplex
 legitur et quot modis quilibet illarum habet (rectius: potest) fieri. 17. A:
 non deest. 21, 22. BC: quicumque autem. 23. BC: aliqua. 24. A:
 vel dicto. 27. A: pungere. 30. A: Christus deest. 32. BC: obiecte.
 33. C et deest; B: occumbenti.

non mirum si propter istam mechiam sponsus ecclesie sit multipliciter offensus.

Materiam autem exortacionis potest evangelizans secundum pertinenciam auditorii dilatare.

SERMO XIX.

Egressus Jesus secessit in partes Tyri et Sydonis.
Matthei XV°, 21.

The story of the
woman of
Canaan.

Quantum ad sensum literalem huius evangelii est plana litera, cum Tyrus et Sydon, licet in primis fuerint civitates terre promissionis prope montem Libani, quia tamen Judei non suffecerunt omnes gentes de terra promissionis expellere, ideo ista terra inhabitata est tempore Domini per gentiles. Nec ergo mulier egressa de finibus illis venit primo ad domum locutura cum Christo (ut patet Marci VII°), sed quia non audivit ipsam ibidem, secuta est eum in via rogans ipsum instancius sanare filiam suam que male a demonio vexabatur. Sed Christus non obstantibus discipulorum rogacionibus differbat implecionem petitionis huius gentilis femine. Et subdidit racionem, quia *non est missus a Deo nisi ad curandum egrotos domus Israel*, quod est ad literam satis verum. Et non obstante quod Christus vere implicat *gentilem populum esse canem*, ipsa tamen | assercionem Christi concedens superaddidit quod *canes saturari debent de micis dominorum cadentibus*. Et Christus propter intellectum mysticum huius verbi parabolici votum huius femine statim implet. Sed pro sensu mystico morali et allegorico est notandum quod hec mulier moraliter figurat animam a Dei coniugio alienam, cui est pernecessarium post instinctum Domini pro sanacione sua et sue filie exorare, intelligendo moraliter per hanc feminam anime seducte substanciam et per eius filiam opera sua bona de genere, que quantum ad racionem

Its mystical
meaning.

2. BC: multipliciter deest. 3. Codd.: evangelicus. 5. A in marg.: Dominica secunda Quadragesime. 9. A: fuerit. 11. A: tam; ib. A: sufficerunt. 12. BC: illa. 13. A: Nec est. 15. A: Matth. I. 17. A in marg.: sup. fol. 155^a: *Filia mea male a demonio vexatur* Matthei XV. Filia Dei est anima humana, que male a Domino vexatur, dum subiugatur animarum tortoribus, dum sauciatur culparum vulneribus, dum deputatur penarum carceribus. 18. BC: rogati deferbat. 19. BC: petitionis deest. 21. A: egrotos. 24. A: superaddit. 25. A in marg.: Sensus moralis. 29. B in marg.: Mulier cuius filia liberata est a Deo animam signat. 30. BC: necessarium; A: instinctum. 32. A: eius.

5. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 113.

meriti a multis demonibus sunt vexata; diabolus enim dicit quod opera illa pro salute nostra sufficiunt; ymmo quando illudit menti, profundius dicit quod pro habenda maiori mercede ipsum sufficit adorare. Sed consciencia
5 ex naturali instinctu isti sentencie contradicens rogat Deum instancius, non obstante satraparum iudicio quod vivat et agat voluntati Dei conformiter et non in erroribus demonii seducatur.

Danger of trusting to our good works.

Christus autem defert petitionem ad devocionem et
10 meritum acuendum. Ex quo patet quod debemus perseverare orantes, et si deficiamus a petito vel si sustinemus opprobria propter spem mercedis future que sperantibus simpliciter non defertur. Sic enim hec mulier gentilis comparata cani propter vehemenciam
15 fidei dixit quod gentiles tamquam canes respectu Judeorum (ut patet I Reg. XVII, 43) aliquid participabunt de eorum cibo spirituali, ut catelli edent de micis dominorum. Christus autem licet fuit apostolus principaliter Judeorum ad confirmandas promissiones quas fecerat
20 patriarchis (et meminit apostolus ad Romanos XV°, 8: *Dico, inquit, Jesum Christum ministrum fuisse circumcisionis ad confirmandas promissiones patrum*), tamen rarerer predicavit vel fecit miracula in gentibus ad figurandum ecclesiam gentium futuram per eius discipulos
25 inserendam. Et cum Judeus interpretatur confitens, patet quod solum sic confitentibus ad salutem eorum perpetuam erat missus, quod populus gentilis tamquam mulier ista, concipiens in petitione ista predicta, non obstante reprobacione Judaica, in petitione instancius
30 perseverat. Et hec est doctrina apostoli I Thess. V^o, 17: *Sine intermissione, inquit, orate*. Et patet sensus allegoricus ab hoc evangelio extrahendus; sed nos notabiliter sensui morali debemus intendere, cum iuxta doctrinam evangelii proximi debemus temptationi diaboli triplici
35 tripliciter respondere. Nec sufficimus a nobis quasi ex nobis meritorie eciam cogitare; ideo non superest nisi ut demus operam oracioni ut Deus adiuvet insufficienciam, qua sua fabrica occupatur. Et si suppositis dictis de fide Sermone XIII oportet sibi aptare oracionem et

Christ puts off the petition in order to sharpen entreaty.

Need of prayer.

Of ourselves we cannot even think as we ought.

1. A: a multis devocionibus. 2. BC: ymmo deest. 4. A: mercedi. 6. C: dominum. 9. A in marg.: Nota de perseverancia. 16. A: Reg. sequitur lacuna; B. Reg. XV. 17. B: edunt. 19. A: ad deest. 25. A: cum Deus. 27. A: quod gens Judaica tamquam. 28. A: in deest. 29. BC: in deest. 32. A: extrahendo. 35. BC: tamquam a. 36. A: ideo deest. 37. A: operam deest. 38. A: quia sua. 39. A: Sermone XIV.

devocionem, ut advolet ad superna. Nam fide credimus quod *non est personarum acceptio apud Deum, sed in omni gente vel supposito observante eius iusticiam eo ipso misericorditer est acceptus* (ut dicit beatus Petrus Act. X). Unde Christus in sua conversacione inculcavit multa 5 miracula et dicta consolatoria ad gentiles, ut patet tam de militibus quam de feminis figurantibus incorporacionem gencium in fide ecclesie.

We must pray
for merit, since
we cannot be
saved without it.

Sed credi oportet ulterius quod est contra racionem meriti, ut quis acceptetur a Domino ad beatitudinem 10 nisi in persona propria mereatur. Ideo necesse est pulsare Dominum per has alas, ut per continuam oracionem et trahentem devocionem. Nam in odorem delectacionis celestis oportet Deum servos suos trahere et ipsos ne corruant suppliciter exorare. Et sicut hec mulier Cha- 15 nanea intellexit parabolam, quomodo gentes ydola mortua colentes, ut canes cadavera, intellexit et per panes filiorum cibum spirituales Judeorum, ut doctrinam Christi atque miracula, et tercio intellexit dictum Christi: *Non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus* 20 ad sensum interrogativum et non simpliciter negativum, cum dixit etiam: *Domine*; et ita asseruit de hoc dicto Christi partem affirmativam per aptam similitudinem de catellis. Sicut enim catelli disciplinabiles de impinguatis scissoriis nutriuntur, ita gentes in fide nutritiles secun- 25 darie per cibum spirituales ad Dominum convertuntur, quos indicat Chanaan vel Chananeus interpretatum mutatum vel mutatus, sic omnes hos sensus et plures alios subtiles intelligunt gentem que ad fidem Domini sunt mutate. (Et dilatanda est materia sermonis secundum 30 quod expedit populo audienti.)

7th command-
ment.

Omnino autem christianus debet notare observanciam mandati septimi: *Ne furetur*. Generaliter autem loquendo, cum Deus sit universalis dominus totius mundi et

1. B in marg.: Deus non est acceptor personarum; A in marg.: 1. 3. A: anni gente; C: genti. 7, 8. A: incorporacio. 10. A in marg.: 2. 13. B: suam in odorem. 14. C: servos servos. 15. A: simpliciter. 16. A: parabola; ib. BC: sint ydola. 17. A: canes deest. 18. A: panem. ib. A: ut deest. 19. A: mirabilia; et deest. 21. A: et deest. 22. A: ita deest. 23. B: Christi per; C: per apertam similitudinem. 25. A: pressoriis. 26. BC: Deum. 28. C: imitacio vel imitatus. A: hoc sensus. 29. A: Domini deest. 30. Et dilatanda seqq. Cf. pag. 128. l. 3. 4. pag. 133. l. 11. These passages look as if the sermons were prepared partly as materials and models for Wyclif's poor priests. Cf. Arnold's preface. S. E. W. LXV. (20). 33. A in marg.: Septimum mandatum; ib. B in marg.: *Non furaberis* et quomodo istud violatur.

4. Act. Ap. X, 35: *Sed in omni gente, qui timet eum et operatur iusticiam, acceptus est illi.*

Fol. 155° quilibet imperator vel rex est servus huius | Domini vel ballivus, patet quod quicumque, consumendo bona huius Domini et non ministrando sibi fideliter, de tanto est huic Domino fur et latro; fur in casu quo per ypocrisim simul et sanctitatem, et latro in casu quo per amfractus seculi apponit patencius diligencius ad rapinam.

Ex quo patet quod quicumque culpa aliqua maculatur ut sic est in bonis Dei quecumque occupat fur et latro. Et patet convertencia huius mandati cum ceteris. Nemo enim capit usum elementi vel terre, aeris, luminis vel alterius influencie celestis membrorum vel alterius boni corporis quin ut sic obligatur ut in gracia serviat Deo suo, et per consequens deficiendo in isto et continuando in dictis abusibus est Dei sui proditor atque latro. Et patet quomodo contingit furari tripliciter bona Dei, primo secundum legem Dei predictam bona sua a fidelibus culpabiliter auferendo, secundo bona proximi pure secundum leges hominum subtrahendo, et tercio mixtim bona proximi secundum legem Dei et hominum irrationabiliter accipiendo. Primum autem furtum quod est generale in quocumque culpabiliter vivente in hoc seculo non pensatur; et tamen in eius opposito fundatur iusticia generalis; sed oportet ad eius discrecionem pure legem Dei cognoscere. Secundum autem furtum quod pensatur tantummodo apud mundum sapit sepe iniusticiam, cum in talibus adinvencionibus humanis tradiciones hominum ut plurimum sunt inique; unde sicut licet in tempore necessitatis accipere bona ecclesie sine furto, sic licet virtuoso pro semper accipere bona cuiuslibet secundum legem nature, quae cuncta debent esse communia. Et hec ratio quare quidam asserunt quod vulgares et pauperes regnorum non debent onerari tallagiis inconsuetis, antequam

All who do not serve God truly are thieves.

Three kinds of theft:

I. Living sinfully.

II. Taking what by human law is our neighbour's.

1. A: est deest. 2. ballivus; ib. B in marg.: Wladarz; (verb. Bohem.) id est, possessor seu dominus terrae seu praefectus. 4. A: fur quod quo; C: fur deest. A: quod per. 5. A: quo deest. 7. A: aliqua deest. 12. A: Domino. 13. A: consequens continuando. 14. A in marg.: Quod tripliciter contingit furari. 18. A: leges hominum — legem deest. 20. A: et accipiendo. A: furtum in cod. fructum. 23. A in marg. fol. sup. 155°: *Audite non quandoque ad voluntatem, sed non utilitatem sicut demones*, Matthaei VIII. Ad utilitatem sed non voluptatem sicut Paulum; ad voluntatem utilitatem sicut apostolos in missione Spiritus Sancti; ad utrumque ut supra, sicut Salomonem III. Reg. III°. Neutro modo ut in Antiocho II. Mac. IX. Christus distulit audire mulierem hanc, primo ut eam oportunius audiret, secundo ut paciencia eius probaret, tercio ut in oratione perseverare doceret, Luce II. *St etc.*; quarto ut eius humilitatem aliis manifestaret; quinto ut desiderium dilacione accresceret; sexto ut doctrinam propriam servaret, Matthaei XX in *vic.* (2). 26. A: iusticiam. 31. A in marg.: Nota. 33. A: insuetis.

To confiscate
Church-
property were
better than to
overtax the
poor.

totum patrimonium quo clerus dotatur deficiat. Cum enim secundum leges multiplices et rationem dictam alibi illa debent esse bona pauperum, patet quod magis pertinens et paracius in casu quo oportet etiam ipsa bona in nomine pauperum acceptare; nec est periculum 5 in spoliacione ecclesie, quia legi et ordinacioni Dei foret consonum quod clerus nichil talium penitus possideret.

English and
Germans
should join to
restore Christ's
ordinance of
poverty.

Benedicta ergo foret ablacio per quam foret ordinacionis Christi prime restitucio, et quam graciosa 10 foret Anglicorum et Almannorum confederacio per quam restitueretur in ecclesia Christi ordinacio. Nam per Constantinum nacione Anglicum in tali dotacione stulta ecclesia primitus est fedata. Ideo utinam per Anglicos et suos complices a talibus erroribus sit 15 purgata. Nec obstat nisi brachii secularis accidia et Antichristi confederacio ac ficta mendacia. Non enim est lex valida contra Christum, ideo non oportet timere baptizatum furtum in ablacione bonorum ecclesie quod nostri vocant sacrilegium. Oportet tamen notare quod 20 dictum ablatum virtuose et ad edificacionem ecclesie sit expensum; quod licet foret difficile, est tamen possibile et precavens maius malum. Nam symonia et monstrosa dominacio cleri et error suus in ministerio sunt amplius venenosa quam a probabili forent cuncta 25 ablacionis talis pericula.

Property so
taken must be
rightly spent.

In secundo autem furto currunt incarcerationio, suspensio et multiplex furatorum punicio; et sicut nescimus fundare occupacionis talis iusticiam, sic nec punicionis talium equitatem. Videtur enim multis quod clerus 30 occupans de istis bonis ultra necessitatem ad suum ministerium iniuste occupat quicquid habet, et per consequens, auferens ipsa a tali discolo non propterea aufert sua sed ad maiorem utilitatem ecclesie vel minus inconueniens spoliat aliena. Christus enim uni- 35 versalis dominus monet quandoque abscondite ad rapinas

Punishment of
theft is
sometimes
unjust.

1. B in marg.: Ablacio temporalium; A in marg.: Nota de ablacionibus temporalium. 2. A: per rationem. 4, 5. A: est ipsa bona. 6. A: ordinacione Dei. 7. A: consonum deest; ib. C: penitus deest. 8. A: possiderent. 9. BC: foret deest. 12. BC: in ecclesia. 14. utinam; C: ut. 22. A: est deest. 23. BC: magis malum; ib. A: et deest. 26. B: oblacionis; ib. A in marg.: B. 33. A: illa. 35. A: nimis consequens. 36. B: abscondite deest.

10—15. Quae hic leguntur procul dubio confoederacionem a. 1380 Germanos inter et Anglos ad abolendum schisma initam spectant.

huiusmodi discolorum, verumptamen virtuosus non debet intendere tali furto vel in aliis approbare, cum non debet nisi quantum exigit stricta necessitas de talibus bonis accipere, eciam si cuncta forent posita eciam in sua libera potestate.

Sed tertium genus furti caveri debet ab homine et specialiter, ne parvorum rapina instinctu primi raptoris non ponderata in maius facinus introducat. Tanta quidem iusticia et in casu tantum peccatum est in furto parvulo sicut in magno, et ideo oportet fidelem ob stare principiis. (Et huius materia est secundum exigenciam ruditatis populi dilatanda.) Sunt enim pirate in mari, predones in bellis, spoliatores in seculari dominio, raptores in meatu publico, latrones in locis absconditis latitantes et fures in tenebris noccium bona aliorum clandestine capientes. Sed omnia hec genera et longe alia sunt in prelati et clericis congregata. Ideo dicit Christus Joh. X^o, 8: *Omnes quotquot venerunt non tracti a Deo, ut intrent per hostium pure propter salutem ovium, fures sunt et latrones.*

Fol. 155^d Et ista materia modo innarrabilis est de generibus latrocinii prelatorum.

III. Taking our neighbour's goods is against both God's and man's law.

The smallest dishonesty should be shunned.

SERMO XX.

Erat Jesus eiciens demonium et illud erat mutum.
25 Luce XI°, 14.

Supponendum est ut fides quod hoc evangelium sicut tota vita Christi sonat in edificacionem ecclesie; et primo notanda est litera quod hoc *demonium* quod Christus eiecit ideo dicitur *mutum*, quia mutitatem causavit in homine quem vexavit. Ideo Matthei XII°, 22, dicitur homo tam *cecus* quam *mutus*; Christus autem ipsum sanitati restituens et demonium ipsum eiciens tam visioni quam locucioni restituit. Nec est repugnancia inter evangelia, cum copulancia inferat quamlibet sui partem.

The devil is called dumb because he made the man dumb.

4. BC: essent posita; AB: eciam deest. 6. A in marg.: C. 8. A: ponderato; ib. tanta quidem est in cum. 10. BC: ut in magno; BC: et deest. 13. A: et spoliatores. 14. A: et latrones. 17. A: et in prelati; ib.: consecuta. 21. B: modo deest; ib.: A est deest. Cf. pag. 130. l. 30. 23. A in marg.: Sermo XX; B: XX; C: Dominica III. Quadragesime. 24. A: demonium; cetera desunt. 28. C: quod deest; C: quod Jesus. 31. A: tam cecus tam mutus. 34. A: evangelicata; ib. A: cum reputancia inforet, C: cum co^o.

23. Cf. Wyclif's Sermons l. c. I, 116—120.

the
c. Plebei vero laudarunt miraculum, isti articulo *quod*
Christus sit Messias, filius David, quodammodo adherentes,
sed seducti per phariseos quodammodo trepidabant.
Pharisei autem (ut narrat Mattheus) non potentes
negare opus, cum patuit plane ad oculum, modum 5
operandi dampnaverunt. Dixerunt enim quod fuit
coniunctus cuidam diabolo principali, *Belzebub* nomi-
nato, et ex servicio ac cultu quem sibi impenderat
in virtute illius principis tenebrarum hoc fecerat.
Simularunt enim quod demon superior habet potenciam 10
imperandi, ut demon inferior exeat ab obsesso et alii
de clero interpretantes miraculum Christi micus *quere-*
bant signum de celo more Judeorum quod hoc fecerit
virtute divina. Sed Jesus videns fundamentaliter cogita-
tiones cleri perversi invehit quintupliciter contra ipsum, 15
primo contra suam ficticiam de *Belzebub*. Pro quo
notandum quod tempore Christi erant homines multi
qui a demonibus sunt vexati, quia scientes diaboli quod
Messias de generatione illa fuit venturus et trepidantes
quod Dominus fuit ille excitaverunt presbyteros et 20
commoverunt vulgares per insaniam ut ex tumultu et
interpretacione prava miracula Domini dispararent. Si
enim sit divisio potencie demonum (ut ipsi asserunt),
ipsa testatur desolacionem eorum per Messie adventum
pro quo Christus implicat istud principium: *Omne re-* 25
gnum in se ipsum divisum desolabitur. Oportet enim ad
regni stabilicionem quod partes altrinsecus sint concordēs,
quia cum nullum violentum sit eternum, oportet quod
talis divisio dissolucionem indicet divisorum. Sed Christus
non dicit quod funditus destruetur sed quod *desolabitur*, 30
sicut patet de regno demonum qui ex Christi victoria
et fortificatione sue ecclesie fuerant desolati. *Domus*
autem supra domum cadit, quando superior potentatus
regni opprimit inferiorem ex superba invidia, sicut fuit
de diabolis qui semper sunt contrarii sibi ipsis. 35

5. C: quod patuit. 6. A: depravaverunt; A in marg. sup. fol. 155^r:
Locutus est mutus Luce XI°. Tria faciunt peccatorem obmutescere in con-
fessione: enormitas culpe quam perpetrat, disparitas penitencie quam for-
midat, prosperitas seu voluptas vite quam desiderat. Que contra (sici) tria
reddunt ei loquelam in confessione: simplicitudo divine visionis omnia in-
tuentis, rectitudo future ulcionis iuste iudicantis, amaritudo intime contri-
cionis pure penitentis: ib. A: ut fuit. 8. BC: et culta; ib. A: Christus
impenderat. 10. C: Et simularunt; ib. BC: enim deest. 11. A: erat ab
obsesso. 12. C: de celo; ib. BC: Christi deest. 13. C: fecit. 15. A:
quintupliciter; ib. BC: contra cum. 21. A: per infamiam. 22. A:
interpretacionem pravam; ib. BC: disperarent. 23. A: potestatis.
29. B: dissolucio divisionem. 30. C: non deest; ib. B: dicit; BC: et
quod. 33. C: super. 34. A: superbia.

Cum ergo Christus tunc sanavit tam multos demoniacos, ut ipsi dixerunt ex multiformi divisione demonum, patet quod oportet ipsos concedere a probabili Messiam venisse, virtute cuius etiam principales demones sunt a Deo desolati; et ad idem facit quod multi demones exeuntes ab hominibus eandem sententiam sunt confessi.

If the devils were divided it was a proof that Messiah was come.

Secundo arguit Christus phariseos et gentem Iudaicam, ex hoc quod si Christus sic eiecit demones, tunc est peccator precipuus, quia magicus infidelis. Et per consequens in virtute et in nomine eius apostoli qui sunt filii populi Iudaici non eicerent demones in Christi nomine; consequens falsum, ideo ipsi crassam cecitatem Iudaicam in iudicio indicabunt. Nam illa persona virtute cuius nominis apostoli demones eiecerunt, sicut Judei victi ab experientia negare non poterant, est tota caterva demonum superior, quia aliter ex innata superbia istud non sinerent.

Christ's second argument;

Pro tercio patet: Si Christus in digito Dei eiecit demonia, ipse qui est caput ecclesie, et regnum Dei tunc venerat inter illos. Nam solum per ipsum inter homines caterva demonum fuit desolanda. Ipse autem Dei digito operatur, qui ex speciali et subtili instinctu Spiritus Sancti super humanam potenciam operatur. Sed sic fecit Christus castigando demones; sepe namque in nomine suo sine pompa vel lucro ipsos eiecerat (ut patet ex processu evangelii). Cum ergo apostoli in nomine Christi fecerunt miracula et a Christo germinavit lex tam sancta et omnimode insuspecta, plane patet quod ipse qui est maximum iocale ecclesie profecto venerat inter illos.

His third;

Quarto assumit Christus ut per se notum quod, cum fortis armatus custodit cum tota diligencia atrium suum, in pace sunt ea que possidet, nisi ipse forcior super- venerit et eum vincendo cuncta arma eius rapuerit et satellitibus suis ipsa dederit; cum ergo sic sit de diabolo atque Christo, patet quod Christus est super omnem demonum potestatem. Demon enim est fortis, cum Job XLI°, 24 de ipso scribitur: *Non est potestas super terram que ei valet comparari*. Habet etiam arma, quia cautelas secundum suam naturalem potenciam populum seducendi;

His fourth;

7. A in marg.: 2°. 8. A: quod scilicet. 10. A: et nomine. 11. BC: populi deest. 18. BC: Porro tercio; A in marg.: 3. 21. A: fuerant. 22. A: extincti. 24. A: Christus deest. 28. A: plene patet. 29, 30. A: perfecte venerat. 31. A in marg.: 4. 35. BC: ipsa deest; A: ergo deest.

The strong
man's house is
the wretch in
whom the devil
abides.

His fifth
argument.

How the devil is
against Christ.

His sixth
argument.

atrium vero suum est miser quem inhabitat, | sed *forcior* ^{Fol 156}
demone est dominus noster Jesus Christus *superveniens*
(ut plane patet in opere), qui arma sua, hoc est, cautelas
temptandi abstulit, (ut patet Matthei IV et supra expo-
nitur Sermone XVIII°). Nam in illis cautelis maxime 5
confidebat, et Christus dedit ecclesie remedium contra
illas et spolia diaboli membris suis distribuit, quando
naturales potencias et virtutes quas diabolus abstulit
ecclesie restituit, et (ut habet evangelium Matthei) in
homine obsesso ut domo diaboli sunt vasa, id est, peccata 10
in quibus propinat scelera operandi. Ipsa autem peccata
tollit Dominus (ut patet Joh. I^o) et virtutes inserit ipsis
vasis contrarias ipsumque alligat, dum coerces atque
diminuit suam potenciam seducendi.

Quinto arguit Christus ex contrarietate sui atque 15
diaboli quod in virtute sua non facit ista miracula:
Qui, inquit, non est mecum adversum me est, et qui non
colligit mecum, dispergit. Sed diabolus est in istis Christo
summe contrarius, ergo non in istis virtualiter iuvat
Christum. Diabolus enim *non colligit* cum Christo Dei 20
filios in domum ecclesie, *sed dispergit*, faciendo divi-
sionem per peccata ad que viribus suis temptat. Christus
enim docuit humilitatem, destruendo superbiam, cupivit
veram pacem, destruendo discordiam et liberando ob-
sessos a demonio ut Deo servirent, et quidlibet aliud 25
operando fuit demonibus ipsis contrarius. Quomodo
ergo ipsi potenciam eius operandi vigorarent? Et inter
alia Christus inculcat tacite suum universale dominium
quod soli Deo potest competere. *Qui, inquit, non est*
mecum adversum me est; quod in mundanis dominis 30
non oportet, cum stat multos mundi dominos eorum
cuilibet esse neutros. Sed diabolus quem Christus (Joh.
XIV°, 30) vocat *principem huius mundi* presumit dividere
universale cum Christo dominium. Sed totum quod
occupat habet tyrannice et iniuste. Et hec quintuplex 35
ratio Christi destrueret presumptionem superbam diaboli.

Sed sexto in perfeccione humilitatis Christus excedens
diabolum inculcat sine argumentis acutam sententiam
contra ipsum. *Cum, inquit, immundus spiritus exierit ab*

1. A: est inquam; ib. A: forcior diabolo. 2. B: est — Christus deest;
C: noster deest. 3. A: plane ut; B: opere est dominus Jesus Christus.
7. C: illos. 10. A: absesso; ib. A: vasa et peccata. 11. A: peccata
deest. 13. A: allegat. 15. A in marg.: 5. 21, 22, C: divisionem
perfectam utque. 31. BC: multi. 35. A: quintuplex. 37. A in marg.: 6.

9. Matth. XII, 29.

homine etc. Iste imundus spiritus est capitalis diabolus qui adiunctus est generi humano ex quo Christus processerat, quod secundum logicos et theologos est unus homo. Diabolus enim tempore temptationis primorum
 5 parentum (Gen. III°) illi homini invidebat et ad tempus, temptando si sibi posset obesse, assidue assistebat; sed videndo patriarcharum fortitudinem in fide et moribus quod sibi nocere non sufficeret ut placeret, *exiit* ab illo homine ad gentiles quorum corpora sunt *loca ina-*
 10 *quosa*, quia ab olim ab humore sapientie et gracie destituta et *querens requiem* in illo genere gentium quantum placet *non invenit locum* qui suam versuciam poterit quietare. Et hinc ex antiqua malicia dicit ille spiritus sibi ipsi: *Revertar in domum meam unde exivi*,
 15 hoc est, redibo ad illum hominem de quo puto Messiam descendere. *Et veniens* tempore Judeorum *invenit domum eorum vacantem* a legis observancia et vanis traditionibus intendentem. *Scopis* autem *mundatur*, quia gens Judaica et specialiter sacerdotes omnem inmundicie
 20 apparenciam excludabant, sic quod eorum tradicio et eius executio fuit subditis quasi scopa. Sue autem observantie erant ypocritica ornamenta, et tunc apparet sibi ex declinatione a soliditate legis Domini quod populus est pronus illusioni, quia palliatio ypocritica
 25 est maxime dispositiva ad deceptionem diaboli. Et ex habundanti cautela *assumit septem alios spiritus secum nequiores se*, hoc est, universitatem demonum quam ad perpetrandum hoc facinus copulavit *et habitant ibi* familiaris, copiosius atque constancius quam in alio genere
 30 nacionum. Gentes enim ex naturali ingenio et quia Judeis receperunt pauciora carismata minus peccaverant; unde in signum multitudinis demonum in hac gente tempore Christi Judea fuit plena demoniis; sacerdotes autem qui antea fuerant sanciores, fuerunt ministri diaboli prin-
 35 cipaliores. *Et fiunt novissima* huius gentis secundum hanc partem sacerdotalem *peiora prioribus*, quia occiderunt Messiam; quod est finis humane nequicie.

Unde Christus applicans hanc similitudinem secundum sensum expositum ad Judeos: *Sic, inquit, erit generacioni*

The devil, finding the patriarchs too strong for him, went out into the dry places of the Gentiles.

Afterwards he returned to his house (the Jewish nation) garnished for him by false ceremonies.

2. BC: humano deest. 4. C: tempore deest; a temptatione. 5. BC: homini deest. 8. A: placet. 11. A: veniens requiem. 12. C: et non. 17. A: vacantem. 18. A: mundanter. 23. A: sollicitate. 25, 26. A: Ex habundanti tamen. 28. C: habitavit. 31. A: precaverunt. 32. C: demonium. 33. A: demonibus. 33, 34. A: quia antea fuerant ministri. 39. A: et generacioni.

The Church
falling from
grace is
prepared to be a
nest of the devil,

garnished with
unfounded
sacraments.

His eighth
commandment.

Speech is of
three kinds; in
thought, in
deed, in word.

huic pessime. Et a probabili est de christianis conformiter sciendum. Christus enim cui demon plus invidet est continue in medio gentis sue; ideo superba invidia ipsum necessitat, ut temptet multiplicius istam gentem, et licet ipsa post mortem Christi habuit tam in sapientia quam in gracia ampliora carismata quam pagani, tamen ex ingratitude et introductis legibus Antichristi est nunc disposicio ut sit specialis nidus diaboli; nam decidentem a maiori gracia oportet peccare gravius Domino plus ingrate. Ideo attendendo ad factum et rationem superiorum sacerdotum nemo in mundo videtur peccare gravius aut Christo ingratus, cum adversantes Christi ordinacioni non sequuntur ipsum in moribus sed contempnunt. Licet domus eorum *scopis mundatur* et sacramentis infundabilibus *ornatur*, sed vacat ab officio primitivo, ideo oportet quod *novissima* huius generis *sint peiora prioribus*.

Et cum diabolus ac membra sua procedunt in deterius augmentando, probabile videtur quod ista christianorum generacio est peior quam predicta generacio Judeorum. Et per idem secte recentes introducte videntur sonare deterius, quia ex cautela diaboli per ypocrisim preparant sibi locum, sicut in superiori similitudine erat dictum.

Circa hoc evangelium est notandum quod generacio predicta pessima videtur plane solvere octavum mandatum decalogi; nam Exodi XX°, 16 scribitur: *Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium*. Cum enim sit triplex locutio, scilicet mentalis, realis et vocalis, et iterum cum omnis culpa vianis sit contra quemlibet eorum etiam contra se ipsum, patet quod omnis peccans culpabiliter loquitur contra proximum suum falsum testimonium, et sic hoc mandatum ut alia ac eorum opposita sunt connexa. Si enim frater tuus sit extra gratiam ex loquela tua dampnificatus, patet quod in facto culpabili loqueris contra illum. Si autem sit in gracia, cum iterum debes sibi proficere, patet quod vacando ab isto profectu loqueris etiam contra

3. A: superbia. 4. A: temptat. 6. C: in deest; ib. B in marg.: Gravius peccat post maiora carismata qui delinquit. 9. C: decidente. 10. B: plus et plus. 16. A: vagat. 18. BC: diabolus et. 25. B in marg.: Questio. 26. A: predictorum; ib. A in marg.: Octavum mandatum. Triplex locutio; ib. B in marg.: *Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium*. Locutio triplex. 28. A: tuum deest. 29. A: et mentalis. 31. BC: et contra. 33. C: suum deest. 35. C: et loquela. 37. A: iterum; B: interim; A: sibi deest. 38. C: loqueretur; A: etiam deest.

illum. Igitur cum omne mendacium sit peccatum et
econtra, patet quod omnis vivens culpabiliter loquitur
satis falsum testimonium contra suum proximum; et
cum *Christus sit* proximus nobis precipuus, quia (ut
5 dicitur ad Hebreos II° cap.) *frater noster*, patet quod
adversans suis legibus quas oportet esse necessarias
loquitur contra precipuum proximum nimis falsum
testimonium.

All evil livers
bear false
witness.

Et ita sacerdotes Christi qui a vita sua degenerant
10 et leges suas multipliciter depravant videntur esse
coraula in ista corea diaboli contra Christum. Quod si
repugnant isti sentencie, ostendunt in verbis et opere
quomodo sunt isti vie contrarii. Deducant (inquam) ex
evangelio ad lucem quomodo Christus fuerat conver-
15 satus, et iterum defendendo ac promulgando hanc legem
evangelicam iuxtaponant in sensus sui evidencia vitam
suam et tunc apparebit luce clarius si Christo falsidice
detrahunt sive obediunt et negando quamcunque partem
istius divisionis pro minus utili ex scandalizazione
20 Domini sunt suspecti. Et patet quod false testificator
in proximum potest fieri tribus modis, scilicet verbo,
opere vel utroque; verbo quod est famosius menciendo
de ipso et (quod est gravius) in veritate que pertinet ad
commodum fame sue. Unde quidam mercede conducti
25 testificantur false in proximum in perditionem sue
hereditatis vel sui nominis, qui indubie non diligunt
illum proximum ut se ipsos, cum propter abiectam
pecuniam vel lucrum aliud ipsum odiunt. Et conclusio
tocius secunde tabule est, ut quilibet diligat proximum
30 ut se ipsum; illi autem qui propter invidiam sive lucro
alio menciuntur in proximos sunt peiores. Ideo oportet
prudenter verbis attendere, loquendo de proximis,
specialiter cum bonum fame sit bono fortune prestan-
cius proprinquum virtutibus; opere vero false adversatur
35 quis proximo, quando dimisso iuvamine trahendi ad
celestia, trahendo vel nisum apponendo ducendi ad
tartara, retrocedit. Et ista locutio in facto dampnabilior
et periculosior est priori; opera enim tam bona quam

Priests bear
false witness
against Christ.

False witness in
law suits.

1. BC: Ergo. 3. A: satis falsum testimonium deest. 5. A: He-
breorum. 6. A: adversarius. 9. C: a deest. 11. BC: Et si.
12. Codd.: ostendant. 13. A: Deducant iuxta ad tuam. 17. A: et
tunc — obediunt et deest. 20. 21. A: testificatio proximum; BC: in
Christum. 22. A: utrimque. 24. A: fame sue; B in marg.: False testifi-
catur quis tripliciter contra Christum; ib. A: quidem. 25. A: perdi-
cione. 28. 29. A: Et quo tocius. 30. A: sire. 32. BC: verbis deest.
33. 34. A: melius. 34. verbo falso. 37. A: dampnabilem.

Wickedness of
slander.

mala plus ponderant nudis verbis. Ille autem qui trahit proximum suum ad baratrum vel iuxta vires suas ad hoc nititur, est sibi pessimus inimicus. Omnes autem homines debent esse concatenati in gracia, sic quod uno tardante vel retrocedente fit toti coree iniuria; qui autem falsificat famam proximi tam verbo quam opere peccat multiplicius in utroque. Nam lex nature dedit nobis loquelam, ut caritativius communicemus cum proximis, sicut et faciunt bestie verbis suis. Ille ergo qui verbis offendit in proximum, videtur esse bruto indignior atque peior; quod si super prava verba verbere pravo percusserit, non videtur nisi quod in proximi occisionem vulneri vulnus addiderit.

SERMO XXI.

Abiit Jesus trans mare Galilee. Joh. VI°, 1.

15

Why Christ did
not go up to the
feast.

Sensus literalis huius evangelii patet plurimum Ser-
mone XXXIX° et ultimo in estate. | Hoc autem *mare Galilee quod est Tiberiadis* fuit Jordanis fluvius transiens per illam provinciam et dicebatur Tiberiadis a civitate edificata super illam aquam; que civitas quondam dicebatur Chenereth, sed ab Herode reedificata et ampliata dicta est *Tiberias* in honorem Tiberii cesaris. Et istud est secundum pascha de quo facit Johannes mencionem; in quo tamen Jesus non ascendit Jerosolimam, quia habentes capitales inimicicias excusabantur a comparatione coram Domino tali festo. Et preter hoc Christus ostendit se esse supra legem secundum priorem naturam et innuebat quod ceremonialia vetera cessare debuerant tamquam amplius inutilia. *Et sequebatur Jesum multitudo populi* propter quatuor sepe dicta, scilicet propter infirmitatem sanandam, propter miseriam corporis relevandam, propter subtilitatem miraculi admirandam et propter verborum Christi ingruenciam reprehendendam.

Fol.
156^e

1. A: ponderant cui; sequitur lacuna; ib. C: Ille ergo. 5. A: toti deest. 7. A in marg.: Ad quid loquela datur nobis; ib. A in marg.: Nota quod est dampnabilis(!) idioma naturale. 9. A: verbo. 11. A: pravo verbo percusserit. 15. A in marg.: Sermo XXI in dominica quarta Quadragesime; C in marg.: Dominica IV Quadragesime. 16, 17. A: Sermon VII. 18. A: Tiberiadis. 25, 26. A: ab apericione. 27. A: sicut priorem. 29. A in marg.: Multitudo sequitur Christum propter quatuor. 31, 32. A: revclandum. 32. A: mirabili; B in marg.: Christum varii variis de causis sequebantur. 33. A: incongruenciam.

14. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 120. 17. Vide infra: Nr. XXXIX and LVII. 20. Cf. Hieron. Comm. in Ezech. XIV, 47. vol. V, 612.

Abicio Jesu in montem et eius sessio in docendo signat exaltacionem sue vite contemplative et doctrinam eius autenticam.

Nec dubium quin quelibet facti Christi circumstantia
5 quam notat evangelium sit notabilis ad sensum mysticum,
ut eius pastus miraculosi substantia signat pastum spiri-
ritualem, de quo Evangelista superius est locutus, et ita
est de quolibet nomine ac eius interpretacione, quia
Evangelista inserit ut apprehensio multitudinis egene
10 attestatur super misericordia eius, implecio attestatur
super sua potencia, ac eius interrogacio attestatur nedum
super instruccione sua voluntaria, sed quomodo hora
congrua operandi assistente potencia ac benivolencia
est captanda.

15 Nec dubium quin per interrogacionem illam et
melius imprimitur ac declaratur miraculum et quelibet
sillaba nominis indicat notanti sensum mysticum. Andreas
videtur sentire Philippo subtilius, innuendo quod Christus
potuit supplere paucitatem prandii, ac si argueret, ille
20 qui convertit aquam in vinum (Joh. II) potuit multi-
plicare panes (sicut de Heliseo legitur IV. Reg. IV). Nec
per specificacionem quinque millium virorum excluditur
quin erant plures persone hominum saturate in isto mi-
raculo, quia mos est scripture viros a viginti annis et
25 amplius numerare (ut patet Num. I^o), et sic parvulos
ac mulieres dimittere; unde Matthei XIV°, 21 expresse
exciuntur mulieres et parvuli ab isto numero. Et hoc
signat quod non omnes qui spiritualiter sunt pasti per
Christum erunt virentes in beatitudine, sicut fenum viride
30 signat quod humilitas ex propria fragilitate concepta
facit cibum spiritualem perceptum suos edentes converti
in filios regni, sicut medium continens mutat contentum
in suam crisim.

Et patet quomodo Christus quandoque fecit miracula
35 imperando, ut sic ostendat suam divinitatem, quandoque
orando sed solum Deum et solum in eius nomine, ut

All acts
recorded of
Christ have a
mystical
teaching.

Lessons from
the miracle of
the loaves.

2. B in marg.: Abicio Christi in montem et sessio quid significat.
4. A: quilibet. 7. A: superius ut est. 8, 9. A: quod Evangelista. 9. A:
apprehensi. 10. A: in pleno attestatur. 11. A: super — attestatur deest.
15. A in marg. sup. fol. 156^e: *Est puer unus hic qui habet quinque panes.*
Joh. VI. Quinque panes dici possunt verbum veritatis quod debet esse
falsis in proverbium, opus pietatis egentibus in subsidium, luctus pro
peccatis delinquentibus ad remedium, hostia salutaris peregrinantibus in
viaticum, pena corporalis laborantibus ad premium. 16. A: quilibet;
17. C: notandi. 19. A: et sic si. 23. BC: sateate. 26. A: Matthei XXIV;
B in marg.: Parvuli a Christo pasti non connumerati quid significat.
28. A: signat deest. 29. A: sicut semen. 34. B in marg.: Christus
diversimode fecit miracula. 35. BC: divinitatem — suam deest.

ostendat suam humanitatem, et quandoque plangendo, ut ostendat difficultatem criminis figurati (ut patet in suscitacione Lazari) Alias autem difficultates de multiplicacione corporis hic omitto.

Why Christ
kept out of
danger at this
time.

Sed dubium posset esse quomodo Christus propter 5
timorem hostium non venit in Jerusalem in Pascha, cum
Baptista ipso inferior audacter usque ad mortem Herodem corripuit. Et iterum dubitatur quare noluit regnum
a populo (Joh. VI°, 15) accipere, cum hoc fuit sibi de iure
debitum. Quantum ad primum, triplex assignatur ratio 10
quare Dominus fugit mortem, primo cum sciat voluntatem
esse Dei, ut magis prosit ecclesie et diffinicionem suam
quando et quomodo debet mori voluntatem suam voluntati
sui Domini conformet; secundo ut potestatem suam
indicaret evadendo mortem, docens quod de voluntate 15
sua est, quando et quomodo moreretur. Et tercio dando
exemplum membris suis inferioribus, quomodo prudenter
aufugiant, quando sunt ab hostibus persecuti. Nēc
dubium quin Baptista non fuit Christo audacior nec in
aliqua specie morum virtuosior, cum Christus excessit 20
ipsum in penitencia, quia Baptista non ut Christus
quadraginta diebus et noctibus ieiunavit (ut patet
Matthei IV° et Sermonē XVIII°); et breviter in omni
Christi ieiunio, cum ieiunavit summe ad regulam in
virtute excessit Baptistam. Et quantum ad audaciam 25
corripiendi proximum est idem iudicium, cum omnibus
aliis aufugientibus Christus solus remansit ad penam
gravissimam. Baptista tamen fuit laudabiliter incarce-
ratus, vinctus et decapitatus, non propter furtum, non
propter debitum aut violenciā qua percussit proximum, 30
sed propter virtuosam correptionem Herodis de mechia
cum Herodiade qua solvebat totum decalogum.

Cowardice of
the clergy.

Istud (inquam) passus est Baptista propter Deum, sed
clerus quantum ad exemplum Christi et militis sui
vecorditer retrocedit, sed exemplum fuge Christi capit 35
vecorditer et blasphemie; *vecorditer* dico, quia exercit-
tando se more martyrum in contrario haberet hostes

1. A: plangendo. 5. A in marg.: Dubium primum; B in marg.:
Questio. 6. A: in deest. 7. C: infirmior; B infirmior in marg.
8. A: qualiter; A in marg.: Dubium secundum; B in marg.: Secunda
questio. Dominus fugit mortem triplici ratione. 10. A in marg.: Ad 1.
11. BC: prima ut sciens. 14. BC: conformaret; A: secunda; A in
marg.: 2. 15. A: in voluntate. 16. A in marg.: 3. 17. BC: infir-
mioribus. 20. A: alia. 24. A: summe — virtute deest. 25. A: ut exce-
pit Baptista. 26. A: corripiendum. 33. B in marg.: Exemplum fuge
mali capiunt a Christo et non ipsum alias imitantur. 36. A: Istud nun-
quam passus Baptista; BC: propter Dominum. 36. A: blasphemie.

sibi subiectos ad edificacionem ecclesie; ideo sua vecordia est causa quare fortitudo militum diabolica sic accrescit. Nam propter favorem humanum vel laudem propriam, ymmo propter excellenciam status dampnabilem
5 audet aggredi plus arduum quod testatur ipsum habere deum alienum.

Quantum ad secundum, patet quod indecens foret Christum sic regnum accipere; nam cum regnum sit sibi debitum perpetuo pure de lege superiori et summi
10 Domini, indecens foret a plebe quam sic pavit cibo communi sic regnum accipere. Secunda causa fuit ut Christus doceat membra sua non accipere quicquam ab alio quem debent cognoscere non habere potestatem veridicam ad hoc dandum. Sic enim noluit recipere
15 regna a diabolo (Matthei IV°). Et utinam viri ecclesiastici aspirantes ad gradus seculi attenderent istam scolam; revera si papa vel alius prelatus cesarius quamcunque dignitatem illis contulerit nisi Deus ex condignitate de congruo hanc prius eis dederit, non plus
20 ipsam possiderent quam si illum diabolus eis daret. Ideo aspiracio ad tales gradus cesareos sapit utrimque blasphemiam: Ex parte conferentis, cum Christus qui solum est caput ecclesie collacionem huiusmodi non presumpsit, sed duos filios Zebedei petentes in matre
25 dignitatem huiusmodi concessit passionem suam meritoriam bibere instar sui (ut patet Matthei X). Nec dubium quin illa collacio fuit perfeccior quam omnes prelatie per papam vel prelatum alium hodie usurpate.

Ex parte promoti sapit blasphemiam, cum talis non
30 debet (ut ipsemet fatetur) talem dignitatem accipere nisi propter beatitudinem acquirendam; sed soli Deo proprium est illud cognoscere vel Deus propter eius falsitatem noticie sue oppositam illud nescit; ideo illud accipiens propter finem tam sibi ambiguum sapit pre-
35 sumpcionem noticie contra Deum.

Why Christ would not accept a kingdom,

I. because it was His by a higher right.

II. To shew that His members should not accept from those who have no right to give.

Application of this to grantees of Church dignities.

1. A: ecclesie deest. 2. B: diaboli. 3. A: humani. 7. A in marg.: Ad secundum; B in marg.: Solucio secunde questionis: Christus quare regnum a populo non recipit sed fugit. ib. A: evidens foret indicent (!) foret. 9. B in marg.: Nota Taborenses qui recipiunt iura et potestatem regni in occidendo et puniendo a populo suo tyrannico potestatem talem non habente; idem intellige de sacerdotibus spiritualia officia ab eis captantibus. Nota optime contra omnia opera et iurisdictiones Taborenses quibus regunt urbes et communitates quod sunt inique; ib. B: superiorum. 10. A: vindecens. 11. A in marg.: 2. 14. BC: iuridicam. 15. A: Et — revera deest. 20. A: possident. 21. C: capit utrumque. 28. BC: per papam deest. 29. A: capit. 30. A: ipsimet fatetur. 33. A: oppositorum. 35. A in marg.: 3.

III. The
kingdom was
unworthy of
Christ.

His ninth
commandment.

Sin is entirely
in the mind and
will.

Tercia causa quare Christus noluit a populo tam edaci regnum accipere fuit, quia nec regnum tale fuit sibi debitum, sed regnum perfectius infinitum. Nec in hoc dedisset exemplum membris suis ad periculosum statum seculi fugiendum, et cum nostri dicunt in facto 5 totam istam Christi sententiam esse stultam, patet quod imponunt sibi blasphemiam; quod est summa Antichristi demencia. Et patet quam spissim sunt prevaricatores tocius decalogi et specialiter noni mandati; quod secundum Augustini sententiam est preponere concupiscenciam ad mechandum. Nam Exodi XX°, 17 sic habetur: *Non concupisces domum proximi tui nec desiderabis uxorem eius*; ubi secundum sententiam Augustini prohibetur universaliter volucio ad mechandum. Nam qui fornicari voluerit cum ancilla proximi vel quocunque quod 15 possidet ut sic transgreditur hoc mandatum. Nam iuxta Apostolum: *Radix omnium malorum est cupiditas*. Ideo est per se notum fidelibus quod origo tocius nequicie est in mente, nec facit opus extrinsecum ad gravamen criminis, nisi de quanto auxerit culpam 20 mentis. Ideo dicit Christus Matthei V: *Audistis quia dictum est antiquis: Non mechaberis. Ego autem dico vobis quoniam omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam iam mechatus est eam in corde suo*. Et hec est ratio secundum Augustinum quare oportet duo 25 mandata de non concupiscendo cum mechis vel furibus ponere cum octo aliis mandatis in numero. Incompleta quidem foret legis dacio nisi tangeretur radicis prevaricationis destructio.

Et patet quomodo est triplex talis concupiscencia 30 criminalis, prima qua voluntas plene consentit ad facinus licet non opere exequatur, secunda qua concupiscenciam talem complet in opere, et tertia qua talem operosam concupiscenciam continuat in assidua delectacione. Et patet cum omne peccatum sapit spiritualem 35 mechiam, nec mechatur quis nisi habeat | mechandi Fol. 157^a concupiscenciam, quod quicunque offenderit in illo man-

1. C: tam deest. 9. A: nonum mandatum; et in marg. 10. A: postponere. 12. B in marg.: Super mandatum nonum: *Non concupisces* etc. 23. A: vobis deest. 25. A: hec deest; A in marg.: Augustinus. 30. B in marg.: Concupiscencia illicita et criminalis est triplex. 32. A: opere deest; secunda consequens.

10 et 25. Cf. Augustini, Quaestiones in Exodum, lib. II. Opp. tom. III, p. 1. pag. 444. 17: I Tim. VI, 10.

dato, offendit in quolibet et e converso. Et talem radicem peccandi oportet fidelem expellere, quia inter omnes cautelas diaboli hec est fideli prestancior quod destruat peccati concupiscenciam in radice. Unde inter omnia
5 remedia que umquam didici contra peccatum hoc est subtilius atque salubrius, quod homo sospes et ex errore vacans a cogitatione de Domino et virtute deprimat non solum concupiscencias tales illicitas, sed cogitationes superfluas que surrepunt, ut nec in con-
10 suetudine anime profundius dilatentur nec in opus inordinatum prosiliant. Et ista videtur sententia Psalmi CXXXVI^o, 9: *Beatus qui tenebit et allidet parvulos suos ad petram*. Sicut autem opera hominis sunt filii eius vel filie ad sensum mysticum, sic cogitationes interioris
15 hominis sunt sui parvuli. Illos autem tunc *allidit ad petram* iusticie, quando ipsos surrepentes destruit, cogitando attentius de vita domini Jesu Christi. Hoc enim est speciale remedium ipsos tenendi ne affluant ad intra profundius nec volent ad extra nequius? Et hec est
20 ratio quare cotidie legitur evangelium in sancta ecclesia et eius literalis sensus debet laicis sepius declarari. Qui enim per cogitationem illam adulterinos parvulos non allidit est infideli deterior. Sed quomodo haberet cogitationem huiusmodi nisi fidem Christi per ante
25 cognosceret? Et idem est remedium in sene atque decrepito sepe adulterante cum ipso diabolo. Quis enim est in potencia corporali tam impotens quin ex antiqua superbia imaginari posset quomodo foret ad gradum altum seculi sublimatus? Ex invidia, quomodo vindicta
30 foret capta de suis hostibus? Ex avaricia, quomodo predia sumptuosa, maneria et castella sibi adiaceant? Et ex gula et luxuria quomodo voluptaretur in carnis illecebris secundum opera carnalia nimis seditate cogitata? In omni itaque etate et tempore est istud remedium necessarium
35 viatori; unde beatus Job gentilis philosophus penes se ipsum disposuit *ut non cogitaret quidem de virgine*. Nos

The best remedy against lusts is to keep one's thoughts on God and virtue.

Age and weakness do not protect us from evil desires.

1. BC: e contra. 2. BC: radicem peccati. 3. A: cautelas contra cautelas. 6. C: subtilius et. 9. B in marg.: Contra omnes cogitationes que exsurgunt non de Deo nec de celestibus et virtute dat remedium utile maximum, ne ex consuetudine in anima profunduntur (black ink). 9. 10. A: consuetudinem. 12. A: CXXX. 13. B in marg.: Parvulos ad petram allidere quid est. 15. B: sui deest. 18. A: spirituale remedium; ib. A: effluant. 19. A: valent; ib. A: Et hoc. 22. C: adulterionis. 24. 25. B: parate cognosceret. 26. A in marg.: 1. 27. A in marg.: 2. 29. C: seculi deest. 30. A in marg.: 3; ib. C: capta a; ib. A in marg.: 4. 32. BC: gula atque; ib. BC: in deest. 33. A: cognata.

12. Vulgate: *parvulos tuos*. 36. Job. XXXI, 1.

igitur christiani allidamus antequam fornicentur cogitatus
huiusmodi venenosos. Hoc enim est primum et ultimum
peccatum interioris hominis per quod diabolo simulatur.

SERMO XXII.

Dicebat Jesus turbis Judeorum et principibus sacer-
dotum. Joh. VIII°, 42, 46.

Christ shews by
example that
prelates are to
be reproved,

but without
falsehood or
excess.

Christ's
sinlessness
proved the
justice of his
rebuke.

Istum sermonem direxit Dominus tam inferioribus per
prelatos seductis ut turbis quam etiam superioribus ut
scribis, phariseis et principibus sacerdotum. Ipsi tamen
direccius, quia venenum peccati ab illis traxit originem.¹⁰
In quo docemur salubriter contra prelatos quantum-
cunque altos invehere, ne tradicio humana (quod absit)
loquendo contra prelatos ipsos scandalizando vel diffamando
maior auctoritatem obtineat quam verba vel
facta domini Jesu Christi. In hoc tamen oportet cavere¹⁵
errorem sentencie, ne de superioribus fingatur mendacium
vel inordinate veritas dilatetur. Quibus servatis oportet
fidelem ab ipsis incipere. Sic enim fecit Christus (ut patet
crebrius ex evangelio) et Deus populum puniendo. Nam
Ezechielis IX°, 16 scribitur: *A sanctuario meo incipite*; et²⁰
I Petr. IV°, 17: *Tempus est ut incipiat iudicium a domo Dei*.

Quia ergo signum inclinacionis tam secularium quam
cleri ad patrem mendacii et mundi fabulas est quod
non credunt evangelio Christi et per consequens infideliter
adorant deos falsos ut mundum atque mendacium quibus²⁵
credunt, Christus ostendens sinceritatem sui sermonis
premittit primo suam mundiciam a peccato. Impossibile
quidem est quod vas omnino mundum ex se eructans
liquorem indefectibilem in eius defectibilitate deficiat;
ideo Matthei VII°, 18 dicit Christus: *Non potest arbor*³⁰
bona fructus malos facere nec econtra. Christus ergo
securus de sua mundicia iudicio etiam adversariorum
se exponit: *Quis, inquit, ex vobis arguet me de peccato*,
cum sim sic mundus et tam plene reserans veritatem:
Cum veritatem dico vobis, quare vos non creditis mihi?
Revera qui est ex Deo verba Dei audit in tempore^{Fol. 157^b}

1. A: fortificentur. 4. A in marg.: Sermo XXII. 5. B in marg.:
Judica; ib. C in marg.: Dominica quinta Quadragesime; ib. *Dicebat Jesus*
turbis... recte: *Dixit ergo eis Jesus* Joh. VIII, 42. 9. B in marg.:
Corrigere Deus incepit a suis ecclesiasticis vocatis delicta. 11, 12. B:
quantumcunque — prelatos deest. 13, 14. A: famando. 16. A: errorem
summe. 23. A: mendaci. 25. A: adorant deest. 31. A: bona etc.;
ib. B in marg.: Predicator qualiter a peccatis immunis debet esse.
33. A: arguet etc. 34. A: Cum ergo semper sit; ib. C: veritate.

5. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 124.

oportuno. Pro quo notandum (ut supra dictum est
Sermone XX) quod totum genus humanum dividitur in
duo, scilicet in filios Dei et in filios diaboli. Hec enim
est divisio immediata cuius alterum oportet membrum
5 cuicunque competere; utrique vero oportet correspon-
dere secundum esse naturale quo creatur a Deo patre
luminum; ideo omnes orando dicimus *Pater noster*.
Super esse vero naturale primevum addunt quidam esse
gracie quod oportet ex verbo Dei procedere cum incli-
10 natione meritoria ad hunc finem. Verbum autem Dei
est veritas vel instinctus in anima ad hoc inclinans, et
per consequens, verbum diaboli per quod procreantur
sui filii est falsitas vel instinctus mentis ad sibi ad-
herendum, declinando a semita veritatis.

15 Et patet causalis Christi, dum dicit: *Propterea vos
non auditis, quia ex Deo non estis*. Sunt enim obaudientes
istam sententiam ex adulterino diaboli coniugio, cogita-
tione et volicione indebita procreati, sed cecati hii filii
ex invidia ac ignorancia in convicia contumelie pro-
20 rumpunt. *Nonne, inquiunt, bene dicimus nos quia Sama-
ritanus es tu et demonium habes*. Primam partem dixe-
runt in Christi opprobrium, cum Iudei abhominantur
Samaritanos tamquam alienigenas fundantes ipsos a suo
patrimonio, sicut Anglici abhominantur Scotos et
25 econtra; verbum itaque exprobracionis fuit vocare Do-
minum *Samaritanum*, quia ex hoc innuitur quod fuit
quodammodo infidelis. Sicut enim infidelissimi concedunt
aliquam veritatem et aliquam negant, sic Samaritani
aliquam partem legis Judaice ut Pentateucum tenuerunt
30 et aliam respuerunt. Christus itaque communicavit cum
Samaritanis, ipsos in propria patria visitando et alias
salubriter predicando (ut patet de Samaritana ad fontem
Joh. IV°). Imponebant eciam sibi quod iuvante demonio
quem colebat fecit cuncta opera sua mirabilia, et ad
35 hunc sensum vocabant eum demonium habentem, hoc

All men are
children of God
or of the devil.

The children of
the devil break
out into insult
when they hear
the truth.

2. C: Sermone II. 3. A: in deest; ib. B in marg.: Filii Dei qui sunt
et similiter filii diaboli et quadruplex capiunt filii Dei a patre suo. 4. A:
oportet deest. 5. BC: uterque. 6. A: quo natura De Deo. 8. A:
vero primevum deest. 10. B in marg.: Verbo Dei filii eius procreantur
ab ipso. 16. A: quia etc.; ib. BC: Sunt autem. 18. B: volicione;
ib. A: procreati deest; lac. in cod.; ib. A: secati. 19. A: ignorantur;
ib. BC: in commenta. 20. A: nos etc. 21. A: partem deest. 24. C:
Scoticos. 29. A: aliquam neutra; ib. Codd.: tenuerant. 31. A: Samari-
tanis. 33. C: Joh. VIII; ib. A: eciam deest; ib. B: maximo demonio;
C: maxime. 34. A: opera deest. 35. BC: demonia.

2. Vide supra, pag. 133—146.
Scotch cf. Trial. III. 3, pag. 139.

24. For dislike of the

Christ was silent
as to being a
Samaritan,

est, demoniacum et demonio servientem; sed Christus tacuit responsionem, ad primum cum fuit mystice ille Samaritanus (qui interpretatur custos) infundens vinum et oleum in vulnera semivivi (ut patet Luce X^o), cum iuxta principia mundanorum: *'qui tacet consentire videtur'*; sed secundum expresse negavit postponendo artem sophisticam et intelligendo secundum communem sensum quem loquentes cum ipso habuerant. Contendunt enim sophiste quod, cum Christus sit Dominus et Deus, habens quamlibet creaturam, diabolusque non posset esse, nisi fuerit creatura; sequitur ergo quod Christus habet demonium et evidencius demonium habet.

but denied that
he had a devil.

Christus autem intellexit ut debuit, sive dicatur habere demonium sive demonium habere, illos intelligere inter ipsum et demonem, secundum rationem qua demon, ¹⁵ habitudinem relativam, et sic negavit demonium se habere, mansuete tamen, *quia cum malediceretur non maledicebat* (ut dicitur I^a Petri I^o). Ideo enim dixit illis: *Mentimini vel estis demoniaci*; sed humiliter negavit falsitatem diaboli: *Ego, inquit, demonium non habeo.* ²⁰

Christ's
selfdefence was
for the good of
the Church.

Et patet quantum filii diaboli a scola Christi exorbitant, qui propter crimen eis impositum licet vere consumunt invide omnia sua temporalia et se ipsos. Cum Christus cui clerus suus maliciosissime maledixit patienter sustinuit et cum moderamine negavit falsitatem quantum ²⁵ oportuit ad opus ecclesie magis edificatorium protendendo, et hoc pertinet ad quemlibet orthodoxum Deum debite honorantem: ideo signanter annectit Dominus *'sed honorifico patrem meum'* et adiungit condicionem filiorum diaboli: *Vos, inquit, inhonorastis me.* Nam scola ³⁰ Christi est docta a tota Trinitate quod homo continue faciat ad Dei honorificenciam magis bonum. Et scola diaboli est quod homo sepe magis bono postposito secundum instinctum regis superbie laboret pro sua fama vel exaltacione, licet sit simpliciter minus utile et ³⁵ sic minus honorificum Deo suo. Et in istam caribdim legiste et sapientes seculi demerguntur.

Et patet quod Christus in faciendo miracula non fuit demoniacus, quia in quolibet tali opere principaliter

Fol.
157^e

1. C: demoni; A in marg.: 1. 8. A: colloquentes cum Christo.
9. BC: sit Deus et omnis habet. 10. A: possit. 11. BC: sequitur ergo
deest. 11, 12. A: demonum. 16. A: relayeravi (!). 17. A: maledi-
ceretur etc. 21, 22. A: exorbitanti. 22, 23. A: consumerunt munde.
26. BC: ad edificacionem procedendo. 29. BC: sed deest; A: et; ib. B in
marg.: Ordo filiorum Dei oppositus filiis diaboli. 31. BC: est deest.
32. A: facit; ib. A: ad fidei.

gloriam Dei intendebat; quod nunquam evenit de magno
 illusore. Ipsi autem econtra erant demoniaci, eo quod
 Christum irracionabiliter inhonoraverant et sic Deum.
 Quicunque enim inhonorat irracionabiliter aliquam crea-
 5 turam est demoniacus et sic secundum scolam diaboli
 Deo contrarius. Nec possunt Judei dicere quod Christus
 propter vanam gloriam fecit miracula aut quod in talibus
 fuit gloriam suam mundanam preponderans, quia exa-
 10 minent omnia opera Christi et iudicent si redundant
 sibi ad mundanam gloriam, et patebit luce clarius non
 cecatis ex factis Christi contrarium. Ideo pertinenter
 dicit Christus humanitus: *Ego, inquit, gloriam meam*
non quero, est qui querat et iudicet. Modus enim loquendi
 scripture est de illis que sequuntur per accidens, que
 15 non principaliter curantur a rectis ipsos non illa inten-
 dere, ut creaturas; sicut tempora et humana corpora
 non dicuntur fideles diligere sed odire; et isti modo
 loquendi Christus innititur, quando dicit: *Ego gloriam*
meam non quero, est qui querat et iudicet. Christus
 20 enim non intendit primo et principaliter suam gloriam
 humanitus ut legiste, sed deitas apud quam non est
 talis ordo querendi vel secundum actus confusos et
 distinctos fines aliquos intendendi; ipsa (inquam) deitas
 querit gloriam humanitus Christi et iudicat eternaliter
 25 quomodo sibi ex debito sed per accidens debet dari;
 unde idem videtur viantes gloriam suam sic querere et
 sollicitari quomodo umbra debet sequi currentem versus
 astrum et supra aquas, lacus, loca alta vel humilia
 transultare. Sicut enim umbra accidentaliter sequitur
 30 adumbrantem, sic honor accidentaliter et secundum
 legem nature precise consequitur ad meritorie operan-
 tem; unde quia Christus dixit superius quod sequens
 ipsum habet lumen vite, quia impossibile est sequentem

Christ did not
 seek his own
 glory but God's.

We should look
 upon glory as a
 mere accident
 and shadow.

1. A: intenderat; ib. BC: nequaquam evenit. 2. BC: quia. 4. A:
 enim deest. 5. A: erit. 7. A: mirabilia. 9. BC: redundant. 10. BC:
 patet. 12. A in marg.: *Ego gloriam meam non quero Joh VIII*.
 Redemptor noster gloriam propriam non quesivit sed magis contempsit,
 quia non amavit blandimentum vane dominacionis. Quesivit inopiam, quia
 non optavit emolumentum mundane possessionis. Invenit contumaciam,
 quia non recusavit tormentum illate passionis. Palme in manibus eorum
 (Apoc.: *Palme in manibus*) sunt mercedes pro operibus. Palma commendatur
 ex quatuor proprietatibus: honore, decore, odore et sapore. Ex honore
 quem exhibet viatoribus, in quo notatur vera penitencia, ex decore quia
 preminet corporibus, in quo notatur vite eminencia, ex odore quia redolet
 in floribus, in quo notatur fame fragancia, ex sapore quem habet in
 fructibus, in quo notatur operum habundancia. 13. A: qui queret.
 14. 15. A: quia non. 15. A: ipsos ipsos illa intendere. 19. A: meam
 etc. 23. C: intendere; B: indenti; ib. A: inquam deest; lac. in cod.
 24. A: humanitati. 27. A: consequi. 28. A: austrum; ib. A: hume-
 ralia. 31. BC: prime consequitur. 32. A: consequens.

solem iusticie dirigendo faciem suam in illum in tenebris ambulare. Ideo pertinenter subiungit: *Amen, Amen dico vobis, si quis sermonem meum servaverit, mortem non videbit in eternum.*

He who keeps Christ's word will not see the second death.

Patet ex hoc quod servans verbum suum incorruptum, cum ipsum sit semen beatitudinis fructificatum, erit beatus et per consequens non videbit mortem suam secundam, cum foret beatitudini sue contraria, quia sic Deus foret auctor contradiccionis, et sic Christus pertinenter specificat mortem secundam que est perpetua, quia verbum suum est semen fructificans in vitam perpetuam.

The Jews were ignorant because they were wicked.

Et contrariorum eadem est disciplina. *Dixerunt ergo Iudei: Nunc cognoscimus quia demonium habes,* et probant hoc ex Christi mendacio: *Abraham, inquit, mortuus est et prophete, et tu dicis oppositum.* Et patet quantum Iudei blasphemi horrebant mendacium, cum ex illo concludebant Christum esse demoniacum; sed quia omnis malus ignorans (ut patet III Ethicorum), planum est quod cecitas sue ignorancie ex eorum malicia procedebat. Ignorarunt enim equivocacionem inter mortem et vitam temporalem atque perpetuam. Ignorarunt eciam quomodo pertinens fuit Christo specialiter loqui de morte perpetua. Nam Abraham et sancti legis veteris moriebantur morte solummodo temporali, sed morte perpetua nemo moritur nisi gustaverit ipsam in eternum; et sic verum dixerunt licet ignoranter quod Christus sit maior quam Abraham vel alius prophetarum. Sed quantum ad accusacionem qua innuerunt Christum gloriam suam querere magnificando se ipsum pompaticè super Abraham et alios patriarchas Christus respondit quod hoc spectat specialiter ad mores et instruccionem ecclesie, *Si, inquit, glorifico me ipsum, gloria mea nichil est,* nam vana gloria sive falsa racione veritatis contraria nichil est, vel non est gloria sed magis confusio; sed cum Deus ipsum glorificat multis modis, patet ex dictis quod ex rectitudine sue vite habet veram gloriam consequentem. Et ille Deus quem Christus vere dicit esse patrem suum Iudei dicunt licet mendaciter quod ex imi | tacione eius et observancia mandatorum sit

Fol.
157^d

1. A: solum. 2. C: Amen dico. 14. Rectius: cognovimus. 19. A: Ethicorum est ignorans. 23. A: eciam deest. 25. A: solomodo; in marg.: Mors duplex. 26. A: gustavit. 27. BC: licet erranter. 35. B: Nichil est vel deest. 39. A: licet deest.

singulariter Deus eorum. Christus autem cui Judei sunt ita contrarii novit clarissime et facit voluntatem Dei, et per consequens, si cum istis paribus Christus dixerit quod ipsum non scit Deum, sicut ipsi perfidi
 5 ipsum nescierunt, oportet quod ipsis in mendacio simuletur. Oportet enim filios Dei eciam adoptivos sine contrarietate omnimode simulari. Et patet quomodo cum istis paribus, cum illi sint manifeste mendaces, oportet quod Christus propter eorum similitudinem foret mendax.
 10 Et ulterius ex habundanti declarat Christus veritatem in primo obiecto sibi imposito: *Abraham*, inquit, *pater vester exultavit ut videret diem meum, vidit et gavisus est*. Ex quo patet quod Christus ut Judei concludunt tamquam eis inconueniens sit maior Abraham patri-
 15 archa; sed contra istud replicant quod, cum Christus nondum sit quinquagenarius et Abraham ad tantum tempus prius obiit, patenter videtur ipsos convincere Christum ex verborum suorum mendacio. Dixerunt autem ipsum non esse quinquagenarium, cum non fuit
 20 triginta trium annorum, ut si vellet se fingere esse senem, fama, oculorum iudicium contradicant. Sed Christus ostendens subtiliter suam divinitatem ex qua est maior Abraham eciam secundum humanitatem sic assumptam: *Antequam Abraham*, inquit, *fieret ego sum*;
 25 in quibus verbis est implicata subtilitas, cum non dicit: *Antequam Abraham fuit, ego fui*, sed *antequam Abraham fieret, ego sum*; pro quo primo notandum quod (secundum sensum rationi exemplarem) Abraham debere fieri est eternum sicut sua factibilitas est eterna, sed sua
 30 fuicio incepit in mundi principio. Secundo notandum quod in eternitate non est formaliter fuicio vel futuro, sed nudum esse, cum in ipsa non sit successio; ideo signanter dicit Christus suam deitatem reserans non quod ego fui sed quod *ego sum*, quia cum sit ille
 35 qui Exodi III°, 14 dicit Moysi: *Hec dices filiis Israel, qui est misit me ad vos*. Et tercio, iudicans suam eterni-

Christ's
assertion about
Abraham.

There is no
past or future
in eternity.

1. A: similiter; ib. A: autem tacuit. 2. Codd.: itaque. 4. A: sit Deum. 5. A: oportet ex ipsis. 6. Codd.: simulerent; A: Scilicet enim. 7. A: omnimode deest; ib. similari. 8. A: cum istis paribus deest; ib. A: manifesti mendaces oporteret. 11. A: obiectus; ib.: sibi deest. 12. A: exultavit etc. 14. A: ei sequens sit. 15. C: Christus deest. 19. A: quinquaginta. 20. BC: duorum; ib. BC: esse deest. 21. C: contradicent. 22. A: subtiliter deest. 24. A: egn. 25. A: in quibus est explicata. 27. A: fieret etc. 28. A: rationum exemplarum (B: exemplarium); ib. A in marg.: 1; ib. A: Abraham deberet esse sicut; ib. Codd.: quod Abraham. 29. C: sic. 32. A in marg.: 2. 34. C: ego sum; ib. A: quia deest. 35. A: dices filiis qui. 36. ter in codd.

tatem que superat omne tempus dicit: *Ego sum*, postponens illud posterius: *Ego fui*; sic enim preponderans ordinem nature ordini condicionis humane respondet prius ad illud secundo quesitum; quod est ponderancius et posterius ad illud primo quesitum, in hoc docens⁵ quod utilius ad utilitatem ecclesie est principalius faciendum.

These words
are too deep for
us to fathom.

Et ex isto textu considero quod quantumcunque longevus fuero et ab ineunte etate cum quibuscunque doctoribus studuero vix sufficiam superficiem istorum¹⁰ verborum Christi attingere. Nam facile est fidei concipere quomodo Abraham exultavit, ut videret diem Christi humanitus et *quod videt et gavisus est*. Cum enim sit ad propositum duplex visio, scilicet corporalis vel ocularis, que est solummodo de presenti, et mentalis¹⁵ vel fidei que est de quantumcunque temporaliter distante, patet quod Abraham exultavit, ut in fide videret diem Christi et quod ipsam viderat et gaudebat. Nam Genesis XXII° dictum est sibi: *In semine tuo benedicentur omnes gentes terre*; et in figura trium angelorum cognovit²⁰ Trinitatis misterium Gen. XVIII, et per consequens Jesum Christum; ymmo in oblacione filii sui vidit incarnationis misterium; et sic humanitatem Christi in fide vidit continue sed remote. Sed infinitum superior atque subtilior sensus est in verbis aliis quem parum in²⁵ via gustare sufficimus. *Tulerunt ergo dicti Judei lapides, ut in ipsum iacerent* tamquam hereticum lapidandum, sed *Jesus abscondit se et exivit de templo*, Judeos percuciendo acrisia, cum videbatur plane a suis discipulis, non a sacerdotibus sic cecatis. In hoc tamen fecerunt³⁰ contra ordinem legis sue, quia in lapidacione blasphemi precederet accusacio testium, depositio et iudicis sentenciatio de lapidando extra civitatem (ut patet Lev. XXIV); ipsi autem voluerunt lapidare eum in loco sancto quod erat illicitum eciam de convicto. Unde³⁵ Joiada pontifex fecit Athaliam trahi extra septa templi, antequam occidatur (ut patet IV Reg. XI). Et simile huius fuge naturalis Christi dicitur Luce IV.

The attempt
to stone Christ
was illegal.

2. C: sicut enim. 3. C: questionis humane. 4. BC: secundo deest. 6. BC: principaliter. 11. BC: contingere. 14. A: sint; ib. A: dum visio; A in marg.: duplex visio; B in marg.: Visio duplex, corporalis et mentalis. 16. BC: tempore. 19. A: tuo etc. 20. A: figura tali angelorum etc. 25. BC: subtilior sententia; ib. A: quam pure. 27. A: lapidibus, sed. 29. BC: plane deest. 30. BC: Illi hoc. 34. A: XXII.; BC: autem deest. 35, 36. A: Numeri Joiada pontifero. 36. C: pontifex deest. 37. A: IV Reg. 2. 38. A: fuge rationalis.

Et patet ex hoc evangelio quod sicut sacerdotum
avaricia percussit eos invidia atque demencia contra
Fol. Christum, sic ecclesie hodiernae avaricia molestat eos
158^a et totam ecclesiam et specialiter | membra Christi,
5 sacerdotes arguenda specialiter ex cleri avaricia; ideo
medicina contra hanc avariciam est discenda. Scribitur
enim Exod. XX°, 17: *Non concupisces proximi tui bovem
vel asinum nec omnia que illius sunt.* Cuius mandati
prevaricatores sunt in divisione triplici, sicut dictum
10 est sermone proximo de concupiscencia uxoris proximi.
Quamvis autem hec machinata avaricia foret in qua-
libet persona odibilis, verumptamen plus in clero qui
ex maiori obligatione sequendo Christum est plus
obligatus, vivendo vitam pauperem et habendo omnia
15 in communi. Si vis ergo cupiditatem istam extinguere,
iuxta dictum sermone proximo incipias in radice, non
concupiscendo vel etiam cogitando de possessione
bonorum proximi sed contendendo de paucis tempo-
ralibus instar Christi. Tunc enim non demoniace labo-
20 rares circa possessionem perpetuam vel periodicam, sed
circa utiliore[m] edificationem ecclesie in bonis spiritua-
libus insudares. Certum quidem debet esse fidelibus
quod talis presens edificatio erit fructu perpetuo digna,
quia certum vel evidens debet esse cuilibet quod
25 talis perpetuatio temporalium sit dampnanda, cum
Christus illam nec docuit nec faciendam posteris
exemplavit. Nec sunt fratres immunes ab isto crimine,
cum impetrant temporalia persone sue aggregate quam
intendunt esse perpetua, sed hoc est maius facinus
30 quam simplex persona perpetrat pro sua brevi periodo,
quia consensus est amplior, obligatio dissoluta maior
et defensio persone hec perpetuantis diucius est longe
potencior.

Et hec creditur Antichristi ultima versucia qua vult
35 seculum perturbare. Cum enim circa temporalia sit
tota dissensio, non mirum si regna ultra solitum que
tantas paciuntur rapinas ex sectis novellis in aliis
oneribus sint gravata. Nec dubium quin tales ex vani-
tatibus suis concupiscentes in facto sic bona proximi

10th command-
ment.

Avarice leads
men to molest
the members of
Christ who
reprove them.

To beg for an
order is worse
than personal
begging.

1. A in marg.: Nota; ib. Codd.: sacerdotium. 5. A: avaricia pre medi-
cina. 7. A in marg.: Decimum mandatum. 10, 11. BC: uxoris—hec deest.
18, 19. A: horalibus; B correxit in temporalibus. 19. B in marg.: Super
mandatum decimum decalogi. 23. BC: erit fructu perpetua. 24. C: sed
in certum vel evidens; ib. A: enim Deus debet. 26. A: facientum. 28. A:
impetravit. 29. AC: perpetuam. 30. A: persona perpetuas; rectius:
perpetuat. 34. Codd.: ultimata. 38. A: sunt. 38, 39. BC: nominatibus.

sint prevaricatores omnium mandatorum decalogi; unde hanc rapinam pertinet regi et brachio seculari extinguere quod posset faciliter fictam elemosiam abnegando.

SERMO XXIII.

Altera autem die que est post Parasceuen convenerunt principes sacerdotum et pharisei ad Pilatum. Matthei XXVII°, 62.

The chief
priests and
Pharisees
wished Pilate to
bear the blame
of Christ's
death.

In fine patet ad literam quomodo Christo occiso principaliter per principes sacerdotum et ministratorie per milites et alios eorum ministros Evangelista narrat 10 quid in proximo sequenti sabbato erat factum. Et quia non sufficimus nunc totum passionis ordinem explanare, ideo illam partem que in ecclesia legitur per modum evangelii restat parumper exponere. Narrat enim Mattheus quomodo altera die post Parasceuen, 15 hoc est, proximo die sequenti sabbato *convenerunt capitales domini occisores, hoc est, principes sacerdotum et pharisei, ad Pilatum* gentilem respectu eorum in parte excusabilem, ut sic perpetratum facinus in ipsum effunderent et de cavendo periculo in 20 posterum providerent. Sic inquit: *Domine, recordati sumus quia seductor ille dixit adhuc vivens: Post tres dies resurgam* (ut patet Matthei XXVII°, 63). Que sententia multis modis ad ipsos poterat pervenire. Acceperunt ergo partem sentencie et illam dimiserunt que sonat in 25 laudem Christi prescencie et voluntarie paciencie (ut patet supra Sermone XVII). Inmiscent autem ex pravo corde suo blasphemias, vocando Dominum qui singulariter ducit ad patriam seductorem. Ideo ex auctoritate et consensu cesaris cum suis subditis voluerunt sepul- 30 crum Christi usque ad diem tercium custodiri, quia ipsis in multis veritatem verborum Christi crediderant, sed modum quo Christus resurgeret multipliciter depravarunt. *Ne forte*, inquit, *veniant discipuli eius et*

4. AB in marg.: Sermo XXIII; C: in ramis Palmarum. 5. A: Parasceum; cetera desunt. 8. BC: Christi occisio. 10. BC: aliorum ministros. 11. BC: proximo deest. 12. C: passionis capitulum. 15. A: enim deest; ib. A: Parasceum. 16. A: die sequenti deest. 17. A: princeps. 19. A: eorum deest. 20. A: effundere; ib. BC: et ut. 21. A: Sic inquit. 22. A: quod seductor iste. 23. AB: ut deest; ib. Codd.: Luce XVIII. 25. BC: dimiserant. 28. A: blasphemias. 30. 31. A: sepulturam. 31. B: custodire. 32. BC: invitis veritatem. 33. C: quomodo; ib. B: quomodo corripit; quo. 34. C: dampnaverunt; ib. A: forte deest.

5. Cf. Wyclif's Sermons I, 128.

furentur eum, ac superaddant mendacia quod in virtute
propria resurrexit, et vel latet vel in celum ascendit. Et
sic novissimus error quo populus seducetur *erit peior*
priore quo vivens cum discipulis suis populum sedu-
 5 cebat. Et patet quam sinistre, quam stulte et quam
 improvide loquebantur, quia facientes tantam diligen-
 ciam contra resurrectionem Christi verba sua in hoc
 Fol. crediderant esse vera, sed de ficcione furti discipulorum
 158^b suorum quod | magis crederent dubitationem expressam
 10 per forte addiderant repugnanter. Nam membra diaboli
 sciunt infundabiliter laxare in suis ficticiis falsitatem,
 quia secundum Aristotelem contingit errare a veritatis
 rectitudine multis modis. Sed Pilatus consensum et
 auctoritatem huius facti proditorii a cesare in ipsos
 15 excuciens: *Habetis, inquit, custodiam, hoc est, ad vos*
 pertinet custodire; ideo propter tantum interesse *ite et*
custodite cum tanta diligencia, *sicut scitis. Illi autem*
abeuntes munierunt sepulcrum cum custodibus involventes
 lapidem quod tucius crediderunt quam hostium. Et
 20 providendo de militibus ipsum custodientibus cum si-
 gillis suis obturantem *lapidem signaverunt.*

They pretended
that the
disciples would
spread lies
about Christ's
resurrection.

Pilate threw the
responsibility
no them.

Sed quia non est consilium contra Dominum (ut
 dicitur Prov. XXI, 30), patet quam signanter Deus ordinavit
 quod tota machinatio eorum in confusionem suam et
 25 redargucionem non modicam sit conversa, quia milites
 qui videbantur eis consentanei in Christi veram resur-
 reccionem consenserant, licet conducti pecunia paulis-
 per taceant. Et patet sua sumptuosa confusio, quia
 generaliter via diaboli est confusibilis, difficilis et
 30 nimium sumptuosa. Econtra autem via veritatis est
 consolativa, facilis et precipue levis ferri, quia regnum
 celorum apud quemcunque mercantem non plus valet
 quam habet, cum ante Dei oculos non sit manus vacua
 a munere, si sit archa cordis repleta bona voluntate;
 35 bona itaque volicio que est liberrima atque facillima
 est sufficiens precium pro hoc regno.

Their counsel
was to their
own confusion.

Sed pro sensu huius evangelii tropologico est notandum
 quod totum hoc factum videtur innuere totam pervers-

1. BC: quia virtute. 2. A: resurrexit propria resurrexit. 3. A: est
 peior. 4. A: priori quo emens. 11. BC: sanis ficticiis. 12. A: a vir-
 tutis. 14. BC: facti deest; ib. A: et ipso; C: ipsas. 16. BC: interest.
 18. BC: cum custodibus deest. 19. A: lapides; ib. C: ostium. 21. A:
 obturante. 23. BC: quod signanter; A: ordinat. 26. A: eis deest;
 sic consentanei. 27. A: conducta. 29. A: est deest; B in marg.:
 Diaboli via difficilis et via Christi facilis. 31. A: precipui fori quia; B:
 fori. 35. A: volucio. 37. A in marg.: Sensus tropologicus.

This passage
taken
tropologically
warns against
the wickedness
of the clergy.

sitatem cleri moderni qui ordinacioni Christi est nimis
contrarius et eo ipso sceleracius quo noster clerus
non corpori Christi mortui sed legibus suis regnantis
in celo diucius, multiplicius et laboriosius adversatur.
Lex autem vel ordinacio Christi est essencialiter tota 5
humanitate sua prestancior, cum Luce XXI dicat Veritas
quod *verba sua* more celi et terre *non transibunt*, et
cum peccatum propter honorem persone in quam pec-
catur sit gravius, patet quam gravis est culpa proditoria
nostri cleri contra Christum Deum et hominem supra 10
omnes spiritus beatos iam regnantem. Videatur itaque
conformitas phariseorum et principum sacerdotum in
dicto crimine et scelere superadditi cleri nostri.

They put a lying
gloss on Christ's
words.

Coacti quidem sunt fateri veritatem conversacionis
Christi ex publicacione evangelii in missalibus et in 15

They say
I. Christ's
ordinances were
meant only for
his time and his
apostles.

plebe, sed multiplicius quam sacerdotes legis
fingunt super istud commenta mendacii, ut quod ordi-
nacio Christi et lex ipsius non durat nisi ad tempus
modicum quousque quod vita Christi et suorum apo-
stolorum sit sua ecclesia stabilita, postea vero vult 20
Christus quod omni possessione temporalium et honore
mundano sit sua ecclesia circumsepta. Alii autem fin-
gunt quod non est color, si Christus sic fecit humanitas

II. Christ is too
high to be a
model for us.

quod nos posteriores debemus facere similiter, cum
multa ex sua dignitate sibi pertineant que in eius 25

III. Christ had
dominion over
all things; the
clergy should
have it too.

vicariis dedecere. Sed tercii fingunt, cum non potest
fundari quod Dominus mendicavit, quod excellenciori
dominio fuit plenus divitiis, habuit licet tacite totum
seculare dominium, quod sequens clerus suus debet ad
sui meritum expressare. Et volentes habere auctorita- 30

tivam confirmacionem a cesare et brachio seculari
vendicant confirmacionem ab illis procedere. Brachium
autemulare ex instinctu naturali hoc renuens dicit
quod ad illos pertinet illam sentenciam roborare et
timentes ne sit novissimus error peior priore multi- 35
formes leges constituunt et ex superhabundanti cautela
iurare sibi faciunt cesarem et totum brachiumulare
ut si contra possessionem suam resilire voluerunt sint

2. A: ipso deest; B in marg.: Clerus contrarius legi Christi regnantis
plus quam contrarius sibi in vita mortali in quibus et qualiter. 6. A:
dicas. 7. A: transient. 8. C: per peccatum. 10. A: Deum supra
omnes. 11. BC: bonos spiritus iam. 13. A: sceleris; ib. A: nostri nostri.
17. A in marg.: triplex fictio; B in marg.: Fucus astutus cleri quo
dominium sibi usurpant in temporalibus; AB: in marg.: 1. 22. AB in
marg.: 2. 26. A: dedicerent; AB in marg.: 3. 29. A: consequens.
35, 36. A: priori... legis. 37. A: facimus. 38. A: voluerint; C: voluerunt.

ex iuramento notorio et premissis legibus tamquam infideles et periuri sacrilege condempnati, et per consequens, cum papa sit universalis dominus, nedum super totam habitabilem sed super totum thesaurum ecclesie triumphantis, | ex immensitate sui imperii nulli regi qui contraverit liceat amplius dominari, sed quicunque eis faverit vel quomodocunque consenserit sit excommunicatus ad quot milliarium distanciam libuerit undequaque. Et istam sententiam infundabilem diaboli quicunque
 10 temptaverit impugnare sit hereticus, scismaticus et blasphemus et consequenter quam cito poterit morte turpissima condempnatus.

Et quantum ad propriam cleri diligenciam, patet quod involvunt lapidem in vacuitatem sepulcri sed
 15 secundum conformitatem scripture irregulariter impositum. Munimenta tamen sua cum plumbo signant vel cum aliis circumstanciis cercioribus quantum possunt. Milites autem conducunt ut perhibeant falsum testimonium contra Christum, sed illuminati per ipsum in
 20 suis animis resurgentem prorumpunt in veritatis testimonium. Et palliare ista commenta propter fortitudinem invincibilis veritatis est toti exercitui diaboli cum suis ministris nimis difficile, cum exercitus gentilium dominorum ex instinctu interno ipsis quodam-
 25 modo naturaliter contradicit.

Et quantum ad tres predictas ficticias patet ex sepe dictis solucio, nam prima multipliciter sapit blasphemiam, scilicet quod ordinacio Christi et lex quam ipse dedit ecclesie duret solum per horulam, sed lex Antichristi
 30 sibi contraria duret infrangibiliter infinite, cum fides evangelii dicat quod verba non transirent. Blasphemia eciam foret quod Christus ad tam breve tempus durationem sue ordinacionis intenderet et nec explicite nec implicite hoc doceret. Tunc enim vel foret ignorancia
 35 vel intricantis perplexionis iniquitas apud eum.

Item, si ordinacio Christi in maiori indisposicione durare debeat ad stabilimentum ecclesie, multo magis ad confirmationem eiusdem stabilimenti, cum ad hoc plene sufficiat. Tradiciones quidem Antichristi superad-

Knights bear witness to the truth in spite of the clergy.

Answers:
 I. If Christ had meant his ordinances to be temporary he would have said so.

1. A: sic in iuramento. 2. C: sacrilegi. 5, 6. A: quoniam contraverit. 8, 9. BC: undiquaque. 9. BC: funem infundabilem. 14. A: vacuitate. 24. BC: interno temporis quodammodo. 26. A in marg.: A. B in marg.: Contra illos qui dicunt ordinacionem Christi et sue primitive ecclesie cedere debuissent ordinancie ecclesie moderne. 27. A in marg.: 1. 29. BC: durat. 31. A: non deest; BC: transient. 32. A: eciam eciam. 36. A in marg.: 2; BC: Iterum. 39. C: quidem deest.

nium autemulare Christus in persona sua habere non potuit nec suis vicariis dereliquit. In dominis tamen secularibus ascendendo super asinam versus Jerusalem exemplavit (ut patet Matthei XXI° et sermone primo de adventu Domini exponitur). 5

Christ shows
how lay rulers
should keep the
clergy in order.

Et patet secundum quam rationem clerus debet sequi Christum in dominio et secundum quam brachiumulare debet sequi Christum, regens clerum insanum ne a lege Christi evolet coercendo. Sic enim ascendendo ut rex primo templum peciit et subtraxit materiam in 10 qua secundum avariciam peccaverant sacerdotes. Cum ergo totum brachiumulare debet sequi Christum in hoc specialiter, patet quante a Christo degenerant sequelam huiusmodi omittendo. Non enim possunt fingere quin in ista culpa clerici sunt culpabiles ex con- 15 sensu. Et patet quod imponendo Christo quod sic fuit seculariter dominatus licet implicite est blasphemum mendacium, cum innuitur Antichristum in perfeccione tali se extollere super Christum.

Debet autem clerus secundum doctrinam apostoli et 20 instar Christi crucifigere se cum mundo. Et extolluntur filii illi diaboli super illos qui crucifixerant dominum Jesum Christum, cum legem suam ac ordinacionem extinguunt, suspendunt et in patenti patibulo crucifigunt. Cum autem dicta lex et ordinacio sit conventus Christi 25 perfeccior, patet cum paribus quomodo prelati cesarii et Antichristi discipuli sacerdotes legis veteris in malicia antecellunt.

SERMO XXIV.

Maria Magdalene et Maria Jacobi et Salomee emerunt 30 aromata. Marci ultimo 1.

Claret historia quomodo Christo mortuo hee tres sancte mulieres corpus Christi fuerant secundum consuetudinem Judaicam venerate. De illis autem dicit metricus notando historiam: 35

2. A: nec eius. 5. BC: Domini deest. 6. A: Et post. 8. A: insanem. 12. A: Christi. 15. BC: cleri. 16. A: patet imponendo. 18. A: perfecto. 21. A: Et tolluntur. 25. A: corpore; BC: corpore. 26. B: cum per idem. 29. A in marg.: Sermo XXIV; B in marg.: 24. 30. A: Maria Jacobi — aromata deest; ib. A: Salome. 32. A: quomodo hee tres mulieres. 35. A in marg.: versus.

*Anna tribus Joachim, Cleophe, Salomeque Marias
Tres parit, has ducunt Joseph, Alpheus et Zebedeus.
Christum prima Joseph, Jacobum cum Symone Judam
Altera, que sequitur Jacobum parit atque Johannem.*

Anna had three daughters
Mary, by three husbands.

5 Maria autem Magdalene ordinavit Dominus in ministerium huius officii anteponi, ad denotandum quod spiritualis et meritoria dileccio est sibi carior quam carnalis cognacio (ut patet Matthei XII°). Sed quantum ad horas in quibus | hec fecerant cum evangelistarum concordanciis, notandum quod quatuor sunt iniciaciones diei naturalis ut dicit metricus:

*Mane diem Greca gens incipit, astra sequentes
In medio lucis, Hebreus vespere facto;
Inchoat ecclesia medio sub tempore noctis.*

Different ways of reckoning the day.

15 Tercio notandum quod apud Judeos denominacio fit a fine, cum ipse secundum eos sit dignior atque nobilior; et hinc vocant totam septimanam sabbatum et quemlibet eius diem denominant a sabbato, ut prima sabbati, secunda sabbati etc. Unde quinque equivocaciones huius nominis sabbatum includit metricus in hiis versibus:

*Sabbata dicuntur requies et vita perhennis,
Septimana, dies septima, festa data.*

Five meanings of 'Sabbath'.

Dicte ergo mulieres pausarunt in sabbato propter solempnitatem festi, verumptamen in vespere sua armata quibus condirent corpus Domini prepararunt. Et sic venerunt versus sepulcrum, scilicet in die dominico que vocatur prima sabbati (et incipit a vespere in luce vespertina), pro parte venerant, sed in mane venerunt complete ad sepulcrum (ut dicit evangelium Matthei ultimo). Et hoc potest figurare quod hee sancte mulieres sabbatizabant pro illo die quo sacerdotes perfidi induta blasphemia (sermone proximo) laborabant. Et potest notare vacationem vel ocium quo nostri presbiteri in die dominico perpetrant culpam suam. Nam inmundus spiritus cum exierit ab homine et invenit domum vacantem credit disposicionem in qua seducet huius modi domum.

The holy women observed the Sabbath.

3. A: primo; ib. C: Symeone; ib. AC: Juda. 5. A: ordinat. 5, 6. A: ministerio; B: ministerium. 7. A: specialis. 8. A: XIII. 10. A: quod quatuor nunciaciones Dei ultra dicit. 12. A in marg.: Versus. 13. C: sed Hebreus; A: lucis gentiles; ib. B: vespere sancto. 17. A: Et hinc deest; ib. A: totam deest. 20. A: hiis verbis; ib. A in marg.: Sabbatum quintuplex. Versus. 21. A: Sabota. 22. C: festa dies. 23. C: in deest. 23, 24. A: propter fecisti. 26. C: dominica. 30. A: hec deest. 31. sabotizabant.

3 Cf. Sermonem Johannis Gerson de Nativitate B. Mariæ Opp. tom. III. col. 131 (ed. Paris 1606). This curious genealogy was popular at the time and is to be found in Higden's Polychronicon and elsewhere.

Danger of
idleness.

Why the stone
was rolled
away.

Why Christ
appeared first
to the women.

Unde ocium est una causa quare Sodomite et nostri clerici sunt seducti. Primum patet Ezechielis XVI°, et secundum patet a tempore quo clerici sunt a ministerio apostolico ociati. Unde sequitur in evangelio Marci quod dicte mulieres *valde mane* primo die post sabbatum, hoc est die dominico, *venerunt ad monumentum circa ortum solis*. Sed musitabant in via *quis eis revolveret lapidem ab ostio monumenti*. Deus tamen precepit angelo, ut ipsum revolveret, non ut Christus posset egredi, cum exivit de utero clauso virginis et intravit ad apostolos ianuam clausam, sed ut terreat custodes (ut dicitur Matthei ultimo) et ut ostendit vacuitatem sepulcri et sic Christum antea surrexisse. *Et introeuntes mulieres in monumentum viderunt angelum in forma iuvenis veste candida indutum et de vacuitate sepulcri ac absencia corporis dominici obstupuerunt*. Sed angelus boni nuncii more contrariando diabolo predictas feminas consolabatur: *Nolite, inquit, expavescere, quia cum Jesum queritis Nazarenum, sciatis quod surrexit, cum non sit hic modo corporaliter. Ecce loci vacuitas, ubi corpus Domini ponebatur; sed ite et dicite discipulis Christi generaliter sed Petro specialiter quia precedet vos in Galileam*. Petro autem specialiter, ne propter negacionem recentem Domini desperaret sed conversus ad fidem oves quadam peculiaritate sibi traditas super alios confirmaret (ut patet Luce XXII et Johannis ultimo).

Sed sensus mysticus horum verborum videtur esse gravidatus sententia; primo quidem ordinavit Christus quod sanctis mulieribus appareret, quia decens fuit quod apparicio qua primo matri apparuit consequenter per alias feminas ad ecclesiam perveniret, sed sicut ipse non in fide fluctuaverant velut apostoli, sic ad confortacionem sexus forent fidei delatrices. Et secundum beatum Gregorium moraliter *Christum querimus* cum istis feminis, *si cum fide constanti odore virtutum et*

1. A: causa qua. 2. C: XVIII. 5. A: prima die. 7. A: ut circa; ib. Vulgate: *orto iam sole*. 8. A: hostio etc. 9. A: ut ipse illum. 12. A: ut deest; BC: et deest. 13. A: Christum sequitur lacuna; ib. antea deest. 14. Codd.: Et deest; BC: Sed. 20, 21. Vulg.: *Ecce locus, ubi posuerunt cum*. 23. A: procedet etc.; ib. A: vero spiritualiter. 24. A: diu desperaret. 25. A: sibi deest. 26. A: XXII deest. 27. A: Johannis deest. 28. A in marg.: Sensus mysticus. 31. B: quia quod; ib. A: aspericio. 32. A: ut sicut.

opinione bonorum operum vigilanter insistimus ad corpus pro nobis mortuum honorandum.

Et tales anime ut sorores Domini conserte virtutibus vident angelos, quia plerumque habent speciales in-
5 spiraciones angelicas et mirabiles visiones. Angelus autem sedet in dextris ad signandum Christum transisse via-
cionis miseriam et locari stabiliter cum beatis, et sic albor scole candide signat completam Christi victoriam et splendidum ac gloriosum premium inde sequens. Et
10 notat sanctus (quomodo dicitur Matthei ultimo) quod aspectus illius angeli erat sicut | fulgur et vestimenta
159^b eius sicut nix. Per hoc, inquit, signatur quod aspectus angelorum est perversis terrificus, sicut erant milites custodes sepulcri et alii viciosi; sed est blandus virtuosus.
15 Deum timentibus, sicut erant dicte femine et alii virtuosus. Et sic est de Deo cuius dictus angelus est nuncius et minister.

Such virtuous souls see angels.

Circa hunc textum communiter musitatur utrum erant tres Marie (ut prius dicitur) vel tantum due. Prior via
20 infundabiliter utitur mediis duobus ad suam sententiam declarandum. Primo dicit quod eadem persona istius historie fuit binomina, sicut sepe alibi legimus in scriptura; secundo dicit quod duplex Maria soror virginis fuit diversis viris sepius desponsata. Et per hec
25 duo concordat hoc evangelium et historia Mariarum. Secunda via ponens tantum duas Marias, scilicet Mariam Magdalene et Mariam matrem Jacobi maioris que fuit uxor Zebedei venisse nunc ad sepulcrum Domini, cum Mattheus solum duas Marias commemorat et Lucas ac
30 Johannes commemorant solum unam, licet Lucas plures mulieres commemoret, sic et isthic construit istum textum: Maria mater Jacobi et filia Salomee cum Magdalene emit aromata; michi autem videtur tutum utramque istarum sententiarum supponere citra fidem,
35 et sic quiescere in hiis verbis secundum sensum quemcunque Spiritus Sanctus flagitaverit, Maria Jacobi et Salomee sic se habuerunt sive due Marie fuerint sive una.

Needless to decide whether there were three Marias or two.

3. A: anime in; ib. A: conformitate; B: conforite virtutibus. 4. A: hunc spirituales. 8. A: albior; B: albore. 12. A: eius etc.; ib. BC: significatur. 13. A: est perversus; ib. A: erat. 14. A: sed eciam. 18-37. A: Circa hunc — sive una deest. 18. B in marg.: Questio. 25. C: historiam. 27. C: Magdalenam. 30. B: commemoret et. 31. Codd.: ista sic. Correx. 33. B: Magdalena; ib. C: tutum deest. 37. C: habuerit; ib. C: fuerunt.

12. l. c. mutatis verbis.

Angel's words
well suited to
Easter
communicants.

Sed quia populus communiter recipere solet eukaristiam isto die, ideo sensus instructioni sue pertinens est aptandus. Potest enim omnibus talibus pertinenter dici illud huius evangelii: *Jesum queritis Nazarenum*. Omnes enim qui ad ecclesiam hoc die venerint, ut 5 sacientur ex isto viatico, Jesum querunt; ideo oportet quod in illis ut sepulcro Christi assistantibus simul amor et pavor insistant.

Christ's body
lies in the host
as in a tomb,

Quidam enim digne accipiunt eukaristiam in Christi memoriam, et sunt illi qui tamquam angeli mundi a 10 crimine ministrant Deo debite. Sed alii qui sunt irretiti criminibus *iudicium sibi manducant et bibunt* secundum Apostolum. Ideo sicut prioribus qui venerunt de premio beatitudinis est sperandum, sic posterioribus de dampnatione perpetua est timendum; vel illis aptandum est 15 hoc huius evangelii: *Veniunt ad monumentum orto iam sole*. Omnes enim qui isto die sacramentaliter recipiunt corpus Christi *veniunt ad ipsum ut monumentum*, quia corpus Christi in ipso ut monumento absconditur, sed oculariter non videtur; necesse vero quod in illis omnibus oriatur 20 sol iusticie per virtutes. Vel tercio aptari potest populo illud huius evangelii: *Surrexit; non est hic*. Necesse quidem est sic accipientibus eukaristiam quod in fide catholica instruantur et per consequens cognoscant quod Christus est sursum in patria quod secundum 25 suam substantiam, et non est hic taliter sed sacramentaliter vel in signo. Sed quia fides per se est mortua, ideo necesse est quod spes et caritas comitentur.

but only
sacramentally.

Quarto autem aptari potest hoc verbum huius evangelii: *Precedet vos in Galileam*; nam hic solum 30 videmus per speculum in enigmate et Christum precise comedimus in figura, sed si fuerimus viantes fideliter, precedet nos in termino ad quem nostre transmigracionis, et comedemus eum per hominem interiorem secundum sui substantiam pastu perpetuo quo erimus 35 beatifice quietati.

1, 2. A: eukaristia. 5. A: enim deest; ib. A: venerit. 6. B: ex deest.
9. A in marg.: 1. 12. A in marg.: 2. 13. BC: qui venerunt deest;
ib. B in marg.: Corporis ad perceptionem induccio. 18. A: ut deest.
19. A: est ipso. 19, 20. A: oculatus videtur. 20. A: necesse enim.
21. A: tali populo. 24, 25. B: cognoscant — quod deest. 25. A: quod
suam; ib. B in marg. al. manu coeva (black ink): Reccius fecisses, si
psalterium repeccisses, hereseos pestes tam pravas non seminasses. 27. A:
persone est meretrix (sic). 29. 30. A: verbum huius evangelii deest.
30. BC: hic namque. 31. A: in deest. 31, 32. A: pure comedimus.
33. A: precedit. 34. A in marg.: Nota de eukaristia.

Dilatando autem sermones istos potest scola de virtutibus pertinentibus communicando auditorio introduci et hortacio quantum expedit dilatari; veritas quidem est subducto supercilio sacerdotum quod tam fidelis
 5 possit esse christianus non audiendo missam vel accipiendo eukaristiam, sicut se ipsum per signa talia preparando. Quis (inquam) fuit Baptista fidelior qui nunquam vidit hanc eukaristiam vel comedit? Sicut
 10 etiam frequenter fuit de sancto Paulo et aliis multis fidelibus, cum sit per se notum fidelibus quod hec signa corporalia non prosunt sumentibus nisi de quanto inducunt devocionem, pietatem vel virtutes alias pascentes immediate ipsam animam.

A christian may be no less faithful, although he never hear mass or communicate.

Ex quibus colligitur quod melius foret cogitare
 15 Christum devote secundum rationem qua viando promeruit vel secundum rationem qua modo in celestibus est beatus quam videndo eukaristiam oculo corporali. Hoc enim est commune bestiis et infidelibus quantumcunque sceleratis. Nec prodest fidelibus nisi de quanto
 20 inducit ad cogitacionem et visionem fidei supradictas; et sicut multis prodest per accidens, sic multis (Deus scit si pluribus) per accidens multum obest. Ideo cum lex Dei ex prima institucione sit facilis, licet nunc sit nimis difficultata per satrapas, satis est fidelibus Christum
 25 secundum virtutes theologicas devote recolere, licet nunquam viderint basilicam vel sacramenta nunc instituta receperunt. Quod si brevius et levius per evangelizacionem attingeret ecclesia istum finem subductis hiis omnibus ritibus, quis dubitat quin illa sacramenta
 30 et eorum observancia sint irrationabiliter introducta? Scio tamen quod sacerdotibus et prelatis qui super istis habent honorem suum et lucrum ista sententia
 Fol. displiceret; et patet quam venenosa foret statuicio talis
 159 heretica quod omnis | utriusque sexus semel in anno
 35 ad Pascha scilicet hoc sacramentum accipiat, cum ad annos discrecionis advenerit, sub pena nimis horribili. Nam deficiente evangelizacione quam Christus instituit

Devout thought of Christ better than seeing the Eucharist.

Evils of the law compelling yearly communion.

2. A: precando auditoris. 3, 4. A: quidem est deest. 5. A: posset; ib. BC: adiendo; ib. missam deest. 7. A: fuit deest. 8. B: unquam; ib. B in marg.: Sis cautus hic. 9. A: sic frequenter; ib. A: sancto apostolo et. 10. A: persone. 11. C: de quanto deest; ib. B: nisi in. 13. BC: immediate deest. 14. A in marg.: Conclusio; ib. B in marg.: Nota bene. 15. A: Christum deest. 18, 19. BC: quantumlibet. 23, 24. BC: sic nunc nimis. 24, 25. A: Christum et virtutes. 26. A: viderunt; ib. B in marg.: Cave hereses pessimas. Cave hereses. 26, 27. A: nunc iusticia. 27. B: recipient; C: reciperent. 28. B: attinget. 30. A: sit irrationabiliter. 33. B in marg.: Cave bene.

Yet it is well for
the faithful to
receiue this
sacrament.

necesse est quod signa generacionis adultere propter
communicacionem eius blasphemam per hereticos sint
inuenta. Non tamen nego quin devote ac meritorie
contingit fidelem ministrare et accipere huiusmodi
sacramenta.

5

SERMO XXV.

Cum esset sero die illo una sabbatorum. Joh. XX°, 19.

This is the fifth
appearance of
Christ on
Easter-Day.

Hoc evangelium (ut multa alia) narrat Christi argu-
menta fidelibus quibus ad utilitatem ecclesie ostendit
ipsum resurrexisse a mortuis. Ista autem apparicio fuit 10
quinta et ultima die Pasche. Nam mos est scripture
vocare unam sabbatorum diem primum post sabbatum
quod fuit ad literam dies Pasche, unde pro intellectu
huius evangelii et declaracione illius evangelii materie
notandum quod Christus ante ascensionem suam dicitur 15
apparuisse decem vicibus, loquendo de apparicionibus
in evangelio expressatis. Apparet autem Lincolniensi et
ceteris quod, licet evangelium hoc non exprimit, primo
omnium apparuit matri sue, et hoc videtur saltem in-
telligendo de apparicione interna, quia cum fuit in sab- 20
bato archa fidei christiane, convincitur tam ex hoc quam
ex Christi gratitudine quod primo omnium mentaliter
apparuit matri sue; sibi enim primo omnium est Christi
resurreccio revelata. Nec video quod oportet resur-
reccionis Christi esse apparicionem aliam matri tam 25
fidei ostensam.

Christ's
supposed
appearance to
his mother.

He appeared
1. to Mary
Magdalen,

2. to M.
Magdalen with
other women,

3. to Peter,

Loquendo autem de apparicione corporali in evangelio
expressa primo apparuit Magdalene sedenti iuxta sepul-
crum aliis recedentibus (ut patet Johannis XX).

Secundo apparuit ipsi Marie cum aliis mulieribus a 30
sepulcro revertentibus; nam postquam viderat Christum,
secuta est alias et invenit eas in itinere et tunc simul
sensibilis apparuit eis Christus.

Tercio apparuit Petro (ut habetur Luce ultimo), licet
evangelium non exprimat quando apparuit; creditur 35

2. BC; communicacionem. 4. A: fidelem deest. 4, 5. A: huius sacramenta
etc. 6. A in marg.: Sermo XXV; ib. B in marg.: 25, in Octava Pasche;
ib. C in marg.: Dominica prima post Pascha. 7. A: Dum; ib. A: illa
vita etc. 8, 9. A: argumento. 12. A: post deest. 14. A: evangelii
deest; ib. B in marg.: Decies Christus apparuit post suam resurreccionem;
ib. A in marg.: Christus apparuit decies. 17. C: Lincolniensi. 21, 22. A:
quam ex Christi deest. 26. A: ostensam deest. 27. A: Item primam
loquendo autem; ib. A: aspersione; ib. A in marg.: 1. 29. A in marg.: 2;
ib. A: patet Johannis XX. 30. A: aliis deest. 32. A: eos; ib. A: tunc
secundo. 33. A: sensibilem. 34. C: Christus Luce ultimo ut habetur, licet.

6. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 134. 34. Lucae XXIV, 34.

tamen quod quando Petrus et Johannes ad monumentum cucurrerant et non invento corpore Christi abiit Petrus solitarius secum mirans (de quo Luce ultimo). Et in ista admiratione dicitur Christum sibi apparuisse ad

5 eius mesticiam consolandum.

Quarto apparuit duobus discipulis euntibus in Emmaus (ut habetur Luce ultimo).

4. to the disciples at Emmaus,

Quinto decem apostolis absente Thoma (ut patet Johannis XX°, 24). Et iste quinque appariciones fuerant

5. to the apostles except Thomas,

10 facte die Pasche.

Sexto apparuit undecim apostolis existente ibi Thoma, quod fuit in Octavis resurrectionis (ut patet Joh. XX°).

6. to the apostles with Thomas,

Septimo apparuit Petro et sociis suis ad mare Tiberiadis (ut patet Johannis ultimo).

7. to Peter and his companions,

15 Octavo apparuit in Galilea in monte Thabor, ubi transfiguratus est; et ista creditur apparicio de qua I. Cor. XV. Deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul, quamvis non exprimat in evangelio Matthei ultimo, ubi undecim apostoli qui fuerunt discipuli principales.

8. In Galilee on Mt. Tabor,

Et iterum bis apparuit discipulis in die Ascensionis, primo in Jerusalem ipsis convalescentibus et semel in monte Oliveti hora sue ascensionis (ut patet Matthei et Luce ultimo et Act. primo).

9. and 10. to the disciples on the day of his Ascension.

25 Quod autem octava apparicio non solum fuit undecim discipulorum sed aliorum quos monuerunt apostoli de Christi apparicione, ex hoc evidet quod quidam eorum qui Christum viderant dubitaverunt (ut dicitur Matthei ultimo). Quod non est verisimile de aliquo illorum

30 undecim, cum Thomas qui fuit maxime incredulus inter illos prius credidit.

Sero autem die Pasche apparuit Christus in ista apparicione quinta, quia tunc convenerant apostoli quod qui claro die dispersi erant propter metum Judeorum, 35 tunc congregabantur; unde clause sunt fores secundum intentum apostolorum ad persecucionem Judaicam

1. C: quod deest. 2. BC: currebant. 4. A: apparuisse deest. 5. A: mesticia. 6. A in marg.: 4. 7. BC: ut dicitur. 8. A in marg.: 5. 9. A: apparicionis. 11. A in marg.: 6. 13. A in marg.: 7; ib. Petro deest. 15. A in marg.: 8. 17. A: noningentis. 19. A: nisi enim apostoli. 21. A in marg.: 9. 22. A: simul; ib. A in marg.: 10. 23. A: Marci et. 25. A: non solum non. 26. A: quos immiserunt. 27. C: apparicio. 28, 29. A: Marci ultimo. 29. A: illorum deest. 33. A: cognoverant apostoli qui. 35. BC: tunc congregabantur deest.

Doors closed
that Christ's
power might be
manifested.

excludendam, sed secundum ordinacionem Dei clause sunt ianue ad ostendendum subtilitatis dotem per Christi introitum ad clausas ianuas.

Why Christ
shewed his
wounds.

Et quia dupliciter turbati sunt, scilicet propter mortem Domini et propter perse-^{Fol. 159^d} cucionem Judaicam, ideo signanter Jesus stans in medio eorum commendat eis pacem quam tamen specialiter Joh. XIV°, 27 commendavit. *Et cum hoc dixisset*, ostendit se esse idem in numero qui eis pacem prius promiserat et ut Dominus ac magister prius ipsos rexerat. Per hoc enim ut signum¹⁰ evidencius *ostendit eis* manuum et lateris cicatrices, non ut vulnera erant incomplete sanata, sed ut declararet universalem corporis sui idempnitatem, et sic remanserunt cicatrices ad tempus propter signum multiplex, tum propter Christi corporis idempnitatem, tum¹⁵ etiam ad ostendendam gloriam ex illis vulneribus consecutam, et sic *gavisi sunt discipuli* contra predictam duplicem tristitiam *viso Domino*.

The disciples
were to gain
peace by
spreading
abroad the
truth.

Dicit eis iterum: Pax vobis, et idcirco hoc ingeminat, quia voluit ipsos iterum instruere de pace²⁰ futura perpetua; et subdit illis medium ad pacem illam finaliter subeundum, quod sicut pater misit eum ad docendum veritatem fidei in Judea, sic ipse mittit eos ad eandem veritatem ubilibet publicandum. Nam Marci ultimo scribitur quod apostoli predicaverunt ubi-²⁵ que, cum non sit aliquis locus in mundo quin apostolorum predicacio ibidem finem laudabilem fuerat consecuta; ideo signanter et vere dicitur apostolos ubique predicasse. Nam secundum rationes multiplices dicitur creaturam esse alicubi (ut hic supponitur), sed quia ad³⁰ tantum ministerium requiritur efficax cooperans virtus divina atque predicancium potencia, ideo signanter *insufflavit in eos*, dicens quod Spiritum Sanctum acciperent et potestatem remittendi et retinendi peccata, dum eorum operacio fuerit consona ecclesie triumphanti.³⁵ Et per istam insufflacionem docuit tam Spiritum Sanctum quam eius dona ab ipso procedere ut a patre. Non enim sine causa notabili ex puerili insolencia taliter insufflavit.

Why Christ
breathed on
them.

1. A: excludendum. 6. A: stans deest. 7. A: tamen deest; ib. A: XIII. 9. A: quod prius pacem eis permiserat. 10. A: ut deest. 12. A: sanato; Codd.: in completo. 15. BC: idempnitatem et indempnitatem. 16. A: ostendendum. 16, 17. A: consequenciam. 19. A: iterum parum. 23. A: sicut ipse. 29. BC: inibi predicasse. 30. C: creatura. 31. B: ministerium. 31, 32. A: virtus itaque predicancium. 33. A: docens. 33, 34. A: accipient. 34. A: retinendi. 36. A: tam deest; ib. B in marg.: Jesus quare insufflavit in apostolos. 38. A: notabili insolita.

Thomas autem unus ex duodecim apostolis qui dicitur Didymus, hoc est, in fide dubius vel (ut placet aliis) dicitur Didymus quasi geminus, quia erat de tribu Benjamin, que I. Regum IX, 21 geminus est vocata, non ergo erat cum ceteris apostolis in ista apparicione quinta, vel quia de insultu Judaico trepidavit, vel quia Deus ad maiorem eius utilitatem et profectum ecclesie suam absenciam ordinavit; unde quia bonum nuncium de levi prefertur, ideo decem apostoli narraverunt istam Christi apparenciam sancto Thome, sed ipse tamquam in fide incredulus indicat suam duriciam, quod nisi duplici sensu exteriori, scilicet visu et tactu, in duplici Christi vulnere, hoc est, manuum Christi et sui lateris, vulnera ista senserit, nunquam credet. Tactus enim est in homine certissimus et visus sensus subtilissimus; ideo talis infamis binarius est signanter incredulo assignatus.

Sed post dies octo in apparicione sexta venit Jesus ut prius, Thoma ceteris apostolis assistente, et tamquam omnisciens sermonem ad ipsum dirigit, ut responderet sicut prius cerciorari voluit ad sui commodum et instruccionem ecclesie digitos et manum in vulnera manuum et lateris Christi imponat. Nec est credendum quod Thomas Christum in hoc noviter vulneravit, sed sine lesione Domini nunc cicatrices nunc vulnera (ut fuit expediens) apparebant. Semper enim horrenda est falsitatis duplicitas in scriptura. Et patet per beatum Gregorium quod plus profuit Thome sera incredulitas quam Magdalene prompta credulitas. Illa tamen prodessencia non venit nisi per accidens sicut in peccata incidencia, Dei gracia per se et principaliter ordinante. Thomas enim a bono magistro interim reparatus et tunc vocaliter instructus eius humanitatem ac divinitatem insimul confitetur: Dominus, inquit, meus et Deus meus. Nec dubium quin sicut extrinsecus sic intrinsecus a Domino est instructus et, sicut verba sonuerant sic in anima fideliter prius sensit. Vocat autem eum Dominum

Why Thomas was absent.

Christ's appearance to Thomas.

3. A: quam geminus. 4. A: I Reg. IX deest; lac. in cod. 4, 5. BC: non igitur. 6. A: qua; ib. B: septima; ib. A: vel qui; ib. A: insulta Judaico trepidavit. 9. A: profertur. 10. BC: Christi deest. 12. A: sensu extremo; ib. A: secundo. 15. A: certissimus deest. 20. A: sic primo. 26. B: secundum beatum. 27. A: sua incredulitas. 28. A: sua prompta. 30. C: dignam per se; A: gracia persone; ib. A: ordinate. 31. A: in tantum preparatus. 35. A: sonum aut. 36. A: anima.

4. Num quid non filius Iemini ego sum? Vulgate. Whether not the Sone of Gemyny Yam. First Wyclifite Version (Matthew). 27. Greg. XL Hom. Lib. II, 26. 1557.

non magistrum, licet Johannes XIII prius dicitur: *Vos vocatis me magister et domine et bene dicitis. Sum etenim*, quia non Christus tunc conversabatur cum eis, ut antea quod pertinet ad magistrum, sed fuit in conversacione alienatus ab eis ut dominus, ostendendo se resurrexisse ad vitam immortalis a viantibus separatam. Nomen autem Dei expresse indicat deitatem, sed finaliter Thomas accepit a Christo fidei sue testimonium et causam, licet per accidens et finaliter ad consolacionem nostram, qui non sic Christum sensimus. *Beati*, inquit, *qui non viderunt*, ut tu vidisti oculo corporali, *et tamen crediderunt* eandem sententiam quam tu credis. Nam credens ex leviori evidenciam naturali et maiori instinctu Dei in hoc specialiter est beatus.

Relation of faith
to natural
reason.

Circa hoc evangelium dubitatur apud scolasticos quomodo lumen fidei se habet ad evidenciam in lumine naturali, et tenent nimis multi sed fatue quod lumen fidei et lumen naturale sunt contraria, ut invincibilis ratio naturalis deducit quod quelibet persona divina est quelibet, quod mundus est eternus cum nichil sit creabile, quod non erit resurreccio mortuorum cum corpus grave non sit in celis naturaliter locabile, et de incarnatione, et sic de cunctis articulis quos nuda fide credimus.

They are not
opposed.

Sed veritas est quod lumen naturale ordinatum a Deo ut inducat in fidem non est contrarium lumini fidei, sed in fidem catholicam inductivum.

The errors of
philosophers
are intellectual.

Et cuncti philosophi ut Aristoteles et sibi similes errarunt non solum in lumine fidei sed etiam in lumine naturali, cum ratio naturalis rectificata inducit et preparat ad cunctos articulos fidei cognoscendos, ut lumen naturale docet, cum natura divina sit trium personarum quelibet, quod non est evidenciam etiam apud sophistas, si quelibet earum sit ista communicata natura, quod quelibet ipsarum sit quelibet? Quoad primum convincit pura naturalis ratio quod Deus sit huius mundi sensibilis creator, cum sit ad extra sine materia preiacente. Et quantum ad chaos vel vacuum vel ylem, ex quo

1. Codd.: Vocastis; A: vocastis me etc. 5. A: viam. 7. A: accipit; 8. A: fidei spei. 9. A: et furatus ad solacionem. 13. BC: es beatus. 14. A in marg.: Dubium; ib. B in marg.: Questio. 18. A: sit quelibet; ib. A in marg.: 1; ib. C in marg.: invincibilis ratio deducit. 19. A in marg.: 2. 20. A in marg.: 3; ib. A in marg.: 4. 21. A: naturaliter et sic in carne et. 22. A in marg.: responsio. 24. BC: in deest. 26. A: ut deest. 27. A: etiam deest. 28. A: rectificatus. 30. BC: personarum singula. 32, 33. C: que quelibet. 33. A in marg.: 1; ib. BC: Quantum ad secundum. 35. A: creativus; ib. A: cum fit a Deo ad extra; ib. A: postiacente. 36. A in marg.: 2; ib. A: vacuum ad ylen; C vacuum aut.

36. "Τλη, i. e. materia. Cf. Aristot. Phys. II, 7; Cf. Metaph. VII, 7, p. 1032. B. 14: λέγω δ' οὐσίαν ἀνευ θλης τὸ τί ἦν εἶναι.

secundum suam fatuitatem mundus producit, errarunt
singuli eorum voces proprias ignorantes.

Et quantum ad tertium, patet quod sicut in anno
solis redit naturaliter idem fructus terre nascendum,
5 sic in magno anno mundi soli Deo cognito redit
naturaliter idem corpus humanum et eadem unio
spiritus cum eadem. Ista autem licet fiant naturaliter
quoad Deum, fiunt tamen miraculose et supernaturaliter
quoad hominem.

Rational proof
of the
resurrection
of the body.

10 Et quantum ad quartum de corpore gravi, patet
quomodo secundum philosophos corpus mixtum posset
esse in tali mixtura corporum simplicium quod foret
corpus incorruptibile atque neutrum, et per consequens,
ipso ad votum delato per animam que naturaliter celis
15 afficitur, in celis naturaliter locaretur.

Et sic quoad quintum naturalis ratio convincit quod
sicut corpus humanum et eius spiritus sunt utrumque
eadem persona hominis, sic supposito lapsu humani
generis verbum Dei nedum potuit sed oportuit incar-
20 nari, et ita de singulis fidei articulis est credendum.

of the
Incarnation.

Et quantum ad argucias ydiotarum errantium in
ista materia, patet fidelibus quod non sunt digne
memoria. Concedi tamen debet quod lumen fidei
cunctis fidelibus cum anima est illapsus, sic quod
25 impossibile sit hominem quicquam cognoscere sine
lumine fidei precedente, neque possibile est supra fidem
prius infusam meritorie quidquam cognoscere nisi
fidelis habuerit novam fidem, et sic oportet lumen
supernaturale precedere et lumen aliud consequi, sicut
30 oportet Deum primo omnium operari et creaturam
sibi subditam consequenter. Nam Johannis 1°, scribitur:
*Erat lux vera que illuminat omnem hominem venientem
in hunc mundum.* Et patet responsio ad errores philo-
sophorum, quid sit primo notum homini et quid facit
35 ipsum primis principiis consentire, nam ens esse est
primo notum cuilibet cognitivo: et nichil esse et non
esse cum ceteris principiis per se notis est notum
Fol. 160^b per intellectum agentem, qui non est eadem anima

Yet we need the
light of faith to
see the truth.

All intuitive
knowledge
comes from
God.

3. A in marg.: 3. 6. A: idem corpus deest. 7. A: spiritus deest;
ib. C: ad eadem. 8. A: tamen deest. 10. A in marg.: 4. 11, 12. A:
posset in tali. 12. A: corpus simplicium. 13. A: ad corruptibile.
16. A in marg.: 5; ib. A: quantum ut. 21. Codd.: arguciam. 22. A:
illa; ib. A: digna. 25. BC: hominem deest. 25, 26. A: sine lumine
(C: lumine deest) — cognoscere deest. 28. A: fideliter habuit. 30. A:
oportet deest. 32. A: vera que etc. 33. A: patet quoad errores. 35. A:
assentire; ib. A in marg.: Nota. 36. BC: cognitio.

Natural reason
does not
prevent faith
being
meritorious;

but without
faith it is not
meritorious.

omnium hominum (ut palpitavit error Averrois) sed primum et novissimum Deus noster. Unde nuda sunt verba philosophancium qui sompniant quod tales veritates sunt note ex noticia terminorum, cum longe prius quam cognoscimus tales terminos, cognoscimus huius-⁵ modi veritates. Non ergo sunt lumen fidei et lumen naturale contraria, sed lumen fidei remissum est in lumine naturali hominis inductivum et lumen naturale postmodum iuvat ipsum; et quantum ad beatum Gregorium dicentem quod *fides non habet meritum cui*¹⁰ *humana ratio prebet experimentum*, patet quod oportet ipsum intelligi quod fides non de tanto habet meritum de quanto humana ratio hanc convincit. Nam hoc dato quilibet philosophans sine gracia mereretur naturaliter et de quanto philosophie plus intenderit de tanto¹⁵ amplius mereretur. Oportet enim ex fide scripture credere fidem Thome habere meritum cui humana ratio tam secundum visum quam memoriam prebuit experimentum. Aliter enim non diceret prima Veritas: *Quia vidisti me Thoma, credidisti*, nisi illa visio foret²⁰ cum aliis sensibilibus in articulum fidei inductiva. Concedi tamen debet quod lumen sensuum in nichil per se sufficit nisi fuerit lumine fidei illustratum. Sicut ergo naturale est philosophum principia sua cognoscere sine evidenciâ precedente, sic naturale est fidelem fidem²⁵ suam credere sine musitacione evidencie precedentis; quod si postmodum viderit rationem naturalem et cunctas veritates sue fidei consonare, gracias agat domino veritatis, et de tanto sit in eius laudibus et fide amplius stabilitus.³⁰

SERMO XXVI.

Ego sum pastor bonus. Joh. X^o, 11.

Hoc evangelium sicut est clarissimum speculum veris Christi vicariis, sic est durissimum iudicium falsis

1. A: palpitant error; ib. Averrois deest; B: Everrois; ib. A in marg.: Nota de primo noto homini; ib. B in marg.: Primo notum cuilibet homini ad assendum primis principiis quid est. 6. BC: Non igitur. 7. A: contraria — naturale deest. 10. A in marg.: ad Gregorium. 11. B: prebet experimentum deest. 14. A: materialiter. 15. C: philosophice; ib. A: intendit. 16. BC: Oportet autem. 18. C: quam secundum. 20. A: Thoma etc., ubi. 21. BC: tam cum. 22. A: Conceditur tamen; ib. A: lumen sensibile. 26. A: sine multa evidenter. 29. A: sit deest. 30. A: stabilitur; ib. BC: ideo etc. 31. A in marg.: Sermo XXVI; ib. C in marg.: Dominica secunda post Pascha. 32. A: bonus etc.

10. S. Gregorii, In Evangelia lib. II. Hom. XXVI. Opp. tom. I, 1552. Cf. Trial. p. 54. 32. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 138.

prelatis a Christo deviantibus. Premittit ergo Christus hoc principium fidei quod ipse est *pastor bonus*. Alii autem sunt boni per accidens, cum nunc boni sunt et nunc mali, vel saltem esse poterunt. Christus autem non potest esse malus, cum ipse sit bonitas in abstracto, sed nulla bonitas potest esse malicia; nec ex hoc verbo inest Christo pompacio, cum hoc loquitur tamquam Deus homo cui non potest pompa inesse, cum quicquid de ipso dixerit amplius sibi inest. Pompa autem non inest nisi illis a quibus possunt quod referunt bonum deficere. Patet autem hoc totum ex hoc principio fidei quod Jesus hec asserens sit simul perfectus Deus et perfectus homo.

Christ alone is goodness.

Ex quo convincitur quod impossibile est pastorem alium esse bonum nisi de quanto bonitate eius participat. Nam secundum philosophorum principia *Omne per accidens est reducibile ad aliquod per se*.

Other pastors are good as they share in him.

Secundo patet quod impossibile est aliquem alium pastorem esse virtuose laudabilem nisi de quanto secutus fuerit hunc pastorem. Nam virtutem consistentem in medio oportet ab hac persona media derivari, quia si ab illa exorbitat de tanto errat a tramite veritatis, et patet veritas dicti Cipriani in decretis posita, dist. VIII. cap. *Si solus Christus*.

Ex quibus tercio convincitur quod probacio vite et operis prelatorum debet omnino capi a similitudine operis Jesu Christi. Si enim sequuntur ipsum in moribus, sunt laudandi, et si ab ipso exorbitant sunt culpandi; et ex hoc plus vel minus quod magis vel minus hac sequela vel exorbitacione participant. Premisso ergo isto principio adiungit quod officium pertinet tali pastori. *Pastor*, inquit, *bonus animam suam ponit pro ovibus suis*. Cum enim pastor sit relativum ad pascenda subiecta et Deus accidentaliter sit pastor, patet quod bonitas respectiva pastoris causatur ex bonitate pastoralis officii.

Hence the test of prelates is that they should be like Christ.

Triplex autem officium pertinet ad pastorem, primum pascencia in pascua utili et salubri, secundum in defen-

Threefold office of pastor:

1. C: Premittit Christus hoc ergo. 3. C: et deest. 4. C: poterint.
7. C: hec loquitur. 9. B in marg.: Pompa quando inest homini.
10. possunt codd.: p^t. 10, 11. A: autem hoc totum deest. 13. A in
marg.: Prima conclusio. Nota triplicem conclusionem. 14. C: quanto
deest. 17. A in marg.: Secunda conclusio. 21. C: ab illo. 22. B:
patet quod; ib. Codd.: positi. 24. A in marg.: Tercia conclusio.
25. BC: omnino deest. 27. A: exorbitaverint. 28. C: plus nichil.
31. A: animam etc. 32, 33. A: pascua subiecta et Deus accipitur sic.
34. A: pastorum; ib. B: causatur. 35. B in marg.: Pastoris officium
triplex; ib. B in marg.: 1; ib. A: in pascencia utili et salubri.

- to feed, sione subditorum ab invasione hosti | li et tercium in Fol.
to defend, sanacione subditi infirmati. Hec autem tria possunt solum 160^a
to heal. per se Christo competere. Nam solus Christus per se
et essentialiter est scriptura, de qua Joh. X^o, 35, 36:
Non potest solvi scriptura: quem pater sanctificavit et 5
1. The food is *misit in mundum.* Cum ergo solum scriptura sit pascua
Scripture. spiritalis, utilis fidelibus et salubris, patet prima con-
clusio. Alii autem doctores ponunt sic pascere sed
solum de quanto scriptura illa participant.
2. The defence, Quoad secundum patet, cum hostilis invasio sit solum 10
against the devil. per se pertinenter diaboli, Christus autem Deus et homo
solum per se habet inter homines super omnes diabolos
principatum, patet quod Christus solum inter omnes
potest per se defendere fideles ab hostiliter invadente.
3. Christ healed Et quoad tercium patet, cum solum Christus sit homo 15
His people by laying down His life. per se tollens peccata mundi, nec est macula vel scabies
huic pertinens in subiectis, patet quod solum Christus
habet per se virtutem sanandi subditos infirmatos.
Summum ergo officium curandi ac iuvandi subiectos
foret pastorem animam suam vel vitam ponere pro 20
subiectis, quod licet multi prelati fecerint, tamen non
per se sed in virtute primi pastoris et domini hoc fe-
cerunt. Christus autem habens potestatem ponendi ani-
mam suam et iterum sumendi eam per se posuit pro
christianis vitam aut animam et posteriores sua iuvancia 25
satis equivoce sic fecerunt. Et quia oppositorum eadem
est disciplina, mercenarius autem contrariatur pastori
huiusmodi, ideo subiungit condicionem mercenarii: *Mer-*
cenarius, inquit, et qui non est pastor, cuius non sunt
oves proprie, videt lupum venientem et dimittit oves et 30
fugit. Nam mercenarius ad literam est ille qui bonum
pro mercede temporali ministrat illi cuius sunt bona
propria sed a mercenario aliena. Ex quo videtur quod
omnes pastores qui non induunt dominum Jesum Christum
et solum pro honore ipsius vel saltem principaliter faciunt 35
pastorale officium, sunt falsi mercenarii, non pastores.

Prelates may do
the same by His
help.

1. B in marg.: 2. 3. B in marg.: 3. 4. A: Job. XI. 5. C: sancti-
ficat. 8. A in marg.: 2; ib. C: possunt sic. 10. A: cum deest. 11. A:
persone pertinenter. 13. AB: non solum; ib. A: inter pastores. 14. A:
per; sequitur lacuna; se deest. 15. A in marg.: 3. 16. C: alia ma-
cula. 17. A: huic parti. 20. A: animam vel vitam suam. 21. A: multi
deest; ib. C: fecerunt. 22. BC: sed per se pastoris. 24. A: per se
deest. 25. C: ut animam. 26. A: Et qui. 28. A: ideo nunc.
28, 29. A in marg.: Mercenarius. 29. A: cui non. 30, 31. A: oves —
fugit deest. 31. A: qui solum; ib. B in marg.: Mercenarius quis est.
33. A in marg.: 1. 34. A: inducunt.

Ex quo convincitur quod omnes prelati moderni solum bona temporalia querentes vel ea principaliter, sunt falsi mercenarii a Domino condemnandi, cum *querunt que sua sunt, non que domini Jesu Christi*. Si enim principaliter quererent lucrum pastoris summi, laborarent attentius pro utilitate ecclesie quam pro adquisicione boni proprii temporalis. Et multo inexcusabilius sunt illi dampnandi qui omnino deficiunt in cura pastoralis officii. Et patet quam durum iudicium illis fiet qui principaliter propter temporale stipendium stulte presunt. Illi enim sic a Deo cecantur quod nesciunt discernere imminens luporum periculum, ut est de sensualitate deditis qui solum temporale bonum considerant, vel si lupinam invasionem viderint ex defectu caritatis aufugiunt. Et sic *lupus* (qui est diabolus vel membra eius) *rapit oves* que erant de ovili Christi secundum presentem iusticiam et *dispergit* illas per meatus multos periculosos et avios. Nam diabolus aut membra eius primo per mendacia sua inter christianos dissencionem seminant et una ovis percussa timore fuge alterius refugit ab ovili, et sepe multi de vocatis pastoribus fiunt lupi, et in hoc devio errant per pascua paludosa, incurrentes scabiem et morbos alios infectivos secundum quos finaliter moriuntur. Et patet quod propter multitudinem errantium de ovili errantes possunt errorem imponere paucis in veris pascuis et ipsos tamquam hereticos condemnare. Vera autem pascua sunt solum scripture sacre et pascua mortifera sunt traditiones humane secundum quas mercenarii ruinant diligencius oves suas. Cum enim iuxta dicta omne per accidens et errabile sit ad aliquod per se bonum ac iustum reducibile, manifestum est quod traditiones humane erroribus involute sunt ad scripturam sacram insolubilem reducende.

Et patet quantus error inest ecclesie per minacionem ecclesie erroneam legiferi Antichristi. Subdit autem Christus causam fuge dicti mercenarii: *Mercenarius, inquit, fugit, quia mercenarius est et non pertinet ad eum de ovibus*. Si enim foret pastor bonus, caritate finalis predestinacionis induens Jesum Christum, staret indubie

Prelates who seek chiefly gain are the hirelings condemned by Christ.

Many stray into the marshes of tradition and condemn those who remain in the true pastures of Scripture.

1. A in marg.: 2; ib. A: ex quo ultra. 4. C: domini deest. 11. A: qui nesciunt. 12, 13. A: sensualitate deditis. 15. A in marg.: Lupus. 17. A: illos. 19. A: seminat. 21. A: sepe modo. 22. B: in currentes. 27. A in marg.: Nota optime; ib. B in marg.: Pascua vera que sunt. 28. A: quos. 29. ruinant. Codd.: minant. 31. C: notandum est. 35. C: ecclesie deest. 37. A: quia etc.

There seem to
be more wolves
than sheep.

contra insultus diaboli etiam usque ad mortem pro se
et suis confratribus, cum secundum regulam beati
Augustini ordo caritatis requirit quod *quilibet homo plus
diligat animam cuiuscunque proximi quam corpus proprium,*
et per consequens debet pro salute anime cuiuscunque 5
*proximi corpus suum etiam usque ad mortem si oportet
exponere.* Principium quidem naturale est quod minus
bonum est propter bonum prestancius dimittendum. Et
principium fidei est quod quicunque sic in caritate pa-
ciens est supereminenter in beatitudine honorandus. Et 10
patet quod defectus huius practice fundatur in infideli-
tate luporum exeuncium de ovili. Et sic Deus scit si
plures lupi gradiuntur gregaliter per amfractus avios
quam minantur in pascuis semper virentibus oves Christi;
ista enim sunt tempora periculosa, licet ex spirituali 15
cecitate non videamus periculum quod Christus et sui
apostoli prophetarunt; optimum autem iudicium ad hec
discernendum est ex fide capere viam Christi. Et quantum
sumus hodie ab eius semita elongati. Et patet quam
clara est causalis Christi quod *mercenarius ideo fugit,* 20
quia mercenarius est. Si enim principaliter laboraret
propter spem beatitudinis, staret contra insultus diaboli,
sed cum sit prescitus, non pertinet ad eum de ovibus,
cum nec in hac vita nec in alia sibi proficiat. Et ut
ista sententia cuilibet fideli sit pertinens, potest dici 25
satis catholice quod omnis homo debet esse pastor
precipue sibi ipsi. Omnis enim homo debet de pascuis in-
natis se ipsum pascere et corpus suum ac vires inferiores
anime secundum quod vires superiores fuerint a Domino
regulate. Si autem debet in consciencia se ipsum pascere, 30
debet adeo esse pastor. Christus autem qui dictus est
esse *pastor bonus cognoscit oves suas* eterna approbacione
et *oves sue ipsum cognoscunt* perpetua dileccione. Caritas
enim in predestinatis non excidit et iudicium quo capi
potest evidenter quod quis sit de Christi ovibus est quod 35

1. BC: et usque. 3. A in marg.: Augustinus. 6. BC: si oportet
deest. 9. C: percipuum fidei; ib. B in marg.: Principium fidei quid est.
10. A: multitudine honorandus. 11. Codd.: quod deest; ib. A in deest.
12. A: existencium; ib. A: sicut. 16. C: videramus. 16, 17. BC: que
Christus et suos apostolos. 17, 18. A: optimum — fide deest. 18. A:
oportet capere. 19. A: ab eius ab eius. 20. A: calis; ib. C: fugiat.
21. B: principaliter deest; ib. C: labore. 22. A: starent. 24. BC: nec
alia. 26. BC: omnis deest. 27. B in marg.: Omnis homo debet esse
pastor precipue sibi ipsi. 30. A: Si enim; ib. A: se deest. 34. A:
enim deest. 35. B in marg.: Ovem Christi quomodo possumus iudicare
esse aliquem.

delectanter audiat vocem Christi. Qui enim plus delectatur in tragediis sive comediis aut mundanis fabulis quam in scriptura sacra que indubie est vox Christi, indicat ut sic se non esse membrum sponsi. Quia cum vox sit
5 formacio verbi mentalis ex spiritu respirato a corde, patet quod idem est audire efficaciter vocem Christi et in verbo mentis divino expirato humanitus per Spiritum Sanctum delectari. Unde Johannes III° dicit Baptista: *Amicus sponsi qui stat et audit eum gaudio gaudet propter*
10 *vocem sponsi.* Et Joh. VIII° dicit Veritas: *Qui ex Deo est verba Dei audit.* Probet autem se ipsum homo si sit finaliter membrum Christi utrum plus delectatur in voce scripture quam in alia voce mundi. Et in istis noticiis quibus pastor et oves se noscunt reciproce
15 sunt gradus dispares, cum Christus secundum divinitatem cognoscit oves suas noticia perfectissima sicut pater, oves autem cognoscunt hunc pastorem una noticia beatifica vel inicialiter vel complete. Ideo dicit Christus pro disparitate graduum huius noticie: *Sicut novit me pater et*
20 *ego cognosco patrem.* Nam quoad divinitatem est utriusque summa noticia et quoad humanitatem est plena conformitas ac obediencia illi noticie; ideo pertinenter dicitur: *Animam meam pono pro ovibus meis;* hoc enim est opus precipuum a Deo eternaliter volitum et per
25 Christum impositum ac preceptum. Nec est hoc opus Christi a tota Trinitate tam precipue diffinitum in
Fol. fructuoso merito | nimis parcum, cum preter gentem
161^a Judaicam in fide Christi salvandam *alias oves* habeat ut gentiles *que vocem* Christi audiunt per eius evangeli-
30 zantes et ex illis parcialibus ovilibus *fiet unum* completum ovile catholicum et per consequens *unus pastor*, cum unitas ovilis cum in se sit multitudo hominum plus ac prius respicit unitatem pastoris quam unitatem gregis pascue vel ovilis.
35 Alii autem intelligunt conversionem finalem et ultimam Judeorum et alii finalem et completam conversionem predestinatorum impeccabiliter cum Christo regnancium, et cum presciti sint edi et non oves, patet

If we are
Christ's sheep
we rejoice to
hear His voice.

Christ's sheep
are many.

1. BC: delectatur et ut audiat. 3. A: inducat. 4. AB in marg.: Quid est vox. 7. A: divine. 9. A: eum etc. 10. A: dicit Christus; ib. A: Deo etc.; ib. A in marg.: Nota. 17. C: una deest. 20. A: agnosco. 24. C: et eternaliter. 24. 25. A: et Christo. 27. A: viris parcum; B: nimis per cum. 28. C: in Christo. 29. A: audient. 30. C: ovibus. 31. A in marg.: Ovile unum quomodo finaliter erit. 33. A: presciti; ib. A: pastorum. 34. BC: legis pascue. 38. A: edi non.

quod tale ovile est completissimum ubicunque vel quando-
cunque possibile, ut patet ratione beatitudinis et alterius
circumstantie cuiuscunque. Sed absit ex isto textu con-
cludere quod nemo dampnabitur vel quod ex prescitis
ac predestinatis fiet unus cuneus beatorum. Nam satis
est quod omnes iste secte erronee erunt destructe vel
ad sectam Christi finaliter revocate.

The Church
militant is
growing
worse through
endowment,

monks

and friars.

Ex isto evangelio cum introductione sectarum patet
quod ecclesia militans deteriorando procedit, nam in
primo gradu quando pure regulabatur ecclesia secundum
legem Domini multum crevit, sed dotata ecclesia et multi-
plicibus tradicionibus deteriorata est pravitate simoniaca,
ambicione mundana et omissione officii pastoralis, et
secundo possessionatis religiosi et plus quam priores
clerici mundo affectis plus incorporatur cupiditas, plus
venenatur obligatorum communitas et plus subtrahitur
regiminis pastoralis assiduitas, et ex hoc maior pars
ecclesie per Sergium monachum venenatur. Sed tercio
subtilissima calliditate diaboli introducte sunt mendaces
secte mendicantium et propter spissam seductionem
diaboli qua spoliatur egenos per huiusmodi mendicantes
invaletit ypocrisis et deficit discrecio catholicos ab in-
fidelibus discernendi. Et in isto tercio signo pessimo
per Dei gratiam ultimo terminabitur Antichristus. Sicut
enim rapinis subtilibus spoliatur titulo ypocrisis simplices
egentes, sic confundunt iudicium fidelium ab infidelibus,
ac si illi soli forent inter viantes de numero salvandorum.
Et sic per rapinas insensibiles debilitant regna et cunctas
eorum partes priores ut clerum, seculare brachium et
vulgares, ad tantum quod diabolus cecavit hos populos
quod putant de quanto vulgentur rapina diaboli de
tanto proficiunt ad beatitudinem consequendam.

Et ista est periculosior cecitas, qua per generationem
adulteram ecclesia est cecata; ponunt enim tantum robur

1, 2. A: vel quodcumque deest. 2. A: ratio. 4. A: sed quod.
5. BC: et predestinatis; ib. A: cuneus deest; in cod.: lacuna. 7. BC:
finaliter deest. 8. A in marg.: Contra possessionatos; 1. 9. B in marg.:
Ecclesia militans quomodo deteriorando procedit. 10. A: primo deest;
ib. A: pie regnabitur ecclesia. 11, 12. BC: multiplicatis. 13. A: et deest.
14. A: religiosum; ib. A in marg.: 2. 18. A: Gregorium monachum;
ib. B: Sergium; transcript. qui fuit socius Machometi; ib. A in marg.: 3.
19. A in marg.: Contra Mendicantes. 22. A: desinit discrecio. 24. A:
clamabitur; B: criminabitur. 25. A: spoliavit. 26. BC: indigentes.
27. C: fierent. 28. A: debilitavit; ib. A: cunctas deest. 29. A: ac
clerum. 30. A: tantum quia. 31. A: vulgentur. 34. A: est cecitas.

8. Cf. Wyclif's De Ecclesia pagg. 290, 333, 517. Cf. Polemical
Works ed. by Buddensieg, pag. 597, and Select English Works
ed. by Arnold III, pag. 245—299.

in signis extrinsecis dimissis opere et virtute quod in illis et non ad intra in anima (vel ad extra in opere) ponunt adquisicionem et meritum beatitudinis finalis consistere.

These sects set rites above devotion or good works.

Et quia materia ista est insensibilis et sola fide scripture ex falsitate convincibilis, ideo sapiunt fidem scripture cum quantis cautelis sufficiunt et magnificant doctores suos novellos qui trahi poterunt ad hanc partem. Et videtur multis fidelibus, cum versucia dictarum sectarum sit tam periculosa et tantum excecans populum ad regulam Dei cognoscendum, quod precipuum opus Evangeliste foret ipsas sectas destruere et cum adiutorio parcium priorum ecclesie ad ordinem purum quem Christus instituit militantem ecclesiam revocare. Cum enim ex fide Christus posuit totam ecclesiam suam in mensura, numero et pondere, patet quod excessus vel defectus in quolibet horum trium saperet debilitatem et tardacionem Christi ecclesie. Non enim est possibile ecclesiam vianem deficere, nisi de quanto presumpserit primarie ordinacioni Domini contraire. Videat ergo fidelis que fuit prior Christi ordinacio et laboret fideliter, ut fiat sive addendo diminuta sive resecando superflua eius restitucio; et idem debet esse iudicium de novellis ministris et suis variacionibus intro | ductis.

The best work of an Evangelist would be to recall them to Christ's order.

Fol.
161^b

SERMO XXVII.

25 *Modicum et non videbitis me.* Joh. XVI°, 16.

Constat ex multis capitulis in die cene Domini quomodo Christus consolatus est suos apostolos ex turbacione futura multiplici quam scivit eis ex sua persecucione iam proxima evenire. Dicit ergo primo pro illo meditullio temporis quo erat mortuus: *Modicum et iam non videbitis me.* Unde ad denotandum illud triduum instare in proximo, quia in hora secunda diei crastine, inchoare dicit *iam non videbitis me*; incipiendo autem diem naturalem a medio noctis (ut fideles

These words said to console the apostles.

1. C: opera; ib. A: quod est. 2. BC: vel — opera deest. 6. BC: magnificantes. 7. C: istos. 10. A: regulam deest; in cod. lacuna; ib. A: Deum; ib. A: quod potest ipsum opus. 12. A: prioris. 16, 17. A: debilitatem tardicionem. 22. A: resitando. 22, 23. A: ministeriis. 23. A: introductis etc. 24. A in marg.: Sermo XXVII.; ib. C in marg.: Dominica tertia post Pasca. 26. C: multis causis. 29. BC: proxima deest. 31. A: non etc. 32. B: instar; ib. B: triduum in textu; traditum in marg.

15. Cf. Sap. XI, 21. Cf. De Statu Innocencie cap. II (MS): Dicitur (Sap. XI) Trinitatem omnia in mensura, numero et pondere posuisse (Matthew). 25. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 141.

How the three
days are
counted.

faciunt), patet quod die Parasceues sex horis iacuit in sepulcro et per totum sabbatum ac pro prima sabbati, hoc est, die dominica fine Pasche circiter aliis sex horis, et sic triginta sex horis (quod non constituit duos dies integros naturales) erat mortuus; quod 5 tempus est satis *modicum*. Et iterum post hoc triduum in quo sed non per quod erat mortuus succedet tempus modicum usque ad ascensionem, quadraginta dies continens, in quo tempore decem vicibus Jesum viderunt. In quo tempore fuerant de resurrectione sua 10 consolati et in fide qua prius dubitaverant solidati. Et necesse fuit Christum per istas vices procedere, quia diffinitum fuit eterno consilio quod per hanc viam et vicissitudinem ad patrem ascenderet et Christum oportet implere in opere quicquid patrem sibi viderit precipere 15 ut illud impleat.

Many ways of
understanding
the 'little while'.

In istis autem duobus parvis temporibus quomodo se habent ad ascensionem Domini et tempus perpetuum ex post sequens est subtilitas infinita. Et tale duplex tempus modicum ponunt quidam in quolibet salvando 20 succedere, nam a tempore nativitatis sue usque ad baptismationem est tempus modicum, in quo nec Christum videt oculariter nec per fidem; et post illud succedet tempus modicum in quo saltem per fidem in eucharistia vel alibi videt Christum, et post hoc secundum modicum 25 videt intuitive Christum in patria ut ascendit.

Aliis autem placet quod primum tempus modicum est totum nebulosum tempus viacionis in quo predestinati solum vident per speculum in enigmate, que visio in comparacione ad intuicionem dicitur non videre, 30 et idem tempus in comparacione ad Dei eternitatem est satis modicum, cum nulli patriarche in etate primeva seculi mille annos attigerant, et Psalmo LXXXIX°, 4, scribitur: *Mille anni ante oculos tuos tamquam dies hesterni que preterit*. Et post in hora mortis succedit 35 tempus modicum in quo predestinati habent scintillam intuicionis tamquam arras visionis patrie.

1. A: Parasceues. 2. BC: pro deest. 4. A: quia non. 6. A in marg.: Nota quod Christus in triduo iacuit in sepulcro sed non per triduum. 10. A: resurrexione Christi. 13. A: concilio. 14. A: ascendit. 15. B: viderit deest. 17. 18. A: quem se habent. 19. A: ponunt quidam deest. 20-22. A: in quolibet modicum deest. 23. C: fidem nec; ib. A: et patet illud; ib. C: succedit. 24. A: vidit; ib. B in marg.: Duplex modicum succedens in quolibet salvando. 25. A in marg.: Nota. 30. AC: tuicionem. 30. 31. C: dicitur — ibi deest. 33. A: secula; ib. A: attingerant et p. scribitur. 35. B: Nota quod in marg.; ib. A: succedet. 36. A: in qua.

Et in illo modico tempore predestinati habent centuplum in hoc seculo in quo sumus (ut dicit evangelium Marci X et Matth. XIX). Quamvis enim quilibet predestinatus dum existit in gracia habet omnia bona Dei, tamen pro illo medietullio temporis, sicut est Deo graciosior, sic titulus eius est tunc pocior. Et cum Christus vadit ad patrem ad preparandum talibus singulis servis suis locum beatitudinis nec potest frustrari a suo negotio, manifestum est quod sequitur tertium tempus in quo erit gaudium consummatum. Et ista consolatio quietaret fidelem quemlibet et confortaret a quacunque desolacione quam patitur hic in via. Sed quidam discipulorum ignorantes hanc Christi sententiam de suis sermonibus mussitarunt, tum propter perturbacionem qua illum in proximo crediderant capiendum et sic eorum contubernium modo illis incognito dissolvendum, tum eciam quia verba Domini de confusione modici sunt obscura. Et hec creditur ratio quare ingeminant verbum nesciencie quoad illa.

The predestinate have a reward even in this life

Aliis autem placet quod ingeminando nesciencie dicit ecclesie duplicem ignoranciam que tunc fuit in apostolis omnibus vel quibusdam. Est enim quedam ignorancia negacionis et quedam disposicionis. Ignorancia vero negacionis dicit ap- titudinem ad sciendum et 25 carenciam sciencie vel eius negacionem ad tempus sine culpa ignorantis, et isto modo infantes baptizati sunt ignorantes et quilibet viator quantumcunque sanctus fuerit; immo (ut dictum est superius) sic Christus quoad experimentalem noticiam aliqua ignoravit. Ignorancia 30 vero disposicionis dicit ultra hominis capacitatem et dictam privacionem indisposicionem culpabilem ignorantis. Culpa quidem est causa quare lux vera subtrahit irradiacionem suam a multis eciam in necessariis ad salutem. Et sic quidam apostolorum vel omnes ex

Different kinds of ignorance; innocent and culpable.

Fol.

161^e

1. B in marg.: Quomodo electi habent centuplum in hoc seculo.
2. A: ut dicitur multipliciter; ib. B in marg.: Nota quod centuplum accipimus in hoc seculo, hoc est, in hora mortis in qua datur scintilla interioris diligencie; ib. B: Ignorancia quedam negacionis, alia indisposicionis.
5. 6. A: graciosior. 6. A: titulus enus (!). 7. A: tilibus simul. 12. 13. BC: discipulorum post hanc. 13. B in marg.: Quare discipuli nescierunt quid diceret Christus. 16. A: eorum; sequitur lacuna; ib. contubernium deest. 17. A: medici. 18. A: ingeminat. 20. BC: in geminato.
21. A: agnoranciam que tantum sunt. 22. BC: enim deest; ib. A in marg.: Ignorancia duplex: negacionis, disposicionis. 22. 23. A: agnorancia. 23. C: negacionis aliqua; ib. A: que disposicionis; BC: indisposicionis; ib. A in marg.: 1. 26. BC: illo. 28. A: fuerit deest. 29. A in marg.: 2. 30. BC: indisposicionis. 31. A: culpabilem deest.

timore servili in fide culpabiliter trepidabant. Et istam distinctionem ignorancie vel nesciencie (quod est idem) ac veritatem de culpa Christi discipulorum docet ista geminatio suorum verborum et per consequens non est frustra.

There is culpable ignorance in all the wicked.

Illam autem ignoranciam dispositionis credimus inesse singulis criminosis, cum secundum Aristotelem *omnis malus ignorans*. Credimus iterum quod impossibile est veritatem primam lucidam capacibus vasis suis ab irradiatione deficere, cum sol materialis vicissim oriens et occidens non potest a lumine deficere quoad medium presentatum. Quomodo ergo deficeret sol qui non potest occidere vel alicui anime quoad naturam suam abesse, cum sit naturaliter licet voluntarie summe communicativus sue noticie? In illis ergo que sunt saluti necessaria quorum inpresenciarum capax est anima, oportet quod talis ignorancie culpe nebula sit in causa. *Cognovit* ergo *Jesus* plene discipulorum suorum hanc ignoranciam atque causam et quod volebant eum interrogare verbi sui declaratione ad minimum (si audebant) pre- venit eos, docendo quod in omni accione creature pre- venit in natura et quod prompte ac pure per se illuminat intellectum possibilem, quantum requirit sua capacitas cuiuscunque, verumtamen illuminat eos non illuminatione clarissima, cum magister optimus semper secundum congruenciam et capacitatem dignam disciplinabilis illuminat ad mensuram. Dicit ergo quod propter primum modicum apostoli plorarent et flerent subtracto ab eis Christo per passionem et mortem. Sed Judei qui ex integro erant mundus de eodem tempore gaudebant putantes se Christum eorum inimicum precipuum extinxisse; sed cum ista contraria sunt condicionis opposite, sicut Deus atque diabolus, oportet quod habeant fines dispares consequentes. *Tristitia*, inquit, *vestra vertetur in gaudium*. Nam Deus et natura semper meliorando procedunt, diabolus vero cum membris suis

Christ is a sun that shines on all who will receive his light.

1. A: trepidabant; ib. B in marg.: Quare omnis malus ignorans. Ignorancia indisposicionis. 6. A: ignorancia; ib. BC: indisposicionis; ib. A: inesse deest. 7. A: Aristotelem deest; in cod. lacuna. 11. A: non potest alium; B: aliunde. 15. A: sunt sabati. 16. A: est deest; ib. B: est omnia. 17. B: tales. 19. BC: quod deest. 20. A: audiebant. 24. A: pure pro. 24. A: non deest. 26, 27. A: disciplinabiliter. 29. A: per passionem et mortem deest. 30. A: mundus eodem; ib. BC: tempore deest. 34. A: sit. 34. A: vestra etc.; ib. A in marg.: Nota; ib. B in marg.: Deus et natura semper meliorando procedunt, diabolus et reprobus semper in deteriora profundantur.

condicione peccati semper in deterius profundatur. Patet autem veritas dicti Christi, cum statim post resurrectionem gavisi sunt discipuli viso Domino et eorum gaudium crevit continue quousque habuerant summum
5 gaudium consummatum. Ponit autem Christus exemplum naturale suis discipulis adhuc rudibus, ut in sua sententia solidius instruantur: *Mulier, inquit, cum parit tristitiam habet, sed cum peperit dolor preteritus est sopitus,* quia gaudium fructus est maius quam dolor brevis
10 quem concipit oportere precedere fructum partus. Hec mulier ad sensum mysticum est vians ecclesia que secundum maiorem partem fuit tunc apostolorum collegium, cum tunc nulli vel pauci alii erant in fide ecclesie stabiliti; partus autem huius mulieris fuit Christi meritum
15 secundum quod eius membra singula erant nata; puer autem vel filius qui doloroso partu matris ecclesie erat natus est universitas salvandorum que per mortem Christi a morte primi Adam ad vitam spiritualem noviter est redimita. Et illa ecclesia de virtute sermonis est
20 homo puer natus spiritualiter Jesu Christo; vel hec mulier potest sane intelligi humanitas Jesu Christi que summe penaliter peperit suam ecclesiam, sed post cum non morietur nec in gaudio eterno deficiet, patet quod pena prior versa est in gaudium vel extincta. Nec est
25 infundabile quod humanitas Christi sit mulier, cum ipsa sit regnum celorum (ut sepe dicit evangelium) et per consequens sancta ecclesia. Nec timet Christus dicere
Fol. 161⁴ Matth. | XII° *quemcunque fidelem marem vel feminam esse sibi sororem et matrem,* et Christus (in quantum
30 est ecclesia) *est mulier fortis* (de qua Salomon Prov. XXXI°) *et divinitus sponsa sua.* Ideo Christus potest mystice dici hec mulier, sicut suus grex pusillus vel maior vel minor ecclesia. Unde Christus dirigit sermonem suum ad suos discipulos de quanto sunt ecclesia vel
35 mystice ipse Christus: *Et vos, inquit, nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, et gaudebit cor vestrum, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.* Tristitia autem

The apostles' joy began with the Resurrection and grew till its consummation.

Exposition of the comparison to a woman in travail.

1. AB: et condicione; ib. A: profundatur. 3. A: viso domino deest.
6. A: materiale; ib. B: suam sententiam. 7. 8. A: tristitiam habet etc.
Cetera huius loci desunt. 14. B: Christo. 16. A: doloso. 19. BC:
est reducto; ib. A in marg.: Ecclesia est homo. 20. C: privatus natus.
22. 23. illum non; ib. B: cum non moritur; ib. C: cum nobis. 23. A:
in gavo. 26. A in marg.: Humanitas Christi est mulier; ib. BC: sepe
evangelium testatur. 30. 31. A: Prov. XXX°; ib. C: Prov. deest. 31. B:
et deest. 32. 33. A: vel maior vel. 33. BC: maior aut. 34. A: suos
apostolos; ib. quanti. 36. BC: habetis et; ib. A: vos etc.

7, 8. Joh. XVI. 21. 35. ibid. 22.

How knowledge
may be useful
or harmful.

apostolorum non duravit per triduum, cum in tercio die fuit Christi resurreccio quodammodo eis nota. Tunc enim vidit eos et eorum tristitiam inicialiter mitigavit, et gaudium inchoatum usque ad ascensionem et mortem eorum, confirmando continue augmentavit, sed tercio 5 post mortem in patria consummavit. Nec potuit hoc gaudium in aliquo gradu tolli ab eis, sicut nec caritas predestinacionis ab aliquo potest tolli. Notandum est ex hoc evangelio, cum *sciencia* non sit per se meritoria, cum ipsa *inflat* secundum Apostolum, et demones multa 10 sciunt quod viator potest insciencia culpabiliter deficere multis modis. Quidam enim ut bestie in ignorancia se involunt nolentes scire illis expediens vel nocivum, sed secundi laborant anxie circa scienciam que ipsis non proderit ut studentes in mathematica et tradicionibus 15 humanis vel aliis, opus meritorium et mensuram sciendi quod eis proderit omittentes; et omnes isti progredientes via secunda ex superbia diaboli sunt cecati. Oportunum autem et medium virtuosum est servire Deo in opere meritorio et infusionem sciencie quid et quantum est expediens relinquere divino iudicio. Nam ut fidem debet fidelis capere quod omne opus humanum vita vel mocio fit necessario propter finem intentum, quod nec Deus nec natura potest quicquam facere nisi intenderit eius finem. Aliter enim faccio foret monstruo- 25 sissime infinita. Quilibet ergo viator debet in omni opere suo vel vita intendere beatitudinem suam tamquam finem et de quanto distinccius atque prudencius de tanto melius. Ex quo patet quod omnis operacio vel mocio ad peccatum est frustra et quodammodo in- 30 finita.

Christi will
teach him who
serves God
humbly.

Tercio vero oportet quemlibet viantem in ista fide stabiliri quod serviendo Deo fideliter et a vento diaboli inturbate non potest a recta via ad patriam in direccione per Christum cum hoc deficere. Et in hac fide erant 35 apostoli et ceteri Dei filii quietati; et sic intelligi debet

1. A: *huc*. 2. A in marg.: 2. 3. BC: enim deest; ib. BC: ipso-
rum. ib. A: *inchoatam* sequitur *huc*; ib. inicialiter deest. 4. A: essen-
tialiter. 5. A in marg.: 5. 6. A: viator in multis culpabiliter; ib.
viam deest. ib. B in marg.: in sciencia delinunt multi multis modis.
7. C: secundus. ib. A: liberavit; ib. A: citra. 15. A: proderit deest;
ib. C: ib. A: ib. 16. A: ibi deest. 18. BC: via duplici; ib. A: dia-
boli deest. 19. B: Optimum autem. 20. A in marg.: 1; ib. Nota bene.
21. A: et in toto. 22. A: ut in toto; ib. AC: in tantum. 27. A:
claus. 28. A: *manere*; ib. A: *unaliter* et ascuto. 34. B: inturbatus;
C: *inturbatores*; ib. A: et *direccione*. 35. C: errant.

illud Joh. XVI: *Petite et accipietis*. Quicumque enim in nomine Jesu quicquam pecierit absque dubio obtinebit. Cum enim Jesus sit veritas et sapiencia Dei patris, solum ille in suo nomine petit quicquam qui iuste vel
 5 in veritate sapienter petit beatitudinem vel medium ad illam. Cum enim Deus sit immensus dominus, non decet quod ab illo quicquam aliud sit petitum; pauci autem sunt qui petunt beatitudinem, cum plus temporalibus sint affecti, sed longe pauciores sunt qui in nomine Jesu,
 10 hoc est, sapienter petunt media ad beatitudinem acquirendam, sed (ut plurimum) petunt media que sunt adquisicioni beatitudinis contraria vel a beatitudine tardancia. Et impossibile est quemquam errare a via virtutum nisi in medio isto peccaverit. Omnes enim natura-
 15 liter appetunt beatitudinem (ut dicunt philosophi), cum sit finis hominis naturalis sed totus error est in medijs adquirendi, cum multi inflati vento diaboli querunt media que abducunt contrarie ab hoc fine. Tota ergo sollicitudo discipline viantium foret circa rectitudinem horum
 20 mediorum et ad errores circa hec media excludendum. Nec est possibile peccatum alicui inesse nisi de quanto circa media ista erraverit. | Cum ergo fides scripture
 Fol. 162^a indefectibiliter docet hec media, patet cum quanta diligencia viator ipsam addisceret aliis cunctis postpositis,
 25 nisi forte de quanto ad eius discenciam promoverent.

What alone we
should pray for
is bliss and the
means to it.

SERMO XXVIII.

Vado ad eum qui misit me. Joh. XVI°, 5.

Sensus istius evangelii est eiusdem cum priori, cum per quinque capitula, Joh. XIII usque ad finem
 30 XVII^{mi}, inculcat Christus multas subtiles sentencias capacitati discipulorum proporcionabiles, per quas sentencias forent in tribus virtutibus theologicis confirmati et a tribus viciis ipsis contrariis separati. Dicit ergo: *Vado ad eum qui me misit et nemo ex vobis in-*

1. A: enim deest. 2. A: nomine meo Jesu. 3. A: sit deest. 4. C: illum; ib. A: qui recte. 6. A: Quando enim. 8. B in marg.: Impossibile est quemquam errare nisi in medijs ad finem videlicet ad beatitudinem, quia illam omnes appetunt. 12, 13. tardativa. 14. A: isto deest; ib. AC: enim deest. 15. C: petunt. 19. BC: discipline ab hoc fine; ib. A: ad rectitudinem. 21. C: alii cui. 24. A: addiceret. 25. A: promoverent etc.; BC: promoverent, ideo etc. 26. A in marg.: Sermo XXVIII; ib. C in marg.: Dominica IV post Pasca. 28. A: eiusdem sentencie cum superiori. 29. Codd.: VII. XIII. 34. A: eum etc.; ib. B in marg.: *Vado ad eum* dupliciter intelligitur.

27. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 144.

Double
meaning of
'I go to him'.

Logical theories
as to motion.

Their bearing
on the
consecration of
the host.

terrogat me quo vadis. Prima pars potest dupliciter
sane intelligi, primo modo quod ille apud quem omne
tempus est presens vel preteritum vel futurum, dicit pro
tempore ascensionis quod *vadit* ad patrem; secundo
modo quod Christus continue transiens per media ad 5
ascensionem vel beatitudinem suam tendencia transit
continue, quia est continue in vadendo. Cum enim tota
via quam viavit sit medium ad hunc finem, vere dici
potest quod continue viando viam hanc vadit. Et cum
non est possibile quod stet in hac via vel declinet er- 10
rando antequam terminum eius attingat, vere dici potest
quod vadit continue ad hunc finem. Unde errant multi
et magni logici, primi contententes quod sortes per-
transit ac movetur sed nullum spacium pertransit nec
aliquo motu movetur. Secundi dicunt quod non est 15
possibile esse aliquod successionem sed fore vel fuisse.
Tercia autem via veritatis concedit omne successivum
esse secundum quamlibet sui partem, cum apud Deum
qui est prima veritas sit omne quod fuit vel erit, nec
solum existencia sed multa non existencia secundum 20
esse possibile habent esse. Et ista via concedit quod
indivisibile successivi est pro hoc instante, cum conti-
nuum componitur ex non quantis. Destructio autem
istorum errorum et declaracio vie tercie veritatis (cum
patet alibi) est hic tamquam notoria supponenda nec 25
error prior vel posterior sine fructu, cum moderni
heretici dicunt in materia de sacramento altaris quod
consecrant et nichil consecrant, et illa propositio sacra-
mentalitis fuit vel erit vera; sed sicut non est possibile
veritatem suam esse, sic non est possibile ipsam pro 30
instanti aliquo esse veram; sed relictis istis insaniis cum
hereticis in ipsis errantibus supposita logica scripture
est ulterius secundum sensum verborum huius evangelii
procedendum. Vult ergo Christus dicere quod propter
pacienciam transitus sui ad Deum, ut humanitus beati- 35

1. A in marg.: 1. 2. A: modo quo. 6, 7. A: transit continue in
vadendo etc. 8. A: via qua nunc; ib. BC: meavit. 10. A: sit possi-
bile; ib. BC: stat. 11. A: eius deest; ib. A: dicit. 12. A in marg.:
duplex opinio 1. 13. A: magni loquitur. 14. BC: ac mensuram sed.
15. A in marg.: 2. 15-17. BC: non est — veritatis deest. 20. C: exura.
21. A: non essentia sed omne possibile. 21. BC: illa. 22. A:
pro parte. 23. A in marg.
inf. fol. 108r: } Omne successivum est secundum quamlibet sui partem.
} Omne quod fuit vel erit est in persona prime veritatis.
} Omne continuum componitur est non quantis.
25, 30. A: supponenda — posterior deest; ib. A in marg.: De eukaristia;
ib. B in marg.: De sacramento altaris. 28. B: illa deest. 30, 31. A:
pro primo aliquo. 32. A: supposito.

ficetur pro merito, nullus eorum dubitat quod in ascensione vadit ad patriam. Nam secundum Averrois, VIII. Physicorum in fine *omnes leges in hoc conveniunt, Deum esse in celo*; quod notum experimento communi
 5 quod a celo de loco superiori venit influencia versus inferius, et cum omne bonum causatum veniat a primo bono, oportet ipsum primum bonum in supremo loco secundum quandam differentiam situari, ideo ponunt philosophi *Deum esse in circumferencia ultimi celi* et
 10 (ut dicit Averrois) non in terra. Quamvis enim secundum veritatem fidei Deus sit ubique, tamen dispariter secundum quod influit corporibus divinitus est locatus. Non enim loco circumscribitur vel parti loci corporis diffinitur sed ipsemet est locus immensus et in qualibet
 15 parte mundi per accidens est locatus, hoc est, ex sua gracia suam fabricam ibi facit; descendit tamen ex omnipotencia sua, ostendendo universitatem sui domini ac misericordiam gracious ad infernum secundum spiritum extrahendo patres de limbo, sed dans
 20 apostolis fidem in signo sensibili patenter ascendit in corpore. Nam malorum est propter causam mali peccati vel pene descendere vel (ut placet aliis) prius Matth. X^o predixit illis tribulaciones multas futuras. Sed quia diu erat mansurus cum eis presencia corporali,
 25 hec verba consolatoria non tunc dixit et innuens perturbationem eorum in proximo minere, dicit pro causa quod *nemo eorum interrogat* ut prius interrogaverant
 Fol. quietati *quo ipse vadit*, et ideo sequitur in textu: *Sed*
 162^b *quia hec locutus suum vobis, tristitia implevit cor vestrum.* [
 30 Naturale quidem est quod verba amici commixta doloribus cum amore pungunt amicum ad tristitiam et dolorem, verumptamen Christus more suo de illa tristitia eos
 consolatur dicens: *Ego, inquit, veritatem dico vobis. Expedit vobis ut ego vadam*, quia aliter non mitteretur eis Spiritus
 35 Sanctus propter affectionem inordinatam quam habebant

God is in
 heaven, yet He
 is also every-
 where.

It was good for
 Christ to go,
 lest they should
 have too much
 affection for His
 humanity.

3. A: in hoc; ib. sequitur lacuna; ib. convenient deest. 6. A: bonum tantum; ib. B: venit; ib. B in marg.: Ubi Deus esse dicitur secundum philosophum. 7. A: sed ipsum; ib. BC: primum deest; ib. A: supremo celo. 8. A: quandam modum. 14. A: immense. 15. A: suam. 18. B in marg.: Ascensio et descensio Christi. 19. A: dans esse. 26, 27. BC: in proximo — eorum deest. 27. A: interrogaverat. 28. A: in textu deest; ib. B in marg.: Quare prius Christus hec verba consolatoria non dixit nisi tantum in cena ultima. 29. A: implevit cor vestrum deest. 32. A: in ore; ib. A: eos deest. 34. A: ut ego vadam deest.

3, 10. Averroes, Commentarii in Aristotelis opera (ed. Venet. 1562), tom. IV, pag. 346^b.

We should
learn not to set
our affections
on relics.

ad humanitatem Christi et ceteras creaturas. Quamvis enim Christi humanitas sit amanda et yperdulia adoranda, tamen in omissione amoris Dei super quamlibet creaturam potest error contingere. Et istud notarent qui amant et adorant indebite reliquias sanctorum et 5 procurant canonizaciones eorum pro commodo temporali. Attenderent eciam nostri clerici copiam temporalium avidius affectantes quomodo apostolis propter eorum affectionem ad creaturas, que affectio in comparacione ad errorem affectionis quam habemus ad temporalia 10 est nulla, non foret Spiritus Sanctus missus. Quomodo ergo foret illis missus Spiritus Sanctus qui in affectione ad temporalia adeo profundantur? Et patet ratio regule cleri, ne sit sic cum temporalibus dispositus. Nam ex fide oportet supponere quod lux divina illuminat 15 receptacula cordium secundum gradum quo sunt capacia, cum non ex indifferentia quicquam facit. Apostoli ergo antequam erant ab errore amoris et trepidacionis per ascensionem Christi et disposicionem in ieiuniis ac aliis primis Dei consolacionibus intus expurgati, non 20 erant digni Spiritu Sancto secundum illum gradum quo die Pentecostes illum receperant illustrari; ipsum tamen secundum aliquem gradum habebant continue.

The Spirit shall
reprove the
world of the
errors in which
the church is
involved;

I. of the sin of
unbelief,

Ille autem Spiritus cum venerit arguet mundum de istis erroribus quibus post apostolos est tota ecclesia 25 involuta. Et primo de peccato infidelitatis, quia post tot induiciones humanitatis Christi non credunt in patrem et filium; non credunt (inquam) illis per amorem debite adherendo et ideo necesse est Spiritum Sanctum ipsis deficere. Hoc autem peccatum infidelitatis autonomatice 30 est peccatum, ideo in nomine peccati per se posito debet intelligi. Hec autem infidelitas est per se radix cuiuscunque peccati sequentis et completa causa dampnacionis.

II. of
righteousness,

Sed secundo Spiritus Sanctus arguet mundum de 35 iusticia quam debet habere ex induicione quam Christus

3. A in deest; ib. BC: deitatis super. 4. B in marg.: Nota bene. Que fuerunt impedimenta apostolorum propter que non erant digni accipere Spiritum Sanctum, que similiter nostros prelatos impediunt. 7. A: et nostri; ib. A in marg.: Contra possessionatos. 11, 12. BC: Quomodo — sanctus deest. 12. B: illis qui. 13. A: confundantur. 14. A: sic deest; ib. BC: temporalibus desponsatus. 16. A: receptabilia. 20. BC: premiis Dei; ib. BC: interim. 21. BC: illum deest. 26. A in marg.: 1; ib. BC: qua post. 27. BC: inducciones; ib. B in marg.: Operationes Spiritus Sancti que sunt in adveniando. 29. A: est deest. 29, 30. BC: illis deficere. 30. A: Hoc est; ib. B in marg.: Quare per peccatum infidelitatis dicitur peccatum. 32. A: autem deest; ib. A: persone radix. 35. A in marg.: 2; ib. AC: Spiritus Sanctus deest. 36. BC: induccione.

ostendit mundo humanitus. Cum enim ante mortem conversando cum apostolis fecit tot miracula et tercio die postquam est mortuus resurrexit et fidem suam argumentis totidem confirmavit ac tercio tam patenter ascendit, non sentitus iterum cum hominibus cohabitando descendere, patet quod fuit *vir a Deo approbatus* et iustus (ut dicit Petrus Act. II, 22), et per consequens iustum foret illi credere; ideo signanter dicit fides scripture pro causa quod Spiritus Sanctus *mundum*

10 *arguet de iusticia*, quia sic vadit ad patrem.

Sed tercio arguet mundum *de iudicio* temerario, quod facta Christi sinistre interpretatur, dicendo quod in virtute demonis facit Christus sua miracula; nam ipse diabolus iam iudicatus est, quia superatus in obstinacia 15 declaratus et in potencia minoratus. Sic enim dicitur Apoc. XX, 2, quod *ligabitur mille annis*. Cum enim habet in voluntate tantam maliciam sicut prius, non est ratio quare non resistit Christi discipulis facientibus miracula et ceteris sanctis declarantibus legem suam, nisi quia 20 ex virtute Spiritus Sancti eius malicia refrenatur. Et patet tercia causalis quare Spiritus Sanctus *arguet mundum de iudicio*, cum diabolus qui est princeps mundialium taliter iudicatur.

III. of judgment.

Et patet quod sicut Judei in tempore Christi fuerant 25 ex peccato quod Christo adherere noluerant arguendi, ex carencia iusticie quam ex vita Christi habere debuerant et ex iudicio temerario quod facta | eius sinistre conceperant, sic usque hodie manet huius triplicis peccati vestigium apud mundum. Quis enim eciam summus 30 sacerdos ecclesie adheret Christo et patri per amorem tam solide sicut debet? Aut quis tam solide sicut debet aut quis tam efficaciter capit Christi miracula atque verba ut sequendo eius vestigia fiat iustus? Vel tercio quis satraparum qui dicuntur totam legem Dei habere 35 humanitus non sinistre interpretatur per glossas subdolas eius opera atque legem? Ideo indubie Spiritus Sanctus ipsos interficiet in finali iudicio ante Christum (ut dicitur

The world is still open to this triple reproof.

Fol. 162^e

1. B in marg.: Per totum. 2. BC: tercia. 4. C: et tercio. 5. A: sensitus. 11, 12. A: quo facta. 12. BC: interpretantur. 14. A: abstinentia. 18. A: miracula deest. 20. BC: patet quod. 23. B: principes; ib. B in marg.: Nota. 25. A: peccato quo. 27. B: eius deest; A: Christi. 28. B in marg.: Que sunt illa tria peccata que Spiritus Sanctus arguet. Tria sunt peccata que totum mundum impleverant. 29. A: eciam deest. 30. A: adhereret; ib. A: et potest; ib. B in marg.: 1. 31. B in marg.: 2; ib. BC: quis tam — debet deest. 33. A: tercio deest; ib. B in marg.: 3. 34. A: dicitur. 37. C: Antichristum; ib. A in marg.: De Antichristo. Rectius legendum puto: Ideo indubie Spiritus Sanctus interficiet in finali iudicio Antichristum.

dixerit, eternaliter interius dicere eos audit, verumptamen cum Deus et natura subitas mutaciones et inordinatas odiunt, Spiritus Sanctus in ipsis veritatibus congruenter illos instruit paulative. Nam venturas veritates non
 5 omnes sed pertinentes distincte docebit apostolos, cum eis congruerit ipsas noscere, ut Johanni revelatus est maior eventus status ecclesie usque ad finem mundi (ut patet in Apocalipsi), Petro revelatum est suum
 10 martyrium (ut patet II° Petri I^o), et Paulo revelate sunt future tribulaciones Jerosolimis (ut patet Act. XX). Et ideo cum Spiritus Sanctus pro via non sic docet apostolos singulas veritates, subtilissime inculcat evangelium quod *quecunque audiet loquetur*, quod est verum pro statu patrie. Sed quia totum pro statu vie est
 15 futuricio eventus apostolis, ideo dicit particulariter *que ventura sunt annuntiabit vobis*. Sed pro declaracione maiori istius sentencie dicit Christus quod Spiritus Sanctus *ipsum clarificabit, quia de suo accipiet et annuntiabit eis*. Omnia, inquit, *quecunque habet pater mea*
 20 *sunt*; propterea dixi, *quia de meo accipiet et annuntiabit vobis*. In quibus verbis mira subtilitate declaratur Christi divinitas quam doctrinam non erant adhuc capaces concipere. Dicit Christus quod Spiritus Sanctus
 Fol. 162^a ipsum clarificabit secundum rationem qua est sua divinitas. Cum autem *omnia que habet pater habet et filius*, manifeste sequitur quod sit Deus, et per consequens, sicut pater habet Spiritum Sanctum, sic et filius habet eundem et sic inter filium et ipsum Spiritum est quedam
 30 prioritas originis, non nature. Filius enim sicut habet patrem, sic habet se ipsum, patris sapienciam, et in predicatione secundum essenciam vel subiectum habet omne illud quod adintra est proprietas personalis. Nec vidi auctoritatem aliam plus expressam ad convincendum quod Christus sit Deus. Nam si fiat distribucio solum
 35 modo pro creatis nec hic omnia per ipsum facta sunt, tunc non valet Christi consequencia: *Omnia que habet pater, mea sunt*; ergo Spiritus Sanctus quicquid fecerit de meo accipiet. Ideo oportet ex fide supponere quod fiat distribucio pro rebus ad intra. Et iterum, si fiat

The Spirit does not teach all truths, but those that should be known.

Proof of Christ's divinity.

1. BC: ipsos. 2. A in marg.: Deus et natura odiunt subitas mutaciones; B in marg.: Nota bene. Quomodo Spiritus Sanctus docuit omnem veritatem apostolos; ib. BC: et deest. 5. A: apostolos deest. 6. A: congruet. 12. A: singulas virtutes. 18. C: Sanctus deest. 19. BC: Omnia deest. 20. A: sunt propria; ib. A: accipiet etc. 27. A: sicut. 28. BC: sic est; ib. BC: Spiritum est deest. 32. BC: illud deest. 35. A: ut hic; ib. A: facta sunt deest. 37. A: mea sunt deest.

precipue distributio pro creatis, patet quod implicatur
universitatem creaturam esse Christi; quod cum non potest
illi competere in quantum homo, patet ut prius quod
et eodem convincitur quod sit Deus. Nec sunt timendi
verba ista: *Qui in se arguit: Omnia que habet pater* 5
non sunt. Potestas producendi filium ad intra est aliquid,
illius potestas ut se producendi mundum est aliquid,
ergo filius habet potestatem ad intra producendi filium
et se ut habet potestatem quilibet procreandi. Hoc
non est patris proprium, ideo patet quod illud quod 10
se habet potestas habet filius, quia deitatem, et tamen
non habet mundum ut agendi. Moralitates autem di-
cuntur verba secundum ordinem capacitatem congruam
verbo apte.

SERMO XXIX.

15

Amen. Amen. Ite vobis, si quid petieritis patrem in
nomine meo, dabit vobis. Ioh. VIII. 25.

Verba ista dicuntur inter cetera evangelistas hoc ad-
versum. Iam singulariter et regulariter geminare, quia
hoc singulariter apparet in quadam preeminencia quod 20
non habet et duplici ratione naturae processerant, scilicet
ex ratione humanitatis et divinitatis. Et ad experimendum
concordiam veritatis verbum Christi secundum hanc
sententiam sic geminare dicitur: *Amen: Si quid*, inquit,
petieritis patrem in nomine meo, dabit vobis. Pro quo 25
monstratur ista dicta superius quod in nomine Jesu qui
interponitur talis volumine ille petit qui pro salute
nostra peruenit, vel pro illo quod ad ipsam mediat iuste
peti. Et qui petit quod solum predestinatus in nomine
Iesu et Iesu petit quicquid voluerit, quia solum talis 30
petit talia perpetuum vel medium quod est necessa-
rium ad illud. Et patet veritas condicionalis quam
Christus secundo docuit usque modo; ergo propter car-
nitatem et perturbationem non pecierunt apostoli quic-
quam in nomine. *Salvatoris. Igitur petite et accipietis sub* 35

1. A: et per dicitur. 2. A: crucis. 3. A: quod deest. 5. A:
16. B: sunt dicenda. 17. A: Amen dico. 18. A: Amen dico. 19. A:
20. A: Amen dico. 21. A: Amen dico. 22. A: Amen dico. 23. A:
24. A: Amen dico. 25. A: Amen dico. 26. A: Amen dico. 27. A:
28. A: Amen dico. 29. A: Amen dico. 30. A: Amen dico.

16. Cf. 1. Ioh. V. 14. 17. Cf. 1. Ioh. V. 14. 18. Cf. 1. Ioh. V. 14. 19. Cf. 1. Ioh. V. 14. 20. Cf. 1. Ioh. V. 14. 21. Cf. 1. Ioh. V. 14. 22. Cf. 1. Ioh. V. 14. 23. Cf. 1. Ioh. V. 14. 24. Cf. 1. Ioh. V. 14. 25. Cf. 1. Ioh. V. 14. 26. Cf. 1. Ioh. V. 14. 27. Cf. 1. Ioh. V. 14. 28. Cf. 1. Ioh. V. 14. 29. Cf. 1. Ioh. V. 14. 30. Cf. 1. Ioh. V. 14.

illa tamen condicione quod peticio vestra sit finaliter
secundum formam predictam, *ut gaudium vestrum sit
plenum*, quod solum in beatitudine est impletum. Ac si
diceret multum expressius: *Petite iuste, ut gaudium
5 vestrum sit plenum et accipietis*. Nec est possibile peti-
cionem huiusmodi predestinatis deficere. Et sic intelligi
debet illud I Joh. III°, 21, 22: *Fiduciam talem habemus
ad Deum, et quidquid pecierimus accipiemus ab eo, quo-
niam mandata eius custodimus et ea que sunt placita
10 coram eo facimus*. Mandatum autem Dei est quod solum
petamus ut gaudium nostrum sit plenum vel ea que
media sunt ad illud. Et patet quod solum ad predesti-
natos iste sermo Christi dirigitur, de quorum numero
Evangelista sperabat se ipsum esse, quando dixit I Joh.
15 ultimo: *Et hec est fiducia quam habemus ad Deum, quia
quodcumque pecierimus secundum voluntatem eius audiet
nos, et scimus quia audit nos quidquid pecierimus. Scimus
quoniam habemus petitiones quas postulamus ab eo*. Ex
istis patet quare petitiones quas aliqui Deo dirigunt
20 sunt negate; presciti namque cum sint iniusti continue,
non impetrant beatitudinem suam, quia deficit illis modus
predestinati, et cum sepe errant in mediis, petendo
quod eis non expedit, vel petendo pro aliis quod non
est iustum impleri, in suis petitionibus repelluntur;
25 beatus tamen Evangelista fuit certus quid peteret et
quomodo. Non enim petivit a Deo temporalia vel alia
Fol. 163^a que fuerunt beatitudini sue | impertinencia. Dicit ergo
evangelium: *Petite et accipietis gratiam in presenti, ut
gaudium vestrum sit plenum* in futura beatitudine. Hoc
30 enim debet christianus principaliter petere et non tem-
poralia vel vindictam.

Why the
petitions of the
foreknown
are not granted

Causa autem future familiaritatis et amicitie aposto-
lorum cum Christo fuit amor et noticia quam habuerunt
post ascencionem, et cum illa causa perante defuit,
35 patet ratio quare perante sic obscure in *proverbiis* est
loquutus. Sed venit hora, cum iam post ascencionem et
Spiritus Sancti missionem non in *proverbiis* loquitur sic
obscure. Mos enim est scripture propter veritatis certi-

After Christ's
ascension the
apostles had
new love and
knowledge.

4. A: multis. 6. BC: predestinati. 7. A: habemus etc. 12. A in
marg.: Nota omnes predestinati et solum illi qui petunt quicquid oraverint
in nomine Jesu. 14. BC: Evangelistam. 15. A: est deest. 17. A:
quod audit. 17, 18. A: Scimus quod habebimus quod. 18, 19. A: Ex
hiis autem. 19. BC: petitiones hominum; ib. BC: aliqui deest. 20. B:
predestinati namque; ib. A: cum sunt. 21. A: etiam beatitudinem.
22. A: erant. 33. BC: habuerant. 36. A: cum tam. 38. A: Mos
domini.

rationem non tam illic loqui de futuro vel presenti.
Non tam ante apostolorum disputationem et rationis
comparationem non prebuisse vel pater eis loquitur de
Terminis et amari vultum regni Dei. In illis die pe-
ccant apostoli certamine in nomine Christi. non ita-
5 demulcentur temporibus vel casibus. Unde in nomine
Christi agitantur in primis ecclesia pro illis nomine
confidit, et in hoc vinculum ecclesie dicitur ad hoc.
Per Christum Dominum nostrum vel unum equivalent.
Nec alio modo, dicendo ipse certam antequam
efficitur venit, per ego humanitas regis patrum de
vobis, nec potest esse melius apud quod Deum,
cum ipse humanitas et Christi divinitas sint eadem per-
sona illi et in Deo. Iste passionem tamen suam pe-
nitentiam humanitati Christi dixerant, et tunc nimis
10 perit. Sic de divinitate eius nota. Et istam veritatem
ostendit eis Christus licet discerneret in his veritas. Et
ad discendum congruam in perit dicit Christus
de ipso apostolo: Ipse inquit, pater amat vos, quia vos
me amatis et credidistis quia a Deo erivi.

Christi divinitas
non tam illic
loqui de futuro
vel presenti.

Propter hoc
Christus dicit
in nomine
Christi.

Et quibus dicitur, cum amor patris sit eternus
et amor discipulorum quo humanitatem Christi dilexerant,
incipit in tempore, quod unum temporale potest esse
causa eterni quod contingit a temporali inuicem de-
pendere. Aliter enim non diceret Veritas quod Deus
25 pater amat discipulos, quia ipsi Christum amaverant.
Et ista veritas est notabilis in materia de predestina-
tione et multis aliis veritatibus eternis dependentibus
a veritatibus temporalibus contingenter. Crediderunt
autem apostoli sic attendente ad istum amorem quod
30 Christus erivi de Deo per eternam generationem et
personalem distinctionem et post istum generationem
eternam erivi a patre producente ad extra et venit in
mundum per carnis assumptionem, et iterum reliquit
mundum quod viciantis habitudinem et venit ad patrem
35 quod triumphantis regenerationem.

1. A: et unum. 2. BC: amantur per Christum; B: A: Dominum
nostrum Iesum. 3. A: Et tunc dicit vobis. 4. C: humanitas. 5. BC:
passio. 6. BC: et tamen. 7. A: notitia; B: C: Et dicit. 8. A:
Christus dicit. 9. A: ipse enim. 10. A: et credidistis dicit. 11. BC:
Et ipse. 12. A: de magis. Unum temporale potest esse causa eterni.
13. A: incipit hoc quod. 14. A: non contingit. 15. A: enim diceret
quod. 16. G: amaverant. 17. BC: nota. 18. A: a veritatibus
temporalibus dicit. 19. A: autem dicit. 20. A: a Deo; B: A: et
ipso. 21. C: reliquit. 22. A: viciantis habitudinem. 23. A: regna-
tionem.

Nec est dissonum modo loquendi scripture quod Christus eterna generatione exivit a Deo, cum Psalmo CIX^o, 3 dicit natura divina verbo suo: *Ex utero ante Luciferum genui te*. Cum ergo filius sit ex patre, potest 5 vocari illa eterna lucis emanatio exitus a Deo. Sic enim vocatur Christi incarnatio sua descensio vel exinatio, cum tamen nec ad incarnationem movebatur divinitus neque humanitus. Triplex autem predicta Christi mocio humanitus scilicet ad limbum, a limbo ad mundum, et 10 a mundo ad celum fuit consona Trinitati, cum duplex prior mocio fuit consona spiritualiter Patri et Spiritui Sancto, sed tertia fuit consona homini incarnato. Diabolus autem irregulariter sine pausacione fructuosa in medio de celis descenderat ad inferna; ideo (ut dicit 15 quidam) iste fuit saltus diabolicus. Sed in textu evangelii sequitur: *Dicunt ei discipuli eius: Ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis*. Si ergo pro nunc quando sumus inepiores sic loqueris, multo evidencius in hora futura (ut asseris) quando erimus apiores. Nunc (inquiunt) 20 cum prevenis nos in declaracione dubii quam a te rationabiliter peteremus, *scimus quia scis omnia et non est opus ut quis te temptative interroget*. Et sic eleva | ciori 163^b noticia crediderunt deitatem Domini quam perante. *In hoc* (inquiunt) *credimus quia a Deo existi*, quod foret 25 nimis modicum nisi intelligerent de eterna eius generacione, quia philosophi sciunt in primo lumine naturali quod omnis creatura et specialiter homo virtuosus procedit a Deo efficiencia graciosissima. Cum ergo nichil exit a termino a quo, nisi fuerit in eodem, patet quod sicut 30 Christus exiit a patre qui est deitas, sic fuit eternaliter in eadem. Non enim est talis exitus mocio successiva vel subita, sed eterna generacio in utroque termino stabilita. Nota secundum Augustinum, II° libro contra Faustum, quod occasione hic dictorum et in precedenti 35 sermone de illo capitulo Manichei dixerunt apostolos non recepisse Spiritum Sanctum, quia tunc scivissent

Christ's
threefold
motion.

The disciples'
belief that
Christ came
forth from God
refers to His
eternal
generation.

1. A: quod ex. 2. A: Christus deest. 4. A: genui te deest; ib. A: sit deest. 5. A: enim deest. 6. A: sua desicio. 7. A: divinitas. 8. B: nec humanitus; ib. A: autem deest; ib. mocio; A: in necio. 9. BC: et deest. 10. BC: fuit deest. 12. BC: tertia vero. 14. A: dicunt. 16. A: loqueris etc. 17. A: ergo providit. 18. A: nepeiores. 19. BC: ut inquiunt. 21. A: scimus quod. 23. B: In deest. 26. A: puro lumine. 30. BC: exit; ib. BC: divinitas. 31. A: enim deest. 33. A in marg.: Augustinus; ib. A: in libro. 35. B: isto. 36. A: fuissent.

omnia, ut Christus loquitur, sed dicunt Manicheum inter prophetas sciendo omnia primitus Spiritum recepisse, unde non accipiunt Actus apostolorum in quibus dicitur Spiritum Sanctum mitti. Tunc enim non ex parte scirent et ex parte prophetarent (sicut dicit apostolus II Cor. XIII°), 5 sed istud dictum iuxta expositionem priorem non habet colorem, cum Manicheus ex crassa ignorancia posuit Deum malum. Ideo absit fidelem sive philosophum ipsum credere posse equari in sanctitate sive sciencia domino Jesu Christo. Unde secundum ordinacionem Dei eternam 10 quando *venit plenitudo temporis* (ut loquitur Apostolus ad Gal. IV°, 4), fuit in terris plenitudo gracie secundum gradus aptos in Christo fontaliter, in Maria rivaliter et in apostolis non semper, sed post ascensionem quando plene fuerant maturati. 15

Christ's ascension a proof of the union of the divine and human natures.

Cuius triplex est ratio, prima quia dacio Spiritus Sancti est ad trahendum homines a terrenis ad celestia, sed cum appetitus hominis non tendit in aliquid nisi quod credit possibile, patet quod illa possibilitas de humanitate et divinitate in eodem supposito fuit decla- 20 randa per Christi ascensionem et alia eius argumenta quibus apostolos erudit (ut prophetatum est Michee II°). Non ergo debuit dari plenitudo Spiritus apostolis ante Christi ascensionem aut ante eius glorificacionem, quia Johannis VII°, 19 scribitur: *Nondum erat Spiritus datus,* 25 *quia Jesus nondum fuerat glorificatus.*

The coming of the Spirit made the Apostles' love spiritual.

Secunda ratio, quia Spiritus Sanctus est amor spiritualis, ideo apostoli debuerunt spiritaliter Christo affici et non imperfecte corporaliter eius humanitati sicut pro magna parte fuit, quando Christus conversabatur cum 30 illis humanitus. Ideo non fuerunt tunc dispositi ad suscipiendum Spiritum Sanctum ita plene. In omni enim successione doctrine apostolorum exemplatur edificacio ecclesie quid quilibet in gradu suo debet facere et dimisso rudimento terrestri ad ampliora carismata aspirare. 35

Christ showed His equality with the Father before sending the Spirit.

Tercia ratio, quia Christus dat Spiritum Sanctum secundum naturam divinam et non humanam, ideo fuit equalitas eius cum patre per ascensionem et ulteriorem apostolorum disposicionem declaranda, antequam se

3, 4. A: quibus Spiritum Sanctum mittit. 5. A: prophetarunt. 6. A: illud. 6, 7. A: habet locum. 7. BC: ex grossa. 8. BC: fideles; ib. A: sive Jesum. 13. A: rivatus; ib. A in marg.: Plenitudo gracie fundata in plenitudine temporis et hoc ratione triplici. 16. A in marg.: 1. 22. BC: probatum. 27. A in marg.: 2; ib. A: amoris. 28. A: spiritaliter deest. 29. A: humanitus. 34. A: quod quilibet. 36. A in marg.: 3. 39. B: ante se.

ostenderet mittere eis Spiritum Sanctum. Tantum enim opus oportet mira subtilitate esse in suis partibus ordinatum.

In hoc evangelio debet predicans secundum formam rudem et congruam aptare populo sensum oracionis dominice. Nulla enim oracio est ista prestancior, efficacior et unicuique fideli utilior. Dividitur autem sicut decalogus in duas partes, quarum prima continet tres petitiones secundum congruenciam trinitatis et secunda continet septem correspondentem ad septem mandata 10 secunde tabule. Premittit ergo humilem confessionem excellencie Domini adorandi. *Pater*, inquit, *noster qui es in celis*. Oportet enim considerare Deum ut patrem, quia habere fidem, spem et caritatem, ut abbas ille summe misericors perficiat quod exoramus, et ut no- 15 tetur oracionem nostram debere esse de bonis communibus, cum sint meliora privatis ac nos deberemus orare concorditer, cum communicamus in uno principio et quilibet orans debet iuvare reliquum in orando, signanter dicitur *Pater noster*. Et ad imprimendum eius 20 excellenciam supra terrigenas signanter annectitur *qui es in celis*. Sicut enim a loco superiori Deus influit corporibus subiectis lumen et aliam conservanciam corporalem, sic in omni spiritali petitione oracio debet 163^e dirigi ad superius in natura. Et quamvis Deus sit infinitum in natura nobis superior quam celum est superius quam spera terre, exemplum tamen sensibile manuducens sensibiles potest inducere in superiorem noticiam. Tres autem petitiones sequentes in prima parte oracionis dominice dirigunt verbum suum ad Deum sub isto pro- 30 nomine *tuum*, ad denotandum quod ipse existens singulariter solus Deus odit superbiam. *Sanctificetur*, inquit, *nomen tuum*. Cum enim nomen Dei sit omnipotens (ut dicitur Exodi XV°, 3), non oramus ut in sua natura sanctificetur, sed ut confirmetur fides devota in nobis secun- 35 dum quod glutinium illa per se sanctitas effectualiter in nobis reluceat. Et ista omnipotentia nominis corre-

Excellence of
the Lord's
prayer.

Why we say
"Our Father."

God's name is
hallowed when
we are made
holy in Him.

1. A: Sanctum deest. 4. A: sensu. 5. A: ipsa. 6. BC: undique.
6. 7. B: sic decalogus. 7. A in marg.: Divisio oracionis dominice; ib.
B in marg.: Declarat oracionem dominicam. 9. Codd.: quatuor. 10. A:
Premittit deest; ib. A: lacuna. 11. A in marg.: 1. 12. A: quod enim;
ib. A: Deum deest. 13. BC: iste. 14. BC: oramus. 16. A: debemus.
17. A: orare deest. 21. A: in celis deest. 24. BC: in deest. 25, 26. A:
superius ad speram terra. 30. A: ad denotandum deest; ib. A in marg.: 1.
33. A: dicitur Exodi XIX deest; ib. BC: in deest. 34. BC: firmetur. 35. A:
glutinium; ib. B in marg.: Declarat oracionem dominicam. 36. BC: illa.

5. et seqq. Cf. S. E. W. ed. by Arnold. III, 98—110. Cf. Loserth,
Wyclif and Hus, pag. 255, 256.

The second
petition is
addressed to
the Son.

The third to
the Spirit.

How God's will
may be resisted.

The four
petitions of the
second part.

spondet quodammodo Deo patri, sed cum filius sit rex sapientissimus, secundam petitionem porrigimus ipsi filio, cum oramus: *Adveniat regnum tuum*. Quamvis enim omnia que evenient de necessitate evenient, et facilius foret celum et terram dissolvi quam generationem predestinatorum secundum ordinem quem Trinitas ordinavit non impleri, et cum necesse est quod oremus pro eius implecione ad elevandum mentem in Deum et exprimendum nostrum desiderium, ut eius beneplacito conformemur; ideo sequitur in petitione tertia correspondenter ad Spiritum Sanctum: *Fiat voluntas tua, sicut in celo et in terra*. Quamvis enim nulla creatura possit alicubi Dei beneplacitum impedire, verumtamen in terra homo singulariter cum ipso diabolo nititur universali Domini voluntati resistere, nam Act. VII° dicitur a Stephano perversis Judeis: *Vos semper Spiritui Sancto resistitis*. Quamvis enim perversus nisus infidelium qui sunt Deo contrarii non potest frustrare quin Dei beneplacitum sit impletum, tamen affectio et desiderium orantis elevati in Deum potest meritorie affectare quod voluntas Dei tam regulariter sicut impletur in celo, et in terra tam regulariter impleatur. In hoc enim sumus conformes voluntati Dei qui secundum Apostolum vult omnes homines salvos fieri, et ita debet homo velle Spiritum Sanctum illam volucionem universalem habere, ut omnes homines sint salvi et non quod omnes homines sunt salvi (ut patet diffuse alibi).

Secunda vero pars in qua quatuor continentur petitiones eo posterior est priori quo Deus vult omnem hominem in omni suo opere honorem Dei preponere et principaliter pro ipso zelare. Quod si universitas viatorum complete faceret, maliciam peccati in toto extingueret. Primo ergo petimus sustentacionem Dei in subsidio corporali cum quibus viator (quantumcunque magnus dominus fuerit) in comparacione ad Dominum necessario est mendicus, cum secundum Augustinum necessitatur cotidie ad sui relevacionem panem ab ipso

2. BC: secundam deest. 3. A: cum dicimus; ib. A: regnum tuum deest; ib. A in marg.: 2. 4. BC: que evenient — evenient deest. 6. A: ordinat. 7. BC: et tamen. 11. C: et fiat. 11, 12. A: sicut — terra deest. 12. B in marg.: Voluntatem beneplaciti nichil potest impedire, ante oramus ut impleatur. 13–15. A: beneplacitum — Domini deest. 15. A: beneplacito resistere. 15, 16. BC: dicit Stephanus. 21. B: sic. 22. A: impletur. 23. BC: concordet. 24. BC: ita deest; ib. A in marg.: Nota quomodo sumus conformes voluntati divine. a. 26, 27. BC: et non — salvi deest. 27. BC: ut diffuse alibi dixi. 28. A in marg.: b. 31. A: unitas. 32. A: foret malicia . . . non contingeret. 36. A: intus est munditus.

petere, ideo longe aliud est a Deo et aliud ab homine
 mendicare. Potest autem per panem sane intelligi quod-
 cunque relevans corporalem indigenciam, sacramentum
 altaris vel lex Dei interiorem hominem spiritualiter re-
 5 focillans, sed quia impedimentum dacionis huius panis
 est indebitacio qua Dei debitum indebite retardamus,
 ideo secundo petitur quod *Deus dimittat nobis debita*
nostra; sed condicionaliter annectitur: *Sicut et nos dimit-*
timus debitoribus nostris. Nam stulta fronte orat Deum
 10 debitum suum dimittere qui non vult proporcionabili
 mensura fratris debitum remittere (ut patet in parabola
 Salvatoris Matth. XVIII°). Et cum isto stat hominem
 debitum corporale in caritate requirere sed omnino
 Fol. 163^a oportet ipsum invidiam et rancorem | dimittere. Sed quia
 15 ista dimissio est vianti difficilis, cum diabolus callidis-
 sime temptat homines, ut sibi similiter in hoc peccent,
 ideo petimus tercio *ne in temptationem nos Dominus*
inducat. Quamvis enim Deus non sit iniciative temp-
 tator hominis ad peccandum (ut dicit Iacobus), tamen in
 20 penam peccati prioris potest inducere hominem, ut ad
 resistendum debiliior succumbat posterius temptatori.
 Sed cum sic in temptationem induci sit hominis, ideo
 petimus quarto et ultimo *nos liberari a malo* finalis im-
 penitencie, quia est diabolicum et finale malum hominis
 25 hic in via. Et in omnibus istis quatuor petitionibus
 condicio debet intelligi: *Si Deo placuerit*; et pro omni
 christiano secundum suam capacitatem secundum cari-
 tatis regulas est orandum. Et dimissis dubiis patet in
 ista oracione que debet esse orandi principium quante
 30 sophisticatur in vendicione oracionis noviter introducte.

Meaning of
 "our daily
 bread".

Prayer may not
 be sold.

SERMO XXX.

*Cum venerit paraclitus quem ego mittam vobis a patre,
 Spiritum veritatis, qui a patre procedit, ille testimonium
 perhibebit de me. Joh. XV°, 26.*

1. A: Potest tamen. 3. Codd.: revelans. 4. A: et lex; ib. A in
 marg.: Panis accipitur tripliciter. 5. A: impetum dacionis. 8. B:
 condicio caritatis; ib. C: veritatis; ib. A: et nos etc. 12. BC: Salomonis;
 ib. A: sed cum isto. 16. A: homines deest; ib. A: precent. 17. A:
 tercio et ne nos etc. 19. A: homines; ib. A: Iacobus deest. 22. A:
 temperacionem; ib. BC: ideo deest. 24. A: quod est. 28, 29. A: quod
 ista oracio. 29. A: quante deest. 30. BC: oracio; noviter introducte
 deest; B: oracio etc. 31. A in marg.: Sermo XXX; ib. C in marg.:
 Dominica infra Octavam Ascensionis.

32. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 151.

The Jews
persecuted
because of
malicious
ignorance.

They might
have learned
better from
1. the
prophecies;

2. Christ's
miracles;

In hoc evangelio cum sit in uno de quinque capitulis supradictis inculcat Christus verba consolatoria de periculis que predixit apostolis futura. Judei autem si persecuti sunt apostolos propter ignoranciam qua ex sua malicia sunt cecati; ideo Joh. XV°, 21 dicit Christus hec verba consolatoria: *Et hec omnia facien vobis propter nomen meum, quia nesciunt eum qui misit me.* Sicut enim cause boni se iuvant reciproce, sic cause mali se ipsas concausant reciproce ad malum ultimum inducendum. Nam odium quo Judei Christum oderant fuit causa persecucionis apostolorum et odium quo patrem oderant fuit causa odii utriusque, et odium apostolorum fuit causa odii Trinitatis. Quamvis autem sit impossibile aliqua in eodem genere cause secundum idem individuum reciproce se causare, tamen secundum gradus dispare possunt alique cause contrarie reciproce se causare, ut unius hominis submersio potest esse causa submersionis alterius et econtra; et sic est de profundacionibus in peccatis. Nec ex isto sequitur quod Deus sit causa hominum primaria, cur sic peccant.²⁰ Non enim excusantur Judei per ignoranciam quod taliter peccaverunt, quia habuerunt sufficientem informacionem ex doctrina Christi consona propheciis eorum (quantum ad Deum attinet) ut Christus sit Messias, sicut et signa ac dicta prophetarum in ipso convenerant. Ideo per²⁵ adventum Christi et eius sermones incurrerunt peccatum infidelitatis gravissimum. Et de illo peccato loquitur Christus Joh. XV°, 22: *Si non venissem et locutus eis non fuisset, peccatum non haberent; nunc autem excusacionem non habent de peccato suo.* Quamvis autem occasione³⁰ male accepta Judei illo peccato propter adventum Christi peccaverant, sic quod adventu eius subducto illo peccato individuo non peccarent, tamen cum maius bonum propter opera Christi exinde provenit, adventus eius et quicquid fecerat non est propterea omittendum.³⁵

Secunda ratio ostendens eos inexcusabiles est multitudo miraculorum que in eis Christus patenter fecerat, ut illuminacio ceci nati, suscitacio Lazari quadriduani,

1. A: evangelio sic. 4. A: quia ex. 5. A: Joh. V. 5, 6. A: dicit hec verba. 6. BC: Et deest. 7. A: novem meum. 9. A: ipsos. 12. A: paterem. 12, 13. BC: et — Trinitatis deest. 14, 15. B: secundum hdem. 17. A: submercio. 18. A: submercionis. 20. A: peccavit. 24. A: et lingua. 28. A: venissem etc. Cetera desunt. 32. C: adventus; ib. A: illo deest. 33. BC: magis bonum. 36. A in marg.: 2. 38. A: quadriduani deest.

1. Vide supra p. 185 l. 29, 30.

obscuratio solis in morte et alia cum modis suis que nullus alius fecisse potuit. Quamvis autem possint excusari de gradu pene dampnationis, peccata tamen sua excusare non poterant quin dampnentur. Judei autem
5 videntes Christi miracula precipitaverunt se profundius in peccata, ascribendo ea Belzebub (ut patet Matthei XII); ideo accumulatio novorum criminum sceleribus perpetratis est summopere precavenda, quia idem est ac si profundatus in luto infinito nisu proprio se
10 ulterius profundaret.

Fol. 164^a Tercia causa accusationis Judaice stat in isto quod in Christi absencia Spiritus Sanctus | descenderat, illuminando apostolos, tribuens eis caritatis potenciam et virtutem faciendi miracula. Et hoc fuit evidentissimum
15 signum confirmans doctrinam Christi esse insusceptibilem, quod tam pauci rudes tot linguis predicantes tam cito converterant tantam gentem. Si enim concedant quod Christus auctorizavit hoc fieri, patet quod oportet eos divinitatem eius concedere. Cum Spiritus Sancti missio
20 et in nomine suo miraculosa operatio non posset fieri per demoniacum, sicut blasphemaverant Christum esse, ideo signanter dicit Christus: *Cum* in illis signis efficacibus *venerit paraclitus*, id est, consolator *quem ipse mittet a patre*, *ille Spiritus Sanctus testimonium perhibebit*
25 de Christi divinitate et operum veritate.

Et nota quod satis implicatur Spiritum Sanctum procedere tam a patre quam a filio, quia aliter non diceret Veritas se ipsum mittere. Non quidem est ex ingenio naturali quod mittens (in quantum huiusmodi)
30 habet quandam prioritatem originis vel dignitatem aliquam super missum. Et patet quod Christus tacendo Spiritum Sanctum a se procedere docet duo: primo quod inter patrem et ipsum est prioritas originis, sic quod pater non potest mitti ab aliquo; secundo docendo
35 quod Spiritus Sanctus ab ipso non procedit in quantum homo se ipsum implicat esse Deum et nullum hominem debere pompare ex dono quod Deus dederit. Et quia

3. seeing the effect of the descent of the Spirit.

Christ's words imply the double procession.

2. BC: possit. 3. A: de gradu — excusare deest. 4. A: poterunt; C: poterat. 5. BC: ascribenda; ib. BC: ipsa. 6. A: summo opere. 7. A: luto aliquo. 8. A in marg.: 3; ib. BC: in hoc. 9. A: insusceptibilem. 10. A: pauci Judei. 11. C: hec. 12. BC: suo deest. 13. A: verum esse. 14. BC: in deest. 15. A: Sanctus deest. 16. A: veritatem; C: veritate deest. 17. B in marg.: Spiritus Sanctus procedit a patre et filio, cum dicitur, quem mittam vobis, declarat hoc subtiliter; ib. A: multiplicatur. 18. A: tam — quam deest; B: quam filio. 19. A: quidem deest. 20. A: taciendo. 21. C: implicavit.

Deus dignatur habere apostolos adiutores, signanter dicit Christus quod ad declaracionem sue divinitatis ipsi apostoli testimonium perhibebunt, et causa debita ac congrua est ad illud quod ipsi ab initio ipsorum operum hoc plene testancium secum erant; exhinc enim fuerunt cum Christo sic spiritualiter educati et debuerunt tamquam testes idonei hoc testari.

Sed hec verba tamquam subtilia et consolatoria locutus est Christus suis apostolis, ut crescendo in certitudinem cum viderint hoc impleri non scandalizentur ex parvitate fidei et virtutum, cum habeant eis promptum tam stabile fundamentum. Scandalon enim est pedum in paccio inducens ruinam, et significat mystice ruinam hominis a virtute, et sic ne apostoli cadant a paciencia in tribulacione futura quod foret scandalizacio pessima, Christus eis loquitur ista verba.

Christus tells
what their
ables will be.

Et ad exprimendum eis planius tribulacionem futuram quam cum paciencia tolerarent, dicit quod absque sinagogis facient vos, hoc est, de sinagogis expelli quod fit inter Judeos occasio magni scandali, sicut inter nos est eieccio de ecclesia per excommunicationem. Talis enim expulsio reputatur sceleratissimis convenire; apostoli enim reputati sunt a Judeis indigni, ut habeant synagogam nec solum in verbis pausabit persecucio apostolica, sed venit hora pro suo tempore ut veniatur ad verbera, et eo gravius quod omne genus hominum tam Judei quam gentes ipsos persequentes occidendo arbitretur se obsequium prestare Deo. Que ignorancia ex priori ignorancia est causata, et ista condicio est eo periculosior quo homines debent in causa Dei animosius, excusabilius et attentius vigorari. Unde perfidi christiani quando volunt inimicos suos excusabilius et inevitabilius destrui, predicant quod elemosina foret ipsos tamquam inimicos Dei ecclesie et sue religionis occidere; sed ante istas tribulaciones veniunt palliate excommunicationes, sic quod omnis persecucio quam diabolus palliavit in Christi apostolos est palliata, sed

the christians
excuse as did
the Jews.

9. C: deitatis. 3. BC: apostoli deest. 4. B: congrua et debita; ibi. A: ad deest. 9. BC: certitudines. 10. BC: hec. 11. A: eis permissum. 14. A: cadant deest. 15, 16. A: passiva; Christus. 19. BC: facient illos. 22. BC: repulsio. 23. A: sunt deest. 25, 26. A: ad verba. 26. BC: quo omne. 27. B: persequens. 32. A: quomodo volunt. 33. A: destrui deest.

9. Joh. XVI, 1. 18. ibid. 26. Vulgate: Sed venit hora, ut omnia, qui interficit vos, arbitretur obsequium se praeare Deo.

Fol.
164^b cum ampliori cautela usque hodie in christianos qui |
pro causa Dei sunt fervencius zelantes. Sed quia secundum
beatum Gregorium tela previsa minus feriunt sive ledunt,
ideo Christus ostendens suam divinitatem ac omniscien-
5 ciam, consolando suos apostolos prenunciat illis ista
maiora pericula. Aliqua enim sunt pericula que absolute
pronunciata plus cruciant sed pericula que Christus
predixit secundum modum suum consolandi et certi-
ficandi de premio minus ledunt. Per hoc enim sciverunt
10 apostoli ipsum esse summe veridicum et in promittendo
ampliora premia infinita pro tribulatione modica tem-
porali ad sufferenciam gratuitam consolantem.

Christus ergo tangens causam huius demencie dicit:

Persecution
comes from not
knowing God.

Hec facient vobis, quia non noverunt patrem neque me.

15 Cum enim secundum philosophos *omnis malus sit igno-
rans*, patet quod si plene et non sopite Dei potenciam
et eius sapienciam mali cognoscerent, nunquam sic contra
veritatem primam ac Dei potenciam cum suis fautoribus
procurarent, quia certi debent esse quod *super omnia*
20 *vincit veritas* que in potencia summa est fundata. Ideo
talibus cunctis dementibus dici potest hoc verbum evan-
gelicum summe sapiencie quod *hec faciunt, quia non
noverunt patrem neque me*. Si enim ipsos distincte cogno-
scerent, possent dicere illud Actuum IX°, 5 dictum Paulo:
25 *Durum est tibi contra stimulum calcitrare*. Quidquid
enim ad extingendum veritatem fecerint redundat ad
deklaracionem lucidam veritatis. *Hec autem* ad tantum
predixit Christus apostolis, ut cum venerit hora periculi,
reminiscantur quomodo tam periculum quam eius sola-
30 cium dixit illis.

Circa noticiam huius evangelii et capacitatem recep-
cionis Spiritus Sancti oportet quod fidelis observet at-
tencius quinque sensus. Sunt enim secundum philosophos
quinque sensus intrinseci sed omnes organici et quinque
35 sensus extrinseci nociores, et cum omnes illi fundantur
in anima, patet quod ipsa tantum finite capacitatis et

4, 5. A: omnipotenciam. 7. A: pronunciata deest; ib. B: cruciantur.
9. C: primo minus. 16. A: plene et deest. 18. A: sic Dei; ib. A:
fautoriis. 19, 20. B: semper vincit veritas; C: supervincit. 20. A: est in-
finita. 24. A: possunt; ib. B: IX, 10, 6; C: IX, 10, 28. 25. A: contra —
calcitrare deest. 31. BC: Circa notam; ib. A in marg.: Nota de decem
sensibus, de quinque intrinsecis, de quinque extrinsecis; ib. B in marg.:
Quare quinque sensus suis actibus distrahunt a spiritualibus. 32. A:
oportet quia.

3. Sancti Greg. Moral. lib. VIII, Opp. tom. I, 253. 33. Cf.
Trialogum pag. 94 and S.E.W. III, 117.

Attention to the
senses hinders
men from
receiving divine
impressions.

Sight the most
subtle of the
senses.

ab actibus sensuum distrahibilis est per fortem impres-
sionem in sensibus impedita; et hec ratio quare viri
apostolici ab intencione ad mundialia prohibentur. Unde
Numeri XXIV 5, dixit homo cuius obturatus est oculus qui
cadens apertos habet oculos, scilicet Balaam, de Christo 5
pulcherrimas prophetias. Et huius causam assignat scrip-
tura, quia observanciam suorum sensuum attendebat;
sic etiam attestantur naturales magici quod ad habendum
prophetias ex illustracione divina in noctibus oportet eos
obturacionem sensuum attendere in diebus, ne impressio 10
fortis peregrina diurna impediatur levi impressionem
divinam nocturnam; unde isti magici latitarunt diebus
in antris suis sensibus obturatis. Sed nostri superiores
clerici non obstante hoc triplici testimonio efficaci et
precepto divino de adventu Spiritus tam salubri sunt 15
mundialibus et carnalibus plus ceteris involuti.

Inter omnes autem quinque sensus extrinsecos est
visus subtilior; quod patet ex tribus, primo quia habet
spiritualius obiectum quod a distanciori percipit. Pos-
sumus enim videre astra illuminacione subita et sic de 20
aliis luminibus et coloribus multipliciter variatis.

Secunda evidenciam est quod natura plus ingeniatur in
anatomia oculi qui est organum visionis quam in
anatomia cuiuscunque alterius organi sensitivi, sicut patet
de humoribus, de telis et de tunicis oculorum cum suis 25
figuris et porcionibus adoperatis. Natura autem non
ageret tantum sollicite circa visus organum, nisi tantum
porcionabiliter sit perfectus. Unde inter omnes quinque
sensus organum visus habet locum eminentiorem ac si
foret totius humani corporis speculator. Videt enim tam 30
nociva quam conveniencia cuiuscunque visibilis vel sui
contrarii. Tercia evidenciam est quod visio est propinquior
in natura interiori sensui quam alius sensus extrinsecus; Fol.
unde communius operatur ymaginativa in sompno de 164^r
impressionem visibilis quam cuiuscunque alterius sensus. 35
Licet enim cecus non iudicat nec sompniat de coloribus,

1. A: distrahibiles. 2. A: obscuratur. 3. BC: Et eius. 4. A:
obscuro. 5. BC: testantur. 6. A: obscuracionem. 7. diurna;
B: quia corripit o divina. 8. B: diurnam. 9. A: obscuratis. 10. B:
duplex. 11. A: et mundialibus. 12. A in marg.: Visus est sensus
subtilior propter tria. 13. B in marg.: Nota philosophiam de quinque
sensibus et primo de visu et auditu; in sequenti sermone de aliis tribus.
14. A: cecus humanus. 15. A in marg.: 2; ib. BC: ingeniata. 16. BC:
patet deest. 17. B: tunicis; A: tunicis. 18. A: adoperatis deest;
C: adoperatis; ib. BC: autem deest. 19. A: ymaginabilia in sompnis.

raro tamen fit sompnum hominis, nisi fiat de visibili
quod forcius ceteris sensibus est impressum. Sumitur
autem sensus nunc pro virtute sensitiva, nunc pro organo
sensitivo et nunc pro actu sciendi. Ex istis patet quod
5 inordinata evagacio sensus visus est ceteris periculosior
et plus distrahens scienciam ab illo quod prius cogno-
sceret, et multo magis si sensus sit vetitus; unde Matthei
V^o, 28 dicitur quod *qui viderit mulierem ad concupi-*
scendam eam iam mechatus est eam in corde suo. Sensacio
10 eciam mundialiter dominabilium sub maiori pena clericis
prohibetur et sic illud evangelicum Matthei VI°, 22, licet
sensem subtiliorem habuerit, potest intelligi de oculo
corporali. *Si, inquit, oculus tuus fuerit simplex, totum corpus*
tuum lucidum erit, quia si organum huius sensus habuerit
15 officium simplex non bifurcatum, serviendo intellectui
sicut debet, non dubium quin totum corpus residuum
lucidum est virtute, quia sicut et virtutes sic et vicia
sunt connexa. Et cum utrumque sit subiective in anima
que non potest simul informari vicio et virtute, patet
20 quod si ad sensum dictum sit simplicitas in visu, est
eciam simplicitas in quolibet organo virtutis anime. Est
autem simplicitas in organo, quando sine plica dupli-
citatibus vel falsitatis ipsum servit anime pure secundum
racionem qua anima servit Deo. Sunt autem de oculis
25 auctoritates multe scripture sentencie huic consone quas
suppono.

Misuse of it
more dangerous
than of the
other senses.

Secundus sensus exterior est auditus qui post visum
est specialior, unde situs sui organi fere in eodem circulo
capitis existens cum oculo habet situm tribus sensibus
30 sequentibus eminentiorem, et sicut virtus auditiva excedit
virtutem visivam, secundum condicionem aliquam natu-
ralem, quia ex omni latere percipit suum obiectum,
qualiter visus non poterit, sic secundum philosophos
auditus per accidens plus proficit ad doctrinam et secundum
35 Apostolum fides et alie virtutes quas evangelizantes im-
primunt sunt singulariter ex auditu; et sicut in auribus
sunt amfractus, ne soni excellencia confundat auditivam

The second
sense is
hearing.

2. A: ceteris deest; ib. A in marg.: Sensus accipitur tripliciter. Sensus
visus. 4. A: et pro. 5. A: ceteris deest. 6. BC: detrahens; ib. BC:
scienciam deest. 7. A: magis deest. 8. A: mulierem etc. 11. A: evangelium;
ib. A: Matthei XVIII. 12. C: sensum subtilitatem. 13. A: inquit deest; ib.
BC: tuus deest; ib. A: fuerit etc. 14. A in marg.: simplex. 18. A: obiec-
tive. 23. BC: aut; A in marg.: simplicitas; ib. B in marg.: Subtilis decla-
racio si oculus tuus simplex fuerit. 27. A in marg.: Auditus. 28. A: spiri-
tualior. 30. A: sequentem; ib. BC: eminentem. 31. A: visutam. 34. A:
perficit. 35, 36. A: quam enumerantes . . . sunt simpliciter. 37. C: sonus.

35. Rom. X, 17.

uses of the
sense of
hearing.

virtutem, que inseritur in miringa, sic mens debet notare
circumstanciam secundum quam expelli debet horribilis
sonus diaboli atque mundi et in auditu dulcis soni
spiritus delectari. Nam auditus detraccionum mendacii,
blasphemie et ceterorum huiusmodi devote anime est
horrendus, sed auditus verborum Domini que sonant
opposita est suavis. Ideo Psalmo LXXXIV°, 9 dicitur:
Audiam quid loquatur in me dominus Deus, quoniam
loquetur pacem in plebem suam. Diabolus namque et
susurro pessimus et pater mendacii suggerit auri via-
cium dissensionem et bellum, ut patet in practica. Unde
homines mundo dediti, ymmo generaliter clerici et prelati,
sunt in huius sensus observancia peiores Balaam, qui
Numeri XXIV°, 16 dictus est *auditor sermonum Dei*. In
auribus namque ipsorum diabolus et mundus tantum
tumultuant quod in ipsis tamquam surdis sonus suavis
Spiritus non auditur. Ex fide namque supponitur quod
talis sensibilis tumultuacio et spiritus Dei audicio tam-
quam contraria se confundant, quia Sap. XII°, dicitur:
O quam bonus et quam suavis est Domine spiritus tuus.
Nam spiritus Domini qui replevit orbem terrarum con-
tinue loquitur capacibus utilem veritatem. Sed oportet
quod auditus sequestretur a tumultu huiusmodi seculari.
Et hec ratio quare in noctis silencio secundum dispa-
ratus sompni et dispositionis hominis percipit lumen
predicti Spiritus, et in figuram istorum III Reg. XIX°, 12
dicitur quod *sibillus aure tenuis* et ibi Dominus. Bene
ergo foret illi qui claustra huius virtutis cerare sciret,
ne eveniat anime nocumentum, quod Christus subtiliter
docet Matthei X^o, 16: *Estote, inquit, prudentes sicut*
serpentes et simplices sicut columbe. Serpens quidem
dicitur habere istam industriam et Psalmus LVII^{us}, 6
meminit quod, cum *incantatur verbis stupefacientibus*
incan | *tantis*, unam aurem terre applicat et aliam aurem
cum extremitate caude obturat; sic fidelis cum audierit
sonum diaboli sive mundi unam aurem interioris hominis
terre applicat, fragilitatem suam considerans, quomodo
ex audicione vocis serpentis qui primo fuit limus terre,
factus est terra fragilis, ratione defectus humoris gracie

ten tempted
we should
mitate the
ider which
ops its ears.

Fol.
164^a

4. A: detraccionis. 7. A: opposita deest. 8, 9. A: in me — suam
deest. 10. A: susurro deest. 12. A: mundo dediti deest. 13. C: qui
deest. 15. A: illorum; ib. A: tantum deest. 16. A: tumultuerat.
21. B: replet. 26. B: est in. 27. A: sibillus. 27, 28. B: Unde igitur.
28. C: igitur. 29. A: nocivum tum. 31. A: sicut etc. 32. A: et
Psalmus LVII, meminit deest; B: Psalmo. 33. A: stupefacientibus deest.
39. BC: est deest; A: est fragilis terre; ib. A: humorem.

corrumpenda (ut patet Genesi III°). Et extremitatem vite
sue ut finem caude considerans obturat reliquam aurem
cordis. Et cum nichil plus valet ad domanda carnis
desideria quam pensare qualis erit mortua, patet quantum
5 prodest homini ista prudencia serpentina. Et de multis
columbe simplicitatibus hoc ad propositum est notandum
quod naturaliter delectatur in amorosis vocibus sui
similis, et audito sono accipitris vel avis alterius rapacis
in plano lapide requiescit et avis rapax que impulsu
10 feroci columbam raperet ex timore collisionis pectoris
sui ad lapidem hoc obmittit. Et sic fidelis temptatus
a diabolo vel hoste alio humiliter requiesceret in lapide
angulari, nec oportet cum illo timere invasionem hominis
vel diaboli insultantis.

15

SERMO XXXI.

Si quis diligit me, sermonem meum servabit. Joh. XIV°, 23.

How love to
Christ may be
tested.

Cum Christi dileccio includit utramque tabulam man-
datorum, patet quam necessarium est viantem ipsum
diligere, sed Joh. XIV° scribitur: *Qui habet mandata mea*
20 *fide audiendo, spe meditando et caritate docendo, et*
servat ea, opere implendo, *ille est qui diligit me*, quia
signum dileccionis est exhibitio operis secundum Grego-
rium. Cum ergo qui diligit Christum diligit eius huma-
nitatem ac divinitatem et per consequens Deum et
25 proximum, patet quod in hoc unico verbo dileccionis
est totius legis implecio; et patet quam verum est
verbum apostoli ad Rom. XIII°, 10: *Plenitudo legis est*
dileccio. Sed quia in hoc verbo nimis multi sophisticant,
ut omnes homines dicunt naturaliter se Deum diligere,
30 oportet videre in quibus et ex quibus mendacium dilec-
cionis convinci poterit. Sicut enim Judei persequendo
membra Christi reputarunt se Deo prestare obsequium
et sic de tanto ipsum diligere, sic gentiles et pagani
apostolos et fideles alios persequentes putarunt in hoc

3. A: cum deest. 5. A: serpentinam. 10. A: timore solucionis
peccatoris sui. 11. A: emittit; ib. BC: Et deest; ib. A: sic deest. 12. A:
aliquo. 13. B: isto timore; C: isto. 14. B: insultantis etc. 16. B
in marg.: Pentekosten; ib. A: Joh. I.; ib. A: meum servabit deest.
19. A: Joh. IV; ib. A: mea deest. 20. A: mendicando. 24. A: et
divinitatem. 25. A: hoc deest. 26. A: quam verum est. 27, 28. A:
est dileccio deest. 32. A: reputant; ib. A: Deo deest; ib. A: prestare
etc.; ib. obsequium deest. 33. BC: se deest. 34. A: in hoc, in hoc.

16. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 155. 22. Cf.
Gregorii in Ev. lib. II, Hom. XXX, Opp. tom. I, 1574.

We must have
orthodox faith
in Christ.

se colere et diligere deos suos, et ideo necesse est omnem hominem habere fidem orthodoxam domini Jesu Christi. Christus ergo hanc fidem imprimens dicit veritatem connexionis infringibilem quod *si quis ipsum diligit, sermonem suum servabit*. Non enim satis est audire simpliciter verbum Christi, cum hoc faciunt bestie atque aves, sed oportet ipsum servare memoriter et implere opere diligenter.

Captious
arguments of
the sophists.

Nec oportet timere argucias sophistarum quibus ponunt Petrum salvandum esse in ultimo instanti servacionis 10 verborum Christi; tunc (inquiunt) Petrus diligit Christum (ut ponitur) et tamen numquam servabit etc., cum nunc sit ultimum instans in quo servat. Et supponendum est quod loquitur pertinenter de servancia viatorum; quod cum sit falsum pro eius fine quod eius sermonem servabit in posterum vel mandata, videtur quod condicionalis Christi sit impossibilis et per consequens tota Christi sententia est suspecta.

and reply to
them.

Sed supponendum est sophiste garrulo quod maneat, quantumcunque capciosus voluerit, et condicionalis Christi 20 manebit infringibilis de virtute sermonis. Pro quo declarando suppono quod sophista nescit infringere quod omne quod fuit vel erit est in suo tempore.

Ex quo sequitur quod, *si quis Christum diligit*, tunc est tempus preteritum quod dileccionem illam precedit, 25 in quo est verum quod *sermonem Christi servabit* pro futuro tempore succedenti. Nec caret ista servancia fructu laudabili, cum eo ipso quod sic servat sermonem Christi, Deus pater ipsum diligit. Et Christi humanitas in finali iudicio ducet eum secum ad patriam et per 30 consequens sic ad patrem. Ex quo ultra inferitur quod habebunt apud patrem sic diligens et Christi humanitas beatificam et perpetuam mansionem. Et patet ex fide quod talis dileccio non est frustra.

Fol.
165*

Et ulterius ad denotandum convertibilitatem extremorum 35 consequencie prius dicte dicit evangelium negativam quod *qui non diligit Christum, sermones suos non servat*. Cum

1. A: domini deest. 4. S. A: diligit — servabit deest. 7. C: etiam implet. 10. A: predicationis verborum. 11. A in marg.: Obieccio. 12. A: ut ponitur deest; ib. B: servabit suos. 13. A: sit ultimum deest; ib. B in marg.: Instancia fortissima contra evangelium: *Sermonem meum servabit qui non diligit Christum pro ultimo instanti*. 15. B: sermones. 17. A: Christum deest. 18. A: et supponendum; ib. A in marg.: Responsio; ib. A: tal quod; ib. garrulo deest. 20. C: et deest. 24. A in marg.: inf.: Consequens quod fuit vel erit est in suo tempore. 26. C: Christi deest. 28. B: sic diligens et Christi humanitas quod habebunt. 33. C: ex fide deest; ib. suo. 36. A: quem prius. 37. A: Christum — servat deest.

enim omnia decem mandata sint sermones Christi et
 secundum beatum Jacobum *qui offendit in uno factus est*
omnium reus, patet quod si quis non diligit Christum
 finaliter, *non servat* finaliter eius mandata. Et alia dilec-
 5 cio momentanea presciti sicut non est simpliciter aut
 vere dileccio, sic nec sua observancia mandatorum. Unde
 sequitur in evangelio: *Et sermonem quem audistis non*
est meus, sed eius qui misit me patris. In quibus verbis
 garriunt grammatici quod necesse est theologos ipsos
 10 consulere, cum sine figura antithesis in qua casus pro
 casu ponitur nesciunt congruitatem istorum verborum
 defendere. Cum ergo antithesim sine arte grammaticae
 nemo noscit, patet quam necessaria est grammatica
 15 ipsis theologis. Sed sicut theologus sophistarum ampullas
 excutit in priori, sic grammaticorum pomposam eloquen-
 ciam destruet in sequenti. Quando autem queritur a
 grammatico ratio huius antithesis, stat Johannes (cum
 tamen secundum grammaticorum principia non sit figura
 grammaticae) quin sit excusabilis ratione, et secundum
 20 fidem theologi Spiritus Sanctus non inserit in fide scrip-
 turae iota vel apicem sine notabili ratione. Que ergo
 ratio quare accusativus pro nominativo ponitur in hoc
 dicto? Conceditur ergo quod recta grammatica et recta
 logica sunt necessarie theologie ut ancille sue domine,
 25 sed (ut dicit Augustinus) quecumque ars sibi subveniens
 potest in theologia difficultates addiscere quas in sciencia
 propria vel alibi nusquam inveniet; memorandum ergo
 est quomodo scriptura prius exprimit tam sermonem in
 singulari quam sermones in plurali. Sed in hoc dicto
 30 tercio quod excusat, grammaticus innuit causam huius,
 docens subtiliter quod omnes hii sermones qui sunt
 veritates decalogi, licet ab invicem distinguantur forma-
 liter, sunt tamen substancialiter idem sermo, quia Christus
 in ipsis loquitur. Punctuentur ergo hec Evangeliste verba
 35 quod *quicumque Christum non diligit non solum sermones*
suos non servat, sed nec servat illum sermonem quem antea

Relation of
 grammar to
 theology.

Why Christ
 says 'word'
 (not 'words').

2, 3. A: factus est omnium reus deest. 4. BC: fideliter sermones suos
 non servat finaliter. 5. A: singulariter aut. 8. A: sed — patris deest;
 ib. A in marg.: Obieccio. 10. AB in marg.: Antithesis; ib. AC: in quo.
 14. A: istis; ib. A in marg.: Responsio. 15. B: excutit. 16. A: destruit.
 17. C: antithesis deest; ib. Hic locus corruptus esse videtur. 24. BC:
 loyca. 25. A: subserviens; ib. A in marg.: Nota Augustinum. 27. A:
 nec alibi; ib. A: inveniet. 30. B: accusat. 32. A: ad invicem. 33. A:
 subtiliter. 33, 34. A: Christus qui ipsis. 34. A: perintuentur. 36. A:
 sermonem quoque.

audierunt; et ille sermo non est Christi sed unigenitus Dei patris. Christus enim non est de possessione propria, sed pater qui misit eum secundum humanitatem ipsum possidet et secundum deitatem naturalem filium sibi habet.

Christ's words
are preparatory
to the teaching
of the Spirit.

Nec est ista diffusa Christi locutio frustratoria, cum sit ad doctrinam Spiritus Sancti qui est humanitate Christi subtilior preparacio, sicut in ordine discendi oportet premittere rudimenta; ideo dicit quoad hanc doctrinam: *Hec locutus sum vobis apud vos manens.* Hanc enim doctrinam locutus est ut ostium vel ostia-¹⁰ rius, dum fuit apostolis suis frater amicabilis proximus et viator, sed consolator, *Spiritus Sanctus*, cum sit me superior humanitus, *ille vos docebit omnia* longe subtilius, cuius doctrine non estis adhuc capaces, cum timetis tam de morte mea quam vestra (et estis carnales per argu-¹⁵ menta resurrectionis et alia per missionem Spiritus Sancti preparatorie instruendi); verumptamen Spiritus Sanctus mihi in toto consonus declarabit subtilius *quecunque dixerō vobis.* Nam in missione Sancti Spiritus et sono facto de celo quem auribus perceperunt et illapsu totius²⁰ Trinitatis quadam proprietate *Spiritus Sanctus suggerit illis omnia* que prima Christo didicerant in confuso, et correspondentem sicut sentiri debet de apostolorum noticia sic de pace. Nam *pacem* suam dedit Christus et reliquit apostolis sed sicut doctrinam sic et pacem se-²⁵ cundum gradum dispositionum imperfectum. Reliquit autem apostolis pacem in exemplo, sed post resurrectionem dedit pacem efficacius in verbo, dum crebro dixit post resurrectionem *Pax vobis.* Sed tercio in missione Spiritus Sancti dedit eis | pacem secundum gradum^{Fol.} tereium plus perfectum. Sicut enim pax est secundum^{165^b} Augustinum tranquillitas ordinis que potest tripliciter variari, dum est pax hominis ad Deum, hominis ad proximum et hominis ad se ipsum. Et tota ista pax consistit in observancia mandatorum que fuit in Christo³⁵ primo quodammodo humanitus imperfecta, sed secundo post resurrectionem preterita perfecta sed post ascen-

In the mission
of the Spirit
Christ gave
peace more
perfectly than
before.

3. A: ipsum deest. 4. BC: et deest. 5. A: frustrata; B: frustrata tota. 7. A: preparatoria; (b. A: discendi deest. 8. A: quod ad hanc. 10. B. A: hostilius. 10. A: alia ante. 19. A: Sancti deest; ib. A: et qui de. 22. C: confuse. 23. A: consequenter sicut. 26. BC: dispositione. 32. B in marg.: Pax est tranquillitas ordinis secundum Augustinum. Quomodo pacem Christus reliquit similiter et doctrinam. 33. A in marg.: Pax tripliciter accipitur; ib. B in marg.: Quid pax secundum Augustinum. 36, 37. A: secundo patet.

32. Augustini Opp. tom. VII, 557.

sionem fuit pax in Christo divinitus plus quam perfecta, que inesse poterit persone que precise fuerit creatura, sed ad distinguendum pacem Christi a pace mundi que est quieta fruicio temporalium sine sensibili perturbacione
 5 hostili subiungit: *Non quomodo mundus dat ego do vobis.* Nam pax mundi est communiter criminibus involuta (ut patet Deuteronomii XXXII° 15, et Ezechielis XIII° 10). Mundus autem dat pacem ad sui indigenciam, cum sit imperfectus dominus, non sic Christus. *Non turbetur ergo cor*
 10 *apostolorum de morte Christi, quia (sicut predixit) est in proximo surrecturus, neque formidet de morte propria, quia ipsa est via preciosa illis, ut veniant in pace ad patriam. Si ergo apostoli Christum diligerent, gauderent de quolibet suo transitu et specialiter de suo*
 15 *ascensu quo vadit ad patrem, cum per hoc exaltabitur secundum naturam humanam qua est minor patre et postulat pro illis efficacius quam nunc facit. Et nunc dixi vobis priusquam fiat, ut cum factum fuerit credatis ex dicendis circumstantiis quod sim Deus, quia Ysaie*
 20 *XLI°, 23 scribitur: Annunciate nobis que ventura sunt in futurum et sciemus, quia dii estis vos.*

Christ's peace consists in the observance of His commandments.

Licet enim astrologus dicat futura coniectura probabili et propheta cui fuit revelacio, tamen proprium est Deo per se infallibiliter futura predicere. Specificat igitur
 25 Christus particularius mortem suam futuram in crastino, cum dicit: *Iam non multa loquar vobiscum*, licet Christus post mortem plurima sit locutus, nec debent tristari de morte sua inculpabili sed sibi et toti ecclesie gloriosa, (inculpabili dico, quia *venit princeps mundi huius, hoc est,*
 30 *diabolus, et non invenit in eo peccatum*, sed sensit posterius in eius morte redempcionem ecclesie quam timebat) sed oportet me mori pro implendis dictis propheticis, pro salvandis predestinatis et pro dandis exemplis obediencie Deo patri. Sicut enim secundum Apostolum ad Rom.
 35 V^o, 12 *mors intravit in mundum per peccatum*, sic oportet quod mundus purgetur a peccato per hanc mortem. Sicut ergo pater dedit Christo mandatum maxime dileccionis ut moriatur pro sua ecclesia, sic oportet quod

Only God has power of Himself to foretell.

2. A: que pure. 5. B in marg.: Quid est pax mundi; ib. A: ego do vobis deest. 7. AB: Ezechielis XVI°; ib. C: XVIII. Correx. 14. A: de quibus suo. 14, 15. A: de ascensu. 16. A: que est. 18. A: cum — credatis deest. 21. Codd.: dicemus. Correx. 23. B: fit revelacio. 23, 24. A: Deo persone infallibiliter dicere. 24, 25. BC: ergo Christus. 26. BC: cum dicit deest; ib. A: Christus deest. 27. A: sed debent. 28. A: graciosi. 30. Vulgate: *et in me non habet quidquam*. 32. A: in splend. 35. BC: oportet ut. 37. BC: pater deest. 38. A: mercatur primo.

faciat cum sit Deus. Et totum hoc redundat ad utilitatem ecclesie.

Cum hoc evangelium mencionem faciat de pace, et cum pax hominis sit mentis tranquillitas que debet iusto inesse modo triplici, patet quod pax debet esse in intellectu ne erroribus involvatur, in voluntate ut ad Deum dirigatur libere, et in affectione tam intellectiva quam sensitiva ne inordinatis passionibus moveatur.

If the sense of smell.

Ideo de sequenti sensu extrinseco triplici est dicendum et primo de olfactu. Sicut enim visus excellit auditum quoad obiecti sui distanciam, cum apprehendit celestia, auditus autem ad maximum non apprehendit nisi tonitrua, sic auditus excedit olfactum cum fumalis evaporatio que est obiectum olfactus, nisi forte per delacionem ventorum non percipitur ad tantam distanciam, et cor respondenter nares que sunt organum olfactus inferius in capite situantur.

Mystically it signifies God's pleasure in virtue.

Loquendo autem de odore ad sensum misticum, ut dicit famam vel Dei delectacionem in opere virtuoso, est satis equivocum et huic sentencie non repugnans. Sic enim dicitur Deus a summo celo flores virtutum delectabiliter odorare, et viciosi dicuntur fetere coram Domino; unde angeli boni dicuntur loca peccantium propter fetorem relinquere, quia vident Dominum ex induracione criminis ipsos odire et ad suffragium angelicis indignos esse. Sed quoad abusum corporalis odoris patet quod sophisticatur multipliciter in peccatis carnalibus ut gula et luxuria. Gulosi namque in vescibilibus odoriferis indebite delectantur et luxuriosi quod pudet in feminis consumunt sumptuose in subfumigacionibus ac pannorum et lintheorum et flammeolorum odoribus preciosa aromatizancia, cum quibus magnus populus poterit sustentari. Et revera causa videtur ut fetor luxuriantis femine mitigatur et ardor viri avidius excitetur. Et totum hoc indicat fetorem peccati abominabilem apud Deum. Iste autem sensus dicitur medius inter quinque, cum in duobus prioribus parcialiter in spiritualitate communicat et cum duobus sequentibus

Abuses of this sense.

Fol. 165^e

3. A in marg.: Pax; ib. BC: facit. 4. A: cum deest. 8. C: inordinatis passionibus. 10. B: de deest; ib. A in marg.: Olfactus. 14. A: delectacionem. 15, 16. A: et coram nares. 19. A: Dei deest; ib. A in marg.: De odore. 22. Codd.: adorare. 24. C: delinquere. 26. A: visum corporalis. 28. BC: et deest. 28, 29. A: in vestibis. 29. A: ut luxuriosi. 31. C: et pannorum; ib. B: ac lintheorum. 37. Codd.: parciatur.

9. Cf. p. 205, 27. 15. Cf. Trialogum pag. 96, 97.

condiciones materialitatis participat. Omnes autem hii tres sensus sunt secundum quandam proprietatem stimuli carnalium peccatorum, licet olfactus per accidens excitet ad accidiam et avariciam, sicut omnes hii quinque
5 sensus promovent per accidens ad singulum peccatorum mortalium. Visus enim indignantis sicut stimulat ad superbiam atque invidiam, sic oculus petulantis excitat ad iram, accidiam, gulam atque luxuriam. Et ita est de quinque sensibus intrinsecis et suis sensibilibus sencien-
10 dum. Nam neque in sensibus nec in suis obiectis est per se culpa fundabilis, cum sint pure naturalia et per accidens infecta, sed culpa est primo et per se in anima peccatrice et primo radicaliter in ipso demone. Ideo anima regulata virtute potest uti omnibus hiiis natura-
15 libus virtuose.

The senses are only occasions of sin; the fault is in the soul.

Secundus sensus est gustus, qui predictis tribus sensibus in capite inferius situatur, quia in lingua hominis et palato, et cum sit quidam tactus secundum philosophos, non a tam longinquo suum obiectum percipit
20 ut priores. Oportet tamen distinguere inter tactus, quia licet tactus sit concomitans ad sensum gustus, sunt tamen sensus disparis speciei. De proporcionibus autem obiectorum istorum sensuum et numero suarum specierum cum anatomia suorum organorum ac aliis difficultatibus est philosophis longus sermo. Satis autem est nobis notare quod non per se in delectacione gustabilis
25 sed in omissione divini servicii que exhinc provenit est peccatum. Tantum enim potuit Esau peccare in gustacione decoccionis rufi (de quo Gen. XXV°, 30), sicut
30 peccavit Salomon in gustacione cuiuscunque liquidi opere pigmentario compositi vel sibi secundum artem coquinariam quantumlibet delicati. Accipiat ergo viator mensuram quantitatis et qualitatis cibarii secundum quod ad servicium divinum plus promovet, et est satis. Et
35 hoc videtur Christum docere Johannis XII°, 3, quando

The sense of taste.

The pleasure of taste is not wrong, but its interference with the God's service.

1. A: naturalitatis; ib. A: autem deest. 4. A: sic omnes hii sensus.
6. A: est indignantis. 6, 7. A: ac superbiam et. 9. B: intrinsecis
deest; ib. A: sensibus sencendum. 12. BC: et deest. 13. BC: et deest.
14. A: recta virtute. 16. A in marg.: Culpa est radicaliter in demone et
primo et per se in anima peccatrice. 18. A: cum sit quod tactu; ib. B:
quidem tractus vel tactus. Cf. Trialogum: et secundum Aristotelem quidam
tactus; ib. A in marg.: Gustus. 21. A: sit communicans. 26. A: per
se deest; ib. A: gustali. 28. B in marg.: Nota pro libenter comedentibus.
29. A: rufe; ib. A: Gen. sequitur lacuna; XXV deest. 31. BC: pigmentario
deest. 34. BC: ad fructum Domini; ib. A: plus deest. 35. BC:
hoc deest; ib. 4. XII deest; ib. in cod. lac.; B: et quando.

16. Cf. Trialogum pag. 97.

SERMO XXXII.

*Erat homo ex phariseis Nicodemus nomine princeps
Judeorum. Joh. III°, 1.*

Quia fides Trinitatis est fundamentum fidelibus quicquid
5 viando crediderint, ideo hoc fundamentum est fidelibus
sollercius attendendum. Sed quia iste Nicodemus licet
fuerit phariseus ex speciali dilectione purgatus est a rudi-
mento perfidie, cognoscens in signis quibus aptatur noticia
Trinitatis multa fidei christiane misteria, inter que cognovit
10 obscure fundamentum fidei de Trinitatis misterio; ideo
ordinavit ecclesia quod hoc evangelium de Nicodemo
sollemnitati huius servicii aptaretur.

Why this
history is
appointed for
the Gospel on
Trinity Sunday.

Dicit ergo evangelium quod *Nicodemus*, licet fuerit
phariseus qui ex maiori parte Christo discrediderant,
15 venit ad Jesum nocte, quod novit humiliter confitens ut
a fonte sapientie archana plura cognosceret; nec solum
signat adventus sui in nocte occupationem suam in
tenebris ignorancie, sed timorem quem habuit de noticia
communicandi cum Christo, cum pharisei exhinc Judeos
20 extra synagogam expulerant (ut patet Joh. IX°) et into-
lerabilem indignacionem incurreret de suis fratribus
multipliciter molestantem. Sed tercio adventus suus in
noctis tenebra signat naturale desiderium ad articulos
fidei ulterius cognoscendum. Licet enim fuerit princeps
25 Judeorum et per consequens inter phariseos precipuus,
noluit tamen communitatem offendere, cum sine tali
offensione potuit noticiam fidei desideratam acquirere.
Quia ergo humiliter confessus est Christi humanitatem,
dum sic aperit sine ficticia: *Scimus quia a Deo venisti*
30 *magister*, tamen eius divinitatem ignorans meruit in
ipsa et aliis instrui ut fidelis. *Nemo*, inquit, *potest hec*
signa facere que tu facis nisi fuerit Deus cum eo. In
quibus verbis satis exprimitur Christi humanitas, sed
ultra alios homines ex precellenti Domini gracia exaltata.
35 Nemo enim a Deo mittitur tamquam magister miraculose
reterans tot archana nisi fuerit propheta eximius et per

Why
Nicodemus
came by night.

2. C in marg.: Trinitatis festo; ib. A: Nichodemus. 2, 3. A: prin-
ceps Judeorum deest. 3. A: Joh. XIII. 4. A: fidelibus viando ideo.
7. A: spirituali; ib. purgatus deest. 8. A: perfidie deest. 11. A: hoc
deest. 13. A: quod Nicodemus deest. 14. C: Christi. 16. A: nec
seculum. 18. A: habuerit. 22. C: multis; ib. B in marg.: Triplex ratio
quare ad Jesum Nicodemus venit nocte. 24. C: fidei deest. 25, 26. A:
Judeorum — sine tali deest. 27. A in marg.: 3. 29, 30. A: venisti
magister deest; in cod. etc. 32. A: facere — eo deest. In cod. etc.

2. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 158.

Christ teaches
him of the
spiritual birth.

consequens vera humanitas sibi insit. Christus ergo simul instruit Nicodemum de spiritali nativitate hominis per baptismum qua fit denuo Dei filius et de divinitate Christi virtute cuius originaliter ista fiunt: Amen Amen, inquit, *deco tibi: nisi quis natus fuerit denuo non potest videre regnum Dei*; ac si diceret: Nativitatem naturalem habes et rudimenta fidei de mea humanitate ex principiis miracula cognoscenda, sed super hec oportet quod sis denuo spiritaliter generatus et spiritaliter adoptivus filius Dei factus. Quod cum non potest fieri nisi a Deo, patet quod ego faciendo generacionem huiusmodi super hominem sim Deus. Ideo Joh. 1°, 12 dicitur *Quotquot autem receperunt eum dedit eis potestatem filios Dei fieri*. Et est per se notum philosophis in lumine naturali quod quicumque dederit potestatem homini ut sit filius Dei oportet dantem potestatem huiusmodi esse Deum. Cum enim non sit alia filiatio pertinet nisi adoptionis, patet quod quicumque adoptat hominem ut sit Dei filius prius naturaliter erit Deus. Quomodo (rogo) est pure hominis adoptionis pertinet ut alius adoptetur in Dei filium, cum ipsemet non habet potestatem nisi pure ex titulo gracie ut sit Dei filius adoptivus? Sic enim posset pure creatura dare alteri summum gradum gracie sicut Deus. Nec valent hereticorum instancie: Apostolus in Christo Jesu genuit fideles nativitate secunda ut patet 1. Cor. IV°, et per consequens fecit eos esse Dei filios adoptivos. (Aliter enim verificaretur dictum Christi Matthei XII°. *Quicumque fecerit voluntatem patris mei qui in celis est, ipse frater meus, soror mea et mater est*. Sic enim dicit Apostolus ad Galatas IV°, 9 *esse suos filios quos iterum parturit, donec formetur in eis Christus*). In talibus supponendum est heretico totum evangelium infringibiliter esse verum, sed ultra oportet ipsum consequencias suas addiscere. Si fidelis facit alium esse Dei filium, sicut facit rite baptizans vel ipsum gignit spiritaliter per evangelium, sicut facit evangelice catechizans, ergo dat ei potestatem filium Dei fieri vel adoptat eum in Dei filium.

Heretics assign
too much
power to man,

3. A: qua fuit; ib. AC: de deest. 4. A: ita fiunt. 7. B: naturalem homines; ib. C: hominis. 8. A: cognoscendum; C: cognoscenda nostis. 9. BC: specialiter. 10. B in marg.: Duplex nativitas spiritalis, una baptismalis, altera spiritalis divina. 13, 14. A: receperunt — fieri deest. 19. A: erit Deus deest. 20. A: vel alius; ib. B in marg.: Quod nemo potest alterum adoptare nisi fuerit solus Deus et hoc est contra fraternitates. 24. A: instancia deest. In cod. lac.; ib. B in marg.: Instancia de sancto Paulo dicente: *Ego vos genui*. 29. A: mea deest. 30. BC: enim deest; ib. A: ad deest. 36. A: catechizans. 37. B in marg.: Verum est quod dat et adoptat vere administrative.

Revera non plus sequitur quam si dolabra facit lignum esse partem domus, ergo dat sibi potestatem vel disponit architectonice quod sit ita. Omnes enim evangelizantes citra Christum sunt instrumentum suum et sarra secundum
 5 vaticinium; et hoc patet secundum vaticinium Isaie X^o, 15.

who is but the
 tool in Christ's
 hand.

Dicit ad illum Nicodemus tamquam rudis adhuc carnalis verba Christi de generatione spirituali non intelligens: *Quomodo, inquit, potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrem matris sue iterato introire et*
 10 *renasci?* Et patet quod hic grossus phariseus tripliciter equivocavit cum Christo solum nativitatem corporalem considerans. Nec est omnino contempnenda sua obieccio, quia exhinc clarescit carnalis nativitatis et spiritualis distincio; unde, sicut Nicodemi conversacio docet non
 15 omnes fratres vel religiosos esse contempnendos, sicut nec laicos, quia multi eorum finaliter prosunt ecclesie et sunt Dei filii adoptati: sic eius ruditas laicalis qua sic magistrum interrogat prodest sequentibus rudibus pro sententia fidei capienda. Nec oportet mussitare quo-
 20 modo ille religiosus fuit princeps aut proprietarius per se vivens, quia non omnes religiosi moderni perpetuo incarcerationantur in clauastro, sed multi sparguntur in seculo et habent in proprio, ut patet de fratribus et hospitalariis. Et sic potuit esse de phariseis qui non tantum
 25 in ritibus et suis adinvencionibus erraverunt. Sed magister optimus necessitatem generationis spiritualis premittens illis separat a carnali: *Amen, Amen, inquit, dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu Sancto, non potest introire in regnum Dei.*

Distinction
 between carnal
 and spiritual
 birth.

30 Nec timende sunt ampulle sophistice quibus contra verba christi obiciunt quod multi possunt esse salvati, licet nec fuerint naturaliter nec spiritualiter generati. Et iterum nedum stat eum qui non fuit sic natus sed erit posterius esse natum, verum licet nunquam fuerit
 35 baptizatus in aqua, stat quod baptismo flaminis sit salvatus. Quomodo ergo est dictum Christi verum quod

Frivolous
 objections to
 Christ's words.

3. A in marg.: Omnis predicans est instrumentum Dei, sed non magister. 4, 5. A: et sarra — vaticinium deest. 5. C: vaticinium suum; ib. A: Isaie VII. 6. BC: Dicit ad Jesum; recte: ad eum. 7. A: spirituali ignorans. 9. A: numquid numquid. 10, 11. A: turpiter equivocavit. 12. A in marg.: Ad quid utilis sit Nicodemi ruditas; ib. A: contempnenda. 14. A in marg.: Nativitas duplex; B in marg.: Attende bene. 16. A: prosunt eadem. 17. A: sic enim. 19. A: non oportet. 20. B: ille religiosus. 20, 21. B: pro se; correxit: per se; ib. B in marg.: Ad quid valent fratres et religiosi et utrum debeant destrui. 23, 24. C: hospitalariis. 30. A in marg.: Obieccio. 1. 31. C: obiciant; ib. B in marg.: Quod sine baptismo multi sunt salvati. 33. A in marg.: 2.

Et si quis obiceret quod Christus posset dimisso hoc modo humanum genus redimere, conceditur ad hunc sensum quod posset si vellet. Sed credens Johanni qui ista vidit et testimonium perhibuit expecto probationem
5 huius quod sine hac condicione Deus potuit ita velle. Et si gravetur difficultas quod aliter omnia que evenient absolute necessario evenirent, negatur consequencia sed (ut senciunt multi fideles) evangelium loquitur stricte de posse, ut dicit posse Dei taliter ordinatum. Et per istam
10 equivocacionem tollunt omnes instancias ad quartam instanciam sophiste garruli. Patet quod non intelligit quid ad propositum est *introire in regnum Dei* vel *videre* quod exponitur per Christum. Nam *introire* vel *videre* hoc regnum est *introire* vel *videre* suum statum beati-
15 tudinis; et cum *videre* sit solum vere entis, patet solucio. Relictis ergo istis cautelis sophisticis tamquam superfluis notemus quomodo summus philosophus et magister optimus docet humiliter quomodo nativitas carnalis et spiritualis distinguuntur. *Quod, inquit, natum est ex carne*
20 *caro est, et quod natum est ex spiritu spiritus est.* In quo pulcre docemur quod omnis homo est duarum naturarum utraque, scilicet corpus et anima, et secundo docemur quis sit per se terminus mocionis. Nam terminus ad quem secundum philosophos est illud a quo
25 debet accipi nomen motus, nam pro primo instanti esse cuiuscunque hominis potest intelligi duplex eius nativitas naturalis. Prima secundum spiritum qua singulariter fit a Deo et secunda secundum corpus qua successive secundum virtutem informativam fit ab homine generante.
30 Sed secunda nativitas, qua fit spiritualiter et supernaturaliter Dei filius, succedit communiter interpolate; et de illa loquitur hoc evangelium dicens hominem nasci denuo.

Christ could redeem without this, if it were in accordance with His nature.

Christ's words teach us the double nature of man.

Man's natural birth is double (of soul and body),

and it is by a second birth he becomes a child of God.

Nec oportet timere sophistarum instancias quibus
35 arguunt quod homo non nascitur posterius licet spiritualis gracia inducatur, quia per idem nasceretur ad

Objection: If receiving grace is a new birth,

1. A: obiecerit. 1. 2. A: hoc mundo. 4. C: viderit; ib. A: et deest. 6. A: Et signaretur. 7. B: negetur; ib. B in marg. (manu altera): Verum loquitur sed alibi contradicit sibi ipsi; alia manu: vel tu alibi false intelligis. 11. B: sophistice. 13. A: per secundum. 14. A: hoc regnum — videre deest. 16. A: tamquam superfluis deest. 17. B in marg.: Quomodo nativitas spiritualis et carnalis distinguuntur. 19. C: ex carne deest. 22. A in marg.: sup. fol. 166^b: Omnis homo est duarum naturarum utraque et hanc duplicem nativitatem naturalem et terciam spirituales qua fit spiritualiter filius Dei. 27. B in marg.: Duplex hominis nativitas spiritualis. 30. A: spiritualiter et spiritualiter. 32. A: nascens. 34. BC: sophisticarum; ib. A in marg.: Obieccio. 36. BC: per idem deest.

so is every induccionem cuiuslibet qualitatis, et aggregatum ex acci-
acquisition of a denti et subiecto foret substantia sic subiecta.
quality.

Answer:
By regenerative
grace man is
made a child of
God and a new
man.

Exposition of
text: "The wind
bloweth etc."

Sed hic dicitur negando predictam sophistarum argu-
ciam, cum per gratiam regeneracionis fit homo noviter
filius Dei, et (ut sancti loquuntur) aliquid quod prius
non erat et quodammodo novus homo fit membrum
Christi in actu, sicut ligna per artem artificis fiunt domus.
Et secundum logicam Aristotelis sicut domus incipit
esse, intelligendo simpliciter, licet prius esse naturale
habuerit personaliter intellecta, sic est de homine spi-
ritualiter generato; et ista gracia regeneracionis more
forme substantialis generat novum spiritum alio modo
quam aggregatum tantum per accidens. Et de tali spiritu
intellecto simpliciter loquitur Dominus Luce IX°, 55:
Nescitis cuius spiritus estis. Et isto modo loquendi suppo-
sito notandum est ulterius quam sapienter magister
optimus manuducit hunc rudem phariseum ad credendum:
Non mireris, inquit, quia dixi tibi: Oportet vos nasci
denuo. Spiritus ubi vult spirat et vocem eius audis, sed
nescis unde veniat aut quo vadat; sic est omnis qui natus
est ex spiritu. Ubi secundum Crisostomum Christus
exemplo sensibili manuducens Nicodemum loquitur de
corporali spiritu sive vento, ac si diceret: ventus ubi
appetit flat, licet eius origo, eius qualitas et finis quo
deveniat ignoratur. Et proportionaliter est de quolibet
ex Spiritu Sancto nato. Nam sensibilis locio in baptismo
percipitur, sed spiritus principians et beatitudo vel gracia
finiens ignoratur. Quis (inquam) scit ventorum originem
in eorum XII speciebus aut quis scit visu vel alio sensu
qualitates eorum discernere. Cum enim ventus sit aer
motus, licet exalaciones terrestres secum commixte olfactu
vel tactu ab homine senciantur cum aeris qualitas igno-
ratur; correspondent, licet instinctus Spiritus Sancti
percipitur, tamen eius natura atque proprietates ignoratur.
Ventorum autem sonus auditu percipitur sed adhuc
auditus fit illustratus et inarticulatus, ut eorum qualitas
occultetur. Sic et instinctus quem Spiritus Sanctus ori-

2. B: subiecto deest. 3. A in marg.: Responsio. 3, 4. A: philoso-
phorum arguciam. 5. BC: ut deest. 6. A: et fit. 9. BC: esse deest.
10. B: intellectam. 12. B: modo deest. 13. B: tantum deest. 15. B
in marg.: *Nescitis cuius spiritus estis*, Luce IX, quomodo intelligitur.
26. BC: ex Spiritu deest. 27. A: principians. 28. B in marg.: *Spi-ritus*
ubi vult spirat. Quomodo intelligitur. 29. A: aliquo. 30. BC: eorum
destruere; ib. A in marg.: Quid est ventus. 32. BC: tamen aeris.
34. A: precipitur. 35. A: auditu — adhuc deest. 36. A: auditus ad
hoc. 37. A: Et instinctus quomodo; ib. A: Spiritus deest.

ginat satis cognoscitur, sed ille spiritus ignoratur. Augu-
 stinus | autem videtur sine huiusmodi repugnancia de
 Fol. Spiritu Sancto concipere istum textum, quia ille spiritus et
 166° non ventus habet volucionem vel vocem cuius vox fuit
 5 percepta a Nicodemo in Christo et in verbis prophetis,
 sed spiritus unde originata fuit illa vox et beatitudo ac
 finis quem Spiritus Sanctus intenderat fuit incognitus
 Nicodemo, et ita debuit sentire de sacramento baptismi
 et vocibus aliis fidei sibi dictis. Sic ergo omnis nati ex
 10 Deo spiritualitas ignoratur; sed Nicodemus nimirum
 obnubilatus ex ista subtili sententia querit *quomodo*
possunt hec fieri? Sed Christus in tribus ipsum modeste
 redarguit: *Tu es magister in Israel et hec ignoras?* quasi
 diceret: Ex ista ignorancia tu es culpandus, cum ad
 15 magistrum legis veteris pertinet cognoscere istam sen-
 tentiam, cum in eius nucleo sit absconsa. Nam I Cor.
 X^o, 2 scribitur: *Omnes in Moyse baptizati sumus in*
nube et in mari, ubi indubie baptismus spiritualis quem
 Christus hic explicat est abscondite intellectus; et Ezechielis
 20 XXXVI°, 25: *Effundam super vos aquam mundam et*
mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Et Zacharie
 XIII°, 1: *Erit fons patens domui Juda et habitatoribus*
Jerusalem in ablucionem peccatorum; ymmo cum secundum
 Apostolum *omnia in figura contingebant antiquis patribus*,
 25 patet quod nichil exprimitur in lege quin fuit antiquis
 patribus in lege veteri figuratum. Ille ergo qui fuit
 magister in Jerusalem in adventu Christi ista cognosceret.
 Secundo redarguitur ex auctoritate Domini hec dicentis
 quem prius adeo approbavit: *Scimus, inquit, quia a Deo*
 30 *venisti magister*. Quomodo ergo super dicta magistri
 quem per ante tantum laudavit rationabiliter dubitaret?
 Ideo dicit Christus quod ipse solum quod vidit *in verbo*
loquitur, et sic de suis apostolis qui solum quod aucto-
 ritate Christi cognoverant eloquentur; et tamen gens
 35 Judaica et specialiter pharisei et sacerdotes repellunt
 tantum divinum testimonium. Et tercio redarguitur ex
 facilitate discipulis; nam cum terrena et corporalia argu-
 menta dixit isti Nicodemo et suis sequacibus, dum non

Augustine
 refers it to the
 Holy Spirit.

Nicodemus
 rebuked;
 i. for not
 knowing what
 he might have
 learned from
 the old law;

a. for doubting
 Christ's
 authority;

3. because what
 he had to learn
 was so easy.

2. A: melius autem; ib. A: huius. 4. C: volucionem. 6. C: spi-
 ritus vestri. 7. A: Spiritus Sanctus deest. 7. Codd.: incognita.
 14. A: tu deest. 15. C: pertinet pertinet. 16. A in marg.: Baptismus
 duplex. 24. A: omnia omnia. 26. B in marg.: Omnium veritatum
 legis nove figure precesserunt. 27. BC: in Israel; ib. A: isti; ib. A in
 marg.: 2. 28. BC: docentis. 31. A: dubitaretur. 33. A: de deest.

Christ teaches
Nicodemus of
the ascension,

and of the
virtue of His
own death.

credunt istis naturalibus notis in lumine naturali quomodo si dixerit illis fidem Trinitatis et alias veritates celestes que plus ab illis sunt abscondite, *illis credent*. Ex hoc ergo Nicodemus arguitur quod deficiens a credulitate illius quod magis crederet ab abscondito quod minus omnimode retardatur. Sed quia Christus novit istum Nicodemum cum suis sequacibus alia misteria fidei ex post cognoscere, subiungit fidem ascensionis ex incarnatione et conversacione Domini consequentem. *Nemo, inquit, ascendit in celum, nisi qui de celo descendit, filius hominis qui est in celo*, quasi diceret: nemo ascendit in celum acquirendo beatitudinem virtute propria, nisi fuerit filius hominis quem vos vocatis Messiam, qui per incarnationem descenderat et secundum deitatem perpetuo est in celo. Omnes enim alii non ascendunt proprie sed virtute huius capitis tamquam membra corporis ecclesie sunt attracti. Et ratio est quia verbum Dei et tota attrahens Trinitas perpetuo est in celo; oportet enim trahentem secundum philosophos si sit immobilis esse inibi quorsum trahit. Et in isto dicto Christus istam subtilitatem inculcat, quod omnis homo ascendens vel elevatus in celum debet esse membrum Christi et quodammodo ipse Christus, sed quia medium ad omnia ista necessarium est Christi occisio, ideo docet Nicodemum finaliter tamquam noscentem figuras legis, quia *sicut Moyses exaltavit serpentem eneum in deserto*, ut intuentes ipsum salventur a morte corporali (ut patet Numeri XXI°), *sic oportet exaltari filium hominis*, hoc est, morte crucis; suspendi tamquam vexillum ad debellandas aereas potestates et ad salvandum hominem a morte secunda (ut sentenciatur ad Hebr. XII°). Sicut ergo serpens eneus habuit similitudinem veneni in quantum serpens et carenciam veneni in quantum eneus, sic filius Dei habuit similitudinem carnis peccati in quantum homo et carenciam possibilitatis peccati in quantum Deus, et per consequens habuit ultra serpentem eneum per se sufficienciam ad salvandum.

Et patet instructio de baptizante, de incarnatione, de Christi passione et eius ascensione. Et sic Pater in divinis manifestatur, in voce Filius in homine, et Spiritus

2. A: dixerint. 5. A: ab abscondito quod minus deest. 8. A: fidem consequentem. 10, 11. A: filius — celo deest. 17. C: Domini. 19, 20. BC: esse ubi. 24. BC: ista deest. 26. A: eneum deest. 32. A: veneni — carnis peccati in quantum deest. 39. A: sic deest. 40. BC: et deest.

Sanctus in sacramentali salvacione. Potest autem theologus exortacionem aptare ad populum quomodo quilibet fidelis debet excitare suam potenciam ad operandum fideliter, cum potencia correspondeat Deo patri; secundo debet aptare suam sapienciam in servicio Dei, cum sapiencia correspondeat verbo Dei, et tercio debet elonganimitate aptare suam benevolenciam ad perseverandum finaliter in servicio Dei, cum hoc benevolencia et perseverancia correspondeat sancto flamine. Nec est possibile vitam hominis sic exemplatam a Trinitate deficere quin finaliter sit beata.

SERMO XXXIII.

Homo quidam erat dives. Luce XVI°, 19.

Constat ex parabola hac evangelica quomodo stulti mundo divites reprobantur et humiles mundo pauperes commendantur. Dives autem iste in duobus rationem supergrediens primo *induebatur* superflue *purpura et bisso*, ut ad mundanos honores populum subiectum tam per terrores quam per adulaciones alliceret, et secundo *epulabatur quotidie splendide*, ut ex continuacione et mundana sumptuositate tam eius excellencia quam carnalis voluptas laucius nutriatur. *Mendicus autem nomine Lazarus plenus ulceribus iacebat ad ianuam eius famelicus, cum eguit de micis huius divitis saturari* sed indignacionis avaricia hoc negabat; *sed et canes*, hoc est, ministri abiecti talis divitis *veniebant et ulcera eius pauperis lingeabant* cum naturali compassione et vocis formacione eius miseriam condolebant. Sed sepe voluntas nisi assit potestas est minus utilis, et hinc Christus (Joh. VI°) corpus suum et oculos in locum montuosum et altum erigens ostendit se tam esurientibus compati quam eciam per se divinitus relevare, et sic facit mundi potens misericors, sequax Christi; unde potentis ficta compassio est canis lincio. Sed Apoc. ultimo precipitur: *Foris canes*.

Dives and Lazarus.

1. A in marg.: 1. 2. A: exortative adaptare. 4. A in marg.: 2. 6. A in marg.: 3. 6, 7. A: loganimitate. 7. A: et perseveranciam. 11. B: beatus etc.; ib. A in marg.: Explicit prima pars. 13. BC in marg.: Dominica prima post Trinitatis; ib. BC: dives etc. 14, 15. A: stulti mundo deest. 15. A: humiles deest. 17. A in marg.: 1. 18. C: honores; correxerit ex: homines. 20. A in marg.: 2. 26. A: subiecti. 27. A: cum carnali; ib. A: fornicacionis. 29. BC: hinc Jesus. 31. C: ascendit. 32. A: fecit. 33. A: Christi. 34. A: linicio; ib. A: ultimo deest.

13. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 1—3. 24. Vulgate: *Cupiens saturari de micis que cadebant de mensa divitis, et nemo illi dabat, sed et canes veniebant et lingeabant ulcera eius*

What we have
to dread is the
abuse of good
things.

Et ex isto evangelio palam convincitur, non quod
virtuosa inducio ac pastio sit dampnanda (cum hoc sit
possibile) sed quod superba et superflua et voluptuosa
talium rerum abusio sit a fidelibus fugienda, et sic
mendicacio vel rerum mundanarum egencia qualis fuit 5
in Lazaro non est per se laudabilis, sed Deo ad hoc
necessitante et egeno humiliter acceptante est virtuosa.
Et ad hunc sensum commendat hoc evangelium mendi-
citatem Lazari et reprobatur superfluitatem divitis, primum
nominans sed nominacionem secundi preteriens, ad deno- 10
tandum quod tales virtuose egentes sunt ad beatitudinem
Deo noti et tales mundi potentes sunt ad beatitudinem
Deo incogniti. *Factum est autem ut moreretur mendicus
et spiritus eius ferretur in sinum Abrahe*, qui intelligitur
limbus patrum in quo predestinati ante incarnationem 15
secundum animam quieverunt. *Sed dives mortuus sepultus
est in inferno*, quia secundum animam in pena perpetua
stabilitus. Ministri autem pauperis notantur esse angeli,
sed ministri divitis non curantur, sed iste dampnatus ex
Dei miraculo ad posteriorem instruccionem ecclesie 20
elevans oculos in tormentis vidit a longe Abraham et
istum Lazarum et declarans suam miseriam, cum Judeus
fuerat, vocavit Abraham patrem suum et rogavit rele-
vamen a Lazaro, ut extremum digiti sui intinctum in
aqua refrigeret linguam divitis dampnabiliter cruciati, 25
et cum dampnati sunt rationis expertes et prorumpunt
in verba furibunda, non est mirum, sive Lazarum credi-
derit vivum sive mortuum, quia taliter cupiat erronee
relevari. Si autem hic dives, quod ex evangelio videtur
probabilius, cognoverit Lazarum mortuum corpore et 30
felicitatum in limbo potest intelligi mystice ad hunc
sensem quod spiritus divitis rogabat Abraham ut spiritus
Lazari qui est eadem persona cum illo secundum sub-
tiliorem potenciam eius operatricem deferat corporalem
aquam ad refrigerandum virtutem lingue huius divitis 35
sic dampnati. Quamvis autem dampnatorum ignorancia
non sit excusabilis in toto, nec verbis eorum sit nimis
diuturna vel subtilis glosa addibilis, tamen probabile

2. BC: virtualis. 3. BC: quod deest; ib. A: superbia superflua.
5. A: rerum habitacio. 9. A: divitatis. 12, 13. C: et tales — incogniti
deest. 16. A: divus; C: divis. 19. A: divitis mortui. 22. A: decli-
nans; B: declamans; ib. BC: Judeis. 23. BC: fuerat deest; ib. A: et
deest. 24. BC: sui deest. 26. A: dampnati sine spe rationis. 27. A:
est deest; ib. A: Lazarum deest. 28. B: quod; ib. A: erronee. 29. A:
ex deest. 31. A: sepultum in limbo. 32. BC: quod spiritus. 33, 34. A:
subtilitatem penam. 38. A: gloria.

videtur quod spiritus dampnatorum cruciantur elemento corporali in suis potenciis quas ante in organis corporeis habuerunt. Et sic cum iste dives tam pomposa loquacitate quam etiam gustu nimis voluptuoso in lingua peccaverat, signanter notat evangelium quomodo in lingue potencia cruciatur. Cruciatus autem iste potest fieri per huius potencie allegacionem illiberam ad ignem materiale fervidum spiritualiter et per accidens cruciantem. Sic enim secundum Augustinum homines in sompniis cruciantur. Sed Abraham licet fuit misericors, erat ibi impotens ad faciendum aliquid contrarium rationi; ideo recompensat nomen paternitatis vocando eum filium. *Fili, inquit, recordare quia recepisti bona delectacionis sensibilis sed indebite in vita tua. Et Lazarus iste recepit in sensu mala* | tristabilia sed tibi contrarie, quia pacienter ac meritorie, et ideo iusto Dei iudicio sibi succedit nunc consolacio et tibi eodem iudicio cruciatus; nec est spiritus Lazari talis miserie modo aptus, cum in omnibus existentibus in purgatorio et sepultis dampnabiliter in inferno firmatum est chaos magnum, hoc est, localis distancia in qua tetra corpora sunt confusa, ut nec predestinati licet velint transire ad dampnatos vel econtra habeant potenciam taliter transeundi. Sed exclusus dives ab hoc relevamine convertit se ad aliud quod crederet esse sibi possibile. *Rogo, inquit, te pater ut mittas Lazarum in domum patris mei. Habeo enim quinque fratres, ut testetur illis de retributione pene et premii sempiterni, ne et ipsi veniant in hunc locum tormentorum.* Sed Abraham exclusit hanc petitionem, declarans ipsam esse irrationabilem ut priorem. *Habent, inquit, Moysen et prophetas, audiant illos.* Deus enim qui posuit omnia in mensura ordinavit viventes eiusdem generis consulentes viventibus, et cum Christus sit tam Deus quam homo, cuius sermo exprimebatur in lege veteri, si viventes non convertantur suis sermonibus et non convertentur verbis angelicis vel sermonibus mortuorum. Et sic totum crimen ecclesie oritur ex hoc quod homines discredunt infideliter verbis Christi. Non autem hoc peccat iste dives propter caritatem

How spirits are
tormented.

God has
ordained the
living to teach
the living.

1. BC: dampnati. 3. A: ille dives. 4. A: et gusta. 6. A: cruciatur cruciatur. 10. A: sit misericors. 13. C: Et fili; B: filii. 14. A: ille. 15. A: contraria. 18. BC: talis mistio; ib. B: apta. 19. A: purgacio. 21. A: terra corpora; ib. A: ubi nec. 22. BC: vel ad dampnatos. 23. A: non habent; ib. A: taliter deest; ib. A: transiundi. 31. C: audant. 35. A: et deest. 36. A in marg.: Nota.

9. Aug. Opp. tom. II, pag. 11.

quam habuit ad fratres suos viventes, sed quia puniretur gravius ex eorum dampnacione, ex hoc quod fuit consensciens eis in crimine. Hanc enim scintillam rationis habent dampnati quod eos qui ipsis spiritualiter malefaciunt magis odiunt, unde Deum qui infert eis ex immensitate sue iusticie penam culpe magis odiunt, sicut et multitudinem dampnatorum.

Begging is not
in itself
laudable.

Circa hoc evangelium dubitatur si mendicacio sit per se laudanda et ditacio increpanda, sicut videtur hoc evangelium sonare. Et certum est quod non, quia iste mendicus laudatus singulariter in scriptura receptus est in sinum Abrahe et per consequens plus laudati; et certum est quod Abraham sicut Job et patriarche alii fuit dives. Loquamur autem de mendicitate clamorosa et importuna, non autem de mendicitate innuitiva quoad Deum, sicut necessitatur quilibet mendicare. Et tunc videtur quod talis mendicacio sonat peccatum, quia aliter non preciperetur in lege Domini quod omnino non sit mendicus inter Judeos (ut patet Deuteronomii XV°).

Men should live
of their labour.

Item, sapiens imprecatur quod Deus nec det sibi diviciarum copiam nec mendicitatem (ut patet Proverb. XXX°).

Item, videtur esse contra legem evangelii et nature taliter mendicare. Apostoli enim vixerunt de labore manuum (ut patet Actuum XX°, 30 de vase electionis), et idem patet in privatis regulis religionum precipientibus laborare; ymmo secundum leges civiles mendicantes validi sunt propterea puniendi.

Sturdy begging
is a waste of
time.

Et quantum ad legem nature, certum est quod repugnat aliquid esse superfluum in natura. Valida ergo mendicacio dicit carenciam mendicantis et tempus perditum quo mendicatur sine equivalencia recompense, et ideo mandat Apostolus quod *qui non laborat non manducet*. Unde attendendo ad artificialia nimis sumptuosa atque superflua in fratribus et aliis mendicantibus, videtur quod eorum mendicacio sit magis culpabilis quam rapina. Perdita ergo est temporis sollicitudo qua taliter mendicatur.

Et istud confirmatur ex dictis alibi quod superflua et infundabilis est talium comitiva propter quam tam avide

8. A in marg.: Dubium; ib. B in marg.: Questio; ib. Questio si mendicacio per se est laudanda et ditacio increpanda (man. post.). 10. A: ille. 12. A: sinu Abrahe et consequens. 14. B: clamorosa. 16. A in marg.: Mendicacio duplex; ib. A in marg.: 1. 18. A: Domini deest. 19. A: sicut. 20. A in marg.: 2; ib. A: interpretatur. 21. A: Prov. XXX° deest. 22. A in marg.: 3. 26. A: primo secundum. 28. A in marg.: 4. 28. A: quod reprobatur. 33. A: artificialia minus. 34. A: et aliis deest. 36. A in marg.: 5. 38. A: tam deest.

mendicatur. Si enim unusquisque eorum foret ut pluvia dispersus in populo et plus possent proficere et contra eorum cibaria melius tolerare. Christus enim et apostoli nunquam innuebant eorum egenciam nisi in mensura
5 necessaria elemosinantibus ipsis retribuuntibus elemosinam plus valentem. Unde summe detestabilis est obligacio ad taliter perpetuo mendicandum, tum quia mendicacio talis est sepe culpabilis tam mendicantibus quam
eciam ex parte egeni populi spoliati, tum eciam ex
10 parte discolorum pro quibus taliter mendicatur. Ceca ergo est regula qua frater astringitur ad taliter perpetuo mendicandum.

Friars would be better dispersed.

Et patet quod fratres commendantes suam mendicacionem voluntariam et accusantes mendicacionem necessariam ad quam Deus necessitat se accusant; ymmo cum deberent exemplare Christi egenciam et sic clamose
Fol. extor | quant bona egencium et (quantum in ipsis est)
167 scandalizant Deum; sed Christus dicit Matthei XI°, 6: *Beatus est qui non fuerit scandalizatus in me*. Si ergo
20 sunt quoad egestatem Christi vicarii, non excessive illicerent formam suam, sed sicut alii ampliant Christi passionem et absolucionem cum aliis sapientibus lucrum temporalium. Sed isti propter eundem finem fingunt eorum egenciam et vere ampliant suam rapinam; medicina
25 ergo contra tales irrationabiliter mendicantes foret seculari nihil eis tribuere, secundum rationem qua sunt in tali privato ordine et specialiter plus ipsis egentes quoad alimenta et tegumenta, cum consonancius foret quod illi potenciores in temporalibus et qui debent esse
30 plus misericordes econtra retribuant plus egenis. Ideo cum fingunt quod ipsos sic habere temporalia sit eis perfeccio, multo magis foret ad perfeccionem secularis ad nullam mendicitatem huiusmodi obligati. Videtur quod contra legem nature sit perfeccionem confratris
35 tollere et suam minuere, nec aliquam evidenciam adducunt pro tali mendicacione clamosa nisi sophisticam quam mendicant mendaciter ex scriptura. Dicunt enim quod Johannes IV°, quando Christus mandavit

Laymen should give their money to poor people who want it more.

1. A: enim deest. 2, 3. A: quanta eorum; B: contracta. 9. BC: eciam deest. 15. BC: excusant. 16. A: dum; ib. C: exemplo; B: exemplo iter; ib. A: sic deest. 17. Codd.: et deest; addidi. 18. A: Deum; ib. A: XI, 6 deest. 21. BC: illacerent. Hic locus haud dubie corrupt. 22. A: possessionem. 23. B in marg.: Nota. 24, 25. A: rapinam igitur propter tales. 25, 26. A: secularem. 27. A: egentem. 32. A: et multo; ib. BC: seculares. 33. A: ullam; ib. A in marg.: Nota. 34, 35. A: fratris tollere. 35. A: aliam. 36. B: clamorosa.

Friars say
absurdly that
Christ begged
of the woman
of Samaria.

Their doings
are signs of
worse evil to
come.

mulieri Samaritane *dare sibi bibere* aque poculum mendicavit. Sed quidam instant logice quod per idem tota trinitas mandatorum observanciam mendicavit et Christi humanitas mendicavit mendicacionem huiusmodi pro ipso et membris suis; ideo dicunt quod pocionem illam 5 dominanter imperavit vel a Samaritana amicabilem et familiariter postulavit, et cum pari evidencia nedum amicus ab amico mendicaret sed dominus a suo servo. Christus enim ibidem ostendit dominacionem suam, cum preteritum spiritu prophetico ipsi femine declaravit. 10 Unde videtur secundum evangelium quod locutus fuit mystice, cum venientibus apostolis ad manducacionem hortantibus dixit: *Ego cibum habeo manducare quem vos nescitis*. Sicut ergo cibus Christi spiritualis fuit, voluntatem facere patris sui, sic et potus quam mulier dedit 15 sibi occasionaliter, dum tam in persona propria quam in figura ecclesie gentilium fuit obiectum in quo Christus fuit miraculose operatus voluntatem faciens Dei patris. Tales ergo mendici detegerent descripcionem mendicacionis sed celant ipsam (ut alias), ut venenum caucius 20 occultetur et scola diaboli nequius declaretur. Et omnia ista licet parvipensa fuerint, sunt prenostica pluris mali; primo enim mendicat christiana religio debite secundum exigenciam virtuosam, secundo mendicantur secte rapide secundum extollenciam monstruosam, et 25 tercio timendum est quod exsurgerent raptores publice qui mendicent depopulantes religionem pauperem christianam. Nam in defectu modorum capiendi elemosinas Antichristus gradatim invaluit, sic quod raptores hodie dicunt illud Proverb. 1°, 14: *Marsupium 30 unum sit omnium nostrum*. Ideo necesse est populum tenere se in limitibus ordinis christiani.

SERMO XXXIV.

Homo quidam fecit cenam magnam. Luce XIV°, 16.

The man is
Christ.

Homo iste singularis est Christus, et cena sua est 35 convivium in quo omnes predestinati super mensam

2. A: sed ut; ib. A: instat. 3. B: mendicat. 3, 4. A: et Christi humanitas mendicavit et Christi humanitas mendicavit. 4. B: mendicamine. 5. A: ideo debent. 15. A: ferre patris. 16. A: propria deest. 22. A: per impensa; ib. BC: prenostica plurimi. 23. A in marg.: Mendicacio triplex. 1. 24. B: secundum egenciam; ib. A in marg.: 2; ib. A: mendicavit. 26. A in marg.: 3; ib. A: resurgerent; quod deest. 30. A: Prov. I deest. 32. B: sequitur: *Homo quidam fecit cenam magnam.* Luce XIV°. 33. A in marg.: Sermo XXXIV; ib. BC in marg.: Dominica secunda; ib. C: post Trinitatis. 35. A: ille; ib. A: sua deest. 35, 36. A: suum convivium.

33. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 3—6.

Domini perpetuo erunt refecti, et ipsa cena est magna
 propter magnitudinem Domini cibantis, propter valitu-
 dinem populi convivantis, propter preciositatem prandii
 preparati et propter diuturnitatem convivii perpetuo
 5 continuati. *Vocavit autem multos*, quia predestinatos sin-
 gulos et prescitos. Ad tantum enim Deus illuminat
 omnem hominem venientem in hunc mundum quod
 dat ei instinctum quemdam ad beatitudinem appetendum.
 Et tunc vocat eos ad cenam predictam. Illam autem
 10 vocationem secundum etates varie replicat. *Hora* autem
cene potest intelligi tempus incarnationis in quo dulcedo
 celestis beatitudinis paratur propinquius et avidius
 affectatur. *Servus autem missus hora cene ad dicendum*
invitatis ut veniant ad hanc cenam fuit multitudo pro-
 15 phetarum et apostolorum et specialiter Baptista, quia
 iam incarnatus est Christus, et sic tam eius divinitas
 Fol. 167 quam eius humanitas est | parata, deditque legem
 novissimam post quam non debet lex antichristiana
 succedere. Ipse autem est *omnia in omnibus* secundum
 20 legem sufficientissimam ad beatificationem hominis pre-
 paratus. *Et ceperunt simul omnia genera hominum ex-*
cusare, et cum fuit excusatio in peccato, patet quod
 secundum triplex genus peccati tripliciter excusantur.
Primus dixit: Villam emi, et intelligitur quicumque ser-
 25 vus piger peccato diaboli quod est superbia retardatus;
 nam empcio ville que est ad dominacionem mundanam
 aspiracio notat superbiam: talis autem *necesse habet*
exire a via Domini *et videre* sollicite que ad continua-
 tionem dominacionis huiusmodi requiruntur. *Et secundus*
 30 *dixit quinque iuga boum se emisse*, per quem signatur
 populus cupiditate seculi eviratus. Boves enim ratione
 laboris et ratione utilitatis multiplicis de suo laboricio
 procedentis notant affluenciam mundanorum, et ideo
 dicit sapiens: *ubi non sunt boves presepe vacuum est.*
 35 Sed quia terrenorum affluenciam comitatur superbia,
 ideo signanter dicitur quod cupidus emerat quinque
 iuga boum. Quinarius enim circulariter in se ipsum
 rediens vocatur numerus superbus, et iugum binarii in-
 famis signat quomodo cupidi sunt iugo aspero mundi

the supper the
 bliss prepared
 for the
 predestinate.

All men are
 called.

By the time of
 the supper we
 may understand
 the time of the
 Incarnation.

The excuses
 point to three
 kinds of sin:

1. pride

2. avarice

3. A: convivati. 6. B: Dominus. 8. A: eis. 9. BC: Illam tunc.
 17. B: humanitas. 18. C: christiana. 20, 21. A: post paratus.
 24, 25. BC: servus deest. 29. A in marg.: 2. 31. C: oneratus. 32. BC:
 suo corpore. 34. C: oves. 36. A: emeret. 37. A: boum deest.

3. lust.

The lustful are
the worst
sinners.

atque diaboli coniugati. Tota autem sollicitudo eorum
expenditur in probacione questus temporalium. *Tercius
autem dixit se uxorem duxisse* qui notat populum pec-
cato carnis viciatum; corpus enim et anima tamquam
uxor et vir copulantur ad invicem quod si uxor sit
domina et anima servus eius, nichil plus necessitat ad
celestia contempnendum. Ideo signanter dicit sic viciatus
peccato carnis: *Non possum venire*; alii autem duo
prios loquuntur facecius dicentes: *Rogo te, habe me
excusatum*, quia promittunt licet false quod adquirent
dominium ad rebelles ecclesie destruendum ac mundi
divicias ad pauperes relevandum. Sed carnalis tamquam
agrestis et bestialis voluptatem propriam solum curans
pretermissis excusacionibus huiusmodi dicit quod oportet
ipsum in ipsis voluptatibus necessario volutari. *Reversus
servus nunciavit hec domino*, quia operacio invitancium
est excusacio peccancium, sicut quelibet creatura dicit
Deo se ipsam. *Tunc iratus paterfamilias* qui est Christus
dixit interna inspiracione predicto *servo quod exeat cito
predicando plebeis et populo et quatuor gênera hominum
introducatur*. *Pauperes* quibus licet sint validi in naturalibus
tamen affluentia temporalium non aridet et sunt illi
qui licet habeant subtile naturale ingenium, tamen
exercitacio deest illis. *Debiles* sunt illi qui ex debilitate
nature sunt impotentes qui sunt moraliter homines in-
ferioris capacitatis ingenii. *Ceci* sunt homines qui ex
doctrina diaboli in spiritualibus sunt cecati. Et *claudi*
sunt qui accidia torpent ut in viam Domini intro-
cedant. Illi autem dimissis prescitis quoad naturam
plus validis sunt per evangelium introducti, et cum
necesse sit numerum predestinatorum impleri qui post
hoc ministerium evangelistarum nondum impletur, quia
adhuc locus est, ait dominus illi servo: *Exi in vias et
sepes et compelle intrare*. Nam in diebus nostris defi-
ciente plurimum evangelistarum officio seculares domini
qui debent esse servus ille secundum partem debent

2. A in marg.: 3. 5. A: ad invicem deest. 6. BC: vel plus.
10. A: adquirent. 15. A: interim volutari; C: voluptari. 16. A: nun-
ciat hoc; ib. A: qui operacio imitancium. 18. C: ipsum. 19. A: aspi-
racione; C: spiracione. 21. A: qui licet. 25, 26. inferiores. 28. Codd.:
quia accidia. 28, 29. A: intercedant. 33. A: est deest; ib. A: Deus;
ib. A: per vias. 34. A: in deest. 36. BC: debent deest.

19. Vulgate: *Exi cito in plateas et vicos civitatis et pauperes
ac debiles et coecos et claudos introduc huc.*

compellere viantes lata via diaboli et sopitos rete huius
seculi ac potentes extra viam publicam per versucias
Antichristi, ut intrent per artam viam que ducit ad
celum, ut triumphans ecclesia impleatur finaliter. Ad
5 declaracionem dictorum dicit dominus: *Dico vobis quod*
nemo illorum primorum virorum qui sic renuerant et
finaliter excusarunt gustabit cenam novissimam cum
beatis. Ex quibus patet quod Christus sit ille homo
quidam et paterfamilias de quo evangelium per ante
10 fecerat mencionem; aliter enim impertinenter con-
necteretur quod illa cena quam ante meminit fuit sua.

Duty of rulers
to drive men
into the narrow
way.

Circa hoc evangelium dubitatur utrum numerus pre-
destinatorum vel prescitorum augeri possit vel minui.
Et certum videtur quod non, quia Deus eternaliter
15 diffinivit utrumque; cuius diffinicio mutari non potest
in contradictorium, quia tunc Deus foret insipiens. In
oppositum videtur quod aliter primi vocati sunt in-
efficaciter et si voluerint ad cenam Domini non veni-
rent. Secundo videtur quod omnia futura necessario
20 evenirent, quia Deus non potest frustrari in reprobis
vel electis, et cum providencia extenditur ad omnia
Fol. 167^d opera sua, videtur quod generaliter omnia futura
necessario evenirent. Tercio videtur quod lapsus hominis
et finalis impenitencia non dampnificant ecclesiam
25 ymmo prosunt, quia tot utrobique erunt electi et re-
probi prosunt per accidens.

The number of
the predestinate
and foreknown
is unalterable.

Quantum ad istud, certum videtur quod omnes
homines venire possunt ad beatitudinem de Dei potencia
absoluta, verumptamen potencie Dei ordinate repugnat
30 quod omnes homines sunt beati, et eodem modo qui-
libet prescitus impossibilitatur ut beatitudinem adquirat,
sicut est impossibile numerum ecclesie triumphantis
augmentari. Deus enim qui distinctissime ordinat uni-
versa eque necessitat ut iste et quilibet salvandus sal-
35 vetur, sicut necessitat ut in communi sit tantus numerus
beatorum, ideo est abhominabile hoc sophisma: Necesse

God, in
appointing how
many, appoints
who shall be
saved.

1. C: compellere; ib. C: sepes rete. 6. A: reverterant. 7. A: ex-
cusarant; ib. A: gustabunt. 9. A: quidem; ib. A: per ante deest; in
cod. Iacuna. 12. A in marg.: Dubium; ib. B in marg.: Questio utrum
numerus prescitorum vel predestinatorum augeri possit vel minui. 14. A
in marg.: 1. 15. A: utrumque deest. 16. BC: contradicionem; ib. BC:
Deus esset. 17. B: aliter deest. 18. A: voluerunt. 18, 19. BC: venire.
19. A in marg.: 2. 22. B: futura deest. 23. A in marg.: 3. 27. A in
marg.: Responsio. 28. A in marg.: 1. Potencia Dei duplex: absoluta,
ordinata; ib. B in marg.: Omnes homines venire possunt ad beatitudinem.
31. A: impossibilitur; C: impossibilitur. 36. A: hoc sola; ib. C: zopha.

est aliquos salvari, sed nullum hominem citra Christum necesse est salvari. Nec valet ista cecorum instancia qua obiciunt quod, si omnes homines collectim possint salvari, tunc cum infiniti homines possunt esse quantitas ecclesie triumphantis, poterit esse infinita, quia expectanda foret huius solucio quousque probaverint quod quantitas humani generis procedere posset in infinitum. Nec expectare possumus quousque quoad hoc tota Dei potencia sit exhausta.

We cannot tell why God's will limits his power.

Quoad secundum conceditur conclusio quod omnia necessario evenient et tum contingentissime et sic non necessario absolute sed necessitate ex suppositione ut hic supponitur, sed difficultas est in affirmativa, que earum sunt impossibilia absolute; utrum de Dei omnipotencia possunt tam mundus quam ecclesia esse maior, et tenetur probabiliter in multis talibus pars affirmativa et negatur processus in infinitum. Sed reservatum videtur Deo scire causam quare posset producere tantum numerum et non maiorem, ideo instant quidam quare in aliquo finito numero sit instandum quin per idem in isto. Sed totam istam materiam relinquo aliis confitens meam ignoranciam de numero sapientie infinite.

The existence of the foreknown is a good for the universe and even for themselves.

Quoad tertium dicitur concedendo conclusionem. Licet enim presciti ad tempus nocent ecclesie, prosunt sibi tamen finaliter, cum ex eorum dampnatione in parte gaudent beati et tota universitas secundum esse naturale dampnatorum perficitur et undique Dei gloria dilatatur; nec habent dampnati causam contra Deum, quia eorum esse naturale quod appetunt est perfectius quam non esse, ideo debent de tanto laudare gratiam creatoris. Nec dubium quin si starent in gracia finalis perseverancie, cuius defectus ipsi sunt causa, forent de numero salvandorum; et sic licet uxoratus dicat singulariter quod *non possum venire*, tamen omnibus pre-

1, 2. A: sed nullum — salvari deest. 2. valet: A (ut saepius): videlicet: ib. A: ceterorum. 3. BC: collecti. 7. A: quantitas deest; ib. A: productio possit procreare infinitum. 10. A in marg.: 2; ib. A: quia omnia. 13. BC: affirmativis; ib. A in marg.: Necessarium duplex: absolute, ex suppositione. 14. C: de deest. 17. B: negetur; ib. A: in deest. 19. A: et deest; ib. B in marg. inf. fol. 68^a: Unde triplex est necessitas, puta coactionis, consecucionis et naturalis inclinacionis; unde ergo voluntas necessitatur a Deo ad bene volendum, quia non potest convenire voluntati divine et quia Deus vult illam bene velle, ergo necessarium est eam sic velle, sed non sequitur quod ergo absolute necesse est eam sic velle sed solum secundum quid et ex suppositione, et hoc est necessitas constitutionis, non coactionis: sic ergo est verum quod Christum oportebat pati. 25. BC: simpliciter; ib. B in marg.: Multitudo dampnatorum non dampnificat ecclesiam in aliquo sed multum edificat. 30. A: Salvatoris. 31, 32. B: imperverancie. 33. BC: salvatorum; ib. BC: sic deest. 34. A: venire deest.

scitis istud convenit, cum quicumque peccat in uno, peccat in singulis horum trium; sed in temptato secundum carnem que est hostis magis domesticus est quedam impossibilitatis ratio que in aliis non sic lucet et difficultas istius temptationis exprimitur, ut eius periculum caucius caveatur, per istam negativam evangelii: *Non possum venire.*

Secundo dubitatur quomodo licet specialiter secularibus dominis predestinatos compellere sic ut intrent, et videtur quod non, quia tales non habent spirituales iurisdictionem ut convertant filios Dei.

Doubt whether rulers have power to coerce; for

Similiter, nemo convertitur ad Deum nisi volens. Compulsio ergo repugnat isti introitui, cum nichil est meritorium vel demeritorium nisi voluntarium.

1. they have no spiritual jurisdiction,

Similiter, omnis talis introitus est delectabilis et per consequens voluntarius; omnis autem compulsus est tristabilis, et sic dicta compulsio videtur includere repugnanciam in adiecto.

2. conversion must be voluntary,

In isto dubio tenendum est ut fides quod seculares domini habent ad hoc a Deo potestatem taliter coactivam et hinc habent suum dominium, non laborando manibus ut agriculatores sed per ipsorum ministerium a Domino preparatum, ut liberius et apcius intendunt huic Dei ministerio ad eius adversarios destruendum et alios habiles compellendum; sacerdotes autem Christi habent modum sustentacionis plus humilem, tum quia illis plus competit sequi in humilitate Christi humanitatem, tum etiam quia non dominative vel timore debent ut seculares domini ostendere austeritatem. Licet enim prelatus debet timeri a populo propter comminationem pene iehennalis, non tamen ut secularis dominus propter illacionem pene corporalis.

3. compulsion is repugnant to voluntary action.

Ad primum dicitur quod falsum assumitur, cum reges secundum Augustinum sunt Dei vicarii et secundum leges hominum sunt pontifices, ideo cum potestas eorum quam innuit Apostolus ad Romanos | XIII non sit corporalis, quia in hoc excellit eos operarius, mani-

Answer:
1. Kings are God's vicars and priests.

2. A: horum deest; ib. A: sed debet. 4. A: sit licet. 8. A in marg.: Secundum dubium; ib. A in marg.: 1. 12. A: convertitur nolens. 15. A in marg.: 3. 17. A: stabillis. 19. A in marg.: Responsio. 21. A: suum victum. 28. C: vel timore deest. 33. A in marg.: 1. Augustinus. Reges sunt vicarii Dei secundum Augustinum, sunt etiam pontifices secundum leges hominum. 36. BC: innuit.

33. Aug. Epist. CLXXXV, Opp. tom. II, 651. Cf. Trialogum, pag. 279.

festum est quod est potestas spiritualis et eyangelica, licet sit in penam peccati eorum per sacerdotes cesareos diminuta. Ipsi enim non notant quomodo non debent intrare sancta sanctorum nisi sacerdotali veste in tintinabulis tinniente, eo quod secundum beatum Gregorium 5 debent tinnire in ecclesia populo verbum Dei, sed aspirant ad dignitates mundanas quomodo possunt per antichristianas leges simplices a via Domini exterrere et censuras fingunt sapientes lucrum per quas possent subditos spoliare. Et sic non sunt vicarii Christi sed 10 procuratores precipui Antichristi.

2. The first entry into the narrow way may be penal although finally it becomes pleasant.

Ad secundum dicitur quod inicialis introitus est penalis sed finaliter delectabilis et voluntarius, et ita sicut Christus prostravit Paulum, eiecit vendentes de templo et fecit in sua capcione Judeos retrocedere, 15 ostendens in huiusmodi suam regaliam, sic seculares domini debent in isto proporcionabiliter sequi ipsum. Presbyteri enim sui non sunt huius potestatis capaces, sicut Christo non compeciit secundum rationem sacerdotii sue humanitatis hec facere, et sicut opera multa 20 virtuosa talis introitus in principio sunt penalia et tamen secundum partem superiorem anime sunt ex gracia Dei delectabilia, unde Apostolus dicit de se ipso et suis sociis: *Nos, inquit, primicias Spiritus habentes intra nos geminus.* 25

3. Viewed in different relations an act may be at once compelled and voluntary.

Seculares ergo principes debent secundum beatum Ysidorum principaliter exequi illud officium. Et per hec patet solucio ad tercium. Idem enim opus potest dici voluntarium et involuntarium secundum disparem rationem; coactionem ergo imperfectam inicianes 30 civiles domini reservant Deo timorem filialem pure delectabilem, cum per timorem servilem ipsam generant sicut seta.

4, 5. A: intinales; C: intinabilis. 7. B: possent. 12. A in marg.: 2. 13. A: finalis. 18. BC: potestatis deest. 21. BC: talis. 21-23. Codd.: penales . . . delectabiles. 25. BC: infra. 26. A in marg.: 3. 27. A: illud. 30. B in marg.: Idem opus voluntarium et involuntarium secundum disparem rationem. 33. B: seta etc.

5. S. Gregorii Reg. Epist. lib. I, Ind. IX, Opp. II, pag. 511. Cf. et pag. 17 et 1065. 24. Rom. VIII, 23. 26. Isidori De Summo Bono lib. III, cap. 51 (ed. Venet. 1443), pag. 15^b. 33. sicut seta. Cf. De Septem Donis (ed. Buddensieg) pag. 226, 1. Also Sermons S. E. W. II, 148.

SERMO XXXV.

Erant appropinquantes ad Jesum publicani et peccatores, ut audirent illum. Luce XV°, 1.

5 Celestis medicus et incontaminabilis, videns quod publicani et peccatores sunt sanabiles, quia verbi divini capaces, quod est huius manifestum indicium, voluit corporaliter communicare cum illis propter tria, primo ut ad confusionem superbiorum phariseorum ipsos converteret, secundo ut daret vicariis suis exemplum concurrentibus circumstantiis faciendi similiter, et tercio ut ostendat ipsum esse dominum et salvatorem gentium non solummodo Judeorum. Sed pharisei et scribe blasphemando accusarunt Christum in isto, sed ipse in parabola sic condempnat: *Quis ex vobis homo cordatus*
 15 *virtute qui habet centum oves, quarum custodia sub pena intollerabilis dampni est sibi commissa, et si perdiderit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto et vadit ad illam que perierat, donec inveniat illam et cum invenerit illam imponit in humeris suis*
 20 *gaudens?*

Reasons for Christ's associating with publicans and sinners.

Parable of the lost sheep.

Iste homo est dominus Jesus Christus qui fuit ex Judeis, de quo Psalmo LXXXVI, 5: *Homo natus est in ea, et ipse fundavit eam altissimus*; ad quem sensum dicitur Johannis IV°, 22: *Salus ex Judeis est*.

25 Iste autem homo habuit a Deo patre in custodia centum oves, quia universitatem nature angelice, que notatur per nonaginta novem et genus humanum quod vocatur: *Ovis centesima*. Ovis autem ista centesima est perdita per peccatum, ut patet in prevaricatione
 30 primorum parentum. Et cum iste homo fuit tantum obligatus patri ad ovium istarum custodiam, dimittet naturam angelicam confirmatam in celo quod propter solitudinem et propter defectum visitacionis cultorum humani generis ac tercio propter copiam arborum
 35 spiritualium semper virencium desertum dicitur. *Vadit*

The ninety nine sheep are the angels; the hundredth is mankind.

1. BC in marg.: Dominica tertia; ib. C: post Trinitatis. 4. A: et deest. 5. A: verbi Domini. 6. BC: huius magnum. 7. A in marg.: 1. 10. BC: faciendo. 14. A: recordatus. 19. A: illam deest. 20. AB: gaudes etc, que secuntur. 22. B: Psalmus; ib. Codd.: LXXXVIII. Correx. 31. B: omnium. 33. A: solitudinem; ib. A: propter deest.

Adam's sin
necessary for
the universe.

Parable of the
ten pieces of
silver.

autem Christus *ad ovem illam que perierat*, dimittens naturam angelicam inassumptam et assumens de ove salvanda ypostasim, ut ille qui non potuit peccare in propria persona sed puniri pro ove illa que peccavit, sed ipsam redimere non potuit, satisfaceret; secundo ut 5 ovis ista Christum tamquam personam sui generis notorie balantem cognosceret, et tercio ut ultimam facturam suam secundum ultimum fabrice sue perficeret. Quam necessarium ergo fuit Ade peccatum occasione cuius sic genus hominum exaltatur. Ovem ergo istam 10 invenit iste homo specialiter in humilitate beate virginis et de ipsa carnem assumens gaudenter et potenter imponit in humeris, quia Psalmo XVIII°, 6 de ipso scribitur: *Exultavit ut gigas ad currendum viam*. Et cum cursum huius peregrinationis compleverit veniens 15 domum per ascensionem, *convocat amicos* | tam angelos quam spiritus utriusque legis sue dicens illis: *Congratulamini michi, quia ovem perditam et iam salvatam inveni. Dico autem vobis quia ita gaudium est in celo super humano genere, quod secundum unam partem 20 est peccator et agens penitenciam secundum quamlibet eius partem, de ipso est maius gaudium eciam in omnibus angelis quam super universitate novem ordinum angelorum qui non indigent penitencia*, cum nunquam peccaverant. Secunda parabola est *de muliere 25 habente decem dragmas* que unam perditam querit accendendo lucernam et evertens domum et inventa ipsa dragma congaudet modo quo supra. Mulier autem ista est sapiencia Dei patris. Decem dragme sunt universitas decem generum nature rationalis create; dragma per- 30 dita est genus humanum sic dampnabile pro peccato, lucerna accensa est Christi humanitas, in qua relucet eius deitas ut lux vera, domus eversio est fabrice Dei ordinatio undique salvate, ut homo qui fuit ultima eius fabrica fiat circulariter Deus ipse, et sic domus 35 universitatis create fuit primo ut linea recta, sed quando finis et principium ypostatice sunt coniuncta, fuit dicta universitas facta circulus et sic per Christi incarnationem, cuius humanitas consistit in quatuor, dictus circulus

Fol.
168^h

6. A: Christum deest. 14. A: viam etc. 15. C: complevit. 16. A: demum. 19. ita; ib. A: per gaudium; ib. BC: in celo deest. 20. A: quia secundum. 21. A: peccatorum. 22. A: ipso autem; ib. BC: magis gaudium. 23. B: universitatem. 25. A: peccaverat. 28. A: autem ipsa. 29. A: sunt deest. 33. A: divinitas. 35. B: sic dominus.

est quadratus, et sic licet tempore Aristotelis quadratura circuli fuit scibilis, non tamen ante incarnationem fuit nobis cognita, licet quidam patriarche et prophete in fide cognoverunt quod dictus circulus sit quadrandus.
5 Nec dubium quin de invencione huius dragme gaudent angeli et super humano genere secundum Christum qui est eius suppositum magis gaudent quam super tota natura angelica non assumpta.

How the circle was squared by Christ's incarnation.

Et quantum ad difficultates in quibus stant logici,
10 non dubium quin totum genus humanum sit unus peccator, sicut est una persona que secundum diversas partes capit diversas predicationes, sic quod non est timenda sophistarum instancia qua videntur de virtute sermonis impugnare istam sententiam; sed oportet
15 catholicum ad huius noticiam ac defensionem esse nutritum in antiqua logica scripturarum.

The whole human race is one sinner.

Circa hoc evangelium dubitatur, primo utrum communicacio cum excommunicato ab homine sit licita; et videtur quod sic, primo quia communicacio Christi
20 cum istis peccatoribus excommunicatis a Deo fuit licita: ergo multo magis licet communicare cum excommunicatis ab homine. Angeli enim sepe communicant cum illis predestinatis ad gloriam quibus Deus ordinavit angelos conservare, sicut patet de Christo et suis apostolis.
25 Si ergo factum Christi propter similitudinem debet nobis trahi in consequentiam, ut faciamus similiter, videtur quod sicut ipse communicavit cum peccatoribus nos ad eorum conversionem debemus etiam communicare cum illis. Sic enim Christus specialiter communicavit cum
30 ceco nato quem sacerdotes excommunicaverant (ut patet Johannis IX); nec aliter videtur quomodo debeamus convertere peccatores. Ideo pharisaica est hec excusacio qua dicitur quod licuit Christo propter suam impeccabilitatem communicare cum peccatoribus, sed nobis
35 non licet per locum a simili, cum simus peccabiles:

It is lawful to hold communication with the excommunicated,

1. A: ut semper quadratura; ib. A in marg.: nota. 14. A: impugnare illam. 17. A in marg.: Primum dubium; ib. B in marg.: Questio brevis. 21. BC: communicari; ib. B in marg.: Arguit quod licet communicare cum excommunicato et propter quod sic. 26. A: trahi ad. 27. BC: communicat. 35. A: per locum deest; cum sumus,

1. Cf. De Ecclesia, pag. 100, ubi sic habetur: Quadratura quidem circuli est scibilis, sed fuit in tempore Aristotelis nondum scita. Cf. Trialogum, pag. 212, ubi rectius: cum Aristoteles vere dicat quamvis quadratura circuli sit cognoscibilis, verum tamen nondum scitur.

Nam iuxta hoc non sequeremur Christum in aliquo, quia non possumus ad perfeccionem operacionis sue attingere, ideo si communicamus cum reprobis colligendo de ipsis pecunias, multo magis debemus communicare cum non desperatis predicando illis penitentiam⁵ et spem beatitudinis.

if it is for the
purpose of
doing good.

In isto dubio non obstante quacunque tradicionem vel quacunque mandacionem pharisaica, videtur tenendum indubie quod licet fideli communicare cum excommunicatis ab homine, eciam a Deo, supposito quod¹⁰ speret contagionem eorum aufugere et eos vel ecclesiam aut meritum suum ad bonum convertere. Et hodie viluit ad tantum pharisaica excommunicacio quod fidelis libencius communicaret cum homine quem satrape hodie excommunicant, et cum fugienda sit communicacio¹⁵ cum homine quem Deus excommunicat, at illi manifeste excommunicantur a Deo tamquam heretici, communicacio cum illis est inter omnes alias fugienda. Et quantum ad leges que sunt ponderis in oppositum allegandas, dicitur quod intelliguntur de excommunicato²⁰ notorie a Deo et homine cum quo non licet communicare nisi evidente incontaminacionis securitate et conversionis | probabilitate aut profectus ecclesie utilitate; nec profecto generaliter excommunicantur ab homine qui sunt excommunicacione digni, sed sepe²⁵ discordando ab excommunicacione Dei excommunicantur iusti propter lucrum. Et tales excommunicatores sunt a Deo excommunicatissimi et tam spissim hodie seminati quod vertitur in argumentum topicum quod, si christianus excommunicatur a tali prelato, tunc securum est³⁰ cum ipso tamquam iusto communicandum. Et sic detecta veritate istius materie cessaret exaccio excommunicacionis sophistice qua simplices spoliuntur, cum excommunicantes sint tamquam membra diaboli fugiendi et excommunicati non propterea abhorrendi. Notum³⁵ quidem est ex fide quod quicunque excommunicat alium principaliter propter lucrum, propter honorem proprium vel propter iniuriam propriam vindicandam, tamquam

Excommunicat-
ions often
wrongful and
for gain.

1. A: cum sequeremur. 5. B in marg.: De excommunicacione non bene sentenciat sed extranee. 7. A in marg.: Responso; ib. A in ipso dubio; ib. A in marg. inf. fol. 168^b: Totum genus humanum est unus peccator, sicut est una persona, communicacio cum (in cod. ab) excommunicatis ab homine est licita. 11. C: affugere. 16. A: Deus excommunicant. 22. A: contaminantis. 23. BC: perfecte. 30. A: tunc securum. 31. B: tamquam cum.

Antichristus pessimus excommunicat se ipsum et sua excommunicatio est impertinens ad directe dampnum vel scandalum alteri inferendum.

Such are invalid.

Secundo dubitatur ad quid Christus voluit incarnari 5 et tam diutine ad redimendum genus hominum cruciari, cum nudo verbo posset genus humanum redimere et meliorando hominem ac iuvando ipsum quandocunque oporteret brevius ac melius undique facere, et sic quare non confirmavit hominem post tantam morulam in 10 statu innocencie, ut confirmavit angelum. Tunc enim exclusa fuisset tota ista miseria.

Why Christ did not prevent sin instead of suffering for it.

In istis tenendum est ut fides quod oportuit verbum Domini incarnari, nam genus humanum totaliter citra Christum secundum Adam factum est impotens ac 15 imperfectum ad se ipsum salvandum. Quomodo ergo satisfaceret propter totum genus humanum? Et nedum propter salvationem humani generis, sed magis propter perfeccionem universitatis et ostensionem gracie potestatis divine fuit verbum Domini incarnatum. Et ita 20 credendum est, cum omne factum suum fecit ad regulam quod non per momentum vel instans moratus fuit in aliquo opere penali vel delectabili nisi propter causam certissimam ac necessariam, sicut patet specialiter de toto tempore viacionis sue. Et ita si nudo verbo rede- 25 misset hominem, medicina satisfaccionis perpetue que iam ponitur defuisset, et ita melius est quod homo in perfeccione ponatur in tali gradu et statu merendi quam foret ipse super angelos vel Christum quantumlibet exaltatus; unde obiectus est infidelium ingratorum 30 qui diaboli non contentantur de Dei munificencia, agendo sibi gratias pro tam grate datis, quod murmurant vel musitant quare non fecit melius cum hoc posset. Ipsi enim nesciunt si pensatis omnibus sit modo melius quam foret homini ad perfeccionem duplicem 35 exaltato. Ideo loco huiusmodi questionum gratias agamus Deo qui sine nostro merito nobis fecerat tantum bonum, cum per idem si Deus duplicasset in bonitate totam suam fabricam et sic in infinitum, ymmo si quamlibet creaturam fecisset parem Lucifero, volassent tot questiones

The Incarnation has displayed the divine power and made the universe more perfect.

We should avoid such questionings and thank God for his goodness.

3. A: alicui inferendum. 4. A in marg.: Secundum dubium. 9. B: conformavit. 10. B in marg.: Quare Christus potius verbo non redemit genus humanum, cum hoc potuit et videtur melius. 12. A in marg.: Responsio. 13. A: genus hominum. 27. A: gradu in statu. 28. A: ipso super. 28, 29. A: quamlibet exaltato. 34. A: homini deest. 35. A in marg.: Nota consilium. 38. BC: sic infinitum. 39. A: tales questiones.

inutiles ut sunt modo. Et patet quare Deus non confirmavit hominem in statu sue innocencie ut fecit angelum: Neque enim homo hoc meruit nec Deum decuit sic fecisse, ymmo toto pensato est utilius humano generi nunc quam tunc fuisset, sicut melius est toti universitati create quod stet iste ordo, quam foret una parte eius meliorata, quia destructa tunc foret pulcritudinis proporcio ex qua mundi fabrica est hodie decorata; unde interpretaciones invidorum proprietati innitencium desiderant quod tali persone vel parti mundi hoc bonum eveniat, licet dignior fabrica peioretur.

Tercio queritur utrum angeli ante incarnationem noverint Christi incarnationem sicut noverunt lapsum hominis, et videtur quod non, quia noviter gaudebant homini reparato, quod innuit in eis novam noticiam, unde per modum dubitationis incogniti querunt angeli Ysaie LXIII°, 1: *Quis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra*. Sed quamvis tractatus sint inutiles huiusmodi questionum, videtur mihi tamen probabile quod multi angeli noverunt in verbo eius incarnationem, cum multi viantes hoc fide cognoverant et scriptura sacra quam angeli clare intelligunt in prophetis legis veteris hoc innuit. Et quantum ad obiectum, dicitur quod angeli habent in verbo constantem unam noticiam sempiternam et preter illam dicitur communiter quod habent elaboratam ex cognitis unam noticiam successivam; et sic primo modo eque gaudent angeli perpetuo de incarnatione et ceteris futuris et non per modum questionis incogniti sed per modum delectabilis admiracionis prius noti querunt hoc angeli se reciproce consolantes.

Whether angels
had clear
knowledge of
the Incarnation
beforehand.

Fol.
168^a

SERMO XXXVI.

Estote ergo misericordes. Luce VI°, 36.

Notatis verbis huius evangelii patet quomodo Christus hortatur tam affectum quam intellectum hominis in

1. A in marg. inf. fol. 168^e: Quare Deus non confirmavit hominem in statu innocencie ut fecit angelum. Angeli habent in verba unam constantem noticiam sempiternam, et preter illam dicitur communiter quod habent elaboratam ex cognitis unam noticiam successivam. 9. A: inter precaciones; BC: imprecaciones. 10. A: intencium. 12. A in marg.: Dubium tercium. 14. B in marg.: Unde angeli ante incarnationem noverunt ipsam incarnationem sicut noverunt lapsum hominis. 17. Codd. LXII. Correx. 18. A: de Bosra deest; ib. A in marg.: Responsio. 20. A: quod multi quod multi; ib. A: noverint. 31. A in marg.: Sermo XXXVI; ib. BC in marg.: Dominica quarta; C: post Trinitatis. 32. BC: ergo deest.

32. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 9.

quinque quomodo serviret Deo suo; et primo affectum movet ad misericordiam, eo quod debeat sequi Deum. *Estote, inquit, misericordes sicut et pater vester misericors est.* Deus enim eternaliter est misericors (quod sonat in habitum), sed temporaliter miserator; et est ista prima instructio volitive potencie, cum nemo excusatur quin debeat velle egentem a sua miseria relevare; post diem autem iudicii manebit misericordia et Dei miseratio, cum quemlibet dampnatum misericorditer puniet sed non tunc erit miseratio viatorum.

Five things
commanded by
Christ:
1. Mercy,

Secundo prohibetur temerarium iudicium intellectus. Nam ad miserationem necessarium est rectum iudicium indigentis, cum multi temere iudicant ypocritas indigentes quos stultum est in temporalibus relevare et multos iudicant superbos locupletes et aliter viciatos. Dum tamen sit verum oppositum, ideo ad miserandum necessarium est iustum iudicium.

2. Care in
judging,

Tercio specialius prohibetur temeraria condempnatio sub obtentu fuge condempnationis severe summi iudicis. Quarto specialius prohibetur nedum iniurie confratris illatio, sed iniurie proprie amonetur misericors dimissio, et quinto precipitur boni collati a Deo communicatio. Nam ad illum finem dabatur et sub illa condicione dabit Deus copiosius in futurum; et in hiis quinque instruuntur terreni iudices tam intrinsecus quam ad extra exemplo primi iudicis et sub pena talionis, et sic intellectus et affectus per volubile et terribile commoventur. Iudices enim terrenos necesse est esse primo misericordes, cum ad austeritatem sint magis flexibiles et in vera misericordia non excedunt; ideo oportet habitum misericordie fundare actum iudicii; iudicium autem commune ad bonum et malum oportet condempnationem precedere. Sed quia in misericordia consistit fundamentaliter dispositio promerendi, ideo repetuntur duo actus ordinate de misericordia procedentes, primo quod misericors dimittat iniuriam suam et secundo quod frugaliter det de suis.

3. Not to
threaten with
dampnation,
4. Forgiveness
of injury,

5. to share
God's gifts
with others.

Et sexto ad exhortacionem omnium istorum narratur quadruplex superhabundans retributio taliter operantis:

1. A: serviet. 6. A in marg.: 1; ib. A: volitive. 7. A: velle deest. 9. BC: immisericorditer. 11. A: tenerarium; ib. A in marg.: 2. 14. A: quod stultum. 16. B: sit unum. 18. A in marg.: 3. 20. A in marg.: 4; ib. A: specialius nedum amovetur; ib. B: prohibetur nedum amovetur. 21. B: amoveretur. 22. A in marg.: 5. 27. B: per voluntatem. 29. A: ad deest. 30, 31. A: non excedunt — misericordie deest. 36. C: et deest. 38. A in marg.: 6.

The reward of
holiness.

Mensuram, inquit, bonum et confertam et coagitatam et supereffluentem dabit in sinum vestrum. Nam fides sententias quod egei recipientes elemosinam dabit quodammodo retributionem beatitudinis que, quia proporcionabiliter ad meritum hominis mensurabitur, ideo dicitur mensura que est bona, quia de rebus optimis. Secundo est conferta, quia sine vacuitate boni extranei replet mentem. Tercio est coagitata, quia ad tantam constantiam inheret homini, ut ab eo non possit separari. Et quarto est supereffluens beatitudine accidentalit. Et quia totum hoc non est de essentia hominis sed secundum virtutes que sunt instrumenta sua ipsa recipit, ideo dicitur homo in sinum suum ipsa recipere. Et simile videtur in modis vel instrumentis aliis in quibus farina vel granum recipitur. Primo enim notatur quod ipsum in natura sua sit bonum, secundo notatur quod instrumentum vasis sit confertum vel usque ad oram repletum, et tercio est ipsum ut excludat corpus extraneum agitatum, et quarto est ipsum secundum vasis capacitatem superius

The same
measure in
the good and
the evil.

cumulatum. Eadem quippe mensura qua viator mensuraverit in bono vel malo proximo suo, remeietur sibi secundum omnipotentis misericordem iusticiam. Eadem diem, non numero sed porporcione, non sic quod tantum pene recipiet quantum mali fecerat aut tantum premi quantum boni, sed proporcionabiliter secundum supereffluentiam misericordis Dei. Sed quia ista scola nimis extraneatur a populo propter defectum doctrine puerilem, phariseorum et scribarum, ideo dicit Christus sub similitudine quomodo ista sententia debeat in populo seminari, notans primo quomodo prelati ecclesie in anima eum duceret per artam Christi semitam subiectum populum legem Domini ignorantem ex cecitate evidenter exorbitat et utramque partem cadentem in foveam peccati ilaqueat. Et patet quod, sicut cecitas in intellectu et affectu duels spiritualis per quem iuvaretur populus ad celum est magis periculosa, quia beatitudinis corporis et anime ex ignorantia huius sententie perditiva, sic caritativa speculacio in duce

Blindness most
dangerous in
spiritual guides.

Fol.
169*

3. A in marg. i. 1. 7. A in marg. i. 2. 8. A in marg. i. 3. 9. A: potest; B: potest. 14. A: ipse; ib. A: evident. 16. A in marg. i. 1. 17. BC: est bonum; ib. A in marg. i. 2. 18. A: hora; C: horam; ib. A in marg. i. 3. 19. BC: et deest. 20. A in marg. i. 4. 26, 27. A: minorat. 27. A in marg. int. fol. 169. Deus eternaliter est misericors quod sonat in habitum, sed temporaliter est miserator. 29. B: in duce; ib. indubie.

spirituali est magis necessaria, quia ex sagaci semina-
 cione huius sentencie beatitudinis inductiva. Unde in-
 fidelitas magna est in illis qui videntur regere populum,
 quod ponunt in eum tales cecos prepositos, cum dicant
 5 plane in opere quod plus curant affectionem vel com-
 modum temporale quam bonum eternum corporis et
 anime quod est infidelitas manifesta. Cum enim omnis
 subiectus debet duci per suum prepositum ut magistrum,
 non est autem de lege debita quod subiectus talis
 10 magistrum superet quoad artem, omnis homo sicut
 debet assimilari magistro, sic debet habere ducem
 talem qui re et nomine sit magister. Sic enim Christus
 cui principaliter intendit quilibet viator fidelis indefecti-
 biliter superat quemlibet fratrem suum, et sic propor-
 15 tionabiliter quilibet dux populi superaret subditos in
 ducatu; cecitas autem pharisaica que etiam in prelati-
 nostris nimis habundat est quod minuta peccata ut
 festucam preponderant et considerant in subiectis, sed
 manifesta peccata ac gravia ut trabem non considerant
 20 in se ipsis. Debent enim primo attendere quod superent
 populum in sciencia et virtute, et per consequens, quod
 istas virtuose applicent ad subditos regulandum. Unde
 quia omnes tales sunt abiecti ypocrite, ideo precipit
 Christus eis quod *eiciant primo trabem de oculo sue*
 25 *consciencie*, et tunc possunt minora peccata eicere de
 subiectis, quia aliter timendum foret quod subiectus in
 noticia ipsos superans non acceptaret sed contempneret
 eorum doctrinam, cum manifeste dicant in vita, vel
 tacendo vel sibi ipsis contrariando, quod non sit a
 30 minutis subditorum criminibus taliter fugiendum, quia
 per locum a maiori (ut novit subditus) a maiori cri-
 mine quale manifestatur in ipsis foret potius fugiendum,
 et cum factis quibus plus credendum est quam suis
 sermonibus dicant oppositum, inducitur subditus ad
 35 eorum sententiam discredendum.

Ideo (ut dicit Christus) medicina optima foret curatum
 manifesta peccata quibus cecatur de consciencia sua

Corrupt
patronage.

Leaders (e. g.
prelates) should
know more
than their
subjects.

3. BC: in deest. 4. B in marg.: Quantum malum quando duces
 ceci preponuntur. 9. A: debitam. 11. A: assimilari. 12. AC: talem
 deest. 17. BC: modo habundat. 18. A: preponderanter considerant.
 25. 26. A: in subiectis. 26. BC: subditus in. 27. C: ipsos superans.
 28. C: dicunt. 29. BC: a deest. 31. A: ut novit — maiori deest.
 36. A in marg.: Nota.

24. Vulgate: *Eice primum trabem de oculo tuo: et tunc
 perspicies ut educas festucam de oculo fratris tui.*

eicere et tunc possent ut priores sancti minora peccata de subiectis eicere et eos per semitam Christi ut veri pastores conducere. Aliter enim non forent pastores sed depastores, non ductores sed seductores, non speculatores sed spiculatores, et sic de aliis nominibus 5 que istis ducibus convenirent. Et ita non superest nisi phariseorum cecacio et per consequens quod populus subditus non acceptat tales prelatos ut Christi vicarios, sed contempnit eos ut lupos rapaces et precipuos discipulos Antichristi. 10

We should withdraw payment from prelates who are notoriously unfit.

Circa hoc evangelium dubitatur utrum prelato notorie deficiente a suo officio subiectus debeat sibi tribuere stipendia ut prelato, et manifeste videtur quod non, quia sic foveret subiectus suum principalem hostem, ut ducat populum per voraginem viciorum. Cum ergo hoc 15 sit consentire suo crimini, videtur quod subiectus cui hoc est cognitum debet istud aufugere ut consensum.

Item, ex fide talis prelatus est infidelis excommunicatissimus apud Deum, sed cum nullo tali est communicandum et specialiter ministrando affluentiam 20 temporalium que sunt bona pauperum, quia sic iniuriaretur pauperibus, ergo nulli tali prelato noto huiusmodi debet in temporalibus communicare. Nec valet dicere quod illa non dat sibi sed ecclesie, quia certum est quod realiter dantur sibi et a pauperibus quorum sunt 25 bona realiter auferuntur.

If we ought to pay them we ought also to follow them; an absurd consequence.

Item, cum omissio vel commissio prelati sit nota subiectis, si exinde debent stipendia temporalia sibi tribuere, multo evidencius debent vite sue credere et attentius sequi ipsum, sed consequens manifeste obviat 30 legi Dei; si enim debent sibi tribuere dicta stipendia ut prelato, et est illis evidens quod non sit prelatus sed elatus Antichristi discipulus, videtur quod debent secundum rationem falsam notam eis esse huiusmodi, ipsum in malicia tali defendere; consequens nimis 35 hereticum. Prima consequentia videtur, quia sicut leges dictant quod stipendia debent dari prepositis, sic dictant signancius quod subiecti debent illis credere et tam vita quam opere obedire et interimere eorum

1. A: posset. 3. B: pastotores. 8. A: acceptet; ib. tales deest.
11. A in marg.: Dubium; ib. B in marg.: Questio bona. 13. A in
marg.: l. 17. C: affugere. 18. A in marg.: 2. 19. A: sed deest;
ib. BC: nulli. 20. A: ministrandum. 21, 22. A: iniuriatur. 22. A:
nullo tali. 25. C: a deest. 27. A in marg.: 3. 28. A: subiectus;
ib. A: temporalium. 39. A: tum vitam.

Fol. 160^b obedienciam et sequelam foret interimere rationem
propter quam forent sti | pendia illis danda; et certum
est quod omnino peccatum carens ratione foret quod
subditus daret eis stipendia sine causa.

5 In oppositum sunt multe tradiciones pharisaice et
ratio inconueniencie, cum per idem quilibet subiectus
posset fingere quod suus prepositus non sit dignus et
labor spiritualis posset ut emptum commercium a sub-
ditis mensurari.

10 In isto videtur mihi indubie quod subditus cui notum
est prelatum vel omittendo vel committendo non
facere debitum eius officium, non debet temporale
stipendium sibi tribuere, licet debeat dare sibi ut capi-
tali inimico artam vite sustentacionem forte in ultima

A bad prelate
is not God's
ambassador.

15 necessitate. Et ista stulticia qua clamatur subiectos per
talem internuncium decimas suas Deo tribuere est ita
infamis carens ratione quod stulti in populo hanc con-
vincunt. Maior (inquam) foret stulticia quam si tenentes
mitterent per cervam in loculo alligato collo eius suo
20 domino redditum annualem, quia de cerva non foret
tam evidens causa quod monetam illam consumeret;
nec evidencia rationis nuncii cum desit officium plus
relucet; nam litere pape vel episcopi sunt mute et
inutiles, ut faciant vel per se testentur aliquem esse

25 debitum medicum animarum. Ideo olim fuit lex eccle-
sie quod populus regulandus in lege Domini eligeret
sibi medicum quem ex vite sanctitate experta foret sibi
evidens esse ydoneum et ipso perverso alium aptum sibi
eligeret et illum aufugeret ut venenum, et inconueniens

Formerly
prelates were
elected by their
flock.

30 inde sequens quod prelati non vendicarent iure here-
ditario bona pauperum est faciliter remittendum. Omnes
enim prelati affectarent precipue suum officium propter
beatitudinem dandam a Deo ut summum stipendium,
et temporalia stipendia aufugerent nisi de quanto

35 necessaria alleviarent ad prelatorum officium peragendum.
Sed hodie Jordanis conversus est retrorsum, et sic tam
lex quam fructus huiusmodi prelatorum. Nec moveat
quod Christus elegit in apostolum Scarioth maledic-
tum, cum non dedit sibi curam regiminis animarum

Christ did not
give Iscariot
cure of souls.

1. A: et loquelam et sequelam. 5. A: philosophice. 7. A: quod
quod deest. 10. A in marg.: Responsio. 11. A: vel committendo deest.
14. C: artem. 16. B: internuncium obedienciam prelati. 20. AC:
animalem; ib. A: quod de. 23. A: litere ipse. 25. A: divitum medicum.
28. A: sibi ydoneum; ib. BC: et deest; ib. BC: quod ipso; ib. sibi
deest. 31. C: etiam faciliter; ib. A in marg.: Attendant prelati. 37. A
in marg.: Nota. 38. Codd.: eligit.

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

2. Once the problem is identified, the next step is to define the objectives and goals of the project. This helps to clarify what needs to be achieved and provides a clear direction for the team.

3. The third step is to develop a plan or strategy to address the problem. This involves breaking down the problem into smaller, manageable tasks and determining the resources needed to complete each task.

4. The fourth step is to implement the plan. This involves putting the strategy into action and monitoring progress regularly to ensure that the project is on track.

5. The final step is to evaluate the results of the project. This involves assessing the outcomes against the objectives and goals and identifying any areas for improvement or further action.

— — — — —

1. The first step in the process of the investigation is the identification of the problem. This is done by the investigator who is responsible for the study. The next step is to collect data. This is done by the investigator who is responsible for the study. The next step is to analyze the data. This is done by the investigator who is responsible for the study. The next step is to interpret the data. This is done by the investigator who is responsible for the study. The next step is to report the results. This is done by the investigator who is responsible for the study.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

[illegible]

quam fuerat incarnatus. Tercio due naves sunt ecclesia
Judeorum et gencium que ad Dei sapienciam cum
impetu confluerunt. Quarto descensus Christi in navem
Petri est Christi incarnacio ex genere Judeorum; de
5 quā nave quinto docuit sedens in virtutibus predesti-
natos tamquam | stantes in terra. Sexto piscacio Petri
Fol. 169^r ruptis retibus est congregacio fidelium in lege Christi
quorum aliqui exierunt. Septimo alterius navis suffra-
gium est ecclesie gencium adminiculum. Octavo indigni-
tatis Petri confessio assistente Johanne et Jacobo est
10 nota a Deo faciente opera elongacio, que noticia nedum
est in christianis sed in paganis, ut in saracenis et
barbaris. Nono piscacio Petri expressa ad homines est
prepositura eius super ecclesiam, et decimo reliccio
15 retis Petri navis et omnium que possedit est renun-
ciacio viri apostolici quoad secularem modum habendi
qui vult in paupertate evangelica sequi Christum.

Further
allegorical
exposition.

Supposito hoc sensu allegorico accedendo ad sensum
tropologicum, notandum quod triplex est rete, primum
20 est rete Christi quod est connexio virtutum in religione
Christi connexa nodo quadruplici caritatis. Secundum
est rete diaboli quod est connexio viciorum in exem-
placione diaboli complexa multiplici nexu invidie, sed
tercium est rete seculi quod est connexio causarum
25 seculi secundum leges humanas contexta. Et hoc rete
sicut rete carnis est tela aranee, que nisi fuerit in-
voluta, tela diaboli faciliter potest rumpi. Rete autem
Christi contextitur filo veritatis invincibilis, ut Christi,
in predestinatis secundum sex differencias posicionis et
30 contextum extenditur ad Deum et subiecto homini
secundum superius et inferius, ad amicos et inimicos
secundum dextrum et sinistrum, ad patres et priores
et sequentes secundum ante et retro, secundum limites
caritatis; recipit autem hoc rete dum laxatur in mare
35 seculi per foramina aquas tribulacionis mundane sed

Tropologically:
There are three
nets:
1. of Christ,
2. of the devil,
3. of the world.

1. A in marg.: 3. 3. A in marg.: 4. 5. A in marg.: 5. 6. A:
terram; ib. A in marg.: 6. 8. A in marg.: 7. 9. C: ammiculum;
ib. A in marg.: 8. 12. BC: in christianismo; ib. A: in deest; ib. BC: ut
deest. 13. A in marg.: 9. 14. BC: ad ecclesiam; ib. A in marg.: 10.
15. BC: possidet. 18. A in marg.: Sensus tropologicus. 20. A in
marg.: 1; ib. BC: religionem. 21. A in marg.: 2. 22, 23. A: in
extractione. 24. A in marg.: 3. 26. A: rete caricis; ib. A: aranie;
ib. A: nisi fiunt. 27. A in marg.: rete Christi. 28. A: invincibilis,
rete autem Christi; C: invincibilis caritatis Christi in. 29. A: et deest.
30. BC: subiecta. 33. A: et secundum. 34. A: autem deest.

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

1. The first of these is the fact that the Commission has not yet received any information from the Government of the United Kingdom regarding the proposed changes to the law of the United Kingdom regarding the treatment of the British Commonwealth citizens who are not citizens of the United Kingdom.

[illegible]

15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850

... officium recipientes temporale lu-25
... sed pastus
... Unde Luce VI° per
... *Si mutuum dederitis*
... *que gratia est vobis?*
... *ut recipientes* 30
... officium avidè
... recompense.
... quilibet subditus novit fidem
... dispendiosis
... tam beneficentibus quam male- 35
... retributor. Tales (inquam)
... tamen et ignorant

...verbas deest. 4. B in marg.: Septem opera
 misericordie dicit Christi. Doc. Gadd.; die. Cl.
 ...deest. 5. A et C sciencia. 6. liti; debet
 ...deest. 7. A et C gentium predicare subiectis.
 ...deest. 8. A et C magis Rete triplex scilicet
 ...deest. 9. A et C specialiter deest. 27. A: misterium.
 ...deest. 28. B convertitur. 36. A: necessa-

fidem explicite et sunt in opere pessime operantes; ideo
tales curati effugiendi sunt ut discipuli Antichristi.
Prelatus enim correspondenter ad triplex peccatum tam
alienum quam suum debet tripliciter pascere oves Christi,
5 scilicet tam sermone quam opere, quam utrumque, et
sicut habet amplius quam esse naturale, quia ut dicit
multiplex esse gratuitum, sic debet multipliciter pascere
gregem suum. Sicut enim Deus dicit se naturaliter sibi
ipsi intrinsecus quod est verbum, sic quilibet creata
10 natura dicit Deo et sibi ipsi omnia naturalia que habet
a Deo; ideo absit quin curatus sit ulterius obligatus.

Et quantum ad instancias logicales quibus instatur
quod curatus de possibili antequam foret opportunitas
predicandi occiditur, a loquela suspenditur et sic de
Fol. 169^a multis aliis casibus | quibus ex opere nature prime
oportet habere presbyteros excusatos, dicitur quod ille
qui eximit eum a tali officio, eximit eum simpliciter a
nomine curatoris. Nec valet excusacio qua dicitur curatos
per procuratores satisfacere, quia ipsi ut exercentes
20 mortui gerunt superflue in ecclesia nomen et officium
ydiote. Nec valet in compendio subiectis publice vel
private disserere quod observent mandata, quia hoc
quilibet fidelis debet cognoscere, et quilibet fidelitatis
gradus sufficeret curato ad claves sciencie. Ideo sicut
25 non sufficit pedagogo grammatice quod dicat suis
scolaribus ut noscant artem recte loquendi et scribendi
secundum principia illius sciencie, sed oportet ipsum
tollendo ignoranciam in eis particulariter insudare, et
sic multo magis oportet in scola Domini de curatis; et
30 sic dampnabilior est huius artis noticia dum in curatis
assit accidia. Sic ergo grammaticus vel instructor in
arte alia non capit pecuniam nisi facta debita instruendi
diligencia. Et de talibus signanter curant magnates at-
que respublica et signancius de medico corporali, quanto
35 magis de custodia anime sub cuius potestate est salus
perpetua partis hominis utriusque. Primum ergo opus
spiritualis misericordie licet se extendat ad singulos,
tamen excellencius ad curatos.

He who does
not preach
ceases to be a
curate.

2. A: discipuli deest. 3. 4. A: tam primi Adam. 6. A: sicut licet
amplius. 11. A: absit quoniam; ib. A: sit deest. 12. A in marg.:
Obieccio. 14. A: de deest. 16. A in marg.: Responsio. 17. A: eximit;
ib. A: eximit simpliciter; cum deest; B: similiter. 18. BC: curatorum.
19. BC: perfectiores satisfacere; ib. A: ut exterrentes; B: exterrentes;
C: nec exercentes. 21. A: Nec cor valet. 22. A: private dicere.
31. B: Si ergo. 36. A in marg.: Opera misericordie; B in marg.: Decla-
rat septem opera misericordie spiritualis; ib. A in marg.: 1.

II. Counsel. Secundum opus misericordie est sane consulere non ad mundane mercandum nec hostes corporales provide invadendum nec ad aliud huiusmodi mundanum consilium, sed per que media debet catholicus apcius beatitudinem vel regnum celorum acquirere; et sic solum 5 ad virtutem vel eius opera videtur esse evangelice consulendum, non ut quis fiat de religione privata vel faciat opera quoad mores neutra sed relinquendo hoc impulsui Spiritus qui in virtuosos nunquam deest, licet carentes spiritu divini consilii ex ficticia humani arbitrii 10 multiplicantes secundum suas traditiones humana consilia multipliciter perturbant ecclesiam.

III. Reproof. Tercium opus spiritualis misericordie est subiectos cum prudencia castigare. Sophisticatur autem hoc castigacio specialiter in prelatiis, cum vix unum reperies 15 quin vel propter fastum aut lucrum vel non secundum claves consencie vel cum Heli sacerdote peccat desidia.

Ubi est modo Baptista qui Herodem propter peccatum publicum publice arguebat? Ad personas quidem simplices secundum formam que lucrum aut questum sapiunt 20 declinamus, sed in personis potencioribus ubi foret maior obligacio, maior utilitas et gloriosior triumphus, castigationem talem omittimus, quia non in nomine Domini mandamus sed in nomine principis huius mundi. Hoc autem genus castigationis habet in secularibus minorem 25 calumpniam, cum ipsi innitentes et confidentes in tradicionibus humanis audacius puniunt in leges hominum delinquentes. Et hec ratio quare plus confidens de dominis temporalibus, tam crebro monebam eos ad clericos castigandum. Habent enim iurisdictionem saltem 30 ad suos tuendum et Antichristi discipulos invadendum. Viri autem apostolici qui sunt veri Christi discipuli in omni timore sint eis subiecti, sicut Christus et Petrus eius vicarius docuerunt.

IV. Consolation. Quartum autem opus spiritualis misericordie est 35 fractos et debiles consolari, quod licet statui cuiuscunque conveniat, tamen curatis qui debent esse medici animarum debet autonomatice convenire. Et cum superiores tantum desolant eciam fratres suos quod volentes

1. A in marg.: 2. 2. A: ad deest; ib. C: hostes carnales. 7. A: privata deest. 8. C: mores necessaria; ib. A: sed relinquendo deest. 10. B: spiritu deest; ib. A: domini consilii. 13. A in marg.: 3. 16. A: quin propter. 17. B: deissidia. 20. A: fastum questum sapuerunt. 24. A in marg.: De septem operibus spiritualis misericordie. 26. A: mittentes. 27. BC: leges deest. 28. A in marg.: Nota. 33. B: Christus deest. 35. A in marg.: 4. 37. A: eveniat; ib. A: quia debent. 38. A: et deest. 39. BC: et fratres.

which must
tend not to
wordly profit
but good life.

None nowadays
to rebuke the
powerful.

IV. Consolation.
This specially
binding on the
clergy.

secundum legem Domini edificare ecclesiam persequuntur, statuentes sibi iurisdictionem et reservantes sibi infundabiliter certi peccati absolucionem cum aliis censuris ac tradicionibus magis nephandis, quam erant pharisaice, 5 et si aliquem qui de mundo ipsos iuvare poterit ipsum secundum temporalia et non celestia consolantur, quia totum hoc brachium secundum iudicia hominum reputatum est a vero corpore Christi discontinuatum et cum terrestribus aggravatum, ideo nisi ecclesia Christi con- 10 solacionem habuerit aliunde per ipsos, non sapiet celestia sed terrena.

Quintum opus spiritualis misericordie est iniurias V. Forgiveness. sibi illatas remittere quod aliquantum sed nimis remisse competit brachio seculari; ipsi enim remittunt ma- 15 ximas iniurias sibi illatas a clericis sed meritorius remitterent in casu in quo illis beneficientes misericorditer instrumenta peccandi subtraherent; econtra autem laici fideles sophisticantur per clericos quod ipsi penam et culpam eorum remittunt vel quotam partem 20 aptari viderint ad mercandum.

Fol. 170^a. Sextum opus spiritualis misericordie est iniurias in VI. Patience in bearing injury. dictis | vel factis proximi instar Christi equanimiter tolerare; quod vellem utrumque brachium ecclesie prudenter cognoscere et contra phariseos instar prime 25 regule acute invehere. Non enim est virtuosa tolerantia fovere periculosas et manifestas iniurias, ut quis posset ab illis secundum doctrinam Christi sagaciter declinare, sed sufferre contumelias et opprobria propter hoc quod quis partem Christi detegit et defendit; hoc est 30 opus spiritualis misericordie, sed quod licet non in presenciarum, cum postmodum homines quantumcunque primo in opere et verbo asperi postmodum quietantur.

Septimum opus spiritualis misericordie est pro omni- VII. Prayer, bus eciam inimicis humiliter exorare; ad quod requi- 35 ritur in orante prima dispositio virtuosa, unde si prelati a lege sui status exorbitant, nulli sunt magis indispositi ut orarent pro populo vel ministrent ecclesiastica sacramenta. Cum autem factum sit Deo acceptius quam est sonus, patet quod oratio qua Deus placatur 40 debet magis constare in iusticia operis quam in verbis.

5. A: si aliquid; ib. BC: de deest. 12. A in marg.: 5. 13. A: ad aliquantum. 14. A: remittunt sibi. 15. A: a deest. 27. A in marg.: 6. 28. BC: dictis vel deest; ib. BC: instar Christi deest. 30. A: secundum quodlibet. 31. A: unde postmodum. 32. BC: verbis afferi; ib. A: postmodum deest. 37. A: orant.

which consists chiefly in good life.

Fructus tamen labiorum est in virtuoso laudabilis, unde signanter mandando docet Dominus ut omnes homines sint misericordes (ut patet Luce VI°), sed secundum formam captam a Christo (ut exponitur sermone proximo). *Estote, inquit, misericordes, sicut et 5 Pater vester misericors est.* Tales enim secundum promissionem Christi Matthei V^o misericordiam consequentur. Sed indubie *nisi habundaverit iusticia vestra in ista spiritali misericordia plus quam scribarum et phariseorum, non intrabitis in regnum celorum.* Ideo 10 oportet illis relictis attendere aliud virtutis principium quod est Christus.

The highest work of mercy would be to correct bad prelates.

Ex istis colligitur quod summum opus misericordie viatoris foret in phariseis prudenti misericordia peccata corrigere. Patet quia misericordia est in effectu relevare 15 miserum a sua miseria. Sed hoc fieret exercendo misericordiam in illis potissime; sunt enim magis miseri per peccatum et magis misere captivant subditos, cum secundum Judam sunt *nubes sine aqua* celeste lumen et gratiam a fidelibus eclipsantes. Non enim 20 videtur michi quod sint secundum misericordiam iusticiariorum corporaliter occidendi, sed prudenter ad statum primevum et per subtractionem fomitis sui criminis reducendi; tunc enim proficerent in capiendo fideles in suis retibus, ubi iam laborantes in nocte 25 tenebre et peccati nichil forte capiunt nisi in rete diaboli; oportet autem quod fideles capiant in verbo Christi.

SERMO XXXVIII.

Nisi habundaverit iusticia vestra plus quam scribarum et 30 phariseorum, non intrabitis in regnum celorum. Matth. V^o, 20.

The three parts of the Church.

Constat quod ecclesia integratur ex tribus partibus quarum prima generatione et infima perfeccione est vulgus vivens de laboricio vel arte mechanica; et ista

1. BC: tamen deest. 2. C: signando; ib. A: mandato. 5. BC: et deest. 6, 7. BC: promissiones. 7. C: Matthei V deest. 7, 8. A: consequuntur. 10. B: introibitis. 15. A in marg.: Quid est misericordia. 18. C: captivare. 23. B: per deest. 24. A: et tunc. 27. A in deest. 28. B: Christi etc. 29. A in marg.: XXXVIII. 30. BC in marg.: Dominica sexta; ib. C in marg.: post Trinitatis. 31. B: introibitis. 33. B: generator; ib. A: infirma; ib. B: perfeccior; ib. A in marg.: 1.

19. Judae 12. 30. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 14-17.

pars est bona et segura, si servet Dei mandata et
 labori fideliter sit intenta. Secunda pars ecclesie melior
 sunt domini temporales, et illa pars perficiens quod
 incumbit suo officio est perfeccior sed periculosior.
 5 Officium autem suum est legem Dei defendere, servos
 Christi protegere et Antichristi ministros opprimere.
 Hec enim est causa cur portant gladium, et rex secun-
 dum Augustinum est vicarius deitatis. Est autem iste
 status periculosus et pronus, ut superetur superbia,
 10 cupiditate mundana et voluptate accidiosa. Tercia vero
 pars ecclesie optima est clerus dum perficit quod in-
 cumbit suo officio; debet enim mundum relinquere,
 ecclesiam vivificare ut spiritus (sicut notatur Luce IX°)
 et omniqualque proxime sequi Christum. Si autem pars
 15 ista apostatat, nulla est peior vel profundior Antichristus,
 quia ubi gradus vel status est alcior est casus gravior,
 ut patet de Lucifero, de sacerdotibus qui Christum
 occiderant et de Juda. Sicut enim Moyses et Aron
 sacerdotes primi legis veteris erant optimi et declinando
 20 a lege erant pessimi, ut patet in fine sue successionis
 tempore Christi, sic in lege nova Christus et apostoli
 erant optimi et declinando a paupertate Christi ad
 seculum sunt pessimi tempore Antichristi. Ipse enim
 maxime contrarius legi Christi que est veritas et sic
 25 Antichristus tamquam ypocrita duplicitate sua seducet
 populum et illum credunt aliqui esse papam de apostata
 multitudo aggregatum. Iste autem clerus sic per-
 versus dividitur in seculares et religiosos tempore utriusque
 testamenti; quos Christus tam crebro vocat scribas et
 30 phariseos; et isti indubitanter sunt pessimi, cum Christus
 qui non est *personarum acceptor* ipsos plus exprobat
 (ut patet Matthei XXIII°).

Supposito ergo secundum testimonium Augustini,
 Chrysostomi et aliorum sanctorum, qui sunt scribe et
 35 pharisei tempore utriusque legis cavendi, patet quod
 Christus dando doctrinam generalem quoad tempus

Labourers,

Rulers,

Priests.

They form the best part when they do their duty; the worst when corrupt.

Now Antichrist is at their head.

2. A in marg.: 2; ib. BC: melior deest. 3. A: pars deest. 4. BC: melior sed. 7. A in marg.: Rex secundum Augustinum est vicarius deitatis. Idem dicit doctor de Lira cap. XIII et I, Paralip. Ecclesia ex tribus partibus integratur, scilicet ex vulgaribus, dominis temporalibus et clericis. 10. A in marg.: 3. 12. A: Debet autem. 13. BC: ut nominatur. 14. BC: proximo. 15. BC: apostatat. 18. A: enim deest. 20. A: sue cessationes. 21. BC: tempore Christi deest. 23. A in marg.: De Antichristo. 26. A: esse ipsam de apostatarum. 33. B: ergo testimonio.

iusticia includit
 ad virtutem; do [et] quomodo preclarissima virtus iusticie est pur-
 ganda, et hoc est necessarium observacioni legis Domini,
 cum iusticia sit omnis virtus secundum philosophos nec
 sine illa aliqua lex meritorie observatur. Et patet quod
 in ampliatione vel habundancia iusticie supra hos scribas 5
 et phariseus est beatitudo viancium adquisita. Nam
 iusticia est equalis ambitus cum caritate, sed ipsa debet
 extendere se ad omnes, unde Apostolus orat quod
 caritas nostra magis ac magis habundet, et sic iusticia
 nostra debet extendere se ad omnia bona mundi. Sed 10
 scribe et pharisei nostri non possunt iusticiam terminari
 nisi in terrenis ut pecunia vel vendibilibus, quia ad illa
 eorum affectio terminatur; sed Christus qui mentiri
 non potest dicit quod nisi iusticia hominis plus habunda-
 verit, non meritorie intrat in regnum. Iusticia quidem 15
 est in effectu tribuere unicuique quod debeat esse suum,
 quod oportet absolute necessario Deo competere. Ipse
 enim eternaliter dat sibi omne quod debet sibi com-
 petere et perpetuo dat cuilibet creature omne quod
 convenit ut ipsa habeat. Ideo Deus automatische est 20
 iusticia in abstracto. Quelibet autem creatura rationalis
 debet unicuique tribuere non omne sed aliquid quod
 debeat esse suum. Et patet quod in tribus consistit
 humana iusticia, scilicet in tribuendo Deo quod debeat
 esse suum, in tribuendo virtuoso eius famulo quod 25
 debeat esse suum et in tribuendo vicioso eius servo
 nequam quod debeat esse suum.
 Quoad primum patet quod Deo debetur operacio
 et honorificencia. Cum enim omnis creatura Deo servire
 debeat, patet quod omnis status hominum debet Deo 30
 servire servando iusticiam; ideo precipit Apostolus *servis*
quod serviant dominis suis fideliter tamquam Deo, et sic
 tota operacio hominis que debet esse meritoria est Deo
 debita tamquam domino capitali. In omni autem vita
 vianctis debet primo attendere quid foret honorificum 35
 Deo suo, credendo quod sibi tamquam domino omnium
 sunt honoris primicie tribuende, cum omnis creata

Human justice
 consists in
 giving their
 due to God,
 to the good,
 to the wicked.

To God we owe
 service and
 honour.

1. A: est deest. 5. AB: amplitudine. 6. BC: viancium deest.
 7. BC: ipsa deest. 12. B: pecunia et. 13. BC: Christus deest.
 15. A: in deest. 15, 16. B: quidam est. 18. A in marg.: Quid est
 iusticia. 20. B: ideo dominus. 22. B: non esse. 24. A in marg.:
 Humana iusticia consistit in tribus; B in marg.: Iusticia consistit in
 tribus. 25. BC: virtuose. 27. BC: debet. 28. A in marg.: 1; ib. Codd.:
 Quod ad. 29. BC: enim deest. 37. A: omnis deest.

6. Cf. Trialogum pag. 132. 9. Phil. I, 9. 31. Eph. VI, 5.

natura in comparacione ad ipsum sit umbra et vanum prope nichil.

- Tribuit autem homo virtuosus eis debitum, cum ipsos defendit vel fovet in virtutibus et prohibencia
 5 sive sint mundani honores sive temporalia prudenter subtrahit ac tercio et postremo cum parit eis abiecta organa temporalium quantum est eis necessarium ad virtutes. Quantum ad viciosos, patet iuxta sermonem proximum quod debent misericorditer castigari, a suis
 10 maleficiis refrenari et in casu de seculo tolli. Sic enim fecit Petrus cum Anania et Saphira et sic undique oportet plus habundare iusticiam fidelium quam artatam iusticiam scribarum et phariseorum, hoc est, causidicorum et religiosorum privati ordinis, sive sint possessionati
 15 ut monachi vel canonici sive fratres, quia aliter non intrabunt in numerum militantis ecclesie vel triumphancium beatorum. Unde Christus propter imperfectionem strictitudinis huius fidei iusticie non dignatur ipsam inter iusticias explicite nominare sed eam modificat per
 20 terminum distrahentem. Et in artacione ista pharisaica cecatur populus, non credens esse iusticiam vel iniusticiam nisi circa temporalia que sensibiliter possunt emi. Et adhuc mensurat in illis secundum traditiones humanas iusticiam.
- 25 Audistis quia ex seduccione pharisaica dictum est antiquis: *Non occides*, quia solum occidens corporaliter punietur, cum cogitacio vel passio mentis non procedens extrinsecus in effectum non nocet ecclesie. Sed ego dico vobis quod ante opus tale sensibile est venenum inclusum in anima quod plus nocet ecclesie, cum
 30 non exeunte peccato iracundie non procedunt malefacta extrinsecus que per accidens sunt peccatum. Tres autem sunt gradus virtutis irascibilis qui in fidelibus sunt cavendi: primus est cum quis irrationabiliter irascitur
 35 fratri suo. Tunc enim incurrit divinum iudicium. Si autem quis irascitur ad Dei iniuriam vindicandum sicut Deus et Moyses, indubie promeretur, sed oportet cavere

To the good we owe assistance in living virtuously.

To the vicious we owe merciful punishment.

Three degrees of anger of which we must beware.

1. A: et vacuum. 3. A in marg.: 2; ib. BC: virtuosus. 6. BC: et tercio ac; ib. dum; ib. A: parant eis; ib. BC: obiecta. 10. B: maleficiis; ib. C: reservari. 11. AC: Saphira sic. 15. C: aliter deest. 18. A: strictitudinis; ib. B: huiusmodi fidei; ib. BC: dedignatur. 19. BC: explicite deest. 20. BC (ut plurimum): phariseica. 26. C: quia deest. 28. A: effectu. 31. A: non existente. 32. A: Triplices autem; ib. B in marg.: Nota de ira. 37. B in marg.: Omnia extrinseca opera sunt per accidens peccata sed in anima per se.

33. Cf. Trialogum, 175 seqq.

in isto mendacium fictionis, quia corda intuens erit iudex. *Qui autem dixerit* in secundo gradu *fratri suo Racha reus erit consilio*, ut dampnacioni perpetue deputetur. Ille autem ultra iracundiam mentis absconditam dicit Racha qui prorumpit in verba inutilia ac 5 derisoria; *qui autem* tercio *dixerit fatue* in verba blasphemie vel scandalii prorumpendo *reus erit iehenne ignis*, quia de tali non oportet nude procedere ad iudicium, ut in primo, nec indiffinite consulere ut in secundo, sed eo ipso fertur in ipsum dampnacionis 10 sententia diffinite. Ideo dicit Christus Matthei XVIII°, 7: *Ve mundo ab scandalis*. | Sed quia in omnibus hiis gradibus est possibile resipiscere et salvari, ideo signanter in omnibus hiis tribus additur divina sententia de futuro. Nullus enim viator ante finem peccans mente, 15 verbo vel opere est dampnatus simpliciter, nisi in finali impenitencia perseveret; alii autem secundum quid vel secundum presentem iusticiam sunt taliter iudicati. Oportet ergo servare caritatem ad proximum nedum in anima sed in verbis et per consequens contra sententiam phariseorum nedum operacio sed tam affectio 20 quam locutio est servanda, et tercio non solum cavendum a verbis improvidis et supereroganter prolatis hec secundum quantum verbum spiritualis misericordie est reconciliacio iniuriantis proximi humiliter expetenda. Et 25 cum omnia opera que fuerint extra caritatem sint demeritoria, patet quod homo debet satisfacere, antequam procedat ad opus quantumcunque bonum de genere. *Si* (inquit) *offers munus tuum ad altare et ibi recordatus fueris quod quicumque frater tuus habet* propter quam- 30 cunque causam *aliquid contra te*, cessa ab illo opere etiam ab oblacione quantumcunque displiceat phariseis et fac satisfaccionem Deo et homini per quam merearis reconciliacionem et spirituale adiutorium fratris tui. *Et tunc* fortificatis cooperantibus *veniens offeres munus tuum*; 35 licet enim iniuriatus sit mortuus, distans vel intractabilis, tamen Deus qui est presens ubique ultra stulticias phari-

Yet for all of
them a place is
left for
repentance.

When we have
done a wrong
we must make
satisfaction; to
God and if
possible to man.

Fol.
170°

9. B: indiffinitive; C: in difficultatem. 13. BC: resistere et.
20. A: contra deest. 23. BC: prolatis hec deest. 25. B in marg.: Nota.
28. A: procedit; ib. BC: in opus. 32. BC: et ab. 35. BC: offers.
36. BC: enim deest. 37. BC: est deest; ib. A: ubilibet.

8. Cf. Opus Evangel. sive de Antichristo (M.S.) lib. I, cap. XXXVIII. 24. 'quantum verbum' i. e. remitte cf. pag. 248 l. 4.

saicas satis adest; in Deo ergo contra quem principaliter peccabatur debet peccator omnino satisfacere cuicunque iniuriato proximo, antequam post illatam iniuriam ad quodcunque opus processerit. Oportet tamen cavere
5 in isto sicut in aliis fictionem. Quando enim est oportunitas satisfaciendi proximo et mitigandi eius animum, debet procedi humiliter ad hoc opus et proposita opera bona de genere post satisfactionem debitam consummare. Et hoc notatur cum dicitur *hominem relinquere munus*
10 *sum ad altare*. Non autem credendum est phariseis in ista materia quod oportet omnino illis satisfacere, dando quicquid vendicant pro debito corporali, sed precipuum et pertinentissimum opus peccantis taliter contra Deum est contricione sibi satisfacere, quia Psalmo L^o dicitur:
15 *Sacrificium Deo spiritus contribulatus*. Et hec spiritualis oblatio ad altare mentis plus prodesset eciam phariseis quam solutio corporalis debiti vel oblatio corporalis. Deus enim est contra quem primo delinquitur et consequenter contra quamlibet creaturam; unde impossibile
20 est quemquam sibi satisfacere, nisi eo ipso satisfaciatur cuilibet creature. Ideo tradicio pharisaica in quam proumpunt scribe hodie quod quicunque dampnabitur qui non dederit eis temporalia (que dicunt deberi ecclesie) est blasphemia; et sic contra sensum stultum pharisaicum
25 quicunque in mente peccaverit est primo reus Deo et delinquit contra totam ecclesiam; ideo tota ecclesia, cum debet iuari per talem Deo merentem, habet aliquid contra illum, et sic quamvis opus extrinsecum bonum de genere operanti proficiat septem modis, tamen opus
30 satisfactionis Deo in quo rite satisfaciens reconciliatur cuicunque proximo est precellens.

Circa istud evangelium dubitatur utrum conversatio pharisaica plus prosit ecclesie quam conversatio secularis, et videtur Hostiensi et multis decretistis quod sic,
35 in tantum quod universali ecclesia expurgata de heresi canonista et non theologus debet eligi in prelatum. Sed tenendum est ex fide, cum nemo peccat nisi ex defectu fidei, theologorum autem est auditui populi fidem detegere, quod nullus foret prelatus ecclesie vel custos anime
40 nisi theologus; et quamdiu manserit hec infamis secta

Yet we are not bound to give Pharisees all they claim.

Some of their claims are blasphemous.

Pharisees = Canonists.

Every prelate should be a theologian.

5. A: Cum enim. 6. A: mitigando. 7. A: procedi humanitus.
15. A: vel hec. 22. A: scribere hodie; ib. B in marg.: Nota. 24. BC: sic deest. 25. B: mentem; ib. BC: est primus. 27. Codd.: merentem, tota ecclesia. 32. A in marg.: Dubium; B: questio.

scribarum et phariseorum, non plene purgabitur ecclesia
ab hereticis leprosis, quos oportet tam theologos quam
scolares dominos confutare. Immo de ipsis theologis
qui a scola Christi magis degenerant est fidelibus plus
timendum. Religiosi namque dotati et fratres exproprie- 5
tarii deserentes evangelium plus perturbant ecclesiam,
ymmo quicunque constanter et permanenter non dete-
gunt scolam Christi sed favent Antichristo propter
mundum, carnem vel seculum, sunt proditores pessimi
veritatis, et ab istis hereticis foret necessarium ecclesiam 10
principaliter expurgari. *A fructibus autem eorum cogno-*
scetis eos, ut si efficaciter et non symoniace predicant
verbum Christi, si non mundialiter sed in vita vere paupere
simulant vitam Christi et si in omnibus dictis suis et
factis relictis tradicionibus pharisaicis fundant se super 15
evangelio Christi. Sed quis scribarum aut phariseorum
observat ista, | cum verba exhortacionis sue avaricia si-
moniaca sint infecta? Et quoad secundum patet quod
clerici eciam Mendicantes exemplant pocius in vita et
suis circumstanciis populo subiecto vitam pompaticam 20
Antichristi. Patet tam ex indumentis suis, domibus, ex
modo vescendi et tam fastu quam questu ad seculum
aspirandi. Et quoad tercium, patet quod sicut religiones
private omnes preter legem Domini fundantur in tela
araneae, sic omnia dicta et facta sua sapiunt tradiciones 25
humanas lege Dei contempta. Nam contra evangelium
Luce XII°, 14 docent et hortantur in mundanis legibus
laborare, cum tamen Christus ibidem iudicium humanum
deseruit, dum inquit petenti divisionem hereditatis: *Quis*
me constituit iudicem aut divisorem super vos? Et sequi- 30
tur: *Cavete ab omni avaricia, quia non in habundancia*
cuiusquam vita eius est ex hiis que possidet. Econtra vero
docetur per istos quod in causa que lucrum sapuerit
iudicetur, quia ut dicunt in facto proporcionabiliter ut
in possessione temporalium quis habundaverit est vita 35
eius melior et ipse maior tam apud Deum quam apud
hominem, et nichil ex facto vel dicto tali est magis
hereticum et blasphemum.

There are many
false
theologians.

Judge them by
their fruits.

Fol.
170^d

1. A: et deest. 4. A: degenerarent. 13. AC: in in; ib. C: vera.
Codd.: non deest. Addidi. 15. A: et relictis. 17. A: istam. 18. BC:
sunt infecta; ib. A: Ex quo; ib. A in marg.: 2. 19. B: et deest. 23. A
in marg.: 3. 25. BC: aranea. 33. A: sapiunt. 34. B: mendicetur.
37. BC: ex deest.

SERMO XXXIX.

Misereor super turbam. Marci VIII°, 2.

Tria possunt notari supra literalem sensum in evangelio hodierno: primo quomodo ad sensum allegoricum prelatus debet spargere in capaci populo verbum Dei. Ipse enim debet esse Christus quem populus debet sequi in triduo penitencie, et post debet refici per epistolas verbi Dei, quia aliter in via ad patriam ieiuni deficerent. *Septem panes* sunt quatuor evangelia et tres libri, sapienciales, prophetales et historiales veteris testamenti, *pisciculi pauci* sunt sapienciales epistole nove legis, *populus discumbens est* plebs humilis ad audicionem fructiferam verbi divini inclinata; *septem sporte* post replecionem conversi populi sunt sapienciales postillationes quibus posterior populus est pascendus, *quatuor millia* sunt universitas iustorum, que consistit in quatuor virtutibus cardinalibus, que universitas libero arbitrio dimittitur ut in domum Dei acceleret et correspondenter de Christi donis sereret confidenter veritates catholicas; ex quarum contrariis ecclesia Christi perturbatur, sed vecors taciturnitas indicat Antichristos.

Allegorical meaning of this passage.

Secunda sententia rutilans in hoc evangelio est ordo et attentio elemosine corporalis. Christus enim pauperri-
mus ex eternis divitiis miraculose pavit non phariseos vel principes sed plebem pauperem, sic secularis habundans in bonis fortune debet prompte et provide dare egentibus. Septem autem opera corporalis misericordie patent in hoc versu:

How we should do alms.

30 *Visito, poto, cibo, redimo, tego, colligo, condo.*

Sex istorum patent Marci XXV°, et septimum de mortuorum sepultura patet Thobie I. Quomodo autem sit ex septem panibus pastus tanti populi cum tanta residuitate narrant multi, ut hii, quod idem panis in
35 numero multipliciter eciam digeritur in ventribus di-

2. BC in marg.: Dominica septima; ib. C: post Trinitatis; ib. Codd.: turbam et cetera que sequuntur. 3. A in marg.: 1. 9. A: ieiunus deficeret. 14. A: verbi domini; ib. A: sperte. 15. BC: omnes postillationes. 18. A: quatuor que universitas. 18, 19. BC: dimittuntur. 19. BC: accelerent; ib. B in marg.: Approbat postillationem; ib. tot ge dyw (sic). 20. C: Christi veritate serere domini veritates confidenter catholicas; ib. Codd.: serere. Correx. 23. A in marg.: 2. 26. A: et principes. 28. A in marg.: Opera misericordie corporalis. Versus. 31. B in marg.: Tres opiniones quomodo ex septem panibus populus est satiatus; sed cave.

2. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 17.

The people
should be
taught the seven
works of mercy.

versorum, hii quod novus panis insensibiliter est creatus,
et hii comparante antiquo pane ut originali fermento
alia panis materia per miraculum insensibiliter applicatur;
et relicta prima via impossibili videtur michi tertia pro-
babilis, relinquendo noticie prime nature, unde et quo- 5
modo nova panis materia exalatur. Sed de illis septem
panibus credo hunc populum esse refectum non precise
de illis sed principaliter et originaliter, sicut ex doctrina
apostolica tota ecclesia est instructa. Septem autem
opera corporalis misericordie debent declarari populo 10
(sicut supra Sermone XXXIII° de septem operibus spi-
ritualis misericordie declaratur), specialiter cum Christus
in finali iudicio et presencia angelorum, salvandorum
hominum ac etiam reproborum recitabit hec opera ac-
tavis viantibus plus sensibilia. Sedere autem Christum 15
super sedem maiestatis sue (ut habetur Matthei XXV°)
est iudicare stabiliter secundum potestatem iudiciariam
eternam, cui non est possibilitas evasionis vel latentis
condicionis. Presciti autem erunt a salvandis tam
localiter quam condicionaliter separati, sicut pastor 20
segregat oves ab edis; oves quidem ponentur a dextris
Christi, quia fruentur bonis Dei pocioribus et (ut cre-
ditur) ab humanitatis Christi dextris locabuntur. Oves
autem Domini salvandi propter fructum quintuplicem
quo prosunt ecclesie, hedi autem dicuntur dampnandi 25
propter extollenciam qua diabolice petunt alta, propter
fetorem peccati, propter destructionem arborum ec-
clesie et propter vilitatem finalem qua carnes eorum
non sunt sapide ut beati | . Tunc dicet rex predestinatis ^{Fol.}
hiis ovibus: *Venite benedicti patris mei et possidete* 171^a
hoc 30 est, post tribulacionem quietem habete, *regnum celorum*
quod vobis fuit a mundi principio preparatum. Esurivi
enim et sitivi, et me in membris meis tam cibo quam
poculo recreastis, tercio hospes eram et me in hospicio
recepistis; quarto nudus et cooperuistis, quinto infirmus 35
et visitastis et sexto in carcere et mihi ibi misericorditer
advenistis. Septimum autem opus misericordie (de quo
Thobie primo), licet non hic exprimitur, tamen in ter-
cio satis intelligitur; nam tumba in qua colligitur cor-
ruptus est hospiciu mortuorum. Christus autem quia 40

1. A: panis deest. 1-3. BC: est creatus — insensibiliter deest; ori-
ginali; Cod.: origali. 4, 5. A: probabiliter. 5. A: et deest. 7. A:
non pure. 11. A: XXXVI, recte XXXVII; ib. A in marg.: Nota.
22. A: fruebuntur. 28. BC: propter inutilitatem. 32-34. A in marg.:
1, 2, 3. 35. A: nudus eram.

non fuit corruptus in corpore (iuxta illud Psalmi XV°,
 10: *Non dabis sanctum tuum videre corruptionem*) et
 sic nec anima nec corpore fuit tunc in miseria, non
 explicat hoc opus misericordie sicut nec fuit explicatum
 5 in semet ipso, nec querent boni affirmationes nec mali
 negaciones propter ignoranciam facti. Sed dicent vol-
 vendo hoc in corde propter admiracionem misericordie
 facte electis in concessione beatitudinis et propter stu-
 pore[m] miserie facte reprobis in negacione felicitatis.
 10 Sed hic dubitatur communiter quomodo Christus capit
 predicacionem suorum membrorum, cum distinguitur
 personaliter ab eisdem. Videtur enim per idem capere
 predicacionem cuiuscunque persone predestinate; ex
 quo multa inconveniencia inferuntur, ut puta quod Chri-
 15 stus nascitur, moritur et quomodocunque et quando-
 cunque denominatur accidentaliter predestinatus aliquis,
 et per consequens est maior, melior et abieccior quam
 est Christus; et periret omnis personalis diferencia qua
 differet a personis ceteris.
 20 Similiter, si Christus sit quodlibet membrum suum
 post ascensionem, per idem fuit quodlibet membrum
 suum ante incarnationem, et sic maneret in eternum
 in lege tam nova quam veteri incarnatus. Non enim
 videtur ratio quod sponsus ecclesie aliquando sit eadem
 25 persona cum ipsa et quolibet eius membro, quin per
 idem semper stante desponsacione eadem.
 In oppositum est multiplex dictum Christi; quando
 enim singularis minister Domini in nomine eius quid-
 quam asserit, vere pronunciat quod Dominus illud dicit.
 30 Cum enim Christus locutus est in apostolo, ipsum totum
 sibi assimilans quare non potest persona illa excellen-
 cior et magis nobilis dici Christus.
 In isto dubio tenenda est forma verborum scripture
 de nulla falsitate impugnabilis ut nec fides. Sed pro
 35 responsione notandum est quod est triplex predicacio,
 scilicet formalis, subiectalis et habitualis. Habituali-
 lem autem predicacionem Christus recipit tribus modis:

Christ says
 nothing of
 burial because
 His body had
 not seen
 corruption.

Doubts raised
 as to the unity
 of Christ with
 His members.

Solution:
 Different kinds
 of predication.

4. A: explicatum in se ipso. 5. A: ut mali. 10. A in marg.:
 Dubium; ib. B in marg.: Utrum Christus capit predestinationem (sic)
 omnium suorum membrorum et arguit quod non; deinde concedit quod
 sic. 12. A: quod caperet. 19. B: differt. 20. A in marg.: 2.
 21, 22. BC: post — suum deest. 27. A in marg.: In oppositum. 31. A:
 assimilans. 33. A in marg.: Responsio A. 35. A in marg.: Predi-
 cacio triplex, scilicet formalis, subiectalis et habitualis; et item Christus
 recipit tribus modis, cum illa predicacio habitualis accipitur tripliciter;
 ib. B in marg.: Triplex est predicacio, essentialis, formalis et habitualis.
 Et habitualis est triplex; quarum qualibet Christus capit predicacionem.

primo cum corpus eius sit ecclesia, cum adest coniugio copulatur. Dicitur secundum illud ineffabile miraculum quod Christus sit quodlibet membrum suum. Sic enim dicunt multi philosophi quod anima cum quolibet parte quantitativa corporis humani sit eadem 5 persona que totus homo. Secunda habitualis predicatio est que dicitur panis quem ecclesia diffinit in sacra serie quartæ Quatuor temporum post Exaltationem sancte crucis comitari ex terre fructibus; et testimonium ecclesie in hac parte est efficacius quam testimonium 10 omnium sectarum que obnubilant hanc fidem.

Habitudo,
non identitate,
nec de his
membris in
Christo.

Tercio dicitur Christus secundum predicationem habitualis agnus, ovis, vitulus, ut patet ex fide scripture et usu ecclesie. Istis notatis conceditur quod quodlibet membrum ecclesie est habitualiter sed non 15 ydemptice dominus Jesus Christus; et alias predicationes preter illas quas explicat ut plane innuit fides scripture expedit fidelem abicere. Unde inaniter extraneanti de conclusionibus que sequuntur dicat fidelis quod non videt quomodo ille sunt explicite vel implicite in scripture. 20 sed hoc docto libenter consenciet, et sic cum modificatione conceditur quod, sicut Christus fuit persecutus per Paulum (ut dicitur Actuum IX°), sic crucifixus est per Petrum in Roma (ut dicit credenda cronica). Et sic in illis que gratiam sapiunt aut virtutem denomina- 25 tur in membris suis predestinatis, non autem simpliciter in persona sua propria, cum non ydemptice taliter informatur.

We must follow
the clear sense
of scripture.

Quantum ad secundum conceditur conclusio; verum tamen ex isto non sequitur quod Christus fuit incar- 30 natus, nisi docto quod ydemptice formaliter et personaliter fuit homo; quod non fuit antequam natus fuit de virgine, et sic, tenta forma verborum scripture quousque sensus spiritus pateat, acquireret homo sensus prius absconditos, ut Matthei VI°, 24, dicit Christus: *Nemo* 35 *potest duobus dominis servire*. Quod garruli multipliciter nituntur inficere, primo ex hoc quod papa secundum

3. A: secundum idem. 7. B: quam etiam diffinit. 8. B: secreto; ib. C: fieri quarto. 11. A: obnubilaverant. 12. A: Tercio modo. 14. A in marg.: Anima cum qualibet parte est eadem persona que totus homo; quodlibet membrum ecclesie est habitualiter sed non ydemptice dominus Jesus Christus; ib. B in marg.: Christus est quodlibet membrum suum, et contra predicationis habitualis que sapit gratiam et virtutem et quam admittit scripture. 23. A: Act. Act. 29. A in marg.: B. 35. A: Matthei VII; ib. B in marg.: Arguit contra dictum Christi quod *nemo potest duobus dominis servire*. Exponit late quomodo intelligitur; *Nemo potest duobus dominis servire*. 37. A in marg.: 1.

Fol. 171^b confessionem beati Gregorii est *servus servorum Dei*, et per consequens servit cunctis | fidelibus, mundi principibus et sic Domino dominorum et dominis temporalibus. Similiter, multi sunt servi vel ministri communes multis dominis, ut patet de iuridicis, de armifactoribus et aliis ministris communibus, et sic potest homo licite duobus dominis servire.

What is meant by serving two masters?

Similiter, in mundano dominio sunt gradus secundum inferius et superius. Sicut ergo licet fidei servire Christo humanitus atque Deo, sic licet sibi servire sub domino et alii domino capitali; et ideo certum est quod evangelium loquitur de pure domino qui sic est dominus quod non servus; quod non potest competere creature. Christus enim humanitus fuit servus Dei, et cum quilibet alius homo de essentia sua est servus et contingenter dominus, signanter canit ecclesia quod solus Deus est dominus; verumtamen quia nomina talis excellencie usurpantur, dyabolus quem scriptura dicit esse regem super omnes filios superbie, et evangelium dicit esse principem huius mundi, dicitur equivoce usurpative et improprie dominus. Et de istis duobus dicit evangelium quod nemo potest licite vel debite servire istis duobus dominis, et per consequens nullis aliis, quia serviendo Deo active per dileccionem incurritur odium dyaboli et econtra.

Et iterum, defendendo partem Dei oportet partem dyaboli contempnere et econtra. Et sic secundum has equivocaciones de domino oportet concedere evangelium sicut iacet, et sic equivocando et extensive loquendo de dominis, videtur multis quod dyabolus in humano genere habet plures tenentes et maiores servos quam dominus Jesus Christus. Omnes enim qui in vita et opere defendunt viam virtutum et solum tales sunt tenentes Christi, et omnes qui vel in persona sua vel defensione vel consentanee tenent aut fovent ministros dyaboli sunt eius tenentes, qui sunt hodie nimis multi et inverecondi. Sed dicendum aspere foret magnatibus et cuilibet notorio criminoso, quod tamquam satelles dampnabilis tenet contra Christum diaboli partem; quod cum non pos-

The devil seems to have more followers than Christ.

4. A in marg.: 2. 11. A in marg.: Responsio. 14. B in marg.: Omnis homo essentialiter est servus sed contingenter dominus; solus Deus essentialiter est dominus. 16, 17. A: sit dominus. 17. A in marg.: Dominus accipitur dupliciter. 19. BC: super deest. 30. B in marg.: Diabolus habet plures servos quam Christus; ib. A in marg.: Nota differentiam inter ministros Christi et ministros dyaboli. 36. B: verecundi. 37. B: civilibus notorio. 39. A: et cum non.

sunt aufugere, dicendum foret consequenter quod tamquam proditores Domini debent carere omni privilegio christiano, ymmo quod sunt indigni vivere eciam super terram. Et sciat pars illa diaboli licet ad tempus ex permissione Domini abutantur bonis suis et sevant 5 contra membra Christi, tamen finaliter corruiet cum paciando sibi serviet, sicut magister eius dyabolus, velit nolit.

True priests
should war
against the
devil.

Nec habent excusacionem sacerdotes Christi et omnino fratres qui simulant in talibus detegere populo 10 veritatem; debent enim habere quatuor virtutes cardinales et omnia ad pugnam huiusmodi requisita, quia cum virtutes sunt connexe nec debet presbyter celebrare nisi evidenter crediderit quod sit sine vicio et per consequens virtuosus, ergo est indignus celebrare, nisi in- 15 vaserit partem diaboli, habita evidenti noticia quod est talis. Et cum peccatum obmissionis sit primum et maximum, nedum presbyter talis est indispositus elemosinas a plebe recipere, sed tamquam proditor veritatis est indignus vivere super terram. Unde in Canone XI°, 20 q. III. Chrysostomus cap. *Nolite timere: Non solum ille est proditor veritatis qui transgrediens veritatem pro veritate palam loquitur mendacium, sed eciam ille qui non libere veritatem pronunciat quam libere pronunciare oportet, aut non defendit libere veritatem quam libere 25 defendere convenit proditor est veritatis.* Cum autem fratres specialiter obligantur ad defensionem partis Domini expurgando vicia et imprimendo virtutes in populo ut prophete, patet quod manifeste sunt tales apostate.

They may not
plead the
incapacity of
their flock,

Nec excusat incapacitas auditorii, tum quia desidia nostra 30 est causa quare auditorium est incapax, tum eciam quia non sumus adeo Dei consilarii ut sciamus quomodo ipse non vult mollire corda populi et graciose suos milites adiuvere. Ideo cum in hoc mentimur ex nobis dubio et agressus virtuosus foret undiquaque meritorius 35 et mortis passio foret nobis securior ac delectabilior quam taciturnitas, patet quod eligendo partem tam de-

1. A: aliud foret. 3. BC: eciam deest. 5. A: sevant; C: seminat.
9. A in marg.: Contra Mendicantes. 10. B: simulant; ib. A in populo
detegere. 14. A: sit sine mortali. 15. A: est indispositus. 18. A in
marg.: Peccatum omissionis est primum et maximum. 20. B: Unde —
est veritatis (in marg.: inf.) AC: Unde in — est veritatis deest. 30. B:
diffidia. 35. C: meritorie. 36. B in marg.: Melior et securior est
passio pro Christo quam taciturnitas.

21. Decr. sec. pars, causa XI, q. III, cap. LXXXVI. Cf. De
Ecclesia pag. 429, 430.

bilem et contempnendo securam peccamus vecorditer
 contra Christum. Si enim in primitiva ecclesia quando
 fuit minus evidens de capacitate populi, non forent
 pugiles Christi plus strenui numquam fuisset triumphans
 5 ecclesia sic per martyres ampliata, nec fides ecclesie
 militantis adeo ampliata. Cum ergo ad hoc quod quis
 prudenter se ingerat requiritur minor noticia quam
 ad hoc quod prudenter obmittat, patet quod nostra
 vecordia est in causa omissionis huiusmodi et contemptus
 10 precepti vel consilii evangelici Matthei X^o. Nam viri
 apostolici ydiote et post ipsos plus illiterati quos sol-
 lempnizat ecclesia ex fidei vehementia martyribus sunt
 adaucti et contra istam vecordiam militum Christi foret
 aspere predicandum.

which cannot
 be worse than
 the materials of
 the primitive
 Church.

15

SERMO XL.

Attendite a falsis prophetis. Matthei VII°, 15.

Fol. Constat ex fide quod Christus est summe sapiens,
 17¹ summe cog | noscens preterita et futura; ideo necesse est
 ex immensitate caritatis sue quod premuniat sponsam
 20 suam de futuris periculis; futuri sunt enim secundum
 vaticinium suum multi falsi fratres de utroque brachio
 sponse sue et specialiter de scribis et phariseis, ut dictum
 est. Aliter enim Christus qui non potest esse *acceptor*
personarum non imprecaretur eis Ve octuplex de quo
 25 Matthei XXIII°, 13—29. *In vestimentis* autem suis simu-
 lant sanctitatem, ideo dicit Christus quod sunt ypocrite
 et ab ipsis falsis prophetis et fermento eorum quod est
 ypocrisis docet attendere. Inter omnia autem pericula
 nullum est maius ypocrisi secundum rationem qua homo
 30 superat dyabolum in malicia. Homo enim ex signis sensi-
 bilibus et domesticitate nature facte est pronus ad deci-
 piendum proximum; ideo docet Christus quod non dis-
 cernamus eos per vestium distinccionem sed per pravam
 operacionem. Cum enim omnis homo sit arbor, fructus
 35 suus est operacio resultans interiori humido, quia ex

Christ's
 warnings
 against future
 dangers.

1. A: securam deest. 3. B: nimis evidens; ib. B: foret. 5, 6. A:
 nec — ampliata deest. 9. A: dimissionis. 11. C: et deest. 13. A:
 audacti. 16. A: Matthei IX; ib. BC: in marg.: Dominica octava; ib. C:
 post Trinitatis. 19. A: premuniant. 20. B: et futuri; ib. B: secundum
 fidem scripture; fidem scripture extinct.; ib. in marg.: vaticinium suum.
 22. BC: sponse Christi. 30. C: in signis. 31. C: nature sancte. 32. C:
 dicit Christus. 34. A: enim deest. 35. A: interior habitudo; ib. ex
 deest.

15. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 19.

intellectu et affectu bono vel malo procedunt opera meritoria vel demeritoria. Scribe autem et pharisei tamquam generacio adultera ponunt in signis suis ut vestimentis iusticiam. Sed *attendite ab illis quia intrinsecus sunt lupi rapaces*, ut patet ex opere, cui credendum est, 5 ut qualitas arboris discerni debet ex fructu, non ex cortice vel foliis vel figura.

The evil fruit
of prelates.

Fructus autem prelatorum stat in cortice excommunicationis, non in fructu benediccionis, in verbali suspensione vel interdiccione, non in reali peccati relaxacione, 10 in temporalium sequestracione, non in spiritualium seminacione; et sic ars hominis peccati consistit circa excommunicationem, circa suspensionem et circa sequestrationem. Quod autem sunt lupi rapaces, ex hoc evidet quod fructus et finis quem elaborant, in quo pausant, 15 est pecunia. Nec dubium quin rapiunt, quia aliena bona per medium excommunicatissimum auferunt. Ab istis autem debemus attendere propter tria: primo quia excommunicacio eorum inficit conviventes, secundo quia nedum rapina eorum nocet, sed consensus facinori suo maculat, 20 et tercio quia malicia eorum serpit non minus scelestes quam sevit in veritatem malicia sacerdotum.

The wickedness
begins with the
Pope.

Et extenditur ista malicia a Romano pontifice usque ad infimum fratrem; ad tantum quidem secta Antichristi dispergitur. Nam quoad papam Christus Matthei XXIV°, 5: 25 *Multi venient in nomine meo dicentes quia ego sum Christus et multos seducent*. Quilibet enim eorum dicit quod est unctus Domini ut summus presbyter et sic Christus, ymmo dicit quod habet parem potestatem in terris cum Christo humanitus et titulo Antichristi in 30 multis implicite superaddit. Nec dubium quin multos seducit et quoad istam totam generacionem qui non patitur ab eo aliquod genus persecucionis securus est a persecucione iniqua. Nam omnes persecuntur excitando totum populum quantum sufficiunt ut fideles Deo ex- 35 tinguantur. Inferiores autem persecuntur mendaciis scandalosis et superiores persecuntur procuracionibus principum et censuris maioribus Antichristi. Sed heu pauci attendunt ad doctrinam Christi mandantis salu-

3. A: gens adultera. 8. A in marg.: Contra prelatos. 15. C: pulsant. 18. A: primo deest. 19. B: aput inficit. 21. A: et deest. 22, 23. A: sacerdotum — malicia deest. 24. A in marg.: Contra papam. 26. B: veniunt; ib. A: in nomine meo deest. 27. C: Christus deest. 28. A: quia est. 32. A: et quarto ad totam; ib. B: que non. 34. B: excipiendo. 35. A: fideles Domini.

berreme: *Attendite a falsis prophetis*. Debent autem fideles
caute cavere de illis, censuras sophisticas contempnendo
temporalia eorum cum prudencia subtrahendo, et quid-
quid preter evangelium dixerint discredendo; quicumque
5 enim eis consenserit favendo est proditor Dei sui, quia
non dubium sunt falsi prophete: dicunt enim expresse
et contenciose quod ipsi singulariter sunt ecclesia Christi
et per consequens iuxta sermonem proximum quod sunt
Christus qui in ipsis loquitur. Et ita dicunt consequenter
10 quod Christus in suis membris loquitur; quod est vera
propheta, licet ipsi descendendo nimis singulariter
habeant partem falsam.

The faithful
should not be
misled by papal
censures.

Vestimenta autem interioris hominis ut baptismus
et cetera sacramentalia possunt dici vestimenta ovium,
15 cum *iustorum sunt omnia* secundum Apostolum, vel planius
potest dici quod vestimenta sua corporalia sunt vesti-
menta ovium pretensive. Sic enim dictum est sermone
proximo quomodo dyabolus capit nuncupative nomen
domini et principis huius mundi. Tales autem falsi
20 prophete in quocumque habitu, episcopali vel fraternali,
venerint, realiter veniunt in vestimentis luporum, licet ipsa
dixerint esse vestimenta christianorum; quod notato fructu
apostolico ex fructibus suorum operum potest cognosci.
Sunt enim spine que lanas ovinas rapiunt et tribuli
25 qui pellem Salomonis lacerant; ideo impossibile est de
ipsis uvas vini letificantis animas subditorum colligere
Fol. 171^a vel ficus stabilientes et impinguentes fideles, cum sint
nature contrarie. Nam *impossibile est quod arbor bona*
predestinacione faciat fructus malos simpliciter vel arbor
30 *mala* secundum preordinacionem ad penam perpetuam
faciat fructus bonos simpliciter. Unde *omnis talis mala*
arbor de ecclesia *abscidetur et in ignem eternum mittetur*
(ut patet Matthei XXV°). Quamvis enim non sint de
vera Christi ecclesia nuncupative dicta et de humano
35 genere ac terre viancium de qua ut arbor inutilis
abscidetur, ergo ex fructibus eorum tunc plene no-
scentur, quando patebit quomodo sunt presciti. Nec
movenet quod tales rite dicant missas atque divinum ser-
viciu, quia *non omnis qui dicit* eciam in corde et

Sheeps'
clothing.

Saying divine
service will not
gain heaven.

1. A: prophetis etc. 5. A: enim deest. 9. A: qui in se. 11. A:
licet ipsi. 12. A: partem famam. 15. B: ut planius. 19. BC: autem
deest. 23. A: nosci. 24. A: tribuli que. 26. A: animi. 30. B:
primi ordinacionem. 30-32. A: secundum — arbor deest. 33. BC:
non fuit; A: sit; ib. A in marg.: Ecclesia duplex. 36. A: igitur.
36, 37. A: cognoscentur. 38. A: dicunt. 39. A in marg.: Nota.

sermone *Christo Domine, Domine sufficit exhinc regnum celorum recipere*. Sed oportet cum debet esse servus totius Trinitatis quod addat tercium Domine faciendo quoad finalem perseveranciam voluntatem Dei patris, quia secundum beatum Jacobum *oportet ad fidem meritoriam 5 facere bonum opus*; et hinc dicit Crisostomus cum decreto quod *non omnis sacerdos est sacerdos*. Sed cum illis plus quam cum aliis dyabolus sophisticat Christi ecclesiam, et ideo Christus tam signanter prenunciat et mandat eorum versuciam. Nam quicumque sunt presciti non 10 ministrant pro populo sacramenta vel faciunt talia opera bona de genere bona moraliter nisi forte secundum quid, et sic multis operibus laicalibus minus prosunt ecclesie. Et omnia ista ordinantur a Domino ut nullus nostrum de sua dignitate superbiat sed instanter bonum 15 faciat confidenter sperans de Dei misericordia et propter sua bona opera quod ad beatitudinem ordinetur quidquam ex sua dignitate status vendicet. Sed vivendo pauperem vitam ac humilem querat instanter sibi et aliis regnum Dei. Cecitas autem non dico in parte sed 20 quasi ex toto contingit dominos seculares et laycos qui manifeste instant quod mundo potencior licet fuerit secundum artem operandi inhabilis fiat presul, nec dubium quin auctorisantes, procurantes et electores licet monachi quantumcunque devoti sint plus quam priva- 25 cione quorumcunque temporalium suorum puniendi, cum secundum fidem non consentirent ad talem operam propter salvacionem totius mundi. Et multo magis non propter retencionem illegitimam sue dotacionis vel propter conservacionem modicam vite sue. Episcopus 30 enim ut talis debet noscere predicare populo verbum Dei, nec sufficit quod per procuratorem ista faciat, sicut non sufficit quod in die iudicii per procuratorem non per se pro se et ovibus suis respondeat; tales indubie non in se beatificabuntur sed in aliis pro ipsis electis, 35 quia secundum fidem apostoli *unusquisque onus suum portabit*. Sicut ergo in cura quantumcunque abiecciori

The foreknown
only minister
'secundum
quid.'

Blindness of the
laity.

Bishops' bound
to preach in
person.

7. B in marg.: II. q. VII. *Non omnes episcopi*; ib. A: sacerdos est sanctus. In Decreto hic locus rectius sic habetur: Non omnes episcopi sunt episcopi. 13. B: operibus logicalibus. 16. BC: ex Dei. 17. A: quod sua bona opera . . . ordinentur nec. 18. A: vendicat. 21. A: contigit. 23. B: artem episcopandi. 24. A: et procurantes. 30. B: propter deest; ib. A in marg.: De episcopis. 31. C: ut taliter. 32. BC: procuratorem; ib. A: illa.

7. Decreti sec. pars, causa II, quaest. VII, cap. XXIX: *Non omnes episcopi*. 36. Gal. VI, 5.

ad officium putatus habilior eligitur, examinatur et satis stricte disponitur, sic per locum a maiori superior electus ad curam animarum cum sit cura curarum.

Sed suppositis istis ut fide restat dubitandum si episcopus potest in testamenti defuncti approbatione fieri lupus rapax, nec dubium quin contingit ipsum propter simulacionem istius officii committere tam symoniam quam eciam ferocitatem lupi rapacis. Pro quo esset primo videndum de testamenti multiplicitate, de testamenti moderni fundacione et supposita optima eius parte. Ex quo iure testamentorum talium approbacio est ad episcopum devoluta.

Extortions of bishops as to wills.

Quantum ad primum, supponitur ex dictis alibi quod testamentum sumitur satis equivoce, cum Christus licet fundavit utrumque testamentum, tamen non testatus est in fine vite sue de temporalibus, sed de spiritualibus prudentissime est partitus. Quo supposito videtur quod illicitum est seculares in mortis articulo sic edere testamenta, quia nec Christus nec scriptura sua hoc edocet. Cum ergo illud fuit exemplar plenum et sufficientissimum ad docendum quomodo fideles debent facere, videtur quod non debent in mortis articulo sic testari.

Doubt as to lawfulness of making wills in articulo mortis.

Item, nedum apostoli et successores eorum testamentum tale habuerant, sed religiosi nostri tam sessionati quam mendicantes istud refugiant. Cum ergo nostri viventes in seculo possunt ad gradum caritatis ipsorum ipsos attingere, videtur quod nullus prelatus debet propositum tam sanctum destruere.

Such will-makers are wicked or penitent.

Item, omnes tales defuncti vel occupantur avaricia in illo articulo ut presciti vel sunt vere penitentes de hoc quod cum tanta temporalium copia iungebantur. Si primo modo, nephandum est confirmare talium testamentum, cum secundum divinum iudicium non plus habent quam dives, de quo Luce XII°. De quo Christus testatur quod *anima sua de corpore eadem nocte a demonibus fuit rapta*. Cum ergo ex alibi dictis iniustus iniuste

2. A: districte. 4. A in marg.: Dubium; ib. B in marg.: Questio.
6. A: propter filiacionem. 10. A: optima deest. 11. A: Prima iure;
ib. A in marg. inf. fol. 171^a: Presciti non ministrant sacramenta nec
faciunt bona de genere nisi forte secundum quid. 13. A in marg.: 1.
16. A: sed de spiritualibus deest. 20. A: exemplum; ib. A in marg.: a.
Quod illicitum est secularibus in mortis articulo condere testamenta probatur
ratione multiplici. 32. A in marg.: b. 24. A: tale abnuerunt.
31. A: copula. 36. C: fuerit.

34. Lucae XII, 20: *Stulte, hac nocte animam tuam reputant a te.*

occupat | quidquid habet, confirmare testamentum talium Fol. 172^a
 videtur approbare partem demonum. Si secundo modo, patet ex fide et rationibus satis vivacibus quod infinitum melius foret talem vivendo temporalia sua prudenter tribuere vel in quodam involucro omnia que habet ut 5 evangeliste relinquere quam cum quantacunque tunc sollicitudine temporalia que sibi adiacent, ut post mortem suam tribuantur egentibus, ordinare. Ille ergo qui impedit hoc magis bonum et pro lucro sine fundamento minus bonum stabilit multum peccat, et per consequens 10 totius huius fori contencio est quassanda. Si enim dives fidelis moriatur in isto proposito, tunc meretur multipliciter in persona propria et ipso mortuo prudens distribucio bonorum suorum sibi non proficit nisi de quanto superstitibus ex distribucione suorum meritoria 15 (quod raro accidit) promerentur. Notum quidem est quod defuncti meritum quod egit in persona propria infinitum plus sibi proderit quam post mortem suam meritum alienum, quia iuxta primum meritum promeretur beatitudinem eternam, iuxta secundum vero meritum 20 promeretur ad maximum pene purgatorie abbreviacionem. Sed que proporcio istorum ad invicem.

In isto dubio videtur michi quod episcopi in talibus confirmacionibus sunt tam lupi rapaces quam symoniaci; lupi rapaces, quia sepe rapiunt sibi ex integro bona 25 defuncti, ex hoc quod meritorius eligit sibi partem securiorem et sic nedum vivencium sed mortuorum bona rapiunt, quod est amplius detestandum. Nam quantumcunque sancte quis mortuus fuerit intestatus, vendicant de iure suo quod ad eorum statum devoluta 30 sunt omnia bona sua. Sed esto quod episcopus secundum prudentiam suam elemosinarie faciat distribui bona defunctorum, quid rogo hoc ad augmentum meriti eorum, cum secundum gradum status quem in morte sua habuerant debent premiari cicius vel puniri diucius? Et sagax 35 bonorum suorum distribucio est impertinens huic parti. Si autem solum curatur executorum superstitum meritum premiandi, non est pocior ratio in episcopo ad distribucionem huiusmodi provide dirigendum quam ad quod-

If wicked they have no right to dispose;
if penitent they should distribute while alive.
Distribution after death does not profit a man.
Bishops rob the estates of intestates.

6. Codd.: evangelice. 12. B in marg.: scilicet distribuendo omnia dum vivit vel simpliciter relinquit. 19, 20. A: meretur promeretur. 20. BC: eternam deest; ib. et iuxta secundum non per se meretur. 21. C: ad maximum deest; ib. A: nisi pene. 21, 22. B: abrenunciacione. 22. A in marg.: Responsio. 25. A: capiunt. 26. BC: sibi deest. 31. A: onus statuunt omnia; ib. B: estimo in textu; esto in marg. 37. A: solum deest.

cunque opus circa bonum proprium, quia nec quoad mortuum nec quoad viventem.

Similiter, cum confirmacio testamenti talis sit omnino spiritualis, exigere propter illam pecuniam foret abhominabilis symonia. Si autem abhominandum opus presciti testatur tamquam licitum, invenitur ex parte dyaboli falsus testis et accipere propter talem testificacionem de quoquam pecuniam foret opus magis dampnabile, cum debet constare cuicunque episcopo quod propter suam testificacionem pecuniam foret opus magis dampnabile nec magis proderit defuncto. Et quantum ad noticiam substitutum, includitur per confirmantem plebis illusio; non enim habet solum titulum defuncti in bonis remanentibus, quia talis ex sibi dubio nichil habet, vel quomocunque prudenter aut avare hec bona distribuerit nichil ad meritum vel demeritum, beatitudinem vel dampnationem defuncti aut ut cicius purgaretur a purgatorio nisi de quanto meritum militantis ecclesie magis prosit. Satis enim excluduntur episcopi nostri a vita contemplativa primeva, licet non alienas divicias stulte et infundabiliter collegerint super ipsos; et colligi potest ex istis quomodo testamentum modernum fuit ex instinctu dyaboli introductum. Et super hoc quod lucrum sapuit eius confirmacio a modernis episcopis infundabiliter est accepta et sic iure dyaboli introducta. Fucus enim cum quo episcopi tamquam servitores populi possunt in istis sane consulere induxit legem Antichristi necessariam de messe; episcopi itaque sagaces cuperent de isto onere liberari et hortarentur multiplicitur quod seculares defuncti renuncient in manu fidelium omnibus bonis suis

To take money for confirmation of a will is simony.

The modern will is an introduction of the devil.

SERMO XLI.

Homo quidam erat dives, qui habebat villicum. Luce XVI°, 1.

Notata litera evangelii patet ad sensum mysticum quod homo dives est dominus Jesus Christus de quo Apoc. XIX°, 16 scribitur quod *habet in femore suo scriptum*:

1. A: quod nec. 7. A: testis deest. 8. B: cuiquam. 10, 11. A: pecuniam — dampnabile deest. 11. B: nec defuncto; A: minus defuncto. 16. BC: vel deest. 17. A: liberetur. 18. C: ex purgatorio. 21. C: collegarunt. 26. A: fructus enim. 26, 27. A: seniores populi. 28. A: de me^o; inesse (?). 31. C: suis etc. 33. BC: Dominica nona; ib. C: post Trinitatis; A: et habebat. 37. A: XIX deest.

32. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold 1, 22.

The steward is
an earthly
ruler.

Rex regum et dominus dominancium. Villicus est quilibet dominus secularis et specialiter imperator vel rex cuius dominium est villa vel oppidum in comparacione ad amplum Christi dominium se extendens per totum mundum; et illud in comparacione ad Christi divicias in 5 deitate absconditas est parva domus, | cuius pars superior est celum et pars inferior domus dicitur spera corruptibilium; villicus autem est quilibet rex terrenus cui Deus accommodat quidquid habet, requirens ab eo de quolibet prescito strictissimam racionem. Nam omnis homo est 10 naturaliter servus, mendicus et accommodarius Dei sui; dissipacionis autem bonorum Dei diffamacio est erroris regis parturicio. Omnis enim peccator diffamat se ipsum apud Deum; domini locucio est consciencie mocio quomodo Deo nota est prodicio, quomodo necessaria est 15 racionis reddicio et quomodo per mortem necessario requiritur huius ministerii deposicio.

No one can
have merit who
has not had it
while alive.

Triplex diccio interna prudentis villici sic se habet: Primo confitetur quod post mortem quando villicacio amovetur expirat tempus merendi quod notatur in isto 20 verbo: *Fodere non valeo*. Secundo confitetur quod confusa sit mortuorum peticio de auxilio viatorum, nisi affuerit ratio meriti dum sunt in via, quod notatur in hoc verbo: *Mendicare erubesco*. Nam nec dampnati in inferno nec puniti in purgatorio habent amplius animum ad postulandum sed mendici et inverecundi actualiter procedendo in peccato superant ut sic mortuorum maliciam. Et 25 tercio convertit se provide ad remedium salutiferum benefaciendo conservis ut ipso iam mortuo alii superstites sibi mereantur. Et nota quod ad reges pertinet primo 30 benefacere Deo, secundo debent benefacere suis subdominis et in illis benefacerent toti populo instar Christi.

Christus enim est homo maxime dominative regnans atque liberrime, sed repugnat sue iusticie quidquam de aliqua creatura recipere sive meriti sive doni, nisi re- 35 tribuat equivalens vel excellens; ergo multo repugnant divine iusticie alium hominem ab illo quidquam recipere nisi retribuat equivalens vel excellens.

The steward
was not
fraudulent.

Nec intelligendum est quod villicus fraudavit false dominum per quinquaginta cados olei et viginti choros 40

4. A: quod notum est se extendere. 12, 13. A: erroris regiminis.
15, 16. BC: quomodo — reddicio deest. 18. A: villici deest. 19—20. A:
primo — amovetur deest. 23. BC: dum viant. 26. A: verecundi.
27. BC: in sic. 29. A: per superstites. 32—38. A: instar Christi —
excellens deest. 36. C: ergo — excellens deest.

tritici sed exoneravit eos ne tanto reditu gravarentur, et hinc Dominus laudavit eius prudenciam. Sepe enim accrescit regi dominium propter hoc quod multiplicatis tenentibus ex minoracione tenencie redditus minoratur.

5 Summa ergo regum prudentia foret exonerando subtiliare possessiones cleri, ut egeat Christo conformiter, cum subtrahendo ab illo omnem dotacionem cesaream alleviaret eum ad subduplum, cum minus devocionis et spiritualis suffragii teneretur rependere, si sequendo
10 Christi pauperiem non acciperet a Deo redditus temporales. Et innaturalitas huius dotacionis inhabilitat clerum ad tantum merendum ut prius et obligat ad amplius promerendum. Ideo non dubium quin clerus alleviatus per dominos temporales ab ista obligacione Luciferi daret
15 illis ut sic mercedem meriti amplam in patria, cum exhinc disponerentur ut alcius ac retribucius sint beati.

It would be wise in kings to lessen the possessions of the clergy.

Et patet quod reges in dotando taliter multipliciter se ipsos dampnificant, quia quoad mundum se pauperant, oratores suos ad merendum inhabilitant et sic tam
20 temporaliter quam spiritualiter totam communitatem dampnificant. Et eodem modo expedit sepe dominis secularibus quod dominium suum subtilient, cum ex hoc ratio Deo reddenda sit levior. Et patet communis
25 experientia quod conglobacio multorum dominiorum in eadem persona confundit rempublicam. In seculari tamen oportet esse proporcionabile de seculo, ideo villicus subtrahit a seculari viginti et a clericis quinquaginta. Filie tamen sanguisuge clamant prime *Affer, affer*, et tamen notum est quod sepe est magis meritorium quod reges
30 alleviando de sarcina auferant ab indignis, qui (ut docet parabola Christi) exhinc in eterna tabernacula sunt recepti.

Even secular lords may own more than is good for them.

Oleum autem signat devocionem cleri, que debet esse ecclesie cibus subtilior et delicabilior quam panis dominis secularibus correspondens. Debet etiam grani esse
35 uve constancior ex quibus vinum affluit, quia eliquatus de seculo super terrestria et aquatica supernatat.

Ex istis colligitur quomodo dives prudenter distribuens mammona in quo est tanta inequalitas parti-

4. A: ex minora commune. 5. A in marg.: Contra dotacionem; ib. A: subtiliores. 9. A: teneretur deest; ib. A: sic sequendo. 10. BC: de Deo. 11. BC: Sic naturalitas. 12. A: ad deest. 16. A: et retribucius. 17. A in marg.: inf. fol. 172^b: Contra dotatos ac etiam dotantes clericos. 22. A: subtilietur cum exhinc. 23. A: patet deest. 24. Codd.: dominorum. 27. A in marg.: De sanguisuga. 31. A: exhinc deest. 32. Codd.: qui. 33. C: delicacior. 34. BC: grani. 38. BC: mammonam.

28. Cf. Trialogum pag. 440.

God gives to
secular lords
the power of
dealing in all
just ways with
riches.

Alms should be
1. gifts to
captives
(including the
sick and poor),
2. dues to
curates,
3. for building
roads and
churches.

cionis faciet sibi amicos ad beatitudinem acquirendam. Vult enim Deus ex bonitate sua immensa prestare dominis seculi eius vicariis terrenas divicias et licenciare eos ad quomodolibet iuste pro utilitate eorum et non Domini consumendum; ut illos licenciat ad cremandum, 5 illos autem ad provide dandum et illos ad bona Dei ab iniuste detinentibus caritative spoliandum, quia aliter mammon in clero dominaretur sine remedio ordinato per Christum ad iniuriam ex eius iniusta occupatione temporalium vindicandum. Olim enim tempore Machabeorum fuerunt gloriosi martyres, quia noluerunt comedere carnes suillas (ut patet 2 Machabeorum VII⁹); quanto magis subiret sacerdos Christi martyrium defendendo Christi pauperiem et renunciacionem temporalium, cum ista causa sit longe sollempnior et Antichristi impertinencia defensionis eorum contra Christi sentenciam induracior? Et tamen partem Antichristi tenent fratres et maior pars cleri concorditer. Nec dubium quin domini 10 seculares consenciant, quia | defendunt addicione et manutenzione eorum que parentes eorum contra consilium 20 Christi cece presumpserant; et in isto consensu inficitur totus mundus. Sic ergo in dacione triplicis elemosine consistit activi largicio, primo in dando captivis Christi ut pauperibus, cecis, claudis atque debilibus, secundo in dando curatis decimas et oblaciones ut leges limitant, et tercio in dando pro pontibus, pro stratis et basilicis construendis cavendo semper de falsis prophetis et aliis inanibus verbis seducentibus et tunc meretur ista activa vita eterna tabernacula.

Et nota quod solum duos tenentes allocutus est hic 30 villicus, ad denotandum quod solum duas gentes vocavit Dominus, scilicet gentem gentilem atque Judaicam; gentiles autem vocavit in clerum quibus iniunxit penitenciam quinquagenariam et precepit ut cito scriberet medietatem possessionum suarum divisam pro sorte Domini et constanter 35 viveret in pauperie Christi. Judeos autem precepit vivere in pane decalogi in octogenario novi testamenti. Et hec ratio quare primo remisit quinquaginta et secundo viginti.

Et consimilis est notabilitas in quolibet verbo evangelii. Sed obicitur quod Beda super isto loco dicit quod 40

2. C: Voluit. 6. BC: autem deest. 11. BC: quia deest. 12. A: VII deest. 14. B: renunciacione. 15. A: Antichristus. 21. A: Christi ecce. 22. A in marg.: De elemosina. 23. A in marg.: 1. 24. A: ut deest; ib. A in marg.: 2. 26. A in marg.: 3. 30-39. A: Et nota — evangelii deest. 40. A in marg.: Obieccio triplex; ib. B in marg.: Questio.

non omnia facta villici sunt trahenda in consequen-
ciam, innuens quod menciendo decepit proprium domi-
num suum.

Objections:
1. from the character of the steward.

Item, totum est sensus parabolicus, sed ille sensus
5 nichil probat nisi de quanto probatus fuerit aliunde.
Item, spoliare possessionatos de donatis eis in perpetuam elemosinam videtur esse contra legem Dei et hominum.

2. Parable is not proof.
3. It is wrong to take what was given in perpetual alms.

Ad primum dicitur quod oportet Bedam hec opinari
10 tive dicere, tum quia nec relucet ratio nec auctoritas hoc contestans, et Christus infinite potencie atque memorie posset eligere in hoc veram parabolam, ut sonat evangelium. Non enim est evidencius quod ballivus regis, vel villicus sic fraudavit suum dominum quam quod
15 sibi ex prudencia bene fecit.

Answer.
1. It is not certain that the steward was defrauding his lord.

Quantum ad secundum dicitur quod iste sensus, ex parabola ista elicitus, est cum facto et statu ecclesie demonstrabilis, ideo nichil nocet sed pulchrificat, quia post rationis certitudinem parabolice confirmetur. Quid enim
20 patencius quam quod clerus dotatus sit per dotacionem ad promerendum ecclesie amplius obligatus? Et iterum planum est ex fide quod clerus ille sit exinde ad promerendum sibi et aliis amplius retardatus. Ideo ex istis patescit quomodo elemosina foret affectabilis tam clero
25 quam secularibus dominis ab isto insolubili liberari.

2. Reason proves what the parable confirms.

Quantum ad tercium, patet quod sic spoliare occupantes iniuste foret Deo acceptum et debet ab hominibus acceptari, quia Sap. X^o, 19 scribitur: *Iusti tulerunt spolia impiorum*, et spoliare non per se dicit actum peccabilem, vel si ad hoc restringitur, patet quod non ex oblatione temporalium quibus ecclesia oneratur, non foret illius ecclesie oneracio, sed misericors alleviacio, et quamvis clerus ad tempus insaniat, tamen finaliter regravabitur sic misericorditer adjuvanti; febricitans enim
35 vel alter infirmus imprimis fert graviter artem sanandi, sed gaudet postmodum ferens grates. Et si obicitur quod per idem a quocunque seculari occupante notorie iniuste bona ecclesie debet homo auferre meritorie, et gignetur spissim turbacio, et periret undique lex humana; ad

3. Wrongful occupiers ought to be deprived.

2. A: proprium deest. 4. A in marg.: 2. 9. A in marg.: Responso triplex. 12. A: unam parabolam. 13. A in marg.: 1. 16. A in marg.: 2. 18. 19. A: quod rationis. 19. A: rectitudo. 21-23. A: obligatus — amplius deest. 26. A in marg.: 3. 28. A: XV; BC: XX. 31. A: quilibet in ecclesia; ib. B in marg.: Argumentum forte contra Wy. sed prava solutio. 34. A: sic deest; ib. A: misericorditer deest; ib. BC: et febricitans. 38. A in marg.: Obieccio.

Distinction
between
endowments
and property.

Either they
stand on
different ground
or endowments
rest purely on
civil right.

We should not
be deterred
from reform
by fear of
dissurbance.

istud sepe dictum est, quod multiplex est diversitatis ratio: prima quia lex civilis ex sua imperfectione non ita specialiter considerat abusum temporalium quoad Deum, sicut lex vocata dotacionis elemosine, cum ex natura elemosine continue subiacet potestati elemosinantis, ut melioretur vel percepta ignorancia corrigatur. Sic autem non canit civile dominium. Secunda ratio diversitatis, quod civiles domini per unam brevem periodum vel eius particulam manent mali; in dotacione autem predicta manet perpetuitas infundabilis et error contrarius legi Dei, et ideo ex parte Dei debet error iste tam periculosus pro utriusque partis utilitate corrigi celeranter.

Ex istis patet tercio plana rationis diversitas pro solutione obiectus; nam vel oportet docere quod clerus dotatus possidet hec dominia secularia pure ex iure civili vel negare argumentum a simili. Sed carte elemosinarum et facta cotidiana indicant quod in alio foro quam civili dominio oportet istos elemosinatos querere fundamentum, ideo cum hoc forum sit tam extraneum a civili dominio, quomodo propter eius melioracionem turbaretur vel destrueretur civile dominium, quin potius patenter purgaretur et fortificaretur, ut patet de facto antequam dicta elemosina fingeatur? Si autem propter hanc melioracionem secundum legem Domini ad tempus turbaretur populus undique, hoc tamen non est argumentum quod non debeat attemptari, quia Matthei X^o, 34 dicit Christus: *Non veni pacem mittere in terram sed gladium*. Et sic iuxta istud non foret per apostolos vel eorum discipulos legis Dei predicacio vel manifesta tyrannorum reprobacio, sed difficultas foret quomodo clare deducitur quod subtrahere temporalia a clero dotato foret ipsam illis oppressam et apostatantem multipliciter revelare. Pro quo primo videtur notandum quod secundum legem Dei et hominum sic dotati obligantur plus dotantibus quam perante et magis prodesse ecclesie. Patet primo quia ad maioritatem | prodesse in cartis secundum voluntariam iusticiam (ut de facto supponitur) se multipliciter obligarunt. Secundo cum talis dotacio sit digna temporali precio et non omnino rationabilis (ut supponitur sine causa aliqua), est causa fructus dotacio-

1. A in marg.: Responsio. 4, 5. BC: nature elemosinacione. 7. A in marg.: 2. 10. BC: et deest. 13. A in marg.: 3. 18. B: elemosinantes. 30. A in marg.: Difficultas notabilis. 34. A in marg.: Responsio. 36. A in marg.: 1. 37. A: voluntarium instanciam. 38. A in marg.: 2. 40. A: tam. Hic locus corruptus esse videtur.

nis huiusmodi et nulla si non maioritas spiritualis suffragii. Tercio quia sic dotati debent post dotacionem pro patrono dotante oraciones speciales et elemosinas dare limitatas multiplices, sed ista non indifferenter et stulte
 5 faciunt sine causa; ergo cum non sit causa salubris fingenda a patrono, nisi maioritas spiritualis suffragii, videtur quod oportet patronum cum isto excessu (ut ipse credit atque communitas specialiter) relevari, aliter enim sophisticarentur per membra dyaboli. Hoc ergo suppo-
 10 sito probatur quod tam dotantes quam dotati in hoc al-
 trinsecus sunt decepti. Nam in maiori parte vel semper contingit oppositum, cum sine dotacione forent plus habiles ad promerendum toti ecclesie. Nam Christus omnipotens et omnisciens cum primevis prudencioribus eius
 15 discipulis ad dandum exemplum ecclesie practizavit oppositum; ideo vel oportet fateri in ipso blasphemiam vel credere quod vita talis superior, penaliior et a confederacione cum mundo remocior sit meritorior. Nec valet fingere quod tunc talis vita expropriataria fuit perfeccior
 20 sed modo stabilita ecclesia excedit dotacio, quia sic posset imponi calumpnia virtuti cuilibet quam Dominus exemplavit et fratres cum aliis hodie expropriatarie viventibus forent scandalisati et vita evangelica instabilis et ex processu temporis per se corruptibilis et undique imperfecta.
 25 Nec foret ab aliquo exemplo Christi regulariter nunc vivendum et multo magis quolibet privata regula preter illam que voluptatem sapuerit foret ad libitum transmutanda.

Nec vertitur fideli in dubium quin modus vivendi quo
 30 possessionati hodie sunt dotati differt specificice a modo vivendi quo Christus et alii expropriarii susceperant elemosinas temporales. Nec valet quod quibusdam sacerdotibus Christi proficit sic vivere et aliis modo fratrum, quia colorate diceretur quod quibusdam sacer-
 35 dotibus proficit coniugari et aliis caste vivere, sicut vixerant apostoli; sed obmissio ponderacionis huius difference habilitatis foret inter sectas dampnabilis, et sic

Endowments are fruitless to the founder if they do not increase merit;

and this they cannot do since they are contrary to God's ordinance.

The life of friars may be good for some men, but this does not justify the order.

2. A in marg.: 3. 3. A: dare deest. 4. A: differenter. 6. A: a deest. 8. A: spiritualiter; ib. AB: enim deest. 12, 13. A: abiles; C: abiliores. 17, 18. B: cum confederacione. 20. B in marg.: Reprobatur hoc quod aliqui sacerdotes vivant pure sine temporalibus expropriatarie et alii in temporalibus, et est hic contra decretum illa eius exprobatio si non contra evangelium; ib. BC: sic deest. 24. BC: per se deest. 26. A: modo vivendum; ib. A: persona regula. 27. A: voluntatem. 32. A: alias elemosinas. 31. A: coloracius. 35. C: cape vivere. 36. Codd.: obmisso; ib. A: huiusmodi.

possessionati nec secundum corpus nec secundum animam sunt plus habiles ad ecclesie promerendum, et cum obligant se ad plus merendum, videtur quod obligant se ad oppositum in adiecto; prudencia ergo foret ac elemosina obligationem illam destruere. Et ex isto videtur quod quicumque plus capit de temporalibus quam promovet ad eius ministerium ut sic peccat. Sed sicut grandevi facti impotentes corpore magis de bonis Dei consumunt sic debent magis matri sue proficere. Nec dubium quin, ut aliqui magis prosunt ecclesie magis secundum spirituale suffragium, prosunt cuilibet eius persone, ut patet ex vi comunicacionis sanctorum in comparacione spiritualis prodesencie ad carnalem. Alia autem est ratio ex sollicitudine dotate ecclesie circa alimenta et tegumenta secundum quam ex evangelio Matthei VI° manifeste inficitur, nam exigere multitudinem sollicitam ad custodiendum vitam suam ultra hoc quod fecerunt Christus aut eius apostoli foret sollicitudo plus culpanda.

He who profits the Church profits every member of it.

SERMO XLII.

Cum appropinquaret Jesus Jerosolimam videns civitatem flevit super illam. Luce XIX°, 41.

We ought all to weep for sin and specially for our own.

Notata historia patent tria ad edificacionem ecclesie attendenda, primo quomodo quilibet fidelis debet plan- gere peccata sua et populi, cum Christus qui peccare non potuit tribus vicibus ita fecit. Maior autem est ratio vel saltem proprior, unde persona peccati particeps debet dolere de crimine quam omnino immunis ab illo gracia pene alterius ex amore dolens; unde peccatum desidia dissequendum Christum in isto dolore est unum de subtilioribus et communioribus peccatis que diabolus introduxit. Per hoc enim offenditur contra primum mandatum decalogi. Pro quo supposito in quolibet peccato et nonnisi racione peccati fit Deo offensio atque iniuria. Secundo supposito quod plus mota plus displicet

4. 5. BC: ab elemosina obligatione. 5. A: et deest; ib. A in marg.: Conclusio. 6. A in marg.: inf. fol. 172^a: Quod dotantes et dotati altrinsecus in dotando sunt decepti. 7. A: Sed fit grandem. 9. BC: sed debent. 10. A: prosunt — magis deest. 12. BC: et comparacione. 19. BC in marg.: Dominica decima; ib. C: post Trinitatis. 20. A: appropinquasset. Vulgate: *Et ut appropinquavit, videns civitatem, flevit super illam.* 22. C: Notata ex historia. 23. A in marg.: 1. 26. C: saltem prior. 27, 28. A: ab illo pure ex alterius amore. 29. A: dissequendi. 31. A: introducit; ib. A in marg.: 1. 34. A in marg.: 2.

19. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 24—27.

de iniuria plus dilecti. Ex quibus patet tercio quod
omnis christianus debet dolere de omni peccato et
specialiter proprio, cum Deus quem omnis homo debet
diligere ad quodcunque peccatum offenditur. Item, ille
5 est infidelis servus qui videns dominum suum dehonori
et contempni et tamen nec obviat neque dolet. Arma
autem Christi sunt iusticia, misericordia et veritas que
in quolibet crimine sunt versata. Ideo ille est infidelis
Fol. 173^a servus Christi qui ista dissimulat. |

10 Item, una sex specierum consensuum est quando homo
emendare potest et negligit, sed omnis viator non dolens
de quolibet peccato emendare potest et negligit, ergo
consentit, nam peccatum proprium emendare potest; et
cum omnis peccati emendacio sit adeo placendo Deo et
15 dolendo de iniuria sibi facta, meretur homo ut Deus
mitiget peccati maliciam. Et hec est ratio correptionis
fraterne. Secundo docet Christus (secundum Chrysostomum)
quis debet effectualiter dolere de crimine et ubi
debet incipere, dum Christus intravit in templum ut
20 dominus et symoniacos deiecerat, docens in hoc quod
reges et domini temporales debent vindicando Dei
iniuriam a clero incipere, quia ipse perversus ut radix
vel stomachus inficit residuum corporis Christi. Patet
autem hoc debitum ex lege dileccionis Dei, vindicando
25 suas iniurias ad quod secundum Apostolum data est eis
potestas, cum aliter peccarent proditorie ex consensu.
Proni (inquam) sunt ad vindicandum suas iniurias, sed
tepescent in vindicando iniurias Dei sui. Ideo Timothei
III°, 2 scribit Apostolus quod *in novissimis diebus erunt*
30 *homines se ipsos amantes: omnes enim querunt que sua*
sunt et non que domini Jesu Christi. Vindictam autem
sue iniurie querere sciunt repente sed Dei iniuriam
pretermittunt ac si non curarent de Deo sed plus et
principalius de se ipsis.

35 Item, eo ipso quo Deus prudentissimus committit regi
potestatem ad regnum iuxta suam legem gubernandum,
dat sibi potestatem ad faciendum omnia opera humana

We consent to
sin when we
have power to
correct it and
do not.

Rulers should
correct the
clergy.

God gives
rulers all
necessary
power.

2. A: dicitur dolere. 2-5. A: dolere de — infidelis deest. 3. A in
marg.: 3. 11-12. AC: sed omnis — negligit deest. 12, 13. A: igitur con
sentit. 14. C: fit adeo. 17. A in marg.: 2; ib. B: Christus in textu;
in marg.: secundum Chrysostomum; C: secundum Chrysostomum se
quitur debet incipere. 20. A: et deest; ib. A: deiecerat. 28. B: Ideo et.
29. A: III deest. 36-37. A: ad regnum — potestatem deest.

necessaria pro eodem, quia aliter vel Deus impotens, invidens vel imprudens esset. Sed Deus dedit regibus potestatem ad regni gubernacula secundum suam legem, ergo dedit illis omnia necessaria consequentia ad eandem. Sed potestative agere contra falsos prophetas et scribas 5 est in casu pernecessarium ad regimen regni dati, ergo hoc est concessum a Deo regi. Sic enim Titus et Vespasianus habuerunt XLII° anno post ascensionem Domini a Christo potestatem et voluntatem sacerdotes et populum in Jerusalem destruendi (ut prophetatur Luce XIX°). 10

Christ's anguish
made Him
speak in broken
phrases.

Unde attendendo ad literam Christus dixit suam sententiam interrupte; nam amor et dolor faciunt quod scriptura sacra sic loquitur: Si, inquit, *cognovisses et tu fleres*, supple quemadmodum ego fleo, et *quidem in hac die tua* qua Deus et homo pacem tibi visitavit et fecit signa 15 futurum malum indicancia; sed quia *abscondita sunt ab oculis tuis*, ideo sicut vitulus ductus ad victimam non fles; *modo venient*, inquit, *dies in te* in quibus vindicabitur peccatum quod in me facies, et Titus ac Vespasianus pater et filius qui inimicabuntur tibi *circumdabunt te* et 20 *coangustabunt undique* postquam communitas tua fuerit in Jerusalem die Pasche. Et sic per obsidionem satis angustam capient civitatem et *prosternent ad terram* sicut et cives eius, et mutabitur locus civitatis, eo quod *non relinquatur lapis super lapidem* propter hoc peccatum quod Deum 25 et hominem occideras vindicandum. Patet veritas huius historie per Yosephum in libello suo de bello Yudaico.

Christ's hatred
of Simony.

Ideo ingrediens in templum, ubi fuit origo istius delicti, eiecit mercatores in illo, in signum quod mercatores symoniace in ecclesia debent sic eici. *Domus*, inquit, 30 *Domini oracionibus debet adaptari*, quia viri speculativi non sapientes symoniace hec terrena debent in ecclesia presidere. *Sed vos* perverso ordine *fecistis illam speluncam latronum*, dum colore sanctitatis ypocritice ignaros et simplices de temporalibus spoliastis. 35 Ideo fuistis latrones duplices et domus vestra vocata ecclesia est latronum spelunca. Sed tercio quia parum proficit destructionis erroris inceptio nisi fuerit constans incepti continuacio. Ideo Christus erat docens hanc

1. A: dat ei necessaria per. 1, 2. A: esset Deus omnipotens, invidus vel imprudens. 4. B: ad eadem. 7. A: Vaspasianus; B: Vespasianus. 8. A: XL anno. 9. A: et populum deest. 10. AB: et prophetatur; ib. A: Luce XIX deest. 15. A: ad pacem. 18-20. C: in quibus — circumdabunt te deest. 19. A: Vaspasianus; B: Vespasianus. 23. A: prosternerent. 27. A: Joseph. 35. A: temporalibus sophisticis.

doctrinam *cotidie in templo*. Unde et viri evangelici debent in hac constancia indefectibili sequi Christum. Debent enim excusso timore pharisaico detegere eorum peccata quibus populus subiectus inficitur et non statim

Preachers should follow Christ's boldness in reproof.

5 ab incepto desistere nec propter timores serviles membrorum dyaboli exterreri sed usque ad mortem ad rectificandum Christi ecclesiam in eadem veritate fidei permanere, cum finalis perseverancia sit infinitum melior quam boni inceptio vel continuatio culpabiliter derelicta.

10 Nam pro primo Deus beatificat et pro secundo licet sit mora longior dampnationem perpetuam non dimittit. Cum ergo constat ex rationibus sanctorum et exemplo Christi multiplici tota malicia ecclesie originaliter est a clero, viri ecclesiastici debent instar Christi ab illo

15 incipere et usque ad mortem constanter et prudenter inceptam Dei causam humiliter consummare, non quod ista persona simplex in tanto miraculo per se sufficiat

All the evil of the Church springs from the clergy.

Fol. 173^b

sed invocato Dei auxilio | contra hanc radicem venenosam constanter incipiat. Sic enim frequens guttarum

20 stillacio cavat et destruit constantem substantiam lapidosam. Ideo cum multe persone decertantes in causa Domini sint una persona nec alicui usque ad finem perseveranti deest retribucio sempiterna, sic nos intravimus in labores aliorum; sic constancia nostra

25 exmplet quod alii intrent in laborem nostrum. Nec dubium quin gloriosus triumphus successive multiplicatis Dei adiutoribus consequetur. Et ad exemplandum hanc perseveranciam *docebat Christus in templo cotidie*.

Circa hoc evangelium dubitatur primo quomodo sacerdotes Jerusalem propter peccatum in Christum fuerant increpandi, cum Christus ad hoc necessitans tam multiplicitur hoc predixit. Vel enim oportet Christum in hoc mentitum fuisse vel illud peccatum inevitabiliter evenire. Hinc dictum est sepe alias quod sicut necesse est hoc

30 peccatum secundum omnem formam qua factum est impleri ab illis hominibus, sic necesse est quod propter hoc peccatum inexcusabile sint dampnati. Nunc autem excusacionem non habent, quia Messias Deus et homo venit ad illos et quantum secundum naturam debuit

Objection from necessity.

Answer: The damnation is as necessary as the sin.

6. C: eterreri. 7. BC: veritate fidei deest. 14. A: viri ecclesiastici.
15. A: incipere et deest. 17. A: ista deest. 20. A: constantem deest.
20. 21. A: lapidosam. 21. C: Ideo deest; ib. A: multe iuvantes in causa.
22. B in marg.: Nota pulcrum pro predicatore se opponente contra hereses.
25. A: nostrum deest. 26. A: triumphis. 27. A: Et exemplando.
28. C: cotidie etc. 29. A in marg.: Dubium primum. 32. A: predicit.
34. BC: Hic dictum; ib. A in marg.: Responsio.

We need not
puzzle for years
over this
question, but
believe that all
things are
foreordained.

premunivit. Ideo culpanda necessitas stat in illis qui
culpas priores et preparatorias debuerant expurgare,
et sic Christus necessitavit ad complecionem huius pec-
cati de quanto ex perfeccione eius secunda sit tota
universitas et genus humanum specialiter perficienda.⁵
Et omnia ista fuerunt a Deo eternaliter ordinata; ideo
non oportet studere circa istud viginti annis et amplius,
sicut dominus Ardmacanus confitetur se fecisse, quia
credamus quod omne preteritum aut futurum est in suo
tempore et quod Deus cuncta necessitat, et tunc solu-
cionem istius et similium est facile enodare. Licet enim
omnia sic necessario evenient, possibile est tamen et
ad utrumlibet contingens quod nunquam evenient aut
quod ante hec tempora quidquam fuit. Cum enim Deus
sicut ante omne tempus sic ante facturam rei facere potuit¹⁵
quod non erit, ita facere potest eternaliter quod hoc
futurum nec erit nec quod ipse aut quidquam preteritum
unquam fuit. Quamvis enim Deus istam futuricionem
vel pretericionem non posset destruere, tamen ab-
solute necessario semper potest contingentissime facere²⁰
de quolibet futuro quod non erit et de quolibet prete-
rito quod non fuit. Cum enim Deus est ante omne tempus
eciam creacionem mundi, sicut potest aliquod futurum
nunquam producere, sic quodcunque preteritum et omne
tempus nunquam effectualiter produxisse. Secundo dubi-²⁵
tatur: Si peccator tam de peccatis suis quam de peccatis
alienis debet conteri et ad quantum gradum doloris
oportet Christi filios sequi ipsum; multi enim plorare
non sufficiunt. Ad istud dicitur quod ploratus corpo-
ralis cum sophisticari posset parum valet, sed efficax³⁰
dolor vel displicencia est apud Deum laudabilis que si
fuerit valet ad aliquid effectualiter emendandum. Ideo
ploratus corporalis Christi foret parum laudabilis, nisi

3. A: sic deest. 8. A in marg.: Ardmacanus. 10. B in marg.:
De futuris quare necessario evenient (fol. 87^a). Omnia de necessitate evenire,
tamen possibile est ad utrumlibet posse talia nunquam evenire, ymmo
facere quod nec preteritum fuit nec futurum aliquid contradicit multis a
se dictis (bl. ink, altera man.). Omne preteritum aut futurum in suo tem-
pore est; ib. A in marg.: inf. fol. 173^b: Omne preteritum et futurum
est in suo tempore et quod Deus cuncta necessitat et sic omnia necessario
evenient, possibile est tamen et contingens ad utrumlibet quod nunquam
evenient aut quod ante tempus quidquam fuit. 11. A: similem. 15. BC:
sit ante. 16. C: non erit — quod deest. 18. A: illam. 19. Codd.:
posset tamen. 21. A: futuro — quolibet deest. 24. A: nunquam deest.
25. A in marg.: Secundum dubium. 26. A: de peccatis deest. 27. A:
conteri. 27-28. A: et ad — ipsum deest. 29. B in marg.: Nota.
30. BC: non posset. 33. A: Nam ploratus.

eius efficax operatio sequeretur. Et sic totus dolor Christi potest dici contritio, quoniam non potest precedere in Christo attritio, cum ipsa secundum doctores dicit dispositionem imperfectam ad dolorem completum
5 sequentem. Nec oportet nimis sollicitari de distincione inter attricionem et contricionem et quantus gradus doloris ad contricionem sufficiet, quia totum hoc sicut predestinatio a nobis absconditur. Scimus tamen quod predestinatus ex quantumcunque levi dolore conteritur,
10 ubi prescitus ex maiori dolore contricionem criminis non attingit, quod figuratum est dolore Esau, quamvis postulasset cum lacrimis non exauditus est ad votum ut Jacob, et hii duo fratres figurant prescitos et predestinatos. Ideo sicut ignoramus has duas diferencias, sic
15 differenciam inter attricionem et contricionem in nobis ipsis et multo magis in aliis. Unde qui pompant se absolvere et contricionem confessi ac taxationem pene peccati cognoscere et quantum de indulgenciis est dignum recipere erranter somniant ac decipiunt se et plebem;
20 et sic non attenditur quod quis ploret sed quod caveat ne postmodum recidivet. Solum enim talis perfecte conteritur. Nec oportet nos sollicitari quomodo predicationes que imperfectionem sapiunt in creaturis possunt Christo competere, specialiter cum eius gaudium tam dolorem
25 quam penam sedare debeat. Sicut enim concedendum est simpliciter absolute quod Christus est homo, sic et quod doluit et quod passus est et quod vere ac proprie erat mortuus ac sepultus et miraculum fuit quod Christi gaudium permisit dolorem eius maximum irremissum.
30 Sed tercio dubitatur quomodo stat cum Dei iusticia quod populus natus post mortem Christi propter
Fol. patrū suorum prevaricancias | est punitus. Et in
173^e isto murmurant fratres allegando multipliciter quod non sunt propter nequiciam unius discoli de suo
35 ordine puniendi et sic quod lucrum sapuerit de quocunque fratre suo bono vel malo avide accipiunt, sed

We cannot distinguish contrition from attrition in ourselves or others.

Folly of assigning penance.

It is just for God to punish one for another's sake.

2. A: quem non potest. 6. A: Et quid ad contricionem. 7. A in marg.: Attritio non potest precedere in Christo contrarium. 8. A in marg.: Nota de prescitis et predestinatis; B in marg.: Predestinatus ex quantumcunque levi dolore conteritur. 9. B: dolor. 15. C: contricionem in. 18. A in marg.: De indulgenciis; B in marg.: Nota de superbe et temere absolventibus. 28. A: et sepultus. 30. A in marg.: Tercium dubium; ib. A: tali iusticia. 33. A: allegantes; ib. A in marg.: Obieccio fratrum; B in marg.: Quomodo genus humanum punitur propter prevaricanciam primorum parentum.

Common
responsibility
of corporate
bodies.

quod in penam temporalem licet correccionem sonuerit
detestantur; fides tamen scripture et vivax ratio docent
quod coniunctio personarum que unam personam con-
stituunt sicut boni cuiuscunque partis sue debet esse
particeps sic et mali. Nec est aliquis de conventu tali 5
sic innocens quin obmittendo correccionem fraternam
et incidendo in aliquod sex generum consensuum sic
est pro reatu proprio amplius puniendus. Ideo cum Deus
iuste et debite punivit Christum pro delicto suorum
fratrum conveniencium secum in specie, multo magis 10
debent puniri fratres propter delictum confratris, cum
sint participes criminis et tam multipliciter humanitus
connodati, specialiter si pena faciat ad tocus ordinis
correccionem et cuiuscunque persone sue liberacionem.
Talis enim societatis dissolutio foret cuiuscunque membri 15
sui melioracio, cum nunquam manebit ecclesia viancium
notabiliter inturbata, antequam ordinacio Christi secundum
suam religionem fuerit ab extraneis impressionibus
expurgata, sic quod omnes homines sint unius ordinis
christiani et dotacio ac sectarum ordinacio quassata 20
fuerit quam evangelium Christi non docuit. Ideo omnes
fideles tam secte novelle quam alii debent istud prudenter
intendere et sine personarum acceptione efficaciter af-
fectare. Variacio enim in ritibus et modo vivendi super
quibus lex vel secta non erigitur non facit religionis vel 25
ordinis novitatem.

SERMO XLIII.

Omnis qui se exaltat humiliabitur. Luce XVIII°, 14.

Reasons against
pride.

Notata historia patet quomodo fidelis in tribus in-
struitur, primo quomodo caveret presumptivam super- 30
biam de se ipso, secundo quomodo caveret temerarium
iudicium de proximo, et tercio quomodo utrobique hu-
militer oraret et faceret quelibet sua facta.

All we have is
lent by God.

Quoad primum patet quomodo quilibet est nudus ac-
commodatarius Dei, et per consequens non est sibi plus 35

1. A: in deest; ib. A: licet in. 4. A: sui. 6. A in marg.: Nota.
9. A: et deest; ib. B in marg.: Christus punit pro reatu fratrum con-
veniencium secum in specie. 13. A: confederati specialiter. 16, 17. A:
viancium communitas inturbata. 20. A: aut sectarum. 27. BC in
marg.: Dominica undecima; C in marg.: post Trinitatis. 30, 31. A:
superbiam deest. 32. A: utrobilibet. 34. A in marg.: 1. Contra super-
biam.

27. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 27.

occasio superbiendi quam si de bono alieno superbiat. Ideo dicit Apostolus: *Quid habes quod non accepisti?* Unde dicitur communiter quod superbia talis contra legem Dei, contra legem nature et contra legem humane iusticie. Contra legem Dei, cum proprium sit Deo ex se virtutem laudabilis excellencie possidere. Talis autem superbus blasphematur, sumendo sibi honorem qui Deo est proprius. Contra naturam peccat cum instinctus sit nature deformis, non secundum partem excellenciorum quam a Deo recipit superbire, sed proporcionabiliter ad datum plus proficiendo influere. Contra legem humane iusticie est, cum in statu innocencie non superbirent qui plus boni a Deo recipiunt sed gratis plus communicarent quod ad hunc finem recipiunt.

15 Secunda ratio qua tolleretur ista ceca superbia foret bonitatis facti proprii et conversacionis aliene finalis ignorancia. Quis enim cognovit sensum Domini ad quantum premium vel penam disponit hominem? Aut quem exitum habebit vita sua vel alterius comparati? Blasphematur qui-
20 dem in divinam sapienciam qui in ista materia sic diffinitive iudicat.

We know nothing as to the goodness of ourselves or others.

Et tertia ratio superfluitatem et invidiam tollens est, ut quilibet de bono fratris congaudeat et de malo displiceat. Ideo sive frater bonus fuerit sive malus, com-
25 paracio est impertinens nisi de quanto ad bonitatem sui promovet, et ultra est superfluum comparare; et sic contra Trinitatem est dicta superbia.

We have to rejoice in the good of others, not compare it.

Secunda doctrina evangelii est cavere de proximo temere iudicare. Sumitur autem iudicare ad propositum
30 pro diffinitive asserere. Ex quo patet quod hominem iudicare de sibi ambiguo est omnino superfluum et peccatum; iudicare etiam de sibi notorio, cum non cedit ad utilitatem ecclesie sed placenciam de malo, est non minus superfluum et nocivum. Et tale iudicium prohibet
35 Christus. *Nolite, inquit, iudicare et non iudicabimini.* Tale enim iudicium temerarium et blasphemum requirit du-

Against rash judgment.

3. talis; scil.: est. 5. A in marg.: a. 5, 6. BC: secundum virtutem. 7. A: superbus deest. 8. A in marg.: b; B in marg.: Superbia legi Dei, nature et humane iusticie est contraria. 10. BC: quod adeo. 11. A: in proficiendo; ib. A in marg.: c. 15. A in marg.: 2; B in marg.: Quid promovet ad tollendum superbiam. 19. A: vita deest. 19, 20. B: quidam. 20. A: quia in. 22. A in marg.: 3; ib. A: atque invidiam. 28. A in marg.: Contra iudicium temerarium; B in marg.: De iudicio humano.

2. I. Cor. IV, 7. 35. Lucae VI, 36. Cf. Matthaei VII, 1.

The good of
the Church is
the only reason
for judging
others,

with this reason
we ought to
judge.

The duty of
prayer,

and of humility.

rum divinum iudicium sed discretum; et sic iudicans ignorante rblasphematur in sapienciam Dei Patris, cum omne iudicium sit datum Filio et iudicans sine animo corrigendi peccat in Spiritum Sanctum, cum sine benivolencia ad profectum ecclesie de peccato asserit veritatem. Non 5 enim prohibet Veritas iudices iuste iudicare nec quoscunque fideles ad correccionem ecclesie, cum Christus precepit falsos | prophetas a fructibus eorum cognoscere Fol. 173^a et generaliter fratres peccantes in nos quantumcunque private corripere; ideo indubie prohibet iudicium temerarium et precepit discretum. Et patet quod communitas deficit in medio et eligit extrema viciosa, dum peccat in fraterna correptione de facto notorio et in presumptiva assercione de sibi incognito. Et in isto secundo scandalisatus est Deo contrarius. Deus enim producit in 15 hominibus bonam famam et fructum virtutum et ipsi nec plantant nec rigant illa cum apostolis sed denigrant, et sic sunt voluntati et ordinacioni Dei ut Antichristus contrarii. Et ideo dicit Christus *Ve mundo ab scandalis*. Et patet quam graviter peccant qui nedum false iudicant sed 20 symoniace propter falsum iudicium mercedem accipiunt, sive sint clerici sive laici, cum vendunt dampnabiliter veritatem; et non minus blasphemant peccant qui iudicant leviter quod persona aliqua sit reprobata vel accepta apud Deum, cum ignorant divinum consilium, utrum or- 25 dinavit personam iudicatam finaliter stare vel cadere. Ideo iudicium hominis cui non fit revelacio de futuro debet esse de operibus et vita presenti.

Tercia doctrina evangelii est quomodo fidelis debet orare, et patet quod oportet orare humiliter cum timore. 30 *Humiliter* dico, quia quidquid boni fecerit homo debet cognoscere illud fieri a Deo movente ipsum ut infinitum distans instrumentum ad taliter operandum, et per consequens debet non ex se sed ex Deo propterea gloriari; et sic quidquid homo fecerit debet fieri humiliter, quia 35 non fit aliter virtuose, cum virtutes sunt connexe. Exem-

1, sed discretum; ib. B in marg.: alias et discretum; ib. B in marg.: Licet iuste iudicare. Iudicans inordinate peccat in totam doctrinam. 1, 2. BC: iudicans ignorat. 3. A: non animo. 8. BC: precipit. 14. A: et isto modo; ib. B in marg.: Iudicans temere est contrarius Deo et presertim scandalum. 17. BC: illa deest. 19. A: quod *Ve mundo*; B: de mundo. 24. BC: aliqua deest; ib. A: reprobata est. 25. A: ignorat. 25, 26. BC: quantum ordinavit. 29. A in marg.: De humili oracione; B in marg.: Ad oracionem debitam que requiruntur. 31. A: quicquam. 36. BC: fit deest.

plar autem humilitatis qua non potest esse maior humanitus, patet in Christo. Ipse enim est centrum humilitatis quo non potest esse inferior, cum semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, et ut predestinatus est
5 sibi propinquior est de tanto humilior. Potest autem preter rationem exemplariter doceri humilitas; vas enim plus concavum et rotundum est plus humoris receptivum, et sic est de humore gracie in vasis capacibus que oportet Deum abhorrentem vacuum adimplere. Secundum
10 exemplum est de vallibus que ut bassiores altis montibus circumsepte, sunt plus caloris solaris et fructus terre nascendum susceptive. Et tertium exemplum est conclusio naturalium qui dicunt quod idem vas in loco bassiori est plus susceptivum liquoris quam in loco alciori,
15 quia cum humiditas aquea naturaliter se curvat secundum porcionem circuli transeunte pede moto circini per eius circumferenciam et pede fixo manente in centro, patet quod in loco humiliori erit porcio eiusdem vasis plus curvata et per consequens plus de natura aquea suscep-
20 tiva, et sic mens fixa in centro humilitatis que est sibi propinquior habet plus artuositatis et sic obediencialis humilitatis, ubi magis humoris gracie recipiat. Qui autem blasphemet extra limites humilitatis est quasi extollens se supra Deum et totam eius fabricam extra mundi cir-
25 cumferenciam in vacuo infiniti. Cum timore autem oportet servire tanto Domino, quia iuxta prophetam ipse asserit: *Si ego Dominus, ubi est timor meus?* Timorem autem dico filialem, non servilem, cum secundum Johannem *perfecta caritas foras mittit timorem.*
30 Filialis autem timor requirit firmam spem in patrem dilectum et propositum non offendendi in ipsum propter aliquod nominandum. Quod propositum pro tempore vie errabilis oportet miscere cum timore anxio. Sed in patria manebit cum securitate eterna, et tunc cum in
35 centro humilitatis copiosius colliguntur radii celestes quam in alio loco mundi et ut centro propinquius

Christ the pattern of humility.

The lower a vessel is placed the more it will hold.

Filial fear implies hope.

1-3. A: maior — potest esse deest. 1. B in marg.: Exempla manu-
ducencia ad humanitatem. 3. A: inferior est Jesus Christus semet
ipsum. 6. Preter; B in marg.: aliter per; ib. A in marg.: 1. 8. A: est
deest. 9. A in marg.: 2. 11. A: circum septi. 12. A in marg.: 3.
16. C: per eius deest. 20. A: et deest. 21. A: armositatis. 22. A:
ut maius humoris graciose; B: honoris; ib. BC: recipiet. 24. A: super.
25. A: infinito; ib. A in marg.: De timore; B in marg.: Deo cum timore
et humiliter est serviendum. 26. B: propheciam. 27. B in marg.:
Timor filialis que requirit. 31. A: propter; B: preter; ib. in marg.:
al. per. 35. C: colliguntur.

27. Malachie I, 6. 28. I. Joh. IV, 18.

tanto copiosius, patet correspondenter quod humilior et centro humilitatis propinquior lumen gracie recipit copiosius a patre luminum, quia per plura media diversarum dyafaneytatum et per plures fracciones colligitur sibi lumen gracie copiosius et per consequens meritorium 5 ad agendum. Et sic humilitas que contrariatur superbie quoad genus potest dici mater virtutum, sicut superbia est initium omnium aliorum peccatorum. Qui enim caret superbia est mundus a crimine.

The Pharisee represents the regular orders, the publican, simple christians.

Supposita triplici divisione huius evangelii ad litteram 10 (ut in principio notatum est), videtur quod phariseus iste figurat quoscunque religiosos privatos et publicanus alios quiescentes in religione simplici christiana. Videtur enim quod omnes de religionibus istis privatis tamquam pharisei secundum interpretationem nominis sunt superbi. 15 Phariseus enim iste dicit implicite vel expresse quod excedit alios in virtute. Et argumentum huius est corporalis habitus vel alia distincio | secte sue et cum sepe contingit oppositum, ymmo quod ex illa differencia hoc fieret foret blasphemia, videtur quod in re dicit 20 superbam blasphemiam, et interrogatus talis quare factus est de tali ordine dicit vocaliter quod hoc ideo ut vivat meritorium quam in mundo, et quilibet de secta stricciori dicit vocaliter quod istam sectam elegerat, quia est alia secta perfeccior, cum nimis stultus foret 25 si in potestate libera habens quamcunque sectam voluerit sectam minus bonam elegerit et specialiter de sectis Mendicancium que sectis possessionatorum sunt minus sumptuose et (ut tenetur communiter) plus perfecte. Sed ad destruendum ista mendacia nedum iste secte 30 sunt sibi ipsis contrarie, sed una simplex persona cuiuscunque istarum sectarum dicit contrarie professioni sue in opere; et sic omnes iste secte novelle patronantur a patre mendacii qui est rex super omnes filios superbie; nam habitus suus clamat secundum interpretationem 35 suam quod sit sancior quam alius de publico ordine christiano et omnino mendacium cause opponitur prime cause. Et sic fratres qui introducti sunt novissime habent cum bonis commixtam rationem superbie, quia scola

Fol.
174^b

4. AC: diafaneitatum; ib. BC: per deest. 6. B in marg.: Humilitas mater virtutum. 13. B in marg.: De sectatoribus et sectis istius pharisei. 18, 19. B: ut sepe. 20, 21. A: quod incidit in superbam. 21. A: ut interrogatus. 22. C: dicit notabiliter; ib. A: quia. 24. A: eligerit; ib. B in marg.: Quomodo secte phariseorum sunt contrarie sibi ipsis et quis est patronus earum. 24. A: stricciori; ib. A: elegeram. 25. C: cum multo. 28. A: quia sectis. 31. AC: contradictorie. 37. A: et omne.

deteriorando procedit; nam importune mendicant, intrepide asserentes quod maior elemosina foret eis bona fortune tribuere et sectam suam favendo defendere; et cum secte ille alternatim se minuunt et corripiunt, patet
 5 quod oportet unum alteri false contradicere. Unde sicut fratres odiunt quod in eadem civitate multiplicentur ordines Mendicantes, sic odiunt quod insurgant sacerdotes simplices sine questu vel forma eorum evangelium predicantes. Unde insolencias istarum sectarum et rapinas populi dicunt quidam Psalmum LVIII°, 15 prophettare: *Circuibunt civitatem ut canes, si vero non fuerint saturati, murmurabunt.* Vagantur enim pro raptu temporalium, ubi noverint plurem populum per eos seducibilem congregari, et sic civitates spissim circueunt et contra
 15 negantes illis copiam temporalium ex titulo sue sanctitatis ordinis quem fabricant statim remurmurant, ut vel verbo vel facto mendaciter blasphemant. Et istos dicunt quidam Apostolum prophetare, quod *penetrabunt domos*; pauca quidem sunt domus vel hostia tam secreta
 20 quin fratres statim aderunt, ut loquantur de sua mendicitate cum incolis penetrantes. Unde quidam asserunt quod sunt canes rabidi in effectum. Tales enim canes sine tutela magistri aperto ore et fluentia saliva communiter evagantur et noverunt phisici: *Morsus canum huiusmodi est mortalis.* Isti autem tamquam sub nullius iurisdiccione astricti nec regimine episcopi nec rectoris plus quam ipsi dyaboli sunt subiecti. Sed posito quod pastor videat ipsas oves que secundum legem Dei sunt sub suo regimine strangulare, non audet propter censuras
 30 dyaboli regarrire, tamen contra ipsos diabolos audet coniurationibus, oracionibus exorcivis et aliis medicinis spiritualibus ipsos exterrentibus reclamare. Et sic sunt ut canes rabidi nullius curati catholici magisterium insequentes.
 35 Et quantum ad secundum non effundunt humorem oculis cum Christo pro peccatis populi lacrimando sed aperto ore et lingua applicata mendaciis effundunt virus

Hatred of the friars for poor priests.

Prophecies of their wickedness.

They are mad dogs.

They do not shed tears but venom.

1. A in marg.: Contra Mendicantes. 1, 2. BC: iudicant intrepide.
 3. A: fovendo; ib. AB: et deest. 4. C: corrumpunt. 5. A: alteri deest.
 10. BC: quidem. 13. A: popularem. 14. A: circueunt. 16. A: ut deest.
 17. A: blasphemant deest. 18. A: quidem; ib. A: qui penetrabunt.
 19. BC: quidem deest. 22, 23. A: rabidi — canes sine deest.
 22. B in marg.: Qui sunt canes rabidi quia fratres Mendicantes.
 27. A in marg.: Nota. 28. A: ipsos. 29. B: audet deest; A: audebit; ib. A: propter cause. 30. AC: tamen deest. 31. A: vel aliis.
 35. B: sed quantum correxit et quantum. 37. A: viris.

18. 2 Tim. III, 6.

sue avaricie et contradicentes cum audiant mordent mortaliter, et sic circueunt civitates ut canes huiusmodi venenosi. Et ut Christus asserit Matthei VII°, 15 *sunt intrinsecus lupi rapaces*. Si autem fratres contendunt quod non includuntur in istis verbis propheticiis ostendunt in vita proprietatibus istis contrarium, quia indubie si practisent istam sententiam in effectu, ipsi sunt quos Spiritus Sanctus predicit ecclesie fugiendos.

Like them are their, abbot the Pope, and the clergy who follow him.

Et idem est iudicium de papa qui dicitur abbas eorum et aliis vocatis ecclesiasticis plus vel minus. Ipse enim 10 vendicat iuxta nomen suum quod sit propinquissimus sequax Christi in moribus et tamen in vita et eius fructibus mendaciter contradicit. Ideo si non habent abbatem alium preter istum: *Qualis pater talis est filius*. Et idem est iudicium de episcopis, de rectoribus, curatis 15 vel clericis, qui omnes veniunt in Christi nomine asserentes frontose quod *ego sum Christus*. Nam omne membrum sancte matris ecclesie quod in nomine Christi regendo influit sub | iectis est quodammodo Jesus Christus, 174^b Fol. cum Matthei XXV°, 40 scribitur: *Quod uni de minimis 20 meis istis qui in me credunt fecistis, mihi fecistis*. Et multo magis tales superiores ecclesie sunt quodammodo ipse Christus, et sic vera et notanda est propheta Christi quod multi veniunt in nomine suo dicentes, quia *ego sum Christus, et multos seducent*. Omnes (inquam) qui 25 vendicant se esse membra sancte matris ecclesie et in vita et opere contradicunt sunt huiusmodi pseudochristi; sed quia percipiunt quod non nisi illo titulo rapient elemosinas subiectorum intrepide, eciam usque ad inter- nicionem defendunt quod ipsi sunt taliter Jesus Christus; 30 et sic ipsos offendere, decimas aut elemosinas negare est offendere Jesum Christum. Sed cum nec habent inspiracionem nec evidenciam ex vita sua probabilem quod sunt predestinati vel salvandi et per consequens membra Christi, patet quod inverecunde secundum 35 scolam dyaboli menciuntur.

They pretend that to offend them is to offend Christ.

All that a priest has he should receive as alms.

Ex istis videtur correlarie sequi quod nullus pure sacerdos vel clericus debet alio titulo quam elemosine decimas vel alia bona pauperum vindicare; nam sive

1. A: audant; ib. A: mordent deest. 2. A: mortaliter persequuntur et sic circueunt. 6. A: vite. 9. A in marg.: De papa; B in marg.: Qui Christi nomine designantur. 20. A: quando uni. 21. AB: istis deest; ib. A: credunt mihi fecistis. 26. BC: membrum. 29, 30. B: interempcionem; C: intericionem. 37. B in marg.: Quo titulo clerus debet sibi bona ecclesie vindicare. 38. A: elemosina.

ex scriptura sive secundum scripturam sive secundum
tradiciones pharisaicas dictatum fuerit quod populus
debet talia tribuere suis prepositis, debet intelligi de
dignis prepositis qui virtuose supplent officium pasto-
5 rale. Cum autem predicti hoc nesciunt, sed ex eis
dubio sunt presciti quos foret elemosina non iuvare,
patet quod presumptio temeraria foret sic bona fortune
Christi patrimonia vendicare. Faciamus ergo bonum
evangelicum quantum sufficimus et de alimentis et tegu-
10 mentis gratis datis contenti simus cum exigendo instanter
alia forma hec temporalia mendaciter blasphemamus.

SERMO XLIV.

Bene omnia fecit. Marci VII°, 37.

Notata historia potest allegorice intelligi quomodo
15 *Jesus exiens de finibus Tyri* (quod interpretatur plas-
matio) est verbum Dei exiens de sinu patris, a quo est
omnis plasmatio. Exiit (inquam) non solum deserens
sed humanitatem assumens. *Exiit autem ad mare Galilee*,
quia ad statum nature lapse; Galilea enim interpretatur
20 rota volubilis vel transmigrans ad quam condicionem
necessitatur natura lapsa. *Venit etiam per Sidonem*, quia
natura angelica fuit ei instrumentum ad salutacionem
angelicam (ut patet Luce I^o). Sidon autem interpretatur
salus vel tacens, quia angeli stantes post lapsum ange-
25 licum sunt salvati ex taciturnitate qua peccatum apostata-
tancium obmiserunt. Illi autem aque tribulacionis humane
nature lapse adiuncta est terra Decapoleos, hoc est,
decem civitatum, quia Christus transmeavit per omnia
genera a dyabolo obsessorum. Genus autem humanum
30 sic obsessum adducit Jesu naturam suam que ratione
peccati audicionis primi apostate et prevaricacionis
divine obsurduit et mutebat. Obsurduit, quia audiebat
vocem serpentis obmissa voce Dei, et obmutuit, quia
obmissa informacione sui generis credidit temptacioni
35 primi apostate. Natura autem humana sic viciata *depre-*
catur Jesum tam implicite quam explicite pro salute.
Salvator autem *apprehendit* multa supposita humani

Allegorical
interpretation
of the passage.

2. A: ducatum; ib. C: fuit. 5. BC: eis deest. 9, 10. A: ac tegu-
mentis. 10. C: sumus. 14. BC in marg.: Dominica duodecima.
17. A: non illum deserens; ib. B: solum; corr.: solium. 31. B: prime.
32-33. A: audiebat — quia deest.

12. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold, I, 29.

How Christ
heals the
humani race.

generis seorsum a consideracione mundana et *digitos suos imponit in auriculas*, dum virtutem singulariter operatricem applicat ad considerandum lapsum hominis a factore suo, et sic virtute divine inspiracionis auditus humano generi est redditus, quo Deum audit pre hostibus 5 sibi contrariis. *Expuens* autem *tetigit linguam eius*, quando destructo veneno diaboli dedit ei virtutem ad Deum laudandum fideliter. Nam secundum naturales causa mutitatis est surditas, cum ex communicacione addiscitur ydyoma quam doctrinam necesse est deficere 10 in surdo. Et iterum secundum naturales saliva hominis ieiuni contrariatur animalibus venenosis. Et utrumque istorum docet series facti Christi, et sic lapsum humani generis dolens humanitus precepit divinitus contra omnes vires dyaboli vinculum sensuum aperire. Et 15 patuit triplex miraculum consonum Trinitati, primo dum dedit homini virtutem vel potenciam audiendi; secundo dum dedit sibi correspondenter ad verbum potenciam loquendi, et tercio dum dedit sibi virtutem recte loquendi, alludit benevolencie Spiritus Sancti secun- 20 dum quam loquebantur variis linguis apostoli. Jesus autem precepit ne sibi ascriberent illam virtutem | Fol. 174^e humanitus et propter humilitatem illam excellencius attribuerunt virtutem illam sibi divinitus et racione unionis ypostatice amplius mirabantur. Et sic *bene* 25 *omnia fecit*, tam divinitus quam humanitus, et specialiter in hoc quod *personas surdas* humani generis *fecit audire* Dei consilia et mandata et *personas mutas* a laude debita *fecit loqui*.

How we should
serve God.

Sed pro sensu morali notandum quod evangelium 30 docet quomodo servire debemus Domino. Deus autem est *dominus dominancium* propter tria, primo quia necesse est quod prius donet instrumentum et premium, unde sibi servire debeamus, secundo quia oportet ipsum docere modum et formam quibus debeamus sibi servire, 35 et tercio propter immensitatem sui dominii. Ipse non eget servitorum servicio sed econtra, ideo necesse est quod creatura posita eo facto sibi subserviat. Quis

4. A: divine deest; ib. A: diem auditus. 8. B in marg.: Unde consurgit mutitas in homine. 12. A: ieiunii. 15. A in marg.: Triplex miraculum in surdo et muto. 23. BC: excellencius deest. 25. A: ipsam. 24. A: sibi deest. 28. C: et mandata deest. 30. A in marg.: Sensus moralis; B in marg.: Quomodo et propter que Deo servire debeamus. 32. A in marg.: 1. 34. A in marg.: 2. 36. A in marg.: 3. 37. A: servitoris.

(inquam) servire potest Deo nisi prius habuerit existentiam actualem? aut quis novit modum sibi serviendi nisi ab ipso illapso hoc audiat? Et ideo Psalmo LXXXIV°, 9 dicitur: *Audiam quid loquatur in me dominus Deus.* Et istum sensum videtur Apostolum sentire ad Rom. X^o, 10: *Corde, inquit, creditur ad iusticiam, ore autem confessio fit ad salutem.* Justum autem est quod homo interior oportet quod fidem prius ab eo recipiat. Et ideo dicit 10 Apostolus quod *fides est ex auditu*, et cum *fides sine operibus sit mortua*, oportet quod homo tam verbo quam opere prorumpat in laudem Dei, et ideo dicit Apostolus, quod *ore confessus sit ad salutem.* Fundamentum itaque virtutum quo serviatur Deo est *fides* 15 *sine qua impossibile est placere Deo.* Accedentem autem ad Deum oportet credere quod est et remunerator bonorum sit. Si (inquam) servus foret reprobatus a Domino non credente sibi, graviter offenderetur reputans se suspectum falsarium, quanto magis Deus fidelissimus 20 cui servus non credit rationabiliter indignatur. Et de fide fiat processus sermonis.

Omnem enim hominem oportet esse scolarem Dei sive dyaboli, et rudimentum vel alphabetum a quo oportet in utraque scola incipere est fides vel infidelitas. 25 Prima autem littera cordi propinquior est Trinitatem esse, scilicet Patrem et Filium et Spiritum Sanctum quorum singulus est ille Deus, ista essentia, substantia vel natura. Et sic sunt persone omnipotentes, eterne, immense, et sic de cunctis attributis, que Deo con- 30 veniunt tamquam Deus. Non tamen dicuntur tres eterni quia non multi dii. Inter personas autem has tres increatas est prioritas originis, cum Filius sit ex Patre, Spiritus Sanctus ex Patre et Filio ut uno principio.

Secundus articulus est mundum esse creatum a Deo 35 sed quadam proprietate a patre propter prioritatem

Every man is a scholar of God or of the devil, and his first lesson is faith or unbelief.

The letters of his alphabet are the articles of the creed.

2. B: noverit. 6. BC: inquit deest. 7. A: Justum inquam; ib. B in marg.: Unde ministerium Dei debet habere fundamentum. 14. A: quo servire Deo debeamus. 15. A in marg.: Nota de fidei articulis. 16. AC: quia est. 18. BC: graviter foret. Hic locus corruptus esse videtur. 22. B in marg.: Omnis homo oportet esse scholaris Dei vel dyaboli. 23. A in marg.: De alphabeto. 25. B in marg.: Que littera, quo articulo primo? 26. B: sanctum quolibet. 27. C: quarum quolibet est verus Deus, eternus Deus, substantia qua. 29. B: actricibus. 30. B in marg.: De articulis quos fideles discunt in scola Christi. 31. C: qui non multi. 33. A: a Patre. 34. A in marg.: 2; B in marg.: Differentia inter credere in Deum, Deo et Deum.

10. Rom. X, 17. Jac. XX, 26. 15. Heb. XI, 6.

20 Articles of
the creed.

originis et sic per celum et terram notatur universitas creata per eius extrema. Notandum tamen est quod diversitas est inter hec tria, *credere in Deum, credere Deo et credere Deum*. Credere in Deum quod est optimum est sibi ex caritate firmiter inherere; credere 5 Deo est ipsum credere esse veridicum, sed credere Deum est simpliciter credere ipsum esse.

Tercius articulus est dominum Jesum Christum esse duas substancias scilicet plenum Deum eternum, et sic de aliis proprietatibus que conveniunt divinitati et 10 plenum hominem compositum ex corpore et anima.

Quartus articulus est quod conceptus est de Spiritu Sancto, quia caritate eterna quam habet ad hominem que Spiritui Sancto attribuitur fit ad perfeccionem hominis incarnati. 15

Quintus articulus est ipsum esse natum temporaliter ex Maria virgine, cum de illa assumpsit materiam sine virili semine pro instanti quo beata virgo Gabrieli respondens summa humilitate feminina submisit se Deo. Ex hinc enim factus est homo limatus et natus in utero 20 et post in processu competentis temporis natus ex utero.

Sextus articulus est quod post viacionem plus quam triginta duorum annorum sit passus sub Poncio Pilato.

Septimus articulus est quod secundum dolorem maximum et penam despectissimam fuit crucifixus, anima 25 sua miraculose beatificata in deitate et sensualitate relicta in maxima penalitate.

Octavus articulus est quod Christus fuit vere mortuus anima separata a corpore tam secundum rationem infor- 30 macionis quam distancia locacionis.

Nonus articulus est quod Christus sepultus est, quia *secundum corpus* (ut dicit evangelium), nec corpus suum corruptum est nec solum propter unguentum quo unctum est, sed quia a Trinitate sic diffinitum est.

Decimus articulus est quod in sancto triduo descendit 35 ad inferna, quia secundum animam que est | personaliter Fol. verbum Dei et predestinatos suos de manu dyaboli 174^d potenter eripuit et ubi sibi placuerit beatificavit.

2. A in marg.: Credere triplex. 5. A: ex deest. 6. A: et credere.
8. A in marg.: 3; ib. B: Deum Jesum. 12. A: est deest; ib. A in marg.: 4.
16. A in marg.: 5. 19. Codd.: femina. 20. A: lineatus. 22. A in marg.: 6;
ib. A: pluris. 24. A in marg.: 7. 25. A: sit crucifixus. 26. A: divinitate.
27. B: in maxima penalitate deest. 28. A in marg.: 8. 31. A in marg.: 9.
33. BC: est deest; ib. B: non solum. 35. A: est deest. 38. BC: et deest.

3. Cf. Quaest. ad Fratres de Sacramento Altaris (Cod. univ. Prag. 3. G. 11, fol. 8^b); Cf. Hussi Opp. I, 48^b.

Undecimus articulus est quod Christus tercio die
resurrexit a mortuis anima sua reunita cum corpore et
intelligendo partes diei quod de prima die habuit sex
horas a sepultura sua usque ad medium noctis, secun-
5 dum diem (scilicet sanctum sabbatum) habebat integrum
et tercio die dominico habuit circiter sex horas. Et sic
circiter triginta sex horas iacuit in sepulcro.

Duodecimus articulus est quod post quadraginta dies
post resurrectionem, a resurrectione in multis argumentis
10 apparens apostolis et aliis, ascendit in celum corpore
suo propter dotem subtilitatis medium non lacerante
vel dividente sed potius usque ad celum quietum ubi
sibi placuerit penetrante.

Tredecimus articulus est quod inter omnes creaturas
15 Christus sedet ad dexteram Dei patris, hoc est, beatifi-
catur in potioribus donis Dei. Natura enim divina nec
Pater vel Spiritus Sanctus capit limacionem corporalem,
cum solum Filius secundum humanitatem incarnatur;
qua tota Trinitate secundum deitatem minoratur.

20 Quartus decimus articulus est quod in die iudicii
finalis est venturus humanitus in illam partem aeris
que sibi placuerit et iudicaturus tam salvandos quam
dampnandos secundum formam illam quam evangelium
Matthei XXV limitat. Sed sunt alii duo sensus visi
25 probabiles, primo quod venturus est iudicare vivos ab
hinc usque ad diem iudicii et mortuos ante hec tempora,
secundo quod venturus est iudicare vivos pro medietate
temporis sui adventus et mortuos ante illud. Sed illi
ante iudicium erunt mortui et resurgent.

30 Quintus decimus articulus est Spiritum Sanctum esse
terciam personam increatam equalem per omnia Patri
et Filio, et sic commune symbolum signanter explicat
quomodo solum in Trinitatem est credendum. Alios
autem articulos credimus, non in illos, cum a deitate
35 loquendo formaliter distinguantur.

Sedecimus articulus est quod sit una sancta ecclesia
sponsa Christi quam ex caritate perpetua Spiritus Sanctus

1. A in marg.: 11; ib. B: tercio. 3. A: die deest. 4. B: media.
5. B: integris. 6. A: sic deest. 8. A in marg.: 12. 9. A: dies
resurrectione. 9. A: quibus in. 14. A in marg.: 13; ib. B: omnes
curaturos. 15. B in marg.: Sedere ad dextram Dei quid est. 17. A:
lineacionem. 18. A: solus. 19. A: divinitatem. 20. A in marg.: 14;
B in marg.: Quomodo et quos Christus iudicabit vivos etc. 24. A:
XXV deest. 25. A in marg.: 1. 27. A in marg.: 2. 30. A in marg.: 15.
31. B: per animam. 34. C: in alios. 35. A: distinguuntur. 36. A in
marg.: 16. 37. BC: Sanctus deest.

20 Articles of
the creed.

20 Articles of
the creed.

proprietas quadam amoris sed tota Trinitas Christo copulavit.

Decimus septimus articulus est quod illa sancta ecclesia secundum illas tres partes scilicet peregrinantem, dormientem et regnantem habet communionem iuvaminis 5 et amoris.

Decimus octavus articulus est quod virtute meritorum Christi omnia peccata ecclesie regnantis sunt purgata.

Decimus nonus articulus est iuxta articulum quartum decimum quod tam salvandi quam dampnandi resurgent 10 in corpore et anima reunitis et percipient premium vel penam ut hic in suo exitu meruerunt.

Vicesimus articulus est quod salvandi eternaliter a parte post vivent in beatitudine cum Trinitate, cum Christi humanitate et angelis beatis in gaudio infinito. 15 Sed difficultates istius materie relinquo scolasticis credens quod ista sententia vulgo sufficiat.

These articles
stir men to the
love of God.

Isti autem viginti articuli expergefacerent homines ad amandum Deum, ad odiendum peccatum et sperandum premium, quia indubie quicumque viator usque 20 ad mortem sine contricione duraverit in peccato dampnabitur perpetuo, cum peccatum sine contricione ambarum naturarum unitarum non tollitur, eo quod oportet ad omne peccatum viantis tam spiritum quam sensualitatem et sic corpus contere et per consequens 25 oportet illos simul fructus penitencie in via incipere. Sed spiritus in purgatorio, quia peccavit gravius, per se penam plenius consummabit, et purgatus ante diem iudicii gaudium diucius et complecius habebit. Et sic cum sit impossibile sine fide placere Deo vel peccare 30 sine perfidia omnemque hominem necesse sit salvari vel dampnari, oportet omnem hominem esse scolarem Dei sive dyaboli. Ille autem est scolaris Dei qui diligenter mente audit et perficit verbum Christi; ille autem est scolaris dyaboli qui vel est surdus vel obau- 35 diens fidem Christi. Est autem triplex fides secundum distinctionem communem, scilicet fides que creditur ut

Three kinds of
faith.

3. A in marg.: 17. 5. BC: habent. 7. A in marg.: 18. 8. A: regantis. 9. A in marg.: 19. 11. BC: recipiunt. 13. A in marg.: 20. 13, 14. C: apartenus. 16. A: Sed deest. 22. B: dampnabiliter. 25. A: concurrere. 26. A: in via; in via. 28. A: purgata. 31, 32. A: necesse — hominem deest. 33. A in marg.: Qui sunt scolares de scola Dei. 35. A: ut est. 36. A in marg.: Triplex fides; B in marg.: Triplex fides scilicet que, qua et per quam ordinatur. 37. A in marg.: 1.

36. Cf. Engl. Works of Wyclif, pag. 347. Cf. De Ecclesia, pag. 42.

veritas, sicut patet in viginti articulis prenarratis, vel
fides qua creditur ut actus quo fidelis adheret huiusmodi
veritati, aut tercio fides per quam creditur ut habitus
quo fidelis inclinatur pro tempore ad credendum
5 actualiter illud quod debet. Et sic scutum fidei potest
in tribus deficere: primo in perforacione, deficiente
omnino fide articuli necessarii ad salutem, secundo
attenuacione, quando est fides confusa vel remissa,
sicut *omnis malus est ignorans veritatem fidei* secundum
10 philosophos, et tercio quando fides est clare explicita.
Sed scutum fidei est preposterum non caritate formatum,
ut in demonibus; dyabolus enim credit et tremescit et
Fol. sic dyabolus in perfidia tripliciter seducit suos disci-
175 pupilos: primo in falsitate dogmatizando que non sunt
15 elementa fidei, et per consequens, non principiant lin-
guam Deo placentem sed barbaram; secundo in super-
fluitate preponderando sacramenta et sacramentalia
cum aliis doctis hodie nimis explicite, cum quibus
necessariis postpositis oneratur ecclesia. Iam enim
20 contenditur quod papa potest novos fidei articulos
condere et antiquos destruere, ut quidam fingunt quod
cuiuslibet canonisacio per Romanum episcopum est
novi articuli fidei induccio; tercio in articulorum
paucitate ut Sarracenos seducit credendo quod Christus
25 fuit propheta eximius sed non Deus. Fides autem
scripture tenet medium cui non licet addere vel ipsa
minuere.

Sed dubitatur communiter quantum oportet fidelem
de necessitate salutis explicite credere et variis varie
30 sententientibus videtur mihi quod sufficit credere in
Deum, verum tamen quibus Deus dat opportunitatem
plura credendi et magis explicite tenentur sic credere
necessitate ex suppositione ut compos mentis debet
omnino credere Deum esse et ratione vite meritorie
35 beatitudinem tribuere. Nec dubium quin nemo dampna-
bitur nec incidit in culpam nisi ex infidelitate. Illi
autem quibus Deus dedit auditum fidei et mutescunt
sunt magis culpabiles ut falsi christiani.

Defects in the
shield of faith.

The devil's
three deceits:

1. In false
doctrine.

2. In making
too much of
sacraments.

3. In omitting
articles of the
faith.

How far faith
must be
explicit.

1. A in marg.: 2. 3. A in marg.: 3. 6. A in marg.: Scutum fidei
potest in tribus deficere; 1. 7. C: animo fide: ib. A in marg.: 2.
10. A in marg.: 3. 11. B: posterum. 12. B: tremiscit. 13. B in
marg.: Tripliciter dyabolus seducit discipulos suos. 14. A in marg.: 1.
16. A in marg.: 2. 23. B non articulo; Codd.: articulo; ib. A in marg.: 3.
26. BC: ab ipsa. 28. AB in marg.: Dubium. 30. C: sententibus.
33. C: mentis Deum.

SERMO XLV.

Beati oculi qui vident que vos videtis. Luce X^o, 23.

To see and hear
Christ was an
earnest of bliss.

Licet hoc evangelium sit gravidatum multiformi sententia, tamen in tribus perstringi potest: primo proponitur arra beatitudinis que est finis tocius viacionis. 5 *Finis enim secundum philosophos est primum in intencione et ultimum in execucione.* Arra autem huius beatitudinis fuit videre et audire Christum corporaliter. Illos enim dicit Christus pro suo tempore esse beatos, sicut patuit de apostolis et aliis sanctis qui eum senserant. 10

Unde reges et prophete legis veteris sensaciones istas affectaverant sed non habuerunt, quia quosdam oportet in spe secundum visionem nudam intellectus et fidei beatificari arraliter, quosdam secundum sensacionem et intellectualem visionem et quosdam secundum visionem 15 in signo sacramentali et memorialem visionem fidei, ut patet de presentibus. Sed medii habuerunt arras plus uberes; primi autem sicut patet de David et Ysaia et multis similibus dicentibus: *O si videbo.*

How to attain
bliss.

Omnes enim illi hoc condicionaliter affectabant; unde 20 Symeon et Anna de fruicione huius sensacionis plurimum congaudebant (ut patet Luce II°).

Secundo principaliter tangitur medium istam beatitudinem acquirendi, dum *quidam legis peritus* habuit informacionem a Domino, quod si impleret perfecte 25 dileccionem Dei et proximi, beatitudinem illam acquireret. Nam *in istis duobus mandatis universa lex pendet et prophete*, ymmo in hoc unico: *Diliges proximum tuum ut te ipsum, quia* istud non posset perfici nisi ipsum perficiens Deum diligeret dicente Evangelista: 30 *Qui non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt quomodo potest diligere?*

All men are
our neighbours.

Sed tercio principaliter declaratur modus quo illud mandatum debeat adimpleri. Querit enim legis peritus 35 *quis est suus proximus*; et constat ut Christus supponit quod omnis homo sit cuilibet proximus in natura, cum

2. BC in marg.: Dominica XIII. 4. A: primo enim. 5. A: tocius mundi; mundi extinct. 6. C: primum intencione. 7. A in marg.: 1; B in marg.: Que fuit arra beatitudinis. 11. B in marg.: Homines diversimode beatificantur. 18. C: et deest. 22. B: Luce V. 23. A in marg.: 2; B in marg.: Medium ad beatitudinem quid est. 28, 29. BC: unico — quia deest. 33. A in marg.: 3. 35. A: ut deest. 36. A in marg.: a.

1. Cf. S. E. W., pag. 31. 7. Cf. Trialogum, pag. 385. 27. Matthæi XXII, 14. 31. 1. Joh. IV, 14.

nemo potest esse propinquior in specie quam est quilibet cuilibet, et tota generacio sequens ab Adam descenderat, ac cum in quolibet homine sit genus hominis, propinquitas autem vel distancia a stipite est accidentalis et impertinens huic generi de quanto genus, patet quod nemo potest esse reliquo sic propinquior quoad genus. De propinquitate autem quoad locum vel aliam accidentalem circumstanciam est impertinens fidei discutere. Sed tertia est propinquitas appropriata predestinatis que etiam non suscipit maius aut minus, cum Deus sit pater cuilibet eorum et ecclesia mater sua. Et sic sunt vere fratres spirituales secundum utrumque parentem. Ista ergo triplici propinquitate supposita docet Christus parabolice quomodo omnis homo debet esse alii proximus in affectu. *Homo* autem ille est primus parens qui descendit moraliter ab *Jerusalem*, que est visio pacis in *Yericho*, que est luna, quia occasione primi peccati hominis venit ad statum luminariter defectivum. *Latrones* in quos incidit sunt spirituales inimici ut dyabolus, caro et seculum. Dyaboli autem et perversi homines sunt latrones. *Illi autem* despoliaverunt humanum genus in primis parentibus de donis gratuitis et viribus naturalibus. *Et vulneratis ipsis* in substantia naturali reliquerant humanum genus in ipsis non peccans peccato finalis impenitencie semivivum. *Sacerdos* autem qui peccando eadem via descenderat potest intelligi patriarcha in utraque lege et viso humano genere sic lapso fuit impotens ipsum liberare, quia existens in eadem dampnatione plus Deo debuit ratione proprii criminis quam reddere sufficit. *Levita* autem in eadem dampnatione potest intelligi propheta vel quilibet sanctus ante incarnationem sacerdote inferior, qui videns eandem dampnationem humani generis impotenter preteriiit. Sed *Samaritanus* (qui interpretatur custos) secundum duplicem naturam hominum semivivo conveniens et disconveniens, cum iter faceret per viam incarnationis misertus est humano generi et alligans vulnera eius (hoc est, continuans in caritate prius dissoluta) per viam medicine imposuit vinum, hoc est,

The man who went down to Jericho is Adam.

The thieves are spiritual enemies.

The priest is the patriarch.

The Levite the prophet.

The Samaritan Christ.

1. A in marg.: Proximus tripliciter; B in marg.: Quilibet homo cuilibet est proximus et multiplex propinquitas ostenditur. 2. A: ab deest. 2, 3. C: descendat. 3. B: quolibet genere. 7. A in marg.: b. 9. A in marg.: c. 10. B: suscipit magis. 11. B: Deus deest; ib. C: Christus. 13. A: proximitate. 16. B: mortaliter. 18, 19. C: lunariter. 22. A: spoliaverunt. 28. B: lapsus. 36. A: tunc faceret.

The two pence
are Christ's
power, human
and divine.

medicinam spiritualem pungitivam *et oleum*, hoc est, medicinam contra crimina lenitivam, ut patet in illis verbis que Christus aspere contra peccatores et electis suaviter est locutus. *Imposuit* autem genus humanum *in iumentum* suum, quando carnem assumptam fecit 5 esse humani generis participem et sic genus prevaricans supportative, et *duxit in stabulum*, quando virtute divinitatis sue assecuravit genus humanum quietans ipsum in reconciliatam ecclesiam, et ordinando sacramenta ac alia carismata humani generis *curam egit*; 10 *et altera die*, quia post mortem suam super occasum ascendens, *protulit duos denarios*, quia tam potestatem sue divinitatis quam humanitatis reserans ostendit ipsas more denarii circularis esse infinitas. *Et dedit stabulario*, hoc est, custodi ecclesie potestates istas ad custo- 15 diendum futuram ecclesiam, non ut parificarentur sibi in potestate, quam titulo donacionis et accommodacionis habeant, et cum in iudicio finali redierit, *reddet servo fidei*, custodi ecclesie, *quidquid* super executam potestatem Christi *supererogaverit*, quod non est nisi ap- 20 plicacio huius duplicis potestatis.

Appeal to all to
follow Christ.

Ex istis patet quod solum Christus de istis tribus fuit proximus in affectu. Ideo quicumque ex titulo proximitatis vis possidere beatitudinem *Vade et fac* in virtute huius Samaritani *similiter* in affectu, non omnino 25 idem, cum non sis Deus et homo, sed quidquid feceris, fac ad edificacionem ecclesie et in virtute huius Samaritani idem parcialiter, ut sis veraciter membrum Christi. Et patet quod solum ille est effectualiter proximus celo dignus qui iuvat Christum ad complendum 30 dictam misericordiam in sanctam matrem ecclesiam.

The two
powers, regal
and sacerdotal,
are not now
united in one
person.

Si autem per illas potestates intelligantur regalis et sacerdotalis potestas et per stabularium quicumque rex vel curatus predestinatus et per supererogacionem totum ministerium eorum in nomine Jesu factum, non contra- 35 dico, cum hoc quod sane intelligatur cum habitudine tota residua et omnino quod eadem simplex persona christiana non habeat in se subiective has ambas

2. B: lenitiva; C: lenit. 3. BC: electis deest. 6. BC: generi humano. 7. C: supportantem. 17. A: quamvis titulo. 18. Codd.: habeant hec et Deum. 24. AB: possidere deest. 25. A: effectus. 27. AB: In deest. 29. B in marg.: Quis proximus est celo dignus. 30. B: complendam. 32. A in marg.: Nota pro papa et contra novas sectas. 34. A: per deest; ib. B in marg.: Utrum religiosi privati aliquid supererogat ultra legem Christi. 37. B: et animo quod eidem simplex. 38. BC: subiective deest.

potestates, ne Antichristus videatur superextolli super
Christum, ut potestatem habeat dominandi quantum-
cunque seculariter et cum hoc plene faciendi quidquid
persona Christi fecerit, quod est summa blasphemia.
5 Nichil enim sacerdoti et Christo quoad plenitudinem
vicarie potestatis nisi in moribus sequantur Christum
similius. Sed pro termino supererogacionis notandum
quod multi dedignantur ipsam, ponentes in alio sed
falso fundamento contra Apostolum dicentem quod fun-
10 *damentum aliud nemo potest ponere preter illud quod*
positum est, Christus Jesus. Et sunt bipartiti secundum
scribas et phariseos: scribe sunt seculares clerici, qui
licet non sint potestatis Christi participes magnificant
dyabolice potestatem; pharisei autem sunt qui alias
15 leges vel traditiones stabiliunt quam sunt in lege
Christi, et sic novas religiones vel sectas ad debilita-
cionem religionis christiane introducunt. Et ille sunt
infinite, ut possessionati et fratres in nomine Antichristi
introducunt sectas novas asserentes blasphemie quod
20 excedunt ordinem christianum. Et preter istas vix in-
venies unam civitatem vel villam notabilem quin in
ipsa recipiatur secta quedam fraternitatis, quam suppono
Fol. mundum noscere. | Contra quam primo arguo quod
175° auctorisantes vel approbantes fraternitates huiusmodi
25 transgrediuntur primo primum mandatum decalogi. Nam
proportionabiliter ut Deus diligitur, sua lex vel liga,
sed auctores istarum fraternitatum plus diligunt frater-
nitates vel ligas inaniter humanitus adinventas quam
diligunt fraternitatem vel ligam hanc quam Deus in-
30 stituit, ergo preponunt hominem creatori. Quomodo
ergo diligit Deum ex toto intellectu, ex tota vita cor-
porali et ex viribus eius, nec non ex tota mente, memo-
rando quomodo Deus summam ligam dileccionis insti-
tuit et ipsam contempnit liga tradicionis hominis pre-
35 accepta? Plus enim valet liga qua homines ex lege Dei
et unitate Christi ac ecclesie colligantur quam aliqua
liga inventa humanitus.

The scribes are
the secular
clergy, the
Pharisees the
regulars.

5. A: enim deest. 6. A: in deest. 9. BC: false fundamentum.
12. A: et scribe. 17. B: legis; ib. A: christiane deest. 21, 22. BC:
quin — fraternitatis deest. 25. A in marg.: Triplex argumentum contra
novas sectas; B in marg.: Argumenta contra fraternitates et sectas ad-
inventas. 28. A: humanitus deest. 29. AB: hanc deest; ib. B in
marg.: i. 30. B: creature; AC: creator. 32. AC: et viribus.
32, 33. BC: memoria. 36. C: et ecclesie; ib. A: obligantur.

To make
another law
than Christ's is
blasphemy.

Item, Christus Deus noster ligam et legem instituit pro confederacione dileccionis ad quam nullus christianus in auctoritate vel efficacia potest attingere. Ergo presumptiva blasphemia est ipsa postposita novam inducere. Assumptum patet per hoc quod omnes christiani virtute generacionis spiritualis (de qua Johannes 1°) non ex sanguinibus sed ex Deo nati sunt, filii Dei et sancte matris ecclesie, que filiatio est infinitum prestancior quam filiatio hominis naturalis.

Fraternities
cause respect
of persons.

Christus eciam Matthei XII° superaddit isti legi quod omnis credens in ipsum et faciens voluntatem Dei patris est suus filius, frater quoad spiritum, sua soror quoad carnem que est natura inferior, et mater sua quoad naturam compositam. Ad tantam ergo confederacionem nec natura creata nec ordinacio humana potest attingere; non mediocriter ergo peccat qui hoc maiori bono postposito eligit minus bonum.

They are
opposed to true
charity.

Item, ex condicionibus et modis istarum fraternitatum patet earum nequicia, nam in ipsis inseparabiliter includitur accepcio personarum, excluditur fraterna Dei dileccio secundum dignitatem persone et omnino conspiratur contra iusticiam ut fratres istarum fraternitatum defendunt differenter pro ligis suis iniurias. Talis ergo foret omnimode lex iniqua.

Quantum ad primum patet quod homo alterius gentis vel contracte, licet dignior apud Deum, excluditur et per consequens est acceptor personarum et ex eodem sequitur quod non proporcionabiliter diligitur secundum istam fraternitatem proximus, ut est magis diligibilis apud Deum. Et sic ista dileccio est dampnabilior quam carnalis dileccio, cum ipsa habeat aliquam racionem excusacionis, quam ista adinventata non habet. Et quoad tercium patet quod secte talium fraternitatum non tantum illuminantur a Deo quin sepe pro amore isto amore carnali magis extraneo defendant pro parte sua iniurias et suscitent contumelias inter gentes. Sump- tuosa ergo, infructuosa et superflua est talis liga ex qua contempta Dei lege germinant tot mala.

Nec valet excusacio in peccatis qua dicitur sic fraterne colligatos fraternitatem quam Christus instituit roborare,

1. AB in marg.: 2. 7. A: nati nati. 10. B in marg.: 3. 12. B: est filius eius. 16, 17. A: peccant . . . eligunt. 18. AB in marg.: 3. 21, 22. AB: conspicitur. 23. A: defendant. 25. A in marg.: 1. 26. BC: vel contrarie; ib. BC: dignior deest. 32. BC: Ex quo; ib. A in marg.: 2. 38. C: tanta mala; ib. A in marg.: Triplex fictio; 1. 40. BC: colligentes.

sacerdotes multos et relevaciones egencium sustentare, convivia et alias ceremonias gignitivas amoris in populo suscitare. Quoad primum patet quod solum secundum legem Christi fit frater talis plus diligibilis ut plus a
 5 Christo diligitur. Si ergo eo ipso quo talis fraternitas ordinatur, quilibet eorum a Christo plus diligitur, tunc fraternitatis editor necessitat Christum ut fratrem talem plus diligit et blaspheme gigneret in tali quolibet caritatem, cum tamen communiter quilibet talis sit
 10 maledicior, confidens in hominem et in aliquo incommunicantem fraternitatem. Per idem quilibet foret Deo dileccior et omnino vel est acceptor personarum vel tantum diligit fraternitatem aliam sicut suam. Et patet quod dileccio qua homo fratrem in Christo diligeret
 15 non intenditur, sed cum quilibet fratrum istorum sit tantum dileccionis finite, patet quod dileccio in Christo minuitur et privata personalis dileccio culpabiliter vigoratur.

The excuses urged for them are invalid.

1. They do not strengthen the bond of brotherhood in Christ.

Quoad secundum patet quod non est excusacio sed
 20 accusacio in peccatis; societas enim furum et demonum facit in populo multa bona, sed non est propterea virtuosa, et evidenter creditur quod talis colligacio vel sustentacio sacerdotum sicut conglobacio fratrum sit ad dampnacionem ecclesie. Et undique tam ex parte fra-
 25 ternitatis quam presbyterorum superbia et alia vicia suscitantur. Nec relevantur egentes pure indifferenter propter amorem Dei sed propter istam dileccionem in-
 Fol. 175^a lectam ex quadam proprietate dampnabili se | pe relevant minus dignos et ita sepe spoliunt sese et alios ad
 30 sustentandum hoc fedus iniquum et ad criminosos ductos in iudicio Dei ad egestatem culpabiliter relevandum.

2. If they relieve the poor it is in the wrong way.

Quoad tertium patet quod tales expense superflue et infundabiles debilitant sepe rempublicam; qui enim non
 35 diligit fratrem propter Christum et secundum rationem quam Christus instituit non diligit dileccione pura in Christo propter sua convivia. Et idem est iudicium de cereis, capuciis et huiusmodi et aliis sollempnitatibus superfluis, sicut in religionibus adinventis. Unde quidam

3. Their expenditure and ceremonies weaken the state.

2. A in marg.: 2. 3. A in marg.: 3. 4. A in marg.: Triplex responsio; 1. 10. Codd.: homine; ib. A: in alia in communicante fraternitate. 14. B: diligit. 16. A: patet — dileccio deest. 20. A in marg.: 2. 31. AB: ad deest; ib. BC: in deest. 34. A in marg.: 3. 36. B: pure. 38. A: deest. 39. A in marg.: Opinio.

dicat quod lacio cereorum in fraternitate huiusmodi signat mortificationem dileccionis Christi et communicacio capuciorum signat quod talis fraternitas capitaliter sed blaspheme extollitur super Deum. Et sic de aliis racionibus factis alibi contra fratres et sic refrigescere 5 caritate multorum non debet secta huiusmodi inveniri, sed principia dileccionis Christi secundum suum evangelium roborari ut predicando dileccionem eius divinitus atque humanitus et quomodo ad ipsam requiritur proporcionabiliter ad voluntatem Christi cuiuscunque 10 fratris dileccio; et patet quod ingressus cum sit venalis est symoniacus, progressus cum sit irrationabilis est fugiendus et egressus cum sit iniquior spoliis receptabilis est iniquus.

SERMO XLVI.

15

Dum iret Jesus in Jerusalem, transibat per mediam Samariam et Galileam. Luce XVII°, 11.

The ten lepers are the race of sinners praying mercy for their sins.

Sensus huius evangelii potest allegorice sic notari quod Jesus post incarnationem tendebat versus celestem Jerusalem et *transibat*, trahens secum tam gentiles quam 20 Judeos. *Samaria* enim que interpretatur custodiens dominum signat genus gentilium, *Galilea* autem que interpretatur volubile signat gentem Judaicam, *ingressus in castellum* signat ecclesiam quam Christus vocat pusillum gregem. Sed *decem viri leprosi* sunt universitas generis 25 peccatorum que humiliter petiit misericordiam de peccatis. Christus autem dedit sacerdotibus suam potenciam remittendi et sic peccatoribus precepit ut ipsos sacerdotes consulerent. Sed ad denotandum quod ipse est qui tollit peccata mundi et auctoritate absolvit, *fecit ut* 30 *dum irent* antequam sacerdotes attingerent *sunt mundati*.

The nine Jews are those who say that there is no forgiveness without priestly absolution.

Nam Psalmo XXXI°, 5, scribitur: *Dixi: Confitebor adversum me iniusticiam meam Domino et tu remisisti iniquitatem peccati mei*. Sed bipartiti sunt illi quorum peccata sunt taliter remissa, ut illi zelantes pro fastu sacerdotum non concedunt quod sine absolutione ipsorum posset quis a peccato absolvi. Et illi sunt Judei multiplices in comparacione ad Samaritanos in proporcionem

4. A: et blasphemie. 5. B: septem racionibus. 11. B: ut patet.
13, 14. A: portubulus est; C: recepciabilis. 15. BC in marg.: Dominica XIV; C: post Trinitatis. 30. A: autonomatice absolvit; BC: autho^{te}.
30, 31. A: fit ut dum. 34. BC: dispartiti.

16. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 34.

octupla se habentes. *Alienigena* autem custodiens se a blasphemia *reversus est* a tradicionem illa *et magnificans Deum* confitetur quod ipse per se facit opera et alia non sunt nisi necessitate ex suppositione necessaria. Et
 5 talem alienigenam commendat Christus secundum fidem fructuosam et salvat eum simpliciter, non pure secundum presentem iusticiam, sicut in figura salvati sunt pharisei qui non ad laudem Domini sunt reversi. Sed secundum Bedam isti leprosi signant hereticos qui in-
 10 trinsecus varia macula sunt fedati et debent a populo propter contagionem criminis elongari, sed in Christo de conversione confidere; in cuius signum vocant Christum, licet illos non tangat corporaliter, *preceptorem* ac si dicerent: Sufficit nobis preceptio ad salutem.
 15 Moraliter autem notari potest quomodo fideles debent de peccatis suis confiteri et satisfacere laudes Domini perficiendo. Debet enim peccator primo petere a Deo misericordiam de commissis recolendo immensitatem Domini et confitendo quomodo tam obmissione quam
 20 commissione in eum deliquerat, et sic cum donum Dei sit infinitum, culpa autem in Deum et factum in hominem sit nimis grave, ipsum in comparacione apud Deum fit quodammodo infinitum, et sic nisi interveniat omnipotens misericordia, crimen illud non remittetur;
 25 et ideo dicitur in oracione in ecclesia quod omnipotentiam suam parcendo et miserando maxime manifestat. Post istam confessionem Deo factam humiles filii ecclesie vadunt ad sacerdotes ydoneos, omnia peccata sua sibi in nomine Domini humiliter confitentes et nunc ante-
 30 quam sacerdotes illos attigerint et nunc postquam ipsos attigerint sua crimina a Domino sunt remissa. Et sic ad intendendum humilitatem peccantis Christus ordinat
 Fol. confitentem omnia peccata | sua servo suo, eius vicario
 176^a humiliter confiteri; omnem enim obedienciam quam
 35 peccator facit uni de minimis Christi conservis sibi facit et accumulatur meritum confitenti. Sed cum ista causa sit indifferens ad confitendum cuilibet servo Christi,

The 'stranger' confessed that God does all of Himself.

Christ commands confession that humility may be increased.

9. A in marg.: Beda. 11. B: elongare. 16. A in marg.: Sensus moralis; B in marg.: Quomodo fideles debent de peccatis confiteri. 16. B: conteri. 18. C: profitendo. 19. A: et confitendo et confitendo. 20. BC: delinquerat; ib. A: dominium Dei; B: donum in Dei. 21. A: etiam factum. 23. B: sit. 26. A in marg.: Nota. 30. C: attigerint. 34. BC: enim deest; ib. B in marg.: Qualem confessorum sibi confitens debet eligere.

9. Beda, In Lucae Evangelium Expositio lib. V. 25. Deus qui omnipotentiam tuam parcendo maxime et miserando manifestas. Oratio for XI. Sunday after Trinity (Sarum Breviary).

that the sinner
may have
counsel,

and that his
character may
be cleared.

No authority
for the present
practice of
confession.

subditur alia causa duplex; prima ut confessus habeat discretum sacerdotis consilium precavendo peccata ulterius futura, secunda ut supposito quod Deus quidquam muneris in sacerdote concesserit, dicendo *quidquid ligaveritis vel solveritis super terram, correspondenter se* 5 *habebit in celis* peccator sacerdoti rite confitens remissionem secundum potestatem illam percipiet, et sic sacerdos contestificari potest populo quomodo confitens ab infamia et crimine de possibili imposito est immunis. Illis autem qui sciunt fundare necessitatem confitendi 10 sacerdotibus (ut fit hodie) relinquo ex sacra scriptura hoc mandatum Domini explicandum unum credens probabile quod ex isto evangelio subducto supercilio pharisaico non est evidencia quod est aliter confitendum, primo quia sacerdotes quibus Christus mandat leprosos 15 se ostendere fuerunt sacerdotes legis veteris, cum Christus et sui apostoli fuerunt tunc sacerdotes legis nove et solum sacerdotibus legis veteris debuit esse ad litteram ostensio leprosorum. Secundo quia legalia veteris testamenti non sunt trahenda in consequenciam ut secundum 20 illa sic in lege nova sit in toto conformiter faciendum. Et tercio quia leprosi non impleverunt mandatum Christi adeundo illos sacerdotes, cum Christus ac si vellet cessare illa legalia mundavit eos dum irent; ideo superfluum foret sic mundatos talibus sacerdotibus sic se ostendere. 25 Ideo creditur quod novem mandati domos proprias pecierunt, et Samaritanus regressus regradatus est fonti misericordie a quo propterea est laudatus. Nam dare gloriam Deo et habere fidem dignam salute sonat in laudem et rectitudinem operis alienigene. Christus enim 30 precipiendo ostensionem sacerdotibus subintellexit condicionem cuius dirupcionem edocuit, quando in via interim sunt sanati. Sic enim mandavit populo in evangelio Marci VII°, 36 *ne cui dicerent de facto miraculo*, subintelligendo ut prius expositum est. Nec sonat in 35 confessionem hodiernam quod *Samaritanus regressus cum*

1. A in marg.: 1. 2. BC: sacerdotum consultum. 4. A: numerus in. 7. C: illam participet; ib. A in marg.: De confessione. 8. A: testificari. 10. A: illi. 12. B in marg. (al. man.): Cave ista usque ad finem; ib. Mira res quod in uno et eodem sermone loquitur sibi contrarie de confessione. Non enim principium correspondet fini sed repugnat; principium pulcrum, finis perversus; ib. Intellige quod in principio dicit ire ad sacerdotem voluntarie sed non ex sacramentali obligatione; quod falsum est, in principio secundum decretorum sententiam in fine secundum propriam. 14. A: taliter confitendum; ib. B in marg.: figuralia non semper obligant in lege nova. 16. BC: fuerint. 16-18. BC: cum Christus — legis veteris deest. 19. A in marg.: 2. 21. A: fit in. 22. A in marg.: 3. 24. A: ipsa legalia; ib. B: mundavit. 29. A: salute sociat. 30. A: alienigenem. 34. B: ne dum cui.

*magna voce magnificabat Deum et cadens in faciem gracios
egit Christo, quia in confessione hodierna non est talis
regraciatio grandisima observata, nec particularis con-
fessio huius Samaritani exprimitur sed laus Dei. Ista
5 autem moralitas debet observari ex hoc evangelio quod
instar huius Samaritani peccator contritus confitens cadat
in faciem suam ante pedes Jesu, hoc est, quod erubescat
culpam propriam et humiliet se presbytero pedi Christi.
Qui enim sic cadit in faciem nobiliorem partem corporis
10 celat ad terram, sicut meritorie confitens humiliter eru-
bescit et viam peccandi restringit quod facit vera peni-
tencia, ut sancti locuntur. Non enim videtur vera peni-
tencia dum peccator iterum recidivat, quia oportet
omnem vere contritum dicere Deo implicate quod non
15 amplius sic peccabit; sic enim confitetur peccans in
dominum temporalem. Quod si ex fragilitate cadat, iterum
in confessione priori mentitus est Deo. Sed quam laudem
vel meritum reportabit ex illo mendacio. Et cum oportet
quod dicat Deo huiusmodi negativam, patet quod reci-
20 divans non est ex confessione tali premiandus. Oportet
ergo quod de peccato recidivancie conteratur, et om-
nino quod in fine peniteat fructuose. Si enim Dominus
omnia intuens videat proditorem suum confitendo mentiri
et remisse penitendo indisponere se ad resistendum
25 peccato, non propter talem confessionem laudaret ipsum
sed potius increparet. Sic est de Deo ad presciturum
quemlibet confitentem.*

The Samaritan
praises God but
does not make
private
confession.

Confession
should include
amendment.

Sed tercio dubitatur principaliter si quilibet sacerdos
posset absolvere a quocunque crimine vel ad quantum.
30 Et currunt testimonia sanctorum pro utraque parte.
Ideo superest quid secundum fidem scripture et racio-
nem probabiliter posset dici, et videtur quod nemo citra
Christum potest simpliciter absolvere a peccato. Nam
eo ipso quo quis simpliciter absolvit a peccato, delet,
35 tollit et remittit peccatum, solvit Dei iniuriam. Sed hoc
nullus potest facere nisi Deus, ergo nec tollere nec ab-
solvere simpliciter a peccato. Maior patet ex hoc quod
si aliquid est peccatum, ipsum sit simpliciter contra

Whether all
priests can
absolve, and
from all sins.

No one can
really absolve
but Christ.

4. B in marg.: Forma penitendi vere. 7. A: in gratiam suam.
13. BC: iterum deest; A: interim recidivat; ib. A in marg.: De con-
tritione. Nota. 15. A: peccans in divinitatem personalem. 16. A:
cadat iterum. 23. C: viderat. 26. A: est Deo quoad. 28. AB in
marg.: Dubium; ib. A: principaliter deest. 31. B: quod secundum.
32. A: possit. 33. B in marg.: Solucio. Solus Christus absolvit simpli-
citer a peccato. 35. A: vel remittit . . . donat ei iniuriam. 35, 36. A:
homo nullus.

Injuries against
God can be
forgiven only
by Him.

The priest has
no vicarious
power to
forgive them.

Blasphemous
pretensions of
prelates.

Deum et per consequens infertur Deo iniuria. Si ergo
quis tollit peccatum, simpliciter absolvit a Dei iniuria.
Et minor probatur ex hoc quod proprium est Deo re-
mittere vel donare suam iniuriam. Sic enim quilibet
christianus movetur a Deo suam iniuriam dimittere, eo
quod nemo potest cum alio in tali dimissione communi-
care. Ergo multo magis nemo potest communicare cum
Deo, dimittendo Dei iniuriam. Ideo nimis grosse con-
cipiunt qui fantasiantur quod Deus communicat sacer-
doti potestatem donandi vel dimittendi suam iniuriam,
quia solum communicat creature acciones que possunt
esse sibi proprie, ut patet de operibus corporalibus et
actibus anime, sed sic donare vel dimittere Dei iniurias
non est actus huiusmodi, ideo non est communicabile
creature. Si enim donatur vel dimittitur illa iniuria,
tunc Deus ipsam dimittit, et cum illa dimissio sit im-
partibilis et complete facta a Deo, si sic, videtur quod
blasphemum est creaturam dimissionem illam sibi assu-
mere. Nec valet quod presbyter vicarie dimittit Dei ini-
uriam, sicut nec baptizat flamine, quia illa dimissio cum
sit Deo propria non est potius quam dacio Spiritus
Sancti vel gracie vicariis committenda. Quis enim non
abutens logica favens blasphemum concederet quod prece-
tor vel minister dimitteret iniuriam domini sui vel faceret
misericordiam aut daret excellentissimum donum suum,
licet preconiset vel publicet dominum illud dare? Nam
in policia humana minister preconiset dominum illud
dare; quanto magis in presencia Dei diceret eius vicarius
Deum illud dare. Ymmo in actibus apostolorum legitur
quod apostoli non dederunt Spiritum Sanctum fidelibus
sed imponebant manus super illos et accipiebant Spiritum
Sanctum. Sed hodie dicuntur prelati peccata tollere, Spi-
ritum Sanctum dare, et tamen peccata gravantur et de-
cepti nondum si Spiritus Sanctus est audiverant, quia
prelati fingunt quod Deus cum illis pepigit quod super
quibuscunque signa sua posuerunt quod eis assisteret,
dando Spiritum Sanctum et remittendo peccata; et sic

Fol.
176^b

8. A in marg.: Nota de dimissione peccatorum. 9. B in marg.
Blasphemant dicentes se dimittere Deo illatam. Al. manu: Hic docet quod
nemo citra Christum potest absolvere a peccato etiam nec vicarie. 17. A
et sic. 18. A in marg.: Nota. 20. BC: sicut baptizat; ib. BC:
baptizat baptisatum. 21. BC: dacio deest. 25. A: daret deest; B: dare;
ib. B: dominum; ib. A: suum deest. 26-28. C: Nam in — dare deest.
29. A: Dominum illud; BC: illud deest. 32, 33. BC: Spiritum Sanctum
dare deest. 34, 35. B: quod prelati; C: quasi prelati. 35. A: ipsis
pepigit; ib. B in marg.: De temeritate dicendum se peccato remittere.
36. BC: astaret. 37. A: retinendo.

quamcunque penitentiam confessis suis iniunxerint
quantumcunque varie et irrationabiliter, Deus eo ipso
remitteret confessis iniuriam. Et ita posuerunt signa sua
et non cognoverunt eorum fundacionem vel placacionem
5 Dei cum ipsis, sed sunt communiter signa falsa. Nec
mirum quia presumptio illorum ascendit ad tantum
quod non cognoscunt vel topice contricionem vel digni-
tatem persone confesse quoad Deum, ut taliter ab ipso
recipiant quantum blaspheme promittunt, non ut fideles
10 ministri Christi sed ut falsissimi discipuli Antichristi.

Et ista blasphemia de indulgenciis et absolucionibus
a pena et a culpa tam varie taxatur hodie, quam varie
Antichristus supponit quod decepti symoniace reddent
pecuniam. Veritas itaque evangelii docet quod nedum
15 sacerdotes sed omnes fideles debent quantum commissa
est in eos iniuria ipsam dimittere et penam Deo re-
mittere, quod si sacerdotes ex revelacione vel aliunde
cognoverint quod peccator sit taliter puniendus vel a
crimine absolvendus, debent voluntatem Dei detegere et
20 exequi, de quanto spiritus eos movet; et sic *quidquid*
solverint super terram conformiter ecclesie triumphanti
erit solutum in celis; et ita de ligacione et remissione
peccati cum aliis operibus iudiciariis et non ultra. Non
enim remittit homo absolute suam iniuriam cum hoc
25 quod remaneat ipsa iniuria quoad Deum, quia non est
in potestate creata donare sive dimittere, nisi de quanto
Deus prius sic fecerit quoad ipsum. Offenso enim crea-
tore vel remanente quoad ipsum iniuria, necesse est ut
iniuriatur cuilibet creature; sacerdotibus autem noscen-
30 tibus legem Domini et humilitatem confessi quoad Deum
committitur iudiciaria potestas sive vicaria ut iudicent
conformiter ecclesie triumphanti. Sed quia sacerdotibus
deficit hodie ista noticia, ideo nimis presumunt ex au-
dacia temeraria contra voluntatem Domini operari. Deus
35 autem non dat inimicis istis capitalibus potestatem vi-
cariam, ut absolvant vel ligent difformiter voluntati sue,
cum tam magnus dominus omnisciens non daret suis

False absolution
given for gain.

A priest can
only declare
forgiveness so
far as he knows
it to be granted

1. B: iniunxerunt. 2. A: racionabiliter. 3. A: sua deest; B: signa
sua signa. 5. A: signa deest. 6. B: ostendit ad tantum. 11. B: Et illa;
ib. A in marg.: Nota. De indulgenciis. 12. A: tam varii; ib. A: taxa-
tur — varie deest. 16. B: in eis iniuria. 17. A: quod si — vel deest.
18. A: cognoverunt. 19. A: Et tunc debent. 22. A: ac remissione.
25. A: maneat. 27, 28. A: Offenso — ipsum deest. 27. A in marg.:
inf. fol. 176°: De remissione peccatorum nota inferius sermone LIII huius
partis. 29. B: iniuriatur. 30. A: utilitatem. 35. A: capitalibus
deest.

proditoribus huiusmodi potestatem, et sicut crescit ignorantia contricionis peccantis et volucionis Dei tollentis, crescit presumptiva audacia Antichristi sophistice absolvendis. Limites istius potestatis vicarie mensurantur penes limites voluntatis divine quam ex scriptura possumus evidenter cognoscere. Et sic multa exiguntur hodie concedi que sunt perfidia Antichristi.

Difficulties as to God's fore-ordinance;

as to sin in the predestinate and the foreknown; as to the efficacy of the sacraments and the power of the keys.

We leave these and advise the sinner to make confession and satisfaction to God.

Difficultates autem alie sunt alibi pertractande, ut si Deus eternaliter absolvit | vel donat quomodocunque se habuerit ad creaturam, tamen videtur multis quod omnis accio Dei adintra non potest incipere sive desinere. Et sic Deus eternaliter donaret homini et dampnaret hominem sicut iudicaret omne eternaliter esse faciendum. Difficultas eciam est si predestinatus simpliciter peccat mortaliter et prescitus sit simpliciter in gracia vel simpliciter absolvitur a peccato aut opera sua meritoria vel demeritoria sint digna beatitudine vel pena perpetua. Et tertia difficultas est de efficacia sacramentorum et potestate clavium quas omnes relinquo scolasticis pertractandas, consulens quod omnis peccator fructuose confiteatur Deo et contricione penali sibi satisfaciatur, quia quicquid sit decretum a satrapis, sine illo non fit salvacio, et ad illud per se salus consequitur. Ideo videtur multis quod extravagantes sentencie a quantumcunque magnis eciam a sanctis detecte in ista materia sunt respuende nisi de quanto in lege Domini sunt fundate. Nec debet quis submittere se arbitrio cuiuscunque presbyteri, nisi sit notum sibi quod sit preco iudicii Dei. Patet ex hoc quod aliter ex sibi dubio Deum deserendo submitteret se iudicio dyaboli. Et tercio docto evidenter quod consilium penitencia vel verba presbyteri sapiunt avariciam, debet ipsum cum illis contempnere, quia ex eadem evidencia inficit confessum veneno symonie et nullo modo per se tunc proficit, quia discordat a spiritu consulente. Et istis servatis non foret tantus zelus mercedie audiendi confessiones sicut hodie palliatur.

Fol. 176^c

3. 4. A: absolvendes. 4. B in marg.: Unde mensurantur limites sacerdotalis potestatis. 6. 7. A: ut fidem concedere; B: ut concedi; ib. A in marg.: Difficultas triplex. 13. C: omne deest; ib. A in marg.: 2. 14. BC: predestinatus simplex. 17. A in marg.: 3. 19. Codd.: pertractandis; ib. A in marg.: Nota. 22. BC: sine illo sive non. 24. A: et it. 25. C: a deest; ib. B in marg.: Hic recipiunt quidam quod non est sacerdoti confitendum sed Deo. 26. A in marg.: Conclusio. 30. C: doctus. 35. BC: ex istis servatis foret. 35. 36. B: mercantie.

SERMO XLVII.

Nemo potest duobus dominis servire. Matthei VI°, 24. This declaration must be taken in the sense intended.

Constat quod Christus intelligit de duobus dominis contrariis non secundum naturam, cum nichil potest
5 esse sic Deo contrarium, sed contrarietas consistit in
ratione dominandi, ut quod homo serviat Deo et
creature ultime que vocatur mammona est veritati
contrarium et sic Deo, intelligendo illam propositionem
in sensu composito et intelligendo dominos sibi con-
10 trarios ac intelligendo servire legitimum, patet con-
clusio Salvatoris, quia diligendo sic Dominum ipsum
preponderanter diligit, et per consequens reliquum
dominum contrarium in amore postponit et sic odit.
Et quantum ad ministerium, cum ministeria prepon-
15 derancia eorum sint contraria, patet quod unum
sustinebit fovens et defendens partem suam et alterum
postpositum cum sint contrarii contempnet. Et sic
concluditur quod *nulla creatura potest Deo servire et*
mammone (ut diffuse exponitur Sermone XXXIX). Non
20 (inquam) potest homo secundum naturam servire
mammone, cum necesse sit quod ipsa sit secundum
naturam superior, ymmo satis est ut soli Deo sub-
serviat, cum sit par angelis in natura. Et quantum ad
servicium caritatis non nature, patet ex Apocalypsi
25 quomodo angelus dicit se esse conservum Johanni et
fratrum suorum. Et patet quantum homo degenerat
serviendo sic nature infime, que ideo ordinata est con-
culcari ab homine, ut tam secundum corpus quam
animam sit nota esse naturaliter sibi subserviens. Et
30 ideo dicit Apostolus quod *avaricia sit ydolorum servitus*,
et per consequens omnis avarus est idolatra infidelis;
et ad expergefaciendum animum hominis, ne gravi corde
declinet ad terram, ordinavit Deus sibi vicissitudines,
nunc noctem nunc diem, nunc hyemem nunc estatem,
35 et nunc morbum nunc sanitatem, ut ex placente posi-
tivo consideret excellenciam patris sui et Deum qui est

God has
ordained
changes of
times to rouse
men's minds.

2. BC: Dominica XV. 3. A: intellexit. 5. A in marg.: Nichil potest esse Deo contrarium. 9, 10. A: sic contrarios. 10. A: servire liberum. 13. B: adit; ib. B in marg.: Qualiter nemo Deo potest servire et mammona. 19. A: sermone VII. 20. BC: secundum naturam deest. 22. A: factus est. 24. A: ex deest. 25. A: se deest. 26. C: ex-
generat. 27. B: nature in fine. 29. C: sit non. 30. A: avaricia est.
31. B in marg.: Cur temporalium distinctio est ordinata. 33. BC: sibi
deest. 35. C: et deest. 35, 36. A: posito. 36. C: extollenciam.

2. Cf. Wyclif's Sermons l. c. I, 36. 30. Eph. V, 5.

Christ removes
two incentives
to avarice, the
care for food
and for clothing.

in celis. Et post Christus removet duas evidencias que maxime ad avariciam inclinarent; que sunt inordinata sollicitudo circa cibaria ad nutritionem corporalis vite quam Christus vocat sollicitudinem anime et inordinata sollicitudo circa tegumenta quam Christus vocat sollicitu-
dinem corporis.

Argumentum autem Christi amovens has duas sollicitudines stat in isto: Anima vel corporalis vita est prestancior esca sua et corpus hominis prestancior vesti-
mento, cum utrumque sit finis gracia cuius est illud
medium. Sed Deus indefectibiliter ordinat istos fines, ergo cum non potest deficere in necessariis, ordinat media necessaria ad eosdem. Non ergo est inordinata sollicitudo propter illa media nec alia
adhibenda. Omnem enim sollicitudinem nostram debemus in Deum
proicere et secundarie in virtutes et opera virtuosa ut sibi placeamus et ibi sollicitudo nostra debet sistere, cum sit aliter inordinata. Sollicitudo autem operum
dispartitur, cum aliqua sit in actu contemplationis circa unum necessarium, et alia sollicitudo (ut dicitur
Luce X^o) est cum turbacione circa plurima in vita activa. Sed quecumque non fuerit necessaria ad unum finem ultimum consequendum est illicita et sollicitudo
impropria. Sollicitudo autem predicta circa corpus et animam debet mensurari penes hoc quod est necessaria
ad finem unum ultimum consequendum.

Quantum ad alimenta corporis que anime subservient: *Respice volatilia coli, quoniam non sollicitantur sollicitu-
dine triplici mundanorum, et tamen pater celestis sub-
ducta tali sollicitudine pascit illa.* Cum ergo et fide
Deus proportionabiliter providet circa suam fabricam ut est digna et homo est natura dignior quam volatilia,
sequitur per locum a maiori ex infallibili Dei provi-
dencia quod Deus providebit de necessariis vite hominis, cum totus homo supponitur divine providencie.
Quis autem viator potest ad saturam suam cibum unum ad votum adicere? cuius ratio est quod Deus sub cuius dispositione sunt omnia necessitat ad men-

S. A.: circa tegumenta. S. B. BC: sollicitudo tegument. Gerson: de A in marg.: Sollicitudo triplex; B in marg.: Sollicitudo inordinata que est. 7. B: amovetur. in A in marg.: Nota reversionem. 11. B: et quot. 17. B. A.: nostra — sollicitudo dicit. 18. A in marg.: Sollicitudo multiplex; B in marg.: Duplex sollicitudo. in A: Luce VII. 25. BC: necessarium. 30. A: triplex. B. AC: proportionaliter. 32. A: et. 33. C: in ubi. 37. A: est quis.

suram, numerum et ordinem partes corporis cuiuscunque.

Et quantum ad vestimentum hominis ex eodem loco a maiori convincitur quod homo debet quoad illud sollicitudinem inordinatam abicere. Nam Deus omnia lilia agri et omnia terre nascencia vestit ut decet sine eorum sollicitudine circa eorum infamem laboracionem vel vescionem. Cum ergo *Salomon in omni gloria sua non sit coopertus* quoad alborem vestium *sicut lilium*, sequitur per locum a maiori quod Deus providebit fabrice sue in mensura qua est sibi necessarium indui vestimentis. *Si autem fenum agri quod in brevi transiet non ulterius rediturum Deus sic vestit, quanto magis homines* qui manebunt secum perpetuo secundum mensuram eis necessariam ad vitam virtuosam que ducit ad beatitudinem? Et sic defectus fidei est causa tocius huius sollicitudinis inordinate. Et tercio ex dictis inferitur conclusio, quod omnis viator nolit esse sollicitus circa cibarium et operimentum, ut gentes faciunt infideles, cum *Deus* qui ex fide non potest deficere in potencia, in sciencia, in benivolencia, *scit qua mensura* secundum dignitatem quoad beatitudinem vel dampnacionem *hiiis omnibus indigetis*. Ideo debetis credere quod secundum mensuram qua ministratur vobis de talibus estis digni vel beatitudine, supposito quod suscipiatis de talibus in mensura, vel dampnacione, supposito quod de talibus immensurabiliter sumatis. *Querite ergo primum regnum Dei et virtutes que sunt eius iusticia et hec omnia temporalia adicientur vobis* secundum mensuram que vobis est expediens ad hunc finem. Et patet conclusio quoad omnes istos defectus in conversacione viancium quod peccatum fidei sit in causa. Debemus enim credere Deum esse tribus predictis passionibus decoratum, secundo debemus credere nos esse infinitum abiectas eius creaturas, quibus si non ponamus obicem sapientissime providet quantum est nobis necessarium sive iustum. Et tercio debemus cogitare, cum ordinati sumus ad vitam aliam sempiternam quod media circa que hic sollicitamur non sunt nobis utilia, nisi de quanto ad

Want of faith is the cause of all inordinate solicitude.

3. A in marg.: 2; ib. A: vestimenta. 6. A: omnia deest. 7. A: laborem. 8. C: necionem. 9. B: coopertus; C: cooperatus; ib. A: decorem vestium. 10. A: ergo per. 11. A in marg.: 3. 12. BC: quod autem viator nollet. 13. A: sit. 14. BC: vel benivole. 15. C: regnum deest. 16. A in marg.: 1; ib. A: duplicibus predictis. 17. A in marg.: 2. 18. A: eiusque. 19. BC: debemus congregare; ib. A in marg.: 3.

illam vitam preparant; et tunc deficeret omnis luciferina cogitacio qua machinamur in dominio et splendencia seculari fratres nostros excellere, quia ut communiter ambo ista quoad gradum beatitudinis sunt vel impertinencia vel tardancia vel utrumque. 5

Threefold service
1. to God,
2. loving service to our fellows.

Et potest ex isto evangelio elici quod triplex est servitus, scilicet naturalis qua quelibet creatura debet servire Deo, velit nolit, secunda est servitus caritativa qua quilibet debet servire cuilibet sed specialiter creatura gradu superior debet servire creature rationali que sit gradu inferior. Et tertia est servitus civilis qua nec natura nec gracia sed humanis statuicionibus sepe inprovidis mensuratur. Secundo notari potest quomodo duplex est sollicitudo hominis scilicet licita et illicita. Et licita duplex, vel respiciens pure vitam contemplativam que Deum et virtutes vel eorum opera speculativa considerat aut sollicitudo turbata que vitam activam respiciens considerat primo Deum et consequenter virtutes ac eorum opera practica que ad gubernacionem vite presentis secundum virtutes inferiores sunt necessaria. Illicita autem est quelibet preter istas; et tercio notari potest quomodo omnis defectus in moribus causatur ex defectu fidei credende, ut in particulari hic ostenditur et alibi patebit generaliter. Fol. 177^a

The clergy ought not to be wealthy.

Sed tria sunt dubia graviora ex isto textu movenda, 25 primum si clerus debeat temporalibus habundare; et videtur quod non; quia omnis talis habundancia requirit sollicitudinem que non debet sacerdoti Christi competere, cum debeat vivere speculative et turbacionem circa multa excludere. Et ista est sententia Apostoli I ad 3o Tim. VI°, 8 qua vult se et ecclesiam sacerdotum sicut a Christo didicit *de alimentis et tegumentis contentari*. Nec evitari potest quomodo plus in clero vel superfluit vel ipsum imperficit, quia licet vivat vitam diaconorum, ministrando mensis apostolorum, sub quo colore date 35 fuerint elemosine clero dotato, adhuc vivit imperfectius

2. Codd.: domino. 2, 3. BC: in splendencia. 4. A: beatitudinis deest. 7, 8. A: scilicet — servitus deest. 10. A: rationabili. 11. A in marg.: Triplex est servitus, caritativa qua quilibet debet servire cuilibet; duplex est sollicitudo hominis, scilicet licita et illicita et licita duplex; B in marg.: Triplex est servitus hominis, naturalis generalis et politica. 12. A: que non gracia sed. 15. B in marg.: Duplex sollicitudo scilicet licita et illicita; ib. B: duplex duplex. 17. B: autem sollicitudo. 19. A: opera etiam; B: opera secunda. 21. B in marg.: Sollicitudo illicita. 23. A: credente; C: credite. 23, 24. B: hic ascenditur. 25. BC: dicta graviora; ib. A in marg.: Primum dubium; B in marg.: Questio. 30. A in marg.: Contra dotacionem. 33. C: quoniam plus. 34. BC: vian-
viam. 36. BC: imperfectum.

quam regula apostolorum requirit. Et multo magis si de bonis pauperum quorum debet esse procurator et custos vivit dominative et seculariter approprians sibi civiliter elemosinas egenorum.

5 Ideo videtur tenendum indubie quod omnis clerus Christi debet vivere vitam pauperem et vel nichil possidere in proprio sicut Christus, vel si possideat elemosinas capere de illis parce et paupere ut egenus et residuum prudenter ministrare pauperibus. Unde sub
10 colore dotacionis introducta fuit carybdis dyaboli in qua sunt multi clerici ad nimium dampnum ecclesie devorati. Nec sunt evidencie opposite digne memoria.

Secundo dubitatur ad quantum licet secularem non clericum turbative esse sollicitum, cum in omni vita
15 activa sit intenta proprietas que excludit caritatem.

Cum secundum Apostolum *caritas non querit que sua sunt*, videtur quod omnis civilis possessio vel vita activa sit illicita. Sed hic tenendum est quod nedum licet sed est necessarium multos de populo pro tempore viacionis
20 active vivere; et hoc contingit dupliciter, sive civiliter ut seculariter dominantes, sive serviliter ut non clerici clericis ministrantes. In primo autem est difficultas in mensura, numero et pondere temporalia possidendi; sed certum est quod quilibet fidelis civilis debet honorem

25 Dei, mercedem beatitudinis et necessariam sustentacionem ecclesie primo intendere et debet superfluitatem temporalium super hec ministeria abicere sed proprietatem possessionis mensurabilis potest predicta intencione triplici, non gracia superbiendi, appetere et habere, ymmo
30 secundum leges humanas puratas acquirere atque defendere. Sed declinacio ab istis et necessario inferioritas citra ministerium apostolicum facit modo civile dominium peccatum veniale sapere, sed ministrum sacerdotis evangelici active viventem stat vivere securius quoad
35 Deum. Nec video quin necesse sit ecclesiam esse in ista mensura duplici bipartitam, ut viros apostolicos oportet esse ad vivificandum ecclesiam et ministros eorum oportet esse ut illis intendentibus evangelium ministrent de

How far laymen may care for worldly goods.

They must first of all look to God's honour, the hope of bliss and the support of the Church.

1, 2. B: fide bonis; C: si de deest. 5. B in marg.: Solucio. Omnis clerus Christi debet vivere vitam pauperem. 13. A in marg.: Secundum dubium; B in marg.: Questio. 18. A in marg.: Responsio. 21. A: sive seculariter. 22. A in marg.: Vita activa duplex. 27. A: super hoc. 28. A: sic predicta. 32. A: facit omnino; ib. A in marg.: Dominium civile sapit peccatum veniale. 34. A: evangelice. 36. B: bipartitam. 37. A: unificandum.

elemosinis datis ipsis apostolicis. Et tercio plurem partem ecclesie oportet mundane vivere secundum leges civiles quam Christus approbat et ceremonias legis veteris ultra cessare.

is lawful for
secular lords to
have slaves, but
they must do by
them as they
could be done
by,

Sed tercio dubitatur utrum licet civili domino ministrum Christi suo servicio taliter mancipare; et dictum est diffuse alibi quod sic; dum tamen uterque faciat suo correlato similiter, sicut debet velle fieri ab illo in casu quo esset in casu consimili; quod quia esset difficile practisare videtur fore securum, civiles dominos dominationem illam dimittere et omnino clericos titulo elemosine servos huiusmodi possidentes. Ipsi enim congruit ut episcopis et abbatibus pure titulo ministracionis evangelice servis dominorum secularium ministrare, cum in degeneracione | ab isto et inclinacione ad seculum ultra civilitatem dyabolice tractant servos. Debet enim servus indispositus ad se ipsum regendum in seculo vel serviendum Christo in vita apostolica vel active ministrandum apostolis velle se subici in opere servili secularibus dominis et secundum condicionem talem debet a suis dominis regulari.

Fol.
177^b

and must not
under those to
whom God has
given power to
preach.

Sed cum ista civilitas sapit peccatum, eo quod subducta civilitate tale regnum posset fieri, clerus possessionatus debet perfeccionem domini talis admittere et imperfeccionem abicere. Sed hodie culpabiliter seculares domini et omnino clerici possessionati tractant multos ut servos quibus Deus donavit munera evangelizandi et ipsos dominantes regendi in via ad patriam. Et sic dominantes indisponunt ad hec dona, sic quod secundum naturalem indisposicionem rationabiliter forent servi. Et in isto sinistro regimine stat peccatum grave regnorum et populorum perversivum et alterum dominium reciproce inductivum.

Nec dubium quin sic dominantes contra legem nature resistant Spiritui Sancto et (quantum in ipsis est) cassant dona Dei et eius ordinem. Cum ergo debemus velle ex mandato Domini Matthei VII° ut *omnia quecumque volumus ut faciant nobis homines et illis facere*, videtur

5. A in marg.: Tercium dubium; B in marg.: Questio pulchra; ib. A: utram libet. 6. BC: Christo. 7. C: dimicamen (!); ib. B: utrique. 8. A: suo deest. 9. BC: quo oportet; ib. BC: quia oportet. 20, 21. A: et secundum — dominis deest. 22. A: illa. 24. BC: domini. 25. A: sed homine. 28. B: in via deest; ib. B in marg.: De inordinata implicatione ad serviendum. 29. A: indisponit. 32. BC: dominum. 33. A: recipere.

quod repugnat mandato Dei et legi caritatis in casu ad dampnationem perpetuam, ubi aliter foret in gloria, servituti huiusmodi mancipare. Sed clerici stulti possessionati plus appropriantur imperfectionem huius periculi quam perfectionem civilis dominii. Nec est faciliter deducibile quomodo ex cartis sue dotacionis sit dominatio huiusmodi derivata.

Quis ergo debet velle servituti tali occasionaliter dampnabili mancipari? verum tamen meritorium est in casu quantumcunque disposito ad evangelizandum sufferre huiusmodi servitutem, ne perturbetur ecclesia; sed hoc non excusat tyrannice mancipantes quin peccent mortaliter. Constat quidem secundum philosophos quod tripliciter fuit servitus introducta: aliqua secundum debellacionem, aliqua secundum voluntariam empcionem et aliqua secundum naturalem indispositi subieccionem; et illa habet plurem rationem servitutis, sed subiaceat ordinacioni Dei, ut illa in toto genere derivetur. Ideo civiliter dominantes et clerici omnino sunt culpandi qui positi in adopcione mancipandi sic servos vel capiendi libere eorum ministerium preeligunt difficilior, inutilius et magis ambiguum. Patet autem defectus secularis dominii ex innaturalitate ad animam, ut homo taliter dominetur; ex incertitudine dominabilis ut homo in ipso quietetur; et ex mandato Domini qui verbo et opere prohibuit ut tale dominium affectetur. Sunt enim temporalia anxia in impetracione, angusta in conservacione et finaliter tribulancia in amissione.

Obedience even to tyrannical commands may be right.

It is better to receive free service than that of slaves.

SERMO XLVIII.

30 *Ibat Jesus in civitatem que vocatur Naym.* Luce VII°, 11. Christ brought to life three persons representing three kinds of spiritual death. Patet ex processu evangelii quod Christus tres mortuos suscitavit propter misterium trium spiritualiter mortuorum. Super quarto autem quod est peccatum in Spiritum Sanctum non quiescit. Iste autem adolescens quem suscitavit in porta signat secundum trium mortuorum libe-

2. A: est aliter. 3. BC: mancipatum. 6. A: ex caritatis. 6, 7. A: donacio huius. 8. A: igitur. 11. BC: perturbet ecclesiam. 12, 13. A: moraliter. 14. BC: sit; ib. A in marg.: Servitus civilis fuit introducta tripliciter; B in marg.: Tripliciter introducta est servitus. 18. A: ut deest. 19. A: sunt deest. 23. A: ex naturalitate. 27. A: angustia. 29. BC in marg.: Dominica XVI; C: post Trinitatis. 35. BC: secundum gradum.

Naim
represents the
Christian
Church.

Christ revives
the predestinate
but not the
foreknown.

ratum a crimine. Unde notata historia evangelii *Jesus ibat in civitatem Naym*, quando intravit novellam ecclesiam christianam; ipsa enim est civitas Naym quod interpretatur fluctus vel motus, quia ante visitacionem Christi fluxit in hereses et post inherebat Spiritui Sancto ⁵ mota. *Ibant autem cum illo discipuli sui et turba copiosa* qui omnes fuerunt adiutores et conversionis participes. Porta autem civitatis huiusmodi est introitus in religionem huius ecclesie, in qua porta sunt multi adolescentes mortui spiritualiter, quia errore recenti cecati. Nam ¹⁰ ecclesia fuit adhuc a sponso suo viduata, sed mors adolescencium ecclesie contingit dupliciter; ut quidam predestinati sunt ex gracia sponsi suscitandi, antequam ad sepulcrum veniant; quidam autem presciti qui multi sunt ad sepulcrum perdicionis perpetue deferuntur. Et ¹⁵ ideo signanter dicitur quod adolescens suscitandus *erat filius unicus matris sue*, tum quia ad unitatem anime que est Christus appropriat, tum etiam quia care diligebatur a sancta matre ecclesia; et est adolescens, quia forcior in crimine primo mortuo que fuit *filia archi-* ^{Fol. 177^e} *synagogi* quam Christus suscitaverat infra domum. Iste autem adolescens preter mortificationem anime ex consensu procedit ad opus nephandum extrinsecum citra consuetudinem qua tercius mortuus induratur quadriduanus fetens quem Lazarus tipicat. *Multa autem turba* ²⁵ *civitatis cum vidua* signat sanctos legis veteris qui suscitacionem adolescentis meruerant, ferentes vero loculum sunt consencientes crimini et iuvantes ut feratur profundius ad sepulcrum. *Misericordia autem Dominus movetur* super ecclesiam, cum Psalmo CXXXI^o, ¹⁵ *pro-* ³⁰ *mittit viduam eius benedicens benedicam*, et sistit fletum ecclesie spem promittens. *Tangit autem loculum*, quando conscienciam peccantis tangit per gratiam et complices ac fautores criminis desistunt ex Dei misericordia de consensu. Et ait ecclesie ut surgat a crimine, antequam ³⁵ induretur: *Penitentiam*, inquit, *agite, appropinquabit enim regnum celorum* Matthei III°. *Et resedit* cum virtute, dum colligit constanciam et a viciis supersedet. Loquitur autem Dei magnalia, quando detestans vicia magnificat

3, 4. A: que interpretatur. 7. A: que omnes. 8, 9. A: regionem huius. 10, 11. A: eo quod ecclesia. 12. A in marg.: 1. 14. A: multi deest. 17. A: anime deest. 19. A: est deest. 20. A: qui fuit. 21. A: suscitavit. 30. A: CXXXI deest. 32. AB: promittentes. 37. A: III deest; ib. A: recedit cum virtute Domini colligit. 38. C: conscienciam; ib. A: supersedit.

Dei gratiam et virtutes. Tunc autem datur matri ecclesie, quando servit sibi in moribus et zelans pro eius profectu odit et reprobatur hostes eius. Et hinc generaliter timebat populus, quando vidit membra Christi sic miraculose agencia; maius enim est miraculum suscitare mortuum per peccatum, cum hoc soli Deo potest competere quam suscitare mortuum ad vitam carnalem. Ideo non mirum si *magnificent Deum* et prophetiam Christi de futuro seculo. Sed specialiter in hoc quod

Christus visitando ecclesiam voluit incarnari.

Ex isto evangelio tria notantur: Primo quomodo existens in mortali peccato cum sit mortuus non tunc meretur suscitacionem a Domino sed alii conversantes, cum tamen sit predestinatus disponit se ad bonum gratie, et ideo Christus ut vivum eum alloquitur dicens: *Adolescens tibi dico, surge*. Quamvis enim criminosus faciat multa bona de genere occasione quorum Deus dat sibi gratiam sicut occasione tam animati quam inanimati corporis homo facit opera propter que perpetuo premiatur. Oportet enim quod adeo promerens beatitudinem sit in statu viandi acceptus Deo quoad conversacionem presentem, cum omne quod captivus infidelis servus Dei facit attribuendum sit non suo merito sed gratie acceptantis; ideo non dignificat se tali premio, cum tunc non sit dignus sed disponit se ex gratia preveniente ut postmodum fiat dignus. Alii autem existentes in gratia, cum sint membra corporis ecclesie, cuius corporis captivati sunt membra, merentur ipsam mortuis in virtute Spiritus Sancti predestinacione semper vivificantis totam ecclesiam, et probabiliter potest dici ex superhabundanti gratia quod prescitus mortuus secundum presentem iniusticiam ex meritis membrorum ecclesie suscitatur temporaliter ad vitam, non ut mereatur beatitudinem sed ut plus proficiat ecclesie et micus condempnetur. Omnia enim ista facit Deus gratia profectus ecclesie.

Secundum notabile est quam graciose Christus agit cum homine ingrato Deo, quando prevenit suscitando

Prevenient
grace.

2. A: quod servit. 4. BC: Christi deest. 5. BC: est deest.
10. A: vivificando. 11. A in marg.: Nota tria. Primum; B in marg.: Sentencia evangelii. In peccato mortali existens non tunc meretur a Domino suscitari. 16. B in marg.: An opera malorum prosint eis. 17. BC: facit.
18. A: sicut deest. 23. A: ascribendum. 25, 26. A: gratia pre-
eminencie. 28. A: ipsis. 30. B in marg.: Quomodo opera prescitorum
prosint ipsis. 37. A in marg.: Secundum; ib. A: est quod; ib. B in
marg.: Secundum principale evangelii. De periculis peccatorum.

Danger of
habitual sin.

Yet Christ can
save even the
hardened
sinner, of whom
Lazarus was a
type.

per gratiam antequam induretur. Periculosum quidem
est assuefieri in crimine per replicationem actuum anime,
sed periculosius est cum hoc ex illo peccato opera ex-
trinseca exercere, quia opus extrinsecum est ut malleus
infigens clavum, cum ex complacencia operis profundat 5
crimen animi amplius induratum. Ideo prudencia foret
peccanti de commisso conteri et in ipso non diutine
indurari. Sed maior videtur gracia quod cum homo
fuerit in diuturniori crimine amplius induratus et magis
a sua sufficiencia eviratus, quod Deus ipsum graciose 10
suscitet a crimine ampliori. In cuius signum Christus
suscitando Lazarum lacrimatus est, flevit et fremuit,
tam ad denotandum magnitudinem potencie a tam gravi
reatu criminis liberandi quam etiam ad docendum quod
peccator in tanto periculo debet viriliter se iuvare et 15
peccata recidivancie precavere. Sed absit quod homo
continuet in peccato, ut Deus in sua suscitacione faciat
maius miraculum. Prescitus autem cum sit in peccato
irremissibili quod Deus non potest remittere, licet ad
tempus sit in gracia secundum presentem iusticiam, im- 20
possibile | est tamen ipsum ad gratiam predestinacionis
attingere. Et sicut finale meritum predestinati compa-
titur secum peccatum mortale secundum presentem in-
iusticiam, sic presciti finale peccatum compatitur secum
gratiam et meritum secundum presentem iusticiam; sed 25
illa probabiliter dicuntur secundum quid talia et non
simpliciter, et sic de omnibus actibus demeritoriis pre-
destinatorum et actibus meritoriis prescitorum, et sic
licet in aliquo gradu predestinatus de commisso conterens
sed postmodum recidivans secundum quid conteritur 30
respectu contricionis finalis, impossibile tamen est pre-
scitum ad bonitatem contricionis sue vel conversacionis
attingere. Unde prescitus est quasi taurus desperatus
non curatus blada vel prata destruere, cum Deus ex
misericordia sua dat sibi bona nature sed non curat sibi 35
dare finalem gratiam sicut illos predestinatos quos amat

2. BC: assuetis. 3. A: peccato; opera deest. 5. A: infingens;
clavum deest. 7. A: non ductive. 10. C: insufficiencia. 11. B in
marg.: Christus quare flevit Lazarum suscitando. 12. A: flevit deest.
14. A: liberando; ib. A: ad denotandum. 18. A in marg.: Nota de
predestinatis et prescitis. 21. A: ipsum deest; ib. B: predestinatis;
C: predestinantis. 22. BC: Ideo sicut illa gracia compatitur. 23. A:
secum gravi; ib. B in marg.: Cecum iudicium. 27-28. A: demeritoriis —
actibus deest. 29. A: alio. 30. A: recidivas. 31. C: contricionis fiant.
34. A: blada deest. 35. A: sibi deest. 36. BC: illis predestinatis quos
amor.

11. Cf. De Ecclesia pag. 544.

arguit et castigat. Ideo cecum est iudicium ex prosperitate mundana vel eius adversitate predestinatum arguere vel prescitum. Deus enim celare voluit consilium sue predestinacionis et presciencie et non per talia munda-
5 dana iudicia reserare; quin potius constanter faciens opera bona de genere et angustiat ac oppressus in seculo negata sibi prosperitate mundana ex argumento topico concludi potest esse predestinatus, licet possibile sit et nobis incognitum si cadet finaliter sive stabit.

Present prosperity is no evidence as to a man's spiritual state.

10 Tercium notabile est de consociis in malo et portantibus loculum ad sepulcrum, nam inter omnia peccata ecclesie istud est periculosius magis absconditum non curatum. Sunt autem sex genera consensus (ut sepe repecii) notata in hiis versibus:

Danger of fellowship in evil.

15 *Consentit operans, defendens, consilium dans
Ac auctorizans, non iuvans nec reprehendens.*

Six modes of consent to sin:

Videtur autem primo quod omnis prescitus vel predestinatus operans viciose consentit omni peccato mundi, sut sicut iusti quicunque sunt (ut sic) iustorum participes,
20 sic et peccatores omnium peccatorum fiunt consortes; nam notato cumulo totius iniurie mundi certum est quod quilibet iniustus facit secundum partem hanc magnam iniuriam, ymmo iuvat vel promovet per accidens ad cuiuslibet sue particule complementum. De prescitis autem est pocior evidencia. Et hec ratio quare dampnati sese odiunt et salvati propter iuvamen recipiunt sese amant. Sicut enim existens in gracia communicat cum iusto ubicunque terrarum fuerit, sic existens in crimine cooperatur cum alio criminoso ubicunque
25 fuerit, quia omnes illi sunt unum corpus cooperans cum patre mendacii. Ideo ex consensu cooperacionis tam extenso periculosum est communicare in malo opere.

1. Every one who sins consents to all the sin of the world.

Secundum genus consensus est defensio criminis que nimis ample per mundum extenditur cum omnes faventes

2. Defence of sin.

1. B in marg.: Cecum iudicium ex prosperitate vel asperitate arguere prescitum vel predestinatum; A in marg.: Nota cecum iudicium. 3. C: celare. 10. A in marg.: Tercium. 14. A in marg.: Nota sex genera consensus. Versus; B in marg.: De generibus consensus. Declarat subtiliter sex genera consensus (alia man.). Operans viciose consentit omni peccato mundi; C in marg.: Consensus sex genera. 15. A: operans defendit; BC: cooperans. 17. A: primo deest. 18. B in marg.: Cooperans. 19. A: ubi sicut; ib. BC: iusticiarum. 20. BC: sic et — fiunt deest. 21. A: notato circulo. 25. A: autem non; ib. B in marg.: Quare dampnati sese odiunt. 28. B in marg.: Nota bene. 30. A: quia deest. 32. B: commutare. 33. A in marg.: 2; B in marg.: Defendens. 34. A: in omnes.

15. Cf. Trialogum p. 173, 307. Vide supra pag. 77.

Sin defended
in the schools.

peccatis et iustificantes opere vel sermone, ut sic defendunt ipsa; que defensio extenditur usque ad scolasticos, cum reprobantes peccata scolastice nimis paucos habeant adiutores sed impugnatores ex parte dyaboli invenient nimis multos. Nec dubium quin tales culpabiles liter consenciant, ymmo quodammodo faciant quodlibet malum mundi. Sicut enim multorum navem trahencium quilibet eorum trahit ipsam et quamlibet eius partem, sic multorum trahencium currum peccati in iugo peccati dyaboli quilibet eorum trahit ipsum et quamlibet eius partem. Ideo solet dici quod dupliciter potest intelligi quicquam fieri vel proprie vel participative secundum proprietatem factionis dicitur homo culpandus proprie vel laudandus, et illa attenditur penes proprietatem subiecti ei condiciones alias quas explicant naturales. Factionem autem aliam participative dictam pauci concipiunt, ideo negant; certum est tamen quod tam ratio quam auctoritas hoc convincit, et ideo licet politici iudicent secundum opus proprium et non secundum participationem, Deus tamen qui solus cognoscit peccati gravedinem, et alii quibus ipse voluit revelare cognoscunt quomodo tam mali quam boni faciunt participative tam opera bona quam mala, cum tam boni quam mali sunt ambo una persona, que promovet opera suarum partium. Et sic defendens quadam specialitate facit opera defensati. 25

3. Counsel; all
ill doing is advice
to others
to do ill.

Tercium genus est consilium, et cum quolibet creatura dicit se ipsam, patet quod posicio cuiuscunque operis mali dicit cuicunque malo per modum consilii quod est taliter operandum, ut medicus secundum Anselmum dicit efficacius hanc herbam esse salutiferam, dum avide ipsam edit quam diceret asserendo verbis ipsam esse pestiferam, et sic de contrario, quia minus verbis quam operibus est credendum. Sed omnino consulentes explicite in lege civili sive ecclesie ad faciendum quod sonat in oppositum legis Dei secundum traditiones suas iniustas nimis 35

Fol.
178^a

1. A: iustificatos. 2. A: ubi defensio. 3. BC: scolastice deest; ib. B in marg.: Nota. 7. C: sic enim. 9-11. C: sic — partem deest. 12. B: quid fieri; C: quicquid fieri; ib. A in marg.: Aliquid fieri potest accipitur dupliciter; B in marg.: Dupliciter intelligitur aliquid fieri vel proprie et per se vel participative. 17. BC: est autem. 18. A: poletici. 19. BC: participativum; ib. B in marg.: Desperacio peccatorum. 23. BC: ambo sunt una. 24. BC: promovent. 26. A in marg.: Tercium; B in marg.: Consilium ad peccandum. 27. BC: positivum. 29. BC: Nec medicus; ib. BC: secundum Augustinum; ib. B in marg.: De reali dicencia. Ans. (!).

29. Cf. Eadmeri De Anselmi similitudinibus, ed. Gerberon, pag. 168.

ample spargunt suas malicias. Et quantum ad verbale consilium explicatum prudencia est hominem consulere ad virtutes et opera virtuosa et quoad alia neutra aut ambigua ponere custodiam ori suo.

Need of care in giving counsel.

- 5 Quartum genus consensus est auctoritas que licet omni peccatori conveniat, principaliter tamen convenit perversis magnatibus et prelatis, cum robore et defensione eorum fiunt multe iniurie. Nec capit excusacionem quod non faciunt illas in persona sua propria, cum
10 principali consensu ipsas efficiant et consencientes ac agentes (ut patet ad Rom. 1°) sunt pariter puniendi. Quam ergo excusacionem habebit prepositus qui capit regimen de subiectis et vendicat retributionem de bonis que fecerint, et tamen de malis que in defectu sui
15 regiminis perpetraverint non sperat participium? Talis indubie rationis adversarius blasphematur in Deum; sic enim animus presciti dampnabitur ex peccato cuiuscunque sensibilis partis quod in defectu sui regiminis perpetraverit hic in via. Ideo quidam intelligunt illud
20 Psalmi XVIII, 14: *Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero et emundabor a delicto maximo*. Quandoque enim sensus vel membrum hominis facit facinus contrarium rationi, dominatur super vires intellectus et ex amplitudine participii gignit delictum maximum. Unde
25 prelati utriusque fori diligenter attenderent ad leges secundum quas regulant si sint consone legi Dei.

4. Authorizing evil.

This concerns chiefly rulers and prelates.

Quintum genus consensus consistit in negacione iuvaminis, dum subtrahens iuvamen teneatur ex mandato Dei ad subsidium apponere vires suas, et sic quilibet
30 committens vel omittens culpabiliter consentit omnibus malis mundi. Unde stulte locuntur quidam inscii quod non faciunt nec consenciant talibus malis sed preservant se in persona sua nec admittunt subditorum regimina. Unicuique enim mandavit Deus de proximo ut *mutuo*
35 *se iuvarent*, et hoc implicat vinculum dileccionis proximi, cum ipse non diligit proximum ut se ipsum qui videns ipsum in summo corporali periculo et possit ipsum

5. Refusing assistance to good.

1. BC: ampule. 3. A: neutra sibi. 5. A in marg.: 4; B in marg.: Auctoritas. 7. BC: conversis. 10. BC: principaliter. 12. A: cum cepit. 13. BC: regnum; ib. A in marg.: Contra prelatos. 14. BC: fecerunt. 15. C: perpetraverunt. 17. Codd.: dampnabiliter. 18. A: sensus vel partis. 19. A: perpetravit. 21, 22. BC: quandoque. 25, 26. BC: quod leges . . . si deest. 27. A in marg.: 5; B in marg.: Quilibet obligatur ad iuvare proximum. 30. A: omittens vel omittens. 31. BC: quidam oculi. 32. BC: presumant. 33. A: subiectorum regimina. Culcunque.

6. Neglect to
rebuke sin.

defendere ac negligenter subtrahit manum suam, multo magis in desidia spiritualis iuvaminis cadet dampnatio. Sextum genus consensus est quando quicumque prelatus vel alius videns quod clamore vel reprehensione posset detegere vel destruere peccati maliciam et tacet⁵ vecorditer, et licet prelatis et regibus peccatum istud ut priora convenient, tamen nimis realiter convenit cuilibet peccatori. Quilibet enim debet se ipsum reprehendere secundum illam partem qua sic peccat et per consequens consentit peccato correccionem dissimulans,¹⁰ et sic si fidelis servus Domini ex integro non consensiciens dyabolo foveat partem suam, non multiplicarentur in ecclesia tot hereses, sed pars dyaboli habet maiores et plures pro parte sua contra Dominum procurantes.

SERMO XLIX.

15

Cum intraret Jesus in domum cuiusdam principis phariseorum sabbato manducare panem, et ipsi observabant eum. Luce XIV°, 1.

Christ did not
shrink from
being observed.

Constat ex textu evangelii quomodo ipsum est tri-
membre; primo notatur temptacio Christi a principe²⁰
phariseorum et suis complicitibus, cum in domo sua cum
illis sabbato manducavit, observabant eum ex innata
invidia quomodo ipsum arguerent propter disparenciam
sue religionis. Sed ipse omnisciens et per consequens
calliditatem eorum agnoscens et profectum sue instruc-²⁵
cionis et operis non propterea aufugit; sicut enim sal-
vationem humani generis, licet scivit mortis proprie
imminenciam, non pretermisit, nam ydropicum non
obstante sua versucia sanavit. Ex quo notari potest
Christi misericordia ac benivolencia qua subdolis bene-³⁰
facit; secundo ypocritarum invidia, qua propter detec-
cionem sue malicie et disparenciam sue sanctitatis vir-
tuti Domini invidebant, et tercio perseverancia benefi-
cencie Christi sanando ydropicum. Ex quo miraculo

We should note
1. Christ's
mercy,
2. The spite of
hypocrites,

3. Christ's
perseverance in
goodness.

1. C: aut negligenter. 2. A: dampno. 3. A in marg.: 6. 4. C:
alius iudeus. 7. A: competit. 9. A: partem anime que. 14. A:
contra Deum. 15. BC: Dominica XVII; C: post Trinitatis. 16. A:
intravit. 17. A: sabbato deest; ib. A: et deest. 19. A in marg.: A.
21. BC: unde in. 22. A: manducavit sabbato; ib. A: eum deest. 23. BC:
quo ipsum. 25. A: cognoscens. 26. A: propria aufugit. 27. B:
generis deest. 28. A: non deest; ib. BC: sic ydropicum; ib. A in
marg.: 1. 29. A in marg.: 2; B in marg.: propter malorum invidiam
salubris instructio non est obmittenda. 30. A: que subdolis. 31. A: que.
33. A in marg.: 3.

16. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 41.

tam ipse quam totus mundus doceri debeat et gaudere.
 Ydropicus enim intercutanea aqua inflatus signat avarum
 qui in secunda digestionem diviciarum deficiens imperfecte
 segregat temporalia que sunt aqua a bonis virtutum,
 5 qui in tertia digestionem vita hominis interioris debet
 Fol. 178^b refici. Tumor autem ydropici notat superbiam | qua
 avarus ex innata affluentia temporalium exaltatur; fetor
 autem ydropici signat quod avarus ex inordinata affec-
 cione temporalium fetet Deo. Apostolus enim propter
 10 suam pauperiem II^a Cor. II, 15 dicit quod *Christi bonus
 odor sumus Deo*. Est autem aqua illa innaturalis inter-
 cutanea, quia nedum pellem proliis sed pellem propriam
 et vitam dilatat, cupidus pro temporalibus acquirendis,
 et signanter coram phariseis qui in religione sua erant
 15 sic cupidi, iste ydropicus est sanatus. Exhinc enim
 multipliciter illis concluditur ex prevalente spiritu con-
 siliis ipsis instructis eorum avaricia condemnatur. Secunda
 pars evangelii docet per locum a maiori quod licet in
 sabbato spiritualia opera facere ad salutem anime ten-
 20 dendia, quia secundum legem veterem licet extrahere
 bovem vel asinum de puteo in sabbato depressum. Sed
 maior est ratio liberare hominem ab oppressione cor-
 porali vel spirituali in sabbato quam iumentum, ergo per
 locum a maiori idem est licitum; nam tam natura
 25 prima quam prudentia humana plus curat de homine
 quam iumento, cum homo sit finis gratia cuius ordinatur
 iumentum et multo magis de salute perpetua hominis
 est curandum. Pharisei autem et legisperiti mutescendo
 tacuerunt, quia veritas prenosticando mutescenciam
 30 finalis iudicii superat falsitatem. False autem observabant
 verba Christi et opera, ut ipsum caperent si possent
 in repugnancia rationi; sed cum *super omnia vincit veritas*,
 devicti sunt ex falsitate propria, videntes quod quidquid
 dixerint incongruens implicatur. Et cum ficta responsio
 35 non sit responsio, signanter dicitur quod dicti falsidici
 veritati invincibili in hoc non potuerunt respondere.
 Veritas (inquam) est quod observatio sabbati quam Deus
 appetit est refrenatio a peccato, quod est opus servile

A dropsical
man is like a
miser.

We may do
spiritual work
on the Sabbath.

True
observance
of the Sabbath
is abstinence
from sin.

1. A: debeant. 2. B in marg.: Quid significat ydropicus et que sunt
 eius proprietates. 7. BC: temporalium deest. 8. A: significat; ib. BC:
 innata. 9. BC: autem propter. 10. A: II^a Cor. II deest. 12. BC: que
 nedum. 13. A: propriam dilatat. 16. 17. A: concilii. 17. A in
 marg.: B. 19. C: salutis; ib. B in marg.: Licet in sabbato facere opera
 spiritualia in salutem anime tendencia. 23. A: vel spirituali deest.
 24. A: illud. 25. A: persona prima. 35. C: sit id est non signanter.
 38. A: est est; BC: preservacio.

It is better to
plough than to
be lazy in
church.

et beneficencia virtuosa ad honorem Dei et omnis occupacio in sabbato que in isto excesserit est pocior sabbati observacio. Sed ne declinacio ad peccata ex occupacione corporali occasionem accipiat, ordinavit lex vetus ut ab occupacione servili appreciabili Judei abstineant.⁵ Certum est tamen quod minus malum foret arare vel texere quam in ecclesia culpabiliter ociari. Ideo sophisticatur multipliciter observancia sabbati, cum homo debet in sabbato vitam illam eligere, que foret Deo aptacior, contemplacioni habilior et a mundo suspensior.¹⁰ Unde ad denotandum quod Deus non appreciatur traditiones hominum de sabbato, nisi de quanto consonant isti fini, ordinavit Deus quod in lege nova transferatur a feria septima in primam feriam propter rationes multiplices alibi declaratas.¹⁵

Christ rebuked
the Pharisees
for being proud
of their state of
life.

Tercia pars evangelii repellit superbiam pharisaicam, sicut prima dampnat eorum cupidinem. Superbia autem eorum fetet in presumptiva dignificacione sui ex preclencia status pharisaici. Sed fides quam fideles debent credere est quod in quocunque statu viancium stat esse²⁰ quantumcunque bonos vel malos moraliter, ideo stultum est quod homo ex tali nudo statu superbiat. Doctrina autem parabolica Salvatoris intelligit de nupciis spiritualibus et non de corporalibus vel eorum adiacencia corporali. Sensus ergo evangelii est intelligere per nupcias illas que sunt inter sponsum Christum et ecclesiam sponsam suam; ad illas autem nupcias vocatur quilibet viator vel predicacione vel interna inspiracione vel signo alio ut est dignum. Locus autem istarum nupciarum est gradus dignitatis meriti quoad Deum. Ille autem discumbit in loco primo qui reputat se dignum tali dignitate, ergo cum quilibet homo debet sentire humiliter de se ipso et sperare locum in istis nupciis, patet quod quilibet non inspiratus ad ulterius debet discumbere in loco novissimo, quia reputare se minimum electorum;³⁰ et dico reputare et non credere, quia debet cum formidine supponere quod ex Dei gracia sit electus. Luci-

1. A: beneficencia. 1, 2. B: occupati. 4. B: occisionem. 5. A: apprehenciabili; ib. BC: mundi abstineant. 9, 10. BC: optacior. 16. A in marg.: C: ib. BC: refellit. 20. A: est deest. 21. A: et malos. 24. BC: de deest. 27. A: illas ergo. 30. BC: meritum. 31. A: primo deest; ib. AC: se iudicat. 31, 32. BC: talis dignitatis. 32. C: debet secure; ib. B in marg.: De nupciis spiritualibus ad quas singuli invitantur. 34. B: adulterinus. 35. B: semivivum; ib. B in marg.: Quid est in novissimo loco discumbere; A in marg.: Differencia inter reputare et credere.

ferina itaque foret superbia ac pharisaica presumere
sine revelacione quod sit quocunque predestinato dignior
quoad Deum. Ideo illud peccatum non purgatum facit
illum dampnabilem in die iudicii, nam cum diffinitus
5 sit numerus electorum et talis finaliter impenitens sit
dampnandus, patet quod in loco quem talis dampnandus
presumit, subrogato predestinato inconsolabiliter eru-
bescit; nam in finali iudicio is qui vocavit cunctos ad
Fol. 178ⁿ nupcias ut sua dignitas exigit | premiabit. Locus autem
10 novissimus post diem iudicii est locus dampnacionis
perpetue qui erit bassissimus et abiectissimus, cum erit
in medio mundi aptatus dampnatis. Sed novissimus
locus viacionis est alius, quia locus infimus electorum.
Quamvis enim de multis sit falsum et non credibile
15 quod habeant locum talem, reputare tamen potest
humiliter quod de facto est falsum, sicut quilibet
prescitus tenetur sperare et credere quod est falsum.
Sed causa quare ipsum est falsum est delictum proprium;
sic ratione lapsus et humiliacionis humani generis debet
20 homo supponere sed non credere illud quod de facto
est falsum; et hoc est perfeccius quam prescitur debere
credere quod ipse facit esse falsum. Illi autem qui
dirigunt verbum Christi ad predestinatos de parte no-
vissima dicunt quod solum illos alloquitur qui debent
25 esse minime beati; et sic verum iniungit Dominus dicens
quod debent se supponere debere recumbere in loco
novissimo, sed certum est quod non loquitur hic de
loco corporali vel convivio corporali, tum quia doctrina
non posset multis competere sed foret impertinens atque
30 sterilis, tum etiam quia foret predictis verbis Christi
impertinens. Quomodo queso deberet quisque invitatus
ad nupcias corporales eligere locum novissimum, cum
foret impossibilitas et contencionis ministracio taliter
recumbendo. Sed recumbendo secundum gradus humi-
35 litatis in spiritualibus nupciis ad sensum expositum foret
gloria in finali iudicio sic humiliter sencienti. *Quia
omnis qui in via se exaltat superbe humiliabitur apud
Deum, et qui se virtuose humiliat exaltabitur apud Deum.*

One may be
right in hoping
what after all
is not true.

1. A: presumere absque. 4. A: dampnabile. 5. A: ipse nitens.
5, 6. A: sit — quod deest. 7, 8. A: erubescet. 9. A: exigit; ib. B in
marg.: Quid est novissimus locus in presenti et quis in futuro. 14. A:
credibile sibi deberi. 15. C: habeant. 17. A: non credere. 19. BC:
sicut; ib. BC: humiliacione. 23. BC: diligunt verbum. 24. BC: se-
cundum illos. 28. A: vel convivio corporali deest. 29—31. A: atque —
impertinens deest. 31. C: queso queso. 37. A: in via deest; ib. A:
humiliatur.

Avarice in
prelates is most
damnable.

Ex isto evangelio notari potest primo quomodo avaricia pharisaica ac ypocritica est dampnanda. Quamvis enim omnis *avaricia sit ydolorum servitus*, tamen prelatorum avaricia quorum gradus debet esse dignior, contemptus mundi intensior et ratio ex certitudine temporalium debet esse ab illis distensior, est apud Deum dampnabilior. Et patet huius ratio in sermone ante proximo; cum enim avaricia sit appetitus innaturalis temporalium, patet quod omnis avarus in quantum plus sic appetit temporalia magis sitit. Cum enim anima sit capax infiniti boni et in temporalibus reperit solummodo vanitatem, tamquam frustrata naturali desiderio languet circa bonum superius, et anima prepositorum trahit secum ad inferos animas subiectorum, et per consequens cum Christus et membra sua conversantur superius et que sursum sunt sapiunt, tales autem ydropici gravi corde anhelant ad terrena versus inferius, patet quante ista membra contraria dislocantur; et sic multi prelati aufugientes a Christo tamquam ecclesia malignantium faciunt collegium Antichristi, cum caritas que continuaret eos membris vere ecclesie desit illis. Grossicies enim et gravitas que insunt ydropico indisponunt ipsos, ut per artam viam alacriter sequantur Deum, et de tali Antichristo dicitur Apoc. XII°, 4 quod *trahit secum terciam partem stellarum*. Cum enim prepositi sint lux mundi, et lux statim extinguitur, dum aqua, sepum vel oleum supergreditur ipsam lucem, manifestum est quod prelati incrassatis necesse est quod lux qua docerent aspirare ad celestia ipsis mutescens extingatur. Cum eciam dyameter mundi appropinquat versus centrum et versus superius dilatatur, manifestum est quod affecti terrestribus angustantur in animo et se perturbant reciproce, ubi conversantes in celestibus alte et longinque vident pericula et infusi copia luminis ultra avaros diffidentes de temporalibus quantum eis expedit donacione fidei sunt securi.

1. A in marg.: Contra avariciam. 2. B in marg.: Quomodo avaricia ypocritica est dampnanda. 3. AB: avarus. 5. A: intensior. 7. A: Antichristi. 12. A: frustrato. 16. C: Tales enim; ib. B in marg.: Proprietates ydropicorum. 18. A: membra corpora. 19. AB: ecclesia deest. 21. BC: membrum; ib. A: illis deest. 22. A: cum et; ib. BC: indisponit. 23. A: ne per; ib. A: Deum. 28. BC: dolescunt. 30. A: diametri; ib. A: centrum angustantur et versus. 30, 31. B: et versus deest. 34, 35. BC: diffidentes deest. 35. donacione; A: de negacione.

Secundo notari potest quam stultum foret hominem symoniace anhelare ut sit phariseus vel prelatus cesarius; in utroque enim iacet maius periculum, ideo videtur equivalens vel maior stulticia quam si homo obligaret se dyabolo. Unde Matthei XVIII° dicit Christus quod *expedit tali ut suspendatur mola asinaria circa collum eius et demergatur in profundum maris*; quod secundum sensum beati Gregorii sic potest intelligi: Minus malum foret factis indignis prelati ecclesie quod astringantur stricte cure servili et in medio mundane sollicitudinis profundentur. Tales enim (ut patet in nota proxima) confundunt ecclesiam et se ipsos indubie, cum sint duces cecorum capitaliter pro suis et aliorum criminibus puniendi. Ideo sicut in fratribus vel religio | sis oportet spiritum consulere, sic aspirantes ad huiusmodi ecclesiasticas dignitates. Sed dubitant scolastici si factus indigne prelatus huiusmodi noviter ad consequens officium obligatur; et videtur quod non, cum Deus ante creacionem mundi ordinavit quicquid quicunque servus debet facere. Non ergo propter servi stulticiam innovat Deus ordinationem et mutat antiquam; sed tenendum videtur, sive iuste sive iniuste quis obliget se ad Dei servicium, Deus obligat eum ad ministerium ipsum consequens, cum aliter iniuste dampnaret eum pro defectu talis ministerii. Verum tamen licet talis temere ex tempore se obligaverit, Deus tamen omne positum et penam talis temerarii eternaliter ordinavit. Sic enim ignare obligans se ad ministerium Domini temporalis obligat se ad penam pro defectu talis ministerii infligendam. Unde multi prelati atque ecclesiastici ex defectu spiritus consilii peccant mortaliter, superbe vel cupide tale officium acceptantes. Nec dubium quin precedens peccatum talium ignorantium divinum consilium sit in causa. Unde si per impossibile omnis viator obligaret se expresse ut sit sacerdos vel coniugatus, cum status ille sit bonus et ipse ambigit si in futurum servabit meritorie illum statum, tenetur illo statu servato facere digne officium quod attinet illum statum. Ex istis patet primo quod pericu-

Folly of wishing to be a wealthy prelate.

Every such prelate binds himself specially to God's service,

and to the penalties attending its non-performance.

1. A in marg.: 2. Contra simoniam; B in marg.: Quam stultum est anhelare ut sit prelatus cesarius. 3. BC: non videtur. 5. A: XVIII... Christus deest. 6. BC: tali quod; ib. B in marg.: Quid est molam asinariam suspendi in collo. 14. B in marg.: Questio. 16. B: Et dubitant; ib. A in marg.: Dubium. 20. C: propter sui. 21. C: antiqua; ib. A in marg.: Responsio. 23. BC: ministrum. 24. BC: talis cece. 25. A: ex tempore deest; ib. BC: se deest. 26. A: positum. 31. A: affectantes. 33. BC: sunt in. 35. BC: et ille. 37-38. BC: tenetur — illum statum deest; ib. A in marg.: 3.

losum sit hominem esse extra ductum divini consilii; quando enim homo omittit exequi ministerium ad quod Deus eum maxime disponit ut sic peccat; logicus tamen dicit quod Deus non disponit vel ordinat hominem predestinatum ad inferius ministerium quam dat sibi naturalia ad hoc apta; quia si ordinat ad aliquid, tunc sequeretur, verum tamen multos homines ponit in tali statu naturali in quo si sibi et ipsis placuerit amplius mererentur. Et talem donacionem temporalium vocant quidam disposicionem ad tale officium, sed non Dei or-
 It is foolish to bind oneself to a state which savours of sin. dinacionem. Sed quomodocunque sit de hoc, temerarium videtur quod aliquis obliget se ad statum qui inseparabiliter sapit peccatum sicut videtur de civili dominio et omnino de fratribus et aliis religiosis privatis. Unde quicumque presciti qui debent scire tale peccatum sapere et gratis ad illum se obligant peccant mortaliter in ingressu et habentes spiritum ad huiusmodi statum dimittendum, debent istum statum relinquere et statum qui sine peccato servari poterit conservare. Et patet quod necessitatur consilium Dei instanter expetere.

SERMO L.

Accesserunt ad Jesum pharisei. Matthei XXII°, 34.

Christ reduces the ten commandments to two.

Constat quod in prima parte huius evangelii Christus reducit ad binarium totum decalogum mandatorum. Nam tria mandata prime tabule docent quomodo Deus sit amandus et septem mandata secunde tabule docent quomodo proximus sit amandus. Et istum denarium reducit ideo ad infamem binarium, quia novit hominem ab illo recedere per prevaricanciam mandatorum. Nam ad figurandum illam Moyses fregit duas tabulas digito Dei scriptas. Et notari potest quomodo pharisei ex ypocrisi appropinquant pre ceteris Salvatori, ac si vellent pre aliis mandata Dei servare. Secundo notari potest quomodo legis doctor querendo temptavit Dominum et fuit minoris malicie quam legum doctores sunt hodie. Ipse enim ex habundancia cordis quesivit questionem quam preponderavit et in qua plus replicare scivit.

2. C: cum enim. 2. 3. C: cum Deus; cum deest. 7. A: sequetur. 8. A: et ipsis deest. 17. B: huius statum; ib. C: hoc statum. 18. A: ipsum statum. 21. BC: Dominica XVIII. 29. A: ab alio. 31. A in marg.: 1. 33. A in marg.: 2. 34. A: doctor deest.

Sed doctores hodie sunt perversi quod negligenter ignorant mandata Domini et tradicionibus hominum propter maiorem avariciam innituntur. Ideo tercio notandum quod Jesus tam pro illo quam pro ecclesia instruenda
 5 parate respondit humiliter ac sapienter: *Diliges*, inquit, ^{1. The love of God,} *Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua et in tota mente tua.* Et licet illa sint tria mandata, tamen logicus omnisciens vere dicit quod *hoc est primum et maximum mandatum.* Est autem tenor verborum scripture
 10 plenus sapientia, cum dilectio *que* secundum Apostolum ad Rom. XIII *est plenitudo legis* pretermittitur. Quod autem diligendus sit dominus Deus, moveret fidelem ad illam dilectionem implendum. Per hoc enim quod est Dominus, debet timeri et mandatum eius et
 15 specialiter primum et maximum impleri. Nam ita magnus posset esse terrenus dominus et tam signanter servo suo precipere quod usque ad mortem satageret mandatum
 Fol. implere. Sed quis maior | dominus quam est Deus?
 179^a Per hoc enim quod est Deus vel Theos cuncta intuens
 20 debet servus ad mandati sui observanciam inclinari; diligentius enim fit servitium cuiuscunque domini, dum intuetur presens ministerium servientis, sed fides in servis Christi deficit vel tepescit. Ille autem diligit Deum ex
 with heart
 toto corde, qui correspondenter ad Deum patrem ex
 25 intellectu suo credit Deum unicum et non adorat ut Deum aliquam creaturam. Nam Psalmo XLIV°, 2 dicitur: *Eructavit cor meum verbum bonum*; dum natura divina testatur quod Deus pater qui est principium ex quo
 sunt omnia produxit eternaliter verbum suum. Et secunda
 30 particula correspondens Deo filio qui est vita viventibus exprimitur istis verbis: *In tota anima tua.* *In ipso enim vivimus, movemur et sumus* (ut dicit Apostolus Actuum XVII°, 28). Et ideo non debemus nomen vel verbum Dei in vanum accipere. Et tertia particula huius mandati
 with soul,
 35 maximi sic exprimitur: *Diliges dominum Deum tuum in tota mente tua*, et per illam mentem que est memoria signatur Spiritus Sanctus et alluditur tercio mandato in quo precipitur: *Memento ut diem sabbati sanctifices.*
 with mind.

1. A: vel negligenter. 3. A: nituntur; ib. A in marg.: 3. 4. BC: tempore primo illo quantum pro; ib. B: ecclesia illa. 7. A: et tota; ib. B: sunt. 8. BC: hoc deest. 10. B: plenius sciencia; C: plenum sciencie. 11. A: ad Rom. XIII deest. 19. B in marg.: Quid est Deum ex toto corde diligere. 20. B: mandata. 25. A: adoravit. 26. Codd. XL. 30. A: est principium viventibus. 36. A: et illa mente. 37. A: significatur; ib. BC: alludit.

Nam intellectus et actus eius qui est vita ac reflexio actus super intellectum que est memoria signat Trinitatem.

2. The love of
our neighbour.

Secunda particula evangelii docet quomodo proximus sit amandus: *Diliges*, inquit, *proximum sicut te ipsum*, hoc est, videas quid quicunque proximus tuus rationa-5 biliter tibi faceret in casu consimili et ex virtute huius mandati secundi fac sibi similiter. *Et in hiis duobus mandatis* principaliter et *completur lex Domini* tam secundum sapiencialia quam secundum historialia quam etiam prophetias. Et licet Christus fecit se hominem 10 et fratrem nostrum ac istud mandatum summe compleverit ad finem quo nos ipsum attentius compleamus, tamen in eius prevaricatione totus mundus declinavit, cuius ratio est defectus observancie legis Christi et infidelitas qua sibi discreditur. 15

Christ's divinity
taught here.

In tertia autem particula evangelii ut verbo Dei plus intendatur supponendo eius humanitatem (ut notavi), docetur sua divinitas: ex scriptura: *Quid*, inquit, *vobis videtur de Christo? cuius filius est?* Et cum negare non poterant quin fuit *filius David* humanitus, cum hoc 20 patuit ex facto, cronica et scriptura, allegat prophetiam David ex Psalmo CIX^o, ubi de Christo loquitur prophetice quomodo Deus pater qui est universitatis Dominus dixit Verbo suo, qui licet sit filius meus humanitus iuxta illud Psalmi CXXXI^o, 11: *De fructu* 25 *ventris tui ponam super sedem tuam*, tamen ipse Dominus meus divinitus, cum sit substancialiter ipse Deus. Si ergo David *in spiritu suo vocat eum dominum suum*, cum secundum potestatem humanam non sit eius dominus, eo quod ipse pauper et David mundane 30 potens ac dives, non superest secundum quod sit dominus suus nisi divinitus, ut alie scripture testantur. Et nimirum convicti ista sententia tanti prophete David quem tante approbant nec poterant respondere invincibili veritati *nec audebant* secundum suam presump- 35 tivam stulticiam *eum amplius in questionibus infidelibus occupare*.

1. A: quia actus. 2. A: significat. 3. A in marg.: B. 9. A: secundum spiritualia. 10. A: prophetiam; ib. A: fecit. 11. BC: fratrum; ib. A: et istud. 14. A: est est. 16. A in marg.: C; ib. A: autem deest; ib. ut deest. 17. C: ut notam. 21. C: ex scriptura. 22. BC: loquitur notat; ib. Codd. CX; recte CIX, 1. 24. C: meus deest.

36. Vulgate: *Neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius interrogare*.

Ex isto evangelio dubitatur apud scolasticos: *Si lapsi possunt implere primum mandatum hic in via.* Et currunt argumenta hinc inde: Cum enim precellencia dileccionis Dei et iste terminus *totus* non possunt notari
 5 pertinentem, nisi ut homo debet Deum diligere secundum ultimum huius triplicis sentencie, videtur quod eo ipso quo homo dimittit Deum diligere secundum hunc gradum, peccat in isto mandato maximo. Cum ergo impossibile sit viantem ad istum gradum dileccionis
 10 attingere, videtur quod impossibile est ipsum hic mandatum istud implere. In oppositum videtur quod non sit sapientis Dei dare istud mandatum lapsis et tam crebro eius observanciam precipere nisi ipsum possibile sit implere. Nemo enim prudenter precipit servo suo
 15 quidquam facere quod scit ipsum non posse perficere, et gravatur ista sentencia quod deficiente complectione huius mandati complecio cuiuscunque mandati deficeret, quia secundum beatum Jacobum cap.^o III°: *Qui offendit in uno factus est omnium reus.* Et cum impossibile sit
 20 beatitudinem mereri vel esse in gracia sine mandatorum observancia, videtur quod quilibet lapsus sit prescitus. Christus enim dicit cuidam in persona cuiuslibet christiani: *Si vis ad vitam ingredi serva mandata.*

Doubt;
Is fallen man
capable of
fulfilling this
commandment.

In isto dubio videtur mihi tenendum indubie quod
 25 observancia huius mandati sit lapso possibilis; conceditur tamen quod in eius observancia nimis deficimus, quia continue dum venialiter peccamus, et dum quidquam diligimus non in ordine ad dileccionem Dei, peccamus gravius. Et patet solucio ad argumentum
 30 contrarium. Conceditur enim quod peccamus continue dum aliquam partem cordis | nostri ad diligendum
 179^b Dominum dispartimur, et sic debet diligi secundum ultimum potencie nostre lapse, sed cum ipsa potencia debilitatur nec sufficimus tantum Deum diligere sicut
 35 Christus vel beati, ad complecionem huius mandati hoc non requiritur, sicut pater a filio suo infante vel puero non exigit tantum servitium vel amorem sicut exigit ipso adulto. Et sic in quocunque statu fuerimus et a dileccione debita isti statui convenienti deficimus, de

Answer.

We can fulfil
it, though
imperfectly.

1. A in marg.: Primum dubium; B in marg.: Questio. 4. B in marg.: Quod non; ib. A: potest. 5. A: nisi quod. 11. A: illud; ib. A in marg.: In oppositum. 12. A: lapsis. 15. A: posse facere. 16. BC: deficiendo. 18. AC: cap. III° deest, recte II, 10. 24. A in marg.: Responsio; ib. B in marg.: Solucio. 27-30. A: dum venialiter — continue deest. 29. B in marg.: Solucio ante (!) oppositum. 35. A: et beati. 39. A: divini isti; ib. BC: convenienti deest.

tanto peccamus et sic oportet notare statum et dilectionem quam in statu innocencie habuissemus; et quantum ab illo deficiamus de tanto peccamus.

Worldly
business to be
avoided since it
diverts our love
from God.

Et hec ratio dicti Apostoli quare nemo militans Deo implicat se negociis secularibus, quando dilectionem vel servitium non pure exhibet in ordine ad Deum et potenciam diligendi quam habet pro statu lapsus in actu diminuit propter dilectionem inordinatam creature. Et patet quomodo clerus multipliciter a Deo segregatur, scilicet in affectione inordinata temporalium, ultra quam exigit ministerium sui status. In cuius signum ut plus recipit et exigit de temporalibus minuitur eius servitium quoad Deum. Unde inexcusabilis est exigencia pluris instrumenti et ministratio pauperioris officii. Idem enim est ac si bellicus exigeret a domino suo plura instrumenta bellica et vecorditer retrocederet in bellando. Et eadem est consideracio de quibuscunque religiosi privatis qui ultra legem Dei facilitatem ac necessariam onerant se gratis adinventis legibus; ad quas magis attendentes minus diligunt Deum suum, quia cum eorum dileccio sit finita et inordinata, quia superflue dispartitur, necesse est ut dileccio Deo debita minuatur; et hec ratio quare nostri non impendunt animas Deo in vero martyrio sicut olim.

Doubt:
Will not love
for man lessen
love for God.

Sed secundo dubitatur: Si secundum mandatum sit primo contrarium vel ipsum diminuens, et videtur quod sic, quia secundum ipsum dispartitur pauca creature dileccio que ex integro in Deum tenderet; non enim eadem dilectione qua diligo carnem vel temporalia diligo Deum meum, quia sic vel inordinate diligerem temporalia vel defectibiliter ipsum Deum.

Answer:
No; since love
to God may be
direct or
mediate.

Sed in isto dubio dicendum est quod aliud est dilectione Deum diligere et aliud per dilectionem diligere ipsum Deum. Ablativus enim sine preposicione signat circumstanciam cause formalis, ut hic supponitur. Secundo supponitur quod omnis dileccio ordinata tendit vel immediate vel mediate in Deum. Immediate dum

4. B in marg.: Nemo militans Deo quomodo intelligitur. 6. A; in ordine deest. 10, 11. BC: ultra quod exigit ministerium. 12. B: exigit et recipitur. 17, 18. BC: religionibus . . . que. 21. BC: inordinate; ib. A: que. 24. BC: in uno. 25. A in marg.: Secundum dubium; B in marg.: Dubium. 28, 29. BC: non in eadem. 30. B: diligere; C: diligeret. 31. BC: delectabiliter. 32. A in marg.: Responso; ib. BC: dicendum quod; ib. B in marg.: Dileccio duplex qua Deum diligimus et per quam, hoc est, immediata et mediata. 35, 36. A: et hic supponitur quod omnis. 37. B: in Deum deest.

sit dileccio qua Deus diligitur, et mediate dum sit dileccio per quam Deus finaliter diligitur. Et sic si sit dileccio in qua Deus non diligitur, illa est omnino illicita; nec licet homini vagari in dilectione causati ut
 5 sibi placuerit, quia sic quilibet quantumcunque inordinate diligendo amasiam non peccaret, sed oportet ad regulam dileccionis quam scriptura instituit diligenter attendere, ut videlicet creatura diligatur ad tantum et secundum illum ordinem ad quantum est sibi neces-
 10 sarium ut in Deum feratur dileccio. Et sic videtur quod omnes civiliter dominantes et religiones privatas vel adinventas civiliter occupantes dilectione extranea et dilectioni Dei contraria, diligunt creaturas; nam in paucitate mediorum et facilitate attingendi terminum
 15 stat perfectio ordinis christiani. Unde difficultant ecclesiam qui sacramentorum et signorum multitudine onerant viantes ultra hoc quod sciunt expresse elicere ex scriptura; proximus itaque debet solum in Christo diligi et non expresse secundum affectionem carnalem vel mundo
 20 utilem, quia illa ratio est extranea a dilectione proximi quam Deus precipit. Tunc enim diligit homo fratrem in Christo, quando propter Christum Deum et hominem ipsum diligit et secundum rationem qua vel faciendo vel paciendo Christo complaceat. Et patet quam ex-
 25 tranea est proximorum dileccio, qua propter carnem vel mundi utilitatem ipsos diligimus, quia omnis ordinata dileccio creature debet in Deum finaliter terminari ut si diligimus aliquid et in hoc Deum diligimus ut debemus, tunc diligimus ipsum in Deo et dileccio qua ipsum
 30 diligimus, licet non sit dileccio qua Deum diligimus, est tamen dileccio per quam et in qua Deum diligimus et istud duplex mandatum est medium convincendi quodcunque peccatum hominis vel medium quomodo-
 cunque debeat se habere.
 35 Et tercio patet quomodo secundum logicam Christi predicationes debent de eo concedi simpliciter, que sibi competunt sive divinitus sive humanitus. Sicut enim

Love to the creature is lawful so far as it helps love to God.

1-5. A: qua — quia sic deest. 6. BC: nec peccaret. 9. B in marg.: Quando diligimus fratres in Christo. Diligenda est creatura ad tantum et secundum illum ordinem ad quantum est sibi necessarium, ut per eam in Deum feratur dileccio. 13. A: Domini; ib. BC: non in. 16. BC: quod in sacramentorum. 22. A: Christum deest. 24. BC: vel participando vel; ib. A: complaceat. 32. BC: convivendi; ib. B in marg.: Dileccio proximi licet non est dileccio qua Deum diligimus est tamen dileccio per quam et in qua Deum diligimus. 33, 34. BC: quo debeat. 36. A: de eo debeat; B: debent Deo concedi; ib. A in marg.: Nota quomodo predicationes insunt simpliciter Christo filio Dei.

Christus est filius David et beate virginis, sic est ipsis inferior et ipsis subiectus, et sicut est naturalis filius Dei sic est maior | et prior David vel homine, ut dicit evangelium, cum sit multorum utrumque, licet materia in Christo per augmentationem continue variatur, tamen 5 propter hoc quod manet idem suppositum et non est continue nova natura per se existens; propter hoc non proporcionabiliter generatur vel incipit. Et sic intelligitur quod Christus non sit minor, licet se ipsum exinaniverit, quia istud esse non est per se existens sicut ipsum 10 esse hominem, quod est minus quam deitas.

Fol.
179^r

SERMO LI.

Ascendens Jesus in naviculam transfretavit et venit in civitatem suam. Matthei IX°, 1.

Mystical
meaning of the
ship.

Navicula ista potest intelligi ad sensum mysticum 15 corpus beate Marie virginis vel corpus proprium quod de ipsa sumpserat. In ista quidem *navicula transfretavit*, quando cursum penalem infantilem in arto presepio in tempore gelido et innumeris periculis pro humano adiutorio venit ad ecclesiam Judeorum, que secundum 20 quandam proprietatem dicitur *civitas sua*, non solum quia ibidem aliquamdiu habitavit, sed quia in ea natus est vel eam ex singulari proprietate et sermone prophetico affectavit. *Non, inquit, sum missus nisi ad oves que perierant domus Israel.* 25

Christ's own
city is supposed
to be Nazareth.

Dubitatur enim communiter que ad literam fuit illa civitas, sed sive fuerit Jerusalem sive Nazareth sive quicunque alia quam Christus incoluit, verum est ad literam quod illa civitas humanitus fuit *sua*. Dicitur tamen communiter quod fuit Nazareth, que fuit metropolis Galilee 30 in qua patria conceptus est, quia in Nazareth. Cum autem Christus humanitus profecit continue in virtute, signanter dicitur quod ascendit in naviculam, quia per

5. augmentato; ib. A: varietur. 8. A: generatur deest. 9. BC: maior se licet; ib. A: exterminaverit quia; C: exinanivit. 10. A: illud esse; ib. B in marg.: Christus licet exinanivit se ipsum et minoravit et inferioravit vocando (!), tamen non dicitur nunc maior se aut superior. 12. BC in marg.: Dominica XIX. 16. BC: Marie deest. 19. A: et innumeris periculis vel humano adiutorio. 21. BC: quandam deest. 22. BC: ibi. 23. BC: sed quia... est deest. 26. AB in marg.: Dubium. 29. A in marg.: Responsio; B in marg.: Solucio. 32. BC: autem deest.

12. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 46. 24. Matthei XV, 24.

totum tempus viacionis sue fuit corpus eius super mare mundi Spiritu Sancto latum.

Offerebant autem ei paraliticum iacentem in lecto, The man sick of the palsy is the human race,
 quando sive angeli sive homines sancti innuebant sue
 5 humanitati quomodo genus humanum titubavit in fide;
 paralisis enim que est nervorum debilitas quoad motum
 ex laxacione humidi naturalis signat fluctuacionem in
 fide, cum quotquot articulos fidei viator perfecte cre-
 10 diderit, tot nervos habet ad illam veritatem fidei cre-
 dendum. Et omnes nervi illi oriuntur a capite, cum ab
 intellectu procedit fides secundum Apostolum: *Corde,*
inquit, creditur ad iusticiam. Unde sicut lubricus secun-
 dum philosophos comparatur paralitico, quia movetur
 ad differentiam posicionis ex debilitate nervorum, ad
 15 quam differentiam non inclinatur ratio naturalis, sic in
 fide fluctuans est inconstans in omnibus viis suis,
 quia falsitatis lubricitas mollificat nervos interioris
 hominis quibus membra dirigit ad virtutes; unde quia
 dicti offerentes sunt una persona cum paralitico, sig-
 20 nanter dicitur quod *Jesus videns fidem illorum mandavit*
paralitico filialiter quod confidat et peccata preterita in-
fidelitatis remisit. Sed scribe imposuerunt tacite Christo
 blasphemiam; quorum cogitationes Christus redarguit,
 cum ille qui habet potestatem per se faciendi corporale
 25 miraculum, eadem auctoritate potest peccatum remittere,
 cum sit Deus. Ideo dicit evangelium quod eque facile
 est auctoritative et efficaciter infirmo dicere: *Remittun-*
tur tibi peccata tua et taliter dicere: *Surge et ambula.*
 Et ideo ut scribe calumpniantes cognoscant illam
 30 potestatem Christi dimittendi peccata ait paralitico sic
 eum sanando: *Surge* et relinque antiquum cubile pec-
 cati tui *et vade in domum tuam,* in domo fideliter
 quiescendo. *Et surrexit* humanum genus quotquot pre-
 ordinati sunt ad vitam *et abiit* ab infidelitatis errore
 35 et quievit in fidei veritate. Et ex isto miraculo alii
 timuerunt et *glorificaverunt Deum qui dedit potestatem*
talem Christo et modo aliquo *membris suis.*

4. A: annuebant; ib. B in marg.: Paralisis quid signat in scriptura, quia fluctuacionem in fide. 7. A: humanorum innaturalis; C: huiusmodi naturalis. 12. B in marg.: Lubricus paralitico comparatur. 18. A: membra — quia deest; ib. B: dirigent. 20. BC: eorum. 28. BC: tua deest. 32. BC: tui deest; ib. A: in Deo. 35. BC: et deest.

12. Rom. X, 10.

20. Vulgate: *Confide fili, remittuntur*

tibi peccata tua.

All sin caused
by want of
faith,

as is the
ignorance
which leads to
sin.

Faith is the
fundamental
virtue.

Et ex isto evangelio notari potest quam necessaria sit fides viantibus, cum impossibile sit hominem incidere in peccatum nisi defectus fidei sit in causa. Quis enim crederet Deum omnia intuentem et abnuicionem peccati generaliter mandantem esse cuicumque homini tam secundum substantiam quam secundum noticiam summe presentem et non dimitteret sic peccare. Non dubium quin omnimode sit defectus fidei in causa, nam sic negligens vel diffidit de Dei noticia aut mandato vel credit infideliter quod culpa sua transibit impunis. 10

Item, secundum philosophos *omnis malus moraliter est ignorans*; sed eo ipso quo quis ignorat culpabiliter vel ignorat actu vel habitu fidem suam, ergo omnis moraliter malus est quodammodo infidelis. Maior patet: In quantumcunque scelus fuerit quis per incontinentiam lapsus pro tunc viciosa passio sopit suam noticiam, sic quod non tunc credit actualiter quod prius sciverat, quia aliter noticia | actualis ipsum retraheret, sicut noticia periculi minoris ipsum retrahit. Et minor patet ex hoc quod Deus necessario dat homini noticiam illius quod mandat ipsum servare, cum aliter culpabiliter obligaret ad illud quod obligatus omnino ignorat; vel ergo credit homo quod mandatur a Domino vel discredet. Si discredet, deficit in fide. Si credit ac cum hoc perpetrat opus malum, vel est fides ex passione sopita vel nimis leviter credit Deo. 15

Item, si quis culpabiliter committit aliquid, deficit a virtute, et cum fides sit virtus fundamentalis, patet quod deficit a fide. Sicut enim nemo potest stabiliri in aliquo sine suo fundamento, sic nec in virtutibus sine fide, et hinc dyabolus nititur primo tollere fidem nostram, sicut intendens murum corruere molitur primo fundamentum eius destruere; et hoc est evidens illis qui 20

1. A in marg.: Nota de fide; B in marg.: Fides est viantibus summe necessaria. 3. B: Quicumque. 5. BC: in tantum homini; ib. B in marg.: Omnis peccati causa est infidelitas. 6. A: secundum deest. 9. BC: Dei deest; ib. A in marg.: 1. 11. A in marg.: 2; B in marg.: Omnis malus moraliter est infidelis. Probat quia non credit articulum fidei, videlicet quod Deus non punit opus suum malum perpetuo, similiter quod Deus non odit tantum peccatum suum, similiter quod peccatum suum non est tam nocivum et per consequens est infidelis, sed hoc caute intellige (Alia manu; black ink). 14, 15. BC: patet cum. 15. B: in incontinentia; C: incontinentiam. 16. BC: sapit. 18. A: naturalis ipsum. 19. B: minoris populum. 27. A in marg.: 3; B in marg.: Diabolus quomodo fundamentum fidei destruere nititur. 29. A: enim deest; ib. BC: stabilire; ib. B in marg. al. man.: Supposito quod omnes virtutes sunt connexe, patet quod destruens quamcunque virtutem per culpam destrunt (sic) fidem et per consequens est infidelis. Sed caute intellige. 33. A: distrahere.

noscunt quod virtutes singule secundum suas species sunt connexe. Et hinc Christus tam crebro increpat infidelitatem et commendat fidem. *Si credis*, inquit, *omnia possible sunt credenti*. Et apostolos deficientes a cura demoniaci increpavit vocans *generationem incredulam*. Et hinc rogaverunt Luce XVII° Christum quod *augeat illis fidem*. Et patet ista materia Marci XI°, 23: *Si quis dixerit monti huic tollere et mittere in mare et non hesitaverit in corde suo sed crediderit, quia quodcunque dixerit fiet ei*. Sed illam sententiam derident sophistici, cum dicant quod constat illam experimentaliter esse falsam. Illi autem infideles ignorant quid sit experimentum quia iuxta dicta: Si quis infructuose vel temptative sic dixerit, deficit a fide et sic hesitat. 15 Evangelium autem capit sub condicione quod non hesitet et sic si perfecta fide formata quodcunque factibile crediderit necessario fiet ei. De translacione autem moncium in mare narrant cronice quomodo fideles ipsas fecerint; sed intelligendo per montes mundo 20 superbos et altos et per mare locum contricionis de crimine, certum est quod apostoli et alii fideles rogant pro conversione talium et fiebat. Sensus talis rogacionis est pertinencior evangelio quam prior. Ideo credendum est secundum evangelium Luce XVII°, 6 25 quod fides fidelis sit ut granum synapis: *Si*, inquit, *habueritis fidem ut granum synapis, dicetis huic arbori moro eradicare et transplantare in mare, et obediet vobis*. Synape enim secundum naturales et experienciam est semen de quo medicina pro paralysi adaptatur. Et ideo 30 signanter auctor nature comparat infidelitatem paralisi et granum synapis fidei. In talibus enim sensibilibus comparanda est tota naturalis philosophia mixtorum vel simplicium corporum, sicut patet particulariter considerando naturas harum herbarum et proprietates 35 paralysis spiritualis.

How faith has moved mountains.

Mustard medicinal to paralysis.

Unde sepe in evangelio regnum celorum quod est ecclesia quam Christus vocat pusillum gregem comparatur grano synapis. Unde Luce XIII° scribitur: *Simile*

5. A: increpat. 7. C: eis fidem. 9. A: suo et. 10. A: fiat; ib. B in marg.: Monti dicere iacta te in mare quid est. 14. A: cum sic. 15. A: aut capit. 10. A: Et intelligendo; ib. B in marg.: Nota. 20. BC: et deest. 22. BC: conversacione. 25, 26. A: Si — synapis deest. 26. A: diceret; BC: discretis. 27. Codd.: obediret. 28. A: Synapis; BC: grana sinapis valent contra paralysim. 32. A: aperienda est; C: comparandi. 36. B in marg.: Granum sinapis quare regno celorum comparatur. 37, 38. C: comparat.

est regnum celorum grano synapis quod acceptum homo misit in ortum suum et crevit et factum est in arborem magnam et volucres celi requieverunt in ramis eius. Ipsum autem semen in Judea est minimum inter sensibilia et tamen statim crescit in olus latum et postea in arbustum, sicut est de malvis et multis aliis terre nascentibus.

The Church like
mustard seed
for its great
growth.

Correspondenter ecclesia a persona beate virginis que est unitas multitudinis crevit ad multitudinem numerosam, sic quod angeli qui intelliguntur volucres celi in multis ramis ecclesie requiescunt; et sic accipiendo fidem pro fide credita hoc granum synapis est ecclesia sancta catholica. Sicut autem hoc granum ad alia est in quantitate modicum sed virtute magnum, sic fides que creditur et fides qua creditur, et sicut synapis contrita in synapium dissolvit humores lubricos et mitigat humidi appetitum et gustum ac organum olfactus acute alterat, correspondenter fides formata fluxibilitatem rerum temporalium serit pauperibus, cum fecit apostolos omnia sua relinquere et per consequens extinguit temporalium appetitum et tercio facit fideles gustare quam suavis est Dominus et quod sint cum Apostolo bonus odor Deo. Sed istam fidem synapis oportet cum Christi penalibus commiscere, quia nichil plus roboraret hominem in hac fide quam considerando quomodo hoc granum frumenti quod est Deus et homo tam penalem et pauperem vitam duxit. Conversacio itaque sua debet esse fidelibus salsamentum tam ad perfecte credendum quam eciam ad meritorie operandum. Et patet quomodo pastus anime quoad cibum et potum cum salsa mentis debet omnino suscipi ordinate. Nam caro Christi vere est cibus et sanguis eius vere est potus anime, sic quod acies dencium in superiori mandibula debent has partes Christi efficaciter memorari et acies dencium in inferiori mandibula debent ad istam memoriam meritorie operari.

Christ's
forgiveness.

Secundo notari potest ex hoc evangelio quomodo Christus equivoce in comparacione ad alios remittit

3. A: magnum; ib. C: requieverant. 4, 5. BC: sensibilia. 6. A: arbuscentibus. 6, 7. A: sicut — nascentibus deest. 9. A: multiplicationis. 9, 10. A: numero. 10. A: sic — celi deest. 13, 14. A: et alia sunt . . . modica . . . magna. 14. C: in deest. 15. A: sic. 17. A: huiusmodi; ib. A in marg.: De sinapio. 18. A: fluxitatem. 21, 22. C: quoniam suavis. 26. A: quod est deest. 35. A: mandibula. 37. A in marg.: B. Nota de remissione peccatorum; B in marg.: Christus quomodo remittit peccata et quomodo sacerdos.

peccata. Alii autem secundum quid remittunt (quantum
in ipsis est) suas iniurias et ponunt in manu Dei ab-
solucionem simpliciter. Christus autem cum sit Deus
secundum humanitatem, remittit suas iniurias ac sue
5 ecclesie, secundum divinitatem autem remittit simpli-
citer, cum sit omnia in omnibus, iustificans impium et
faciens ipsum reddere Deo et toti ecclesie quod suum
est. Et hec ratio quare talis iustificatio est Deo pro-
pria sicut et a peccatis sic absolvere. Unde sicut apostoli
10 non communicarunt cum Christo in suscitacione Lazari
(de qua Johannis XI°), sed post suscitacionem complete
factam per ipsum precepit eis ut eum solverent, sic in
absolucione simpliciter nullus christianus cum Deo
communicat, cum ipse proprie sic iustificat quando
15 placet, sed dat apostolis et eorum veris vicariis potestatem
solvendi quoad ligacionem ecclesie militantis et iudi-
candi absolucionem simpliciter quoad Deum et eccle-
siam triumphantem; et hoc habent sacerdotes veri Petri
vicarii ultra remissionem laycorum, verumptamen in
20 ista figura non debet attendi in toto similitudo, quia
tunc non esset figura. Unde sicut Christus non assistente
homine qui solveret Lazarum ab institis ipsum solvere
noluit pro complectione miraculi, sic non assistente
aliquo vero Christi vicario et Deo miraculose absol-
25 vente contritum vere solvit ligamenta quoad ecclesiam.

Si autem quicumque sacerdos, eciam Romanus ponti-
fex, non sit Christi vicarius, sequendo ipsum in mori-
bus et habendo noticiam solvendi contritum conformiter
voluntati divine, tunc non habet potestatem sic solvendi
30 nec alias claves ecclesie, ut Christi vicarius, cum ratio
falsa non stabilit tale ministerium in prelato. Et si
replicatur quod Christus precepit apostolis Lazarum
solvere et per consequens eius vicarii debent propor-
cionabile officium mysticum exsupplere; utinam pharisei
35 ad rationem istam attenderent quomodo Christus pre-
cepit Petro et in ipso eius vicariis sequi ipsum et sub
obtentu sue dileccionis pascere oves suas. Hoc autem

Others forgive
as against
themselves;
Christ only
forgives
absolutely.

The priest's
part in
absolution.

No priest who
does not follow
Christ in life
has power of
loosing.

7. A: eum. 9. A: et deest. 10. BC: communicant. 13. BC:
absolverent; ib. B in marg.: In absolucione simpliciter nullus christianus
communicat cum Deo; ib. A: nullus deest. 14. A: non communicat.
15. BC: vere; ib. B in marg.: Nota. Quid habent sacerdotes ultra laicos
in absolvendo et remittendo. 20. A: illa figura. 22. B: institutis.
28. A: in habendo; ib. A in marg.: Nota. 28, 29. A: contritum — sol-
vendi deest. 31. A: non deest. 34. A: officium iusticie. 36. A:
eius deest.

The apostles
did not try to
loose Lazarus
until Christ had
raised him.

primum requisitum attenderent et absolucionem sequen-
tem cum aliis commodis vendicarent, sed contrarie
nature sunt, appreciantes temporale commodum et
dignitatem sui meriti respuentes. Certum est tamen
(cum donacio sit propria Deo) quod deficientes in ante-
cedente et consequente necessario privabuntur. Ideo
vellem ipsos attendere quomodo ante suscitacionem
Lazari et Christi precepconem non temptarunt apostoli
ipsum solvere, et sic antequam Deus absolverit et ab-
solutum ab eo in ecclesia militante solvi precepit, non
temptarent quemquam absolvere et sic non blasphema-
rent quod ex titulo quo sicut Christi vicarii communi-
cant cum ipso in suscitacione Deo propria sed ex-
pectarent ut requisitum quousque ipse plene absolverit,
sic tamen contingit in figura. 15

Et tercio notari potest quomodo dimissis omnibus
istis contenciosis blasphemiiis et lucescente veritatis
miraculo turba christicola Deum glorificat quod erit in
finali iudicio, sicut turba fidelium viso miraculo Christi
glorificavit veritatis dominum timorose. Ostensio enim
veritatis facti per Christum est validior quam sensus
hominum quibus argucie cuncte cedunt.

SERMO LII.

Loquebatur Jesus cum discipulis in parabolis. Matthei
XXII°, 1. 25

The marriage
of Christ with
the Church.

Constat per dicta sanctorum quomodo regnum ce-
lorum quod est ecclesia capit nomen a capite quod est
Deus. Sic enim regnum vocatur regis familia a cuius
capitaneo ut digniore persona nomen sortitur. Ecclesia
autem secundum magnam partem sui militat et specia-
liter secundum Christum pro tempore suo humanitus
militantem. Tota autem Trinitas fecit nuptias Christo
incarnato humanitus cum desponsat sibi novam ecclesiam;
et misit servos suos, tam prophetas legis veteris quam ipsos
apostolos, *vocare invitatos ad nuptias*. Quandocunque enim 35

1. B: acquisitum. 2. A in marg.: Solucio. Contra temerarie sibi
vendicantes officium absolvendi et abnuentibus Christum sequi in pastu
ovium. 2, 3. BC: caritative (A: causative) nature sunt. 4. A: tamen quod.
6. A: a consequente. 10. BC: ab Deo; ib. A: precipiet. 11, 12. A: absol-
vere — blasphemarent deest. 12. A: quomodo sunt. 14. A: requisint;
ib. A: absolvit. 16. BC: secundo; ib. A in marg.: C; ib. A: dimissus.
19. BC: sed turba; ib. B: Christo. 21. A: per Christum deest. 22. BC:
cuncte seducuntur. 23. B: in marg.: Dominica XX. 33. A: dispensat.

23. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 48.

ad beatitudinem aspirant tunc a Deo invitantur. Invitati autem vocati sunt quando Christi incarnatio est celitus promulgata et multi tempore legis veteris non obstante vocatione prophetica nolebant venire.

- 5 *Item, secundo misit alios servos suos sicut apostolos et* The invitation.
 eorum vicarios *dicens eis quod dicerent invitatis: Ecce*
prandium nupciarum mearum paravi, thauri mei, hoc est,
 Fol. grossi fidei articuli et mandata nec non et sancti qui
 180^b secundum vitam activam in actibus bellicis profe-
 10 *cerunt, occisa sunt* (sicut patet ex cursu legis veteris et tempore
 legis gracie); *altitia sunt occisa*, quia apostolici viri imi-
 tantes Christum in vita speculativa, qui sunt altitia se-
 cundum beatum Gregorium *sunt occisa et omnia parata*
sunt que requiruntur ad tantum convivium: *Venite ad*
 15 *nupcias. Illi autem in lege nova sicut in lege veteri negle-*
xerunt et abierunt a via Domini secundum duplex invium,
 ut alius in seculare suum dominium et alius in *negocia-*
cionem suam civilem, trahentes secum magnam partem
 complicum. Vel ut habet alius textus: Hii vadunt in
 20 vineam, qui bestialiter occupantur laboricio manuali, hii
 in negociacionem, qui mercandiis seculi inmerguntur
 et hii dominantes in seculo interficiunt servos Christi,
 sicut patet de clero perverso ad seculum. Pessimum
 autem signum et mortale est quod homines nolunt
 25 gustare de istis nupciis. Sed tercii *servos Domini contu-*
meliis exprobrarunt et finaliter occiderunt, sicut patet de
 Christo et martyribus membris suis qui in fide ecclesie
 sunt occisi. *Rex autem celorum nimirum iratus est et*
missis exercitibus suis Tyto et Vespasiano XLII° anno
 30 post passionem Domini *perdidit homicidas illos et civitatem*
Jerusalem succendebat. Et post *dixit ministris suis* tam
 angelis quam sanctis hominibus: *Nupcie quidem facte*
 pro redempcione et restitutione humani generis *sunt*
parate, sed qui invitati sunt tam in lege antiqua quam
 35 *nova non fuerunt digni* supplere illum numerum quem
 Deus in beatificatione humani generis destinavit. *Ite ergo*
ad errantes in via Domini que in exitu viarum ambulant
vias difficiles et vocate eos ad rectam viam Domini et

The excuses of
the invited (the
Jews).

Their
punishment by
Titus.

Invitation given
to the Gentiles.

1. A: aspirantur; ib. A: Domino. 5. BC: Item et. 6. A: docens eos.
 8. BC: mandati, recte: altitia occisa sunt. 13. Rectius: qui sunt altitia
 secundum beatum Gregorium occisa. 14. BC: que sequerentur. 20. B:
 occupant; ib. A: manuali deest. 24. C: ant signum. 25. BC: ipsis nupciis.
 28. BC: et deest. 29. B: missus; ib. BC: et deest. 31. B: succendebant.

13. S. Gregorii, in Evangelia lib. II. Hom. XXXVIII. Opp. I,
 pag. 1636.

Foreknown and
predestinate
were alike
called.

The foreknown
have not the
wedding
garment.

tam prescitos quam predestinatos *vocate ad nuptias. Et servi Dei* ut veri apostolici predican-
tes congregaverunt intra ecclesiam tam predestinatos quam prescitos secun-
dum formam presentis iusticie et impleta est universitas ecclesie tam de prescitis quam predestinatis quantum
Deus esse in utraque ecclesia diffinivit. *Sed rex celorum* in finali iudicio intravit divinitus ut videret cunctos in
dictis nuptiis secundum presentem iusticiam discumbentes, et vidit ibi multitudinem prescitorum, que est homo
singularis, non vestitus veste nuptiali, quia carens gracia finalis perseverancie, qua predestinati singuli sunt vestiti.
Et quia bene facit ecclesie et est eiusdem nature cum Christo humanitus, Christus eum alloquitur urbane: *Amice,*
inquit, *quomodo huc intrasti,* hoc est, quomodo ad ecclesiam venisti accipiens sacramenta eius et spondens
finaliter fore fidelem Dei servum, et tamen veste nuptiali qua omnes induuntur beati manifeste privaris. Ideo
cum cuncta dicunt Deo, id est, manifeste veritatem quam implicant, ille carens excusacione obmutuit. Tunc dixit
rex angelorum multitudini ministranti ligatis terrenis affectionibus et mundanis operacionibus: *Mittite eum*
cum aliis prescitis infidelibus in infernum. Et ille vocatur tenebre exteriores, tum quia sunt extra tenebras cecitatis
intrinsece que est in anima, tum eciam quia est extra situm mundi quem Deus respicit ad salutem; ibi erit
dolor sensibilis et remurmuracio interna perpetua, cum comedendo et bibendo Christi carnem et sanguinem
(modo quo dictum est in sermone proximo) possent facili-
liter et gaudenter beatificari cum angelis, et hec est una de penis maximis dampnatorum.

Et patet quomodo multi viancium sunt vocati sed pauci in comparacione ad eos sunt ad beatitudinem electi, quia solum predestinati. Quamvis autem cuncti dampnati habebunt pedes et manus corporeas post finale iudicium, tamen ex decreto legis Domini tam affectiones temporalium quam operationes viancium ligabuntur, quia Luce XVI, 3 dicitur pro statu separacionis anime a corpore

4. B: completa. 5. C: quam de. 6. BC: diffinit; ib. A: Sit rex.
9. Vulgate: et vidit ibi hominem non vestitum; ib. BC: prescitorum deest;
ib. B: qui. 12, 13. A: cum Christus. 13. BC: humanitus eum.
14, 15. A: in ecclesiam. 15. C: advenisti. 15, 16. B: et sponte finaliter.
16. BC: Dei deest. 18. A: se Deo; ib. BC: id est deest; ib. A: veritatem quam deest. 23. AB: quia est; ib. B in marg.: Quare infernus dicitur tenebre exteriores. 25. A: scitum. 28. BC: posset.
33. BC: Quamvis enim; ib. B in marg.: Ligatis manibus quomodo intelligitur. 36, 37. A: Luce VI. quod.

fodere non valeo (ut supra sermone XLI° exponitur); et multo magis cum ex diffinitione summi iudicis corpus et anima erunt secundum exigenciam meriti ultimati finaliter reunita.

5 Ex isto evangelio dubitari potest utrum Christus post incarnationem primo vel perpetuo fuit sponsus ecclesie, et videtur quod primo post incarnationem, quia aliter
Fol. 180° incarnationem desponsata foret ecclesia verbo | Dei quin
10 per idem et toti Trinitati, et sic ipsa foret trigama et improporcio foret inter sponsum et sponsam, cum sponsus foret infinitum melior sponsa sua et excludit societatem coniugii.

When it was
[that Christ
espoused the
Church.

In oppositum tamen videtur quod inter personas sunt
15 nupcie celebrande, nec Christus nec ecclesia pro instanti incarnationis incepit esse persona, ergo non tunc ceperunt esse ille nupcie.

Similiter, multi sancti ante incarnationem virtute ecclesie sunt salvati, sed nemo salvatur nisi virtute istius
20 coniugii, ergo ante incarnationem fuit istud coniugium.

Similiter, tam sponsus quam sponsa fuit ante incarnationem habilis desponsari, et ante incarnationem fuit consensus unanims quod sufficit ad sponsalia celebranda, ergo ante incarnationem fuit dicta desponsacio celebrata.
25 Et ad hoc sonant multe auctoritates et specialiter Cantica canticorum.

In isto dubio videtur mihi quod quam primo incepit ecclesia quod fuit in primo carnali coniugio primorum parentum, tunc incepit esse dicta desponsacio, ymmo
30 quam primo creata fuit prima anima tam primo fuit istud celeste coniugium, licet habeat multos gradus ut virtute caritatis perpetue (de qua Jeremie XXXI, 3) assecurata fuit ecclesia in anima primi hominis decepti per dyabolum quod redimeretur ultra gradum pristinum.

It was from the
first creation of
man;

35 Tres tamen gradus huius desponsacionis notabiles annotantur; primo quando spiritui humano qui est ad ymaginem Dei trinus ut ipse affidata fuit persona verbi,

but the
marriage is
made perfect
by degrees;

1. A: ubi supra; ib. Sermone IX. 4. A: finaliter deest. 5. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 8. A: due nupcie. 11. A: improporacio; C: in proposito. 14. A in marg.: in oppositum. 15. A in marg.: 1. 16. A: cepit. 18. BC: Sed multi; ib. A in marg.: 2. 21. A in marg.: 3. 22. A: dispensari. 25. BC: Et hoc; ib. C: in Cantica. 27. A in marg.: Responsio. Nota quando incepit primum coniugium; B in marg.: Ecclesia incepit a primis parentibus; quomodo ergo includit angelos qui sunt predestinati? 32. A: XXXI deest. 35. B in marg.: Tres gradus desponsacionis Christi cum ecclesia; A in marg.: 1.

5. Cf. De Ecclesia, pag. 123, 124.

1. in the
creation,
2. in the
Incarnation,
3. in Christ's
glory after the
judgment.

quod fuit in creacione primi hominis. Secundo quando idem sponsus ecclesie trabea carnis indutus egressus est de thalamo suo humanitus, tunc enim carnaliter coniunctus fuit ecclesie et osculatus est eam iuxta illud Canticorum 1°: *Osculetur me osculo oris sui*, ubi ecclesia 5 a Deo quodammodo extraneata extranee imprecatur quod osculo verbi sui quod est unio ypostatica Christi ipsam ecclesiam osculetur. Tercius gradus, quando post diem iudicii erit finaliter introducta in thalamum et amplexu perpetuo per eius dextram amplexata. 10

Why Christ (of
the persons of
the Trinity) was
incarnate.

Ad primum dicitur quod eedem nupcie in numero sunt in processu temporis variis insigniis perornate, cum ad dictas nupcias sufficit consensus personarum nubendarum, qui in prima creacione hominis in neutra parte potest deficere. Ideo sicut ecclesia christiana incepit a 15 beata virgine et multiplicata fuit ad ultimum electorum, sic ecclesia prima simpliciter incepit a prima persona creata que fuit substancia fidelis spiritus. Sed quia non in angelis, sed in homine fuit ecclesia deturpata, ideo assumpsit verbum hominem, non naturam angelicam; et 20 eadem est ratio quare Verbum et non Pater vel Spiritus Sanctus assumpsit hominem; quam rationem hic suppono. Et patet quod ecclesia non foret trigama, cum non potest a sponso deseri sed econtra. Porporcio autem est optima sed non geometrica, cum sponsus in anima 25 Christi unit sibi ypostatice sponsam suam et facit ipsum caput quodammodo totam ecclesiam, et sicut decet virum esse perfeccioem sponsa sua, sic decet verbum Dei esse perfeccius ecclesia sponsa sua. Est tamen humanitus inferior sponsa Dei et sicut ipse est Dei 30 sapiencia que impugnata fuit ignorancia contra Filium et sicut Verbum oportuit incarnari, sic natura angelica in nullum unum genus constituit, cum peccavit in Spiritum Sanctum, requireret ad sui redempcionem, quod esse non potest, personam terciam incarnari. Nullus autem 35 potest appropriate peccare in Patrem, ideo videtur sanctis quod solum Filius potuit incarnari.

1. A in marg.: 2. A: trabea; ib. A: indutus. 5. C: sui deest.
6. A: extraneae. 8. A in marg.: 3. 10. BC: post eius; ib. A: dextra.
11. A in marg.: Ad 1^m; B in marg.: Ad argumenta. 15. C: incipit.
17. A: cepit. 18. A in marg.: Nota quando ecclesia incepit esse; ib. A:
multi fideles spiritus. 20. A in marg.: Nota; B in marg.: Quare Verbum
naturam humanam assumpsit, non angelicam. 27. B: docet. 28, 29. A:
sic decet — sua deest. 31. BC: qua; ib. B in marg.: Quare solum Filius
fuit incarnatus et non Pater vel ipse Spiritus Sanctus. Christus quare
humanitus est inferior ecclesia; ib. B: ignominia; in marg.: ignorancia.
32. A: sic verbum. 33. B: vivum genus. 35, 36. BC: Nichil autem
sic appropriate peccat.

Secundo dubitari potest quare mali angeli et anime prescitate cum eque perfecte sint in naturis propriis ut salvate, quare Deus *apud quem non est personarum accepcio*, hos beatificat et hos damnificat.

Why should God give bliss to some and damnation to others.

5 Sed ad istud dubium respondet Apostolus ad Rom. IX°, 21 quod universitas creata substernitur ordinacioni divine plus quam lutum subicitur voluntati figuli. Ideo Deus habet potestatem sine personarum accepcione ordinare unum vas in honorem et aliud in contumeliam, sed
10 pessimam creaturam est melius esse quam foret ipsam non esse, cum omnis dampnatus essentialiter perficitur et accidentaliter perficit totum mundum. Ideo pertinet magnificencie Dei benefacere sic suis incarceratis quos punit tam misericorditer, postquam ex immensa gracia
15 in libero arbitrio sunt creati. Causa ergo divine predestinancie ut adeo distinguitur formaliter, licet sit eterna est realiter Deus ipse. Et causa predestinacionis passive
Fol. 180^d est | subiectum predestinatum eterna predestinancia et sic cum Deus sit prima causa, non est querenda causa
20 ulterior. Et correspondentem dicitur de Dei prescencia et passiva disposicione hominis ut dampnetur. Quondam autem dixi quod relaciones huius rationis habent meritum et demeritum pro tempore suo succedens, que preter causas predictas causant quodammodo istas formas.
25 Sed tota ista difficultas est logicalis et inanis.

We must be content to find the cause in God.

This question is idle.

Tercio dubitari potest, supponendo quod in inferno non erit corporalis resolutio lacrimarum vel stridor dencium, cum duplex sit pena scilicet pena dampni et pena sensus, que illarum sit gravior. Et videtur quod
30 pena dampni sit infinitum gravior quam pena sensus quantumcunque acuta stat cum beatitudine et premiacione perpetua succedente. Pena autem dampni cum sit carencia simpliciter beatitudinis sempiternae incomparabiliter ipsam exsuperat ymmo considerando penam sensus
35 ut infinitam duracione fundatam in primo apostata,

In hell the punishment of loss is greater than that of sense;

1. A in marg.: Secundum dubium; B in marg.: Questio subtilis de prescencia et predestinacione. 2, 3. Codd.: perfecta ... salvata. 2. A: fuit; ib. C: sint. 3. C: quarum Deus. 5. A in marg.: Responsio. 11. BC: totaliter perficitur. 12. A in marg.: Nota de predestinacione et prescencia; A in marg. inf. fol. 180^d: Nota differenciam inter predestinacionem et predestinanciam. Et supra Sermonem XLVIII. nota de predestinatis et prescitis; ib. B: Ideo perficit. 19. BC: sic Deus et cum Deus; ib. B in marg.: Causa divine predestinancie et predestinacionis passive que est, quia prima ipsemet Deus. 22. A: huiusmodi. 24. B: propter causas; ib. A: illas formas. 25. A: logica. 26. A in marg.: Tercium dubium; B in marg.: Questio. Utrum pena dampni dampnatorum sit gravior pena sensus. 27. BC: ut stridor. 28. A: ubi duplex. 29. B: illorum. 30. BC: pena deest; ib. A: quam pena, recte: quam pena sensus, cum pena sensus. 34. C: ipsum. 35. B: ut deest; ib. C: infinita; ib. fundata.

adhuc videtur quod minus mala sit pena sensus sui quam est pena dampni qua caret beatitudine, quia cum illa pena sensus sui intrinseci possibilis est aliquanta perfeccio, cum illa pena sit aliquid positivum sed pene dampni non possunt ista competere. Et licet quidam 5 dicant contra Augustinum quod mallerent non esse quam sensu intrinseco et extrinseco sic puniri, dico cum ipso in III° De Libero Arbitrio quod fallaciter menciuntur. Nichil enim potest appeti nisi sub apparencia boni; sed non potest apparere esse bonum homini se non esse, 10 ideo non potest illud appetere, et si per impossibile ita veller, cum enim non potest apparere cuiquam contradiccio, sed manifesta contradiccio foret bonum esse homini se non esse, manifestum est quod non potest illud appetere. Si enim bonum est homini se non esse, tunc 15 verum et utile est sibi se non esse et per consequens ipse est et non est. In pena autem sensus non caret punitus bono naturali simpliciter, ideo remanet in ipso bonum aliquod ultra penam dampni simpliciter extinguendum; ideo sicut hominem non esse non posset esse 20 sub gradu aliquo boni vel mali, sic non potest apparere sibi aliter esse bonum; ymmo melius est toti mundo quod sint dampnandi perpetuo pena sensus quam forent ipsos non esse simpliciter et mundus si fuerit animatus primum eligeret non secundum. 25

since perfection is not incompatible with pain of sense.

Man cannot desire not to be.

Even damnation is better than not to exist.

SERMO LIII.

Erat quidam regulus cuius filius infirmabatur Capharnaum. Joh. IV°, 46.

The nobleman signifies the intellect of fallen man.

Regulus iste potest notare mystice intellectum hominis lapsi qui est parvus rex in comparacione ad Deum; 30 *cuius filius*, hoc est affectus, *infirmabatur Capharnaum*, quod interpretatur ager pinguedinis, quia impinguatus et dilatatus superbiendo recedit a Domino. *Hic autem intellectus ratione ductus cum audisset, quia Jesus adveniret a Judea in Galileam*, hoc est, transmigracionem 35

2. A: quia deest. 6. A: dicunt; ib. A in marg.: Nota. Nota opinionem falsam. 7. B: intrinsecu. 8. Recte II. De Lib. Arb. Cap. IV sq.; ib. C: menciunt. 10-12. A: esse — apparere deest. 14. A: se non esse se non esse. 17. A: ipse deest. 18. BC: penitus. 19. BC: aliud ultra. 20, 21. B: posset — sic non deest. 23, 24. BC: qua forent ipsos. 24. A: esse finaliter. 25. BC: eligeret etc. 27. BC in marg.: Dominica XXI; C: post Trinitatis. 34, 35. A: advenisset; BC: venisset.

8. Augustini Opp. tom. I, pag. 589 seq. 26. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 51.

gencium, abiit a gentilitate indomita et rogabat eum ad gentem suam descendere et affectum eius febricitantem sanare. Incipiebat enim morbo mortali vexari. Dixit ergo Jesus ad eum, exasperans fidem suam et infidelitatem
 5 redarguens: *Nisi signa et prodigia videritis non creditis* in filium hominis, cum tamen in ipsum credere sit necessarium ad recipiendum gratiam; sed intellectus qui affectum regeret saluti proprie innitens rogavit salvatorem descendere prius quam affectus animi moriatur. Sed
 10 Salvator docens divinitatem suam secundum quam implet tamquam presencialiter, potencialiter et virtualiter totum mundum dixit regulo in parte credenti: *Vade filius tuus vivit*, qui quia credidit verbo Christi ibat, et facta est filii sanitas ut optavit. Servi autem sunt vires inferiores
 15 anime; qui intellectui et affectui subserviunt, qui in virtuoso opere Dei delectabiliter operantes renunciant interiori homini quod eius affectus ad Deum convertitur. Intellectus autem musitando notat horam in qua affectus sic mutatur, et dicunt quod heri hora septima reliquit eum
 20 febris.

The servants are the lesser powers of the soul.

Pro quo notandum est quod febris signat mystice hominis spirituale peccatum quo a spiritu maligno excutitur, cuiusmodi est superbia, invidia et ira, quia nedum ad litteram exagitur talis quandoque corporaliter sicut
 25 febricitans, sed mystice correspondentem ut febris gignitur. Est enim triplex febris in genere, scilicet Ephymera, que causatur ex perturbatione spirituum extra vasa, et ipsa eadem die moritur qua oritur; et signat passionem invidie vel iracundie que non ex habitu diutino sed passione levi advenit. Et notari potest quod dum pro crastino homo dormierit, passio recedit et caritativus amor advenit.

Fever signifies spiritual sin.

Fol. 181^a Secundum genus febris causatur ex distemperantia quatuor humorum in venis et dividitur in multas species
 35 secundum numerum et combinationem humorum. Illa autem est peccatum gravius dum homo diuturnius proponit nocere proximo et per consequens sibi ipsi.

Three kinds of fever.

Tercium genus febris est ethica, que sic radicatur in membris solidis quod usque ad mortem confundit
 40 hominem, et istud est peccatum dyabolicum finalis

3. Vulg.: Incipiebat enim mori. 5. BC: credetis. 6. A: in deest.
 13. BC: credit. 25. BC: ut febris deest. 26. A in marg.: Febris triplex. 27. B in marg.: Febris ephimera signat invidiam. 30, 31. A: per crastino. 33. A in marg.: 2. 38. A in marg.: 3; B in marg.: Febris ethica.

Mystical
interpretation
of „the seventh
hour“.

impenitencie excludens pro perpetuo spiritum caritatis. Secundo notandum quod Christus cum sit sol iusticie super occasum ascendens intelligitur esse dies iuxta illud Johannis XI°, 9: *Nonne duodecim hore sunt diei?* Huius autem diei hore non solum apostoli dicuntur sed dona 5 spiritus Christi etatis eius vel mundi. Et tercio supponitur quod apud Deum omnia presenciam, preterita vel futura sunt in magno tempore mundi presenciam, preterita et futura iuxta illud Apostoli Hebreorum XIII°, 8: *Jesus Christus hodie et heri, ipse et in secula.* Istis suppositis 10 verum est quod heri hora septima reliquit febris peccati dyaboli genus humanum, quia dato septimo dono Spiritus Sancti, quod est timor filialis, abrenunciavit homo dyabolo et pompis eius. Hora eciam septima tam maioris quam minoris etatis Christi reliquit dicta febris hominem. 15 Cum enim habuit sex etates conversans cum homine, septima etas sua est ab ascensione in perpetuum in qua hora magna febris dyaboli reliquit hominem, quia iuxta Veritatis vocem in illo tempore *fiet unus ovile et unus pastor*, et illa reliccio incepit efficaciter post ascen- 20 sionem duodecim apostolis predicantibus verbum Dei. Notando eciam horas minores diei passionis Christi hora septima (que fuit post crucifixionem ex immensitate meriti Christi) reliquit febris dyaboli genus hominum quoad causam. Et patet quod in septima etate mundi febris 25 predicta reliquit hominem, cum cognoscens veritatem ex signis evangelicis et ex cautelis dyabolicis et ex mundi fallacia fraterna caritate relinquet pompam seculi, invidiam dyaboli atque iram. Istis veritatibus et multis aliis nobis incognitis gravidavit Spiritus Sanctus hoc 30 verbum: *Heri hora septima reliquit eum febris.* Et additur heri propter sensum litteralem ad denotandum certitudinem pretericionis in quolibet tali sensu. Et sic cognovit humanus intellectus, quia illa hora erat in qua dixit ei Jesus quod affectus hominis convertetur, cum 35 credit quod sit ille qui dixit et facta sunt, et sic credit consequenter totam fidem catholicam et domus tota predestinati hominis secundum singulas eius partes.

1. BC: pro deest. 3. BC: ascendens deest. 4. A: Joh. XI deest; ib. A in marg. inf. fol. 181^a: Divina presenciam, preterita et futura sunt in magno tempore mundi presenciam, preterita et futura; B in marg.: Apud quem omnia presenciam sunt. 9. BC: vel futura; ib. Codd.: Hebreorum III. Correx. 14, 15. BC: maiori quam minori; ib. B in marg.: Hora septima qua febris reliquit filium archisynagogi quid signat. 27. A: et deest. 28. A: reliquit.

Ex isto evangelio dubitari solet si intellectus hominis sit superior quam affectus, et videtur iuxta hunc sensum mysticum quod sic, cum sit regulus et affectus eius filius, sed in oppositum videtur quod idem est affectus
5 et voluntas hominis, sed ipsa voluntas est suprema virtus in homine imperans omnibus aliis ut inferioribus, cum dirigit imperatorie opera intellectus. Et currunt hincinde multa alia argumenta, sed videtur michi quod distinguendo vere has virtutes, cum non possunt esse per
10 se (sicut false fantasiatur in materia de sacramento altaris de accidentibus) non est intelligendum quod iste due potencie sint omnino distincte, cum sint idem subiecto.

Which is higher, the intellect or the desire.

Ideo tota difficultas est utrum substantia intellectus sit ut intellectiva superior quam ut volitiva. Et certum
15 est quod secundum utrumque habet rationem superioritatis, licet non sit se ipsa superior. Utraque autem istarum potenciarum est passiva subiaccens mocioni divine et ab ipsa necessitabilis. Virtus autem intellectiva cum sit prior, quia nemo amat vel vult illud quod prius non
20 cognoverit, signanter dicitur habere rationem patris volicionem gignentis et secundum rationem, cuius apprehensio est propria intellectui regulantis; et sic habet rationem regule sed specialiter quoad affectum sensitivum vel ad temporalia, cum ipsa virtus specificatur
25 quodammodo ab obiecto, et sic eadem substantia anime secundum aliam rationem quam intellectiva et volicionis gignitiva est superior quam est ut sic volitiva, volitiva vero ut est ut intellectus imperativa secundum
quod voluerit est superior quam ut sic intellectiva. Sed
30 nec spiritus ille nec sua potencia est simpliciter superior se ipsa. Ideo multi nimis vane evagantur in isto dubio; unum tamen notandum quod tam volicio quam intellectio probabiliter dicitur subiectari nunc in potencia volitiva et nunc in potencia intellectiva, cum sit idem subiecto;
35 formaliter autem intelligendo non subiectant, sed fundant accidentia consequencia; et sic Christus Joh. XVII° debet

They are not altogether distinct.

The intellect is the earlier in order, as informing the will;

but the will is higher as commanding the intellect.

1. A in marg.: Primum dubium; B in marg.: Questio. 2. A: hunc deest. 3, 4. A: eius — affectus deest. 5. A: Sed illa; ib. A in marg.: De intellectu et affectu. 6. BC: aliis deest. 9, 10. per se; A: pars; ib. BC: sacramenta; ib. B in marg.: Nota actus volendi et cognoscendi incipiunt in eodem instanti, quia si aliquid volo oportet quod illud precognoscam et si precognosco tunc oportet me velle precognoscere; via ergo imperfectionis actus cognoscendi prius incipit sed via perfectionis actus volendi. 13. A in marg.: Nota difficultatem. 14. BC: ut deest. 17. B: subiectans. 19. A: vel vult illud deest; ib. A: nisi quod prius. 22. BC: regulanter. 23. A: affectum deest; C: effectum. 26. A: aliam deest; C: illam; ib. A: qua intellectiva. 27, 28. BC: sic volitiva et ut intellectus. 32. BC: Unde tamen. 35. BC: intellecte non. 36. C: sequencia.

intelligi quando dicit: *Hec est vita eterna, ut cognoscant te solum verum Deum et quem misisti Jesum Christum.* Illa enim clara cognicio gignit inevitabiliter volicionem^{Fol. 181^b} et illa volicio bonam quietacionem, et sic intelligitur de aliis potenciis anime tam organicis quam non organicis. Virtus enim non dicitur viriva sicut nec caliditas calefactiva nisi quia subiectum secundum rationem qua virivum vel calefactivum sic se habet. Ideo secundum Augustinum in predicatione secundum materiam vel subiectum animal visivum dicitur virtus visiva et subiectum calidum caliditas calefactiva. Omnis (inquit) creatura est substantia et multo magis potencia anime dicitur nunc volitiva et nunc intellectiva, sive intelligatur anime substantia sive formaliter talis potencia aggregata. Nec est illa substantia anime plus intellectiva secundum philosophos¹⁵ quam est edificativa vel textiva, sed nos qui ponimus animam interiori hominem et separabilem a subiecto dicimus quod anima est intellectiva et non sic organice operativa, quia sic et non taliter nata est agere separata. Nec est color discendi quod anima vult aut intelligit secundum partem sicut homo est albus secundum partem quantitativam, quia nec anima nec eius potencia potest esse pars quantitativa eiusdem ultimi singularis.

How spiritual infirmity may be gradually taken away.

Secundo dubitatur quomodo febris vel alia spiritualis infirmitas successive remittitur, cum sit indivisibilis intensiva et extensiva. In qua materia sunt multi varie sencientes, ut hii concedunt quod peccatum remittitur successive proportionaliter, ut persona peccatrix fit disposicior ad conversionem. Ideo sicut omne gutte disponunt ad cavacionem lapidis sed ultima cavat simpliciter, sic est de remissione peccati. Alii autem dicunt quod ipsum peccatum formaliter intellectum habet tam partes intensivas quam extensivas secundum quas partibilibiter remitti poterit et intendi. Sed relinquendo istam³⁵ viam fatuis delirantibus et metaphisica notandum est primo pro via priora quomodo peccatum sit defectus in moribus loquendo formaliter et non aliqua creatura.

Sin is a defect, not a creature.

6. B: Ulterius enim. 6-8. Codd. visiva; cf. Poole's remarks on Wyclif's adjectives in 'ivus', Praef. pag. XIX. De Civili Dominio. 7. BC: nisi quod. 8. A in marg.: Nota Augustinus. 10. A: animal deest. 11. B: callidis; ib. A: virtus calefactiva. 15. BC: ipsa substantia. 17. B: in tenorem hominem. 19. BC: nata sit. 21. A: est asinus. 24. A: singularis deest. 25. A in marg.: Secundum dubium. 29. A in marg.: 1. 32. A in marg.: 2. 34, 35. A: secundum — intendi deest. 35, 36. BC: relicta ista via. 37. A in marg.: a; ib. BC: peccatum est.

Secundo notandum quomodo ex multis peccatis tempore
succedentibus sit idem peccatum in numero. Et tercio
notandum quod peccatum dicitur remanere in potencia
vel virtute, quando in ipsa remanet indispositio vel
5 defectus. Istis positis dicitur quod peccatum tamdiu
remanet quamdiu remanet defectiva indispositio in sub-
stantia vel virtute, et (sicut dictum est alibi) quamdiu
remanet anima in purgatorio tamdiu remanet peccatum
aliquod expurgandum, non quoad reatum nove pene
10 sed quoad penam ulterius tolerandam. Aliis autem
videtur quod sicut in Christo remansit pena sine crimine
sic in quolibet punito in purgatorio pena remanet sine
culpa, sed ipsi videntur nimis cruciari purgandos et ex
alio latere ipsos ponere nimis beatos. Cruciantur (inquam),
15 sicut Christus passus est penam maximam sed sine culpa
eque dispositi et digni sicut si beati in celo taliter
paterentur. Si (inquam) tantum amarent Deum ut post-
modum beati tantum ab eo amarentur et ipsum cognos-
cerent, et cum in illo sine loci pertinencia consistit
20 beatitudo, cur non intollerabiliter punirentur? Dei enim
dilectio et eius cognicio correspondent, cum dilectio
sit passio sue noticie, ideo videtur quod tam in noticia
sue potencie intellective quam in affectione potencie
volitive remanent quedam defectus reliquie, nec foret
25 aliter ratio quare anime purgande forent postmodum
dimittende. Anime enim plene purgate a peccatorum
reliquiis statim advolant, sed cum composito per se
correspondeat meritum, anime autem in purgatorio sunt
sine suo corpore premiande, licet disponant se ad pre-
30 mium, verumtamen non merentur, sicut corpus ante
animacionem ex naturali Dei ordinatione disponit se ut
cum anima postmodum mereatur. Ideo dictum est alibi
quod mereri est naturam integram voluntarie se digni-
ficare ad premium. Sed difficultas logica videtur stare
35 quod peccata remittuntur que non sunt nec fuerunt,
ergo multo magis stat peccatum preteritum dimitti, licet
per quantumlibet tempus preteritum non fuerit, et sic
purgati puniuntur et purgantur a peccatis preteritis,
licet ipsa non sint modo; et pro assumpto capitur illud

Sin remains so
long as there
is any tendency
to it.

Souls in
purgatory
being without
bodies cannot
merit reward.

1. A in marg.: b. Nota de peccato et eius remissione. 2. A in
marg.: 3. 11. A in marg.: Purgatorium. 13. B: purgandas. 14. BC:
nisi bonos. 16. C: sicut beati; B: sicut beato. 19. BC: ipso.
24. Codd.: quidam. 25. BC: taliter. 27. BC: avolant. 30. BC: sic
corpus. 32. A in marg.: Quid est mereri. 37. A: per quantumlibet
tempus deest. 38. A: a deest.

Luce VII°, 47: *Cui minus dimittitur minus diligit*, sic quod peccati dimissio et salvati dileccio correspondent; et sic beate virgini dimissa sunt omnia peccata libidinis, que ex natura infecta posset committere, licet illa omnia non fuerunt. Sed dimittendo illam contencionem logicis certum 5 videtur quod admissio tali modo loquendi peccata talia equivoce dimittuntur. Peccatum enim lapsis tunc dimittitur, | quando desinit per posicionem de presenti et est 181^c Fol. dimissum, quando desinit per remocionem de presenti, sicut dictum est de homine moriente et mortuo; et 10 difficile videtur fundare quod peccati dimissio sit a peccato preservacio.

Absolution
from fault
and from
punishment.

Sed dimisso hoc dubio videtur quod omnis absolucio a culpa sit absolucio a pena et econtra, vel saltem sibi mutuo correspondent, cum nemo citra Christum punitur 15 nisi peccet; et sic sicut peccatum dyaboli transit, sic et pena, non tamen proprie est absolucio, cum ipsa dicat integritatem generis a qua quis absolvitur esse pro suo tempore, et sic Deus reservat sibi proprietatem absol- vendi a pena, licet communicet equivoce suo vicario 20 potestatem absolvendi a culpa.

SERMO LIV.

Simile est regnum celorum homini regi. Matthei XVIII°, 23.

Patet ex dictis quod *regnum celorum*, hoc est, eccle- sia catholica figuratur per Christum Deum et hominem 25 caput eius; sic enim mos est scripture vocare genera- tionem vel aliud quidquam compositum per eius prin- cipium. Homo igitur rex Christus Jesus sic eternaliter vult ponere rationem multiplicem cum universitate ser- vorum suorum et specialiter cum homine, sive ipsum 30 salvare voluerit vel dampnare. Ponit enim rationem cum homine quocienscunque penam vel premium sibi aptaverit pro labore. Hoc autem erit in finali iudicio consummatum. *Unus autem oblatus qui debebat Christo decem millia talentorum* est mundi potentatus qui in- 35

The servant
who owed ten
thousand talents
signifies an
earthly ruler.

3. A: liberius que. 6. BC: admissio; ib. A in marg.: Responsio. Peccata equivoce dimittuntur. De remissione peccatorum et indulgentiis, nota supra Sermonem XLVI. 7. BC: lapsum; ib. A: tunc deest. 13. A in marg.: Absolucio a culpa et absolucio a pena et econtra. 17. A: proprie sed absolucio. 18. A: in quo. 22. BC: in marg.: Dominica XXII; C: post Trinitatis. 25. A: catholica signatur; ib. B: que figuratur. 26. BC: sic etiam. 28. BC: Jesus deest. 31. BC: enim deest.

22. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 54.

finitum plus debet Christo quam suus servus debet sibi. Talentum enim est inter monetas maximum quod secundum diversos diversimode variatur. Et decem millia signant universitatem debiti regi Christo. *Christus autem*
5 *iubet talem* impotentem debitum suum reddere in persona sua, *venundari, uxorem, filios et omnia que habebat ac reddi* debitum, quando dicit interne vel expresse per suum evangelium quod, sicut oportet omnem hominem Deo servire, sic plene sibi reddere id quod debet.
10 Ille autem venundatur, quando in persona propria secundum partem digniorem patitur penam perpetuam. Uxor autem eius et filii tunc venundantur dyabolo, quando corpus suum et omnes sensus in perpetua pena cruciantur, et cum omnia temporalia sibi adiacencia
15 post mortem suam non sibi adiacent, patet quod necessitatus ex lege nature mundo ista relinquere, remanet in morte pauperrimus Deo secundum legem suam hoc seculo comitante. 1^a ad Tim. VI° scribitur: *Nihil intulimus in hunc mundum, haud dubium nec ali-*
20 *quod inde auferre possumus. Procidens autem ille servus rogabat Dominum* de misericordia, falsę promittens quod habens horam satisfaciendı perfecte serviet Deo suo. Multi enim mundo divites ad horam fallaciter sunt compuncti. Christus autem *misertus* talium donavit illis
25 longevitatem ad tempus vel secundum presentem iusticiam, *dimisit debitum* universum, *sed egressus* a Domino in mundi deliciis immemor divine misericordie *conservos* suos licet impotentes pro parvo cruciat et *suffocat* mandans blasphemie quod *reddant sibi debitum*. Et istud
30 humanum debitum evangelium dicit quod se habet ut centum denarii ad decem millia talentorum. *Servus autem* hominum eis indebitatus sepe *procidit*, pacienciam *rogat* et reddicionem omnis debiti repromittit, *sed* terrenus dominus non obstante impotencia servum sui
35 generis immisericorditer sepe *incarcerat*, exigens blasphemie debitum quod non debet. Sed angeli qui sunt conversi Dei cum homine videntes hoc facinus *contristantur* et presentant Deo ingratham nequiciam; et Christus in finali iudicio eum vocat ac gratitudinem
40 quam sibi fecit in consciencia sua commemorat: *Serve,*

Further exposition of the parable.

5, 6. BC: personam suam. 8. A: sicut sicut. 9. A: ad quod.
12. A: venduntur. 17. BC: Deo deest. 18. B: seculi; ib. C: committante; ib. BC: ad deest; ib. BC: scribitur deest. 19. B: hunc modum. Vulgate: *quod nec auferre quid possumus*. 22. BC: serviat. 32. A: eis deest. 33. B: eius debiti. 39. A: vocat ad.

inquit, nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me. Nonne ergo oportuit te per locum a maiori misereri conservi tui? Nam secundum legem nature omnia quecunque homines debent velle rationabiliter sibi fieri debent velle proporcionabilia facere aliis, et 5 per consequens, cum Deus cuius causa debiti est clarior, iusticia ac dominacio maior, remittit sic homini, multo magis homo qui debet esse ex ydemptitate nature et parvitate debiti tam paciens, debet conservi sui cum omni paciencia misereri. Ideo in finali iudicio iratus 10 Dominus tradet servum nequam tortoribus quousque paciando reddat debitum universum. Sic, inquit, pater meus celestis faciet vobis, si non remiseritis unus quisque fratri suo non solum vocaliter sed ex corde.

Ex hoc evangelio | possunt elici multa dubia, primo Fol. 181^a
 Man's triple debt to God, cum homo debeat se et sua, quomodo Deus potest hec sibi remittere vel servus Dei vel terrenus dominus non in hoc Deo parificari, sed quoad primam partem patet quomodo est triplex debitum hominis quoad Deum, scilicet tota substancia quam Deus sibi donavit 20 ad usurandum, totus usus illius debiti, et tota culpabilis pena in quam homo incidit peccando. A primo debito Deus non potest frustrari, cum nemo potest alienare a Deo quamcunque creatam substanciam, sed in secundo peccator deficit per abusum et tercium rogamus Deum 25 nobis dimittere (ut patet Matthei VI in oracione dominica). Certum est tamen ex immensitate divine iusticie qua datur unicuique quod suum est, quia oportet Deum equivalenciam cuiuscunque sibi debiti quomodocunque recipere. Unde videtur logicis quod Deus patenter osten- 30 dit omnipotenciam suam in hoc quod debitum pene perpetue pro brevi et levi penitencia recompensat. Nec videtur infundabile quod talis peccator quem Deus sic salvat a crimine debet sibi penam perpetuam, cum secundum scolam phariseorum quandocunque sacerdos 35 absolvit quemquam a crimine commutat penam eternam in penam temporalem.

Ex quo multis videtur quod nedum talis pena eterna est debita, sed de facto est mutacionis terminus et

2. A: te te. 5. C: debent vel. 10. AB: simili iudicio. 16, 17. BC: hec sua. 17. A in marg.: Dubium primum. 18. A in marg.: Debitum triplex. 20. B in marg.: Triplex debitum hominis quoad Deum. 25. B: tercio. 27. B in marg.: Queritur utrum predestinatus criminis est debitor pene eterne, hoc est, utrum debetur ei pena eterna vel utrum meretur penam eternam (al. m. bl. ink.).

sic habet existenciam, si talis commutacio non sit ficta. Sed quomodocunque sit de hoc, certum videtur quod sicut multiplex est ratio debiti, sic multiplex est Dei dimissio. Aliquod enim est debitum secundum presen-
 5 tem iusticiam vel secundum quid, et non simpliciter quod Deus terminavit eternaliter ad solvendum, sicut est de pena predestinati lapsi, et illam vocant quidam non debitum sed condicionaliter debitum, nisi Deus
 10 eius solucio foret iusta; et iustum est quod non solvat, cum hoc sit ex ordinacione Dei eterna; ergo duo contradictoria forent iusta. Sed logici solvunt per equivocacionem concedendo quod debitum et iustum est quod talis predestinatus dum fuerit lapsus eternaliter
 15 puniatur, et cum hoc debitum et iustum est quod non eternaliter puniatur, quia cum in equivocis non sit contradiccio, et ista dicuntur debita ac non debita equivoce, videtur quod ista sunt debita secundum presentem iusticiam et non sunt debita simpliciter. Hec
 20 omnia exigit divina iusticia ut solvantur, non contradicunt sed consonant legi Dei. Nec aliter videtur hoc evangelium esse tenendum vel quod aliquis prescitus absolvatur a peccato, ymmo quilibet confessor dubitaret si quemquam absolvat a crimine. Quando autem fui
 25 iunior, negavi quod quidquam sit debitum nisi debeat simpliciter quoad Deum. Et dixi consequenter quod nulli predestinato debetur pena eterna, quamvis secundum statum presentis iniusticie condicionaliter debeat vel secundum presentem iusticiam. Et consequenter
 30 locutus sum cum aliis, ita quod non sequitur: Hoc debetur condicionaliter vel secundum presentem iusticiam, ergo hoc debetur, quia sic omnis homo deberet Deo quantum non posset cognoscere; et sic exposui scripturam et negavi de virtute sermonis verba
 35 doctorum in ista materia. Nec videtur cum Deus omnisciens aliquo modo remittit debitum sui nequam presciti quem scit forisfacere in futurum et servi

God's various ways of forgiveness.

The predestinate deserves punishment yet it is right he should be forgiven.

Wyclif's former opinions

2. B in marg.: Ratio debiti multiplex et conformiter dimissio Dei multiplex (red ink). Respondet ad questionem dicendo duplicem rationem debiti et duplicem dimissionem scilicet secundum quid et simpliciter sed male (bl. ink. al. man.). 4. B: Aliud enim est. 6. A: determinat eternaliter non. 7. BC: presciti. 17. BC: illa. 18. A: dicta equivoce; ib. BC: ista; ib. C: sint; ib. A: dicta secundum. 19. BC: non secundum; ib. A: sunt dicta. 23. A: absolvitur. 24. B: et si; ib. A in marg.: Absolutio. 25. B: negavi deest. 30. BC: in aliis. 31, 32. AB: iniusticiam. 35. C: quin Deus. 37. A: quam scit.

The foreknown
are forgiven
,secundum
quid, the
predestinate
absolutely.

predestinati ad tempus lapsi quem scit servire sibi fideliter usque ad mortem; ideo videtur quod prior sit remissio secundum quid et alia remissio non recidivantis in posterum remissio simpliciter, et contrahitur modus loquendi cui Christus condescendit infirmis compaciens, cum dominus temporalis ignorans remittit servo forisfacienti etiam gravius in futurum et ut credit eque remittit sibi sicut servo forisfacienti fidei quantumcunque sibi proficeret in futurum. Sed non dubium quin stulticia vel ignorancia foret causa facti huiusmodi, que non possunt Deo competere. Ideo dicendum videtur conformiter ad evangelium quod Christus secundum quid remittit prescito iniuriam et donat gratiam sibi temporalem pro servicio quod impendit secundum presentem iusticiam, et illa dimissio multum excedit dimissionem condicionatam, non tamen attingit dimissionem simpliciter, cum prescitus pro tali crimine cruciabitur in eternum.

Wyclif will
keep his
freedom of
expression in
spite of
Pharisees.

Detecta ergo equivocacione condescendo cuicunque modo loquendi qui fuerit Deo placencior et nunc loquor uno modo nunc alio, licet videantur contradictorii phariseis. Utrum autem fuit talis rex terrenus, ut videtur sonare evangelium, vel totum sit primo referendum ad regem celorum Christum, adhuc nescio diffinire, sciens quod hoc evangelium sicut quodcunque aliud est verum de virtute sermonis sine macula falsitatis. Et quemcunque Christi vicarium scio ignorare ad quem sensum vel quantum Deus remittit crimen hominis vel absolvit, nisi hoc fuerit specialiter sibi revelatum; scio iterum ut fidem quod nullus prelati ecclesie militantis vere remittit crimen subditi vel absolvit nisi de quanto Deus ipsum prius remisit, ideo videtur blasphema presumpcio quod quis absolvat sibi incognitum vel donat sibi indulgencias quas ignorat. Sed in omnibus videtur mihi tamquam theoreuma precipuum quod omnis christianus debet ad conversacionem et predicacionem Christi attendere et quantum sufficit se

Fol.
182^a

2. A in marg.: Responsio. 3. A: remissio deest. 7. BC: etiam deest. 9. C: quantumque. 11. B in marg.: Solucio. Christus quomodo prescito remittit iniuriam et quomodo predestinato. 15. A in marg.: Dimissio. 21. B: licent. 22. A in marg.: Nota. 28. A in marg.: 1. 30. A in marg.: 2; B in marg.: Remissio peccatorum vicarii Christi ad quantum se extendit. 31. A: crimen hominis. 34. B in marg.: Propositio per se nota. Regula vite christiane que est. 35. B: theoreuma; ib. B: tho.

Christo in moribus conformare, cum certum sit secundum Augustinum in De Vera Religione quod impossibile est *quemquam peccare nisi de quanto defecerit in hac fide.*

Unde sacerdotes et prelati debent diligentissime notare
5 evangelium Christi, ut sciant eius conversacionem interius et eius predicacionem in divinis sermonibus, ut sic per ipsum imitatorie regulentur. Ideo duodecim articuli fidei de Christo sunt efficaciter credendi et omnes actus nostri sunt sibi quantum sufficimus con-
10 formandi, quia aliter etiam quicumque prelatus fingens se esse servum Christi est infideli deterior. Et forte attendendo ad conversaciones episcoporum qui debent esse pauperes et humiles secundum conversacionem Christi se et populum regulantes vix unum vel nullum
15 reperies quin sit hereticus infidelis. Et hec ratio quare fidelis curatus et predicator debet notare evangelium et ipsum cum dictis appendiciis predicare, cum omne aliud verbum non debet esse fidei sapidum, nisi de quanto Christus Deus et homo ipsum dixerit. Nam
20 infinitum auctoritativior et efficacior est sermo Christi quam sermo quicumque alius quantumcunque magnificatus qui non fuerit sermo suus. Ideo Christi vicarius debet ex virtutis preeminencia pretendere se plebi placabilem et in montuosam sanctitatem ac speculatio-
25 nem prope Christum ascendere et sic vocare inferiorem populum, ut per ipsum ascendat ad Dominum.

We must imitate Christ's teaching and life.

Almost all bishops live as heretics.

Secundo dubitatur ex hoc evangelio quomodo licet christiano debitum secundum leges humanas expetere, cum secundum hoc evangelium omne debitum debet
30 homo dimittere; sed (ut patet ex dictis) debitum sonat in reddicionem alicuius quod secundum equitatem debet quis solvere, et cum omne debitum mensuratur penes divinum arbitrium, patet quod quicumque viator inculpabiliter impotens ad solvendum debet percipere plenam
35 indulgenciam debiti etiam ab homine; quod quia difficile est viantem discutere, ideo evangelici nolunt in ista perplexitate sese includere, et sic conceditur quod licet mundanum debitum suum expetere etiam secundum leges humanas lege Domini debite regulatas et debitorem, ut ex sua stulticia impotentem pro debiti equivalencia

How far a man may enforce payment of debts.

1, 2. A: in moribus — Augustinum deest. 2. in deest. 15. A: invenies. 19. A: se ipsum. 20. C: auctoritativior. 24, 25. A: speculam. 27. A in marg.: Dubium secundum; B in marg.: Quid requiritur ad sacerdotem Christi et vicarium. 30. A in marg.: Responsio. 32. A: concedatur. 39. B: legi Dei; ib. AC: debite deest.

misericorditer cruciare; et sic fit homo seculi deformis dum reddicionem equivalentis equitate expetit, sed servus nequam de quo evangelium iuxta nomen suum preteriit equitatem. Difficile tamen est secularem non inspiratum istam regulam strictissime practizare. Ideo securum 5 videtur divino arbitrio vivendo evangelice totum dimittere.

How the wicked servant is to pay his debt.

Sed tercio dubitatur quomodo servus nequam reddet Deo universum debitum, cum servicium finalis perseverancie Deo debuit quod impossibile est prescitu solvere, et iterum quantumcunque pene reddiderit ex divina 10 iusticia magis debet.

Ideo supponi debet iuxta dicta quod Deus in cuius noticia sunt omnia, preordinavit quomodo omnes presciti debent simpliciter Deo reddere sufferenciam pene perpetue sed secundum quid et ex suppositione debent solvere 15 ministerium finalis perseverancie quod impossibile est ipsos exsolvere, et sic Deus realiter redarguit omnes servos dyaboli, cum ducit eos insolubiler ad contradiccione palam infinitam.

SERMO LV.

20

Abeuntes pharisei consilium inierunt ut Jesum caperent in sermone. Matthei XXII°, 15.

The Pharisees tried to make Christ offend against their traditions or the Roman law.

Patet ex hoc evangelio quomodo pharisei machinati sunt blasphemie Veritatem decipere sed non possunt, cum consilium impiorum in nullo prevalet contra 25 Christum. *Mittunt autem ei suos discipulos et milites Herodis*, ut quidquid Jesus dixerit in sermonibus capiat^{Fol. 182^b}. Si enim secundum tradiciones suas phariseis dixerit complacenter, cum in hoc cesari et per consequens Herodi foret contrarius, ab ipsis militibus contra eum 30 testantibus in sermonibus caperetur. Si autem contra tradiciones eorum quidquam dixerit ministri phariseorum ex impugnacione legis proprie ipsum arguerent, sed ex consilio impio premittunt alia commenta ypocrisis, dantes ex adulacione falsa Christo audaciam ad lo-35 quendum.

1. BC: sic sit; ib. BC: difformis. 2. A: secundum equitatem; C: equitatem. 5. A: strictissime. 7. A in marg.: Dubium tertium; 10. BC: ipse reddiderit. 12. A in marg.: Responsio. 20. BC in marg.: Dominica XXII; ib. C: post Trinitatis. 25. A: evangelio deest; ib. BC: quod pharisei. 25, 26. B: contra Dominum. 26. A: autem autem. 34. BC: promittunt; ib. BC: coniuncta ypocrisi.

20. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 56.

Adulantur enim sibi more ypocrite in istis quatuor: *Magister*, inquit, *scimus quia verax es*; ubi veritatem fidei in Christi persona necessitati adeo demeritorie profitentur. Secundo eandem veritatem fidei quoad opes rationes Christi extrinsecas invite concedunt dicentes: *Viam Dei in veritate doces*. Nam ex fide est notum fidelibus quod Christus viam ad patriam docebat continue tam opere quam sermone. Et tercio profitentur catholicum quod Christus propter timorem hominum non excidit a lege iusticie: *Non*, inquit, *est tibi cura de aliquo*. Licet enim Christus tamquam summus medicus curavit totum genus humanum etiam totum mundum, cum virtute medicine apposite cunctis profecerat, verumtamen ad dimissionem iusticie tam phariseos ypocritas quam seculares tyrannos adeo non curavit. Causam autem huius quarto inculcant: *Non*, inquit, *respicis personam hominum*; cum notum sit ex fide quod non potest esse culpabilis acceptio personarum apud Deum. Premisso autem isto quadrimembri laqueo ypocritico proponunt questionem, ut Christus secundum suum videre diffiniat *si licet Judeis cesari dare censum*. Nam secundum leges eorum et specialiter secundum falsas traditiones quas vendicant debent ex causa multiplici semper esse liberi, tum quia patriarche ex quibus processerant fuerunt homines maxime privilegiati, etiam inter fideles principes in ecclesia primitiva (ut patet de Abraham), tum etiam quia David et Salomon ex quibus iterum processerunt fuerunt inter reges gentium maxime commendati et nulli subiecti, tum tercio quia tempore sacerdotum inventum est ex genere eorum secundum prophetias legis Dei Messiam procedere. Ipse autem est homo liberrimus, quia Deus et homo, cui non potest illibertas accidere. Querunt autem Christi sententiam diffinitivam, ut ex pertinacia erroris possint de heresi ipsum convincere. *Cognita autem Jesus nequicia eorum dixit detegendo eorum versuciam: Quid me*, inquit, *temptatis, ypocrite*, ubi summum gradum nequicie primo eorum reserans descendit ad responsionem ypocritarum illorum efficaciter confusivam. Nichil enim potest dyabolum magis confundere quam caput sue nequicie miraculose dete-

Their hypocritical flattery.

Their trap for Christ.

Its detection.

1. A: enim deest; ib. A in marg.: 1. 4. A in marg.: 2. 8. A in marg.: 3. 9. A: quia Christus. 15. A: Causa; ib. BC: quarti; ib. A in marg.: 4. 16. B: rescens; ib. BC: homin. is. 20. A: Judeis deest. 23. B: dicunt ex; ib. BC: liberrimi. 25. A in marg.: 1. 28. A in marg.: 2. 29. A in marg.: 3. 39. A: posset diabolicum.

Wisdom of
Christ's reply.

gere. *Ostendite, inquit, mihi numisma census, hoc est, monetam quam Cesar vendicat pro censu. At illi obtulerunt ei denarium. Et ipse super hec quesivit cuius ymago vel superscriptio sit illa que in illo denario est impressa. At illi confessi sunt quod fuit Cesaris; at 5 Jesus precepit finaliter quod Cesari reddant que debita sunt Cesari et Deo reddant que sunt debita ipsi Deo.* Ubi patet involucio multiplicis subtilitatis mirabilis; primo secundum dignitatem eorum Christus respondet impugnabiliter sed confuse, secundo quomodo compos- 10 sibilia sunt servitium cesaris atque Dei, tercio quomodo eorum argucia defecit, cum non sunt in moribus istorum patrum filii, sed ex ordinacione Dei propter servitutem peccati in acceptando circumscriptionem monete se cesari serviliter obligarunt. Nam ex quantum- 15 cunque magno genere quivis viator processerit, dum tamen per peccatum quod est maxima servitus se indisposuerit, dignitas sui generis non attollit. Omnes enim ex Adam qui fuit nobilissimus tam secundum creacionem quam secundum modum creandi, quam 20 eciam secundum statum innocencie processerunt, et tamen non obstante quod ille primus pater fuit homo nobilissimus citra Christum, cum servitutes secundum exigenciam peccati in suo genere varie sunt disperse. Ideo evidencia phariseorum est levis atque sophistica; 25 ipsi ex patribus tam dignis | processerant, ergo non debent servituti Cesaris mancipari. Peccatum enim eorum exegit quod servituti plus culpabili mancipentur. Et patet quomodo in passione Christi geminatum eorum mendacium accusat eos de culpa duplici, quo- 30 modo recedentes a veritate adherent patri mendacii. Invenimus, inquit, eum prohibentem tributa dare Cesari, quod convincitur ex hoc evangelio et Matthei XVII° esse falsum, cum hic precipit censum debitum sibi dari, et Matthei XVII° iam facto complevit, cum 35 didragma solvit pro ipso et Petro, qui fuerunt nobilissimi filii Dei, in hoc docens indubie quod quicunque sacerdotes Christi quantumcunque digni fuerint in moribus

1. A: inquit deest. 4. A: ipso denario. 5. A: expressa. 7. A: debito; ib. AB: Cesari — debita deest. 9. A in marg.: 1. 10. C: in impugnabiliter; ib. A in marg.: 2. 11. A in marg.: 3. 13. BC: Domini. 14. Rectius: superscriptionem. 17, 18. indisponit. 18. A in marg.: Adam primus pater carnalis fuit homo nobilissimus citra Christum. Id habetur infra, parte secunda, sermone quinto in principio. 22. BC: iste. 24. BC: disperse. 31. A: a unitate. 33. BC: quia. 34. BC: hic deest; ib. BC: precepit. 35. BC: Matthei deest; ib. A: XVII facto complet; BC: dum.

vel privilegio impetrato debent subici mundi potentibus, cum Dominus omnium cum sua dignissima familia apostolica sic fuit subiectus.

Christ's example of submission to rulers.

Et potest ex hoc evangelio versucia modernorum phariseorum cum suis discipulis deprehendi. Machinantur enim sollicitate quomodo fideles deberent ex verbo vel opere mundi principibus rebellare, sed nostrum refugium est ad Christum, quomodo ex conversacione sua debemus constanter docere quod obediendum est mundi principibus tam verbo quam opere (ut Christus docet in suo apostolo ad Rom. XIII°).

Sed circa hoc evangelium dubitatur utrum ypocrisis sit peccatum gravissimum, et videtur quod sic, quia superbia (ut patet in primo angelo) est peccatum gravissimum, sed inter omnes species superbie in malicia precellit ypocrisis, ergo conclusio. Minor patet ex hoc quod omne aliud peccatum directe et unice facit contra iusticiam, ypocrisis autem geminat directe contraria veritati. Dicit enim fingendo extrinsecus quod diligit veritatem et tamen intrinsecus sibi ipsi contrarians impugnat quantum sufficit veritatem. Ideo dicit Chrysostomus tali ypocrite: *Aut appare quod es aut esto quod appares*. Et hoc fuit primum peccatum dyaboli temptantis hominem et erit indubie peccatum novissimum per quod dyabolus ex summa versucia a mundi exordio machinata seducet ecclesiam. Sed cum omni peccato sit connexa ypocrisis, eo quod in omni peccato apparet bonum in quo peccator illuditur, videtur si omnis ypocrisis sit peccatum gravissimum quod omne peccatum sit par in gravidine cuicunque.

Hypocrisy the worst sin.

Sed hic dicitur (ut supra) quod nullum peccatum intellectum formaliter vel (ut verius loquar) deformiter est grave simpliciter vel alicuius modi sed substancia illa peccans; et cum gravitas peccati sic intellecti attenditur penes hoc quod Deus magis detestatur istud peccatum et facit subiectum puniri gravius, patet quod aliqua ypocrisis et indicium cuiuscunque generis peccati est in reliquo peccato generis eiusdem gravius; verumtamen sicut in qualibet creatura secundum aliquam

2. B: Dominum omnium. 5. A: discipulis deest. 6. A: ostenderent ex; C: auderent ex; ib. BC: verbis. 8. A: est deest. 9. A: obediendum et in marg. 12. A in marg.: Dubium; B in marg.: Questio. 22. A: an esto. 23. BC: fuit deest. 31. A in marg.: Responsio; B in marg.: Peccati distinctio pulchra. 32. BC: ut verum. 33. A: modi deest. 34. A: ista peccans. 35. BC: illud. 36. A in marg.: De peccati gravidine. 38. C: in deest. 39. BC: secundum quandam.

The hypocrite
is the devil's
standard
bearer.

Parisiensis
compares the
hypocrite to

1. an ape,

2. a dunghill
covered with
snow,

3. a vessel
cleaned outside
only,

4. a swan,

5. an ostrich,

condicionem relucet quedam excellencia dignitatis, sic in quolibet genere peccati implicatur quedam excellencia pravitatis; et sic ut innuitur in ypocrisi implicatur excellencia detestande malicie. Unde ypocrita tamquam vexilliger patris mendacii contradiccione⁵ que est expressivum mendacium gerit secundum naturam duplicem in se ipso; dicit enim intrinsecus tamquam venenum acutissimum dyaboli execracione⁶ sed dicit extrinsecus sanctitatem et sic in omni bello dyabolus requirit ypocritam tamquam clientem precipuum pugne¹⁰ sue. Et sic Parisiensis comparat ypocritam octo modis: *Est, inquit, ut simea dyaboli faciens ad sui iugulacionem quod filii Dei faciunt ad sui decoracionem.* Unde Eccles. 10, 37 precipitur: *Ne sis ypocrita in conspectu hominum.* Secundo *ypocrita est sterquilinum nive coopertum*, in¹⁵ quo peccantes improvide demerguntur. Unde Matthei XXIII, 27 dicit Christus *phariseos ypocritas esse sepulcra exterius dealbata, interius vero plena ossibus mortuorum.* Tercio *est similis vasi exterius purgato sed interius sordido*; ideo Christus reprobatur phariseos, quia²⁰ mundificabant quod foris est et immundicias intraneas derelinquunt.

Quarto *similis est cigno in pennis ad extra candido, sed habenti interius carnes nigras.* Et ad hunc sensum precipitur Deuteronomii XXII°, 11: *Non indueris veste²⁵ que ex lana linoque contexta est.* Per linum (quod est subtilius) cogitationes ypocritice figurantur, sed per lanam (que est alba) opera contraria denotantur.

Quinto *ypocrita similatur struthioni qui habet pennas ac si volare poterit sed neque appetit neque potest.* Unde³⁰ Job XXXIX°, 13: *Struthionis penna similis est penne herodii et accipitris, quando derelinquit ova sua in terra.* Fol. 182^d
Ypocrita, inquit, ova sua in terra relinquit, dum ex operibus suis solam mercedem terrenam querit. Et hinc figurative prohibentur Levitici XI° cignum et struthi-³⁵ onem comedere. Et hinc Matthei VI°, 2 Christus

4. A in marg.: Ypocrisis. 6. A: est deest. 9. A: diaboli. 12. A in marg.: 11. B in marg.: Ypocrita simee diaboli comparatur. 15. A in marg.: 9. 19. A in marg.: 3. 23. A in marg.: 4. 25. A: vestem. 26. C: que deest. 27. BC: rogaciones ypocrite signantur. 29. A: simulatur struthioni; B: struconi; C: struio. 32. BC: qui derelinquit. 34. B: opibus. 35. BC: prohibemur; ib. A: XII deest. 36. Cod.: Matthei VII. Correst.

11. An Johannes Parisiensis? Cf. Fabricius, Bibliotheca Latina medice et infime aetatis IV, 396.

mandat: *Cum facis elemosinam, noli ante te tuba canere sicut ypocrite faciunt.*

Sexto dicitur lupus pelle ovina indutus; unde Matthei VII°, 15 mandat Dominus: Attendite, inquit, a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intus autem sunt lupi rapaces.

6. a wolf in sheep's clothing,

Septimo ypocrita est arundo que radicem fixam in solido veritatis non habet sed luto ac concavata intrinsecus infructuosa et instabilis temptationis spiritu circumfertur. In summitate autem comam gerit ut fatuus quam et lanuginem habet pro fructu. Unde Sapientie V^o, 15: Spes impii quasi lanugo. Et hinc Matthei XI°, 7 Christus discomparat Baptistam arundini.

7. a reed,

Octavo ypocrita similatur vulpi que est animal fetidum et dolosum, cuius carnes sunt inutiles sed pellis valet contra paralysim. Unde Ezechielis XIII°, 4: Quasi vulpes in deserto prophete tui Israhel erant. Et hinc apostolus prophetat has vulpes in sectis fictis et nominat eos ypocritas novissimis temporibus adventuros. Simulant enim se mundo mortuos tamquam vulpes sed apparente beneficio in quo reluceat mundi prosperitas vivaciter prosequuntur. Ypocrisis enim corrumpit opus extrinsecum bonum de genere. Ideo Luce XII vocatur fermentum phariseorum; et Herodes propterea vulpes dicitur, et propter maliciam intrinsecam et maliciam extrinsecam callide infectivam operis boni de genere dicitur a beato Jeronymo duplex iniquitas. Unde Christus non legitur in evangelio acucius contra peccatum aliquod invexisse (ut patet Matthei XXIII et sepe alibi). Dyabolus enim peccato illo decepit primum Adam, Scarioth per osculum tradidit secundum Adam et Antichristus in fine seculi per ypocrisim sectarum nutriet partem suam. Unde sicut bonum opus de genere per ypocrisim tamquam summe Christo contrarium deformatur et sic plus quam opus malum de genere venenosum, sic Christi ordinatio in clero suo que debet esse in pugna sua pugil precipuus transformatur et fit versucia dyaboli maius periculosum.

8. a fox.

The apostle prophesies of these foxes i. e. the religious orders.

3. A in marg.: 6. 3, 4. A: Matthei V. 7. A in marg.: 7; ib. BC: radicem suam. 12. AB: XVI; C: XII. 14. A in marg.: 8. 26. C: callidide. 27. C: bono; B: bono; correxit beato. 32. A: secatus nutriet. 34, 35. B: deformat. 36. A: suo deest. 37. BC: et sic.

20. Cf. English Works of Wyclif ed. by Matthew. pag. 123.
24. Lucæ XIII, 32.

But for
hypocrisy
Antichrist
could not have
brought in
endowment.

Nunquam enim invaluisset Antichristi versucia in dotacione ecclesie contra Christum, nisi regnasset ypocrisis in religionibus privatis et prelatiis cesariis, in quibus sanctitas sine correspondencia mentis extrinsecus simulatur. Et devocius meritum ex gravacione temporalium contra ordinacionem Christi fingitur.

In omnibus autem istis laborat infidelitas Antichristi et eo validius quo ypocritarum versucia minus percipitur et eorum argucia coloracius quoad mundum deprimitur et eorum deceptio secundum plures et maiores defenditur. Si enim fidelis ad similitudinem Christi invehat contra tales, totus mundus reclamabit cum carne sua et sanguine. In sanctitatis apparencia oculos hominum stulte pascunt; *exterminant enim facies suas* (ut dicitur Matthei VI°, 16) et simulant alias sanctitates penales, ut videantur hominibus esse sancti, et sic ut clamant discipuli Antichristi, idem esset ipsos impetere sive persequi et cruciare Dominum Jesum Christum.

SERMO LVI.

20

Ecce princeps unus accessit. Matthei IX°, 18.

The ruler's
daughter is the
first in order
of the dead
whom Christ
revived. (cf.
Sermo XLVIII).

Notata historia huius evangelii patet ad sensum mysticum quomodo filia huius principis est prima in ordine de tribus mortuis quos Dominus suscitavit. Princeps potest intelligi mentis acies, que mens licet sit intrinsecus fedata crimine habet tamen remorsum consciencie, et *orat intrinsece ut filia sua* ad intra *susciletur* mortua. In omnibus autem istis oportet notare logicam scripturam ad intelligendum hos sensus mysticos, primo quomodo quilibet persona humani generis est masculus et mulier secundum disparem rationem ut Matthei XXI°, 50: *Quicumque fecerit voluntatem patris mei qui in celis est, ipse meus frater, soror et mater est*. Secundo supponitur quod homo interior qui est mens humana realiter loquitur Deo abscondite secundum mocionem consciencie

1. A in marg.: Contra dotacionem. 7. B in marg.: Antichristus unde roboratur. 8, 9. paritur. 11, 12. A: Si enim — Christi deest. 13. A: et sanguine et sanguine. 20. BC in marg.: Dominica XXIII; C: post Trinitatis. 23. A: primum. 26. BC: remorsum continue. 29. A in marg.: 1. 31. A in marg.: Nota quod quilibet persona humani generis est masculus et mulier secundum disparem rationem; B in marg.: Quilibet persona humani generis est masculus et mulier secundum disparem rationem mysticam. 32. BC: que. 33. A in marg.: 2.

20. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 59.

et secundum proprietates secundum quas differt quodam-
modo a se ipsa. Tota autem generacio hominis est
una persona. Qua logica scripture supposita patet quod
humanum genus secundum rationem qua principatur
5 tam corpori quam sensui habet filiam mortuam, cum
Fol. mens intrinsecus in pravis affectionibus sit perversa, |
183^a licet non procedat in nephandum opus extrinsecum
(ut patet Matthæi V^o). Et ideo cum istud peccatum sit
levius et ratio potencior, signanter vocatur peccatum
10 filia, et ratio vivax in homine princeps unus. Sed hec
filia mortua infra domum, filius vidue est mortuus extra
partem (ut notatur sermone XLVIII°). Princeps autem
iste est vivax in fide quod, si Christus Deus et homo
imponat manus, hoc est, potenciam operandi, purgando
15 interiorem hominem statim vivet. Jesus autem cum
discipulis suis semper operans ad utilitatem ecclesie
interim sanat fluxum sanguinis aliarum personarum hu-
mani generis, que duodecim annis, hoc est, secundum
etates falsas cum diabolo duplicatas, peccati sanguinem
20 effluerunt. Nam Psalmo L^o, 16 dicitur: *Libera me de
sanguinibus Deus, Deus salutis mee*. Ideo quelibet persona
generis humani aggregata assueta peccatum in actum
producere est mulier paciens fluxum sanguinis. Et hec
mulier in personis status infimi inspirata ut respiscat
25 a crimine, tamquam reputans se indignam accessit retro
et tetigit fimbriam vestimenti Christi. Pro quo notandum
quod vestimentum Christi est tota persona salvanda
quam Christus induit; cuius persone alia pars est in
dignitate status superior et alia inferior iuxta illud
30 Psalmi CXXXII^o, 1: *Ecce quam bonum et quam iocundum
habitare fratres in unum, sicut unguentum in capite quod
descendit in barbam, barbam Aaron, quod descendit in
horam vestimenti eius*. Christi enim humanitas est Aaron,
super cuius caput oleum gracie pre suis participibus
35 est diffusum; de cuius plenitudine omnes christiani acci-
piunt, primo barba superior ut prelati, secundo barba
inferior ut temporales domini, et tercio populares eciam
usque ad abiectissimos que sunt fimbria vestimenti.

Mystical
interpretation
of the history.

The woman
with the issue
of blood.

2. A in marg.: Tota generacio hominis est una persona. 5, 6. B: cum mors. 9. C: et compotencior. 11. B in marg.: Filia in domo mortua, peccatum latens in corde. Racio recta. Princeps potens. 10, 11. A: hec filia. 11. B: sed filius. 12. BC: sermone L. 16. BC: suis deest. 21. B in marg.: Mulier fluxum sanguinis paciens quid signat. 26. A in marg.: Vestimentum. 32. B in marg.: Barba Aaron quid significat. 33. A: horam; id est oram. 34. BC: prescius; ib. A: participibus. 36. A: prius. 37. A in marg.: barba duplex. 38. BC: subiectissimos quo.

Further
on which
version of
the text.

Populus autem in seculi mulierem ac patientem fluxum san-
guinis tangit innotam vestimentum Christi quando cre-
dit. et servat in seculi anima. cum tamen servaverit
sanctam tangit nunc sanam. Nam 1. Job. V. 18
scribitur quod *maligntus non tangit Dei filium* adop- 5
tatum quia sue voluntates que sunt potestatum sua-
rum anima non sunt anima. Sic ergo fidelis tangit
innotam vestimentum Christi quoniam voluntarie et meri-
torie tenet Dominum in hoc seculi et Christus infundit
non idem quod in seculum statim servaverit. saluus erit; 10
ac Deus servat perenniter in hac fide. Et interim intrans
domum spirituales predicationis invenit rationem
innotam fidei quam suam accepisse se fallaciter de-
clinantem. et tunc sensum suum conformiter; sed
tunc huiusmodi impuritas amovet donans fidem 15
quod tunc non est mortuus morte secunda. licet sit ad
tempus anima soporata; et dominus strice consciencie
animam tendentem ad Christum sententiam. Ordo autem
spiritualis manducationis Christi exprimitur Luce VIII. cum
preter similitudinem dante et considerasse consciencie 20
Christus introducit Petrum et Johannem et Jacobum et
patrem et matrem puella. quia fides que florebat in
Petro. caritatem que dormit in Johanne. et operis
impuritatem que micabat in Jacobo. ac originalem
instinctum ad tam active quam passive se subiciendum 25
Deo exclusis aliis tumultibus illapsus in animam intro-
ducit. Intrans ergo per spirituales lapsus cum predicta
comitiva virtutum tenet manum puella. quando vir-
tutem eius operatricem excitat et erigit ad meritorie
operandum: nam prostratus peccato et gravatus dyabolo 30
incumbente non habet aliam viam ereccionis nisi
quod inductis virtutibus et per consequens amoto
dyabolo Christus sic teneat manum eius. Et sic oportet
quod spiritualiter vivificatus erigendo manum cum
Domino operetur. Manducatio autem quam Lucas 35
meminit est spiritualis pastus interioris hominis in fide
scripture et exercicio virtutum. quia aliter suscitatus
spiritualiter statim cadit.

1. A: Populus ergo. 7. B in marg.: Fimbria Christi vestimenti quis tangit. 13, 14. C: declinantem. 17. Codd.: soporata; ib. A: stricte consciencie. 26. BC: anima. 27. A: illapsus. 31. BC: ereccionis. 32. A: quod deest. 33. A: eius deest. 35. BC: Manduccio.

Circa istud evangelium dubitatur, primo si crimini
plene consensciens sed facinus ad extra non operans
peccet mortaliter et si opus extrinsecum peccatum
aggravat. Quantum ad primam partem patet ex diffini-
5 cione Christi Matthei V^o sermone multiplici quomodo
consensu in animo, eciam opere ad extra subducto,
peccat homo mortaliter. *Audistis, inquit, quia dictum*
est antiquis: Non occides; qui autem occiderit reus erit
Fol. iudicio. Ego autem | dico vobis quia omnis qui irascitur
183^b 10 fratri suo reus erit iudicio. Et iterum audistis quia
dictum est antiquis: Non mechaberis. Ego autem dico
vobis quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum
eam iam mechatus est eam in corde suo. Nec dubitat
15 sed Christus dicit iterum quod nisi habundaverit iusti-
cia vestra plus quam scribarum et phariseorum non
intrabitis in regnum celorum. Supposita ergo parte ista
videtur michi quod nullum opus extrinsecum aggravat
peccatum anime, nisi de quanto diuturnius, delectabilius
20 et intensius facit hominem in crimine delectari, et sic
posset prescitus ex peccato retento in anima instar
dyaboli peccare graviter et dampnari. Sed raro vel
nunquam est crimen in anima, nisi habita opportunitate
in perverso opere proferatur; et istud quia sensibile
25 attenditur apud politicos qui dicunt pharisaice alia
graviora intrinseca non noscere, sed theologus noscens
quod perversa voluntas apud Deum videntem omnia
pensatur potissime, cognoscit quod nullum opus extrin-
secum est peccatum nisi per accidens secundum quod
30 inficitur a malicia voluntatis. Sepe enim contingit quod
opus extrinsecum nedum iudicat iniquitatem animi sed
multipliciter accendit; et sic opus extrinsecum, licet non
per se aggravat peccatum. Multe autem sunt rationes
pro ista sententia; et pro contrario obicitur quod
35 iudices in foro contencioso ecclesiastico deridentes
istam sententiam errarent in hoc multociens, quod
concedo, ymmo quandoque opus extrinsecum licet

There may be
mortal sin
without any
outward act.

No outward
act increases
sin, except as
it makes the
sinner take
pleasure in his
crime.

1. A in marg.: Dubium primum. 5. C: Matthei V deest. 10. BC:
erit concilio. 16. A: vestra deest. 21. BC: a peccato. 24. B: opere
precedatur; C: procedatur. 27. BC: videntem animam; ib. B in marg.:
In peccata aliquando cadere occasionaliter proficit. 29-31. A: est
peccatum — extrinsecum deest. 34. C: et deest. 36. A: errarunt.

quod secundum Augustinum ipsum non manet, licet ab illo obiecto rapiat mira celeritate species et effectus, et sic peccando in Deum, eligendo bonum quod sibi videtur delectabile magis peccat. Ideo medicina salubris foret obstare principiis, videlicet ne anima sic fragilis in obiectis creatis nimium inmoretur.

Non tamen intelligendum est quod virtus anime sit qualitas a substantia eius egrediens et qualitatem obiecti distantis secum rapiens sine subiecta substantia, sed ipsa substantia anime sic multiplicatur spiritualiter secundum quoddam esse et ibi intenciones et actus elicit quos habet etiam in obiecto. Et sic secundum Augustinum et alios scientes tam intellectus quam sensus singuli sunt activi. Accipiendo autem sensum aggregative pro organo et virtute, sic paciuntur sensus ab obiecto suam speciem in ipso organo imprimentem. Intellectus autem tam humanus quam angelicus est passivus adeo, sed virtus vel intellectiva vel sensitiva abstractive intellecta non patitur ab obiecto inferiori in natura potius quam Deus patitur ab homine presentante sibi meritum, sed Deus movet virtutem creatam, ut propter obiecti presenciam ipsa virtus eliciat tam speciem quam actum, et glossam Aristotelis arguitivi cum suis sequacibus in hac parte relinquo sue secte, que nescit se fundare in ratione nec sic in aliis se melius occupare. Sed fautores eorum dicunt quod extendunt pati et moveri ad omnem mutacionem spiritualem quomodo scriptura dicit quod Deus est summe mobilis licet perfectius et magis equivoce quam alia creatura; sic autem anima est per se mobilis et secundum rationem aliam ab obiecto. Sed totum istum tractatum relinquo philosophis, concedens quod anima a peccato vincitur et bono creato in quo inordinate quiescit. Et sic Deus cum illo bono creato dicitur movere animam ad eliciendum talem actum, cuius causa culpabilis est ipsa anima que indebite recedit a Deo.

Sed tercio dubitatur plus theologicè quomodo suscitandus in proximo quem Deus destinat ad beatitudinem

The power of the soul is not to be thought of as a separable quality.

How far the intellect and senses are active or passive.

Can the predestinate sin mortally?

1. A: monet; ib. A in marg.: Augustinus. 2. BC: effectus. 3. A: et deest. 4. B in marg.: Medicina peccatorum circa principia. 9. A: subiecta. 12. A: subiecto. 13. A in marg.: Augustinus. 16. A: ipso deest; ib. A: imprimenti. 17. BC: autem deest; ib. A in marg.: Intellectus; B in marg.: Sensus et intellectus quomodo sunt activi et quomodo passivi. 19. BC: inferiore. 23. A: arguitivi deest. 24. C: ac suis. 26. B: ascendunt. 30. BC: a se; ib. A: et deest. 31. A: totum deest; ib. A in marg.: Anima. 32. C: convincitur ut. 37, 38. BC: sustinendum; A. sustinendus, cf. pag. 372, 17.

peccat mortaliter, specialiter cum Deus non potest cō-
 siderari quemquam plus vel minus diligere et habere
 tantū amoris divini quem predestinatus habebit in patria
 excludit peccatum mortale. Et in confirmationem huius
 Christus summus logicus dicit simpliciter, quod puella
 non est mortua sed dormit. Sed de peccato mortali
 expeditum est alibi quomodo peccatum finalis impeni-
 tentiæ est mortale simpliciter. Ideo Christus ad denegandum
 istam equivocacionem dicit quod hec puella non est
 mortua, sicut in Apocalypsi dicitur quod nulli predesti-
 nati leduntur a morte secunda, et tamen (ut instant
 oppositæ) quilibet mors est mors secunda in aliquo
 ordine numeri sed non mors post quam non erit vivi-
 ficacio sed simpliciter vite extinctio. Mortem autem
 primam vocat Christus non mortem sed dormicionem,
 et multo magis est dormicio quodammodo mortui
 posterius ad beatitudinem suscitandi. Et istam logicam
 scripture tenent fideles istam tradicionis repugnantiam
 detestantes.

SERMO LVII.

30

*Cum sublevasset oculos Jesus et vidisset quia multitudo
 magna venit ad eum, dixit ad Philippum. Joh. VI°, 5.*

Two miracles of
 multiplication
 of loaves.

Notata historia huius evangelii cum aliis patet quod
 Christus duplici vice miraculose fecit corporale convi-
 vium, scilicet istud de quo evangelium hodiernum et
 aliud in quo erant septem panes et pisciculi pauci, qua-
 tuor millia hominum saciata, et superfuerant septem
 sporte, de quibus Sermone XXI°, et patet Marci VI° et
 VIII° capitulis, in quibus indifferenter et superflue nar-
 rasset tam varie ista duo tam miraculosa convivia nisi
 forent distincta. Nec dubium quin Christus non tamen
 varie suscitasset tres mortuos et fecisset ista duo mira-
 cula, nisi superfuisset ratio annotanda, cur tam varie
 ita fecit. Supposita ergo ratione de suscitacione trium
 mortuorum (que tangitur Sermone XI.VIII), videtur
 probabile quod ratio huius duplicis elemosine sit infamis

2. BG: quidquam plus. 8. A: Et ideo. 18. C: contradiccionis.
 20. BG: Dominica XXV; C: post Trinitatis. 22. A: Joh. XVI; ib. Codd.:
 dicit. 24. BG: facit. 28. B: porte; ib. A: sermone VII; ib. A: ad
 patet; B: et patet; ib. A: Marci VII. 29. A: in quo. 31. A: fuerant.
 34. BG: illa facit. 35. BG: L.

20. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold I, 62. 28. Vide
 supra, pag. 140.

binarius, quo genus humanum subiciendo se huic necessitati a bonitate que Deus est recesserat. Nec invenitur in corpore habitudo talis ternarii qualem est in suscitacione spiritus reperire. Istis ergo suppositis et notata historia patet ex evangelio Marci et Johannis in VI.º capitulo quomodo multitudo notabilis in deserto loco propter aviditatem audiendi verbum Domini defecit in corporis alimento. Jesus autem motus misericordia pavit eos spiritualiter, ut notat evangelium Marci VI.º. Sed
 10 consequenter deficiente eis pabulo corporali pavit eos miraculose illo cibo cuius salsamentum fuit spiritualis intellectus pabuli spiritualis. Sicut enim Christus fuit duplicis substancie quoad hominem, sic dupliciter misertus est homini. Temptative autem quesivit a Philippo
 15 unde tantam multitudinem reficerent corporaliter in deserto, sed Philippus respondit quod ducentorum denariorum panes (quos secundum Marcum habebant in corbona) non sufficerent eis ut unusquisque modicum accipiat. Sed Andreas frater Simonis publicavit unum puerum habentem
 20 quinque panes ordeaceos et duos pisces, sed ille asserebat non tante sufficere. Per hoc autem interrogat Philippum, qui interpretatur os manuum, ad denotandum sensum Apostoli qui non laborat non manducet II Thessal. III.
 Fol. 183^a Andreas autem qui interpretatur decorus in stacione |
 25 dicit quod ocians in opere meritorio est indignus ut recipiat pabulum super terram. Verumtamen est unus puer qui natus est nobis (de quo Isaie IX°, 6), habens quinque panes ordeaceos et duos pisces per quos totam multitudinem humani generis potest reficere. Sed hec
 30 quid sunt quoad corporale pabulum inter tantos? Sed Jesus fecit per ministros suos in viridi feno discumbere, quia terrenas humilitates aspirantes ad patriam facit fragilitatem suam cognoscere et pastum spiritualem Domini expectare. Discubuerunt ergo viri numero quasi
 35 quinque millia, quia omnes illi in quibus virebat predestinacio et erant per superbiam quinarum suffocati. Sed Jesus accepit panes et pisces ac agendo Deo gracias distribuit sic discumbentibus, quia quinque libros Mosaycos

Christ in His twofold nature had a twofold pity.

Meaning of "Philip";

of "Andrew".

The lad with the loaves is Christ.

The 5000 are the predestinate.

1. A: genus hominum. 6. BC: capitulis. 9. A: Marci deest.
 12. A: spiritalis. 14. B: Temptavie. 16. A: respondit quod deest.
 17. BC: in turba. 18. BC: suscipiat; ib. Vulgate: Est unus puer hic qui habet quinque panes hordeaceos et duos pisces. Sed hec quid sunt inter tantos? 21. B in marg.: Philippus os manuum. 25. B in marg.: Andreas decorus in stacione. 27. C: de nobis; ib. A: IX deest. 31. A: facit. 32. A: humiliatos. 34, 35. BC: virorum quinque millia. 36. A: et deest.

The five loaves
are the
Pentateuch.

tamquam panes et sensum mysticum duplicis testamenti tamquam edulium; quod totum dictum quinarium sciavit. *Ut autem impleti sunt, precepit apostolis ut colligerent fragmenta sententiarum que superfuerant, ne perirent. Et collegerunt ac impleverunt multiplicem universitatem fragmentorum ex quinque libris Mosaycis et sensus duplicis testamenti.* Dicuntur autem panes ordeacei, quia quinque libri Pentateuci sunt graves et asperi ad servandum. Sed percipientes sensum huius miraculi vident ex quinque libris Mosaycis et ceteris prophetis quia Jesus noster sit servus propheta qui in lege veteri est promissus.

How far the
Pentateuch is
to be received.

Circa hoc evangelium primo dubitatur utrum illi panes ordeacei sint hodie a fidelibus comedendi, et videtur quod non, quia iam legalia cessaverunt. Sed certum videtur ex fide quod sensus mysticus librorum Moysi sit in perpetuum comedendus. Asperitas autem ordeacea cessantibus ceremoniis hodie est lenita. Sed heu per Antichristum sunt traditiones tam aspere et longe disperse quod lex Moysi fuit Judeis tolerabilior quam hodie est lex Christi et sic per inculcationem terre serende granum frumenti est versum in ordeum atque siliginem et *refrigescere caritate multorum* quedam species ordei frumento similis in figura per sophistas dyaboli est reperta. Non enim est aliqua pars evangelii quin ex glossa sinistra sit ut evangelium palliata et sic spice longiores atque asperiores communi ordeo germinant. Nec dubium quin apostolicorum ignorancia aut negligencia sit in causa.

Nature of
English wheat
and of English
theology.

Et notandum est quod frumentum Anglie plus habet de spinosis superfluis ac paleis a frumento remotis quam habet frumentum alterius gentis; sed utilius est pro faccione panis. Correspondenter videtur quod theologia nostre gentis sit concordando curie propinquior ceremoniis ordeaceis sed ratione subtilitatis et explanationis cum fuerit purgata sit planior ac pastui populi secundum panem vite clarior atque fertilior. Sed sicut veniente luce et calore caritatis Christi legalia cessare debuerant, sic lucente calore legis Domini sunt

2. BC: talem quinarium. 7. A: ordeicii. 13. A in marg.: Dubium primum. 14. A: sunt. 15. C: cessaverant. 18. BC: hodie deest. 19. 20. B: disperse. 25. A: alia. 26. BC: in evangelium. 27. 28. C: germinantur. 28. 29. A: aut negligencia deest. 29. C: sint. 30. A: factum Anglie. 32. A: factum alterius. 34. BC: concordanda. 35. A (ut supra): ordeiceis. 36. B: fuerint. 38. C: ac calore.

legalia a fidelibus contempnenda. Ideo non dubium quin defectus fidei et caritatis refigescencia sit causa quare sumus hodie a grano frumenti adeo elongati. Nam apostolici nostri non servant fragmenta scripture ne pereant
 5 sed illis contemptis adinveniunt fragmenta alia Antichristi. Et sic minus culpabilis foret in nobis observancia legalium veteris testamenti quam observancia minoris auctoritatis quam statuit Antichristus. Attendendo ergo ad solem iusticie debemus habito eius calore
 10 traditiones istas phariseorum contempnere et brevem ac levem viam Christi currere nec excommunicationes vel alias censuras eorum attendere; saciati enim ex adipe frumenti abhominamur istas traditiones pharisaicas, cum tamquam indigestibiles et aspere ad vomitum prod-
 15 vocant et retardant ad alia mentis salubria capienda. Et si queratur quando legalia cessare debuerant, dicitur (ut alibi dictum est plano sermone) quod tunc, quando patescente calore intellectus christiani et evacuata infidelitate libertas legis Christi clare cognoscitur, ut diffuse
 20 patet in epistola ad Galatas. Sed per introduccionem scole Antichristi libertas legis Christi extinguatur, et ad discendum traditiones et leges cerimoniales humanas totus homuncionis animus contempta lege Domini occupatur, sic quod cordatis in sua lege foret difficilior
 25 traditiones Antichristi in scribis et phariseis extinguere quam in tempore Christi fuit eorum versucias superare; in tantum quod si vir evangelicus quem formidant acute
 Fol. 184^a processerit contra ipsos, machinantur media nimis subdola quibus ipsum extinguunt cum suis fautoribus. Et
 30 sic nisi defectus fidei et vecordia militum Christi forent in causa, multiplicarentur hodie martyres sicut olim. Unde videtur multis probabile quod ceca devocio cesarum et principum terre, quin potius eorum ypocrisis, plus nocet ecclesie quam tyrannorum crudelitas, cum
 35 ipsi patenter persecuti sunt martyres ad eorum coronam quam per accidens perfecerunt. Sed isti persecuntur servos Antichristi ad eorum dampnationem quos adulatione ceca in dampnationem perpetuam inducunt. Et ista persecutio est gravior propter rationem multiplicem
 40 quam est prior.

Our prelates do not treasure up the fragments of Scripture.

The freedom of Christ's law destroyed by Antichrist.

1. B in marg.: Tradicionum humanarum nociva superfluitas quomodo est rescanda. 18. AB: pascente calore. 19. BC: clare deest. 27. B in marg. (al. manu): Vir evangelicus. 32, 33. B: cesaris. 34. BC: plus deest. 36. BC: fecerunt.

—

100

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

tamquam superflua et fidelis in certis operibus evangelicis occupetur.

Et istud est hodie eo diligentius observandum quo
multiplicantur Antichristi discipuli sine auctoritate scrip-
ture, vel ex eius sophisticacione seminantes multas sen-
tencias venenosas, ut patet ex decretalibus paparum
et ficticiis falsorum fratrum, qui hodie onerant ecclesiam
et sophisticant secundum commenta dyaboli partes suas.
Et sic fidelis non solum attendit sentencias, ut in prima
veritate relucet, sed ut promulgantur ab auctoribus
duplicis testamenti, quibus ex fide debemus credere et
ut necessarios sunt ad dirigendum in via Domini et
beatitudinem capescendum, sic et fragmenta sunt a Deo
colligenda.

15 Tercio dubitatur si sacerdotum sit panem predictum
frangere et ipsum cum fragmentis populo distribuere. False teaching
in decretals etc.
Et certum est quod sic, cum istud officium excedit
celebracionem et omne aliud misterium sacramenti.
Sed heu hodie per Antichristi discipulos qui vocantur
20 prelati ecclesie artatur et confunditur istud officium, cum
per ipsos et falsos fratres introductos predicandi licencia
sit venalis. Sed mittente prelato quocunque litteras ex-
communicandi subiectos vel quodcunque dictum altrin-
secus lucrum sapiens in verba illa sepe festinanter
25 prorumpitur, ut licet excommunicare hominem sit
periculosus actus atque ambiguus inter omnes, tamen
mittente ydiota decano, officiali, archidiacono sive epi-
scopo ut talis excommunicetur mandatum properanter
Fol. 184^b 30 completur et negans quantumcunque | racionabile ex-
communicatur, suspenditur vel aliter cruciatur, et cum
certum sit quod ista sit scola dyaboli peior phariseis,
qui colant culicem, omnes sacerdotes fideles debent non
obstantibus cartis hiis frivolis ab illis excommunicacio-
nibus abstinere. Et per idem non debet sibi incognite
35 excommunicatos denunciare, cum pro toto mundo sal-
vando non sit mendacium faciendum, ut sic finaliter
gradiendo cum Christo *qui est via, veritas et vita* (Joh.
XIV°, 6) perveniatur ad regnum sempiternum.

It is the duty
of all priests to
preach.

Abuses as to
preaching
licenses.

11. A: secundi testamenti; ib. BC: et deest. 12. B: necessarios;
ib. C: sint. 12, 13. BC: ad beatitudinem. 13. A: sic deest. 15. A in
marg.: Dubium tertium. 17. A in marg.: Responsio. 19. A: hodie
deest. 26. A in marg.: Nota. 28. C: speranter. 29. A: raciona-
biliter; C: racionabilem. 29, 30. C: et excommunicatur. 32. BC:
omnis sacerdos fidelis debet. 37, 38. A: Johannis IV. 38. A: sempi-
ternum Amen; ib. A: Explicit pars prima. Incipit pars secunda.

SERMO LVIII.

(Serm. Mixt. II.)

Egressus Jesus perambulabat Jericho. Luce XIX, 1.

The going out
of Jesus may
be understood
literally of
Jerusalem,
mystically of
heaven.

Patenti litera potest hoc evangelium ad sensum allegoricum sic exponi, sic quod servato ut basi ad litteram 5 quod *Jesus egressus perambulabat Jericho*; et potest intelligi egressus ad litteram de terrena Jerusalem, mystice egressus de materno utero et egressus de celesti Jerusalem iuxta illud Psalmi XVIII¹, 7: *A summo celo egressio eius*. Perambulabat autem Jericho que interpretatur 10 luna vel odor, quando vians volubilem viam tendendo ad patriam emisit famam odoriferam ipsum sequi volentibus ut tendendo ad patriam ambulent illa via. Zacheus qui interpretatur iustificatus signat credentes 15 ex gentibus, depressos per occupationes temporalium qui illuminati fide cupiunt videre Jesum; unde sequitur in evangelio: *Et ecce vir nomine Zacheus, et hic erat princeps publicanorum, et ipse dives; et querebat videre Jesum quis esset et non poterat pre turba, quia statura pusillus erat.* 20

Zacchaeus
represents the
secular part of
the church,

which is
sometimes
more righteous
than the higher
part.

Quamvis autem in negociis secularibus laborantes de infima parte ecclesie vocentur minimi in regno celorum (ut dicitur Matth. V.), tamen quedam persone talis partis ecclesie sunt multis de parte suprema eius devotione et rectitudine magis iusti. Unde sicut Luce XVIII² 25 turbe precedentes clamorem impetrativum ceci Jesu eunte versus Jericho increpabant, sic multis devotis laicis desiderantibus cognoscere viam ad patriam multi qui videntur superiores impediunt; unde turba est viciorum consuetudo que prohibuit naturam hominis cecam 30 declamare ad Dominum pro salute. Sed cecus continuando clamorem turbam vicit. Sic Zacheus tenellus in fide tollendo crucem et ascendendo in virtutibus sequendo Christum turbam predictam transcendit: *Pre-currens*, inquit evangelium, *ascendit in arborem syco-* 35 *morum, ut videret Jesum, quia inde erat transiturus.*

1. Qui hic secuntur sermones in cod. Cambr. (A) in fine partis secundae habentur (fol. 234^a—237^b). 3. BE in marg.: In dedicatione ecclesie. ib. Vulgate: *Et ingressus perambulabat*. 9. E: Psalmi VIII; ib. D: summo celi. 13. A: ad penitenciam. 17. BCDE: Et deest. 19. BCDE: nec poterat. 28. D: cognoscere deest; B in marg.: Turba impediens clamorem ceci quid significat. 29. B in marg.: Nota bene. 30. C: cecum. 35, 36. A: cicomorum. 36. BC: videret illum.

1. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold II, 208.

Fol. 234^d Fidelis autem gentilis interno instinctu motus pre | cur-
rit ad situm in quo posset salvari de perturbacionibus
istis turbidis que distrahunt ab observancia vie Christi.
Ascendit autem in arborem sycomorum, quando pre-
cavet de istis periculis; sycomorus enim est arbor
similis moro in foliis sed excellens in longitudine et
dicitur ficus fatua. Ita crux Christi que credentes spiri-
tualiter pascit licet sit fatua quoad mundum, humilis
tamen pastus in fructibus huius ficus et proprie virtutis
10 conscius virtuti crucis Christi in magna leticia se con-
figit, et tunc raptim videt Dominum transeuntem. Et
sequitur in textu: *Cum venisset ad locum suspiciens
Jesus vidit illum et dixit ad eum: Zachee festinans de-
scende, quia hodie in domo tua oportet me manere.* Ubi
15 non dubium quin, sicut Christus preordinavit totam
hanc seriem procedendi, sic ordinavit ad sensum misti-
cum quomodo quiesceret in domo spirituali gentilium
divitum quoad mundum; et notans necessitatem sue
ordinancie, et quomodo non mendicavit, ut mendicantes
20 validi sompniant ex hoc textu, signanter inserit quia
hodie in domo tua oportet me manere; ubi enim Deus
necessitatem adiungit pro recompensa plus valida mendi-
cationem talem subtrahit, ideo mendici validi addisce-
rent consequencias, antequam sic pudorose arguant.
25 Christus dixit isti gentili publice: *Zachee festinans de-
scende, quia hodie in domo tua oportet me manere;* ergo
Christus ab isto divite taliter mendicavit. Evangelium
(inquam) indicat universalitatem Christi domini et pie-
tatem qua voluit cum peccatore tam misericorditer
30 hospitari. Unde *Zacheus festinans descendit et accepit
Iesum gaudens* ut dominum, non mendicum. Unde sequitur
in textu: *Et cum viderent, omnes murmurabant dicentes
quod ad hominem peccatorem divertisset.* Nam illi ypo-
crite qui videntur Christo magis esse domestici derident
35 predestinatum de populo, quando vident ipsum mundum
relinquere et super ipsos Christi consiliis adherere. Tali-
bus autem illudunt sepius et in opere persecuntur; et
cum sint ex predestinatione et gracia ipse Christus,

Christ did not
beg as sturdy
beggars
pretend.

Zacchaeus
received Him as
a master, not
as a beggar.

i. B: Et fidelis. 5. B in marg.: Sycomorus signat crucem Christi.
9. A: partus; B superscript.: nutritus. 11. B: raptum. 14, 15. D:
Ubi notandum. 15. E: notandum correxit in: non dubium. 18. A: quo
deest; ib. E: vocans. 19. DE: ordinacionis; ib. DE: et deest; ib. C:
vendicavit. 20. A: inseruit; ib. DE: quod. 21. A: hodie deest; ib. A:
enim deest. 24. C: sic ponderose. 25. DE: publice deest. 28. ABC:
universalitatem. 31. A: in domum non modicum.

patet ex scriptura Act. IX, quod tamquam pharisei et scribe Dominum persequuntur (ut dicitur Matth. XX.) Sed Christus propter eorum maliciam beneficiando suis membris non deserit suum in eternum consilium, sed cum ipsis hospitans spiritualiter ipsos relinquit vacuos 5 a gratia, cum ex dispositione sua ypocritica tamquam Christo contrarii contempnunt eius opera. Unde sequitur in textu: *Stans autem Zacheus dixit ad Dominum: Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus et si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum.* 10

Zacheus kept his property, as he remained a secular.

Iste autem dives quia non erat futurus Christi apostolus, sicut alii duodecim sed permansurus fidelis mundanus in ecclesia militante, non reliquit omnia sua sicut Petrus futurus Christi apostolus, sed quoad iusticiam talis status superhabundanter fecerat etiam 15 supra phariseos nostros sicut supra sacerdotes legis veteris benefecit. Secularis autem gravatus temporalibus atque sufficiens dat dimidium bonorum suorum pauperibus, quando recognoscens quod in toto dominio Christi participat, servando sibi vite necessaria in arras 20 completi domini, dat medietatem Christi pauperibus bonorum illorum que ex gratia Christi participat. Et quia a Deo de iniuste ablati requiritur satisfactio preter talem elemosinam, ideo confessus fuit se daturum quadruplum defraudato; sed quia non fuit in hoc sibi 25 conscius, ideo condicionem adiecit, ostendens anime sue iusticiam et sinistre de illo iudicancium stulticiam. Nam nec oportet omnem dantem elemosinam dare dimidium possessionis Christi pauperibus nec pro fraudatione proximi dare quadruplum, cum sufficit solutio 30 equalitatis debiti ab iniuriato subtracti. Sed quia fidelis secundum opus supererogacionis non solum Deo debet dare decimam, sicut fecerunt patriarche legis veteris ex natura sed restitutionem omnium omissorum persolvere, ideo iste dives evangelicus Deo reddidit medietatem 35 sue substantie. Et quia fraudacio in temporalibus non

1. E: Luce IX; ib. A: tam pharisei. 2. CD: Unde dicitur; ib. D: Matth. XXV. 3. BCDE: in deest. 4. BCDE: reliquit. 5. BCDE: Ecce deest; ib. FCDE: Domine deest. 6. DE: reliquit viam suam. 7. A: futurus — apostolus deest. 8. D: super. 9. B in marg.: Quid est dare dimidium bonorum pauperibus laici. 10. E: sufficiens. 11. D: de deest. 12. DE: elemosinacionem. 13. A: Nam non; ib. B in marg.: Non obligantur defraudantes reddere quadruplum sed simplum. 14. B, D: defraudacione. 15. FCDE: debita ... subtracte. 16. A: secundum opus secundum opus; ib. FCDE: erogacionis; ib. A: Dens. 17. B: amissorum. 18. A: Deo deest.

solum dampnificat quoad illa sed fit Deo iniuria et iterum subtraccio usus et temporis, signanter promisit quadruplum; unam partem secundum quod commisit in Deum iniuriam, secundam partem secundum quod 5 iniuriam commisit in proximum, terciam partem secundum rationem qua interim subtraxit usum fraudati et quartam partem secundum rationem qua tanto tempore distulit opus tam meritorii instrumenti, et reddicionem restitutionis talis quadruple dictat virtus 10 quadruplex cardinalis. Et utinam nos sacerdotes istam rationem quoad fraudacionem a Christi servicio notaremus et tunc forte secundum ultimum nostrarum virium satisfaceremus Deo in nostris subditis et in donis Dei nobis propriis laboraremus continue, sicut 15 sumus indubie debitores. Unde quia fraudacio episcopi est longe periculosior, debet secundum regulam apostolicam Luce XIV *renunciare cunctis que possidet*, de parcis vite necessariis contentatus, de sua quidem defraudacione iudex striccius requirit iudicium. Sequitur autem 20 in textu: *Ait Jesus ad eum: Quia hodie salus domui huic facta est, eo quod ipse sit filius Abrahe*; ubi patet quod Christus loquitur de filio imitacionis in moribus et non principaliter de filio naturali, quia aliter non 235 valeret causalis, cum multi naturales filii Abrahe sunt dampnati; ideo illam naturalem filiacionem Abrahe quoad istum Zacheum superfluum est curare. Sicut enim Abraham de longe vidit terram promissionis, relinquendo domum patris sui (ut patet Genesis XII°), sic iste Zacheus cum sibi similibus vidit terram viventium de longe per fidem relinquendo vitam carnalem; 30 ideo dicitur imitatorius filius Abrahe. Cognacionem enim et filiacionem spiritualem plus appreciatur Dominus quam corporalem (ut patet Luce X et Matth. XIII).

Et credo quod hoc verbum movebat ecclesiam ad legendum hoc evangelium in festo Dedicacionis ecclesie, quia vere et pertinen-ter dici possit de ipsa ecclesia quod

Why Zacchaeus gave fourfold for what he had taken wrongfully.

What it is to be a son of Abraham.

1. A: ista; ib. B in marg.: Quid est reddere quadruplum. 2. A: interim; B: interum. 3. D: et — partem deest. 4. A: secundam partem deest. 5. 4. DE: unam partem secundam partem secundum quam iniuriam. 6. A: secundum rationem. 7. H: in tanto. 7, 8. C: toto tempore. 8. CD: opus tamen. 9. DE: quadruplo. 10. D: cordialis; ib. B in marg.: Nota bene. 12, 13. A: istarum virium; DE: virium nostrarum. 15. A: debitores debitores. 22. A: mutacionis; ib. B in marg.: Quid est esse filium Abrahe. Non omnes filii Abrahe salvi sunt. 24. D: filii deest; ib. A: sint. 26. A: Sic. 30. DE: per fidem deest. 31. BCD: enim deest; E: enim add. 33. A: corporalem. 34. BCDE: ecclesiam deest; ib. B in marg.: Quare hoc evangelium legitur in Dedicacione ecclesie.

salus huic domui facta est, supposito quod rector et parrochia in fide imitatorius filius sit Zachei.

Sed finaliter Christus respondens indignacioni ypocritarum pharisaice sic subiungit: *Venit enim filius hominis querere et saluum facere quod perierat*. Cum autem de celo descendit ad querendum ovem centesimam, patet quod debuit communicare cum gentibus ad salutem, quarum typum gerit iste Zacheus. Sed oportet tunc quod adeo previe instigentur et cum Christo singulariter meritorie operentur.

Prelates cannot make up for defrauding their subjects of spiritual help.

Circa hoc evangelium dubitatur quomodo prepositus spiritualis teneatur in fraudacione suffragii spiritualis subiectorum ipsis restituere; et videtur quod non sit possibile, quia quantumcunque potest subiectis ministrare sufficiat, debet hoc pro debito illius temporis, ergo non in hoc satisfacit pro illo debito priori. Nec dubium quin non possit satisfacere ex nuda collacione temporalium, cum spirituale suffragium debitum infinitum excedit numismata in valore.

Quantum ad istam difficultatem ego non video quomodo ex condignitate meriti peccantis deleri possit quodcunque peccatum, cum ad satisfaccionem requiritur gracia infinita; specialis tamen est ratio difficultatis satisfaccionis in spirituali preposito (ut patet ex dictis); ideo securius et melius foret curatum non singulariter isti ecclesie sed toti generaliter militanti ecclesie obligari; tunc enim non posset particularis ecclesia ab eo rationem exigere, licet peccata propria dolens a digno spirituali ministerio ipsius ecclesie ad tempus vacaverit. Quamvis enim talis peccans iniuriatur cuilibet fratri suo, tamen postmodum satisfaciens Deo per gratiam satisfacit etiam generaliter ecclesie, cum secundum nudam legem caritatis generalis fuerat obligatus. Modo autem obligat se aliter singulariter et infundabiliter isti plebi; ideo videtur quod obligat se ad proprietatem, cum tamen non sit personarum accepcio in legibus

3. A: finaliter ergo. 8. BCDE: quorum; ib. ista deest. 9. D: adeo penitencie. 10. C: comparetur. 11. B in marg.: Questio quomodo spiritualis teneatur restituere; D in marg.: Dubium; E in marg.: Questio utilis. 14. CDE: post subiectis; B: post correxit in potest; A: potest deest; plus subiectis. 15. E: sufficient. 16. C: satisfacit. 17. A: non deest. 20. B in marg.: Solucio; E in marg.: Responsio; ib. A: ad ista. 25. E in marg.: Nota. 28. C: delens. 29. A: vacuerit. 32-34. A: ecclesie — infundabiliter deest. 33. A: generalis; B: correxit generaliter. 35. B in marg.: Infundabile est esse aliquem obligatum tamquam ad unam plebem; E in marg. manu al.: Minister spiritualis obligatur plus universali ecclesie quam particulari.

caritatis. Cum ergo debet plus diligere universalem ecclesiam quam hanc individuum, videtur mihi quod obligatur universali ecclesie plus prodesse; licet autem quis stipendium singulariter accipiat de ista particulari ecclesia, sicut quondam fecit Apostolus, debet tamen in ista vel quacunque alia in qua crediderit universali ecclesie plus prodesse sibi magis proficere et in ista intencione licite alternare.

Unde (ut sepe dixi) obligati ecclesiis quoad ministerium spirituale et stantes cum regibus ac dominis in ministerio temporali sunt manifeste proditores Dei et particularis domini cui serviunt, nec non et illius parrochie cui debeant spiritualiter ministrare. Et in ista prodicione sunt rei non solum curati predicti sed ipsi seculares domini qui proditorie in suo servicio cum bonis Dei subtrahunt servum suum a spirituali meliori ministerio quod ipsemet limitavit. Si enim non sufficerent nec scirent nisi sic singulariter ministrare superflue et dampnabiliter acciperent officium sacerdotis. Et hinc credo quod reges et principes in penam peccati reciproci a talibus clericis proditorie seducuntur.

Beneficed priests may not undertake secular business.

Dicitur enim quod rex Anglie ex consilio suorum episcoporum et clericorum promocionem a curia Romana expectancium nedum procurat pro papa et cardinalibus ut de bonis propriis spoliarent pauperes regni sui, sed lato sigillo suo signat mandatum quod simplices eius subiecti tribuant tali dyabolico rapinam quantumcunque fuerit dacio contra Deum. Nec dubium quin tales consiliarii et consiliati sive episcopi sive alii sunt dampnabiles apud Deum. Numquid credimus quod talis consiliarius sufficere respondere in die iudicii propter regem? Revera non tunc satisfactorie pro se ipso. Regi autem non proficit talis collacio nisi ut regnum suum depauperetur, ut proditor suus per Antichristum exaltetur et utrique simul in finali iudicio condempnentur. Si ergo talis foret proditor regis et regni qui mutilaret regem subdole quoad corpus, quanto magis foret pro-

Evil counsellors move the king to collusion with the Pope.

7. BCD: in deest. 9. DE in marg.: Nota; B in marg.: Tenentes ecclesias et servientes dominis vasallorum more sunt proditores Christi. 10. A: aut dominis. 12. BCDE: et deest. 14. A: ipsi deest. 18. E: singulariter deest; A: seculariter. 22. B in marg.: Quare domini seducuntur a clericis; ratio quia subtrahunt eos videlicet clericos ab ordine clericali. 25. A: propriis deest. 26. DE: loco sigillo. 27. A: subiecti. 27, 28. A: quantumcunque licet. 29. A: et consiliati deest. 32. B in marg.: Ad quid valent daciones pape exacte per regna. 34. DE: dampnetur ut. 35. BC: et ut uterque; A: et uterque; ib. ABC: condempnetur.

ergo Christus mandat operibus suis credere, quanto
magis regnum nostrum debet ab operibus istorum
elemosinatorum dignitatis evidenciam expectare. Cum
ergo Deo sit proprium ante laborem dare premium,
5 homini vero sit proprium dare premium post laborem,
Antichristo vero sit proprium exigere ut subiectus
afferat mercedem labore nec precedente nec sequente,
ideo expergefaceret nostros regnicolas non ante opera
digna talium suspectorum afferre illis tanta stipendia
10 copiosa. Cum ergo bulle superfluunt tamquam signa
insufficiencia atque falsa, fidelis debet dimissis bullis
operibus vivis credere; hoc enim Christus de se ipso
mandavit. Quanto magis Antichristus idem iudicium de
suis operibus expectaret; nam plumbum mutum et litera
15 mortua non equivalent vivis operibus. Et quantum ad
secundum, volvamus diligencius quantum imperator vel
alius secularis dominus Christo obedierit, sive Petro
Christus indubie talem obedienciam non exegit sed
terrenam obedienciam solvit cesari (ut patet Matth. XVII°)
20 et regibus in testamento suo solvi docuit (ut patet ad
Rom. XIII° et 1^a Petri II°).

God rewards
before toil,
man after;

Antichrist
claims reward
without toil.

Christ paid
earthly
obedience to
kings.

SERMO LIX.

(Serm. Mixt. III.)

Omnis qui venit ad me et audit sermones meos et facit
25 *eos, ostendam vobis cui similis sit.* Luce VI°, 47.

Constat ex evangelio Matth. VII° et Luce VI° duplicem
esse domum spiritualem quam viantes inhabitant, scilicet
domum virtutum in Christo fundatam et domum ca-
ducam instabiliter fundatam in creaturis. Ad primam
30 autem domum requiritur vie dispositio, scilicet quod
homo primo veniat ad Christum imitatione morum,
secundo ut audiat verba Christi et tercio quod illa faciat
in effectum. Nemo enim salvatur nisi secundum ordinem
servaverit ista tria. Quis queso salvabitur nisi Christum
35 imitatus fuerit in virtute? Cum enim ex fide solum

Foundation on
Christ requires

1. imitation of
His virtue,

7. BCD: laboris; E: laboris correxit in labore; ib. C: precedere.
8. A: ratio expergefaceret; ib. DE: non deest. 10. C: superfluunt. 11. A:
debet deest; ib. ABCD: diversis; E: correxit: dimissis. 14. D: non
plumbum; ib. A: vel litera. 16, 17. A: vel aliquis. 18. BC: indubie
deest; ib. ABCE: exigit. 19. BCDE: eternam obedienciam. 20. BCDE:
ad deest. 22. BD: Sermo alius de Dedicacione ecclesie. 26. DE: in
evangelio. 28. DE in marg.: Domus duplex. 30. A: predispositio.
32. A: secundo quod. 34. BC: quis rogo.

22. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold II, 210.

virtuosus salvabitur nec aliquis christianus potest esse virtuosus nisi imitatus fuerit istum ducem, patet prima conclusio.

2. hearing His words,

Et secunda ex hoc evidet quod quilibet articulus fidei est sermo Christi, sed nemo potest salvari nisi talis sermo qui est credenda veritas saltem intellectui interioris hominis fuerit revelatus, ergo nullus christianus potest salvari nisi saltem in intellectu audiverit verbum Christi. Surdi namque a nativitate si salvabuntur sic audiunt.

10

3. doing them.

Et tertia conclusio patet eo quod oportet quemlibet salvandum fructuose facere sententiam verbi Christi, eo quod verbum suum in eius generalitate includit quilibet quod salvandus debet facere. Unde Matthei VII°, 21 dicit Christus: *Non omnis qui dicit mihi Domine Domine intrabit in regnum celorum sed qui facit voluntatem patris mei qui in celis est.* Voluntas autem totius Trinitatis est quod homo usque in finem constanter in fide catholica perseveret. Venire autem ad Christum potest esse momentaneum, quamvis previe exigatur; audire verbum suum potest in fine excidere, quamvis oporteat quod addatur; sed tertium connectit perfeccionem ultimam, cum faciens sic sermones Christi deificatur; ideo dicit Luce XI, 28: *Beati qui audiunt verbum Dei et custodiunt illud. Similis* (inquam) *est talis homini edificanti domum qui fodit in altum et posuit fundamentum supra petram.* Omnem enim salvandum oportet habere in via domum virtutum, quam Christus Luce XIV° vocat *turrim*, et cum oportet ipsam usque ad summum erigi, patet quod in ea requiritur stabilitas fundamenti. | Et cum *fundamentum aliud* nemo potest ponere preter id quod positum est Christus Jesus, qui tam crebro dicitur *lapis*, patet quod oportet ut quilibet talis super Christum lapidem sit fundata. Et patet quomodo secundum veritatem evangelii oportet quod quilibet talis edificans fodiat in profundum. Deus enim modo quo est profundus profundior est abisso, cum in ipso ista quatuor connectuntur: latitudo, longi-

Fol. 235^r

1. A: posset. 4. C: in hoc. 6. E: secundum intellectum. 7. E: revolutus. 8. AE: in deest; ib. D: audiunt. 10. E: audiunt intellectu. 11. C: tercio. 14. D: Unde inter alia. 17. E in marg.: Voluntas Trinitatis. 19. B in marg.: Quid est venire ad Christum. 20. A: exi-gantur. 22. A: committit perfeccionem. 23. BCDE: Christi deest. 24, 25. D: Similis est qui est; E: qui est etc. 25. DE: inquam deest. 27. C: Domini virtutum; E in marg.: Domus virtutum. 29. B: ad finem. 36. A: est deest. 37. D: in Christo.

25. Lucae VI, 48.

28. Lucae XIV, 28.

tudo, sublimitas et profunditas. Naturales enim syllogizant quod terra sit in mundi medio stabilita, cum sit corpus gravissimum naturaliter potens mundi medium, quod quilibet eius pars (saltem si fuerit dislocata a toto) appetit esse centrum, et per consequens, tota terra se ipsam specificans apponens nisum parcium suarum reciprocum naturaliter servat eius medium esse centrum, et sic terra quadam proprietate concentrica est cum mundo. Alie autem spere licet habeant speram mundi et terre pro suo centro, illud tamen centrum non est de illis, licet medium sit in illis.

The earth is the centre of the universe.

e. 2.

Sicut ergo centrum mundi est infimum possibile, sic oportet hominem terram profundari spiritualiter in Christo humillime, qui tamquam atlas gigas naturaliter a terra extrinsecus manu sue potencie in mundi medio servat ipsam. Domus autem hec spiritualis est caduca, si super terrestribus finaliter sit fundata.

Pro cuius declaratione suppono considerationem philosophicam quod tota spera si dislocata fuerit, habens unam medietatem graviorem ex una parte centri mundi, descendit naturaliter, quousque fuerit mundo concentrica, quia aliter (ut naturales arguunt) quiesceret naturaliter in situ aeris et ubicunque ex Dei omnipotencia poneretur. Et ex isto syllogizant ulterius quod impossibile est quod in nostra habitabili homo effodiat, tripudiet vel avis aut aliud grave in terram nostram descendat quin tota spera terre descendat proporcionabiliter, nisi forte ex alia parte terre servaretur equalitas gravitatis, quia (ut supponunt tamquam principium) ex omni proportionem maioris inequalitatis potest accio provenire. Nec scio solvere rationem nisi celi influencia stabiliat situm terre. Et ex isto patet quod sive domus materialis sive spiritualis in terrenis fundata est volubilis et caduca, cum impossibile sit domum talem stare directe in medio nisi Dei influencia hoc conservet. Et forte ex ista consideratione necessitantur magne fabrice, ut turris Babel, templa et monasteria que contra voluntatem Domini sunt fundata, demum corruere. Et hinc apostoli et celestes homines de talibus fabricis non curabant.

How the parts of the world are kept in place.

1. BC: Naturales autem. 2. A: stabilitur. 4. BCDE: quod deest; ib. A: eius spera. 6. A: specificans. 7. B: naturaliter significatur. 8. A: et sicut. 13. A: fundari. 14. BC: humillimo. 15. A: viam sue. 19. A: spera terre. 22. A: quiescere. 23. A: aeris etiam. 24. A: in isto sologizant. 27. DE: proporcionabilior. 28. A: quia deest. 29. DE: ita ut. 33. BCE: interius fundata; D: inferius. 35. E in marg.: Nota. 38. B: domum corruere.

Christ is the
immovable
spiritual centre.

Oportet ergo domum spiritualem hominis fundari in Christo centro immobili, quia aliter non stabit constanter obvia tempestati. Inundacione autem facta illisum est flumen domui illi et non potuit eam movere; fundata enim erat supra firmam petram. Cum enim domus spiritualis sit virtutum congeries stans recte sine vituperio, sicut tetragonus quomodocunque proicitur, patet quod domus sic fundata super Christo centro immobili non cadit quomodocunque fuerit persecuta. Si autem flumen tribulacionis vel carnalis lubricitatis illisum fuerit ad talis domus parietes servato caritatis glutino, non movetur, quia fundatur super centrum immobile. Mattheus autem capitulo eius VII°, 25 sic loquitur: *Descendit pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et irruerunt in domum illam, et non cecidit; fundata enim erat supra petram.* Omnis enim qui audit legem Christi discendo et facit eam opere implendo est ut prudens edificans totam congeriem operum vite ponens super Christum intencionaliter et obiective. Tunc autem si descendat pluvia vindicte vel temptacionis divine et flumina humane tribulacionis vel carnalis lascivie et venti superbie invidie, ire vel avaricie, stabit firma propter ponderanciam virtutum ad equalitatem domum trahencium ne declinet. Nam iustus dicit cum Yob II°, 10: *Si bona suscepimus de manu Domini, mala autem quare non suscipiamus?* Et sequitur in Luca: *Qui autem audit et non facit similis est homini edificanti domum super terram sine fundamento in quam illisus est fluvius et continuo cecidit et facta est ruina domus illius magna.* Qui autem prevaricantur a lege Domini sunt quasi domus tremula innitens fundamento instabili, quia super terram porosam atque ventosam non super lapidem angularem. Sicut enim terra ventosa porosa est et exalacio ibi interclusa, sic animus stabilitus super terrena est a stabilitate virtutum vacuus et porosus.

Textus autem Matthei habet: *Omnis qui audit verba mea hec et non facit ea similis est viro stulto qui edi-*

4. A: flamine domui. 7. DE: quocunque. 8. A: Christo deest. 9. DE: Si tamen; ib. A: flamine. 10. DE: corporalis; ib. A: illisum; E: illisum. 11. AE: glutinio. 13. BC: eius VII deest. 16. BCDE: firmam petram. 17. A: facit ipsam; ib. A: adimplendo. 18. DE: rite. 19. A: autem deest. 22. C: propter (DE: super) preponderanciam. 23. D: Domini trahencium. 28. BC: in qua. 28. BC: continuo. 30. C: in lege. 31. A: porosam deest. 33. A: ventosa deest; ib. A: est exalacionibus interclusa. 35. ABCD: pomposus; E: correxit: porosus.

24. Lucae VI, 49.

36. Matthei VII, 26.

ficavit domum suam super arenam. Quidam autem edificant sibi temporales domos quas viantes inhabitant nedum super bonis fortune sed super brachio temporali. Sed ista arena cum sit tantum volubilis est incerta.

Earthly wealth
is as sand.

5 Quamvis autem arena terra profunda circumdata sit
Fol. in parte sta | bile fundamentum, verumtamen privata
235^d a fulcimento terreo de facili corrui per aquarum illi-
sionem, ut patet de sabulo marino. Cum autem circum-
sepcio talis sit instabilis, patet quod incerta est quecunque
10 domus spiritualis fundacio quousque ad primum lapidem
sit deventum. Nam quamdiu mundo dives potest cum
suis diviciis circumdare potentes volubiles ut arenam,
status suus mundanus defendi poterit, sed assistente
certo motu vel fortuitu diviciarum defluxu deficit fun-
15 damentum et omnia. Sic mystice est de spirituali domo
nisi in Domino et virtutibus sit fundata.

Circa hoc evangelium dubitatur si domus tales private
ut collegia et possessionati ordines in temporalibus
racionabiliter sint fundata. Et videtur quod non, quia
20 cum corporalis fundacio sit eis impertinens, non restat
illis nisi fundacio spiritualis; sed illa non potest certe
inferri in istis stercoribus, ergo omnis talis fundacio
est incerta. Nec dubito de ista conclusionē, quia nulla
foret talis fundacio, nisi foret in virtute, sed talis per-
25 petuitas in temporalibus in maiori parte fovet discolos,
caret fundacione a Christo et est contraria rationi.
Fovet (inquam) discolos, quia quantumcunque homines
fuerint abscondite viciosi, dum tamen accepti fuerint
secundum mundanam apparenciam, ad talem elemosinam
30 vendicant perpetuo esse ibi, et talis securitas facit plurimos
discolare.

Endowed
colleges and
convents.

Et quantum ad fundacionem a Christo, patet quod
ipse per totum evangelium, ubi loquitur de fundacione
vel dotacione, loquitur de alia spirituali fundacione in
35 moribus, quam non presumpsit dare hereditarie gene-
racioni viancium sed quibuscunque qui gratis virtuose
laboraverint, quod cum posuit in hominis libera potestate,

Foundation in
Christ cannot
be handed
down by
inheritance

2. A: sibi deest. 3. A: bona. 4. D: illa arena; BC: Sed creatura
terrena. 7, 8. A: illusionem. 10. A: fundamento; DE: fundata.
11. ABCD: mundi dives. 12. A: potens. 13. D: status summus;
E: summus corr. in: suus; ib. A: astante terre; B: assistentem. 14. E:
defecerit. 15. A: et omnino. 17. AE in marg.: Dubium; B in marg.:
Questio. Domus elemosine private; ib. A: utrum domus elemosine private.
19. ACDE: sunt fundata; ib. D in marg.: Collegiorum fundacio; E in
marg.: Contra fundacionem collegiorum et privilegiorum; A in marg.: A.
22. A: inseri. 28. DE: accepti sunt super. 32. A in marg.: B. 37. A:
laboraverunt; ib. A: libera deest.

patet quod auctorizantes fundaciones huiusmodi presu-
munt blasfeme se supra Christum extollere. Ideo non
dubium scrutatori evangelii quod talis fundacio in toto
Christi evangelio non fundatur. Videtur eciam rationi
esse contraria, quia cum omnia bona que tales fundati
occupant sint bona Domini et per consequens suorum
fidelium. Videtur quod ipsis ad fatuitatem perversis iniuste
occupant bona ecclesie fidelium atque Dei. Nec caret
ista conclusio subterfugio rationis; que ergo elemosina
fundare talem nidum apostatarum et infidelium qui
iniuste sic devorant bona pauperum Jesu Christi? Et
patet fatuitas mundialium in elemosinacione perpetua
excellencium Dominum Jesum Christum.

The rich should
help the poor
who are alive
with them.

Debet ergo homo Deo esse obediens et secundum
quod plures vel pauciores elemosinandos ipse miserit
ad elemosinam divitum convivancium acceptandos, se-
cundum hoc debet dives seculi illis elemosinas impartiri;
aliter enim frustrari poterit Dei ordinacio et carcera-
torum suorum relevacio per has stultas perpetuitates
elemosine introductas. Cum enim Deus non propter
stulticiam talium elemosinancium dat copiosius bona
sua, patet quod temporalia tribuit suis fidelibus et suis
pauperibus in mensura.

Evils of
foundations.

Quando ergo mundo divites ex fatuitate sua superbe
ordinant tales elemosinas perpetuas, preveniunt in effectu
ordinacionis divine distribucionem et sepe excludunt
Christi pauperes et admittunt contra Christum ecclesie
proditores. Sed quam ceca foret illa elemosina! Et hinc
(ut dicunt quidam) multiplicatis inimicis ecclesie multi-
plicatur fames tam spiritualis quam corporalis, raptis
bonis Christi pauperum ad potenciores quoad mundum
atque diabolum. Tales ergo fundantur in ista coniectura
diaboli quod tales antichristiani mundo potentes, quando
preventi morte naturali non sufficiunt contra Dominum
ulterius rebellare ex collecta iniquitatis mammona fundant
nidum Antichristi scholaribus, in quo nutriri posset per-
versorum infidelitas qua hoc bellum contra Christum
continuari poterit et defendi. Nec dubito quin talis fatuitas

2. BC: se Christum excellere. 3. BC: scrutatorie; ib. E: evangelium.
6. A: bona ecclesie sint sive vel bona Domini. 6, 7. BC: servorum
suorum fidelium. 7. A: perversus. 10, 11. B: quia iniuste. 17. A:
impartiri. 22, 23. A: et suis pauperibus deest. 23. AC: in mensuram;
D: in mensatur. 24. BCD: mundi; ib. AB: sue superbie. 32. A:
ergo deest; DE: Tales ergo si. 33. A: Antichristi; BCDE: Antichristivi.
33, 34. D: quin preventi. 37. B: contra hoc.

sapit manifestam blasphemiam. Cum enim Christus sit capitalis dominus omnium temporalium nostre habitabilis, patet quod forisfaciente proditore perpetuo crimine contra ipsum totum bonum quod talis habuit debet de lege Christi esse ad suum dominum devolutum. Qui ergo usurpant tale bonum accipere et Christi proditoribus impertiri, regaliā suam quantum in ipsis est cassare nituntur et immensitati sui domini adversantur.

Et utinam episcopi nostri et testamentorum probatores radicatus attenderent ad hunc sensum.

Si vis ergo secure vivere vel capere de bonis Domini in mensura tibi necessaria et non ultra vel de bonis superexcrecentibus, tribue prudenter temporales elemosinas illis egentibus quos ipse sigillo suo signavit et abscondite mittit tibi.

Sed contra istam sententiam multi obiciunt; assumunt enim quidam quod multi mundo divites habent a Deo copiam temporalium et instinctum, ex quibus providetur Christi pauperibus in futurum, | ymmo aliter mundo tendente ad avariciam aliquando Christi pauperes propter penuriam deperirent. Infamis ergo foret sententia que tales perpetuas elemosinas impediret; multa enim bona ad utilitatem ecclesie ex illis proveniunt. Sed hic dicitur infideli de continuacione misericordis Dei potencie desperanti quod verum assumitur, licet impertinens fundacioni humane quoad talem elemosinam perpetuam supradictam.

Non timeant ergo divites quin Deus providebit pauperibus suis, licet ipsi ex luciferina superbia annonam eis non fecerint. Sompnum ergo est quod omnes tales fundantes elemosinas istas perpetuas ex instinctu Domini erant moti. Et conforme est sompnum quod mundo tendente ad avariciam Christi pauperes deperirent; nam Helias tam secure, tam bene et tam diutine vixit in pauperie quam Deus inflixerat in Judeam, sicut rex vel quilibet alius mundo potens. Sompnum ergo est temp-tacionem Dei insinuans quod mundo dives incastrat tot divicias pro Christi pauperibus sustentandis. Christus enim qui summe potuit hoc non fecit; nec sequitur

God will
provide for the
poor without
such
endowments.

1. E in marg.: Christus est capitalis dominus temporalium. 3. A: perpetuo deest. 5. C: dominium. 6, 7. A: proditoribus iterum. 9. E: approbatores. 11. A: et capere. 13. DE: tribuere. 14. A: signavit. 16. E in marg.: Contra sententiam; ib. C: asserunt. 21. DE: per penuriam. 21, 22. D: quas tales; E: corripit quas in que. 24. D: in fideli detraccione; ib. A: Dei deest; ib. E in marg.: Responsio. 25. A: verum est. 28. A: ex deest. 34. A: influxerat. 35. BCDE: mundo deest. 37. A: sustinendis.

Endowments
are not justified
by their
accidental
advantages.

si multa bona ad utilitatem ecclesie ex illis perpetuis
elemosinis provenerunt quod tunc erant licite et non
male; nam longe plura bona ex peccato primi hominis
provenerunt. Oportet ergo ad iustificandum opus ele-
mosinarium rectitudinem intencionis elemosinantis atten- 5
dere et specialiter ut fundatus in lege evangelii intendat
pure honorem Dei non famam suam, quia in hoc ipso
extingueret ordinem caritatis.

Objection:
We may be
provident in
charity as in
other things.

Sed secundo obicitur per hoc quod multi de annis
castrorum provident multis annis, ymmo multi contra 10
famem futuram fructus reservant ex quibus populus famem
cavet. Quare ergo non liceret potenti de perpetua elemosina
providere? Aliter enim temptarent Deum credentes sue
providencie et instanti suo adiutorio, sicut diabolus voluit
Christum descendere de templi pinaculo Matth. IV°. Hic 15
dicitur quod infundabile factum de incastrantibus anno-
nas in raptorum domibus monstruose assumitur et ex illo
tamquam exemplo ad viacionem Christi ecclesie simili-
tudine turpi concluditur. De talibus ergo licet sint
perversa potest bonum contingere, sicut de avaris deten- 20
cionibus fructuum usque ad annum carum, verumtamen
nisi in habente ad hoc revelacionem a Domino hoc non
laudo; et quantum ad temptationem Dei, patet quod
directe militat contra tales; ipsi enim ac si diffiderent
de provida distribucione Dei, ordinant tales elemosinas 25
perpetuas, non ut Deus secundum legem suam ipsas
distribuat quibus velit, sed ut ipsi secundum tradiciones
suas ipsas distribuunt, cum non erunt.

Answer:
Not by going
against God's
law.

Et de temptatione Dei patet quod viator tunc ipsam
petit improvide, quando sine necessitate probabili propter 30
causam illicitam a Deo exigit adiutorium singulare; ut
que necessitas sive causa quod Christus de pinaculo
templi ad terram precipitanter se mitteret, quando sic
per gradus posset descendere; et conformiter nulla neces-
sitas sive causa quod homo usque post mille annos pro 35
elemosinandis disponeret, quando conversando cum illo
multi forent Christi pauperes a quibus elemosinam sic
abusam subtraheret.

Et idem videtur iudicium de religionibus privatis sive
mendicantibus sive possessionatis. Omnes enim videntur 40

8. E in marg.: 2. 10. E: multis . . . providetur; D: multi provi-
dentur; ib. A: annis deest. 11. A: famem naturam; D: famam. 12. DE:
caveret. 15. A: descendente; ib. E in marg.: Responsio. 18. BCDE:
ad deest. 23. DE: tamquam ad. 24. DE: supra tales. 26. A: ipsas
deest. 27. D: valet; ib. A: ut deest. 28. C: ipsas deest. 29. E in
marg.: Tentacio Dei. 35. A: ille annos. 37. A: a deest.

cadere in istam blasphemiam quod velint esse domini perpetuitatis temporis; quod Deo est proprium (ut patet Matth. II° et IX°) et vincit cum fide ratio naturalis.

Et quod tercio obiciunt quidam multos fore qui occasione illarum elemosinarum salvabuntur et vivunt virtuose in claustris vel tali corrodio qui vagantes in seculo dampnarentur, idem quidem foret eructare tales argucias et affirmare quod iniuste debent mutilare, incarcerare et persequi iustos viros, quia contingeret quod ipsis sine talibus iniuriis dimissis liberis vel dampnarentur vel non adeo mererentur. Ergo quilibet misericorditer elemosinans debet a Christo auctoritatem expetere et exemplum.

The plea that some are saved by seclusion in the cloister would justify all kinds of tyranny.

SERMO LX.

(Serm. Mixti IV.)

15

Facta sunt encenia in Jerusalem et hyemps erat. Joh. X^o, 22.

Omnia ista tria evangelica alludunt dedicacioni ecclesie et cum quodlibet eorum contingit legi in die dominica, ideo decrevi per eorum quodlibet transcurrendum. Encenia autem sunt festa dedicacionis, et dicitur ab *en* quod est in et *cenos* novum; unde encenia quasi innovationes, quia tunc ornamentis innovatum est templum; verumtamen hoc non erat festum prime dedicacionis facte a Salomone, quia illa facta est decimo die Septembris (ut patet III° Regum VIII°); nec secunde dedicacionis que facta est sub Zorobabel templo reedificato, quia illa facta est in Marcio (I^o Esdre VI°, 15), sed tercie dedicacionis que facta est sub Juda Machabeo, quando purificatum fuit templum ab Antiocho Epiphano prophanatum (ut patet I^o Mach. IV°). Et ista dedicacio vel purificacio facta est vicesimo quinto die mensis noni apud Judeos, qui communiter concurrunt cum Decembri apud nos. Ideo addit Evangelista *et yems erat.*

This was the feast of the dedication by Judas Maccabeus.

Fol. 236^b

2. ABCE: perpetui temporis. 3. D: IX vincit. 8. DE: et asserere; ib. BCDE: in carcere. 15. E: exemplum. Sequitur aliud. 16. DE: encia in; ib. B in marg.: Sermo tercius de Dedicacione. 17. DE: alludunt de dedicacione. 20, 21. E in marg.: Encenia. 20. B: sunt facta dedicacionis; et dicitur deest. 21. DE: inde encia. 23. Codd.: factum prime. 24. E: Solomone; ib. E: decimo die septem. 25. C: Reg. IX. 31. DE: quinta decima. ABC: quinto decimo. Correx.

16. Cf. Wyclif's Sermons ed. by Arnold II, 105. 19. The text of Sermon LVIII is from the gospel for the service at the Dedication of a Church; LIX, gospel for the service on the Sunday within the Octave of the Dedication; LX, gospel for the service on the Octave of the Dedication.

Notant autem morales quomodo iste innovaciones sicut materialium templorum facciones sunt valde instabiles et earum multiplicacio ac rituum suorum observacio attestatur frigescentiam caritatis; quando enim dimissis attencionibus spiritualibus curat mundus de ritibus materialibus, fiunt homines cupidi et terrestres; ideo signanter ad sensum mysticum notat Evangelista quod *yems erat*.

Motives of the
Jews in
questioning
Christ.

Ambulabat autem Jesus in templo in porticu Salomonis; dicitur autem quod porticus Salomonis fuit quidam locus in quo Salomon solebat orare, quod quamvis edificium Salomonis fuit combustum per Caldeos (ut patet IV° Regum ultimo), tamen postmodum reedificatum est et sortitum idem nomen. In illo autem loco fuit maior populi congregacio; unde ibi *Judei circumdederunt Christum* querentes ab eo sophistice quamdiu animam eorum in dubio suspenderet ac si vellent credendo stare Christi sentencie. Sed probabiliter ponitur quod hoc simularunt false in accusationem Domini aspirantes; nam (ut quidam intelligunt) cum Christus interpretatur unctus, quod apparuit eis Jesu maxime debere competere tamquam regi, voluerunt habere ex sua confessione, quod secundum illam rationem unctus fuerat, ut sic coloracius accusarent eum presidi tamquam ad regiam Judee contra Romanorum dominium aspirantem. Nam Joh. XIX°, 12 scribitur: *Omnis qui se regem facit contradicit cesari*. Sed Jesus respondit eis secundum eorum versucias satis abscondite: *Loquor, inquit, vobis et non creditis;* ideo foret superflue declarare maximam taliter induratis, sed pertinenter inculcat sentenciam ex qua debent credere; non quod sit rex terrenus unctus in preiudicium Romani imperii, sed quod fuit ille Christus in lege promissus qui est Messias Deus et homo. *Opera, inquit, que ego facio in nomine patris mei hec testimonium perhibent de me*. Nam notatis Christi miraculis et modo suo in virtute propria operandi manifeste pateret fidelibus quod sit Deus et homo.

Christ's appeal
to His works.

Et in hoc docentur prelati nostri docere populum quod sint fideles servi Christi et non diaboli, quod fide-

2. B: factas; C: tacte. 4. A: quia enim. 7. C: vocat. 8. A: et yems erat. 11. A: et quamvis; ib. C: ad edificium. 13. E: Regum, verum tamen; ib. A: reedificatum est, reedificatum est. 17. A: suspendit eciamsi. 21. D: apperuit. 22, 23. DE: quia secundum. 24. BCD: accusarunt. 25, 26. D: Joh. IX. 29. A: superneuter. 29, 30. A: declarare — pertinenter deest. 29. BC: materiam taliter. 35. A: notatur. 38. E in marg.: Prelati operibus debent populum docere. 39. C: quia.

litér faciunt opera Christo vivendo conformiter ad precepta sua, quia sophisticacio mundana est fallax communiter et sic recta opera populo fidem darent. Unde (ut quidam notant) nostri episcopi, qui succedunt loco Christi habent rationem duplicem, cum sint homines et diaboli incarnati. Si enim forent ex Deo, dimitterent istam mundanam conversacionem sophisticam et viverent Christo conformiter opera sua fideliter faciendo.

Iam enim et fere ab Innocencio III° pullulavit heresis de sacramento altaris, quod est qualitas, quantitas sive nichil, et quod ibi non est sacramentum preter illud quod est naturaliter corpus Christi; et ita consequenter negant infideles quod panem quem Christus cepit in manibus fecit esse sacramentaliter corpus suum. Et non obstante quod ista heresis sit in Anglia hodie adeo dilatata, tamen episcopi nostri ad istud subditorum periculum non attendunt, vel quia ipsi ut infideles ignorant materiam vel quia terrenum lucrum et singularia negocia magis curant; Christus tamen Matth. IV° patienter toleravit duas humanitatis sue iniurias, sed in tertia divinitatis sue iniuria sathanam acutissime reprobavit, docendo quod prelati precipue facere debent similiter, sed sicut ipsorum perversa est conversacio, sic eorum perversa est causarum ponderacio. Suam enim iniuriam et illud quod lucrum vel mundanum honorem saperet attentius prosequuntur sed causam Dei ac eius honorem et utilitatem ecclesie tamquam Antichristus indubie minus curant.

Audiunt enim scripturam sacram que est fides ecclesie nunc negatam et nunc tamquam summe hereticam defamatam, et tamen quia tales heretici ex parte alia placent illis vel ipsos foveant vel in causa Dei tacent vel resistentes eis multipliciter scandalizant. Sed timendum est quod secte novelle et fautores earum sint in capitulo Judeorum infidelium quos Christus in hoc evangelio sic affatur: *Sed vos non creditis, quia non estis ex ovibus meis; oves mee vocem meam audiunt, et ego cognosco eas et sequuntur me.*

Heresy on the sacrament of the altar.

In England bishops tolerate it.

1, 2. BDE: precepta sui. 2. A: sua deest. 3. A: sic deest; ib. A: propter fidem; ib. E in marg.: Nota. 6. A: et deest. 12. BCDE: quod deest. 12-14. B: et ita — corpus suum in textu dupl. 12, 13. D: communiter. 15. A: non deest. 16. C: dilata. 20. B: humanitates. 21, 22. A: exprobat dicendo. 24. ACDE: sicut episcoporum. 25. A: enim deest. 26. E: sapit. 27. A: et eius honorem ac. 30. DE: negatam et nunc tamquam et nunc; A: nunc sequitur lac.; negatam — tamquam deest. 34. Codd.: eorum. 35. B: Judeorum deest. 36. A: effatur.

Christ declared
His divinity.

ex fide tacite et subtiliter inculcatur probacio: *Pater meus quod dedit mihi omnibus maius est, ideo nemo potest rapere de manu patris mei, ego et pater unum sumus*; ac si istam rationem intenderet, ego et pater unum sumus, sed nemo potest de manu patris mei quicquam rapere, ergo nec de manu mea. Maior cum sit fides, scilicet quod Christus sit verbum Dei ad intra est dicta Judeis excellencius quam intencio qua pecierant quod sit Christus. Cum enim oportet hoc verbum evangelii intelligi de Deo patre, quia impertinens foret Christum loqui de patre carnali, eo quod facile foret oves de manu sua rapere, patet quod loquitur de unitate substantie sue et Dei patris; non enim est alia creatura una in numero, una in specie vel una in genere cum Deo, eo quod ipse supra omne genus est ens in qualibet creatura. Ipse enim est per se et quelibet creatura est ens participative; ideo Exodi tercio habet hoc nomen tamquam proprium *qui est*.

Fol.
236^d

The Church
may mean
1. the building,

2. the place or
site where God
is worshipped,

Ex quibus colligitur quod si Christus et pater in divinis unum sunt, cum hoc non potest esse secundum humanitatem quoad numeralem unitatem specialem vel generalem, non restat verificacio huius dicti Christi, nisi secundum divinitatem superiorem eius humanitatem assumentem. Ideo dicit in prima proposicione quod illud quod dedit pater sibi maius omnibus est, quia illud est personalitas et patris equalitas, cui nulla creatura potest ut sic univoce comparari. Verisimile tamen est quod Judei non intellexerant clare istam subtilitatem huius philosophi.

Sed quia omnia ista tria evangelia faciunt mencionem de dedicacione ecclesie ad excludendum errores ab animabus simplicium, notandum quod istud servicium aliquando loquitur de basilica que est unum artificiale compositum ex lignis atque lapidibus, sed absit fidelem credere quod illud sit idemptice sponsa Christi vel mater fidelium; secundo notat istud servicium, situm vel locum in quo Deus colitur, ipsam ecclesiam, non solum locum celestem sed

1. A: ex fidelitate; DE: fidei. 4, 5. C: ac si — sumus deest. 4. DE: uni sumus. 6. A: ergo nunc. 7. A: Christus est. 8, 9. A: si sit; E: quod si Christus (al. man.: est dicit eis palam). 13. DE: aliqua creatura. 15. A: ens eius. 17. Rectius: habetur. 19. B: et deest. 21. A: ad unitatem. 24. A: quod id; BC: proposicione omne quod id. 26. D: paralitas; E: correxit: personalitas. 30. D: evangelica. 31. CDE: errorem. 33. A: loquitur quandoque; ib. E: in marg.: Dedicacio cui ecclesie convenit; E in marg.: 1. 36. E in marg.: 2.

informacione mea et statim videbis quam precipitanter devies; tunc enim abiret a Deo secundum quod Psalmo LXXII°, 27 scribitur: *Qui elongant se a te peribunt.* Nec dubium quin tales pastores et greges sui in malicia
 5 se sequuntur, cum peccata eorum se causant reciproce, ideo oportet quod abeant precipites ad infernum. Ideo comminatorie dicit eis Deus: *Abi post vestigia gregum tuorum.* Et quia greges tantum in fide variati non sunt grex ovium, licet sint in Christi ecclesia, ideo signanter
 10 annectitur: *Pasce edos tuos iuxta tabernacula pastorum.* Ubi patet luce clarius quod quicumque prelatus voluerit pascere oves Christi necesse habet eum sequi in vita et doctrina, quia aliter pasceret edos suos non oves Christi, quia ad talem pastum requiritur prior pastus
 15 Christi et pastus subditorum canum conformiter evangelizantium legi Christi.

Et utinam non forent hodie prelati cesarei qui iuxta tabernaculum verorum pastorum non in tabernaculo illo pascerent edos suos; tunc enim foret *unum ovile et unus*
 20 *pastor* cunctis viantibus viventibus pure conformiter legi Christi. Et quia oves Christi infinitum excedunt edos in premio (ut patet Matth. XXV), ideo evangelium dicit: *Ego vitam eternam do eis et non peribunt in eternum, et non rapiet eas quisquam de manu mea.* Nam pastor bonus
 25 Jesus ducit oves suas ad pascua semper virencia, ideo est nobis hic incertum que sunt simpliciter oves sue, sed signum infallibile est, si humiliter pascuntur in suis pascuis, et sine errore in pascuis Antichristi; sub virga sua sint de facili reducibiles ad strictitudinem vie recte.
 30 Et ex isto patet secundum quod oves Christi non peribunt in eternum, non solum quia non dampnabuntur perpetuo, sed quia predestinatorum tribulatio si vocetur pericio est solummodo temporanea et ad bonum. Verumtamen non dicitur quod ovis sanatio cum sit melioratio
 35 est pericio. Iste autem pastor, tamquam alter David de leone et urso rapiens oves suas, propter preeminenciam sue potencie est invincibilis, ideo diabolus non potest de manu sua rapere oves suas. Et istius conclusionis

Christ's
pastures.

1. A: formacione. 2. C: dives; ib. ABC: sed Psalmo. 6. BC: quod habeant; D: abiant; E: abiant corr.: abeant. 7. BC: eis deest; ib. C: Abi. 8. A: Et quod. 13. E: qui; correxit: quia; BC: qui. 17. E in marg.: Nota; ib. BC: cesarii. 24. D: eos. 28. BC: si in errore. 28, 29. D: vie sue. 30. BCDE: secundum deest.

falsissimam, ut falsum est (inquiunt) dictum Christi, quod Baptista sit Helyas, sed verum dictum Baptiste Christo contrarium quod ipse non sit Helias; non enim acceptant sensum quod Baptista figuraliter sit Helias sed solum sensum quod Baptista personaliter sit Helias. 5

Sophists mis-
represent
Scripture as to
the sacrament
of the altar.

In ista autem equivocacione Christus et Baptista sine repugnancia variabant; nec sciunt verbosi sophiste rationabilitatem istius variacionis destruere; et sic in isto errore laborant plurimi de quiditate sacramenti altaris, sed Antichristus plus dampnabiliter, ut Greci dicuntur 10 solum acceptare verba apostoli quod hoc sacramentum sit panis, sicut sepius dicit Paulus, Aziani dicuntur solum acceptare verba Christi quod hoc sacramentum sit corpus suum. Antichristiani vero renuunt ista ambo, dicentes quod hoc sacramentum sit unum nobis incog- 15 nitum et nec panis nec corpus Christi, cum sit de genere accidentis; et in ista insania laborat ecclesia occidua. Fideles autem ubicunque terrarum seruntur dicunt ad sensus equivocos quod sacramentum istud quod sacerdos conficit vel consecrat est verus panis quem prius obtulit 20 et verum corpus Christi, cum Christus hoc asserit. Sed dimissa ista contencione litigiosa hereticis notandum est ad sensum moralem quomodo domus spiritualis cuiuslibet viatoris debet constare ex tribus partibus, sicut domus materialis constat ex fundamento, ex parietibus 25 et tecto.

Of the spiritual
house

the foundation
is faith,

the walls hope,

the roof charity.

Fundamentum spiritualis domus est fides; parietes quatuor sunt spes, et tectum est caritas; diversitas tamen est, cum propter spiritualitatem oportet quod iste partes singule sint commixte; nulla quidem vita viantis 30 foret laudabilis cui ce | mentum caritatis non coniun- Fol. 237^a gitur, cui paries spei non circumdatur aut cui fundamentum fidei non supponitur. Sed dimisso tractatu istius diffusiori pro alibi notant catholici quod sex sunt 35 in ordine christiano ex parte cleri ex quibus ebatur et confunditur religio christiana. Cum enim ecclesia militans sit domus Domini, non debent esse in ea et

2. A: verum est. 6. A: ista deest. 8. BCDE: istius deest.
11. DE: acceptasse. 12. B: dicunt; ib. D in marg.: De sacramento altaris. Nota hic diligenter quomodo ecclesia Asiana tenet de sacramento multum conforme ecclesie Romane, de Grecis oppositum docet experientia quam hic dicit. 18. E: ad vocem seruntur in marg. addit: disparguntur, seminantur vel ab invicem dividuntur; ib. D in marg.: Fides fidelium.
26. A: ex tacto. 27. BC: Et fundamentum; ib. E in marg.: Composicio domus spiritualis. 28. BCDE: et deest. 30. BCE: sunt. 32. A: cui deest. 33. A in marg.: Nota sex; B in marg.: Nota bene.

de ea officiarii, nisi quorum ministerium foret sibi necessarium, cedens ecclesie ad profectum. Oportet autem ecclesiam dividi in hec tria: Omnia membra ecclesie debent enim esse pastores aut oves. pastores autem
5 debent esse sacerdotes sive diaconi, docentes sacram conversacionem Christi; oves autem que sunt populares vel laici sunt in officio bipartiti, quia vel sunt defensores vel operarii; defensores autem sunt seculares domini qui debent potenter defendere ecclesiam; operarii vero
10 sunt plebei qui debent ecclesie in abieccionibus officiis ministrare. Et si iste ternarius facit concorditer atque fideliter suum officium, tunc prosperabitur mater ecclesia.

Sed sicut dictum est de tribus partibus spiritualis domus ecclesie, ita dicendum est de hiis quod concessa
15 cuicunque istarum virtute faciendi quodcunque officium debet instanter hoc facere ad honorem sponsi ecclesie. Quamvis autem secundum superbiam aut avariciam Antichristi multiplicantur in clero ministri, eciam ultro ordinem veteris testamenti, sufficerent tamen sacerdotes
20 atque diaconi, sicut fuit tempore apostoli.

The two orders, priests and deacons, are sufficient.

Sex autem predicta superflua subdividuntur in seculares clericos et clericos regulares; tres autem partes
superflue in secularibus videntur esse prelati cesarii ut pape cum suis complicitibus atque episcopi, archidia-
25 coni et ecclesiarum katedralium prebendarii, tres vero vocati regulares superflui sunt monachi, canonici vel quomodocunque aliter vocentur, dum tamen sint perpetuo possessionati. In secundo gradu sunt Hospitalarii in sacerdotibus et multis aliis ritibus multipliciter variati;
30 sed in tercio gradu sunt Mendicantes validi qui distinguuntur in sectas multiplices. Deus autem posuit tres partes, primas ad similitudinem Trinitatis et super quarta non quiescit approbative, cum seculares domini debent habere potenciam ad correspondenciam Deo patri;
35 sacerdotes autem Christi debent habere sapienciam ad correspondenciam verbo Dei; sed servitores qui in ministerio debent esse infimi debent esse humiles caritativi

Six superfluous orders among the clergy:

4. A: enim deest; ib. ABC: oves aut debent esse sacerdotes. 8. A: autem deest. 10. C: abieccionibus. 14. AB: hiis tribus; A: partibus que. 17. B in marg.: Cave hic, quia destruit pene totum clerum preter sacerdotium et levitas. 23. A: et in. 24. A: papa. 25. B in marg.: id est canonici. 28. E in marg.: superflui. 29. E: militibus in marg.: correct. multis variatis. 33. C: nunc quiescit. 37. D in marg.: Mila Husco, id est, carissima anser. Husca: subintelligendum est Johannes Hus, cui Bohemi quidam hos sermones Johannis de Wyclif haud dubie adscribebant.

et voluntatis Dei practice executivi ad correspondenciam sacro flamine. Novitates autem alie introducte venenum sapiunt a fideli ministerio ecclesie retardantes.

1. Cesarean
prelates.

Primus autem istorum sex graduum debet ex hoc destrui quod totus clerus Christi qui debet nude habere 5 Christum hereditatem suam, non debet a secularibus dominis perpetuam possessionem accipere (ut patet diffuse alibi). Ergo non debent esse in clero prelati cesarii; sint ergo pape et episcopi instar Christi apostolorum servantes se a possessione temporalium sicut ipsi. 10

2. Archdeacons,

In secundo gradu introducti sunt archidiaconi magis patenter superflui, cum si valent ad aliquid valent ad istum infamem binarium ad onerandum, ad depredandum pauperes subiectas ecclesias et ad accusandum ocium superioris episcopi. 15

Notet ergo fidelis eorum ministerium et totum ipsum suppleri posset prudenter per laycum, et episcopo plene ac debite faciente suum officium foret utriusque ministerium perfectius executum. Non enim predicant archidiaconi nostri sicut Stephanus, nec viventes expropriarie sicut apostoli ministrant pauperibus. 20

3. Prebendaries,

Sed tercii ut prebendarii multipliciter sunt infames, cum deficit illis fundacio sicut ecclesie sue cathedralis ditacio, ymmo in re idem est, ac si Antichristus conspiraverit contra Christum quod debet habere de partibus 25 secularibus ecclesiis fructus temporales qui deberent residentibus esse instrumenta et depauperatis illis ecclesiis tam a residentibus quam curatis necessitantur in lata via diaboli evagari.

4. Endowed
monks.

Quantum ad quartum gradum scilicet regulariter 30 possessionatorum, patet quod spoliando depauperant regna et deludunt populum per vitam et facta sua ypocritica. Nam tamquam speciales ministri diaboli sunt in professione et conversacione sibi ipsis contrarii et ita sunt specialiores discipuli patris mendacii; profitentur 35 enim tamquam substantiam sui ordinis paupertatem, castitatem et Christo obedienciam. Sed quis in mundi divitiis, in duplicibus castrimargiis scilicet spirituali et corporali et in regularibus obedienciis est Christo contradictorie plus rebellis?

2. A: sacramento. 4. AE in marg.: t; E in marg.: Destructio cesareorum prelaturum. 11. AE in marg.: 2. 13. D: infamie; ib. E in marg.: Nota. 14. accusandum. Codd.: occasionandum. 17. BC: magis prudenter. 20. AC: ut Stephanus. 22. AE in marg.: 3. 23. A: defuit illis. 24. A: deberent immo idem. 27, 28. A: esse — residentibus deest. 30. AE in marg.: 4. 33. A: spirituales.

Quintus minister proditorius et in fallacia plus multi- 5. Hospitalers,
farius sunt Hospitalarii, quibus tota fallacia suarum
parcium poterit applicari. Videat ergo homo quid fraudis
milites, quid sacerdotes vel alii clerici faciunt ecclesie
5 in hoc gradu et fraus huius ministerii satis poterit
dilatari.

Sextus gradus et ultimus super quo non quiescit 6. Mendicants
Deus quousque destruat penitus est ordo fratrum ex-
propriarie vivencium qui se nominant Mendicantes.
10 Sicut enim secundum Apostolum est consummatum peri-
culum in falsis fratribus, sic invenit diabolus ab ex-
Fol. 237^b periciencia diu | turna convictus in ista secta ut ultra
totam universitatem fraudem ecclesie, cum cautelas ver-
sucas vel dolos nusquam invenies quos non in ista
15 secta reperies. Sunt enim pleni mendaciis, scandalis
• atque blasphemiiis et per ypocrisim suam seducunt ec-
clesiam. Sunt autem tamquam testudines perambulantes
celeriter una post alteram totam terram, confederati
eciam cum dominis et dominabus penetrant omni hora
20 cameras secretissimas tamquam dominarum catuli vel
bubones et tamquam lux ac oculus tocius militantis
ecclesie fingunt prelatis suam conversacionem tam neces-
sariam toti militanti ecclesie quod sine eorum commix-
tione non viveret pars aliqua quoad Deum, et (ut bre-
25 viter comprehendam) habentes linxinos oculos ac incessu
duplici undique speculantes omnes cautelas diaboli que
fastum vel lucrum sapiunt sua ypocrisi sunt rimati.

Omnes autem has sex vocatas partes ecclesie destrueret The true church
animosius pars triplex primitive ecclesie que ipsa fuit should put an
30 olim per Christum sine commixtione sectarum talium end to all these.
institututa; pars prima ecclesie prudenter acutis sermonibus,
secunda pars ecclesie potenter iustis ordinacionibus et
tercia pars ecclesie piis elemosinarum suarum sub-
traccionibus.
35 Nec supponat aliquis quod includitur in aliquo istorum
impietas sive invidia, quia Christus ex summa pietate
et amore ecclesie eciam prescitorum reprobavit et de-
struxit acutissime phariseos. Nec est phas fideli discredere

1. AE in marg.: 5. 2. C: sicut Hospipicari. 5. E: et deest. 7. AC
in marg.: 6. 8. DE: quousque non. 12. B: convictis; ib. DE: ut
ultima. 13. A: totam totam; ib. BC: cautelis. 14. A: et dolos; ib.
DE: nunquam. 22, 23. BCDE: fingunt — ecclesie deest. 24. A: pars
eius. 28. C: destrueret eo quod animosius. 29. E: ista fuit. 33. E in
marg.: doctrina prodest sectarum. 36. BCDE: de summa; ib. C: boni-
tate et. 37. E: et deest; ib. B in marg.: Excusat se subtiliter in
destruccionem cleri per Christum qui summa caritate destruxit phariseos.

Their many
mischiefs.

quin Christus ex summa caritate sic fecerit. et hoc quod scivit sectas istas divisionem in sua ecclesia commissuras et quod continuata eorum malicia tum illis quam ecclesie cederet ad gravamen. Pervertunt enim sensum scripture suis simulacionibus, impediunt sensus Christi a predicacione evangelii suis fictis ~~rationacionibus~~ et trahunt ad se totam interpretacionem scripture suis subdolis cavillacionibus; unde sacerdotes abbas inducunt in ignoranciam legis Dei nunc libros et instrumenta alia subtrahendo, nunc ad pauperiem clericorum et aliorum sacerdotum effectualiter proventus et salaria confundendo et nunc eorum simplicitatem, modestiam et perversitatem scandalis atque mendaciis in populo decidendo et tamen (quod dolendum est maxime) ab ecclesia primitiva ut in febre ethica est sua ~~infectio~~ impercepta.

4. A in marg.: 1, 2, 3. 9. A in marg.: a, b, c. 12. A: con-
mendo: ib. B: Expliciunt evangelia de tempore M. Jo. utinam et orthodox
katholica, quod non credo: C: Expliciunt evangelia de tempore Jo. W: 12.
13. A in marg.: Sequitur dixit Martha ad Jesum ... Sed sequitur IV
parte, serm. II. Explicit ... Cetera abrasa sunt.

I. Index of Bible-Quotations.

Gen. 3, 15 . . . . . 94, 115	Eccl. 1, 37 364	Matth. 11, 6 48
— 4, 10 119	— 7, 30 112	— 11, 7 365
— 17, 10 36	— 13, 19 118	— 11, 24 93
— 22, 18 152	— 24, 18 117	— 12, 50 183
— 49, 10 43	Cant. 1, 7 307	— 12, 22 103
Exod. 3, 14 151	— 1, 71 306	— 13, 3 107
— 15, 3 197	— 1, 1 316	— 14, 21 141
— 20, 3, 6 89	Is. 9, 6 373	— 15, 31 88
— 20, 7 89	— 10, 15 217	— 15, 12 41
— 20, 8 105	— 40, 1 240	— 15, 21 128
— 20, 12 111	— 40, 3 23	— 15, 24 336
— 20, 16 138	— 41, 23 211	— 16, 23 159
— 20, 17 . . . . . 144, 153	— 63, 1 240	— 17, 19 88
— 23, 17 66	Jer. 4, 2 08	— 18, 7 250
Num. 24, 16 206	— 31, 22 51	— 18, 23 354
— 24, 17 43	Ex. 3, 26 111	— 18, 6 329
Deut. VI, 16 . . . . . 123, 124	— 9, 16 146	— 19, 28 103
— VIII, 5 122	— 13, 4 365	— 20, 1 99
— 10, 16 36	— 13, 10 211	— 21, 1 1
— 18, 15 22	— 36, 25 221	— 21, 50 366
— 22, 11 364	Zach. 13, 1 221	— 22, 1 342
— 32, 15 211	— 9, 9 2	— 22, 13 96
Josue, 10, 11 . . . . . 59, 69	Mal. 4, 5 . . . . . 15, 23	— 22, 14 298
I. Reg. 9, 9 18	Sap. V, 15 365	— 22, 15 360
— 17, 43 129	Bar. 3, 33 15	— 22, 31 330
III. Reg. 19, 12 306	2. Macc. 7 279	— 23, 13—29 265
Job. 2, 10 388	Matth. 2, 1 43	— 23, 27 364
— 31, 1 115	— 3, 2 318	— 24, 30 35
— 39, 13 364	— 3, 11 54	— 28, 63 154
— 41, 24 135	— 3, 12 93	Marc. 1, 13 122
Psalms. 4, 9 100	— 3, 13 57	— 7, 3, 4 74
— 15, 10 261	— 4, 1 121	— 7, 36 366
— 18, 6 236	— 5, 20 . . . . . 252, 369	— 7, 37 291
— 31, 5 304	— 5, 21 360	— 8, 2 259
— 43, 23 87	— 5, 27 369	— 9, 22 88
— 44, 2 331	— 5, 28 205	— 11, 7 2
— 47, 8 65	— 5, 34 98	— 11, 23 339
— 50, 19 257	— 6, 2 . . . . . 364, 365	— 13, 32 35
— 50, 10 365	— 6, 16 366	— ult. 1 160
— 57, 6 206	— 6, 24 . . . . . 262, 311	Luc. 1, 5 50
— 57, 11 24	— 6, 25 88	— 2, 21 . . . . . 35, 37
— 72, 27 307	— 7, 1 285	— 2, 33 28
— 84, 9 . . . . . 293, 306	— 7, 15 265	— 2, 42 . . . . . 66, 69
— 86, 5 235	— 7, 15 365	— 3, 7 17
— 89, 4 180	— 7, 18 106	— 5, 1 246
— 80, 11 123	— 7, 21 386	— 6, 12 86
— 105, 30 120	— 7, 25 348	— 6, 34 248
— 109, 1 332	— 8, 1 78	— 6, 36 240
— 109, 3 195	— 8, 11 82	— 6, 37 285
— 118, 35 49	— 8, 22 81	— 6, 47 385
— 131, 11 332	— 9, 1 336	— 7, 3 80
— 131, 15 318	— 9, 9 18	— 7, 11 317
— 132, 1 367	— 9, 14 55	— 7, 47 354
— 136, 9 145	— 9, 18 366	— 8, 5 107
Prov. 31, 19 10	— 10, 34 41	— 9, 55 220
— 31, 30 155	— 11, 2, 3 15	— 10, 23 298

Luc. 11, 14	133	Joh. 10, 11	172	I. Cor. 10, 11	221
— 11, 23	26	— 10, 22	393	— 10, 24	270
— 11, 27	110	— 10, 35	174	— 13, 9	146
— 11, 28	386	— 10, 36	174	II. Cor. 2, 15	116, 325
— 12, 20	269	— 11, 9	350	— 8, 9	2
— 14, 1	324	— 11, 11	341	Gal. 4, 4	196
— 14, 11	70	— 12, 3	213	— 4, 9	216
— 14, 14	258	— 12, 19	93	— 5, 2	36
— 14, 16	228	— 13, 10	54	— 5, 3	36
— 15, 1	235	— 14, 6	377	— 5, 5	36
— 16, 1	271	— 14, 23	217	— 6, 5	268
— 16, 3	311	— 14, 37	168	Eph. 5, 5	127
— 16, 14	223	— 15, 1	100	— 5, 5	90
— 17, 5	88, 339	— 15, 21	200	— 6, 5	254
— 17, 6	339	— 15, 22	200	Phil. 1, 9	254
— 17, 11	304	— 15, 26	199	— 3, 18	90
— 18, 14	284	— 16, 1	202	I. Thessal. 4, 16	10
— 18, 31	114	— 16, 5	185	— 5, 17	129
— 19, 1	378	— 16, 6	179	II. Thessal. 3, 2	373
— 19, 30	2	— 16, 21	183	I. Tim. 3, 2	279
— 19, 41	278	— 16, 22	183	— 6, 8	314
— 21, 25	9, 84, 104	— 16, 23	192	— 6, 7	355
— 21, 26	9	— 16, 24	185	Hebr. 11, 1	88
— 21, 28	11	— 17, 3	351, 353	— 13, 8	350
— 21, 29	11, 12	— 20, 19	166	I. Petr. 2, 23	148
— 21, 33	110	— 20, 24	167	— 2, 8	17
— 24, 13	166, 167	Act. 2, 22	180	— 2, 8	29
Joh. 1, 10	93	— 6, 2	248	— 2, 13	70
— 1, 27	57	— 7, 51	198	— 2, 18	70
— 1, 29	19	— 9, 5	203	— 4, 17	146
— 1, 29	50	— 10, 35	130	— 4, 18	28
— 2, 1	72	— 11, 26	38	I. Joh. 3, 21	193
— 3, 1	215	— 17, 28	331	— 3, 22	193
— 3, 3	61	— 20, 30	226	— 4, 14	298
— 3, 24	177	Rom. 5, 12	211	— 5, 18	368
— 4, 22	235	— 8, 23	234	— 5, 14	192
— 4, 46	80, 348	— 8, 28	11	Jacob. I. 6	89
— 5, 17	8	— 10, 17	205	— 2, 10	333
— 6, 1	140	— 13, 10	207	— 4, 15	61
— 6, 5	372	— 13, 10	331	II. Jac. 2, 10	209
— 6, 15	142	— 15, 8	120	— 2, 10	106
— 7, 19	196	— 16, 6	102	Jud. 12, 12	252
— 8, 42	146	— 16, 12	102	Apoc. 12, 4	328
— 8, 46	146	I. Cor. 4, 7	285	— 19, 10	271, 272
— 8, 47	177	— 8, 4	92	— 20, 2	189
— 10, 8	133	— 10, 2	221		

II. Index of Names.

A.	Bethania 24. Bethlehem 43, 44. Bethfage i. 2. Bohemi 401. Bosra 240.	H.
<p>Aaron 253, 367. Abraham 100, 150, 151, 224—226, 361, 381. Adam 36, 100, 115, 239, 362, 399. Alexander (magnus) 119. Almanni 132. Alpheus 161. Ambrosius 32. Ananias 255. Andreas 55, 141, 373. Anglia 374, 383, 395. Anglici 152, 147. Anna 30, 161—163, 298. Anna, mater Samuefis 30. Anna, mater Tobie 30. Anselmus 322. Antichristus 3, 20, 22, 24, 97, 103, 112, 113, 125, 126, 144, 157—160, 175, 178, 189, 190, 234, 244, 246, 250, 258, 259, 260, 271, 274, 283, 286, 301, 309, 310, 366, 374—377, 384, 385, 390, 396, 397, 400, 402. Antigonus 44. Antiochia 38. Antiochus Epiphanes 393. Arabia 45. Arabes 45. Ardmacanus 32, 282. Aristoteles 76, 119, 120, 150, 155, 170, 182, 213, 220, 371. Aristotelici 75. Asiani 400. Asser 30. Athalia 152. Augustinus 3—8, 25, 26, 62, 63, 73, 75, 82—84, 92, 144, 176, 193, 194, 209, 210, 221, 225, 233, 253, 323, 348, 352, 359, 370, 371, 376, 384. Averroës 172, 187.</p>	<p style="text-align: center;">C.</p> <p>Caldei 394. Cana (Chana) 72, 76. Cananea mulier 130. Capharnaum 80, 318. Cayfas 19. Caym 119. Chanaan 130. Chenereth 140. Chrysostomus 72, 116, 220, 253, 279. Clemens s. 64. Cleophas 161. Constantinus imp. 120, 132. Cyprianus 173.</p> <p style="text-align: center;">D.</p> <p>David 100, 116, 117, 298, 332, 336, 361. Decapolis 291. Decret. quot. 69, 173, 264, 268. Didymus vide Thomas. Donatiste 25.</p> <p style="text-align: center;">E.</p> <p>Eber 100. Edom 240. Eliseus 79. Elisabeth 19, 50. Emanus 167. Enoch 100. Esau 116, 214, 283. Eva 36. Evangelista vide Johannes.</p> <p style="text-align: center;">G.</p> <p>Galate 57, 375. Galilea 57, 66, 72, 76, 140, 162, 167, 291, 304, 336, 348. Genesaret 240. Greca gens 161. Gregorius s. 11, 16, 103, 108, 162, 163, 172, 203, 207, 234, 329, 343. Gregorius monachus 178.</p>	<p>Hebreus 161. Hebrei 101, 246. Helcane 30. Heli 250. Helias 22, 79, 122, 391, 400. Heliseus 141. Herodes 16, 20, 43—45, 140, 250. Hieronymus vide Jeronymus. Hierosolyma vide Jerusalem. Higden's Polychronicon 161. Hospitalarii 401, 402. Hostiensis 257. Husca i. c. Johannes Hus 401.</p> <p style="text-align: center;">I.</p> <p>Jacobus patr. 43, 81, 116. Jacobus ap. 161, 163, 166, 199, 209, 247, 268, 368. Idomeus 43. Jericho 115—117, 299, 378. Jeronymus 21, 73, 140. Jerusalem (Jerosolyma, Hierosolyma) 1, 2, 21, 22, 44, 66, 67, 71, 72, 114, 115, 123, 140, 142, 160, 167, 191, 221, 278, 280, 282, 304, 343, 363, 393. Jesus i seqq. Jesus nominis expl. 39. Jesus filius Mar. 37. Jesus Syrach 37. Jesuni 38. Innocencius papa III. 92, 395. Joachim 161. Joachim abbas de Curacio 85. Job 145, 226. Johannes Baptista 15—26, 32, 39, 41, 49—59, 69, 121, 142, 165, 177, 214, 229, 250, 400. Johannes Evangelista 20, 72, 73, 75, 140, 141, 154, 163, 192, 193, 209, 247, 368, 373, 390. Johannes (de) Gerson 161. Johannes 39, 209. Jojada 152. Jordanes 24, 37, 60, 140. Joseph 67—69, 71, 160. Josephus (Flavius) 280. Isaias 96, 298. Isidorus 74, 234. Israel 51, 81, 102, 115, 128, 151, 330. Judea 43, 45, 82, 221, 253, 340, 348, 394.</p>
B.		
<p>Baalaaam 19, 43. Babel 387. Babylon 100. Baptista vide Johannes. Baruch 20. Beda 274, 275, 300. Beghardi 21. Belzebub 134, 201. Benjamin 169.</p>		

- Cereorum lacio 303, 304.
 Chaos vel vacuum vel yle 170, 171.
 Christus tribus vicibus advenit in hunc mundum 1, 2.
 De primo adventu Christi 15—22.
 De tercio adventu Christi 9—15.
 Christus quare et ad quid venit in mundum 45, 46.
 Christus utrum divinitus venit in hunc mundum, utrum creacione successiva vel subita 3—4.
 Christus quare naturam humanam assumpsit, non angelicam 316.
 Utrum Christus post incarnationem primo vel perpetuo fuit sponsus ecclesie 345.
 Ex nativitate Christi propheticie unde et que sunt implete 43.
 Christus quare suscepit circumcisionem et quare in die octavo 37.
 Christus quomodo venit post Johannem et factus est ante ipsum 50, 51.
 Quomodo Christus confortabatur et profecit sapientia etc. 31, seqq.
 Christus que fecit in annis puerilibus 66—68.
 — subditus fuit parentibus 69.
 — obediens fuit Baptiste 69.
 — quomodo factus est ante Johannem et quomodo contra 23, 24.
 — quare humanitus inferior ecclesia 316.
 Christum varii ex variis causis sequebantur 78, 140, 141.
 Christus quare regnum a populo non recepit sed fugit 143.
 — quare dormivit in navicula 78.
 Abicio Christi in montem quid significat 140, 141.
 Christus quare flevit Lazarum suscitando 330.
 Verba consolatoria quare Christus non dixit nisi in cena ultima 202, 203.
 Christus quomodo consolatus est suos 179, 180.
 Ascensio Christi in Jerusalem contraria descensui humani generis ab Jerusalem 118.
 Quare Christus suis patenter, ceteris in parabolis loquebatur 109.
 Christus in faciendo miracula non fuit demoniacus 148.
 Quando incepit primum coniugium Christi cum ecclesia 348.
 Quare Christus approbavit aliquos status imperfectos 46.
 Christus in triduo iacuit in sepulcro non pro triduo 180.
 Christus post mortem primo matri apparuit 162.
 Decies Christus apparuit post resurrectionem 167—170.
 Christus utrum sit Messias 16.
 — est Deus 191, 192.
 — solum tollit peccata mundi 50.
 — quare potius verbo non redemit genus humanum 239, 240.
 Tactus manuum Christi quid signat 79.
 Quod Christus fecit humanitus nos debemus facere posterius 156, 158.
 Quomodo Christus pacem reliquerit 211.
 Christum mirari quomodo intelligitur 81.
 In Christo sunt multe maneries admirandi 81.
 Christus non est minor, licet se extinaverit 336.
 — habuit quintuplex genus sciencie 31, 32.
 — loquitur (solum) de spiritali fundacione 389, 390.
 — est temporalis dominus temporalium 201.
 — dicitur lapis 386.
 — est centrum immobile 388.
 — est quodlibet membrum suum 262.
 — punit pro reatu fratrum 79.
 Principium dileccionis Christi 304.
 Opera Christi humanitus sunt a fidelibus exemplariter exequenda 158, 159.
 Christi dulcedinem qui bene gustaverit terrenorum bonorum de cetero non sentit saporem 157.
 Quare Christus precepit ut leprosus se ostendat sacerdotibus 80.
 Tres gradus desponsacionis Christi cum ecclesia 345, 346.
 Solum Christus absolvit simpliciter a peccato 307.
 Quid est venire ad Christum 386.
 Oportet hominem profundari in Christo 387.
 Quomodo Christus et quos iudicabit 295.
 Exemplum Christi de submissione 363.
 Que Christo competunt divinitus sive humanitus 335.
 Vita Christi qui plus scandalizantur 48.
 In primitiva ecclesia apostoli in nomine Christi baptizabant 194.
 Quare secta christianorum vocatur Christiani et non Jesuani 38.
 Utrum licet christiano debitum secundum leges humanas expetere 350.
 Quo titulo clerus debet sibi bona ecclesie vendicare 290, 291.
 Utrum clerus debeat temporalibus habundare 314, 315.
 Clerus, ut pape, episcopi etc. non debent a secularibus dominis perpetuam elemosinam accipere 402.
 Omnis clerus Christi debet vivere vitam pauperem 315.
 Clerus contrarius legi Christi 156.
 Contra clericos dotatos 373—378.
 Clerici copiam temporalium affectantes 183.
 Clerici moderni ocio seducti 102.
 Constantinus potius pallio tegeret sacerdotem fornicantem quam accusaret 120.
 Omne continuum componitur ex non quantis 186.
 Licet communicare cum excommunicatis 237, 238, 239.
 Compositio domus spiritualis 400.
 Concupiscencia 153, 154.
 Concupiscencia illicita 144, 145.
 — carnalis 90.
 Condemnacio temeraria 241.
 Confederacio Anglicorum et Almannorum 132.
 Confessio ad quid valet 22.
 De confessione 305—310.
 De confessione presbytero facienda 80.
 In confessione tria faciunt peccatorem obmutescere 134.
 Quilibet confessor dubitet si quemquam absolvat a crimine 357.
 Qualem confessorem sibi confitens debet eligere 305, 306.
 Fideles quomodo debent confiteri de peccatis 305.
 Recipiunt quidam quod non est sacerdoti confitendum sed Deo 310.
 Conglobacio multorum dominiorum in eadem persona confundit rempublicam 273.
 Consensus sex species 77, 78, 279.
 Consilium 322.
 Contricio 283.
 Corrigere Deus incipit a suis ecclesiasticis viciis delicta 116.
 Credere in Deum, credere Deo et credere Deum 294.
 Sufficit credere in Deum 297.

III. General Index

(Printed in the orthography of the text).

A.

Aaron barba vide barba.
Ablacio temporalium 132, 133.
Antequam Abraham fieret ego sum, quomodo intelligitur 151, 152.
Absolutio a culpa et pena 354.
De superbe et temere absolventibus 283.
Contra temerarie sibi vendicantes officium absolvendi 341, 342.
Utrum quilibet sacerdos possit absolvere a quocunque crimine 301.
Nemo citra Christum potest absolvere a peccato 308.
Abusus temporalium 276, 277.
Accidia 213.
Accusacio Judeorum 200, 201.
Actus volendi et cognoscendi incipiunt in eodem instanti 351.
Adam primus pater carnalis fuit homo nobilissimus citra Christum 362.
Adorantes imagines faciunt contra mandatum prime tabule 90.
Adventus Christi 1, 2, 12, 13, 14, 15, 84.
Altaris sacramentum (vide Eucharistia) 91, 186.
Quid in natura sua sit altaris sacramentum 67, 91, 92.
Angeli utrum moveant orbes celestes 14.
Angeli utrum ante Christi incarnationem noverunt Christi incarnationem 240.
Angelus quare sedit ad sepulchrum Christi 163.
Anna, tres sunt in Scripturis hoc vocabulo Anna vocata.
Antithesis in qua casus pro casu ponitur 209.
Apostoli ante passionem humanitati Christi dixerunt petitionem 194.
Apostoli non debuerunt timere Christi presencia 87.
Aqua quomodo fieri potest vinum 75.
Archidiaconi valent ad onerandum ecclesiam et depauperandum pauperes 402.
Archidiaconi non predicant sicut Stephanus 402.
Architriclinus quid est 74, 77.
Argumenta contra fraternitates, vide Fraternitates.
De articulis fidei, vide Fides.
Attritio non potest procedere in Christo contrarium 283.
Auctoritas 323.
Audiens legem Christi est edificans super Christum 388.
Auditorii capacitas 264, 265.
Auditus 205, 206.

Avaricia 126, 127.
Contra avariciam 328.
De avaricia diabolus temptavit Christum 124.
Avaricia est idolorum servitus 90.
Quomodo avaricia est damnanda 328.

B.

Baptisacio Christi, utrum dedit gratiam 25.
Baptisatus Dominus 121.
Baptismus duplex sc. corporalis et spiritualis 38, 221.
Baptismus fluminis, fluminis et sanguinis 61, 62, 217, 218, 308.
Baptismus spiritualis 221.
Quibus verbis exprimitur baptismus sacramenti 26, 27.
Baptismus et cetera sacramentalia possunt dici vestimenta ovium 267.
Sine baptismo multi sunt salvati 217.
Finis baptizacionis Christi quis est 58.
In nomine Christi baptizabant apostoli 194.
Baptizati utrum possunt rebaptizari 25.
Baptista utrum fuit propheta 18.
Non surrexit maior Johanne Baptista quomodo intelligendum 52.
Barba Aaron quid signat 367.
De beatitudine nostra ignorancia 85.
Viator debet beatitudinem intendere tamquam finem 184.
Beatitudinem omnes naturaliter appetunt 185.
Omnes homines venire possunt ad beatitudinem 231, 232.
Servans verbum Dei incorruptum erit beatus 180.
Benefacere Deum tripliciter intelligitur 42.
Bethania duplex intelligitur in scriptura 24.
Bulle papales quid sint 384.

C.

Calciamentum Christi quid est 54.
Castitas triplex 109.
Contra cautelas diaboli 145.
Circumcisio Christi 35, seqq.
Circumcisionis cause 36.
Cecus mendicans quid significat 115, 116.
Celum utrum in tercio adventu Christi stabit 14.
Centurio gerit typum ecclesie gentium 81, 82, 83.
Judicium de cereis, capucis et aliis solempnitatibus superfluis 303, 304.
Ceremonie quas Moyses instituit 77.

Statuicio heretica quod omnis utriusque sexus semel in anno hoc sacramentum accipiat 165, 166.
 Eucaristia, vide Sacr. Altaris.
 Vir evangelicus formidatur 375.
 Evangelici viri debent sequi Christum et detegere peccata populi 281.
 Evangeliste precipuum opus foret sectas destruere 179.
 Evangelizantes sunt instrumentum Christi 217.
 Evangelizationi Deus assistit 110.
 Totum evangelium est infrangibile verum 218.
 Excommunicatio 202.
 Cum excommunicatis licet communicare 237, 238, 239.
 Quinque exitus patrisfamilias 101.
 Exorare pro omnibus 281.
 Expense superflue (pro fratribus) debilitant rempublicam 303.

F.

Febris quid signat 349.
 Triplex febris 349, 350.
 Quomodo febris vel alia spiritualis infirmitas remittitur 352.
 De fide 328, 329, 340, 343.
 Fides est fundamentum ad agendum virtualiter 117, 400.
 Fides fundamentum omnium aliarum virtutum 89.
 Fides inter omnes virtutes est cunctis substantia 117.
 Fides est vianibus summe necessaria 338, 339, 340.
 Fidei efficacia 88, 90.
 De viginti articulis fidei 293—296.
 Articuli fidei de Christo sunt efficaciter credendi 359.
 Triplex fides, scilicet que, qua et per quam ordinatur 296, 297.
 Scutum fidei 297.
 Fidei scutum nunc attenuatur, nunc perforatur 89.
 Impossibile est hominem incidere in peccatum nisi defectus fidei sit in causa 358.
 Fidei et spei actus sunt disparis speciei 86.
 Fides est tam de bonis quam de malis presentibus, preteritis et futuris 86.
 Lumen fidei quomodo se habet ad evidenciam in lumine naturali 170—172.
 Satis est fidelibus Christum secundum virtutes theologicas devote recolere, licet nunquam viderint basilicam nec sacramenta nunc introducta 165.
 Filia in domo mortua peccatum latens in corde 367.
 Quare solum filius fuit incarnatus 346.
 Fimbria Christi vestimenti quid signat 300.
 Finis est primus in intencione et ultimus in executione 298.
 Fletus dampnatorum qualis erit 82.
 Fornicatio 145, 146.
 Fornicatio triplex 127.
 Fratres in fide vacillant 88, 89.
 Fratres laborare debeant manibus 104.
 — rapiunt temporalia 104, 153, 154.
 — domus secretas penetrant 289.
 — odiunt quod in eadem civitate multiplicentur ordines Mendicantes 289.
 — introducti habent rationem superbie 288, 289.
 — allegant quod non sunt propter nequiciam unius discipuli de suo ordine puniendi 383, 384.

Fratres partem Antichristi tenent 274.
 — spirituales quomodo debemus honorare 112—
 Fratrum excusatio in peccatis 40.
 Fratrum religio stat in vestibus etc. 55.
 Fratres simplices predicare prohibentur 289.
 Fratres simplices sine questu vel forma evangelium predicant 289.
 Fratres (vide et Pharisei).
 Fucus astutus cleri quo dominium sibi usurpant in temporalibus 56.
 Argumenta contra fraternitates et sectas novas 301, 302, 303.
 De fundacionibus 388—393.
 Contra fundacionem collegiorum et privilegiorum 389.
 Fundacio in lege evangelii intendat honorem Dei non famam propriam 392.
 Furari 130—131.
 Furari tripliciter contingit 131.

G.

Sex genera consensus declarantur 321—324.
 Tota generacio hominis est una persona 367.
 Gloriam suam redemptor noster non quesivit 149.
 Grex Christi, grex Antichristi 396, 397.
 Gula 9, 213.
 De gula diabolus temptavit Christum 122.
 Gulosi 90, 91, 212—214.
 Gracie plenitudo 147.
 Grammatica necessaria theologis 209.
 Gustus 213, 214.

H.

Homo interior loquitur Deo secundum motum consciencie 365, 366.
 Omnis homo essentialiter est servus sed contingenter dominus 263.
 Hominis hostes tres, mundus, diabolus et caro 107.
 Homines diversimode beatificantur 298.
 Quilibet homo cuilibet est proximus 299.
 Homicidium 9.
 Homicidium triplex 119, 120.
 Homicidium cavere instrumur 118.
 Hospitalarii quid fraudis faciunt 403.
 De hostia consecrata 91, 92.
 Exempla manuducencia ad humanitatem 287.
 Humanitas Christi est mulier 183.
 Humanitas mater virtutum 288.
 Humilitatis tres gradus 58, 59.
 De humili oratione 286, 287.
 Quid significat hydropicus et que sunt eius proprietates 323, 324.
 Proprietates hydropicorum 328.
 Hypocrisis est maximum periculum 265.
 Hypocrisis peccatum gravissimum 363, 364.
 Hypocrita comparatur simee, sterquilino, vasi sordido, cigno, struthioni, lupo pelle ovina induto, arundini, vulpi.

I.

Jactancia fratrum de perfeccione ordinis sui 28.
 Idolorum servitus 91.
 De ieiunio 56.
 Ieiunium Christi 120, 122.
 Jericho quid significat secundum interpretationem 116.
 Jesus quomodo interpretatur hoc nomen 37—39.
 Jesus cur ad predicationem suam tot sacerdotes etc. . . . sunt perversi 40.

Jesus quare insufflavisset apostolos 168.
 Jesum quomodo homines amittunt 71.
 Jesum queritis Nazarenum exponitur 164 seqq.
 Ignorancia 189, 202.
 Ignorancia triplex eorum que scimus ex scriptura 84.
 Ignorancia negacionis et indisposicionis 181, 182.
 De imaginibus 91, 92.
 Imagines utrum sint adorande 91.
 Imagines nec Christus nec apostoli coluerunt 91.
 Contra sumptuosas imaginum impensas 92.
 Incantaciones 124.
 Incarnacio Christi (vide sub Christo) 19.
 Indulgencia 283, 309, 359, 360.
 Contra indulgencias et privilegia 370.
 Indulgencie Romane curie 370.
 Omnis peccati causa est infidelitas 328.
 Infidelitas est ponere cecos prepositos 243.
 Iniciaciones diei quatuor 161.
 Iniurie confratris illacio 241.
 Iniurias proprias tolerare debet homo non autem Dei 221.
 Utrum homo in statu innocencie vidisset solem minorem quam est 33.
 Ab Innocencio III pullulavit heresis de sacramento altaris, quod est quantitas, qualitas, sive nichil 391.
 Johannes quomodo est vox clamantis in deserto 23.
 Johannes quomodo non dignus calciamenta Christi solvere 54.
 Johannes quare ante Christum baptisavit 51.
 Joseph pater Jesus et Maria quomodo sunt mirati de signis etc. 27 seqq.
 Joseph et Maria quomodo sunt unus homo 29.
 Utrum substantia intellectus sit ut intellectiva superior quam ut volitiva 351.
 Dubium si intellectus hominis sit superior quam affectus 351.
 Invidia 213.
 Propter malorum invidiam salubris invidia non est obmittenda 324.
 Invitati ad nuptias qui sunt 342, 346.
 Ira 213.
 Irasci 255.
 Tres gradus virtutis irascibilis 255, 256.
 Judei habebant sufficientem informationem ex doctrina Christi quod Christus sit Messias 200, 201.
 Judeorum conversio finalis 177.
 Cecum iudicium 321.
 Cecum iudicium ex prosperitate vel asperitate arguere prescitur vel predestinatum 321.
 Contra temerarium iudicium 241, 285, 286.
 Iudicii dies quando erit 85.
 Iudicii diem ignorare salutare est 85.
 Jurare utrum liceat et qui iurando et quando peccant 98.
 Iusticia quid est 254.
 Humana iusticia consistit in tribus 254.
 Invamini negacio 222—224.

L.

Leprosus Christus tetigit 79.
 Lex Christi 95.
 Liber vite est quilibet veritas 190.
 Quis sit liber vite in quo apostoli studuerunt 190.
 Ligatis manibus quomodo intelligitur 364, 365.
 Locutio triplex 138.
 Loquela ad quid datur homini 140.

Non loqueris testimonium falsum 138, 139.
 Per lunam imperator intelligitur 84.
 Luxuriosi 90, 91, 211, 213.

M.

Magi quare in Jerusalem Dominum quesierint 43.
 Mali occasionaliter prosunt bonis 96.
 Omnis malus ignorans 150, 182, 328.
 Omnis malus moraliter est infidelis 328.
 Mandatum primum prime tabule exponitur 89, 90.
 — secundum declaratur 98 seqq.
 — tertium exponitur 105—107.
 — quartum 111—113.
 — quintum 118—122.
 — sextum 127, 128.
 — septimum 130—133.
 — octavum 138—140.
 — nonum 144—146.
 — decimum 153—154.
 Dubium si secundum mandatum sit primo contrarium 334.
 Primum mandatum est Deum diligere 331.
 Dubium si lapsi possunt implere primum mandatum 333.
 Mandatorum sententia 89 seqq.
 Mane et vespere quomodo intelligitur 5, 6.
 Manichei dixerunt apostolos non recepisse. S. Spiritum 193, 194.
 — dicunt Manicheum primum recepisse S. Spiritum 196.
 Maria et Josef qualiter sunt mirati 29 seqq.
 In sola Maria stetit fides ecclesia 29 seqq.
 Utrum tres Marie erant ad sepulchrum vel tantum due 161.
 Quomodo Maria mater Christi est honoranda 113.
 Non mechaberis declaratur 126.
 Membra ecclesie que sunt 401.
 De mendacio 264.
 Mendicacio 64—66.
 Questio si mendicacio per se sit laudanda 226 ad 228.
 Mendicare est contra evangelium 226.
 Mendicacio duplex 226.
 Fratres Mendicantes 64, 227, 228, 258, 288, 401, 403.
 Contra Mendicantes 178, 264.
 Mendicantes validi agriculture animarum intendere tenentur 105.
 Mendicantes corporaliter laborent 66.
 Mendicacio fratrum est statui innocencie contraria 65.
 Mendicare S. Clemens pauperes christianos non sinebat 64.
 Fratres Mendicantes pleni mendaciis sunt tamquam testudines etc. 403.
 — sunt canes rabidi 289—291.
 Mendicacio Christi 156.
 Eadem mensura quomodo intelligitur 292.
 Mentiri utrum licitum est 26, 27.
 Mercenarius quis est 174, 175.
 Mereri quid est 333.
 Metreta quantum continet 74.
 Militare Deo quid est 354.
 Minister spiritualis obligatur plus universali ecclesie quam particulari 382.
 Utrum licet civili domino ministrum Christi suo servicio mancipare 316.
 Unde ministerium Dei debet habere fundamentum 293.
 Ministerium omittens peccat 330.
 Minorum contentio cum Predicatoribus de calciamentis Christi 24, 53, 54.

Miracula Christi signum confirmans suam doctrinam 200, 201.
 Miracula fecerunt apostoli in Christi nomine 135.
 Miracula Christus diversimode fecit 141, 142.
 Miraculorum Christi initium 75.
 Miraculum triplex in surdo et muto 292.
 Triplex mocio Christi: humanitas ad limbum, limbo ad mundum, a mundo ad celum 195.
 Modicum et non videbitis quomodo intelligendum 180.
 Quid est molam asinariam suspendi in collo 329.
 Monachi regulares, canonici et perpetuo possessionati sunt superflui in ecclesia 401—403.
 De moncium translatione 339.
 Mortem fugit Dominus triplici ratione 142.
 Morte perpetua nemo moritur nisi gustaverit ipsum in eterno 184.
 Qua hora homo moritur ignorat 85.
 Mulier cuius filia liberata est a Deo animam signat 128, 129.
 Mulier fluxum sanguinis paciens quid signat 361, 370.
 Multitudo Christum sequitur propter tria 140.
 Mundanam pacem cause Dei preponere blasphemiam est 68.
 Mutationes subitas Deus et natura adiunt 191.
 Mystificatio casuum nominis Jesus et literarum 38.

N.

Duplex nativitas spiritualis 216.
 Christi nativitas 43—49.
 Natura et Deus se ipsos meliorando procedunt 182.
 Omnis homo est duarum naturarum 210.
 Naturales syllogizant quod terra sit in mundi medio stabilita 287.
 — syllogizant quod impossibile est quod in nostra habitabili homo effodiat etc., nisi forte in alia parte terre servaretur equalitas 387.
 Navicula quid est 326.
 In naviculam quare Christus ascendit causa multiplex 86.
 Necessarium duplex, absolute et ex suppositione 232.
 Omnia que eveniunt, de necessitate eveniunt 114, 282.
 Triplex causa quare Nicodemus ad Jesum venit nocte 215.
 Nomen Jesus sit Messie proprium 38.
 Nomen reale quid sit 39.
 De primo noto homini 172.
 Quid est novissimus locus 327.
 Nupcie spirituales ad quas singuli invitantur 326.

O.

Trinitas obediens est creature 69.
 Utrum maior obedire debeat minori 69.
 Obedientia sancta quam preciosa est 70.
 Obedientia maiorum ad minores ubi exemplatur 69, 70.
 Obedientia Christi qualis fuit 59.
 Non occides, declaratio istius mandati 118, 255, 256.
 Odium quo Judei Christum oderant fuit causa persecutionis apostolorum 200.
 De odore 212, 213.
 De olfactu 212, 213.
 Operans viciose consentit omni peccato 321.
 Septem opera corporalis misericordie 259, 260, 261.

Septem opera spiritualis misericordie 248, 255, 256, 257.
 Operaciones S. Spiritus 188.
 Operarios conducere quid significat 100.
 Opiniones quomodo ex septem panibus populus est satiatus 259, 260.
 Oratio dominica 356.
 Oracionis dominice declaratio 197—199.
 Orare quomodo debet fidelis 286.
 Orare sine intermissione 129, 130.
 Utrum ordinatio Christi et primitive ecclesie cedere debeat ordinantie ecclesie moderne 157, 158.
 Ordinatio Christi quamdiu durat 156—158.
 Ordo spiritualis sanacionis 368.
 Ordo filiorum Dei oppositus filiis diaboli 148.
 Sex ordines qui confundunt religionem christianam 400—404.
 Superflui ordines in ecclesia militante 401—404.
 Ordines (vide fratres, secte etc.) privati 214.
 Os Dei dicitur sacra Scriptura 125.
 Oves ecclesie sunt aut defensores aut operarii 401.
 Ovem Christi quomodo possumus iudicare aliquem 176.
 Oves Christi 177, 178.
 Ovile unum quomodo finaliter erit 177, 178.

P.

Palma commendatur ex quatuor proprietatibus 149.
 Panes quinque quid significant 141.
 Utrum panes ordeacei sint hodie a fidelibus commendandi 374.
 Papa abbas fratrum 290.
 Contra papam 266.
 Pape, episcopi etc. . . superflue partes ecclesie 401—404.
 Ad quid valent daciones pape 353.
 Parabola de regno celorum 354—356.
 — Exiit qui seminat a curatis et cunctis fidelibus est attendenda 108.
 — Exiit qui seminat explicatur 107—114.
 — de semine explicatur 93—99.
 — de patrefamilias explicatur 99—107.
 Paralysis quid signat 337.
 Parvuli a Christo pastu non connumerati quid significat 141.
 Parvulos ad petram allidere quid est 145.
 Pascua que sunt 175.
 Pascua Christi, pascua Antichristi 394.
 Melior et securior est passio pro Christo quam taciturnitas 264.
 Pastoris triplex officium 173, 174.
 Pastor bonus 297.
 Pastor bonus exponitur 172—179.
 Pastor noster 197.
 Pastores ecclesie sunt aut sacerdotes aut diaconi 401.
 Pastor debet pro ovibus suis cuncta tribuere 114.
 Pastoralis officii omissio 178.
 Pastus anime 340.
 Patrefamilias in parabola quid est 99—101.
 Murmur contra patrefamilias quando fiet 102, 103.
 Mundo humiles pauperes 223.
 Pax tripliciter sumitur 210.
 Pax hominis est mentis tranquillitas 212.
 Pax mundi quid est 211, 212.
 Pax secundum Augustinum est tranquillitas ordinis 210.
 Peccatorum genera tria 90, 91.
 Peccati distinctio 363.

Peccatum infidelitatis automatische dicitur peccatum 188.
 De peccati gravidine 363, 364.
 Peccatum finalis impenitencie 372.
 Peccatorum medicina 371.
 In peccata aliquando cadere proficit 369.
 Desperacio peccatorum 322.
 Nullum opus aggravat peccatum anime nisi de quanto facit hominem in crimine delectari 369.
 De peccato et eius remissione 305—310, 353, 354.
 Peccatum quamdiu remanet 353.
 De periculis peccatorum 319, 320.
 In peccato mortali existens non meretur a Domino succitari 319.
 Fidelis debet plangere peccata sua et populi 278, 279.
 Peccata que S. Spiritus arguet 188, 189.
 Peccatum omissionis est maximum 361—364.
 Nemo peccat nisi ex defectu fidei 87, 88, 257.
 In quantum quis peccat deformat se voluntati divine 87.
 Gravius peccat post maiora carismata qui delinquit 138.
 Pena dampni 347, 348.
 — sensus 347, 348.
 Utrum pena dampni dampnatorum sit gravior pena sensus 347.
 Forma vere penitendi 307.
 Pentateucus 147.
 De periculis futuris verba consolatoria Christi 200.
 Perseverancia 129.
 Quilibet persona est masculus et mulier secundum disparem rationem mysticam 366.
 Quomodo pharisei ex hypocrisi appropinquant Salvatori 330.
 Pharisei machinati sunt Christum decipere 360—362.
 Secte phariseorum (fratrum) sunt contrarie sibi ipsis 288.
 Pharisei moderni (fratres) pervertunt sensum Scripture 404.
 Tradicio pharisaica quod dampnabitur qui non dedit fratribus temporalia 257.
 Utrum conversacio pharisaica plus prosit ecclesie quam conversacio secularis 257, 258.
 Ploratus corporalis (de peccatis) parum valet sed efficax dolor est laudabilis 382.
 Pompa quando inest homini 173.
 Contra possessionates clericos 178, 188, 275—277.
 Regulariter possessionati clerici ministri sunt diaboli 402.
 Postillationes approbantes 259, 260.
 Ad impetrandum postulata quid debet homo facere 88.
 Potencia Dei duplex, absoluta, ordinata 231, 232.
 Potestas regis 279, 280.
 Prebendati multipliciter sunt infames 402.
 Precepta quando et quantum affirmativa obligant et quando negativa 106.
 Predestinati 177, 178, 290, 294, 319, 320.
 Solum predestinatus accipiet quicquid a Deo peccierit 192, 193.
 Questio de predestinatione et prescencia 347.
 Predestinati videntur contra Deum remurmurare 102.
 De merito predestinatorum 103, 104.
 De statu predestinationis 104.
 Predestinatus in gracia habet omnia bona Dei 181.
 Causa predestinacionis 347.
 Differentia inter predestinacionem et predestinanciam 347.

Utrum predestinatus criminosus est debitor pene eterne 356, 357.
 Predestinatus ex quantumcunque levi dolore conteritur 283.
 De predicacione 110, 111.
 Predicacio triplex, essentialis, formalis et habitualis 261, 262.
 Predicacio predestinatorum 261.
 Abusus in predicacione 377.
 Officium predicandi sacerdotum 377.
 Predicare debet curatus non tragedias sive comedias, non lucrum temporalium sed dominum Jesum Christum 108.
 Predicator se opponens contra hereses 281.
 Quare fidelis curatus et predicator debeat notare evangelium et ipsum predicare 350.
 Quod ex predicacione Christi innumerabiles sunt dampnati 40, 41.
 Predicatorum contencio cum Minoribus de calciamensis Christi 24, 53, 54.
 Ministerium prelatorum suppleri potest per laicum 402.
 Prelati operibus debent populum docere 394.
 Prelatorum cesareorum destructio 402, 403.
 Quam stultum est anhelare ut sit prelatus cesareus 329.
 Prelati nolunt audire vocem Christi 396.
 Prelati tenentur predicare subiectis 248.
 Prelati moderni solum bona temporalia querentes sunt mercenarii 175, 176.
 Que nostros prelatus impediunt accipere S. Spiritum 188.
 Prelati debent in affluencia temporalium necessaria ad suum ministerium contentari 126.
 Prelatus debet spargere in capaci populo verbum Dei 259.
 Prelatus debet oves suas frequenter instruere 112.
 Subditus cui notum prelatus non facere debitum officium non debet temporale stipendium tribuere 245.
 Prelati nostri non servant fragmenta Scripture 375.
 Dubium scolasticorum si factus indigne prelatus noviter ad consequens officium obligatur 329.
 Quomodo spiritualis prepositus teneatur in fraudacione spiritualis suffragii restituere subiectis 382, 383.
 Prepositi digni qui supplent officium temporale 290.
 Prepositi negligentes arguuntur 104.
 Presciti 178, 308, 320, 344.
 Questio utrum numerus prescitorum vel predestinatorum augeri possit vel minui 231.
 Christus quomodo prescito remittit peccata et quomodo predestinatis 358.
 Quomodo opera prescitorum prosint ipsis 319.
 Presciti non ministrant sacramenta nec faciunt bona de genere, nisi forte secundum quid 269.
 Presciti erunt a predestinatis tam localiter quam conditionaliter separati 260.
 Presciti finaliter prosunt ecclesie 232.
 Omne preteritum et futurum est in suo tempore 282.
 Prevaricantes a lege Dei sunt domus tremula, innitens fundamento instabili 388.
 Princeps huius mundi quid est 136, 137.
 Principium fidei 176.
 Dubium si domus private ut collegia et possessionati ordines in temporalibus rationaliter sint fundata 389.
 Contra descripcionem private religionis 62.
 Propheta quid sit et quod eius officium 18—20.
 Prophetandi gradus multi 19.
 Prophete falsi 267.

Propheta quomodo quilibet homo potest esse 19, 20.
 Prophecia potest contingere ad quamlibet differenciam temporis et quare hoc 19.
 Contra promotores bullarum papalium 384.
 Propinquitas multiplex ostenditur 209.
 Quilibet obligatur adiuuare proximum 323.
 Quis proximus est celo dignus 301.
 Purgatorium 353.

Q.

De quadratura circuli 237.

R.

Quando sensualitas exsuperat rationem 97.
 Rationis subiectum, actus et habitus quid est 97.
 Quid est reddere quadruplum 381.
 Non obligantur defraudantes reddere quadruplum sed simplum 380.
 Regnum celorum quid est 99 seqq.
 Regnum celorum quod est ecclesia capit nomen a capite quod est Christus 342.
 Regula vite christiane que est 358, 359.
 Regulus in scriptura quid signat 348.
 Religio privata (vide secta, fraternitas, ordo etc.) quid est 62.
 Religiosi privati figurantur per phariseum in evangelio 288.
 De remissione peccati 340—342.
 De remissione peccatorum et indulgentiis 354.
 Remissio Dei multiplex 357.
 Remissio peccatorum vicarii Christi ad quantum se extendit 358, 359.
 De temeritate dicendum se peccata remittere 308, 309.
 Rete Christi, rete diaboli et sæculi 247, 248.
 Rex secundum Augustinum est vicarius deitatis 233, 243, 253.
 Romanus pontifex 341.

S.

De sabbato 161.
 Sabbati observancia 106.
 Sabbatum quintuplex 161.
 Sabbatum qui violant 107.
 Licet in sabbato facere opera spiritualia in salutem anime tendencia 325—326.
 Sabbatizans que opera licet facere 106.
 Sabbatizatio quomodo est observanda 105, 106.
 Quid requiritur ad sacerdotem Christi et vicarium 359.
 Sacerdotes simplices 280.
 Sacerdotes quid habent ultra laicos in absolvendo et remittendo 341.
 Sacerdotes et prelati debent diligentissime notare evangelium 359.
 Desidia sacerdotum 264, 265.
 Colligatio vel sustentatio sacerdotum sicut congregatio fratrum est ad dampnationem ecclesie 303.
 Limites sacerdotalis potestatis 340.
 Sacerdotes falsi 102.
 — imideles 82.
 — legis veteris male exercebant ecclesiam 101.
 — degenerantes a vita Christi videntur esse coram in coram diaboli 160.
 — moderati a Christo degenerant 45—49.
 Prohibetur sacerdotibus Dominum sermonem dicere 111.

Dei nomen in vanum accipiunt specialiter sacerdotes 99.

Legi Dei adversantur sacerdotes 99.

De sacramento altaris 395, 400 (vide Altaris sacramentum et Eucharistia).

Nemo salvabitur nisi Christum imitatus fuerit in virtute 385.

Nemo potest salvari nisi sermonem Christi audierit 386.

Oportet quemlibet salvandum fructuose facere sententiam verbi Christi 386.

Quomodo intelligitur: Omnibus mobilibus mobilior est sapiencia 52.

Sciencia non per se meritoria cum inflat 184.

In sciencia multi deficiunt 184.

— quomodo debemus intelligere dictum Platonis: Scire nostrum est antiquorum reminisci 34.

Qui sunt scolares Dei 296.

Omnem hominem oportet esse scolarem Dei sive diaboli 293.

De auctoritate scripture 376, 377.

Fides scripture 179, 185.

Scripture moralizatio unde debet capi 83, 84.

Omnis veritas scripture a Spiritu Sancto est 83.

Sensum Scripture sophistam oportet addicere 218.

Scriptura sacra est vox Christi 177.

Modus scripture loquendi 149.

Pro veritate sacre scripture 125.

Secte opera Christi renuunt 21.

Secte dicunt suam religionem esse perfectiorem christiana religione 28.

Secte religionem Christi lacerant 28.

Versucia sectarum 179.

Contra novas sectas 300.

Seculare dominum utrum Christus habuit 160.

Seculares domini tractant multos ut servos quibus Deus dedit munera evangelizandi 316.

Sedere ad dextram patris quid est 205.

Semen bonum Dominus seminat ad edificandum ecclesiam 93.

Semen bonum est typus pietatis 93.

De sensibus 203, 204, 205, 206, 207.

Quare quinque sensus suis actibus distrahunt a spiritualibus 203.

Philosophia de quinque sensibus 204.

Sensus et intellectus quomodo sunt activi et quomodo passivi 371.

Sepulcrum Christi ad diem tercium custoditum 155, 156.

Sequi Christum in quibus principaliter clerus debeat et in quibus christianus 159, 160.

Sermo Christi est efficacior quam sermo quicumque alius 359.

Sermonem disponit Christus secundum aptitudinem auditorii 107.

Qualiter nemo potest Deo servire et mammonæ 311, 312.

De inordinata implicatione ad serviendum 306.

Deo cum timore et humiliter est serviendum 287, 288.

Servitus triplex, naturalis, caritativa et civilis 314.

Servitus civilis fuit introducta tripliciter 317.

Quomodo servus nequam reddet Deo debitum suum 300.

Sicomorus signat crucem Christi 370.

Fructus signa in sole quomodo intelligitur 84.

De signis ante diem iudicii 11—12.

Contra simoniam 329.

Grammæ scriptis quare regno celorum comparatur 340, 340.

Per solem papa intelligitur 80.

Sollicitudo tegumenti 312, 313.
 Sollicitudo multiplex 312.
 Omnem sollicitudinem in Deum debemus proicere 312.
 Sollicitudo alimenti 312, 313.
 Sollicitudo licita et illicita 314.
 Spes non est nisi de bonis futuris 86.
 Spiritus Sanctus procedit a patre et filio 201.
 — docebit apostolos omnes veritates 190, 191.
 — significatur per columbam 63.
 — quare Christum duxit in desertum 121, 122.
 Spiritus Sancti missio 210.
 Spiritus oris Christi Antichristus interficitur 190.
 Spiritus ubi vult spirat quomodo intelligitur 230.
 Spiritualem patrem debemus honorare non temporalibus 112.
 Per stellas prelati intelligantur 84.
 Stridor dencium in inferno 82.
 Omne successivum est secundum quamlibet sui partem 186.
 Superbia 213.
 Superbi 91, 126.
 Contra superbiam 284, 285.
 Superbia pharisaica reprobatur 326, 327.
 Fidelis caveat presumptivam superbiam 284.
 Superbia legi Dei nature et humane iusticie est contraria 285.
 De superbia diabolus temptavit Christum 123.
 Superseminare zizannia 94, 99.
 Sutorina ars unde fundacionem habet 55.

T.

Quando quis reprehensione dignum posset detegere et tacet 324.
 Tactus 214.
 Talentum quid est 354, 355.
 Omne quod fuit vel erit est in suo tempore 208.
 Unum temporale potest esse causa eterni 194.
 Cur temporalium distincio est ordinata 311, 312.
 Temporalia recipiunt fratres 289.
 Temporalium donacio non est Dei ordinacio 330.
 Temporalia fratres impetrant 183, 184.
 Temporalium possessio in ecclesia 156, 158.
 Modus quo temptat diabolus 94.
 Temptare quando quis dicitur Deum 124.
 Temptacio Christi triplex 122, 123.
 Temptatur Christus a diabolo 121—123.
 Tenebre exteriores quare dampnacio dicitur 82.
 Termini communes 18.

Quomodo terra conceditur esse aqua 75.
 Terra humani cordis quintupliciter debet esse bona virtutum fertilis 109.
 De testamentis 269—271.
 Illicitum est secularibus in mortis articulo concedere testamenta 269—271.
 False testificatur quis tripliciter contra Christum 139.
 De timore 287, 288.
 Timor filialis 287.
 Tradicionem humanarum nociva superfluitas 375.
 Tradiciones moderne sapiunt lucrum terrenum 77.
 Trinitas 148, 215, 268, 345.
 Ad trinitatis imaginem homo factus est 99.
 Tota Trinitas fecit nupcias Christo 342.
 Utrum tota Trinitas in mundi principio venit in mundum 13.
 Turba impediens clamorem ceci quid significat 378.

V.

Vado ad eum quomodo intelligitur 185, 186.
 Ve octuplex 268.
 Verbum quante efficacie sit 110.
 Verbum Dei quare non tantum proficit sicut olim 111.
 Verbum Dei quante appetere debent simplices 111.
 Verbum Dei quante excellencie sit 107.
 Veritas propter malorum deterioracionem non est vitanda 41.
 Omne quod fuit vel erit est in persona prime veritatis 186.
 Vespere et mane quomodo intelligitur 5, 6.
 Via diaboli difficilis et via Christi facilis 155.
 Villicus in scriptura quis sit 272.
 Vinculum indissolubile in coniunctione nupciarum spiritualium 72.
 Vinum novum in utres veteres fundi quid est 57.
 Virtutes quomodo sint connexe 89.
 Superior quomodo visitat inferiorem 58.
 Visio duplex 152.
 Visus 204, 205, 213.
 Vita contemplativa quid est et quid vita activa 48, 49.
 Vita activa duplex 315.
 Per vocem significatur Deus pater 60.

Z.

Zizanniorum eradicacio 94—97.

Corrections.

Pag. i line 4 for XXXI read XXI.

▪ 35	▪ 10	▪ Marc	▪ Marc.
▪ 59	▪ 44	▪ evangelis	▪ evangelii.
▪ 61	▪ 43	▪ fluminis	▪ flaminis.
▪ 127	▪ 40	▪ Fornacio	▪ Fornicacio.
▪ 161	▪ 47	▪ elsewhere	▪ elsewhere.

 The Society's Issues for 1886 and 1887 will be sent only to those Members who have paid their Subscriptions. The Subscriptions for 1887 became due on Jan. 1, and should be paid at once to the Hon. Sec., J. W. STANDERWICK, Esq., GENERAL POST OFFICE, LONDON, E.C. Cheques to be crossed, 'London and County Bank.'

The Wyclif Society.

Fourth Report of the Executive Committee, for 1886.
(August, 1887.)

1. <i>The Society's Books for 1886. Completion of the Issue for 1884.</i> 2. <i>The Books for 1887 and 1888, p. 2.</i> 3. <i>Books preparing in Editors' hands. Manuscripts copied, p. 3.</i>	4. <i>Need of more Money and Editors, p. 4.</i> 5. <i>Thanks to Helpers, p. 4.</i> 6. <i>Miscellaneous, p. 5.</i> <i>List of Officers and Publications, p. 6.</i> <i>Hon. Sec.'s Cash Account, p. 7.</i> <i>List of other Societies, p. 8.</i>

1. Though only one of the books promised for 1886, namely, *De Benedicta Incarnacione*, edited by the Rev. Edwin Harris, M.A., was issued during that year, yet the other, vol. i. of Wyclif's *Sermones*, edited by Prof. J. Loserth, Ph.D., is all printed, and will be sent to Members as soon as the sheets reach England, and can be bound. With it, will go out Mr. Rudolf Beer's edition of *De Compositione Hominis*, which is also all printed, and which belongs to the Society's issue for 1884.

The *De Benedicta Incarnacione* is a work of Wyclif's middle period (about 1365), purely scholastic in form, but very characteristic, shewing that Wyclif was striving for a theology deeper and more satisfying than the distinctions and definitions of the schools could supply. It shews too that Wyclif was already moving towards his final views on the Eucharist, although he had not yet consciously broken with the doctrine of Transubstantiation.

The *De Compositione* is one of Wyclif's early works, probably compiled by him for his scholastic lectures at Oxford. The *Sermons* belong to the later period of the Reformer's life. Though some of them may have been compiled earlier, so early indeed as *dum stetit in scholis*, yet Prof. Loserth shows that Wyclif must have revised them, doubtless for the use of his 'Poor Priests,' so late as the years 1381-82.

His attacks on the mendicant friars, the Pope, and the abuses of the Romish Church, are full of individuality and interest, while his outlines of what a true Priest, a true Bishop, and a true Church should be, show that his reforms were constructive as well as destructive.

2. For 1887, Prof. Loserth has in type part of the second volume of Wyclif's *Sermons*, and hopes he may be able—with Messrs. Fromme's and Mr. Matthew's help—to finish it by Christmas. The Committee trust that Members will supply them with money enough to enable a second volume to be issued for the year, tho' perhaps not in it. This will no doubt be the *De Officio Regis* (Book VIII. of the *Summa Theologiae*), edited by Mr. W. A. Pollard, M.A., the Editor of Wyclif's *Dialogus*. Dr. Reginald L. Poole hopes to get into type by the end of 1887 the text of Wyclif's *De Dominio Dicino*, and go to Vienna to collate it with the MSS. early in 1888. He is now working through the Treatise of which the first four books will form the Appendix to his volume, the *De Pauperie Salvatoris* of Richard Fitz-Ralph, Archbishop of Armagh. This has never yet been printed, but as Dr. Poole has found that it throws great light on the genesis of Wyclif's special views of Dominion, he has had the most important part of it copied for the Society from a Bodleian manuscript, and is now collating it with a manuscript at Merton College. If Dr. Poole can finish his volume in 1888, it and the Third Part of Wyclif's *Sermons* will form the Society's issue for 1888.

Mr. F. D. Matthew has been obliged to give all the time that he can spare the Society to writing the side-notes to Prof. Loserth's volume and Mr. Beer's. He has more than once broken down in the attempt to work at his own editions of Wyclif's Miscellaneous Tracts and *De Mandatis*, so that the appearance of these must be deferred till more leisure and stronger health come to him.

Dr. Buddensieg has done about a quarter of his edition of the *De Veritate*, but having accepted a call to the Head Mastership of a Public High School in Dresden, his new duties will compel him to set aside his Wyclif work for at least two or three years. Besides the remaining volumes of *Sermons*, Prof. Loserth has kindly undertaken to edit Wyclif's *De Eucharistia tractatus major* (Shirley, No. 18), and he has also copied, and will edit, the *Opus Evangelicum, sive De Sermone Domini in Monte* (Shirley, No. 42). Dr. Herzberg-Fränkell, M. Patera,

Mr. Archer, and Mr. Hessels, are proceeding slowly with the treatises they have respectively in hand. Dr. Auerbach has thrown up the work he had undertaken to do for the Society.

3. The following works are copied, and in Editors' hands, preparing for publication :

Summa Theologiae.

- Book I. De Mandatis Divinis, ed. F. D. MATTHEW (nearly ready for press).
 " II. De Statu Innocentiae. Ditto.
 " IV.-V. De Civili Dominio, ed. R. L. POOLE, M.A., Ph.D.
 (Book III. has been issued.)
 " VI. De Veritate S. Scripturae, ed. Dr. R. BUDDENSIEG.
 (" VII. De Ecclesia, has been issued.)
 " VIII. De Officio Regis, ed. W. A. POLLARD, M.A. (1887).
 " IX. De Potestate Papae, ed. A. PATERA.
 " X. De Simonia, ed. Dr. HERZBERG-FRÄNKEL.
 " XI. De Apostasia, ed. F. D. MATTHEW.
 " XII. De Blasphemia, ed. T. A. ARCHER, M.A.

Sermons, Parts 2, 3, 4, ed. Prof. J. LOSERTH, Ph.D.

Opus Evangelicum, sive De Sermone Domini in Monte, ed. Prof. J. LOSERTH, Ph.D.

Miscellaneous Tracts, ed. F. D. MATTHEW (43, 44, Shirley); *Expositio* S. Matth. c. xxiii. xxiv.; (54) *Contra Magistrum Outredum de Ornesima*; (55) *Contra Willelmum Vynham*; (48) *De Servitute civili et Dominio seculari*; (64) *De Paupertate Christi*; (77) *De Ordine Christiano*.

De Dominio Divino, ed. R. L. POOLE, M.A.

De Actibus Animae, ed. J. H. HESSELS, M.A.

De Eucharistia tractatus major, ed. Prof. J. LOSERTH.

Quaestiones logicae et philosophicae (from the unique Prague MS.) ed. RUDOLF BEER.

The following works are copied only, and wait for editors. The copies were made by Dr. Buddensieg (except Nos. 1, and 24), and he kindly places them at the Society's disposal :

(1) Logica.	(58) ad argumenta cujusdam emuli veritatis.
(23) De Eucharistia et Poenitentia, sive De Confessione.	(59) ad xlv quaestiones.
(24) De Prophetia.	(60) ad decem quaestiones.
(39) Sermo Pulcher.	—
(47) De Oratione Dominica.	(61) Epistolae Octo.
(48) De Salutatione Angelica.	(92) De Praelatis Contentionum.
—	(94) De Graduationibus.
Responsiones.	(95) De Gradibus Cleri Ecclesiae.
(57) ad Radulfum Strode.	

Mr. J. H. BULLOCK has copied part of the *Tractatus de Tempore*, the 6th Treatise of Book I. of *De Ente*, sive *Summa Intellectualium*.

Mr. RUDOLF BEER will shortly copy *De Materia et Forma*, *Replicatio de Universalibus*, and *Differentia inter Peccatum Mortale et Veniale* (Shirley, 6, 9, 28).

4. The Society wants more money and more Editors. Those few Members who have complained of the small issues of the Society, forget that nearly half their Subscriptions has had to be spent in copying (including Editors' journeys to examine or collate MSS.). The figures are as follows:—

	£	s.	d.		£	s.	d.
Copying, etc. 1882-3	295	16	0	Printing and Binding, 1883	22	15	6
1884	195	0	0	1884	250	0	0
1885	177	15	0	1885	198	2	2
1886	103	12	6	1886	330	5	5
	£772	3	6		£801	3	1

Reasonable folk will see at once that with this great outlay on copying—an outlay without which the Society could not have moved a step—large issues of books have been impossible. Moreover, Members must remember that over £150 worth of work done for them has been paid, not by them, but by the Bishops' Fund (£100), and by the other donations to the Society which have amounted to £55 13s. The Committee cannot make bricks without straw. The Society's issues depend solely on the amount its Members subscribe; and if any Member complains of the smallness of the issues, he should feel bound in conscience to accompany his complaint with a £50 note in order that his grievance may be remedied. The Society has a big job in hand, the payment of England's debt to its great early Reformer's memory, the printing of all the Latin works he has left, in which the record and development of his ideas are to be traced. Many years of strenuous effort are needed for this task, both on the part of Members in general and the Society's Editors in particular. Much copying of MSS. has still to be done. New Editors for some of the Treatises already copied, and for those still untouched, are wanted. The preparation of a Wyclif MS. for press is no easy matter, as Dr. Poole explained in the Report for 1884, and often takes years of the scanty leisure which an Editor can spare from the other engrossing work of his life. Meantime the duty of subscribing Members is clear: to provide the money wanted for copying and printing; to pay their own Subscriptions promptly, and canvass all their friends and acquaintances for more.

5. The Executive Committee repeat their thanks to the Society's Editors, Copiers, and Helpers, and specially to

Messrs. J. Loserth, F. D. Matthew, R. Beer, E. Harris, and Mrs. Linton (once Miss Alice Shirley). The Society's thanks are also due to the Governing Bodies of Trinity College, Cambridge; Trinity College, Dublin; Oriel College, Oxford; and the University Libraries of Vienna and Prague, for loans of MSS. for the use of the Society's Editors.

6. The Subscription to the Society is One Guinea a year, payable on every First of January. The payment of five or ten years' Subscriptions in advance will help the Society's work. All Subscriptions and Donations,—which are much desired,—should be paid to the Hon. Sec., J. W. Standerwick, Esq., General Post Office, London, E.C., and Members will save both him and themselves trouble by sending him an Order on their Bankers, in the following form, to pay their subscriptions:—

_____ 1886.

To Messrs. _____

Till further order, pay to the London and County Bank, for The Wyclif Society, One Guinea now, and on every following First of January.

(Signed) _____

THE WYCLIF SOCIETY.

Patron.—His Grace the Lord Archbishop of Canterbury.

President.—His Grace the Lord Archbishop of York.

Vice-Presidents.—Most Rev. Lord Plunket, Archbishop of Dublin; His Grace the Duke of Devonshire, K.G.; His Grace the Duke of Buckingham and Chandos; Rt. Hon. Viscount Eversley; Right Rev. Lord Bishops of Bath and Wells, Carlisle, Durham, Liverpool, London, St. Davids; Rt. Hon. Lord Ebury.

Executive Committee.—F. J. Furnivall, 3, St. George's Square, Primrose Hill, London, N.W., *Director*; Prof. Montagu Burrows, 9, Norham Gardens, Oxford; F. D. Matthew, Quarryton, Hayne Road, Beckenham, Kent.

Honorary Secretary.—J. W. Standerwick, General Post Office, London, E.C.

Local Honorary Secretaries.—*Ireland*—The Rev. C. H. H. Wright, D.D., Cliftonville, Belfast; *Scotland*—The Rev. James Kerr, 53, Dixon Avenue, Crosshill, Glasgow; *Wales (North)*—Principal Reichel, University College of North Wales, Bangor; *Cheshire*—Rev. A. MacKennal, Highfield, Bowdon, Cheshire; *Devonshire*—Rev. E. Harris, Wellswood Park, Torquay; *Gloucester*—The Rev. J. J. Mercier, Kemerton, Tewkesbury; *Lancashire*—Jos. Thompson, Esq., 23, Strutt Street, Manchester; *Middlesex (West)*—The Rev. E. Chester Britton, Hermosa, Ealing; *Norfolk*—Rev. O. W. Tancock, Norwich; *Yorkshire (East Riding)*—The Rev. Horace Newton, Driffield; *Yorkshire (West Riding)*—Rev. J. N. Worsfold, Haddlesey, Selby.

Bankers.—The London and County Bank, Aldersgate Street, London, E.C.

The Society's Publications for 1882 and 1883* (£2 2s.) are:—

- 1, 2. Wyclif's *Latin Polemical Works*, 2 vols. (with Facsimile of MSS.) edited by Dr. R. Buddensieg.

The Society's Publications (£1 1s.) for 1884 are:—

3. Wyclif's *De Civili Dominio*, Lib. I., edited by Dr. Reginald Lane Poole.
4. Wyclif's *De Compositione Hominis* (with Facsimile of the MS.), edited by Rudolf Beer.

The Society's Publications for 1885 (£1 1s.) are:—

5. Wyclif's *De Ecclesia* (with Facsimile of the MS.), edited by Prof. Loserth, Ph.D.
6. Wyclif's *Dialogus, sive Speculum Ecclesie Militantis*, edited by W. A. Pollard, M.A.

The Society's Publications for 1886 (£1 1s.) are:—

7. Wyclif's *De Benedicta Incarnacione* (with Facsimile of the MS.), edited by the Rev. E. Harris, M.A.
8. Wyclif's *Sermones*, Part I., edited by Prof. Loserth, Ph.D.

The Society's Publications for 1887 (£1 1s.) will be:—

9. Wyclif's *De Officio Regis*, edited by W. A. Pollard, M.A.
10. Wyclif's *Sermones*, Part II., edited by Prof. Loserth, Ph.D.

* The very heavy outlay for copying in these years,—£295, see p. 4,—made the issue of more volumes in them impossible.

RECEIPTS AND PAYMENTS OF THE WYCLIF SOCIETY,

FROM 1ST JANUARY TO 31ST DECEMBER, 1886.

RECEIPTS.

Balance, 31st December, 1885	£	s.	d.
By 3 Subscriptions of 5 guineas each	327	0	3
Other Subscriptions (249 *)	15	15	0
Less expenses	261	9	0
Donations †	0	8	6
	261	0	6
	27	6	0

* Paid in respect of the year 1883 3 Subscriptions.

1883	5	"
1884	7	"
1885	47	"
1886	181	"
1887	5	"
1888	1	"
	249	

+ Wyclif Committee	16	16
Miss Stokes	2	2
Mr. A. W. Young	4	4
Miss M. L. Young	4	4
	427	6

£631 1 9

PAYMENTS.

By Copying	£	s.	d.
" Printing (<i>Dialogus, De Ecclesia, De Benedicta Incarnatione</i> , part, Reports, &c.)	103	12	6
Binding, 3 volumes	256	14	0
" Receipt Books, etc.	73	11	5
" Commissions	2	7	6
" Postages, etc.	0	2	0
" Balance	6	6	0
	188	8	4

£631 1 9

Examined and found correct, 26th May, 1887, { CHARLES J. ROBINSON.
JOHN DUNCAN, F.I.A.

Chaucer, founded by Dr. Furnivall in 1868, to print all the best Chaucer MSS., &c. *Editor in Chief*, F. J. Furnivall. *Hon. Sec.* W. A. Dalziel, 67, Victoria Road, Finsbury Park, N. Subscription, Two Guineas a year.

Early English Text, founded by Dr. Furnivall in 1864, to print all Early English literary MSS. *Director*, F. J. Furnivall. *Hon. Sec.* W. A. Dalziel, 67, Victoria Road, Finsbury Park, N. One Guinea a year for the *Original Series* of Prints of MSS. only, and One Guinea for the *Extra Series* of prints from MSS. or black-letters of Texts before printed.

New Shakspeare, founded by Dr. Furnivall in 1873, to promote the intelligent study of SHAKSPEARE, and to print his Works in their original Spelling, with illustrative Treatises. *President*, ROBERT BROWNING. *Director*, F. J. FURNIVALL. *Hon. Sec.* K. Grahame, 65, Chelsea Gardens, Chelsea Bridge Road, London, S.W. Subscription, One Guinea a year.

Ballad, founded by Dr. Furnivall in 1868, to print all early English MS. Ballads, and reprint the Roxburghe, Bagford, and other collections of printed Ballads. *Editor in Chief*, The Rev. J. W. Ebsworth, M.A., F.S.A. *Hon. Sec.* W. A. Dalziel, 67, Victoria Road, London, N. Subscription, £1 1s. a year.

Shelley, founded by Dr. Furnivall in Dec. 1885, to promote the study of Shelley's Works, reprint his original editions, and procure the acting of his *Cenci* and *Hellas*. *Chairman of Committee*, W. M. Rossetti. *Hon. Sec.* J. Stanley Little, 155A, Great Portland Street, London, W. Subscription, One Guinea a year.

Browning, founded in July, 1881, by Dr. Furnivall and Miss E. H. Hickey, to further the study of ROBERT BROWNING's poems, and to print papers on them and Illustrations of them. Subscription, One Guinea a year. *President*, F. J. Furnivall. *Hon. Sec.* W. B. Slater, 249, Camden Road, London, N.

Philological, founded in 1842, to investigate the Structure, Affinities, and the History of Languages. *Hon. Sec.* F. J. Furnivall, 3, St. George's Square, Primrose Hill, London, N.W. One Guinea entrance, and one a year. Parts I., II., and III. of the Society's English Dictionary, for which material has been collecting for 28 years, have been lately issued, edited by Dr. J. A. H. Murray, and publisht by the Clarendon Press, Oxford.

Wagner, to promote the study of his Musical and other works, and the performance of his Operas at Bayreuth. *Hon. Sec.* for England, B. L. Mosely, 55, Tavistock Square, London, W.C. Subscription. Ten Shillings a year.

Shakspeare Quarto Facsimiles, 10s. 6d. each, or 6s. if the whole series of forty-two is taken, edited by F. J. Furnivall, Prof Dowden, Mr. P. A. Daniel, Mr. H. A. Evans, Mr. Arthur Symons, Mr. T. Tyler, and other Shakspeare scholars. B. Quaritch, 15, Piccadilly, London, W. (Thirty Facsimiles have been published, and ten more will be ready soon. The Series will be completed in 1887.)

Stanford University Libraries

3 6105 011 947 566

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(415) 723-1493

All books may be recalled after 7 days

DATE DUE

JUN 19 2001

JUN 19 2002

SEP 05 2003

JAN 05 2004

JAN 05 2004

